

॥ अथ श्रीमद्भागवते तृतीयः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ यस्मिन् शिखिललहरीस्नानक्षमाणां नृगां सारोदधिराशु गुण्यतितरामग्रयुषशुक्लैधवत् ॥ यस्माद्विश्वमशेषमुद्रवतियस्तत्त्वं परं योगिनां श्रीमंतं तमुपास्महे सुमनसा मिष्टप्रदं विह्वलम् ॥ १ ॥ अगाधश्रीमद्भागवतं शौमणिगंगं तृतीयस्कंधोद्भूतं मनवगाहं भृगयति ॥ निमज्ज्योन्मज्ज्यार्थेऽनुपदमं नुरक्तेऽमलधिपः कृपालेशं संतः खलु विदधतां मय्यनुपदम् ॥ २ ॥ अत्र मुमुक्षुणां स्वस्वयोग्यभगवदपरोक्षज्ञानोत्पत्तौ प्रधानं ध्यानं भक्तिरेव तत्साधनमितरत्सर्वमिति प्रपंच्यते तत्र सूतः शौनकप्रश्नपरिहाराय शुकपरीक्षितसंवादं कथयति एवमिति यथाहं च त्वया एतत्प्रमेयं प्रतिपृष्ट एव तथा क्षत्रापिविदुरेणापि भगवांश्चिकालज्ञो मैत्रेयः पृष्ट इत्यन्वयः । आदिमत्स्वगृहं त्यक्त्वेत्यनेन वैराग्यं प्रथमसाधनमिति सूचितम् १ विदुरमैत्रेयसंवादं घटयितुं तीर्थयात्राकालापदेशेन प्रश्नवृत्तिमुत्थापयति यदा त्विति वः पितामहानामर्थे मंत्रकृतसांघिकत्वं सांघिकार्थेऽनुत्पन्ने पौरवेंद्रपुरं हस्तिनापुरं त्यक्त्वा आत्मसात्कृतमुपप्लव्याख्यपुरं यदा प्रविशेत् तदा विदुरस्तीर्थयात्रार्थं गत इति शेष इत्यन्वयः अत्र तु शब्देन युद्धकाले तु विदुरस्तीर्थयात्रां गतोऽपि सन् । पापशस्ते गजपुरे पांडवानां हितेच्छयेति वाक्यं विशिनष्टि अनेन विदुरेण तीर्थसेवा कदाचित्कृतान युद्धकालमारभ्य तत्समाप्तिपर्यंतमित्युक्तं भवति २ तीर्थनिषेविणो विदुरस्य सामान्यतो ज्ञातमैत्रेयसंगकालघटनोपिराजादेशविशेषबुभुक्षुस्तथापृच्छति कुत्र कास्मिंस्तीर्थविशेषे पुरात्रिप्राणहेतुरपि वक्तव्य इत्यतो वर्णयेत्युक्तं ३ विविदिषालौक्यकारणमाह नहीति हि शब्दो हेत्वर्थः यस्मादल्पार्थो द्योततस्माद्वर्णयेत्यर्थः अत्रापि हेतुमाह साध्विति साधुस्त्रिषूचिते सौम्ये सज्जने वार्द्धौ पुमानिति यादवः ४ सूतः शौनकप्रश्नपरिहाराय तत्संवादं कथयति स एवमिति । बहुपूर्णाया

श्रीशुक उवाच ॥ एवमेतत्पुरापृष्ठो मैत्रेयो भगवान्किल ॥ क्षत्रावनं प्रविष्टेन त्यक्त्वा स्वगृहमृद्धिमत् १ यदा त्वयं मंत्रकृद्वो भगवान्खिलेश्वरः ॥ पौरवेंद्रपुरं हित्वा प्रविवेशास्मसात्कृतम् २ परीक्षिदुवाच ॥ कुत्र क्षत्तुर्भगवता मैत्रेयेणासंगमः ॥ कदा वासहसंवाद एतद्वर्णय नः प्रभो ३ न ह्यल्पार्थो दयस्तस्य विदुरस्यामलात्मनः ॥ तस्मिन्वरियसि प्रश्नः साधुवादोऽप्युद्धितः ॥ ४ सूत उवाच ॥ स एव मृषिवर्योऽयं पृष्ठो राज्ञा परीक्षितः ॥ प्रत्याह तं सुबहुविद्भीतात्मा श्रूयतामिति ५ श्रीशुक उवाच ॥ यदा तुराजा स्वसुतानसाधून्पुष्पन्नधर्मेण विनष्टदृष्टिः ॥ आतुर्यविष्टस्य सुतान्विबधून्प्रवेश्य लाक्षाभवे ददाह ६ यदा सभायां कुरुदेव देव्याः केशाभिर्मर्शं सुतकर्मगर्ह्यम् ॥ नवारयामास नृपः क्षुपायाजस्रैर्हरंत्याः कुचकुंकुमानि ७ द्यूते त्वधर्मेण जितस्य साधोः सत्यावलंबस्य वनागतस्य ॥ नया च तोऽदात्समयेन दायं तमोजुषाणो यदजातशत्रोः ८

मिति धातोर्देवादिसज्जननिषेवितपूर्णभगवंतं वेत्तीति सुबहुविदिति तज्ज्ञानफलमाह भीतात्मेति प्रियो हि ज्ञानिनो त्यर्थमिति स्मृतेः प्रसन्नमना वा श्रूयतामिति त्यनेन वक्तव्यार्थे आदरं जनयति उच्यमानं सहेतुकं चेच्छ्रद्धां जनयति अस्य कथं तदित्यत उक्तमिति इति हेतुप्रकरणप्रकारादिष्विति यादवः ९ विदुरस्य तीर्थयात्रायां निमित्तमाह यदा त्विति अत्र यदा शब्दो हेत्वर्थे यदा तदेति हेत्वर्थे कालार्थेऽपि च भण्यते इति वचनात् । अधर्मेणेत्यस्यावधारणार्थे तु शब्दः विनष्टा भगवद्विषया दृष्टिर्धर्मस्य तथा असाधून् न्यायवर्तिनः । अधर्मेण धर्मविरुद्धकर्मणा । यविष्टस्य कनिष्ठस्य । विबधून् लौकिकबन्धुरहितान् । लाक्षाभवे लाक्षोपगूढगृहददाह यदा यस्मात्तदा तस्मादित्येको हेतुः ६ अयमेको हेतुरित्याह यदेति नृपो धृतराष्ट्रः कुचकुंकुमान्पक्ष्मैर्नैत्रजलैर्हरंत्याः भालयंत्याः स्वस्य स्तुषायाः कुरुदेवस्य युधिष्ठिरस्य देव्याः पद्माभिकाया द्रौपद्याः सभायां गर्ह्यं निधं सुतस्य दुःशासनस्य कर्मकेशाभिर्मर्शं कबरीभारपरामशालक्षणं न निवारयामास यदा यस्मात्तस्मात् ७ अप्यंतृतीयो हेतुरित्याह द्यूते त्विति तु शब्दोऽवधारणार्थः अधर्मे जितस्येन संबध्यते साधुत्वादीनि पितृधनदानयोग्यत्वहेतव इति प्रकाशनायोक्तानांति अवलंबाधारस्य दायं स्वस्य मासि पांग्रं पितृधनं वनवासावसानसमयेनादादिति यत्तस्मादिति शेषः तन्हेतुः तमइति तत्रोपयार्थज्ञानग्लानिकारणं पुत्रवचनं जुषाणः सेवमानोऽगीकुर्वाण इत्यर्थः ८

चतुर्थहेतुमाह यदातिवति पार्थेनयुधिष्ठिरेण प्रहितः प्रेषितः पुंसाममृतायनानि मोक्षोदसकलपुरुषार्थसाधनानि हतः पुण्यलेशोपस्यसतथा किञ्चिदल्पीभावइतिधातुः अनेनपार्थवहुलपुण्यमल्पं तदपिनष्टमित्युक्तं भवति इदमेव सुखलेशविनाशकारणमित्यस्मिन्नर्थेतुशब्दः गुरुमात्रस्यापि वाक्यग्राह्यं किमुजगद्गुरोरित्यभिप्रायेण तथोक्तम् ९ ततः किंविदुरस्य तीर्थयात्रायामित्यतो विशेषहेतुमाह यदेति पूर्वजेन ज्येष्ठेन यदोपहृतो भवनं प्रविष्टो विदुरो मंत्राय स्वकर्तव्यतालोचनाय पृष्टः किंकार्यं तद्वीहि इति अथ तदामंत्रदृशा मंत्रज्ञानां वरीयांस्तं धृतराष्ट्रमाह मंत्रहर्गरीयस्त्वं कुत इति तत्राह यदिति वेदुरि कांविदुरेणोक्तं यद्यस्मात्तस्मादिति शेषः कृष्णो संधिकार्यमनुत्पाद्योपप्राप्य गते सत्युपहृत इति अस्मिन्नर्थे किल शब्दः १० किमाहेति तत्राह अजातशत्रोरिति प्रतियच्छप्रदेहि प्रदानहेतुमाह सहानुज इति हि शब्दो हेतुवर्थः यत्र यस्य युधिष्ठिरस्याभिप्रेतसाधक इति शेषः किमसौ यम इति तत्राह यमिति यंभीमं प्रति अत्रापि हेतुमाह स्वशत्रुहेति स्वस्य राजपक्षेण द्रव्यस्य शत्रवो दुर्योधनादयस्तान् इतवानिति निश्चि तत्वात्तथाप्रयोगः ११ राज्यप्रदाने बलवद्वेत्वंतरं चाह यदातिवति क्षितिदेवाः ब्राह्मणाः तेषां देवः पूज्यः मुक्तिमपि ददाति किमुराज्यमित्यतो मुकुंद इति एवं विधत्ता मर्त्यवान् पार्थान् गृहीतवानिति यदा तस्माच्च

यदा तु पार्थ प्रहितः सभायां जगद्गुरुर्यानि जगाद कृष्णः ॥ न तानि पुंसाममृतायनानि राजो नु मेने हतपुण्यलेशः ९ यदोपहृतो भवनं प्रविष्टो मंत्राय पृष्टः किल पूर्वजे न ॥ अथाह तं मंत्रदृशां वरीयान्यन्मंत्रिणो वैदुरि कं वदंति १० अजातशत्रोः प्रतियच्छदायं तितिक्षतो दुर्विषहंत वागः ॥ सहानुजो यत्र वृकोदरो हि स्वशत्रुहायं त्वमलं बिभेषि ११ यदा तु पार्थान् भगवान्मुकुंदो गृहीतवान् स क्षितिदेवदेवः ॥ आस्ते स्वपुण्यादुदेवदेवो विनिर्जिता शेषं नृदेवदेवः १२ स एष दोषः पुरुषा द्विहास्ते गृहं प्रविष्टो यमपत्यमत्या ॥ पुष्पासि कृष्णादिमुखो गतश्रीस्य जाश्वथैर्न कुलकौशलाय १३ इत्युचिवांस्तत्र सुयोधनेन प्रवृद्धकोपस्फुरिताधरेण ॥ असत्कृतः सत्सृष्टहणीयशीलः क्षत्तासकर्णानुजसौ बलेन १४ कएन सत्रोपजुहाव जिह्मं दास्याः सुतं यद्वलिनैव पुष्टः ॥ तस्मिन् प्रतीपः परकृत्य आस्ते निर्वास्यतामाश्रुपुरा च्छृसानः १५ स इत्थमत्युल्बणकर्णबाणैर्भ्रातुः पुरोमर्मसुतादितोऽपि ॥ स्मयन् धनुर्द्वारिनिधाय मायां गतव्यथोऽयादुरुमानयानः १६

सोपिनदुरस्य इत्याह आस्त इति स्वेषां पांडवानां पुण्यामुपप्राप्याख्यायामास्त इति यस्मात्तस्माच्च सांप्रतं सावसर इत्याह विनिर्जितेति १२ पुत्रसंवादाभावाद्युधिष्ठिराय राज्यं न दत्तमिति धृतराष्ट्राभिप्रायं विद्वान्विदुरो विष्णुवेष्णवद्वेषिणः पुत्रस्यापि परित्यागः श्रेयानिति वक्ति स एष इति हे ज्येष्ठस्त्वयमपत्यमत्या नपतति कुलं यस्मात्तदपत्यमिति बुद्ध्या पुष्पासि स एष गृहं प्रविष्टः आस्त इत्यन्वयः क्रीडशो दोषः पा प्राप्ता पुरुषं पूर्णं षड्गुणं विष्णुं द्वेष्टीति पुरुषादित् कुतः कृष्णादिमुखः उपलक्षणमेतत्तद्वक्तविमुखत्वात् एव गतश्रीः श्रीमसादरहितः यत एवं विधेयतस्मात्कुलकौशलाया शुकालक्षेपमंतरेणेनं दुर्योधनेत्यजेत्यन्वयः १३ स्ववचनादिकं धृतराष्ट्रेण प्रोक्तमित्येतावता विदुरस्य तीर्थयात्राकारणविरागहेतुः कः प्राप्त इति तत्राह इतीति इति शब्दभादिवचनः एवमादिवाक्यमुक्तवान् प्रकारवचनोवा स्फुरणसंचलनं तत्र ज्येष्ठस्य पुरतः असत्कृतो विद्वतः अधिकारप्रकारमाह कएनमिति दास्याः सुतमित्याकोशेषी उपजुहाव इतवान् जिह्मं वक्रद्वयं यस्य पुंसोर्बालनाऽपवर्जिताग्नेन तस्मिन् पुंसि प्रतीपो विरोधी परे षां यमविशेषिनां पांडवानां कृत्येकां यस्मात्तस्मादिति शेषः निर्वास्यतां निष्कास्यतां च्छृसानः स्वासमात्रावशेषी स्वकृतो दोषः स्वस्यैवेति सूचनाय शान्चप्रयोगः १५ संभावितस्य तावतात्प्रायेव निधाय नं श्रेय इति भावं श्लोकद्वयेन सूचयन् अत्रातुर्धृतराष्ट्रस्य स्मयन् मर्मदस्मिन् कुर्वन् मायां पुत्र इत्यादि जेहलक्षणाहोर्बैधकशक्तिमुद्रसानयानो वबुधन्वानः सोऽयाद्यमो तीर्थमिति शेषः १६

पुण्यलब्धइत्यनेनहास्तिनपुरमापि मेतिसूचयति तीर्थपदोहरेःपदानिस्थानानि सहस्रमूर्तिरनंतमूर्तिः तदेतत्सहस्रंतत्सर्वमिति श्रुतिः १७ एतदेवविशिनाष्टि वनेष्विति तीर्थानांशुद्धजला
नामायतनेषुस्थानेषु नित्यशुद्धस्थानेषु धानस्थानेषुवा पुण्यशब्दःप्रत्येकमभिसंबध्यते उपवनेषुपुरोपकंठवनेषु अद्रिषुश्रीपर्वतादिषु कुंजेषुसिंहगिरिब्रजाचणुतरपर्वतेषु वनेषुवृंदावनेषु सेव्यस्वे
हेतुमाह अपंकेति सरित्सुगोदावया पुसरःसुपुष्करादिषु अनंतस्यहरेर्लिङ्गैःप्रतिभाभिःसम्यगलंकृतेषु १८ चरणंविशिनाष्टि गामिति गांभूमि मेघैःशुद्धैः विविक्तैःपृथग्भूतैःवृक्षान्पातितैःप
त्रादिभिर्वृत्तिराजीविकाजीवनंयस्यसंयुक्तः यद्वाशुद्धएकांतस्थलेवृत्तिरवस्थानंयस्यसतथा अधःशयनेनस्थंडिलेशयनेनावधूतोरजोरूपितदेहः स्वैःस्वकीपैरलक्षितोऽविज्ञातः अवधूतावायुनोद्धताःकेशा
यस्यसतथा यद्वापाठांतरेअवधूतवेषवद्वायस्यसतथाकीदृशानिब्रतानिहरितोषणानियानि यानिब्रतानिचरेतानितानिसर्वाण्यपिहरिप्रसादजनकानीत्यर्थः अनेनोद्देश्यब्रतदेवतावशीकरणसमर्थानीतिब्र
तशब्दनिर्वचनंसूचितं वृत्रवरणइतिधातोर्ब्रियतेनेनैतादित्यस्मिन्नर्थेब्रतमिति रूपं सिध्यति १९ कर्मभूमित्वाद्भारतवर्षमेवाटितवान् नान्यदित्यास्मिन्नर्थेएवशब्दः केनचित्कालेनयावद्यदातावत्तदापार्थोऽजिते
नकृष्णेनोक्तविधिनैकचक्रामेकाज्ञा एकमेवातपत्रंभवेत्तच्छत्रयत्रसातथातां क्षिनिवासगत्योरितिधातोः सर्वत्रसन्निवासःसुगमनंचोराद्युपद्रवोनास्तीत्येतत्सूचनायक्षितिमितिप्रायोजि इत्यमित्यनेननिपम

सनिर्गतःकौरवपुण्यलब्धगजाह्वयात्तीर्थपदःपदानि ॥ अन्वाक्रमत्पुण्यचिकीर्षयोर्व्यामधिष्ठितोयानिसहस्रमूर्तिः १७ वनेषुपुण्योपवनाद्रिकंजेष्वपंकतो
येषुसारित्सरःसु ॥ अनंतलिङ्गैःसमलंकृतेषुचचारतीर्थायतनेष्वनन्यः १८ गांपर्यटन्मेध्यविविक्तवृत्तिःसदाश्रुतोऽधःशयनावधूतः ॥ अलक्षितःस्वैरवधूतके
शोब्रतानिचरेहरितोषणानि १९ इत्थंब्रजभारतमेववर्षकालेनयावद्भतवान्प्रभासम् ॥ तावच्छशासक्षितिमेकचक्रामेकातपत्रामजितेनपार्थः २० तत्राथ
शुश्रावसुहृद्विनष्टिवनंयथावेणुजवाह्निनाश्रयम् ॥ संस्पर्धयादग्धमथानुशोचन्सरस्वर्तीप्रत्यगियायतूष्णीम् २१ तस्यांत्रितस्योशनसोमनोश्चपृथोरथाम्ने
रसितस्यवायोः ॥ तीर्थसुदासस्यगवांगुहस्ययच्छ्राद्धदेवस्यसआसिषेवे २२ अन्यानि चेहद्विजदेवदेवैःकृतानिनानायतनानिविष्णोः ॥ प्रत्यंकमुख्यांकित
मंदिराणियद्दर्शनात्कृष्णमनुस्मरंति २३

भंगोनास्तीतिसूच्यते २० प्रभासतीर्थागमनेनकश्चिदर्थविशेषःसूचितः कोसावितितत्राह तत्रेति अथप्रभासक्षेत्रगमनानंतरं तत्रप्रभासेतिष्ठन्विदुरःसुहृदांयदूनांविनष्टिविश्रापनिमित्तविनाशं
शुश्रावेत्यन्वयः । विदुरस्तुप्रभासस्थः शापसंक्षेपतोऽभृणोत् । यदूनांविस्तरात्पश्चादुद्धवाद्यमुनामनुइतिवचनात् । विप्रशापेनभविष्यंतंयदुविनाशंश्रुतवान् अन्यथामहाभारतविरोधःस्यादित्यर्थः त
जिज्ञासुस्तत्रागमतिकेनेत्याह यथेति वायुनोद्धतवेषुसंघर्षणलक्षणसंस्पर्शोत्थितवाह्निनातदाश्रयवनंयथादग्धंभविष्यतितथाविप्रशापहेतुसंस्पर्धयान्योन्यमर्भस्पर्शनवचनोत्थितकलहवाह्निनादादिष्वस्व
कुलप्रनुशोचन्नथप्रत्यक्सरस्वर्तीपश्चिमवाहिनीनाम्नासरस्वर्ती नदीभियायेत्यन्वयः तूष्णीमित्यनेनदुःखेनक्षेत्रवासिनोनापृच्छादितिसूचयति २१ दुःखाग्रिसंतप्तस्तत्रसरस्वत्यांमर्तुर्किंगतइतितत्राह तस्या
मितिअनेनविदुरस्यशास्त्रज्ञानाधिक्यंसूचयति यतःसंसारःक्षणभंगुरोऽतस्तीर्थस्नानादिनाशुद्धांतःकरणस्यभगवदपरोक्षज्ञानेनपुरुषार्थःस्यादित्यनेनतीर्थस्नानमकारि नान्योव्यापारइति २२ नैकवलं
नदीतीर्थान्येवनिषेवितानिकितुतद्देशभवानिक्षेत्राणीत्याह अन्यानिचेतिइहर्थासुराष्ट्रेच कीदृशान्यायतनानिप्रत्यंकाःसम्यक्लक्षणवंतोब्रह्मादयस्तेषांमुख्योविष्णुस्तस्यप्रतिमाभिरांकितानिचिह्नितानि
मंदिराणियेषुतानितथा । ब्रह्माप्रत्यंकवान्सम्यग्ब्रह्मणुलक्षणवत्तमइति । प्रत्यंकमुख्यमायुधभेष्टचक्रतदंकितानीतिव्याख्यानांचित्यांनिघंटुकारेस्तथानभिहितत्वादीति येषांक्षेत्राणांदर्शनात् २३

विदुरस्यतीर्थसेवायां तात्पर्याधिक्यं सूचितमृद्धामित्यनेन अन्यथा समृद्धदेशत्यागे कारणाभावात् कालेन केनचिदिति शेषः २४ तत्र तीर्थस्नानमंतरे णोद्धवं हृष्टानेन किमकारितं न्महं ब्रूहीति परीक्षे तोहार्दचो
 चंपरिहरति सइति प्रशंतिमित्यादि विशेषणत्रये णोद्धवस्य भगवन्निष्ठाया वैराग्यस्य शास्त्रज्ञानस्य प्रख्यातेश्चाधिक्यं सूचयति भगवान्कृष्णः प्रजापुत्रो येषां तैतथोक्तास्तेषां अपृच्छादिति द्विकर्मकोधातुः
 तेनोद्धवमित्यन्वेतव्यम् २५ स्वो विष्णुस्तस्य नाभ्यो नाभिजातः पद्मो ब्रह्मा तस्यानुवृत्त्या प्रार्थनालक्षणसेवाया कृतक्षणौ कृतावसरौ कश्चित्कामप्रवेदन इति वचनात् प्रश्नार्थे वर्तते कश्चिच्छब्दः । पद्मो ब्रह्मा समुद्दिष्टः
 पद्मा श्रीरपि चोच्यत इति च । लोकानां सुखकर्तृत्वमपेक्ष्य कुशलं विभोः । पृच्छयते स ततानंदात्कथं तस्यैव पृच्छयत इति वचनात् हरेः कुशलप्रश्नो लोकानां सुखकर्तृत्वमपेक्ष्येति ज्ञातव्यम् २६ भामः पूज्यः वद
 न्योदानशीलः वरतर्पणेन भवतर्पणेन २७ यदूनां वदथाधिपतिः सेनाधिपतिः आदिसर्गे पूर्वजन्मनि स्मरं कामं विप्रानाराधयेति कथं लोकवनितानां ब्राह्मणप्रसादेन स्वामीष्ठावाप्तिरिति प्रदर्शनपरं न तु स्वार्थ
 परमित्यभिप्रायः २८ सात्वतानामधिप उग्रसेनः शतपत्रनेत्रः पुंडरीकाक्षः नृपासनार्धोऽसिंहासनं ममनाभूदिति य आधिः मनस्तं पारिहृत्य आधिर्मनो वदथंच आत्मा स्वमपि चोच्यत इति २९ सहस्रः पुत्रत्व

ततस्त्वतिव्रज्यसुराष्ट्रमृद्धं सौवीरमत्स्यान्कुरुजांगलांश्च ॥ कालेन तावद्यमुनामुपेतत्रोद्धवं भागवतं दर्शय २४ सवासुदेवानुचरं प्रशंतिं बृहस्पतेराकनयं प्रतो
 तम् ॥ आलिङ्ग्य गाढं प्रणयेन भद्रं स्वानामपृच्छद्भगवत्प्रजानाम् २५ कश्चित्पुराणौ पुरुषौ स्वनाभ्यपद्मानुवृत्त्येह कलावतीर्णौ ॥ आसात उर्व्याः कुशलं वि
 धाय कृतक्षणौ कुशलं शूरगेहे २६ कश्चित्कुरुणां परमः सुहृन्नो भामः स आस्ते सुखमंगशौरिः ॥ यो वै स्वमृणां पितृवद्दाति वरान्वदान्यो वरतर्पणेन २७
 कश्चिद्रूपाधिपतिर्यदूनां प्रद्युम्न आस्ते सुखमंगवीरः ॥ यं रुक्मिणी भगवतो भिलेभे आराध्य विप्रान् स्मरमादिसर्गे २८ कश्चित्सुखं सात्वतवृष्णिभोजदाशा
 र्हकाणामधिपः स आस्ते ॥ यमभ्यर्षिश्चच्छतपत्रनेत्रो नृपासनार्धपरिहृत्य दूरात् २९ कश्चिद्धरेः सौम्यसुतः सहस्र आस्ते प्रणीरथिनां साधुसां वः ॥ असूतयं
 जांबवतीव्रताद्यादेवं गुहं योऽविकया धृतोऽग्रे ३० क्षेमं सकश्चिद्युयुधान आस्ते यः फाल्गुनालब्धधनूरहस्यः ॥ लेभेऽजसाधोक्षजसेवयैव गतिं तदीयां यतिभि
 र्दुरापाम् ३१ कश्चिद्बुधः स्वस्त्यनमो व आस्ते श्वफल्कपुत्रो भगवत्प्रपन्नः ॥ यः कृष्णपादां कितमार्गपांसुष्वचेष्टतप्रेमा विभिन्नधैर्यः ३२ कश्चिच्छिवं देवकभो
 जपुत्र्या विष्णुप्रजाया इव देवमातुः ॥ या वै स्वगर्भेण बभार देवं त्रयीयथा यज्ञवितानमर्थम् ३३ अपिस्विदास्ते भगवान्सुखं वोयः सात्वतां कामदुषोऽनिरुद्धः ॥
 यमामनंति स्म हि शब्दयोनिं मनोमयं सत्त्वतुरीयमर्थम् ३४

योग्यः दक्ष इति पाठे कर्तव्यत्वेन युगपदनेकेषु कार्येषु प्राप्तेष्वव्यामोहेन क्रमेण कर्ता दक्ष इत्यर्थः अग्रे पूर्वजन्मनि आविकया पार्वत्या धृतो गर्भ इति शेषः ३० युयुधानः सात्यकिः फाल्गुना दर्जुनात् अनेन धनु
 वेदज्ञानाधिक्यं भगवत्प्रियतमत्वं च प्रष्टव्यत्वे हेतुरिति सूचयति एवमुत्तरत्राप्युद्धम् ३१ अनमीवो निष्पापः श्वफल्कपुत्रोऽक्रूरः प्रेम्णा भक्त्या विभिन्नं धैर्यं रजोवैष्णवाहंकाररूपं मनो यस्य स तथा ३२
 विष्णुः प्रजापुत्रो यस्याः सा विष्णुप्रजातस्याः देवकश्चासौ भोजश्च देवकभोजः । नास्मादेवकः कुलेन भोजः तस्य पुत्र्या देवक्या देवमातुरादितो रिव विष्णुप्रजाया इति योजना यज्ञो विष्णुर्वितानो विभूतिर्वि
 ष्णुर्विभूतिरूपमर्थप्रतिपाद्यं गलक्षणमर्थं वा कदाचित्कं देवक्या गर्भधारणं त्रय्या अर्थधारणं सनातनमतस्तन्निर्देशनं कथं स्यादित्यत उक्तं वा इति दृष्टान्तदार्ष्टीतिकयोरेकदेशसाम्येनालं तत्प्रसिद्धीति
 ३३ अनिरुद्धो भगवान्वासुखमास्तेऽपिस्वित्किमित्यन्वयः अनिरुद्धशब्दार्थलक्षयति यः सात्वतामिति न केवलं कामेन रुणाद्विहितुतत्तदिष्टदायक आश्रितानामतोऽनिरुद्धः पूज्यश्च कामदुष इति

मयोयेणसुचित्वैदिकत्वं स्पष्टमाह यमिति शब्देवेदोयेनिर्वाहिकारणं यस्य सतप्रोक्तं भद्रं नोअपिवात्स यमनइत्येवंरूपः शब्दः ननु हेमनस्त्वं कर्तुं दक्षं दर्शनमुत भद्रं मंगलं विष्णुं प्रतिवातपगमयेति मनोविषय
प्रतीतिः कथमस्यानिरुद्धविषयत्वमत्राह मनोमयमिति सर्वकार्येषु मनःप्रथयतीति मनोभिमानित्वादनिरुद्धस्य मनःशब्देन स एवोच्यते मनसावा अत्रे संकल्पयति मन एवमनुष्णाणां कारणं बंधमोक्षयोरित्यादेः
नो मनोभद्रं वातयेति मनसः कर्मत्वप्रतीतिः कथमनेन उच्यते इति चेत्सत्यं स एव तर्ह्यनिरुद्धः स्यात् ननु हंतर्ह्यमनःशब्दाभिधेयत्वं गतमत्राह सत्त्वेति सत्त्वाच्चित्तात्तुरीयं चतुर्थमनःशब्दार्थमनिरुद्धमामनांति मनो
बुद्धिरहंकारश्चित्तामित्यंतरात्मनः । याद्विदुर्ह्यनिरुद्धाख्यं हृषीकाणामधीश्वरम् । शारदेदीवरश्चाप्रसंराध्ययोगिभिः शनैरित्यादिना हेमनोनाथानिरुद्धनोस्माकं कर्तुं संकल्पदर्शनं ज्ञानं तत्त्वाविषयंकुरु हेमगव
त्रोमनोदक्षं समर्थं कर्तुमध्वरं च भद्रं त्वं वातय प्रापयेत्पुभयथापिहितद्विषयत्वं संगच्छते दक्षो दर्शनपंडितावितियादवः कामदुष्टत्वादिमाहात्म्यं हरेरितरत्रासंभावितं कथमस्मिन्योज्यत इत्यतोवाह यमिति यं का
मपुत्रं सत्त्वस्य बलविज्ञानपूर्णस्य चतुर्भूतैर्हरेस्तुरीयमर्थमनिरुद्धनामानं हरिमामनंतीत्यतो युक्तं तदावेशित्वात्तादृशमाहात्म्यकथनं पृथ्व्यादौ दर्शनादिति ३४ उक्तकुशलप्रश्नं प्रसिद्धाप्रसिद्धेऽप्यतिदिशति
अपिस्विदिति ३५ धर्मो धर्मपुत्रः । विजयाच्युताभ्यां स्वदोभ्यां धर्मेण धर्मशास्त्रमनतिक्रम्य धर्मसेतुं परिपातकिमित्यन्वयः यस्य पुर्णोष्ठरस्य सभायां दिग्विजयेनानुवृत्तिरनुगमनं यस्याः सा तथा विजयाद

अपिस्विदन्येच निजात्तमदेवमनन्यवृत्त्या समनुव्रताये ॥ हार्दिक्यसत्यात्मजचारुदेष्णगदादयः स्वस्तिचरंति सौम्य ३५ अपिस्वदोभ्यां विजयाच्युताभ्यां
धर्मेण धर्मः परिपातसेतुम् ॥ दुर्धोधनोऽतप्यतयत्सभायां साम्राज्यलक्ष्म्या विजयानुवृत्त्या ३६ किंवाकृताघेष्वधमत्यमर्षी भीमोऽहिवदीर्घतमं व्यमुंचत् ॥
यस्यां त्रिपातरणभूर्नसे हेमार्गं गदायाश्चरतो विचित्रम् ३७ कच्चिद्यशोधारथयूथपानां गांडीवधन्वोपरतारिरास्ते ॥ अलक्षितो यच्छरकूटगूढो मायाकिरातो
गिरिशस्तुतोष ३८ यमावुतस्वित्तनयौ चमाद्याः पार्थैर्धृतौ पक्ष्मभिरक्षिणीव ॥ रेमात उद्धृत्य मृधेस्वारिक्थं सुधांसुपर्णाविववज्रिवक्राव ३९ अहो पृथापि धि
यतेऽर्भकार्थे राजर्षिवर्येण विनापितेन ॥ यस्त्वेकवीरोऽतिरथो विजिग्येधनुर्द्वितीयः ककुभश्चतस्रः ४० सौम्यानुशोचेतमधः पतंतं भ्रात्रे परेताय विदुद्बुहेयः ॥
निर्यापितो येन सुहृत्स्वपुर्या अहं स्वपुत्रान् समनुव्रतेन ४१ सोहं हरेर्मर्त्या विडंबनेन दृशो वृणां भावयतो विधातुः ॥ नान्योपलक्ष्यः पदवीं प्रसादाच्चरामि पश्यन्
गतविस्मयोऽत्र ४२

जुनादनुवृत्तिरुत्तिर्यस्याः सा तथा विजयस्य हरेरनुवृत्तिर्यस्याः सा तथा तयावा श्रीमदादितरेषां धर्मसेतुलंघनं संभाव्यते नास्य तदस्तीति प्रश्नः तत एव धर्मइति प्रायोजि ३६ भीमः कृताघेषु दुर्धोधनादिषु
अधं व्यमुंचत् किंवा पुनरपराधबुद्धिमुक्त्वास्ते किं प्रश्ननिमित्तमाह अत्यमर्षीति तस्य पराक्रममाह यस्येति अंघ्रिपाते निमित्तमाह मार्गमिति ३७ रथयूथपानां यशोदधातीति यशोधाः यच्छरकूटेन यस्य
अरपंजरेण गूढो निलीनः मायवेच्छयाकिरातः गृहीतशवरवेषः ३८ पक्ष्मभिरावृते अक्षिणी इव पार्थैरावृतौ रक्षितौ माद्रचास्तनयौ यमौ वज्रिण इन्द्रस्य वक्रात्सुपर्णो गरुडो सुधामिव मृधेयुद्वेस्ववैरिमुखात्स्वारि
क्थं निजराज्याख्यं धनमुद्धृत्य रेमाते उतस्वित् किमित्यन्वयः सुपर्णाविति दार्ढ्यातिकापेक्षया द्विवचनम् ३९ तेन राजर्षिवर्येण पांडुचक्रवर्तिना विनारहितापि धियते पुत्रैरिति शेषः राजर्षिवर्यत्वं दर्शयति यस्त्वि
ति चतस्रः चतस्रः ४० परेताय मृताय भ्रात्रे पांडवे कुधुद्बुहेर्प्यास्यार्थानां प्रति कोपइति चतुर्थी सुहृत्स्वपुर्कारकर्ता ४१ विधातुः कृष्णस्य पदवीं निवृत्तिमार्गं चरामि पश्यन् संसारिणां दुःशमितिशेषः ४२

ननु कंसादिवधवत्कुरुणाहननंश्रुतिरिति किमिति न कृतं न कारितं चेत्प्राशङ्क्यप्रयोजनांतरसद्भावादुपेक्षितामिच्छाशयेनाह नूनमिति भगवान्कुरुणामधमपराधमुपैक्षत नूनमुपेक्षितवानितितर्कयामि तर्कनिश्चययो
नूनमिति यादवः । तद्धननासामर्थ्यान्नेत्यत उक्तं ईशोहीति तर्हि किमिति मित्तमिति तत्राह नृपाणामिति त्रिमदाद्विधाधनाभिजननिमित्तान्मदादुत्पथानां संतं पंथानमपहायवर्तमानानां च मूभिरनेकाक्षौहिणी
गणिताभिर्मुहुर्महीं चालयतां नृपाणां कंसादीनां वधाद्वेतोः तद्धधप्राथम्येपीदं निमित्तमिच्छाह प्रपन्नेति प्रपन्नानां देवावताराणां वसुदेवादीनामांति जिह्वीर्षयाऽऽसह्यदुःस्वहरणेच्छयाकारणेन अनेन हरेः प्रवृ
त्तिर्भक्ताभीष्टानुसारिणीति दर्शितं भवति ४३ भक्ताभीष्टं च भूभारायितदुष्टजननिधनं यत्तदेवावतारप्रयोजनमिति भावेनाह अजस्येति अजस्यविष्णोर्जन्मावतारः उत्पथनाशनाय कंसादिनिधनाय प्रयोज
नांतरंचास्तीत्याह कर्माणीति फलमननुसंधायाकर्तुः स्वतएव सृष्ट्यादेः कर्तुर्हरेः कर्माणि जगत्सर्जनादिलक्षणानि पुंसां शरणागतानां ग्रहणाय श्रवणमननादिरूपजिज्ञासायै हरिः कर्ताप्यकर्तेति फलाभा
वेन भण्यत इति बालवल्लीलार्थदेहं गृह्णातीति किं न स्यादिति मंपक्षमाक्षिपति नात्वाति अन्यथा भक्तजनग्रहणादिकमंतरेण स्वप्रयोजनमपेक्ष्य नैव कुतः । असंभवात् तथा हि कः पुरुषः शुक्रशोणितसंपृक्तदेहं प्र
त्यर्हति न कोप्यर्हति हरिरर्हतीति नेत्याह परइति गुणानां सकाशात्परस्तदतीतत्वेनोत्तमः गुणसंसर्गोपि नास्तीति गुणानामिति पृषी सदेहइति हरेर्देहेत्वप्रतीतिः कोर्हतीति कथमाक्षिप्यते इत्यत उक्तं कर्म

नूनं नृपाणां त्रिमदोत्पथानां महीं मुहुश्चालयतां च मूभिः ॥ वधात्प्रपन्नातिजिह्वीर्षयेशोऽप्यैक्षताधं भगवान्कुरुणाम् ४३ अजस्यजन्मोत्पथनाशनाय कर्माण्य
कर्तुर्ग्रहाण यपुंसाम् ॥ न त्वन्यथा कोऽर्हति देहयोगं परो गुणानामुत्तकर्मतंत्रम् ४४ तस्य प्रपन्नाखिललोकपानामवस्थितानामनुशासने स्वे ॥ अर्थाय जातस्य
यदुष्वजस्य वार्तां सखे कीर्तयतीर्थकीर्तेः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति भागवतः
पृष्ठः क्षत्रावार्तां प्रियाश्रयाम् ॥ प्रतिवक्तुं न चोत्सेहे भौत्कं व्यात्स्मारितेश्वरः १ यः पंचहायनो मात्रा प्रातराशाययाचितः ॥ नैच्छत्तद्रचयन्यस्य स पर्यां बाललील
या २ सकथं सेवया तस्य कालेन जरसंगतः ॥ पृष्ठो वार्तां प्रतिब्रूयाद्भर्तुः पादावनुस्मरन् ३ समुहूर्तमभूत्तूष्णीं कृष्णांघ्रिसुधयाभृशम् ॥ तीव्रेण भक्तियोगे
न निमग्नः साधुनिर्वृतः ४ पुलकोद्भिन्नसर्वांगो मुंचन्मीलदृशाश्रुसः ॥ पूर्णार्थो लक्षितस्तेन स्नेहप्रसरसंभृतः ५

ति मनुष्यादिदेहयोगाद्यसंभवेपि देवादिशरीरयोगः स्याद्वेत्यत उक्तं उतेति उताप्यर्थविकल्पयोरिति विकल्पोपि न घटत इत्यर्थः न देहयोगादिजनिर्विष्णोर्व्यक्तिर्जनिः स्मृतोति विशेषवचनाच्च देहयोगांगी
कारपक्षोगहितइति भावः ४४ किं बहुनोक्तेनेति विदुरः स्वाभीष्टं वक्ति तस्येति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अत्राध्यायत्रये उद्भवेन विदुरप्र
श्रमप्रतिवचनाय हरेः श्रीकृष्णावतारसंक्षेपकथानिरूप्यते तत्र प्रथमत उद्भवस्य भगवति भक्तपुद्गे कलक्षणं शुक्रः परीक्षितं कथयतीत्याह सूतः शौनकाय इतीति आत्मादेरपि प्रियः प्रेष्ठो हरिराश्रयो यस्याः सा तथा
तां वार्तां कथामौत्कंठ्यं चित्तिविद्रवणहेतुभूतोत्सुक्यं तस्माद्भद्रदकंठत्वादिविशेषः स्मारितेश्वरः प्रसंगविशेषादिति विशेषः १ एकांतभक्तानामेतद्युक्तमिति भावेनाह यइति पंचहायनावत्सरायस्य स तथा
प्रातराशायप्रातर्भोजनाय तत्प्रातर्भोजनं सपर्यापूजार्चयन् प्रपंचयन् २ तस्य हरेर्जरसंजरां वार्धकं वयः ३ कृष्णांघ्रिस्मरणसुधया तृतीयासप्तम्यर्थे तस्यां निमग्नो निर्वृतः परमानंदं प्राप्तः ४ उद्भवस्येवं विधाय
वस्थां पश्यतो विदुरस्य मनसि किमत्यभादत्राह पुलकेति तेन विदुरेण पुलकोरोमांचस्तेनोद्भिन्नमंकुरितं सर्वांगं यस्य सः भीलदृशाऽधोन्मीलितनेत्रेणाश्रुबाष्पकलां मुंचन् स्नेहप्रसरसंभृतो भक्तिनदीप्रवाहमग्नः स उ
द्भवः पूर्णार्थः कृतकृत्यो लक्षितो लक्षणतो ज्ञात इत्यन्वयः ५

ततः परं विदुरस्य काभीष्टसिद्धिरभूदित्याशंक्य तत्प्रश्रवचनोपक्रमसिद्धिरित्याह शनकैरिति भगवन्नोकादसंप्रज्ञातावस्थालक्षणाचृलोकं मनुष्यदेहाभिमानमागतः उत्स्मयन्नुत्कृष्टमंदस्मितं कुर्वन् ६ कीदृशी सत्यप्राह कृष्णेति कृष्ण एव द्युमणिः सूर्यस्तस्य निम्लोचे अस्तमये सति अतएव गतश्रीषु नष्टालोकेषु अतएव कालाजगरेण गीर्णेषु ग्रस्तेषु अस्तंगतेषु विनाशपांतेषु नः संबंधिषु यदुषु किं नु कुशलं ब्रूयां हे त्वनेन कुशलं प्रश्रवचनप्रत्यारंभो न कर्तव्यो विप्रशपेन सन्निकृष्टनाशस्य प्रसिद्धत्वादिति दर्शयति प्रत्यारंभे प्रसिद्धे हेति यादवः ७ दुष्टनिधनव्याजेन ज्ञानोपदेशार्थमवतीर्णस्य कृष्णस्य ज्ञानेन नाशपास्य तामपि यदूनां त्रिलोक्याश्च श्रेयःसिद्धिः स्यादित्याशंक्य ज्ञाने सति श्रेयस्तदेवनास्तीत्यनुवपनुद्वय इत्याह दुर्भग इति लोको जनः वतशब्दः खेदवचनः हरिर्न विदुर्दुस्तरसंसारसंहारकत्वेनेति शेषः ८ न केवलमज्ञामिथ्याज्ञानिनो पिजाता इत्याह इंगितज्ञा इति अत्रे गितशब्दो द्विरावृत्त्या व्याख्यातव्यः इंगितेष्टायामिति धातुः लोकस्ये गितेन घेष्टितेने गितं हृदयतभावं जानंतीती गितज्ञाः इंगितं हृदयोभा व इंगितं चांगचेष्टितमित्यभिधानं पुरप्रौढाः शरीराभिमानिनः गृहस्वामिनो वा एकारामाः केवलक्रीडालोलाः एके मुख्यान्पकेवला इति च एवं विधाः सर्वे सात्वताः यादवाः सात्वतां ब्रह्मादिभगवतानामृष भंस्वामिनं प्राकृतप्रधानपुरुषवत्भूतावासं कतिपयजनावासहेतुभूतममंसतामन्यं तेत्यन्वयः एको देव इति प्रतिपाद्यत्वेन प्रसिद्धं भूतावासमविशेषेण सकलजगन्निवासं भगवंतं सात्वतां यादवानामेव ऋषभमंसते तिवा ९ प्रसंगाज्ज्ञानिलक्षणमाह देवस्येति देवस्य हरेर्मायया बंधकशक्त्या स्पृष्टा उपतप्तज्ञानत्वादन्यथा ज्ञानिनो ये चान्ये असतां जनानाममंगलानां विषयाणां वा श्रयास्तद्वाक्यैस्तेषां नृणां वाक्यैरात्मनि परमात्म न्युप्तात्मना संततन्यस्तनिर्दोषमनसां ज्ञानिनां धीर्न भ्राम्यते नान्यथा भवतीत्यनेन सम्पगृह्णानित्वमेवं विधमित्युक्तं भवति हरावित्यक्षरद्वयेन । ओहाद्वगताविति हेति ज्ञानं रमुक्रीडायाभितिरित्यतिशयितसुख शनकैर्भगवल्लोकाचृलोकं पुनरागतः ॥ विमृज्य नेत्रे विदुरं प्रत्याहो हव उत्स्मयन् ६ उद्वज्जवाच ॥ कृष्णद्युमणिनिम्लोचे गीर्णेष्वजगरेण ह ॥ किं नु नः कुश लं ब्रूयां गतश्रीषु यदुष्वहम् ७ दुर्भगो वतलोकोऽयं यदवो नितरामपि ॥ ये संवसंतो न विदुर्हरिमीना इवोडुपम् ८ इंगितज्ञाः पुरप्रौढा एकारामाश्च सात्वताः ॥ सात्वतामृषभं सर्वे भूतावासमंसत ९ देवस्य मायया स्पृष्टा ये चान्ये असदाश्रयाः ॥ भ्राम्यते धीर्न तद्वाक्यैरात्मन्युप्तात्मनां हरौ १० प्रदर्शयति सतपसामावित सद्दर्शानृणाम् ॥ आदायांतरधाद्यस्तुस्वविबल्लोकलोचनम् ११ यन्मर्त्यलीलौपयिकं स्वयोगमायाबलं दर्शयता गृहीतम् ॥ विस्मापनं स्वस्य च सौभगर्द्धः परंपदं भूषणभूषणांगम् १२ यद्धर्मसूनोर्बत राजसूये निरीक्ष्य दृक्स्वस्य यनं त्रिलोकः ॥ कात्स्न्येन चात्रोपगतं विधातुर्वाक्सुतौ कौशलमित्यमन्यत १३ मितिसिद्धिदानं लक्षणो विष्णुरुच्यत इति ज्ञातव्यम् १० योज्ञानिबुद्धिविषयो हरिः स एवायं कृष्ण इत्याह प्रदर्शयति अतस्तपसामरिमन्जन्मनीति शेषः अनेन पूर्वतनतस्तपस्त्वं सूच्यते स्वविबल्लोके सच्चिदानंदलक्षणं स्वरूपं तत्प्रतिप्राचक्षते तेन ज्ञानिनां साक्षादितरेषां भितरं रूपमिति ज्ञायते लोकस्य जनस्य लोचनं नेत्रं यस्मिंस्तल्लोकलोचनं जनरंजनं वा अधादिति लुङ्लट्ठे अंतर्धास्यतीत्यर्थः विबोलीमंडलं समं प्रतिमामुखलक्ष्मस्विति तुनाद्वेवावब्रह्मणोरूपे इत्यादिश्रुतिवैसूचयति ११ पुनरपि यदुषुः स्वयोगमायाबलं स्वरूपेच्छासामर्थ्यं दर्शयता हरिणा गृहीतं यच्च मर्त्यलीलौपयिकं मानुषलीलां बालकोपारादिविषयामुपयातीति अनेन स्वत एकप्रकारलक्षणमुक्तं भवति स्वस्य कृष्णस्य च विस्मापनं विस्मयकरं यच्च सौभगर्द्धः सौंदर्यसमृद्धेः परंपदं स्थानं यच्च भूषणानामपि भूषणान्यंगानि यस्मिन्तत् १२ पु नरपिकीदृशं धर्मसूनो राजसूये यज्ञे पश्य तो जनस्य दृशा स्वस्य यनं आनंदाश्रयं यद्वपुर्निरीक्ष्य त्रिलोक इत्यमन्यत कथं विधातुर्विरिचस्पावाक् सुतावंत्यसृष्टौ कात्स्न्येन कौशलमब्रह्मणवपुषि उपगतं प र्याप्तमिति नैतत्सत्यमित्याह वतेति अनेन त्रिलोकस्याज्ञानमाश्रयमिति विस्मयं करोति । आनंदरूपं दृष्ट्वापि लोको भौतिकमेव । मन्यते विष्णुरूपं च अहो भ्रांतिबहुरिथोति वचनात् ज्ञान्यज्ञानिनां समुच्चये च कारः तथा चैव योजना अप्रजीवराशौ त्रिषु वेदादिषु लोकः प्रकाशो ज्ञानं यस्य स तथा वैदिकप्रमाणोजनो धर्मसूनो राजसूये उपगतं सर्वाधिकत्वेन स्थितं यद्वपुर्निरीक्ष्य सृष्टौ मनुष्यपृष्ठिर्मां प्रवर्तमानस्य धातु र्यत्कात्स्न्येन कौशलं मंगलविषयं निर्माणपाटवंतदवाक्नीचमित्यमन्यत श्रीकृष्णसौंदर्यस्याऽत्रिप्रस्तात् अथ एवानंतत्वाच्चतस्मान्न्यज्ञानिनां ज्ञानेऽज्ञाने वा वैचित्र्यमहो इत्यास्तावति १३

यस्य श्रीकृष्णस्यानुरागेण ज्ञेहेन ह्युतौ हासरासौ अनुस्मितहासरासक्रीडिताभ्यां सहितेन लीलावलोकनप्रतिलब्धो मानीयासां तास्तथोक्ताः हासरासशब्दोरसपरस्तेन वा रसः सीरोवरइति वचनात् रस एव
 रासः वार्तासंभावयोः किलेति वचनात् संभावितो यमर्थः ब्रजे गोष्ठे १४ अवतारप्रयोजनमाह स्वशांतेति स्वस्वशांतरूपेषु सात्विकप्रकृतिषु सुरादिषु इतरैः शांतरूपैरसुरैरभ्यर्चमानेषु सत्सु अनुकंपितात्मा
 अनुकंपितो महर्दशयुक्तः महर्दश्यासावंशो महर्दशमुख्यप्रतिविम्बभूतो ब्रह्मातेन प्रार्थितत्वेन युक्तो धीनि युक्तो परावरेणोऽजीविष्णुर्जातो भवतीत्यन्वयः यथाग्निर्दहणइति शेषः अनेन जनीयादुर्भावइति यात्वर्थो
 विवृतइति १५ ब्रह्मादीनामपि भगवद्विषयज्ञानं मध्याह्नार्कवत्संचलति किमुतास्मदीपमिति भावेनाह मांस्वेदयतीति वसुदेवस्य गृहे भार्यायां जन्मविडंबनं जातवदनुकरणं आरिः कंसो जरासंधश्च पुरा
 न्मथुरापुराद् गोमंतद्वारकयोर्विवासः प्रवासः अनंतवीर्यइत्यर्थलोका नुकरणं स्मारयति १६ एतत्कंसवधानंतरं क्रियमाणं कर्म पित्रोर्देवकीवसुदेवयोः अकृतनिष्कृतीनामननुष्ठितकंसकृतप्रतिक्रियाणाम् १७
 विस्फुरद्भूविटपेन विस्फुरंत्योर्भ्रमंत्योर्भ्रुवोर्विटपेन लेशेन कृतांतेन कालोपमेन १८ रसज्ञेन पुरुषेण हरोर्विरहो न सोढुं युक्तइति भावेनाह दृष्टेति योगिनो युक्त्युपक्रमेण विद्वत्क्षणेन वेदतात्पर्यवेदिनो यांसिद्धिस्पृहयं
 ति वांछंति राजसूये भवद्भिश्चासुरप्रवेशात्कृष्णं द्विषतोपि चैद्यस्य कृष्णप्रवेशलक्षणासिद्धिर्दृष्टा अपि नानिदितात्तद्वेषात् भक्त्यैकल्यभावात्तत्प्रवेशलक्षणासिद्धिः कथं संभवतीति चोद्यं नन्वित्यनेन परिहृतं त

यस्यानुरागभूतहासरासलीलावलोकनप्रतिलब्धमानाः ॥ ब्रजस्त्रियोद्गभि रनुप्रवृत्तधियो वतस्थुः किल कृत्यशेषाः १४ स्वशांतरूपेष्वितरैश्च रूपैरभ्यर्चमा
 नेष्वनुकंपितात्मा ॥ परावरेणो महर्दशयुक्तो ह्यजोपि जातो भगवान्यथाग्निः १५ मांस्वेदयत्येतदजस्य जन्मविडंबनं यद्वसुदेवगेहे ॥ ब्रजे च वासोऽरिभयादि
 वस्वयं पुराद्यवात्सीद्यदंनंतवीर्यः १६ दुनोति चेतः स्मरतो ममैतद्यदाह पादावभिवंद्य पित्रोः ॥ तातांब कंसादुरुकंपितानां प्रसदितं नोऽकृतनिष्कृतीनाम् १७
 को वा जमुष्यां प्रिसरो जरेणुं विस्मर्तुमीशे तपुमान्विजिघ्रन् ॥ यो विस्फुरद्भूविटपेन भूमेर्भारं कृतांतेन तिरश्चकार १८ दृष्टा भवद्भिर्न नुराजसूये चैद्यस्य कृष्णं द्विष
 तोऽपि सिद्धिः ॥ यां योगिनः संस्पृहयंति सम्यग्योगेन कस्तद्विरहं सहेत १९ तथैव चान्येन रलोकवीराय आहवे कृष्णमुखारविंदम् ॥ नेत्रैः पिबंतो नयनाभिरामं
 पार्थास्त्रपूताः पदमापुरस्य २० स्वयं त्वसाम्यातिशयस्य धीशः स्वाराज्यक्षम्यात्समस्तकामः ॥ बलिहरद्विः सुरलोकपालैः किरीटकोटचेडिते पादपीठः २१

याहि प्रभावधारणैति ह्यसमीहानुमतेन न्विति वचनात् यथाप्रमाणेनानुमतंतथांगीकर्तव्यं प्रमाणंतु असुरा अपि येषु विष्णुं शंखचक्रधरं रणे । भक्तिपूर्वमेवं ज्ञेया भागवता इति । विद्विषंति तु पेवि
 ण्णुमृषिपुत्रा अपि स्फुटम् । असुरास्तेपि विज्ञेया गच्छंति च सदा तम इति । अतएव सम्यग्योगेनेत्युक्तं सर्वथा भक्तितो मुक्तिर्द्वेषात्तम उदीरितमित्यादेः ततः कितत्राह कइति यस्मात् जीवद्वयसमायोगेन जा
 तान् जयादीन् भक्त्या दुष्टावेशाद्विभोच्य दुष्टांस्तमसि प्रापय प्रवर्तवे तस्मात्कृपालोस्तस्य विरहं विस्मरणलक्षणं कः पुमान् सहेत भक्तिमानिति शेषः जीवद्वयसमायोगाद्विरण्यकमुखाः परइत्यादेः एकास्मिन् जीवद्व
 यसमायोगोऽस्तीति ज्ञायते १९ चैद्यवदन्पेपि स्वयोग्यांसिद्धिमापुरित्याह तथैवेति ये भारतयुद्धे दुर्योधनपक्षपातिनो न्येन रलोकवीराः कर्णादयोनयनाभिरामं नेत्रोत्सवजनकं कृष्णमुखारविंदं नेत्रैः पिबंतः
 पार्थास्त्रपूताः पार्थस्य पाशुपताद्यस्त्रेण पूताः शिरस्कामृतास्तेपि तथैव चैद्यवदेवाः स्य कृष्णस्य प्रसादात्तदधीनं स्वयोग्यं पदमापुरित्यन्वयः स्वपदप्राप्त्यनंतरं मुक्तिं च प्रापुरित्यस्मिन्नर्थे च शब्दः पुंछेद इति
 धातुः पृष्ठपवनइति धातुपाठे द्वेषं मुक्त्वा भक्त्या शुद्धा इत्यर्थः २० एवं विद्यस्य हरेर्भक्तानुकंपां यंतरेण नान्यत्प्रयोजनं मत्स्यावतारादिनेत्याशयेनाह स्वयं त्विति न साम्यातिशयो यस्य सतथोक्तः एकमेवा
 द्वितीयमिति श्रुतेः स्वाराज्यलक्षम्यास्वरूपानुभवलक्षम्या स्वमहिम्नीति श्रुतेः बलिपूजाम् २१

इदमपितन्माहात्म्यातिशयसूचकं यस्मादेवंविधज्ञानवतोऽस्मान् विग्लापयति तत्कर्मैति भावेनाह तत्तस्येति तद्वचः कैकर्यदासत्वं विग्लापयति माहात्म्यविषयेऽज्ञानलक्षणां ग्लानिमुत्पादयति तदितिकितत्रा
ह यदिदं परमेष्ठिधिष्ण्येतिहासने निषण्णमुग्रसेनं स्वयमुत्तिष्ठन् यद्वचो न्यबोधयत् विज्ञापयामास हे देव अस्मद्विज्ञापनं निधारयचित्ते कुर्विति २२ पूर्वमर्थत उक्तं दयालुत्वमधुना वाक्यतः कथयति अहो इति व
कभक्षण इति धातोर्भक्षणशीलत्वात् बकीपूतना अपि नाताटकां गर्हयति धात्रीणां शुभानां योग्यताभेदेनोचितां कंसपूतनिकाद्याश्च बांधवदियुतायतः । जीवद्वयसमारोपाद्विद्वयजिगीषव इति वचनात् द
यालुत्वमुर्वशीप्रति २३ अमुरयो नित्वमप्रयोजकं भागवततत्त्वे किं तु निर्दोषाभक्तिरेवेत्याशयेनाह मन्यइति संरंभमार्गाभिनिविष्टचित्तानिति यथा कीटः पेशस्कारिणा कुड्येनिरुद्धस्तस्मिन् भुंगे प्रथमं द्वेषयुक्तः
पश्चादन्नदानात्तद्वेषविहाय स्नेहेन तं भुंगं स्मरन् तत्स्वरूपतां याति तथा तेऽप्यसुराः संरंभमार्गेण स्मरन्तस्तस्मिन् संरंभविहाय भक्त्यैव तस्मिन् अभिनिविष्टचित्ताः निरंतरं तन्मनस्का इत्यर्थः इदं तत्र हेतुगर्भविशेषणं सु
नाभायुधं चक्रायुधमक्षतापश्यन् अतएव असुरा अपि ये विष्णुं शंखचक्रधरं रणं इत्युक्तं ताक्ष्यं पुत्रस्य गरुडस्यांसे स्थितम् २४ नातिचिरेण कृष्णस्य यादवानां च स्वलोकप्रयाणं भविष्यतीति निवेद्य भक्तयति
तत्तस्य कैकर्यमलं भृतान्ने विग्लापयत्यंगयदुग्रसेनम् ॥ तिष्ठन्निषण्णं परमेष्ठिधिष्ण्ये न्यबोधयद्देवनिधारयेति २२ अहो बकीयंस्तनकालकूटं जिघांसया पा
ययदप्यसाध्वी ॥ लेभे गतिं धात्र्युचितां ततोऽन्यं कंवादया लुंशरणं व्रजे २३ मन्ये सुरान् भागवतां रुयधीशे संरंभमार्गाभिनिविष्टचित्तात् ॥ ये संयुगेऽक्षत
ताक्ष्यं पुत्रस्यांसे सुनाभायुधमापतंतम् २४ वसुदेवस्य देवक्यां जातो भोजेन्द्रबंधने ॥ चिकीर्षुर्भगवान् शर्मज्जनेनाभियाचितः २५ ततो नंदव्रजमितः पि
त्राकंसाद्विबिभ्यता ॥ एकादशसमास्तत्र गूढार्चिः सबलोऽवसत् २६ परीतो वत्सपैर्वत्सांश्चारयन् व्यचरद्दरिः ॥ यमुनोपवने कूजद्विजसंकुलितां प्रिपे २७ कौ
मारादर्शयंश्चेष्टाः प्रेक्षणीया व्रजौकसाम् ॥ रुदन्निवहसन्मुग्धबालसिंहावलोकनः २८ स एव गोकुलं लक्ष्म्या निकेतं सितगोवृषम् ॥ चारयन्नुगान् गोपान् र
णद्वेणुररीरमत् २९ प्रयुक्तान् भोजराजेन मायिनः कामरूपिणः ॥ लीलया व्यनुदतांस्तान् बालः क्रीडनकानिव ३० विपन्नान् विषपानेन निगृह्य भुजगाधिप
म् ॥ उत्थाप्या पाययद्वावस्ततोऽयं प्रकृतिस्थितम् ३१ अयाजयद्गोसवेन गोपराजं द्विजोत्तमैः ॥ वित्तस्य चोभारस्य चिकीर्षन्सद्वयं विभुः ३२ वर्षतीद्रे
व्रजः कोपाद्गममानेति विह्वले ॥ गोत्रलीलातपत्रेण त्रातो भद्रानुगृह्णता ३३

शपात्तस्यावतारलीला अनुक्रमिष्यन्नादौ तदवतारमाह वसुदेवस्येत्यादिना वसुदेवस्य सकाशादेवक्यां जातः प्रयोजनमाह भोजेन्द्रेति भोजेन्द्रेण तयोः कारागृहे बंधने सतितं कंसं हत्वा बंधनादुन्मुच्यतयोः शर्म
चिकीर्षुरिति हेतुगर्भः । निमित्तांतरं चाह अब्रजेनेति २५ ततो मथुरापुरात् गूढार्चिप्रकाशितस्वमाहात्म्यः २६ कूजंतोऽव्यक्तशब्दं कुर्वतो द्विजाः पक्षिणस्तेऽसंकुलिता भंघ्रिपावृक्षायस्मिन् तत्तथो
क्तं तस्मिन् २७ कौमारा इत्यत्र लीबभावश्चेष्टानां वैलक्षण्यप्रदर्शनार्थः बालसिंहरयावलोकनमिवावलोकनं यस्य स तथोक्तः २८ लक्ष्म्या निकेतं मांदिनं सितस्तंतूनारज्जवानासिकायां स्यताः प्रोता गोवृषाः
ककुब्धंतोऽस्मिन् तथोक्तं चारयंस्तृणानीति शेषः २९ प्रयुक्तान् प्रहितान् मायिनः । मायया वेषांतरधारिणस्तांस्तानिति जातिभेदायोक्तं क्रीडनकान् लीलासाधनानि ३० विपन्नान् मृतप्रायान् यमुनाया उ
त्थाप्य गावो गास्तस्यायमुनायास्तोऽयं प्रकृतिस्थितं विषमिभ्रणात् प्राग्यथा शुद्धं तथा स्थितम् ३१ गोसवेन गोयज्ञेन उरुभारस्य बहुसंख्याविशेषविशिष्टस्य सत्प्रशस्तो व्ययस्यागा विशेषस्तम् ३२ भग्नमाने
नष्टाभिमानेन अतएवातिविह्वले कर्तव्यमूदे गोत्रलीलातपत्रेण पर्वतारूपक्रीडाभ्येतच्छत्रेण भोभद्रकल्याणात्मन् ३३

शरद्वतावुदितः शशीशरच्छशीतस्य करैर्मृष्टमलंकृतं रजनीमुखं प्रदोषं कलपदं यथाभवति तथा मंडलं मंडयतीति मंडलमंडनः ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधो विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ततो वृंदावनात् आशादिगतिवृष्णयोरिति स्वपित्रोराकांक्षितं चिकीर्षया कर्तुमिच्छया व्यसंगतप्राणम् १ ब्रह्मवेदं पंचजनोदरात् पंचजनाख्यदैत्योदरात् सांदीपिने रधीत्यसकृत् प्रोक्तं तेनोति शेषः २ भीष्मककन्ययेति तृतीयातादर्थ्ये भीष्मककन्यायारुक्मिण्या अर्थे सवर्णेन क्षत्रियत्वमात्रयोग्यतया समाहृताः एषां क्षत्रियाणां श्रियोजिहीर्षया तेषां भूर्ध्रिपदं दधादित्यनेन श्रीहरणप्रकारः मिषतां पश्यतां सुपर्णः सुपरानंदात् काकुत्स्थो वाचिसंस्थितोरिति वचनात् सुष्ठु परमानंदरूपः सुपर्ण इत्यनेन सोप्यक्लेशेनोति दर्शितं गांधर्ववृत्त्या कन्यासंवादलक्षणया इत्यनेन बहवो विवाहविधयो दर्शिता भवन्ति स्वभागमित्यनेन स्वयोग्यमिति दर्शयति ३ अविद्वानसोऽच्छिद्रनासिकान् ककुब्जतो वृषभान् वृषभाणामाटोपसमयसूचनाय स्वयं वर इत्युक्तं किंच स्वयमक्षतः स न्ये स्वयं वरार्थमागतास्तान् क्षत्रियान् जघ्रे इत्यन्वयः कन्यायाः स्वालाभेन भग्नमानान् अभिगृह्यतः कन्यामाकांक्षमाणान् ज्ञान् कृष्णप्राप्तियोग्याम जानतः शस्त्रभृत इत्यनेन गृह्यते क्षत्रिया एव न वृषा इति ज्ञायते च शब्दः समुच्चये ४ ग्राम्यो विषयभोगासक्त इव प्रियायाः

शरच्छशिकरैर्मृष्टं मानयन् रजनीमुखम् ॥ गायन् कलपदं रेमे स्त्रीणां मंडलमंडनः ३४ ॥ इति श्रीभागवतं तृतीयस्कंधो द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ उद्धव उवाच ॥ ततः स आगत्य पुरं स्वपित्रोश्चिकीर्षया शांबलदेवसंयुतः ॥ निपात्य तुंगाद्रिपुयूथनाथं हतं व्यकर्षद्व्यसुमोजसोर्व्याम् १ सांदीपिनेः सकृत् प्रोक्तं ब्रह्माधीत्यसविस्तरम् ॥ तस्मै प्रादाद्वरं पुत्रं मृतं पंचजनोदरात् २ समाहृता भीष्मककन्यया ये श्रियः सवर्णेन जिहीर्षयैषाम् ॥ गांधर्ववृत्त्या मिषतां स्वभागं जह्ने पदं भूर्ध्रिदधत् सुपर्णः ३ ककुब्जतो विद्वानसो दमित्वा स्वयं वरेणाग्निति मुवाह ॥ तान् भग्नमानान् अभिगृह्यतोऽज्ञान् जघ्रेऽक्षतः शस्त्रभृतश्च शस्त्रैः ४ प्रियं प्रभुर्ग्राम्य इव प्रियाया विधित्सु राल्लह्युतं रंयदर्थे ॥ वज्रयाद्रवत्तं स गणोरुषांधः स्वार्थे पुरा तैर्यमया च तानतः ५ सुतं मृधे संवपुषाग्रसंतं दृष्ट्वा सुनाभोन्मथितं धरित्रयाः ॥ आमंत्रितस्तत्तनया यशोपदत्वा तदंतः पुरमाविवेश ६ तत्राहतास्तान् रदेव कन्याः कुजेन दृष्ट्वा हरिमा र्तबंधुम् ॥ उत्थाय सद्योजगृहुः प्रहर्षं व्रीडानुरागप्रहितावलोकैः ७ आसां मुहूर्त एकस्मिन्नानागरेषु योषिताम् ॥ सविधिं जगृहे पाणिपुरुषः स्वमायया ८ तास्वपत्यान्य जनयदात्मतुल्यानि सर्वतः ॥ एकैकस्यां दशदशप्रकृतैर्विबुभूषया ९

सत्यभामायाः प्रियमभीष्टं विधित्सुः कर्तुं कामः प्रभुः । सुतरुं स्वर्गवृक्षं पारिजातमाच्छत् अहर्षात् रुषांधः स गणो मरुद्गणेन सहितः वज्री इन्द्रः । यदर्थे यस्य ह्युतरोरर्थे । तं कृष्णमाद्रवत् शच्यावचनादिति शेषः स्वार्थे स्वप्रयोजनाय कृष्णतैः सहानतः प्रणतिविशिष्टो भूत्वा ५ धरित्र्याः सुतं नरकं आमंत्रितस्तयेति शेषः ६ तत्रांतः पुरे । कथं जगृहुरिति तत्राह व्रीडेति प्रहर्षेण सहिताभ्यां व्रीडानुरागाभ्यां लज्जास्नेहाभ्यां प्रहितैः प्रेरितैरवलोकैर्गृहीतवत्य इत्यर्थः ग्रहणं च पतित्वेनेति शेषः ७ भगवता पुनः किं कृतमत्राह आसामिति विधिना शास्त्रोक्तकर्मणा सह वर्तत इति एकस्य नानाविधगृहेषु स्त्रीणां करग्रहणं कथं घटत इत्यत उक्तं पुरुष इति योगिवत् स्वसामर्थ्येन गृहीतवद्बहु रूपेण घटत इत्यर्थः ८ उच्चमैः सर्वतः साम्यं किंचित् साम्यमुदीरितमिति वचनात् सर्वत आत्मतुल्यत्वं किंचित्सादृश्यविवक्षयेति ज्ञातव्यं पुत्रत्वेन पुत्रवत्पाशा पूर्तिसंभवाद्दशत्वसंख्याकिमभिप्रायेणेत्यत उक्तं प्रकृतेरिति जडप्रकृतेर्विबुभूषया विविधभावेच्छया बहुत्वसंख्याविशिष्टत्वेच्छया ९

यदर्थमवतीर्णतत्प्रयोजनमाह कालोति कालोर्गर्गनिर्मितः तेजःप्रभावं अनेनमुचुकुंदादिकृतं वधमप्यात्मनैव कृतं ज्ञापयति इत्यतोऽजीवनदित्यप्यलौकिकः १० एतदेव किंचिद्विवेचयति शंबरमिति शंवरिविविदौ प्रलुप्तबलमद्राम्यामघातयत्पुरादीन्स्वयमेवावधीदिति विवेकः ११ अथ दंतवत्कवधानंतरं तेतवभ्रातृपुत्राणां कुरुणां पांडवानां च कुरुक्षेत्रं प्रत्यापततां येषां नृपाणां १२ श्रीकृष्णदुर्योधनपातेन भीमप्रसादातिशयमाह सकर्णेति सरुष्णः सुयोधनं भग्नोरुमुर्व्यां शयानं पश्यन्नंदं भीमापेति शेष इत्यन्वयः अनुचरैर्दुःशासनादिभिः शृगालादिभिर्वासहवर्तत इति सानुचरस्तं हतेनष्टे श्रीश्रायुश्च यस्य सतयातं १३ कलियुगे सज्जनप्राचुर्यावस्थानस्य दुष्टभारस्वेवानभीष्टत्वात्सोपि संहार्य इति यादवबलसंहरणोपायसंचितनमकारमाह कियानिति मत्सन्निधानविशेषयुक्तत्वान्मदं शैद्रोणभीष्मार्जुनभीमशल्यैः क्षपितोऽष्टादशाक्षौहिणिको भुवोपचोयंभारः सकियानरूप एव कुतः सुरासुरैर्दुर्विषहं यदूनां बलमास्त इति यस्मात्तस्मादित्यन्वयः १४ तत्रैषां यदूनां वधोपाय इयानेतावानेव यदामाध्वपावारुण्याः पाना दुत्पन्नान्मदाद्बुद्धिनांताम्रलोचनानां रक्तनेत्राणां रजोगुणोपरक्तज्ञानानां वायदूनां मियोविवादो भविता तदा स एव वधोपायो भविष्यत्यतो न्योनास्ति तदर्थं किं कर्तव्यमिति न चिंतनीयमित्याह मयीति

कालमागधशाल्वादीनि नीकैरुधतः पुरम् ॥ अजीवनत्स्वयं दिव्यं स्वपुंसां तेज आदिशन् १० शंबरं विविदं बाणं मुरं बल्वलमेव च ॥ अन्यांश्च दंतवक्त्रादीनि वधीत्कांश्च घातयन् ११ अथ ते भ्रातृपुत्राणां पक्षयोः पतिता नृपां ॥ च चालभूः कुरुक्षेत्रं येषामापततां बलैः १२ सकर्णदुःशासनसौबलानां कुमंत्रपाकेन हतश्रियायुषम् ॥ सुयोधनं सानुचरं शयानं भग्नोरुमुर्व्यां सननंदं पश्यन् १३ कियान् भुवोयं क्षपितो रुभारो यद्रोणभीष्मार्जुनभीमशल्यैः ॥ अष्टादशाक्षौहिणिको मदं शैरास्ते बलं दुर्विषहं यदूनाम् १४ मिथो यदैषां भविता विवादो माध्व्यामदात्ताम्रविलोचनानाम् ॥ नैषां वधोपाय इयानतो न्योमयुद्यते तदर्थं ते स्वयं स्म १५ एवं संचित्य भगवान्स्वाराज्ये स्थाप्य धर्मजम् ॥ नंदयामास मुहृदः साधूनां वर्मदर्शयन् १६ उत्तरायां धृतः पुरोर्वेशः साध्वभिर्मन्युना ॥ स वै द्रोण्यस्त्रसंछिन्नः पुनर्भगवता धृतः १७ अयाजयद्धर्मसुतमश्वमेधैस्त्रिभिर्विभुः ॥ सोऽपि क्षमामनुजैरक्षरैरेकृष्णमनुव्रतः १८ भगवानपि विश्वात्मा लोकवेदपथानुगः ॥ कामान्निषेवेद्दार्ढ्यामसक्तः सांख्यमास्थितः १९ स्निग्धस्मितावलोकनेन वाचापीयूषकल्पया ॥ चरित्रेणानवद्येन श्रीनिकेतेन चात्मना २० इमं लोकममुंचैवरमयन् सुतरां यदून् ॥ रे मेक्षणदयादत्तक्षणस्त्रीक्षणसौहृदः २१

मयुच्यते सति स्वयं सर्वे तदर्थं तेति रोधानलक्षणं मरणं प्राप्नुवन्ति स्म स्मृतमित्यर्थः १५ स्वाराज्ये स्वर्गसमराज्ये १६ यः पुरोर्वेशोऽभिर्मन्युना साधूत्तरायां धृतः सन् द्रोण्यस्त्रेण संछिन्नः संछादितः पुनर्भगवता धृतो रक्षितो भूदित्यन्वयः १७ १८ अपीत्यनेन लोकसंग्रहणार्थं गृहस्थधर्मानुचरणं ननु स्वार्थसत्यसंकल्पत्वादित्येव मयि सूचयति विषयसवयापितलेपोनास्तीत्यसक्त इति तत्र हेतुर्गर्गविशेषणमाह सांख्यमिति केवलं भगवज्ज्ञानं सांख्यमित्यभिधीयत इति वचनात् न सांख्यशास्त्रोक्तविधिः किंतु स्वरूपज्ञानमेव गृह्यते तद्वत्सावेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतेः १९ श्रियो निकेतेनावासेनात्मना देहेन २० क्षणदयारात्यादत्तक्षणोदत्तावसरः अनेन क्षणदाशब्दार्थो दक्षितः स्त्रीपुत्रक्षणकालं सौहृदं यस्य स स्त्रीक्षणसौहृदः । स्त्रीक्षणोरुद्रस्तस्य सौहृदं यस्मिन् सतथावा अनेन रुद्रगणचरणयोग्यसमये स्त्रीभिः सह मरणं कथमिति चोद्यं परिहृतम् २१

गृहस्थधर्ममनुवर्तमानस्य हरेर्लोकशिक्षार्थं बाह्यविषयेषु वैराग्यप्रदर्शनमित्यभिप्रेत्याह तस्येति सर्वदाऽपि विरक्तः समभासपीतविरागवत् । कदाचित्कः कुतस्त्वस्य लोकशिक्षार्थं विप्र्यते इति स्मृतेः । योगे
 पुविषयसाधनेषु विरागः समजायत वैराग्यमभूदिति दर्शयामास २२ नित्यविरक्तस्य कदाचित्कविरक्तपुण्यपचेलोकाशिक्षार्थमेव दर्शितमित्येतत्स्पष्टपाति वैवेति नित्यविरक्तेनापि भगवता विरागः प्रदर्शितः
 त्विपस्मात्तस्मात्स्वयंदेवाधीनो योगेन ध्यानलक्षणोपास्त्यायोगेश्वरंकृष्णमनुव्रतः कः पुमान् देवाधीनेषु कामेषु विषयेषु विभ्रमेत नित्यादिति विश्वासं कुर्यात् न कोपीत्यर्थः अत्र देवाधीनत्वं हरेर्नित्यविरक्तत्वेन
 विषयाणां भागमापायित्वेन नश्वरत्वे हेतुः २३ इत्थं भगवच्चरितमुक्त्वा यदु कुलनाशनिमित्तमाह पुर्यामिति भगवन्मतकोविदा इत्यनेन मुनिशब्दार्थो दर्शितः २४ भविष्यच्च दु कुलनाशं वक्ष्यंस्तेषां प्रभा
 सयात्रामाह तत इति एष्यंतु निश्चितं यत्तदतीतत्वेन भण्यते । चक्रवत्परिवृत्तेर्वा दुष्टानां मोहनाय चेति वचनाद्युरित्यादिप्रयोगो युज्यते सुखहेतुत्वान्मासैरिव संवत्सरैः २५ बहुगुणाः सोशील्यादिस
 र्वगुणोपेता गावो गाः २६ न केवलं गा एव ददुः किंतु परलोके यच्च त्स्वात्मनः पुण्यफलत्वेन प्राप्यंत तत्तद्द्रव्यजातं ददुरित्याह हिरण्यमित्यादिना । हिनोति दुःखं राति सुखमिति हिरण्यं रंजनं रागं घातने

तस्येत्थं रममाणस्य संवत्सरगणान्बहून् ॥ गृहमेधेषु योगेषु विरागः समजायत २२ देवाधीनेषु कामेषु देवाधीनः स्वयंपुमान् ॥ कोविश्रंभेत योगेन योगेश्वरमनुव्र
 तः २३ पुर्यां कदाचित् क्रीडाद्विर्यदुभोजकुमारकैः ॥ कोपिता मुनयः शेषुर्भगवन्मतकोविदाः २४ ततः कतिपयैर्मसैर्वृष्णिभोजांधकादयः ॥ ययुः प्रभासं संह
 ष्टारथैर्देवविमोहिताः २५ तत्र स्नात्वा पितृन् देवान् ऋषींश्चैव तदंभसा ॥ तर्पयित्वाथ विप्रैर्भ्योगावो बहुगुणाददुः २६ हिरण्यं रजतं शय्यां वासांस्यजिनकंबलान् ॥
 हयान् रथानि भान्कन्यांधरां वृत्तिकरीमपि २७ अन्नंचोरुरसं तेभ्यो दत्त्वा भगवदर्पणम् ॥ गोविप्रार्थासवः शूराः प्रणेमुर्भुविमूर्धाभिः २८ ॥ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ उद्धव उवाच ॥ अथ ते तदनुज्ञाता भुक्त्वा पीत्वा च वारुणीम् ॥ तया विभ्रंशितज्ञानादुरुकैर्मर्म
 पस्पृशुः १ तेषां मैरेयदोषेण विषमकृतचेतसाम् ॥ निम्लोचति रवावासीद्रेणूनामिव मर्दनम् २ भगवानात्ममायायागतिं तामवलोकयसः ॥ सरस्वती
 मुपस्पृश्य वृक्षमूलमुपाविशत् ३

तीतिरजतं । अजितं न पतीत्यजिनं । कंसुखं बलयतीति कंबलः । हयत्यनेन गंतव्यमिति हयः । पुंसि संज्ञायां घः प्रायेणेति घः हयगताविति धातुः रथगताविति रथतिचरति रतिस्थापयतीति वा इष्टं भास
 यंतीति इभाः भादीप्ताविति धातुः कनं दीप्तिपापयतीति कन्या ध्रियते न योति धरा २७ उरुरसं षडसोपेतं भगवदर्पणं ब्रह्मार्पणं गवार्थे विप्रार्थे असवोजीवनं येषां ते तथोक्ताः २८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृ
 तीयस्कंधे पदरत्नावल्यां टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अथ तदनुज्ञातास्तैर्विमैर्भोजनायानुज्ञाताः तया वारुण्या विभ्रंशितं स्वः पर इति ज्ञानं येषां ते तथोक्ताः पस्पृशुस्ताडितवंतः स्पृश उपतापे १ मैरेयदोषे
 ण मैरेयाख्यमद्यपानदोषेण रवावादित्ये निम्लोचति अस्तंगच्छति सति आसीत् भविष्यति विमर्दनं विनाशलक्षणः कलहोऽन्योन्यसंघर्षलक्षणः २ तदा भगवता किमकारीत तत्राह भगवानिति आत्म
 मायाया आत्मसामर्थ्यस्य गतिमवलोकय पूर्वमेवेति शेषः तच्च योग्यतया तच्च द्रुष्टुं प्राकट्येन यावत्तत्तां ज्ञात्वा कतिपयैर्वर्षैः पूर्वमेव जनार्दनः । मौसलं ज्ञानं संतत्या उद्धवं बद्धं न पदिति न पदनेषति ३

संक्षिप्तोक्तविवेचयति अहंचोते संजिहीर्षुणासंहर्तुकामेन हेत्यनेन तज्ज्ञानंतत्रविस्तीर्यपुनर्द्वारवतीमगादितिवचनात् स्वर्गारोहणात्पूर्वमपि भगवदाज्ञया बदारिगमनं स्पष्टयति ४ हेअरिदमविदुर
 अथापि पूर्वदिष्टोऽहंपुनः स्वर्गारोहणकाले भर्तुः पृष्ठतोऽन्वगममनुगमिष्यइत्यन्वयः चर्वितचर्वणवत् अनुगमनं निष्प्रयोजनं नेत्याह तदभिप्रेतमिति तस्य कृष्णस्याभिप्रेतं ज्ञानोपदेशलक्षणहादं ज्ञानं
 प्रयोजनांतरं चास्तीति ध्वनयति पादेति तदुक्तं पूर्वमेवोपदिष्टोपि हरिणा ज्ञानमुद्धवः । स्वर्गारोहणकाले तु पुनः पप्रच्छ केशवमित्यादि ५ ननु अनुगमनवचनेन मौसलावस्थायामनवस्थानं प्रतीयते तथाच
 तदर्शनाभावेन तज्ज्ञानोपदेशासंभवः स्यादित्युक्तमप्युक्तमिति तत्राह अद्राक्षमिति विचिन्वन्मार्गमाणः । दयितं प्रष्टुं पतिमात्मज्ञानदानेन पातारं सरस्वत्यांततीरे । कृतकेतंकृतनिवासं केतनम
 नन्याधारम् ६ श्यामश्यामवदातश्च निर्मलश्चेति श्यामावदातस्तं श्यामायां रात्र्यामप्यवदातमरुणसूर्यवत्प्रकाशमानमित्यर्थः । अवदातः सितेरुणइत्यभिधानाद्योग्यताभेदात् सितोरुणश्चाधिकारिणां
 भेदात् प्रतीयतइति द्योतनाय तथोक्तमिति वा प्रशांतोस्तिमिते अरुणे लोचने यस्य स तथातं कुमिकोशेन रचितं कौशेयं तेनांबरेण च विदितं विशेषितं कौशेयं कुमिकोशोत्थमित्याभिधानं छंदोभंगभयात् भ्रंशि
 तं अण्प्रत्ययाद्वा ७ अपाश्रितार्भकावस्थमवतारदशायां याऽवस्थातामाश्रितं अकृशं पूर्णं त्यक्तपिप्पलं त्यक्तकर्मफलं योगाद्बोत्सृष्टांश्च त्थमूलम् ८ तस्मिन्नवसरे द्वैपायनस्य वेदव्यासस्य सुहृत्सखाच
 अहंचोक्तो भगवता प्रपन्नातिहरेण ह ॥ बदर्शित्वं प्रयाहीति स्वकुलं संजिहीर्षुणा ४ अथापि तदभिप्रेतं जानन्नहमरिंदम ॥ पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्ले
 षणाक्षमः ५ अद्राक्षमेकमासीनं विचिन्वन् दयितं पतिम् ॥ श्रीनिकेतं सरस्वत्यांकृतकेतमकेतनम् ६ श्यामावदातं विरजं प्रशांतारुणलोचनम् ॥ दोर्भि
 श्वतुर्भिर्विदितं पीतकौशांबरेण च ७ वामऊरावधिश्रित्य दक्षिणांघ्रिसरोरुहम् ॥ अपाश्रितार्भकावस्थमकृशं त्यक्तपिप्पलम् ८ तस्मिन्महाभागवतो
 द्वैपायनसुहृत्सखा ॥ लोकाननुचरन्ति द्वआससादयदृच्छया ९ तस्यानुरक्तस्य मुनेर्मुकुंदः प्रमोदभारानतकंधरस्य ॥ आशृण्वतो मामनुरागहाससमी
 क्षयाविश्रमयन्नुवाच १० श्रीभगवानुवाच ॥ वेदाहमंतर्मनसीप्सितं ते ददामि यत्तदुरवापमन्यैः ॥ सत्रेपुराविश्वसृजां मुनीनां मत्सिद्धिकामेन वसोत्वयेष्टः
 ११ स एष साधो चरमो भवानामासादितस्ते मदनुग्रहोऽयम् ॥ यन्मां नृलोकं रहउत्सृजंतं दिष्ट्या ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या १२ पुरामया प्रोक्तमजायनाभ्ये
 पद्मो निषण्णाय ममादिसर्गे ॥ ज्ञानं परमं नमहि मावभासं यत्सूरयो भागवतं वदंति १३

भूम्पादिलोकाननुचरन्पर्यटन्सिद्धो ज्ञानी मैत्रेयो यदृच्छया भगवदिच्छया ससाद हरिमिति शेषः ९ हरेरनुग्रहातिशयसूचनाय मुनेराशृण्वतः सतइत्युक्तं सम्यगनुरागहासाभ्यां स्नेहमंदस्मिताभ्यां स
 हितया समीचीनया कटाक्षेक्षया विश्रमयन् संसारकेशं परिहृत्या नंदं जनयन् समभेदे समीचीनइति यादवः १० किमित्याह हरिरिति तत्राह वेदेति हेवसो मद्रक्तशिखामणे ते तव मनस्यंतर्हृदियदीप्सितं तद
 हं वेदततः किं तत्राह ददामीति ते तुभ्यं त्वदभीष्टं ददामि दास्यामीतीच्छामि अन्यैः प्राप्यं चेत् किमनेनेत्यत उक्तं दुरवापमिति अन्यैर्मद्रक्तिरहितैः । त्वन्मुस्तारविंदाभिः सृतं श्रोतुं महता पुण्येन भाव्यं अननु
 श्रितपुण्यकर्मणामेतत्कथं स्यादिति तत्राह सत्रइति पुरा पूर्वजन्मनि निस्थं भगवदुपासनशीलत्वांश्चानि शब्दवाच्यानां देवानां सत्रे यज्ञविशेषे मात्सादिकामेन मचो ज्ञानादिसिद्धिकामेन त्वयेष्टः पूजितः ११ फलांतरं
 चाह स एष इति हेसाधो उद्वेते त्वयाऽऽसादितो यो भवः शरीरसंयोगलक्षणः स एष भवानां जन्मनां चरमो भवः अयं मदनुग्रहः ईदृशो मम चित्तद्वीकरणलक्षणः प्रसादविशेषः कुतो वगतमेतदिति तत्राह यन्मा
 मिति भवान् रह एकं तिनृलोकमुत्सृजंतं मां विशदानुवृत्त्या निर्मलसेवया ददृश्वानिति यदतइत्यन्वयः दिष्ट्येत्यव्ययं मद्रमिदं तास्मिन्नर्थे वर्तते १२ वक्तव्यार्थे अद्वातिशयजननार्थं ज्ञानं स्तोति पुरेति सज्ज्ञानं तुभ्य
 मुपदेक्ष्यामि इत्यव्याहृत्यान्वयः कर्तव्यः मया पुरादि सृष्टौ ममनाभ्येनाभेरुत्पत्तेर्निषण्णाय जायमानोक्तं यज्ज्ञानं यत्परमुत्तमं नमहि ज्ञोवभासः प्रकाशोपस्मात्तत्सूरयो यच्च भागवतं भगवदेकविषयत्वाद् वदंति १३

इति शब्देन ज्ञानस्य विशेषणान्तरविशिष्टत्वं सूचयति । अमर्शभाजनपात्रमित्यभिधानं । स्नेहोत्थरोमाभक्त्यासमुत्पन्नरोमाचः आवभाषइति परोक्षव्यपदेशः सर्वेन्द्रियाणां भगवद्विषयत्वेन बाह्यप्रवृत्तिश्च
न्यतामपेक्षेति ज्ञायते सुप्तो हं किल विललापेत्पादौ दृष्टत्वात् १४ भगवदपरोक्षज्ञानसाधनपादारविंदभाक्तिमंतरेण नान्यदाकांक्षइत्याह कोन्विति भवत्पदांभोजनिषेवणोत्सुकइत्यनेन एतावन्तकालं
न प्रवृणोमि उत्तरप्रकथमिति न जानइत्यपख्याख्यानं प्रयुक्तं अख्याहारस्याप्रामाणिकत्वात् उत्सुकत्वस्य सदा तनत्वप्रतीतिश्च १५ ज्ञानांतरंगगुणोपसंहारलक्षणोपासनामंतरेण भक्तेराकांक्षितत्वे किकारणमि
त्याशंक्यहरेर्देवदत्तकर्मवत्कर्मप्रतीतिगुणानां दुरवबोधत्वं निमित्तमित्याह कर्माणीति अनीहत्वादिमतस्तत्त्वकर्मादिदर्शनं लोकविरुद्धमतोजन्माद्यभावविदामस्माकमपि बुद्धिः खिद्यतइति अभवस्य जन्मरहि
तस्य भवोजन्म नित्यमुक्तस्य बंधोवा अदुर्गस्य नित्यनिकटवर्तिनो द्वारकादिदुर्गाश्रयः अतएव जरासंधाद्यरिभयात्पलायनं गोमंतामिति शेषः कलकामधेनाविति धातोः कालात्मनः सर्वसंहर्तुर्वा स्वात्मनुरतेः
स्वात्मनिरतिः रमणं यस्य स तया तस्य प्रमदानामयुताश्रयइति पत्तत्सर्वविरुद्धमतइति अपिना लोकविद्वन्नामिदं न तु तत्त्वमिति सूचयति १६ इदमपि ज्ञानदुर्बलानां बुद्धिव्यामोहकरमित्याह मंत्रेष्विति वैशब्दा

इत्यादरोक्तः परमस्य पुंसः प्रतीक्षणानुग्रहभाजनोऽहम् ॥ स्नेहोत्थरोमास्खलिताक्षरस्तं मुंचन् शुचः प्रांजलिरावभाषे १४ कोऽन्वीशते पादसरोजभाजांसु दु
र्लभोऽर्थेषु चतुर्ष्वपीह ॥ तथापि नाहं प्रवृणोमि भूमन् भवत्पदांभोजनिषेवणोत्सुकः १५ कर्माण्यनीहस्य भवो भवस्य ते दुर्गाश्रयो थारिभयात्पलायनम् ॥
कालात्मनो यत्प्रमदायुताश्रयः स्वात्मनुरतेः खिद्यति धीर्विदामपि १६ मंत्रेषु मां वा उपहूय यत्त्वमकुंठिता खंडसदात्मबोधः ॥ पृच्छेः प्रभो मुग्ध इवाप्रमत्तस्त
न्नो मनो मोहयतीव देव १७ ज्ञानं परं स्वात्मरहः प्रकाशं प्रोवाच कस्मै भगवान्समग्रम् ॥ अपि क्षमं नो ग्रहणाय भर्तुर्देवांजसाय दृजिनंतरेम १८ इत्यावेदितहा
र्दायमहं स भगवान्परः ॥ आदिदेशारविंदाक्ष आत्मनः परमां स्थितिम् १९ स एव माराधितपादतीर्थादधीत तत्त्वात्मविबोधमार्गः ॥ प्रणम्य पादौ परिवृत्त्य
देवामिहागतोऽहं विरहातुरात्मा २० सोहं त्वदर्शनाह्लादवियोगार्तियुतः प्रभो ॥ गमिष्ये दयितं तस्य बद्ध्याश्रममंडलम् २१ यत्र नारायणो देवो नरश्च भग
वानृषिः ॥ मृदुतीव्रंतपो दीर्घं ते पाते लोकभावनौ २२

दक्रूरादिकं ग्राहयति अकुंठितोऽविमिश्रितः असंढः पूर्णः सन्निर्दोषः आत्मबोधः स्वरूपज्ञानं यस्य स तथा १७ ज्ञानारूपा व्याकृता काशस्तत्तद्योग्यताभेदं जानन्नात्मयोग्यमेवोपादिशति भवान् तथापि स्वचाप
ल्याद्विज्ञापयामीत्याह ज्ञानमिति स्वात्मरहः प्रकाशो यस्मात्तत्तथा तत् कस्मै ब्रह्मणेनोस्माकंतत्समग्रमपि ग्रहणाय क्षममपि किं नोऽक्षमं योग्यताभेदात्तर्हि कीदृशमुपदिशामीति तत्राह वेदोति भवान्यदस्या
धिकारिणो योग्यं वेद वयंचयद्येन ज्ञानेनांजसावृजिनंसंसारदुःखंतरेमतदुपादिशेत्यन्वयः अनेन ब्रह्माद्युत्तमाधिकापुं पदिष्टज्ञानैकदेशंसंसारदुःखनिर्मुलनमस्मद्योग्यमुपादिशेत्युक्तं भवति १८ एतदेवोपादिष्टं
रिणानान्यदिति वक्ति इतीति हर्षहृद्गतं परमां स्थितिं ब्रह्मादिजीविराशेरुत्कृष्टतामन्येषामपकृष्टतामन्येन्यंतारतम्यंच १९ एवमित्येतदधीतेत्यनेनान्वेतव्यं आराधितपादतीर्थपादोदकं यस्य स तथा तस्मा
त् श्रीकृष्णादेवमुक्तप्रकारेणाधीतोधिगतस्तत्त्वात्मनः अनारोपिता द्वितीयज्ञानानंदात्मनो हरेः विबोधमार्गो विशिष्टज्ञानमार्गो येन स तथा परिवृत्त्यपदाक्षेणीकृत्य विरहेणातुरः क्लिष्टआत्मा यस्य स तथा २०
इतः कुत्रयास्यसीतितत्राह सोहमिति त्वदर्शनजाता रुदेन कृष्णवियोगोत्पन्ना तर्थाचयुतः बद्ध्याश्रममंडलं बद्धिराश्रमपरिसरवर्तिकलाप्रग्रामम् २१ कृष्णमिष्यत्वे निमित्तमाह यत्रेति धर्मस्य भगवतः पुत्र
त्वेनावतीर्णः साक्षात्परायणांशो नारायणनामा घोषांशो नरो भगवांश्च मृदुलोकसुखकरं तीव्रदुष्करं लोकभावनौ लोकग्राहकौ अनेन फलानपेक्षिता वित्युक्तं भवति तपआलोचनेकरणेच २२

परमात्मनो जीवात्मनश्चात्मा तत्पारतन्त्र्यादिविशेषज्ञानेन वधंभाविष्यतम् २३ नन्वत्रविदुरेण यद्वा नान्येष्वहं भवणेनोत्पन्नशोकशमनप्रयत्नएव कृतउतान्योपि प्रसंग इत्यत्राह सतमिति कृष्णपरिग्रहे कृष्णपरिवारजने विश्रंभादयमुद्धवोमदभीष्टवक्ष्यतीति विश्वासात् २४ इदमित्युक्तं विशिनष्टि ज्ञानमिति अत्र हेतुमाह यादिति हि शब्देन धारणार्थः हि हेतावधारण इति यावदः स्वभृत्याः स्वदासास्ते धार्यप्रयोजनकुर्वतः स्वभृत्यार्थकृतश्चरन्ति २५ नन्वत्रोद्धवेन श्रुत्वा तूष्णीं गतमुत किमप्यभिहितं तत्राह नन्विति ननु शब्दोद्देश्यार्थः तच्च संरादः तच्च ज्ञानसिद्धः कौषारवोमैत्रेयः इदं गुणनामापि वैशंपायन वल्लोके प्रसिद्धत्वादुच्यते अंतिकेममसमीपे स्थितस्ते तव भगवताऽऽदिष्टः । तच्च ज्ञानोपदेशायेति शेषः जिहासता हांतु कामेन तस्मान्न मया पृथग्वक्तव्यमिति शेषः २६ सूतः शौनकायेमां कथां कथयति इतीति गुणकथारूपया सुधया ह्युतोगत उरुस्तापो यस्य स तथा ह्युत गताविति धातुः यमस्वसुः यमुनायाः यस्याः पूर्वसंध्यायां विदुरदर्शनं तानि शांसमुषितः सुस्वमुषित औपगविः उपगोरपत्य मुद्धवस्ततो यमुनायाः २७ परीक्षिद्धदरीं त्वं प्रयाहीत्यादि श्रुतकथनत्वेन ज्ञातोद्धवावशेषो विशेषबुभुत्सया पृच्छति निधनाभितेतु शब्द एवार्थः तेषु वृष्ण्यादिषु निधनं देहत्यागलक्षणं नाशमुपगतेषु सत्सु स उद्धव एव कथमवशिष्ट इत्यन्वयः अयोद्धमुख्यत्वादुवरित इति तत्राह अधिरथेति अधिरथानां यूपं पांतीति अधिरथयूपपास्तेषां यूपं पांतीति अधिरथयूपयूपपास्तेषु मुख्यो मुख्यतो योद्धा हरैरवशिष्टत्वाच्च दपेभ्योऽप्येतितत्राह पद्मरिरिति

श्रीशुक उवाच ॥ इत्युद्धवादुपाकर्ण्य सुहृदां दुःसहं वधम् ॥ ज्ञानेनाशमयत्क्षताशोकमुत्पतितं बुधः २३ सतं महाभागवतं ब्रजंतं कौरवर्षभः ॥ विश्रंभादभ्यधत्ते दं मुख्यं कृष्णपरिग्रहे २४ ज्ञानं परं स्वात्मरहः प्रकाशं यदा हयोगेश्वर ईश्वरस्ते ॥ वक्तुं भवान्नोर्हति यद्विष्णोर्भृत्याः स्वभृत्यार्थकृतश्चरन्ति २५ उद्धव उवाच ॥ ननु ते तत्त्वसंराद्वक्त्रिः कौषारवोऽंतिके ॥ साक्षाद्भगवतादिष्टो मर्त्यलोकं जिहासता २६ सूत उवाच ॥ इति सहा विदुरेण विश्वमूर्तेर्गुणकथया सुधया ह्युतोरुतापः ॥ क्षणमिव पुलिने यमस्वसुस्तांसमुषित औपगविर्निशांततो गाव् २७ राजोवाच ॥ निधनमुपगतेषु वृष्णिभोजेष्वधिरथयूपयूपपेषु मुख्यः ॥ स तु कथमवशिष्ट उद्धवो यद्दरिपित्त्यज आकृतिं त्र्यधीशः २८ श्रीशुक उवाच ॥ ब्रह्मशापापदेशेन कालेनामो घवांछितः ॥ संहृत्य स्वकुलं नूनं त्यक्ष्यन् देहमर्चितयत् २९ अस्मा लोकादुपरते मयि ज्ञानं मदाश्रयम् ॥ अर्हत्युद्धव एवाद्वासं प्रत्यात्मवतां परः ३० नोद्धवोऽपि मयूनाय दृष्टौ निर्जितः प्रभुः ॥ अतो मद्रत्पुनर्लोकं ग्राहयन्निहत्य तु ३१

हरिरप्याकृतिं पृथिवीं तत्पजेत त्याजेत्यन्वयः इति यदतस्तदपेक्षापि दूरोत्सारिता त्रिलोकेशत्वमिदं स्वाप्यस्तीति । अप्यधीश इति अनेन भूलोकात्स्वर्गलोकं गत इत्यर्थः संपद्यते आकृतिशब्दस्य पृथिव्यभिधेयत्वे सर्वमुपपद्यते तत्कथमितीयमाशंका शरीरमाकृतिर्देहः कुः पृथ्वी च मही तथेत्पनेन परिहृता अस्त्वाकृतेः पृथिवीपर्यायत्वं तथाप्यत्र तच्छब्देन शरीरमेवोच्यत इति अंगीकर्तव्यं अनंतरमपि निश्चेतनत्वेन तदाकारदर्शनात् अतो युक्तिर्वक्तव्येति चेन्न नित्यानंदस्वरूपत्वेन देहत्यागायोगात् अतो देहत्यागो नाम पृथिवीलोकात्याग एव तेन तदाकारदर्शनं दुष्टजनमोहनापकृतं तदुक्तं पृथिवीलोकसंत्यागो देहत्यागो हरैः स्मृतः । नित्यानंदस्वरूपत्वादन्योनैवोपलक्ष्यते । दर्शयन् जनमोहाय सदर्शितं तदाकृतिं । ननु ब्रह्मवान् विष्णुः परज्ञानाकृतिः सदेति राजन्परस्य तनुं धृज्जननाप्येहावायाविदं वनमवेष्टिवशा नटस्येत्यत्राप्युक्तं २८ परिहारवक्ष्यन् नृपं शुको वक्ति ब्रह्मेति ब्रह्मशापापदेशेन विप्रशापमिधानेन कालेन मृत्युना देहं पृथिवीं यस्य पृथिवी शरीरमिति श्रुतिः २९ परिहरति अस्यां वीति अस्मात्पृथिवीलोकात् । उपरते स्वर्लोकं गते सति अर्हति उपदेष्टुमिति शेषः । आत्मवतां ब्रह्मज्ञानिनां मध्ये परः ३० एतदेव निर्धारयति नेति प्रभुरर्हं दृष्टौ नैव स्यादिति पुनैर्निर्जितो वशीकृतः स उद्धवोऽपि

किंचिदपिमभूतोमत्तोहीनोभवति किंतुममसमएव उत्तमैरधिकत्वंवासांम्यंवापिजयोपेवा । उच्यतेपितुनीचानांमोहार्थवाप्युपेक्षयेत्पादेर्दुष्टजनमोहार्थं तत्कालेस्वज्ञानोपदेष्टुःपुरुषाधिक्यज्ञापना
 र्थवा श्रीकृष्णेनस्वस्वाम्यमुद्रवस्योक्तं नतुतत्त्वार्थमितिज्ञातव्यं यतोमज्ज्ञानोपदेष्टृपुरुषाधिक्योयमतःपुनर्मद्वल्लोकजनज्ञानादिकंग्राहयन्निहतु इत्यचित्तयादित्यन्वयः एतेनकारणेनोद्धवोवशिष्टइतिप्र
 भपरिहारः ३१ उद्धवेनाप्येतदाज्ञाकृतेत्याह एवमिति शब्दोवेदोपोनिर्ज्ञप्तिकारण्यस्यसतथा तेनईजैपूजयामास ३२ औद्धवीसमाप्यवैदुरीकथामाह विदुरोपीत्यादिना ३३ देह्न्यासंपृथिवीलो
 कत्यागं पञ्चानामज्ञानाम् ३४ आत्मानंस्वमनसेक्षितंस्मृतम् ३५ द्युसरितंगंगां मित्रासुतोमैत्रेयः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 अत्रगंगाद्वारेमैत्रेयंप्राप्यविदुरस्यप्रश्नप्रकारंकथयति द्वारीति क्षत्ताद्युनद्याद्वारिगंगाद्वारेआसीनमगाधबोधमनवगाह्यज्ञानं विदुरस्यसौशील्यादिगुणैरसितृप्तंमैत्रेयमभिसूत्यगुरुपसत्तिविधिनाप्राप्यप्रच्छे
 त्यन्वयः अच्युतभावेनभगवद्भक्त्याशुद्धः । अच्युतभावतृप्तइतिपाठे अच्युतलीलामृतपानेनशरीरयात्रावानित्यर्थः । भावोलीलाक्रियाचेष्टेत्यभिधानम् । कुरुणामृषभइत्यनेनकुलीनत्वेनज्ञानप्र

एवंत्रिलोकगुरुणासंदिष्टःशब्दयोनिना ॥ वदर्याश्रममासाद्यहरिमीजेसमाधिना ३२ विदुरोप्युद्धवाच्छ्रुत्वाकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ क्रीडयोपात्तदेहस्य
 कर्माणिश्लाघितानिच ३३ देह्न्यासंचतस्यैवंधीराणांघैर्यवर्धनम् ॥ अन्येषांदुष्करतरंपशूनांविह्वलात्मनाम् ३४ आत्मानंचकुरुश्रेष्ठकृष्णेनमनसेक्षित
 म् ॥ ध्यायन्नगतेभागवतेरुरोदप्रेमविह्वलः ३५ कालियाःकतिभिर्विद्वानहोभिर्भरतर्षभ ॥ प्रापद्यतद्युसरितंयत्रमित्रासुतोमुनिः ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभा
 गवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ द्वारिद्युनद्याक्रुषभःकुरुणामैत्रेयमासीनमगाधबोधम् ॥ क्षत्ताभिसूत्याच्युतभावशु
 दःपप्रच्छसौशील्यगुणातिवृत्तम् १ विदुरउवाच ॥ सुखायकर्माणिकरोतिलोकोनतैःसुखेनान्यदुपारमंवा ॥ विंदेतभूयस्ततएवदुःखंयदत्रयुक्तंभगवान्व
 देन्नः २ जनस्यकृष्णादिमुखस्यदेवादधर्मशीलस्यसुदुःखितस्य ॥ अनुग्रहायेहचरंतिनूनंभूतानिभव्यानिजनार्दनस्य ३ तत्साधुवर्यादिशशर्मवर्त्मसंरा
 धितोभगवान्येनपुंसाम् ॥ हृदिस्थितोयच्छतिभक्तिपूतेज्ञानंस्वसत्ताधिगमंपुराणम् ४

हणयोग्यत्वंसूचयति १ ननुपृच्छतेद्विकर्मकत्वेनभाव्यत्वादत्रतदप्रतीतेर्निरर्थकोयंप्रश्नइतितत्राह सुखायेति लोकोजनःसुखायसुखप्राप्तयेयागादिकर्माणिकरोतितैःकर्मभिःसुखमन्यस्यदुःखस्योपर
 मंविनाशवानविंदेत किंचातोबहुतराअनर्थप्राप्तिरपिस्थावित्याह भूयइति ततःकर्मभ्योभूयोदुःखमेवाप्नोति तद्वस्तुतवकिमत्राह यदत्रेति अत्रसुखप्राप्तयेदुःखानिवृत्तयेचयद्युक्तमाविमतिपचत्वेनयोग्यं
 त्किंनोवदेदित्यन्वयः अनेनसुखप्राप्तिदुःखानिवृत्तिचपप्रच्छेत्युक्तंभवति २ नन्वत्रसुखप्राप्तिदुःखानिवृत्त्युपायप्रश्नएवक्रियतेनभगवत्तत्त्वविषयइतितत्राह जनस्येति स्वतोज्ञानाभावात् बोधकपुरुषालाभा
 वकृष्णादिमुखस्येत्याह नत्वयोग्यत्वादन्यथातस्यानुग्रहाय जनार्दनस्यभूतानिचरंतीत्युक्तिर्विह्वलास्यात् भव्यानिमंगलानि एवंविधानिजनार्दनस्यभूतानिज्ञानोपदेशलक्षणप्रसादकार
 णायेहकर्मभुविदेहधारणलत्वावर्ततइतिभावः ३ फलितमाह तदिति यदोलोकानुग्रहायभवजीवनंतत्तस्मात्साधुवर्यं शर्मवर्त्म सुखप्राप्तिमार्गमादिशेत्यन्वयः येनशर्मवर्त्मनास्वसत्ताधिग
 मंस्वव्याप्तिज्ञापकंपुराणंसंमदायागतम् ४

सुखवत्सोपभोगवत्सृष्ट्यादिगुणकर्मकथनश्रवणादिकमेव नातोऽन्यदित्याशयवान्तत्सृष्ट्यादिप्रकारं पृच्छति करोतीति देवदत्तव्यावृत्तये आत्मतंत्रइति स्वातंत्र्यवक्तृपयवस्तुष्वेव सर्वत्रेत्यत उक्तं भगवांरुयधीश इति तानिकर्माणि दुष्टनिग्रहादीनेवर्णयेति प्रत्येकमन्वेतव्यं किंचाग्रे आदिकाले यथा इदं जगत्सर्जतं प्रकारमिति सर्वत्र योज्यं तत्सेतौ संस्थाप्य न्यस्य यथा जगतो वृत्तिजीविका विधत्ते तवेयमिति शास्त्रतो वक्ति ५ पुनः प्रलये खेनिजोदराकाशे गुहायामिदं निवेशय निवृत्तजगत्सृष्ट्यादिवृत्तिः सहरिर्यथाशेते एतज्जगत्सृष्ट्यादनुप्रविष्टो हरिर्यथा बहुधासीत् अनायासेन बहुरूपं गृह्णातीति योगेश्वराधीश्वर इत्युक्तम् ६ जगत्सर्जनादिकर्मकथनश्रवणादेव तारभेदैः क्रियमाणकर्मकथनादौ सम्यक् मनो निर्विशतीत्यतस्तानिकर्माणि अवश्यं वक्तव्यानीत्याशयेन पुनरुक्तं करोति क्रीडन्निति द्विजगोसुराणां क्षेमायेति चतुर्थ्या तदेव प्रयोजनमित्यवधारयति भवता श्रुतपूर्वाणि हरेः कर्माणि पुनः प्रश्नस्य कोर्य इत्याशंक्य सत्यां किं त्वलं बुद्धयभावाद् द्विशेषश्रवणेच्छार्थ इत्याह मनोनेति चरितश्रवणपानं कुर्वतामित्यर्थः ७ ननु चतुर्मुखेन लोकादयः कल्प्यन्ते सूर्याचंद्रप्रसौधाता यथा पूर्वमकल्पयदित्यादि श्रुतेः अतः कथं हरेः सकाशात् लोकादिसर्जनादिकं तत्कथनीयमिति प्रश्न इत्याह यैरिति महदादितत्त्वभेदैः भेदो विशेषो दलनमित्यभिधानं भूरादिलोकान् अलोकान् पृथिव्यादिबाह्यावरणाविशेषान् तत्त्वभेदैरित्युक्त्या प्रथमतो ब्रह्मादनिर्माणं तदनंतरं लोकादिकल्पनमिति ग्राह्यं तथा वक्ष्यमाणत्वात् तेन यत्र ब्रह्मांडे ह्यल्लोकेषु सर्वसत्त्वानां सर्वप्राणिनां निकायस्य देवमनुष्यादिभेदोधिकृतः । तत्तत्पदाधिकारयोग्यतया ब्रह्मः प्रतीतः प्रत्यक्षानुमानाभ्यामवगतः कथमित्येतदपिवर्णयेति ८ नारायणो येन वा प्रजानां

करोति कर्माणि कृतावतारो यान्यात्मतंत्रो भगवांरुयधीशः ॥ यथा स सर्जाग्र इदं निरीहः संस्थाप्य वृत्तिं जगतो विधत्ते ५ यथा पुनः स्वे स इदं निवेशय शेते गुहायां स निवृत्तवृत्तिः ॥ योगेश्वराधीश्वर एक एतदनुप्रविष्टो बहुधा यथासीत् ६ क्रीडन् विधत्ते द्विजगोसुराणां क्षेमाय कर्माण्यवतारभेदैः ॥ मनो न तृप्यत्यपिशृण्वतां नः सुश्लोकमौलेश्वरितामृतानि ७ यैस्तत्त्वभेदैरधि लोकनाथो लोकानलोकान्सह लोकपालान् ॥ अचीकृपद्यत्र हि सर्वसत्त्वनिकायभेदोऽधिकृतः प्रतीतः ८ येन प्रजानामुत आत्मकर्मरूपाभिधानेन भिदां व्यधत् ॥ नारायणो विश्वसृगात्मयो निरेतच्च नो वर्णय विप्रवर्य ९ परावरेषां भगवत्कृतानि श्रुतानि मे व्यासमुखादभीक्षणम् नट्टुमः कर्णमुखावहानां तेषामृते कृष्णकथा मृतौघात् १०

मात्मना देहेन स्वभावेन वा कर्मणा चेष्टालक्षणेनादृष्टेन वा रूपेण शुक्लीलाद्याकारविशेषेणाभिधानेन घटादिनाम्नाभिदां व्यावृत्तिमुतापि व्यधत्त एतदप्यस्माकं वर्णयेत्पन्वयः सर्वसत्त्वनिकायेति सामान्येनोक्तस्य विशेषोपं नारायणो देवदत्त इवेत्यत उक्तं विश्वसृगिति स्वयमन्येन सृष्टः कथं विश्वसृक् स्यादित्यत उक्तमात्मयो निरिति आत्मा स्वयमेव योनिः कारणं यस्य स तथा । सृष्टाधातेति चतुर्मुखस्य सृष्ट्वप्रसिद्धेः कथमस्य विश्वसृक्त्वमित्यतो वेत्युक्तमात्मयो निरीति आत्मनो विरिचस्य यो निरित्यर्थः ९ भगवज्ज्ञानोपयोगित्वेनापादनीयत्वाद्भवत्वेवं मनुष्यादिभेदज्ञानेर्मात्रं प्रयोजनमित्याशंक्य तज्ज्ञानस्य भगवज्ज्ञानोपयोगित्वेन युक्तमापाद्यत्वमित्याह परावरेषां भिति परावरेषां ब्रह्मापि देवमनुष्याणां कृतानि मे मया व्यासमुखादभीक्षणं श्रुतानि ततः किं तत्राह नेति श्रुतानां तेषां ब्रह्मादिचरित्राणामृते भवगमे तात्पर्यज्ञाने सति ब्रह्मादिमहिम्नामपि भगवन्महिमावलंबित्वात् कृष्णकथामृतौघ एवासातौ शते यतोऽतस्तेषां भागवतानां कृष्णस्य च कथामृतौघात् श्रुतात् नट्टुमः तात्पर्यज्ञाने सति कृष्णकथामृतौघत्वं कुत इति तत्राह कर्णेति कृष्णकथामृतौघस्यैव कर्णमुखावहत्वं नान्यस्य तस्य कर्णकर्कशत्वमित्यर्थः ऋगताविति धातोर्निष्ठो मृतमिति रूपं ननु ऋत इत्यव्ययं तदंगीकारे तेभ्यो नट्टुम इति प्रयोगः स्यात् ननु तेषामिति ग्रंथांतरे भारतस्य प्रसंगानुपपत्तेश्च १०

इतोपिश्रीकृष्णस्य गुणगणकथा मृतस्य पात्रीभूतात् भारतात् न कस्यापि तृप्तिरित्याह कस्तृप्नुयादिति बोधुष्माकंसत्रेषु सूत्रादिसूरिभिरीड्यमानात् स्तूयमानात् तीर्थपदोदरेरभिधानात् भारतनामकर्तृना
 द्रसज्ञः कः पुरुषः तृप्नुयादलमिति बुद्धिकुर्यादित्यन्वयः । अलंबुद्धयभावे हेतुमाह यदिति यस्तीर्थपातपुरुषस्य कर्णनाडीद्वारा हृदयगुहां प्रविष्टः संसारप्रदांगे हरति गृहजाया पुत्रादिस्नेहलक्षणं रतिं छिनत्ति तत्स्ये
 ति शेषः ११ यन्मोक्षसुखानुवादिशास्त्रं तदेवाभ्यसनीयं भारतस्य ग्राम्यसुखानुवादित्वेन पुरुषार्थानुपयोगित्वादिति तत्राह मुनिरिति गुणानामिति षष्ठी द्वितीयार्थे भगवद्गुणान्वक्तुकामस्ते तव सखा मु
 निः सर्वज्ञोपिकृष्णो भारतमाह । ननु गुणान्वक्तुमकामयतनत्वभ्यधाद्यतो ग्राम्यसुखानुवादेन नृणां मतिर्गृहीतेति तत्राह यस्मिन्निति यस्मिन्भारते श्रवणादिनाभ्यस्यमाने सति नृणां मतिर्ग्राम्यसुखानुवादेर्न
 गृहीता हरेः कथायामेव गृहीता भारतान्न परं विष्णोर्महिमावाचकं कवित् । भारतान्न विरागाय भारतान्न विमुक्तय इति वचनात् सत्यकामेन हरिणा विवक्षिता गुणा भारते कथिता इत्यत इदमेव शास्त्रं मुमुक्षुणा
 भ्यसनीयमित्यविगीतम् १२ अस्तु हरेः कथायां गृहीतानृणां मतिः ततः किं फलं विधत्त इति तत्राह साश्रद्धानस्येति ग्राम्यसुखानुवादेर्न गृहीता हरेः कथायां विवर्द्धमानाश्रद्धानस्य पुंसो मतिरन्यत्र विषयेषु वि
 राक्तिकरोतीति प्रथमं वैराग्यं द्वितीयं भक्तिलक्षणं तृतीयमुपासनाजनिता परोक्षज्ञानं चतुर्थसमस्तसंसारदुःखोच्छेदेन परमानंदलक्षणं मोक्षारूपं फलं करोति एतदेवाह हरेरिति सदानुस्मृत्या जाता परोक्षज्ञाने

कस्तृप्नुयात्तीर्थपदोभिधानात्सत्रेषु वः सूरिभिरीड्यमानात् ॥ यः कर्णनाडीपुरुषस्य यातोभयप्रदांगे हरति छिनत्ति ११ मुनिर्विवक्षुर्भगवद्गुणानां सखापिते भारत
 माह कृष्णः ॥ यस्मिन्नृणां ग्राम्यसुखानुवादेर्मतिर्गृहीतानहरेः कथायाम् १२ साश्रद्धानस्य विवर्द्धमाना विरक्तिमन्यत्र करोति पुंसः ॥ हरेः सदानुस्मृतिनिर्द्ध
 तस्य समस्तदुःखात्ययमाशुधते १३ ताञ्छोच्यशोच्यानविदो नुशोचे हरेः कथायां विमुखानघेन ७ क्षिणोति देवोऽनिमिषस्तु तेषामायुर्वृथावादगतिस्मृती
 नाम् १४ तदस्य कौषारवशमदातुर्हरेः कथामेव कथासुसारम् ॥ उद्धृत्य पुष्पेभ्य इवार्तबंधो शिवाय नः कीर्तयतीर्थकीर्तेः १५ सविश्वजन्मस्थितिसंयमार्थे कृ
 तावतारः प्रगृहीतशक्तिः ॥ चकार कर्माण्यतिपुरुषाणियानीश्वरः कीर्तयतानि मह्यम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ स एवं भगवान् पृष्टः क्षत्राकौषारविर्मुनिः ॥ पुं
 सां निःश्रेयसार्थाय तमाह बहूमानयन् १७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया साधो लोकान्साध्वनुगृह्णता ॥ कीर्तिवितन्वता लोके आत्मनो धोक्ष जात्मनः १८
 नैतच्चित्रं त्वयि क्षतर्बादरायणवीर्यजे ॥ गृहीतो नन्यभावेन यत्त्वया हरिरीश्वरः १९

न निर्वृतस्यासं प्रज्ञातसमाध्यवस्थासुखं प्राप्तस्याशु कालक्षेपमंतरेण १३ व्यतिरेकमुखेन हरेः कथायादुःखाप्यहेतुत्वमाह तानिति अविदो ज्ञानदुर्बलान् अघेन व्यसनेन आत्मनः शोकाधिकरणत्वं
 यथार्थं न मिथ्याभूतमिति द्योतयितुमनुशोच इत्यात्मनेपदप्रयोगः अनिमिषो देवः कालात्मा विष्णुः वृथावादो वृथागतवृथास्मृतिश्च येषां तैतथा तेषामायुर्वृथा क्षिणोति इति वा वृथावादो विवादस्तत्सहिते गतिस्मृ
 तीयेषां तैतथा तेषां न हरिकथावतां वृथेति विशेषद्योतकस्तु शब्दः १४ स्वार्थप्रश्नमुपसंहरति तदिति हरिकथाविमुखाव्यर्थानुपपत्तिरिति तस्मात्तस्मात्तीर्थयथासेवमानानां पापं क्षिणोति तथा हरेः कीर्तिरपि
 तादृशी तीर्थरूपा कीर्तयस्य स तथा तस्य नान्यकथा शिवसाधनमित्यस्मिन्नर्थे एव शब्दः १५ सारकथापि सृष्ट्यादिविषयलीलैवेत्याशयेनाह स इति पुरुषा ब्रह्मादयस्तत्कर्मातिकां तानि अतिपुरुषाणि क
 तवासु देवाद्यवतारः सृष्ट्यादिकर्तारो ब्रह्मरुद्राविति भ्रांतिनिवारणार्थमीश्वर इत्युक्तं ब्रह्मशिवेशनशील ईश्वर इत्यर्थः प्रगृहीतसृष्ट्यादीच्छाशक्तिः वशीकृतप्रकृतिशक्तिर्वा १६ मैत्रेयो विदुरप्रश्नपरिहारं वक्तुमुपक्रम
 त इत्याह शुकः स एवमिति निःश्रेयसार्थाय मोक्षादिपुरुषार्थाय १७ बहुमानप्रकारं वक्ति साध्वति अधोक्षजे हरावात्मा मनोयस्य स तथा तस्य आत्मनो मम स्वस्य परमात्मनो वा १८ तव तद्विषयप्रश्न उचित एवेति
 कथयति नैतदिति यादृशोभावो विष्णोरन्यस्मिन् वस्तुनि नास्ति तादृशोभावो नन्यभावेन सर्वोत्तमतत्त्वज्ञानपूर्वकबहुमानेनेत्यर्थः हरिरीश्वर इत्येतौ शब्दौ भन्यान्व्यावर्तकत्वेन प्रवृत्ताविति ज्ञातव्यम् १९

देवयोनिस्त्वात्तद्वहिरिहप्रश्नोनाश्चर्यकरइति भावेनकथयति मांडव्येति व्यासस्यभ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यक्षेत्रेवीर्याधानयोग्यायांभुजिष्यायांदास्यांयःसत्यवतीसुताज्जातः प्रजासंयमनोयमोभवानित्यस्मात्
२० किंचस्वधामव्रजन्तवज्ञानोपदेशायमामादिशदित्यस्मात्तस्मात्भवान्सानुगस्यभगवतो नित्यंप्रियत्वेनसंमतोतुक्तइतिभावः । हिशब्देनसंमतत्वेग्रंथांतरप्रसक्तिर्द्योतयति २१ श्रोतुरभिमुखीकरणार्थं
वक्तव्यार्थप्रतिजानीते अथेति योगमायोपबृंहिताःस्वरूपसामर्थ्योपेताः २२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजययध्वजकृतटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ भगवानेकइदमग्रेअस्याग्रेआत्मापरमात्मा
आत्मनांजीवानांविभुरधिपतिःआत्माआदानादिकर्ताआत्मेच्छांस्वरूपभूतांसृष्टीच्छामनुगतःसिसृक्षामीति भावमुपगतः तदुपकरणाभावेदेवदत्तेच्छावत्तदिच्छापिव्यथानेत्याह नानाशक्तीति स्वाधीन
नानासाधनोपलक्षितःनानामत्युपलक्षितइतिपाठे । सदेवसौम्येदमग्रआसीदसदेवेदमग्रआसीदित्यादिश्रुतितात्पर्यार्थाज्ञानिनानावादिमतोपलक्षितइत्यर्थः । सतोबंधुमसतिनिरविदन्वित्यादिश्रुतेः ।
असत्त्वमतमासुरमतमितिप्रसिद्धेः १ एकस्यसतोदरेःसृष्टीच्छोत्पत्तिप्रकारमाह सवाइति योसावेकराडेकोराजाचक्रवर्तीसएषतदाप्रलयेविश्वंनापश्यत् सर्वकार्याणामूलप्रकृतौलीनत्वादि
तिशेषःदर्शनशक्त्यभावादित्यतउक्तं द्रष्टेति नहिद्रष्टुर्दृष्टोर्वेपरिलोपोविद्यतइतिश्रुतिर्वाइत्यनेनगृहीता असुप्रहगित्यनेनएतदेवविप्रियते । जीवानांनित्यत्वेनालीनत्वाददर्शनसंभवात्कथंनापश्यदितितत्राह
मेनइति आत्मानमितिजातावेकवचनं परमात्मायतोजीवमेनेऽसंतमशक्ततइतिवचनादसत्त्वमशक्तत्वमेवनतुस्वव्यतिरेकेणासत्त्वं पुरुषआसीदितिश्रुतेः क्षेत्रज्ञःपुरुषोह्यात्मासंसारीचेतनोमतइत्यभिधानं सु

मांडव्यशापाद्भगवान्प्रजासंयमनोयमः ॥ भ्रातुःक्षेत्रेभुजिष्यायांजातःसत्यवतीसुता २० भवान्भगवतो नित्यंसंमतःसानुगस्यहि ॥ ज्ञानोपदेशाय
चमामादिशद्भगवान्ब्रजन् २१ अथतेभगवल्लीलायोगमायोपबृंहिताः ॥ विश्वस्थित्युद्भवांतार्थावर्णयाम्यनुपूर्वशः २२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृती
यस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ भगवानेकआसेदमग्रआत्मात्मनांविभुः ॥ आत्मेच्छानुगतोह्यात्मानानाशक्त्युपलक्षितः १
सवाएषतदाद्रष्टानापश्यद्विश्वमेकराट् ॥ मेनेऽसंतमिवात्मानंसुप्रहृत्किरसुप्रहृक् २ सावाएतस्यसंद्रष्टुःशक्तिःसदसदात्मिका ॥ मायानाममहाभागययेदंनि
र्ममेविभुः ३ कालवृत्त्यांतुमायायांगुणमय्यामधोक्षजः ॥ पुरुषेणात्मभूतेनवीर्यमाधत्तवीर्यवान् ४ ततोभवन्महत्तत्त्वमव्यक्तात्कालचोदितात् ॥ विज्ञा
नात्मात्मदेहस्थंविश्वंव्यजंस्तमोनुदन् ५

सात्मात्मन्येवातीवरताशक्तिः शक्यत्वाद्गार्यारमायस्यसमुत्पत्तिः तदुक्तं शक्यत्वाच्छक्तयोभार्याःशक्तिःसामर्थ्यमुच्यतइति सुप्रिस्तुप्रकृतेःप्रोक्ताअतीवभगवद्भक्तिरितिच अनेनप्रकृतिदर्शनमापेयत्पुक्तं
पृथगनवस्थानात् हरिरपिनिद्रामुद्रितनेत्रत्वेननापश्यदितिकिनस्यादित्यतउक्तं असुप्रहगिति क्वापितथोच्यमानस्यगतिः अनास्थान्यत्रचप्रोक्ताविष्णोश्चक्षुर्निर्मलिनमिति वक्तव्या २ शक्तेर्नामाह सावा
इति महान्भागोभाग्यसमूहोयस्यसतयामहर्तीभांप्रतिगच्छतीतिमहाभागोवा तस्यसंबुद्धिः महाभागेति एतस्यसंद्रष्टुःसर्वदर्शनशक्तिमतोनारायणस्ययाप्रलयेसायुज्यंमाप्यरमतेसाशक्तिर्मापानामसर्व
प्रधानत्वान्मयोविष्णुस्तस्येयंमाया चार्थवैशब्दःसाजडात्मकाशक्तिश्चमायानाम सविभुर्ययेदंजगन्निर्ममे कीदृशी सदसदात्मिका आचामहदादिकारणव्यापिनी द्वितीयातद्रूपा ३ ययेदंनिर्ममेजग
दित्युक्तंप्रपंचयति कालवृत्त्यामिति जगदेवौषधंरूपमित्यारभ्योक्तात्ममूलरूपाविभूतपुरुषरूपेणाधोक्षजः कालेनपुरुषादष्टाख्यफलपात्रकेनवृत्तिःसिसृक्षत्वादिलक्षणायास्याश्वेतनायाः सातथोक्ता
अन्यत्रक्षोभलक्षणावृत्तिः गुणमय्यांसत्त्वादिगुणभिमानिन्यां इतरत्रतद्रूपायां मायायांचेतनायामचेतनायांचरीरेतआख्यंपरिणामकरंसांमर्थवाधत्त तुशब्देनउभयोर्महावैलक्षण्यंवाक्ति वी
र्यवानिति हरेर्नपुंसकरूपंवास्तीति लक्षयति नेनवाचास्त्रियंनुजैनमस्त्रीपुमान्नुवमिति श्रुतेः यद्वा स्वेनाहितवीर्यस्यजनकत्वशक्तिर्द्योतयति ४ नहिलोकेवीर्यमादधानाःकार्यजनयंतोहश्यंते

नचैवमयतत्कुतः कार्योत्पत्तिर्दर्शनादित्याह ततश्च यत्रवीर्यमाहितं सतोमायाख्यवस्तुनोमहत्त्वंचतुर्मुखशरीरमभवत्मायायानामांतरमाह अव्यक्तादिति अतिसूक्ष्मत्वाच्चान्नः का
 लेनसकलमाण्यदृष्टसाक्षिणापुरुषेणसृष्ट्युद्बोधकेनचचोदितात् प्रेरितात् । अभिमानिनोऽभिमानानुत्पादेशरीरोत्पादोव्यर्थइतितत्राह विज्ञानात्मेति विज्ञानात्माब्रह्माचततोव्यक्ताभिमानित्वाच्चान्नोरमा
 र्ण्यात् कूटस्थादभूत्तमदीयोपदेहइत्यभिमानोत्पत्तिमानभूदित्यर्थः उत्पत्तेः प्रागपिज्ञाननाशोनास्तीतिद्योतनायविज्ञानात्मेतिपदं अभिमानोत्पत्तेः किलक्षणमत्राह आत्मदेहस्थामिति निरालोकेकथमिदं व्य
 ज्यतइत्यतउक्तं तमोनुदन्निति नारायणप्रसादमादुर्भूतज्ञानलक्षणप्रकाशेनसूर्यइवतत्कालभवंतमोनुदन्नाभिभूयसूर्यवद्वर्तमानइत्यर्थः शरीरनिमित्तग्लानिरहितोवात्माभिमानरहितोवा ५ प्रपंच
 पंचीकरणप्रकारंप्रपंचयति सोपीति सआत्मा महत्तत्त्वाभिमानीविरिंचोपि अंशोजीवो गुणाः सत्त्वादयः कालः फलपाचकः एषामात्माभिमानीभगवतोहरेर्दृष्टेः कटाक्षवीक्षणस्यगोचरोविष
 योऽस्यप्रपंचस्यसिद्धक्षयात्मानंस्वकीयत्वेनाभिमन्थमानंमहत्तत्त्वंव्यकरोत्परिणामोन्मुखंक्रतवान्चैतन्यस्याविकारित्वेन । अत्रात्मपदनंचैतन्यवाचि किंतुदेहवाच्येव कालजीवगुणादीना
 मभिमानीचतुर्मुखइतिवचनात् अंशगुणकालात्मेत्यत्रात्मपदेनाभिमानित्वमुच्यते नदेहः कचिच्चिहिरण्यगर्भस्यांशशब्दवाच्यत्वमंगीकर्तव्यम् । सर्वजीवाभिमानित्वादंशइत्येवचोच्यतइतिवचनात्
 ६ अहंतत्त्वमजायतेत्यत्रजडात्जडस्योत्पत्तिरभिमानिनोगरुडादयउदभूवन्नितितात्पर्यग्राह्यं भूतंभूताभिमानीचोतिवचनात्तत्स्वरूपमाह कार्येति कार्यशरीरम् । कारणानीन्द्रियाणि । कर्तृमनः ।
 एषामात्मादिकारणं । किमुक्तं तत्राह भूतेति भूतेंद्रियमनसांभवउत्पत्तिर्यस्मात्सतथा ७ भूतादीनांत्रयाणांकारणस्याहंकार स्यनामभेदेनत्रित्वमाह वैकारिकइति अधुनात्रित्वसंख्याविशिष्टाहंकारात् पृथ

सोप्यंशगुणकालात्माभगवदृष्टिगोचरः ॥ आत्मानं व्यकरोदात्मा विश्वस्यास्यसिद्धक्षया ६ महत्तत्त्वादिकुर्वाणादहंतत्त्वमजायत ॥ कार्यकारणकर्त्रात्मा
 भूतेंद्रियमनोभवः ७ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चेत्यहं त्रिधा ॥ अहंतत्त्वादिकुर्वाणान्मनोवैकारिकादभूत् ८ वैकारिकाश्चपेदेवाअर्थाभिव्यंजनंयतः ॥ तै
 जसानीन्द्रियाण्येवज्ञानकर्ममयानिच ९ तामसोभूतसूक्ष्मादिर्यतःखल्लिङ्गमात्मनः १० कालमायांशयोमेनभगवद्वीक्षितंनभः ॥ तामसानुसृतंस्पर्शंविकुर्व
 त्निर्ममेशनिलम् ११ अनिलोपिविकुर्वाणो नभसोरुबलान्वितः ॥ ससर्जरूपतन्मात्रांज्योतिर्लोकस्यलोचनम् १२ अनिलेनान्वितंज्योतिर्विकुर्वत्परवीक्षि
 तम् ॥ आधत्तांभोरसमयंकालमायांशयोगतः १३ ज्योतिषांभोनुसंस्पृष्टंविकुर्वत्परवीक्षितम् ॥ महींगंधगुणामाधात्काल मायांशयोगतः १४

कपृथक्स्थितिभेदमाह अहंतत्त्वादिति अंशगुणकालानांशस्यचप्रेरणयाविकुर्वाणादहंतत्त्वाद्वैकारिकनाम्नोमनस्तत्त्वमभूदित्यन्वयः ८ येभ्योर्थानांविषयाणामभिव्यंजनंतद्विषयज्ञानंभवति येचेंद्रिया
 भिमानिनोवैकारिकनामानोदेवास्तेचवैकारिकादहंतत्त्वादभूवन्नितिसंबंधः ज्ञानकर्ममयानिज्ञानप्रधानानि श्रोत्रादीनि कर्मप्रधानानि वागादीनि च तैजसान्येव तैजसादहंकारादेवोत्पन्नानि नान्यस्मादहंकारा
 दित्यन्वयः ९ तामसाहंकारोभूतसूक्ष्माणामादिः कारणं शब्दादितन्मात्रास्तामसाहंकाराज्जाताइत्यर्थः तत्रकीदृशीशब्दतन्मात्रा यतःशब्दतन्मात्रायाआत्मनोहरेर्लिङ्गमकंप्रमाणंस्वसमुत्पन्नमि
 त्यन्वयः १० कालमायांशयोगेनकालस्यसृष्टिविशिष्टस्यमायायाःप्रकृतेरंशस्यजीवाभिमानिनश्चतुर्मुखस्यसन्निकर्षलक्षणसंबंधेनभगवतावीक्षितंकटाक्षितंतामसानुसृतंस्वकारणतामसाहंकारेणानुस्यूतम
 तएवविकुर्वन्नभःस्पर्शतन्मात्रांनिर्ममेतस्मात्स्पर्शादनिलंवायुंनिर्ममे ११ कालादिसहकारिणानभसास्वकारेणानुस्यूतत्वादुरुबलान्वितोविकुर्वाणोनिलोरूपतन्मात्रांससर्ज तन्मात्रपालोकस्यलोचनं
 प्रकाशकं लुचप्रकाशनइतिधातोः ज्योतिस्तेजस्तत्त्वमसाक्षीत् १२ रसमपरंरसतन्मात्राकार्यपरेणहरिणावीक्षितंकालमायांशयोगतःकालात्परिणामात्मायायाःप्रकृतेरंशादिरण्यगर्भाच्च १३ गंधारूपो
 गुणोवस्यास्तांगंधगुणकार्यामित्यर्थः १४

विशेषगुणत्वाच्छब्दादयो न भवन्त्यावर्तका इति यद्वैशेषिकमतं तन्निराकरोति भूतानामिति नभआदीनां भूतानामध्ये यद्यत्परात्परस्मात्पूर्वस्मात्परं पश्चात्पद्माव्यमुत्पाद्यं तेषां परानुसंगत्पूर्वेषां कारणानामु-
त्तरोत्तरकार्येषु अनुप्रवेशाद्यथा संख्यं एकद्वित्रादिसंख्याविशेषान् शब्दादीन् गुणान् विदुः वैशेषिकादितर इति शेषः १५ ब्रह्मांडोत्पत्तिप्रकारं वक्तुं महदाद्यभिमानिदेवानां स्तुतिप्रकारं कथयति एते देवा इति ये
महदाद्यभिमानित्वेन हरिणा सृष्टा एते ब्रह्मादयो देवा विभुं प्रोचुरित्यन्वयः कीदृशाः विष्णोः कलाः भिन्नांशाः कालनिमित्तेन मायानिमित्तेनांशनिमित्तेन च लिंगशरीरमेषामस्तीति कालमायां शलिंगिनः अ-
त्रैकस्यैव विरिचस्य कलांशाभिमानिरूपद्वयमस्तीति ग्राह्यं कालजीवाभिमानेन रूपद्वंद्वीचतुर्मुख इति वचनात् स्तुतौ निमित्तमाह नानात्वादिति नानात्वादल्लिष्टत्वात् स्वक्रियायां ब्रह्मांडोत्पादनक्रियायाम-
नीशा असमर्थाः शिरसि प्रकृष्टं जलियेषां ते तथा १६ किमूचुरितितत्राह नताः स्मेति ते तव प्रयत्नानां पुंसामाध्यात्मिकादितापोपशमायातपत्रमिव स्थितं आतपाचापत इत्यातपत्रं न केवलं तात्कालिक-
तापनिवारणपटु अनादिसंसारदुःखनिवारणसमर्थमिति भावेनाह यन्मूलेति यत्पदारविदमेव मूलकेतमधिष्ठानं ग्रहं येषां ते तथा यतयोनिर्जितेन्द्रियग्रामांजसाऋजुमार्गेण संसारारुयंदुःखं हृदयग्रंथिलक्षणं बहिरु-
त्क्षिपंति निर्मूलयंति १७ ईशअणिमादिपूर्णे श्वर्यमूर्तेऽस्मिन् भवे संसारे जीवा बंधमोक्षोपायभूतपादारविदमृते तत्सेवां विना आत्मनात्मनि शर्म न लभंते यदतो भगवंस्तवांग्रिच्छायायाः ब्रह्मविद्यायाः अंश-

भूतानां नभआदीनां यद्यद्वाव्यं परात्परम् ॥ तेषां परानुसंगं यथा संख्यं गुणान् विदुः १५ एते देवाः कलाविष्णोः कालमायां शलिंगिनः ॥ नानात्वात् स्वक्रि-
यानीशाः प्रोचुः प्रांजलयो विभुम् १६ ॥ देवा ऊचुः ॥ नताः स्मते देवपदारविदं प्रपन्नतापोपशमायातपत्रम् ॥ यन्मूलकेतायतयो जसोरुसंसारदुःखं बहिरुत्क्षिपंति
१७ ऋते यदस्मिन् भव ईशजीवास्तापत्रयेणाभिहतान शर्म ॥ आत्मैल्लभंते भगवंस्तवांग्रिच्छायां शविद्यामत आश्रयेम १८ मार्गं तित्यते मुखपद्मनीडैश्च
दः सुपर्णे ऋषयो विविके ॥ यच्चाधमर्षोद्युसरिद्धरायाः परंपदं तीर्थपदः प्रपन्नाः १९ यच्छ्रद्धया श्रुतवत्या च भक्त्या संमृज्यमाने हृदये वधार्य ॥ ज्ञानेन वैराग्यव-
लेन धीरा ब्रजं तित्यते घिसरोजपीठम् २० विश्वस्य जन्मस्थिति संयमार्थे कृतावतारस्य पदां बुजंते ॥ ब्रजे मसर्वेशरणं यदीशस्मृतं प्रयच्छत्यभयं स्वपुंसाम्
२१ यत्सानुबंधेऽसति देहगेहे ममाहमित्यूढ दुराग्रहाणाम् ॥ पुंसां सुदूरं वसतोऽपि पुण्यां भजे मत्तत्ते भगवन्पदाब्जम् २२

विद्यामेकदेशविद्यामाश्रयेम ब्रह्मविद्याहरेच्छायातदंशो हि सुरेष्वपि । सर्वविद्याश्रयः प्रोक्तः प्रधानांशश्चतुर्मुख इति वचनात् योग्यतातारतम्यमपेक्षांशविद्यामित्युक्तमनेन व्यतिरेकन्यायो दर्शितः १८ इतो-
पि भगवत्पदज्ञानमेव स्वाभीष्टसाधनमिति भावेन स्तुवंति मार्गं तिति ऋषयो ब्रह्मादिज्ञानिनो विविके स्थित्वा मुखपद्मनीडैः मुखपद्ममेव नीडं येषां ते तथातैः छंदांसि वेदा एव सुपर्णाः पक्षिणस्तैः । ते तव यत्पदं
मार्गं तित्यति अन्विच्छंति विचारयंति अद्यापि मृगयंत इति वा यच्च यस्माच्च प्रपन्नानामधमर्षः दुःखनाशः स्यात् यच्च युसरितो धरायाश्च परंपदं वयं तीर्थपदस्ते तव पदं प्रपन्ना इत्यन्वयः १९ एतत्पदप्राप्तौ साधनमा-
हः यच्छ्रद्धयेति संमृज्यमाने सम्यक्शोधमाने अवधार्य संनिधाय वैराग्यमेव बलं यस्य स तथा तेन अंग्रिसरोजोऽख्यं पीठम् २० हरेर्विक्रमोलोकोपकाराय न स्वार्थाय यदतः स्मरणमात्रेण प्रीतोऽस्मद-
भीष्टं करोतीति भावेन स्तुवंति विश्वस्येति तव यत्पदां बुजंस्मृतं स्वपुंसामभयं प्रयच्छति सर्वतच्छरणं ब्रजे मेत्यन्वयः कृतावतारस्य गृहीतपुरुषादिप्रादुर्भास्य २१ हरेः पदं विरक्तयेकलभ्यमिति भावेन स्तु-
वंति यत्सानुबंध इति सानुबंधे पुत्रादिपरिकरसहितेऽसत्यमंगले देहगेहे जातिभिन्ने देहेऽहमिति गेहे मे दमिति चोढ दुराग्रहाणां दुष्टज्ञानस्य चोढूणां पुंसां पुण्यां भजे मत्तत्ते भगवन्पदाब्जम् २२

१ आत्मैल्लभंतेत्यत्र तोलीति सूत्रात् विद्वांश्छिन्नतीत्यादिवत् आत्मनूलभते आर्षे चर्मन् चर्मणीति प्राप्ते लुगिति वचनात् आत्मन् आत्मानि । इति भगवत्कोडे उक्तं । २ ज्ञानभावेन तारानिवृत्त्यभावरूपः ।

निकटवर्तिनो हरेर्दर्शनासंभवेककारणमिति तत्राह तत्त्वामिति यस्त्वमेवमुक्तमहिमा अथोत्तस्मात्ते तत्त्वा नूनं निश्चयेन न पश्यंति इत्यन्वयः असद्वृत्तिभिराक्षिभिरिन्द्रियैः पराहृतं बहिष्कारितमंतःस्थितं मनो ये
 षांते पराहृता तर्तमनसो यस्मात् अंतःस्थितं प्रत्यगात्मानं विषयीकर्तुं योग्यमिति सूचनायां तदिति विशेषणं कीदृशम् न्यासेन सकलकर्मणां परब्रह्मार्पणेन विलासोयेषां तेन्यासविलासास्तेषां लक्ष्म्याः लक्षदश
 नां कयोरिति धातोः दर्शनस्य पदं विषयं अनेन परमहंसाश्रमस्था एनं पश्यंतीत्युक्तं मुडागमोडीप् । तज्ज्ञानस्यातिशयं सूचयतः पदयोर्न्यासो भुविक्षेपविशेषः तस्याविलासलक्ष्म्याः पदमिति द्विरावृत्त्या न्वेतव्यम्
 अनेन पदविषयास्तुतिरयुक्तेति शंका निरस्तेति ज्ञातव्यमिति वा २३ एवंविधस्य हरेरपरोक्षज्ञानसाधनोपासनाद्विविधा ध्यानरूपा वेदांतशास्त्रश्रवणादिलक्षणा च तत्राक्षिप्रवृत्त्यर्थं प्रथमा क्लेशसाध्या द्वि
 तीया सुखसाधयेति उभे विशिनष्टि पानेनेति हे देवते कथा सुधायाः पानेन श्रवणादिलक्षणेन प्रवर्धमानया भक्त्या विशदाशयानिर्मलांतःकरणाः वैराग्यसारं वैराग्यफलं बोधमपरोक्षज्ञानं प्रतिलभ्य प्राप्य अंजसाक्रजु
 मार्गेणाकुंठधिष्यमप्रतिहतवैकुंठादिस्थानं अपरिच्छिन्नस्वरूपं त्वात्वां यथा ईयुः २४ तथा परे येन्ये योगिनः यमनियमादियोगनिष्ठाः आत्मसमाधियोगबलेन परमात्मचित्तैकाग्र्यलक्षणध्यानसामर्थ्येन
 बलिष्ठामन्यसाधनाजेषां प्रकृतिर्बन्धकश्चक्षुषाभिमानिर्ना प्रसादाज्जित्वा धीराधीशुरममाणा अपरोक्षज्ञानिनः पुरुषं पूर्णषड्गुणं त्वामेव विशंति तुः स्याद्देवेऽवधारण इति वचनात् तत्र तेषां योगिनां श्रमः स्याद्य
 था तथा ते तव श्रवणादिरूपया सेवयानतु नैव श्रमः स्यात्किंतु सुखमेवेत्यन्वयः अत्र प्रकृतिजयोनामतत्प्रसादैकलभ्यो नान्यः तदुक्तं वायोश्च प्रकृतेर्विष्णोर्जयो भक्त्यैव नान्यथेति २५ स्तुत्याप्रसन्नो कृत्य

तत्त्वामसद्वृत्तिभिराक्षिभिर्ये पराहृता तर्तमनसः परेश ॥ अधो न पश्यंत्युरुगायनूनं यत्ते पदं न्यासविलासलक्ष्म्याः २३ पानेन ते देव कथा सुधायाः प्रवृद्धभक्त्या
 विशदाशयाये ॥ वैराग्यसारं प्रतिलभ्य बोधं यथांजसात्वेयुरकुंठधिष्यम् २४ तथा परे चात्मसमाधियोगबलेन जित्वा प्रकृतिबलिष्ठाम् ॥ त्वामेव धीराः
 पुरुषं विशंतितेषां श्रमः स्यान्न तु सेवया ते २५ तत्ते वयं लोकसिद्धयाद्यत्तया विसृष्टास्त्रिभिरात्मभिर्ये ॥ सर्वे वियुक्ताः स्वविहारतंत्रं न शक्नुमस्तत्प्रतिकर्तवे
 ते २६ यावद्बलितेऽजहरामकाले यथा वयं चान्नमदामयत्र ॥ तथोभयेषां तद्देहलोका बलिहरंतो नमदंत्यनीशाः २७ त्वं नः सुराणामसिचान्वयानां कूट
 स्थजाद्यः पुरुषः पुराणः ॥ त्वं देव शक्त्यां गुणकर्मयो नौरेतस्त्वजायां कविरादधेऽजः २८

स्वाभीष्टं विज्ञापयंतीत्याह तत्ते वयमिति यस्माच्च लोकदयालुस्तत्तस्माच्च यालोकसिद्धया त्रिभिरात्मभिः कालमायां शौर्विष्यष्टायेते वयमद्य सर्वे वियुक्ता विच्छिष्टाः स्वविहारतंत्रं स्वस्य तव कीडोपकरणं
 यत् ब्रह्मादंतत्प्रतिकर्तव्ये प्रसिद्धं न शक्नुम इत्यन्वयः २६ ब्रह्मादनिर्माणे प्रयोजनमाहुरित्याह यावदिति यावद्बलिभक्त्या हराम तावत्पर्यंतं ब्रह्मादंतं समुत्पाद्य तस्मिन् स्थित्वा त्वद्विषयज्ञानकर्मलक्षणं बलि
 मुपहारं समर्प्य तर्पयामः यत्र ब्रह्मादं स्थिता वयं काले काले यथान्नमदामस्वविषयेषु व्यवहराम तथोभयेषामस्माकं पुष्पाकंच बलिहरंतः समर्पयंतस्तद्देहेऽनीशाः अस्मत्प्रेरणामंतरेण प्रवृत्ता वसमर्था लोका
 जनाः अत्रं ज्ञानकर्मलक्षणमदंति तादृशब्रह्मादनिर्माणोपायं कुर्वित्वा क्यशेष इत्यन्वयः तादृशमंडं कर्तुं न शक्नुम इति पूर्वोक्तसंबंध इति वा अजाविष्णो । अजाविष्णु हरच्छागा इत्याभिधानम् २७ किमिति
 मां प्रत्येतद्विज्ञापनमन्यस्य स्यादिति तत्रैव मूचुरित्याह त्वं न इति आद्यः आदेरुत्पत्तेः कर्ता पितृत्वात् त्वां विज्ञापयाम इति भावः अस्मत्पदं विशिनष्टि सुराणामिति न केवलमस्माकमेव जनार्थिता कित्त्व
 स्मत्संततीनामिति भावेनोक्तं सान्वयानां भिति त्वंक इति पुराणः पुरुषः श्रीनारायणः कूटस्थः विकारकूटेषु तिष्ठति न तु विकारवान् हरेः पितृस्थानीयत्वं स्पष्टयितुमाहुरित्याह त्वं देवेति हे देव त्वं कविरातिका
 तदर्शी अजश्चेदवदत्तवत् भवतो गर्भाधानादिकर्माण्यसंभाविता नितथापि भवान् शक्त्यां भार्यायां सत्त्वादिगुणानां कर्मणामदृष्टानां योनौ कारणभूतायामजायां जननधर्मरहितायां चिदचित्प्रकृतौरेतोगर्भादवद
 त्यन्वयः तु शब्देनोभयेषां महान्विशेषोस्तीति सूचयति २८

ततस्तस्याः प्रकृतेः । वयंसत्प्रमुखायदर्थेवभूविमात्मन्करवामकिंते ॥ ततः कितत्राह यदर्थेति आत्मन्स्वामिन्पदार्थेयत्प्रयोजनायवभूविमतदर्थेतेतवकिंकरवामवियुक्ताअस्वतंत्रायस्मात्तस्मात्सत्त्वंचक्षुर्ज्ञानमिदं निर्माणोपायविषयं परिदेहि कीदृशंतत्राहुः शक्ताइतिपस्यज्ञानस्यानुग्रहेणक्रियार्थेब्रह्मांडनिर्माणःपशक्ताःस्वामित्पन्वयः २९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविष्णोर्ध्यायः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्यायेतदनन्यत्वंमारंभणशब्दादिभ्यस्त्यधिकरणार्थःप्रपञ्चतइत्यभिप्रेत्यादौहरेस्तत्वेष्टुप्रवेशंवाक्ते इतीति उरुक्रमस्योर्विशतितत्त्वानांगणंयुगपदाविशदित्यन्वयः आकाशादिपञ्चभूतानि शब्दादिपञ्चतन्मात्राः श्रोत्रादिदर्शद्रियाणि मनोमहदहंकारा इति त्रयोर्विशतितत्त्वानि तदुक्तं शब्दाद्यानभआद्याधमनोयुक्तद्रियाणि च । अहंकारमेहांश्चैव त्रयोर्विशतिकोणमिति । देवतैर्द्रियाणामेकत्वं विवक्षया पृथङ्कोक्तं देवतैर्द्रिययोरेक्यान्पृथग्गणनंतयोरिति प्रकृतिश्चतुर्विंशतत्त्वप्रवेशस्यपूर्वसिद्धत्वात्कोक्ता हरिराविशदितपञ्चविंशत्त्वेन सूचितः अत्रापिपदाजडांशस्वीकारस्तदाजीवःपञ्चविंशकःविष्णुः श्रियासहस्रद्विंशकःसप्तविंशकोवायदाजडांशस्वीकारोजीवस्तत्पञ्चविंशकइत्यादेरिदं सर्वमुक्रमपदेन सूचितं । प्रवेशकारणमाह इतीतिसमेत्यासतीनामसमेतानांविशिष्टानांस्वशक्तीनांशक्यत्वात्स्वाधीनत्वाच्छक्तिशब्दवाच्यानांप्रसुप्तलोकतंत्राणामनाविर्भूतलोकसृष्टिशक्तीनां प्रलीनलोकसृष्ट्युपकरणानांवा तनुते येनकार्यपत्तंत्रसाधनमुच्यते । करणानांस्वशक्तिर्वाप्रधानंसाधनंयतइति तासामित्युक्तप्रकारां

ततोवयंसत्प्रमुखायदर्थेवभूविमात्मन्करवामकिंते ॥ त्वंनःसचक्षुःपरिदेहिशक्तादेवक्रियार्थेयदनुग्रहेण २९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविष्णोर्ध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इतितासांस्वशक्तीनामसतीनांसमेत्यसः ॥ प्रसुप्तलोकतंत्राणानि शम्यगिरमीश्वरः १ कालसंज्ञांतदादेवीविभ्रच्छक्तिमुक्रमः ॥ त्रयोर्विशतितत्त्वानांगणंयुगपदाविशत् २ सोनुप्रविष्टोभगवान्चेष्टारूपेणतंगमम् ॥ भिन्नंसंयोजयामाससुप्तंकर्मप्रबोधयन् ३ प्रबुद्धकर्मादेवेनत्रयोर्विशतिकोणः ॥ प्रेरितोजनयत्स्वामिर्मात्राभिरपिपुरुषम् ४ परेणविशतास्वस्मिन्मात्रयाविश्वसृग्गणः ॥ चुक्षोभान्योन्यमासाद्ययस्मिन्लोकेश्वराचरः ५

गिरंनिशम्य शक्यत्वाच्छक्तयोर्विष्णोर्महदाधारमातथेतिवचनात् शक्तिशब्दवाच्यत्वंमहदादीनांयुक्तम् प्रवेशोपरिमयासहेतिभावेनाह कालसंज्ञामिति यदाप्रवेष्टुमैच्छत्तदा त्रयोर्विशतितत्त्वानिप्राविशद्रमयासह । कालाख्ययास्वयंविष्णुःशक्यत्वाच्छक्तिरूपयेतिवाक्यंमानं तत्रकाराग्रहप्रवेशवन्नायंप्रवेशः किंतु स्वातंत्र्येणेतिद्योतनायेश्वरइति १ २ निलयेनिलीनइवकिमयंतूष्णीमास्तेकिंचित्कमांकार्पीदितितत्राह सोनुप्रविष्टइति सर्वचेष्टकरूपेणस्वसामर्थ्येनकेशवः । तानिभिन्नानितत्त्वानियोजयामासचांशतइति अनेनचास्यार्थोदर्शितः भिन्नंविशिष्टं प्रलयेसुप्तंकर्माप्रातिबुद्धशक्तिकंसृष्टिनिमित्तमहद्विप्रबोधयन्कार्योन्मुखंकुर्वन् यद्यपीश्वरः स्वमनसैवाहंसद्विंशक्तः तथापिकर्त्रांपुरुषेणसोपकरणेनभाव्यमितिदर्शयितुंसंश्लिष्टो गणः ३ किंकार्यचकारेति तत्राह प्रबुद्धकर्मेति प्रबुद्धमुन्मुखीकृतंकर्मादृष्टंयस्यसःप्रबुद्धकर्मादेवेनहरिणाप्रविश्यप्रेरितः । त्रयोर्विशतिकोणः स्वामिर्मात्राभिरंशैःपुरुषस्यब्रह्मणःशरीरत्वात्पुरुषशब्दवाच्यं ब्रह्मांडमजनयदित्यन्वयः धिपुरुषमितिपाठेअधिगतःपुरुषसूक्ताद्योयस्मिस्तत्तथेत्यर्थः ईश्वरोदेवमुदिष्टंसर्वस्यापिप्रभुत्वतइत्यतःपूर्वोक्तेःश्वरोदेवशब्देनगृह्यते ४ एतदेवस्पष्टयति परेणेति चुक्षोभब्रह्मांडाकारेणविकृतवन् यास्मिन्बडेउत्पन्नः ५

१ तत्र च लोकदृष्ट्या घटवत् स्वतन्त्रसाधनापेक्ष्यमिति पूर्वपक्षे ' विप्रतिपन्ना सृष्टिः कर्तव्यतिरिक्तस्वतंत्रसापेक्षा, सृष्टित्वात्, घटादिसृष्टिवत् इति युक्तिसिद्धानुमानात् । तन्निराकर्तृमिदमधिकरणम् । अध्यायः २ पा० अधिक० ६ सू० १५ यद्यपि घटादिसृष्टिः । स्वतंत्रबहुसाधनसापेक्षा दृष्टा तथापि नैतदृष्टान्तेन ब्रह्मणो जगत्सृष्टिस्तथाकल्प्या किंतु स्वतंत्र साधनस्य तदनन्यत्वं किमुक्तं भवति स्वरूपसामर्थ्यादेव तस्य सृष्टिः । कुतः यतः किंस्विदित्यादिश्रुतावधिष्ठानादिसाधनाद्यासेपः क्रियते आक्षेपस्य विपर्यये पर्यवसानात् । अनुमानं तु श्रुतिविरोधादप्रमाणमेवेति भावः । तत्त्व० ।

तापकार्यमाह अथेति देवानांयान्पायतनानितस्याभितप्तस्यशरीरस्वसकाशान्निरभिद्यंतविवृतानि अथगदतोममसकाशात्तानि शृण्वित्यन्वयः कतिचेत्येकंपदं चशब्दश्चित्पर्यायः हेत्यनेनसोद्ग्रथए
वपुरुषंसमुद्धृत्यामूच्छेयत्तमभ्यतपत्तस्याभितप्तस्यमुखान्निरभिद्यतेत्यादिसमाख्यासूचयति ११ शरीरावयवेभ्योमुखलक्षणावयवस्यप्राधान्यज्ञापनायतदुत्पत्तितदभिमान्यभिमानोत्पत्तिचाह तस्येति त
स्यब्रह्मांतर्यामिणोविवक्षोर्हरेरास्यंमुखसंज्ञायतनयन्निर्भिन्नंविवृतंतत्पदंस्थानं लोकपालोऽभिर्वाचावाग्निद्रियाख्यस्वांशेनसहाविशदित्यन्वयः अभिर्वाग्भूत्वामुखंप्राविशदितिभ्रुतिः यथावाचायेनवा
ग्निद्रियेणब्रह्मशरीरवर्तीहर्विक्तव्यंवाग्निद्रियविषयंव्यवहारारूपंप्रतिपद्यतेविज्ञायव्यवहरतीत्यन्वयः उत्तरग्रंथाएवमेवव्याख्येयाः १२ तालुजिह्वामूलंसोहरीः प्रतिपद्यतेजानाति १३ नासे ना
सिके १४ १५ चर्माणित्वाग्निद्रियस्थानानि १६ १७ ओषधीरोषध्यभिमानिदेवताः अस्यहरेःरोमभिरंशेन १८ कःप्रजापतिः रेतसागुहोर्द्रियेणानंदंमैथुनोत्थसुखम् १९ विसर्गधातुमलो

अथतस्याभितप्तस्यकतिचायतनानिह ॥ निरभिद्यंतदेवानांतानिमेगदतःशृणु ११ तस्यागिरास्यांनिर्भिन्नलोकपालोविशत्पदम् ॥ वाचास्वांशेनवक्तव्यं
ययासौप्रतिपद्यते १२ निर्भिन्नतालुवरुणोलोकपालोविशदरेः ॥ जिह्वांशेनचरसान्ययासौप्रतिपद्यते १३ निर्भिन्नेअश्विनौनासेविष्णोराविशतांपदम्
॥ घ्राणेनांशेनगंधस्यप्रतिपत्तिर्यतोभवेत् १४ निर्भिन्नेअक्षिणीत्वष्टालोकपालोविशत्प्रभोः ॥ चक्षुषांशेनरूपाणांप्रतिपत्तिर्यतोभवेत् १५ निर्भिन्नान्यथ
चर्माणिलोकपालोनिलोविशत् ॥ घ्राणेनांशेनसंस्पर्शयेनासौप्रतिपद्यते १६ कर्णावस्यविनिर्भिन्नौधिष्यंस्वंविविशुर्दिशः ॥ श्रोत्रेणांशेनशब्दस्यसि
द्धियेनप्रपद्यते १७ त्वचमस्यविनिर्भिन्नाविविशुर्धिष्यमोषधीः ॥ अंशेनरोमभिःकंडूयैरसौप्रतिपद्यते १८ मेढूंतस्यविनिर्भिन्नंस्वधिष्यंकउपाविशत् ॥
रेतसांशेनयेनासावानंदंप्रतिपद्यते १९ गुदंपुंसोविनिर्भिन्नमित्रोलोकेशआविशत् ॥ पायुनांशेनयेनासौविसर्गंप्रतिपद्यते २० हस्तावस्यविनिर्भिन्नाविंद्रः
स्वर्षतिराविशत् ॥ वार्तयांशेनपुरुषोययावृत्तिंप्रपद्यते २१ पादावस्यविनिर्भिन्नोलोकेशोविष्णुराविशत् ॥ गत्यास्वांशेनपुरुषोययाप्राप्यंप्रपद्यते २२
हृदयंचास्यनिर्भिन्नंचंद्रमाधिष्यमाविशत् ॥ मनसांशेनयेनासौविक्रियांप्रतिपद्यते २३ आत्मानंचास्यनिर्भिन्नंवाचस्पतिरुपाविशत् ॥ बुद्ध्यास्वांशेन
येनासौनिश्चयंप्रतिपद्यते २४ अहंचास्यविनिर्भिन्नमभिमानोविशत्पदम् ॥ कर्त्रास्वांशेनयेनासौकर्तव्यंप्रतिपद्यते २५

त्सर्जनादिक्रियाम् इन्द्रोवृषात्तमशक्रोर्केषुइत्यभिधानादिद्रशब्दस्यपुरंदरादन्यविषयत्वनिरासायस्वर्षतिरित्युक्तं वार्तयाहस्तेंद्रियेणांशेन वृत्तिमादानारूपाम् २१ गत्यागतिसाधनपादेंद्रियेण २२
हृदयंमनोनिवासस्थानंमनसेंद्रियेणविक्रियांसंकल्पविकल्परूपाम् २३ आत्मानमात्मनाडीविशेषमुत्पन्नं वाचस्पतिर्वृहस्पतिः । बुद्ध्यास्वांशेनाविशत् यथाबुद्ध्याऽसौहिरनियतोब्रह्मानिश्चयं
माप्नोति आत्मनाड्यांतथाबुद्धिस्तत्रस्थश्चबृहस्पतिरित्यतआत्मशब्देनात्रनाड्येवोच्यते २४ अस्यब्रह्मणोदेहस्यनिर्भिन्नमहन्नामनाडीविशेषं अभिमानोहंकारोहरःपदंस्वस्थानमविशत् कर्त्रास्वां
शेनअहंकर्तव्यंभिमानेनसहयेनकर्त्रंशेन २५

१ अत्रैवं—ब्रह्मनाडी द्विप्रकारा अहंनाडी सत्त्वनाडीति तत्राहंनाडीगोलकंश्चिदंशं मनोबुद्धिरहं कारश्चिन्नमितिषेदमित्तंअहंकाररूपं मनएव अभिमानोतु कर्तातद्रूपोद्भूतः । एवं सत्त्वनाडीगोलकमिदं
तु मनोभेदश्चित्तम् अभिप्रायी तु चित्तनामाहर इत्यवधेयम् ।

महान्ब्रह्मासत्त्वं सत्त्वनाडीविशेषधिष्ण्यं स्वस्थानं चित्तेनाविशत् असौ ब्रह्मा तर्पामी ब्रह्मा च शतैकास्य हृदयस्थनाड्य इति श्रुतेः बहुत्वाच्चाडीनां किमेति विशेषो ज्येष्ठ इति चेदुच्यते ब्रह्मा नाड्या यदांतरत्वा
ज्ञापनाय एतयोर्मुख्याभिमानी ब्रह्मा चेति तदुक्तं । अहं सत्त्वमिति द्वेधा ब्रह्मनाड्या अवांतरं । कर्तृनामात्वं हंकारस्त्वं इनाड्या अवस्थितः । सत्त्वनाड्यांतथा चित्तमभिमानो हरस्तथा । अहं नाड्यां सत्त्व
नाड्यां ब्रह्मा चैव व्यवस्थित इति २६ शीर्ष्णोऽशिरसः धराभूमिः स्वमंतरिक्षं येषु पाणिपुतस्वादिगुणानां वृत्तयः सुखकर्ममादलक्षणाः स्वतोदृश्यं ते तेषु लोकेषु नुरा नुरादयो वसन्तीति शेषः आदिशब्देन मनुष्या
रुद्रपार्षदगणा गृह्यते २७ एतदेव विवृणोति औत्पत्तिकेनेति औत्पत्तिकेन स्वाभाविकेन सत्त्वेन स्वाभाविकसात्विकत्वात् पण्यो हानोपादानव्यवहारं कुर्वतो मनुष्याः ये च तान् पणीननु अनुगवास्तेऽपि २८ तार्तीयेन
येन तामसेन स्वभावेन भगवन्नाभि मंतरिक्षमाश्रितारुद्रपार्षदगणाः उभयोर्चावापृथिव्यो रंतरं मध्यं व्योमाश्रिता इति शेषः २९ इदानीं वर्णोत्पत्तिं तदभिमान्युत्पत्तिं च वक्ति मुखत इति पुरुषस्य ब्रह्मांतर्पामीणो मुख
तो ब्रह्मजातिरवर्तत अत्र ब्रह्मशब्देन ब्राह्मणजातिः तदुत्पन्ना ब्राह्मणास्तज्जात्यभिमानिन उच्यन्ते इति ज्ञापनाय ब्रह्मेत्युक्तं उत्तरत्राप्येवमेवानुसंधेयं ब्रह्माभिमानी तु भृगुरजनि ब्रह्मणो मुखात् क्षत्राभिमानी तु मनुर्ब्रह्म
ब्राह्मो राजायते त्यादिवचनेनाश्रुतव्याख्येयमिति अपवादं निवारयति यत्र हरानुमुखत्वाद्ब्राह्मणस्त्रिणां मुख्यो गुरु भवत् तस्य पुरुषस्यैव तत्त्वोपदेशात् तत्त्वज्ञानदानेनाविद्यादिदोषनिगणान्च गुरुरित्यर्थः
गृह्यते गृह्यते गृह्यते इति धातुः ३० तं ब्राह्मणमनुव्रतः क्षत्रशब्दो नैव किं य इति कंटकाः शत्रवः वेणोर्मुमांगे रोमां चेषु द्रशत्रौ च कंटक इति यादवः क्षतात् त्रायत इति क्षत्रम् ३१ विशो वैश्यजातयः तदभिमानि वास्तुश्च

सत्त्वं चास्य विनिर्भिन्नं महान्धिष्ण्यमुपाविशत् ॥ चित्तेनांशेन येनासौ विज्ञानं प्रतिपद्यते २६ शीर्ष्णोऽस्य द्यौर्धरापद्भ्यां खं नाभेरुदपद्यत ॥ गुणानां वृत्तयो
येषु प्रतीयन्ते सुरादयः २७ औत्पत्तिकेन सत्त्वेन दिवं देवाः प्रपेदिरे ॥ धरारजः स्वभावेन पण्यो ये च ताननु २८ तार्तीयेन स्वभावेन भगवन्नाभिमाश्रिताः ॥
उभयो रंतरं व्योमये रुद्रपार्षदा गणाः २९ मुखतो वर्तत ब्रह्म पुरुषस्य कुरुद्वह ॥ यत्रोन्मुखत्वाद्दर्शानां मुख्यो भूद्ब्राह्मणो गुरुः ३० बाहुभ्यो वर्तत क्षत्रं क्षत्रिय
स्तदनुव्रतः ॥ योजातस्त्रायते वर्णान् पौरुषात् कंटकक्षतात् ३१ विशो वर्तत तस्योर्वोर्लोकवृत्तिकरीर्विमोः ॥ वैश्यस्तदुद्भवो वर्ता नृणां यः समवर्तयत् ३२ पद्भ्यां
भगवतो जज्ञेशु श्रूषाकर्मसिद्धये ॥ तस्यां जातः पुराशूद्रो यद्दृष्ट्या तुष्यते हरिः ३३ एते वर्णाः स्वधर्मेण यजन्ते स्वगुरुं हरिम् ॥ श्रद्धया त्मविशुद्धयर्थं यज्जाताः
सहवृत्तिभिः ३४ एतत्क्षत्रं भगवतो दैवकर्मस्मात्स्वरूपिणः ॥ कः श्रद्धया दुदाहर्तुं योगमाया बलोदयम् ३५

वाताकृषिगोरक्षणादिजीवनं आजीवो जीविकावातवृत्तिवर्तनजीवने । स्त्रियां कृषिः पाशुपाल्यं वाणिज्यं चेति वृत्तय इत्यमरः । विष्णुब्रह्मवापुरुद्वेभ्यो जातत्वाद्दिश इति बहुवचनं एते पूर्वहरेर्जाता ब्रह्मणस्तदनं
तरमित्यादेः विरिचादिभ्यो जन्मचेत्पेदृन्पातुष्यते हरिरेतत्कथं युक्तमिति चेन्न तदंतस्थस्य हरेर्जातत्वात् तदंतस्थहरेर्जनिरिति वा ३२ शूद्रजात्यभिमानां कृतिः कृतिनामा शुश्रूषाकर्मसिद्धये शुश्रूषारूपक
र्मसाधनाय पुरादिमृष्टौ यस्य शुश्रूषारूपया वृत्त्या ३३ एतेषां स्वस्ववर्णविहितकर्मैव श्रीहरियजनात्मकत्वेन तत्तुष्टिकरं नान्यदिति भावेनाह एत इति तत्र हेतुमाह यज्जाता इति स्वस्वविहितवृत्तिभिः सहा विष्णो
र्जाता यद्यस्मात्तस्मात्पितृत्वाद्गृहत्वादिष्टदेवतात्वात्स्वामित्वाच्च आत्मविशुद्धयर्थं मंतः करणनैर्मलयाय ३४ एवं विधस्य हरेर्माहात्म्यं पुरुषायुषशतेनापि वर्णयितुं न कस्यापि शक्तिरित्याह एतदिति भगवानेव य
तीतानागतवर्तमानानं तत्र ब्रह्माडानां निर्मातेतियतोऽतो दैवकर्मस्मात्स्वरूपिणः देवेष्वधिकत्वाद्दैवं सर्वस्य मूलकारणत्वात्कर्मव्याप्तत्वादात्मा एवं विधं रूपं स्वभावोऽस्यास्तीति रूपं शब्दे पशौ श्लोके प्रथावृत्तौ हितादिषु
सौंदर्यैश्च स्वभावे चेति यादवः तस्य भगवतो योगमायायाः स्वरूपमहिम्नो बलोदयं शक्तिमसरंकः पुमानुदाहर्तुं सदृष्टांतं वक्तुं श्रद्धयात् श्रद्धां कुर्यादंतत्त्वादिति शेषः अधिकत्वाद्दैवशब्दो दैवतेष्वधिको यतः । दै
वं हरिः कर्ममूलं कृतिरित्येव भण्यते । व्याप्तत्वादात्मशब्दश्च श्रीपतिस्वाचमाधव इति वचनादुक्तप्राथम्ये वैदिकं भागधेयमित्याद्यभिहितो न भवति ३५

भगवन्माहात्म्यकथानुवर्णनसामर्थ्याभावेपि स्वप्रयोजनदशाद्वक्ष्यामीत्याह अथापीति पद्यप्यानंस्याद्भुक्तुं शक्नोमि तथापि हेरन्यस्याभिधानं यस्याः सा अन्याभिधातां स्वांगिरं संस्कृतुं मन्यवातापरित्यागेन सती कर्तुमित्यर्थः ३६ वागादीन्द्रियाणां जन्मलाभोपमेवेत्याह एकांतलाभ इति पुंसो वचसो वा गिन्द्रियस्य सुश्लोकमौलेर्हेरुणा नुवादं गुणानामभिवंदनमेकांतलाभमव्याभिचारितपुरुषार्थफलमाहुः प्रेक्षावं तदतिशेषः श्रुतेः श्रवणं द्रियस्य च विद्वद्विरुपाकृताया व्याख्यातायाः कथासुधायाः संप्रयोग एकांतचित्तत्वेन श्रवणमेकांतलाभः उत शब्दाच्चक्षुरादिग्रहणं कर्तव्यं तमुस्तोतारः पूर्वपथादिह । यन्नामस कृच्छ्रवणात्पुलकसोपिविमुच्यत इत्यादि श्रुतिस्मृतयोप्यस्मिन्नर्थे प्रमाणम् ३७ नन्वादिकविनाहरेर्महिम्नः समापितत्वादेव उदाहर्तुं कथं न शक्यत इति तत्राह आत्मन इति आदिना कविना विरिंचेन सं वत्सरसहस्रयोगेन शमदमाद्युपायेन विपक्रयापरिपाकं प्राप्तया धिया सकलशास्त्रार्थाविधारणशक्तिमत्या बुद्ध्या अवसित उपाश्रितः आत्मनः परमात्मनो महिमाऽवसितः परोक्षीकृत्य ज्ञातो यदतो भगवतो मायामहिमा मायिनां ज्ञानिनामपि मोहिनी बुद्धिभ्रंशकरीति ३८ ब्रह्मणा ज्ञातत्वात्कथं मोहकरीत्या शक्यतस्यापि सा कल्पेन ज्ञानं दुष्करमित्याशयेनाह यदिति आत्मवर्त्मा परमात्मज्ञानोपदेशाचार्य आत्मा ब्रह्मा स्वयमपि भगवतो मायानवेदेति यद्यस्मात्सर्वात्मनेति शेषः अतो परे स्मदादयो न विदुरिति किमुत माया तु महिमा प्रोक्तः प्राचुर्ये तु मय इत्यत इति । गुणपूर्तेरात्मशब्दो ब्रह्माहीनत्वतो हरः । अहं शब्दस्तथाप्येतौ न जानीतो हरिपरमिति स्मृतिः अहंरुद्रः ३९ नैतच्चित्रमिति भावेनाह यत इति वाचो नंतवेदाभिमानिन्यः श्रियश्चानादिकालमारभ्य मनसा गुणगणान् ध्यायन्त्यो वागीन्द्रियेणानिरंतरं व

अथापि कीर्तयाम्यंगयथामतियथाश्रुतम् ॥ कीर्तिहरेः स्वांसंस्कृतुंगिरमन्याभिधांसतीम् ३६ एकांतलाभं वचसो नुपुंसः सुश्लोकमौलेर्गुणवादमाहुः ॥ श्रु तेश्वविद्वद्विरुपाकृतायाः कथासुधाया उत संप्रयोगः ३७ आत्मनो वसितो वत्स महिमा कविनादिना ॥ संवत्सरसहस्रांते धिया योगविपक्रया ३८ अ तो भगवतो मायामा यिनामपि मोहिनी ॥ यत्स्वयं चात्मवर्त्मात्मानवेद किमुतापरे ३९ यतो प्राप्य निवर्तते वाचश्च मनसा सह ॥ अहं चान्य इमे देवास्तस्मै भ गवते नमः ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं मैत्रेयं द्वैपायन सुतो बुधः ॥ प्रीणयन्निव भारत्या विदुरः प्रत्यभाषत १ ॥ विदुर उवाच ॥ ब्रह्मन्कथं भगवतश्चिन्मात्रस्याविकारिणः ॥ लीलया चापि युज्येरन्निर्गुणस्य गुणाः क्रियाः २

र्णयंत्यो गुणकथावसानमप्यनशक्यमिति यतो निवर्तते अनंतगुणपूर्ण इति निश्चित्य नित्यपरिचितगुणकथने च निवर्तत इति अहं च अहंकाराभिमानिनो रुद्रगरुडयोः अन्पे इमे देवा इन्द्रियाभिमानिन इन्द्रादि देवा यन्मायानविदुरित्यतस्तस्मै भगवते नम इत्यन्वयः वाच इति बहुवचनं श्रियो रूपानं त्यागुज्यते श्रीर्वत्ररूपिण्युरुगायपावयोः करोति मानं बहुधा विभूतिभिरिति च अहं निधेत्यहं शब्दस्याहंकारे प्रयुक्तत्वात् मैत्रेयो त्रोच्यते अहीनत्वतो हरः अहं शब्दस्तथाप्येतौ न जानीतो हरिपरमिति च ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ दुर्भगशरीर स्थस्य हरेर्देवदत्तस्येव माहात्म्यतिरोभावो दुःखभोगश्चनास्तीत्ययमर्थः विदुरस्य वक्ष्यमाणार्थप्रश्रयमाश्वासि च ध्यायेन्निरूप्यते तत्रादौ विदुरमश्रोपकथं वक्ति एवमिति भरतस्य मुख्यप्रमाणस्य प्रियवरा चा १ कालवृत्त्यां तु मायायामित्यादिना निर्गुणोपि सत्त्वादिगुणैरुपादानकारणैर्जगत्सृष्ट्यादिकरोति ईश्वर इत्युक्तं तत्र बोधयति विदुर इत्याह ब्रह्मन्निति हे ब्रह्मन् शमदमादिगुणबुद्धितचिन्मात्रस्य ज्ञानैकर सशरीरस्यातएव निर्गुणस्य सत्त्वादिगुणरहितस्यातएव विकारिणो भगवत एष्वर्थादिगुणसमुद्रस्य हरेः सत्त्वादिगुणास्तन्निमित्तजगत्सृष्ट्यादिक्रियाश्च कथं युज्येरन्नकथमपि उक्तदेवोरित्यन्वयः लीलार्थं यदत इति तत्राह लीलयेति नहि कश्चिल्लीलपाकंठकाग्रेपादं निक्षिपति अपितु प्रत्युत दूरादेव परिहरति ऐश्वर्यादिपि युज्यत इत्यतो वापीति निरनिशोनिरवश्य इति श्रुतेर्गोहितत्वात् करोति चात इत्यंतस्वतो मूहीविषयार्थः २

लोलयावानयुज्यतइतितत्रकिंबाधकमत्राह क्रीडायाइतिक्रीडायामुत् क्रीडासंबंधिसुखमहस्यापूर्णसुखस्ययंतोयस्मात्तस्मान्नघटतइति तत्रकैमुत्यमाह कामेति यथेष्टं क्रीडितुमिच्छापि अन्यतोऽरातेत
स्तंद्रयासंभवति अन्येनसमेनपुरुषेणवासह एतद्वयमप्याक्षिपति स्वतइति शब्दादिविषयनिमित्तवृत्तिमंतरेणस्वभावेनैवालंबुद्धिगोचरानंदसमुद्रमग्रस्यातएवनिर्वृतस्यरोमांचितगात्रस्यारत्यसंभवात्
सच्चासावात्माचसदात्मातस्य सदेवसौम्येदमत्रआसीदात्मावाइदमेकएवाग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमित्यादिश्रुतेरसमत्वाच्चपुरुषांतरेणसहकीडेच्छयाएवासंभवात् किमुतलीलासंभवइति । सदानिर्वृतस्य
आत्मनइतिभिर्नवापदं समस्तगुणपूर्णत्वेनलीलाप्राप्यप्रयोजनानवकाशादित्यर्थः तुनाप्रकारांतरंनिवारयति ३ ननुहरेर्गुणैःसृष्ट्यादिक्रीडायांसत्यामिष्यंचितासैवनास्ति निष्क्रियमितिश्रुतेरिति
तत्राह अस्त्राक्षीदिति आत्ममाययास्वाधीनयाप्रकृत्याभूयःपुनस्तयारजोरूपयाऽस्त्राक्षीत् सत्वरूपयासंस्थापयति तमोरूपयातद्विश्वंप्रत्यभिधास्यतिसंहरिष्यतीत्यतो गुणाक्रियासंसर्गदर्शनान्ममायंसं
शयइत्यर्थः ४ इतोपिसंशयोदुरुत्सादइत्याह देशतइति देशादिनिमित्तत्वेनस्वतोऽन्यतःपरतोविलुप्तावबोधात्माअविनष्टज्ञानस्वरूपोयोसौभगवान्सोऽजयाप्रकृत्याकथंयुज्येत युक्तयागुणरूपप्रकृतिसं
सर्गोऽनसंभवति दृश्यतेतया तुच्छयेनाभ्वपिहितमितिश्रुतेःअतःसंदेहइत्यर्थः अवस्थातोजाग्रदाद्यवस्थानिमित्तेन ५ विदुरःप्रकारांतरेणसंशयतेइत्याह भगवानिति नित्यनिराशयसकलैश्च
र्यादियोगोस्तिहरेरित्याशयेनोक्तं भगवानिति तथादेवदत्तस्यदुर्भगत्वमैश्वर्यादिराहित्यमविद्यास्थितरागद्वेषाभिनिवेशात्मकसंसारजन्यदुःखलक्षणःकुशोवाहश्यते तथादुर्भगसर्वक्षेत्रेषुसत्त्वादमुष्यापि

क्रीडायामुद्यतोर्हस्यकामंचिक्रीडिषान्यतः ॥ स्वतस्त्वमस्यतुकथंनिर्वृतस्यसदात्मनः ३ अस्त्राक्षीद्भगवान्विश्वं गुणमय्यात्ममायया ॥ तयासंस्थापयत्येत
द्वयःप्रत्यभिधास्यति ४ देशतःकालतोयोसाववस्थातःस्वतोऽन्यतः ॥ अविलुप्तावबोधात्मासंयुज्येताजयाकथम् ५ भगवानेषएवैकःसर्वक्षेत्रेष्ववस्थितः ॥
अमुष्यदुर्भगत्वंवाक्केशोवाकर्ममिःकुतः ६ एतस्मिन्मेमनोविद्वन्खिद्यतेज्ञानसंकटे ॥ तन्नःपराणुदविभोकरमलंमानसंभहत् ७ श्रीशुकउवाच ॥ सत्त्वं
चोदितःक्षत्रातत्त्वजिज्ञासुनामुनिः ॥ प्रयाहभगवच्चित्तःस्मयन्निवगतस्मयः ८ मैत्रेयउवाच ॥ सेयंभगवतोमायान्याय्यंयेनविरुध्यते ॥ ईश्वरस्याविमु
क्तस्यकार्पण्यमुतबंधनम् ९

तत्संसर्गःसंभाव्यःसनयुज्यते कुतोभगवत्त्वादतःसंशयइत्यर्थः ६ युक्तिज्ञानपूर्वकत्वादयंसंशयःस्वयमेवश्रुतितोभवतीत्याशंक्यज्ञानदाहर्चाभावात्स्थानुवदवस्थानाच्चयैवनिर्मूलनीयइतिभावेना
ह एतस्मिन्नात ज्ञानसंकटेज्ञानसंवाधेनिश्चितज्ञानाभावइत्यर्थः पराणुदनिराकुरु मूर्च्छातुकश्मलंमोहइत्यभिधानं । संतआत्मनिअल्पमपिदोषंमहत्त्वेनभावयंतीत्याशयेनमहादित्युक्तं ननुतत्त्वेन
अतएवमानसंनतुबुद्धिसंस्थम् ७ शुकस्तस्यप्रश्नपरिहरतीत्याह सहति गतस्मयोगताहंकारःस्मयन्मदंहसात्रिव ८ दुर्भगशरीरस्थस्यापिदुःखादिकर्दमास्पशोमहात्मातिशयादितिपरिहर
ति सेयमिति ईश्वरस्यैश्वर्यमूर्तेर्हरेःकार्पण्येन्यंविमुक्तस्यनित्यमुक्तस्यापिबंधनंविरुध्यते प्रमाणतोयुक्तित्वाविरुद्धमितियेनतेनतत्त्वायंन्यायोपेतमेवकथं सेयंभगवतोमायाअयंहिरेर्महिमा यत्प्रमाणयु
क्तिस्यामुपपन्नंतत्परमार्थवस्तु यत्ताभ्यांदुर्घटंतथापिप्रतीयतेशुकिरजतवत् सामायेत्यनुभवसिद्धमित्यभिप्रेत्यप्रश्नपरिहरति सेयमिति यन्नयेनन्यायेनविरुध्यतेसाभगवतोमायाअनिर्वाच्याऽवि
द्यालक्षणेयमिति सर्वानुभवसिद्धत्वान्नापाकरणयोग्येतिन्यायविरोधंदर्शयति ईश्वरस्येति इत्येतद्भगवतइत्युक्त्यापहस्तितमितिज्ञायते तथाहि समस्तैश्वर्यादिप्रतोभगवच्छब्दार्थत्वेनप्रमितत्वात्तस्य
कार्यकारणेमायापेक्षा अशक्ताहिसाल्वादयोमायामपेक्षंते अशक्ताःसत्यसृष्टौहिमायासृष्टिवितन्वतेइतिच । कथंदेहेपरोदेवोनलिप्येतेहबंधनैः । कथंनदुस्सिभवेदुःस्वीचेदीश्वरःकुतः । महिमापरस्यस्वैप
देहस्थोनबाध्यते इत्यादिश्रुतिविरुद्धत्वादुक्तएवार्थइति प्राकृतदेहवत्त्वात् देवदत्तवन्मायायोगोघटतइतीयमाशंकाअलुप्तबोधरूपत्वानासौप्राकृतदेहवान्निवाक्यमवतारयत्तत्त्वैवपरिहृताअविलुप्ताव

बोधात्मेति अतएवमायासृष्ट्याचर्यतद्योगइतिचनयुक्तं यच्चिकेतसत्यमित्यत्रमोर्धमितिसत्यत्वावधारणात् एवमपितदंगीकारेदानवमतप्रवेशः स्यात्तदुक्तं नचसृष्ट्यादिकभ्रांतिभ्रांतिवादाहिदानवाः । अतोभ्रांत्यादिसंबंधोनास्यकचनयुज्यतइति ९ तर्हि कस्यभ्रांत्यासंसारइत्याशंक्य प्रकृतिसंबंधात्तयाजीवस्यैवसंसारइतीममर्थसदृष्टांतमाह यथेति अमुष्यपुंसोजीवस्योपद्रष्टुः स्वप्नपश्यतोऽर्थेनविनामयो जनादृतेस्वप्नेस्वशिरश्छेदनादिकआत्मविपर्ययः आत्मनोदेहस्यविपर्ययोदृष्टभ्रुतवासनयाऽविद्यमानएवप्रतीयते अत्रेदंतात्पर्यं अस्मिन्जन्मनिजन्मांतरेवाशिरश्छेदःस्कंधारोहर्णवाहप्रःश्रुतोवासन्नप्येकाधिकरणेनदर्शनभ्रांत्यादृश्यते तदर्थेननचप्रयोजनवदतएवार्थेनविनेत्युक्तं नचतावतास्वप्नस्यमिथ्यात्वमर्थक्रियाकारित्वात् सूचकश्चाहश्रुतेराचक्षतेचताद्विदइतिसूत्रात् निमित्तकारणेशेच्छानियतोपादानकारणभूतजीवमनोगतवासनाजन्यत्वाच्चेति वैदिकाधिकारविवक्षयापुंसइत्युक्तं स्वाधीनज्ञानाभावादुपद्रष्टुरिति १० यथाचजलेचंद्रमसःकंपादिस्तत्कृतोगुणः ॥ दृश्यतेसन्नपिद्रष्टरात्मनो न्यात्वनोऽप्युपद्रष्टुःपश्यतःपुरुषस्यदृश्यते एवमेवात्मनोजीवस्यातस्वज्ञानादीशेच्छयाऽनात्मनोदेहस्यजननमरणादिगुणोजातोहंमृतोहंकर्ताहमित्यादिप्रतीयते अतःस्वतोद्रष्टृर्ज्ञानादिद्रष्टृस्यजीवस्येशेच्छयातस्वत्वात् न्यस्वपारतंत्र्याच्चज्ञानाज्जातयाभ्रांत्यासंसारस्तस्माच्चथाजपाकुसुमसंपर्करुतंस्फटिकलौहित्यं तथाप्रकृतिसंबंधकृतःसंसारःसत्यएवनानिर्वाच्याविद्याजन्यत्वेनभ्रांतिः । तदुक्तं भ्रांत्याजीवस्यसंसारइति । स्वप्नस्यवासनाजन्यत्वेनास्पष्टत्वात्तदृष्टांतेनसंसारस्यसत्यत्वंदुष्प्रतिपादमितिद्वितीयदृष्टांतकथनम् ११ ननुसंसारस्यसत्यत्वेनिवृत्त्यभावेनकदापिमोक्षोऽस्यादितितत्राह सवाइति इहजीवेदृश्यमानः भगवद्भक्तियोगेनजातयावासुदेवानुकंपयायस्यप्रसादादितिश्रुतेःतिरोधत्वेविलीयतेवाइत्यनेनईशज्ञानाद्विलीयतइतिमानंदर्शयति यथागरुडध्यानाद्विषनाशइति सत्यस्यापिनाशोघटतइत्यस्मिन्नर्थेवाईश

यथार्थेनविनामुष्यपुंसआत्मविपर्ययः ॥ प्रतीयतउपद्रष्टुःस्वशिरश्छेदनादिकः १० यथाजलेचंद्रमसःकंपादिस्तत्कृतोगुणः ॥ दृश्यतेसन्नपिद्रष्टरात्मनो नात्मनोगुणः ११ सवैनिवृत्तिधर्मेणवासुदेवानुकंपया ॥ भगवद्भक्तियोगेनतिरोधतेशनैरिह १२ यदेन्द्रियोपरामार्थोद्रष्टात्मनिपरेहरौ ॥ विलीयंतेतदा क्लेशाःसंसृप्तस्येवकृत्स्नशः १३ अशेषसंक्लेशशमंविधत्तेगुणानुवादश्रवणंमुरारेः ॥ किंवापुनस्तच्चरणारविंदपरागसेवारतिरात्मलब्धा १४ ॥ विदुरउवाच ॥ संछिन्नःसंशयोमह्यंतवमूक्तासिनाविभो ॥ उभयत्रापिभगवन्मनोमेसंप्रधावति १५

स्वातंत्र्याज्ञानादुत्पन्नकर्तृत्वाभिमानलक्षणभ्रांतिविलयईशज्ञानाद्युज्यते भ्रांतिर्हिदेहाभिमतिरीशज्ञानाद्विनश्यतीतिच । बहूनांजन्मनामंतइतिवचनाच्छनैरिति १२ सर्वनामसंज्ञाभावात्परइति सर्वोत्तमे हरौसंसारकारणदुरितदूरीकरणसमर्थेभगवतिदृष्टात्मनि अपरोक्षीकृतस्वरूपेसातिथयेन्द्रियाणांविष्णुसमीपरमणारूपपुरुषार्थोमुक्तिस्तदासर्वेक्लेशाविलीयंते संसृप्तस्यसम्यक्सुप्तस्यजीवस्यसुन्यवस्थायांकृत्स्नशःक्लेशायाविलीयंतेत्यर्थः १३ क्लेशानिवृत्तौकैमुत्पन्त्यायप्रदर्शनव्याजेनसुगमोपायंदर्शयति अशेषेति गुणानामनुवादयुक्तश्रवणं यद्वा गुणानामनुवादोपेपुतेगुणानुवादाभागवतादयस्तेषांश्रवणमेवाशेषसंक्लेशविनाशं करोति किंपुनर्व्याख्यानमिति सिद्धत्वात्पृथक्नोक्तं आत्मनिलब्धातस्यमुरारेश्चरणारविंदपरागसेवारतिक्लेशशमंविधत्तेइति किंवाकिंवक्तव्यंपुनरितिसंदेहांनिवारयति पुनरप्रथमेप्रश्रेव्यावृत्तावधारणइतिवचनात् अनेनश्रवणमननव्याख्यानोपासनानामुत्तरोत्तरावबल्यमुपायांतराभावश्चेतिदर्शितम् १४ विदुरोमैत्रेयस्यावश्यवक्तव्यत्वेतात्पर्यजनयितुमुक्तार्थेवक्तव्यां शोनास्तीत्याह संछिन्नइति सूक्तमेवासिःस्वप्नः । तेनात्रसंशयपदेनान्यथाज्ञानंभ्रातृमन्यथोभयत्रेभ्युत्तरार्धमनुपपन्नस्याज्ञानंवा शीघ्रस्वप्नइतिधातुजत्वात् स्वप्नस्त्वज्ञानशब्दोक्तोविपरीतमथापिचेति वचनात् दुर्भगदेहस्थस्यापिहरेस्तद्गतदुःखादिभोगःसंभाव्यतइति अन्यथाज्ञानंनिरस्तमित्यर्थः मह्यंमेतिव्यत्यासः चिरकालस्यापीनस्यादेत्याशयेनोक्तं नन्वन्यथाज्ञानस्यच्छिन्नत्वात्किमुत्तरं येनेतितत्राह उभयत्रेति उभयत्रदेहाद्यहंमत्तादौहरौचान्यथाज्ञाननाशादिदमदोवेतिसंदेहो जायतेइतिभावः अपिशब्दःसमुच्चयार्थः १५

अस्मद्वचनैशित्याभावात्तवसंशयः किनेत्याह साध्विति हेविद्वन् ब्रह्मसाक्षात्कारयोग्यज्ञानवन् हरेरात्ममायायनं स्वरूपसामर्थ्याश्रयमयं हि भगवन्माहिमेति यद्व्याहृतं त्वयोक्तं तत्साधुसंशयनिरासनैशि
त्योचितं आत्मेत्यनेन मायाशब्दस्यैव जालाभिधेयत्वं दूरोत्सारितं यद्यप्येवं तथाप्यपार्थप्रयोजनशून्यं अतएव निर्मलं पूर्वादिष्टमन्तेरणकारणांतरशून्यपदेहात्मत्वादिमनस्याभाति विश्वमूलं ब्रह्मचममज्ञाना
द्बहिर्भवति यद्यस्मात्तस्मादंतरित उभयभ्रष्टइवास्मीति शेषः १६ एतदेव स्पष्टयति यश्चेति लोके ब्रह्मणा सृष्टेजने योमूढतमः अत्यंतज्ञानविवेकशून्यः यश्च बुद्धेः प्रकृतेः परंब्रह्मगतः तावुभौ मत्तवत्सु
प्रवत्सु स्वमेधेते अंतरितस्तयोर्मध्यवर्ती जनः स्वप्रदर्शिवत्किञ्चिदपि क्लेशं प्राप्नोति तथाहमपि किञ्चिदपि त्वमिति १७ त्वमंतरितजनेष्वेकश्चेत्संशयानुपगमेन मुक्तो न स्यात्तत्त्वसंशययुक्ता ये सर्वे ते निरयोपगा
इति वचनादित्याशंक्य स्थाणुर्वापुरुषो वेतिसंदिहानो यथाप्रवाक्याद्वक्रकोटरादिदर्शनाद्वासंशयप्रतीतिपराहृत्य स्थाणुरेवायं न पुरुष इति निश्चयज्ञानं प्रतिपद्यते तथाहमपि युष्मच्चरणसेवाप्रसन्नयुष्मदुपदेशाद्
नात्मनो देहस्य संबंधिनो हं ममतादेः मोहात्मत्वेन प्रतीतस्यापि अर्थाभावं जीवस्वरूपपर्यालोचनया प्रयोजनाभावं निश्चित्य चोभयविषयांतां प्रतीतिं निरस्य पुरुषार्थोपयोगिज्ञानं लभत इत्यभिप्रायवानाह अर्था
भावमिति द्वितीयापिशब्देन सेवायाः प्राधान्यं वक्ति च शब्दः संशयनिरासनश्च यज्ञानलब्धयोः समुच्चये वर्तते पराणु इत्यनेन नित्यतपरस्मैपदेनान्यथाप्रयुक्तेन विद्यमानमपि अनुभवमन्यथावदाति विदुरइति सूच्य
तेन च शूद्रयो नौ जातस्य यथार्थज्ञानमेव नास्तीति वाच्यं द्रोणद्रौणिकृपाः पार्थाभीष्मो विदुरसंजयौ । ये चान्ये तत्र देवांशाः सम्यक्त्वापरोक्षिण इति वचनात्सम्यक्त्वापरोक्षत्वात् तर्ह्यनृतभाषित्वेन दोषित्व

साधुतव्याहृतं विद्वन्नात्ममायायनं हरेः ॥ आभात्यपार्थे निर्मूलं विश्वमूलं न यद्वहिः १६ यश्च मूढतमो लोके यश्च बुद्धेः परंगतः ॥ तावुभौ सुखमेधेते क्लिश्यत्यंतरि
तोजनः १७ अर्थाभावं विनिश्चित्य प्रतीतस्याप्यनात्मनः ॥ तां चापि युष्मच्चरणसेवया हं पराणुदे १८ यत्सेवया भगवतः कूटस्थस्य मधुद्विषः ॥ रतिरा
सो भवेत्तीव्रः पादयोर्व्यसनार्दनः १९ दुरापाह्यल्पतपसः सेवावैकुण्ठवर्त्मसु ॥ यत्रोपगीयते नित्यं देवदेवो जनार्दनः २० सृष्ट्याग्रे महदादीनि सविकाराण्यनुक्र
मात् ॥ तेभ्यो विराजमुद्धृत्य तमनुप्राविश द्विभुः २१ यमादुराद्यं पुरुषं सहस्रांश्च गुरुबाहुकम् ॥ यत्र विश्वइमे लोकाः सविकाराः समासते २२

मापन्नमिति चेन्न पृष्ठमेव वक्तव्यं नापृष्ठमिति अपृष्ठार्थप्रवचनोपरमार्थत्वेन गुणत्वात् आत्मनस्तु गुणाभावं दतो न त्वसत्यता । अपृष्ठस्य दमार्थच गुणायैव भवत्यपीति वचनात् १८ श्रीनारायणचरणार
विंदनिषेवासंसारव्यथानिरासकत्वेन पुरुषार्थोपयोगिनी स्यात्किमस्मच्चरणसेवा करिष्यतीति शंका माभूदित्याह यत्सेवयेति येषां हरिस्वरूपद्रष्टृणां युष्माकं सेवा भगवतः पादयोः तीव्रः पटुतरो रतिरा
सोरतिरूपा क्रीडारतिलक्षणो रागो वा भवेदित्यन्वयः मधुद्विष इत्यनेन हरेर्बाहिरेवावस्थानं प्रतीयते तन्निरासार्थं कूटस्थस्येति चेतनाचेतनराशिनियामकत्वेन तदंतस्थस्य क्रोधादिविकारबाह्यस्य वा १९
पूर्वसंचितपुण्यैरेव भवादृशानां महतां सेवालभ्यानां नैरित्याह दुरापोति वैकुण्ठस्य वर्त्मज्ञानोपदेशमार्गो येषां तेषु महत्सु सेवा हि शब्द एवार्थं दुष्प्रापत्वे निमित्तमाह यत्रेति यत्र येषां भवादृशानां पारिसेरभग
वद्विमुखानां जनार्दनप्रसंगोदुःसह इति यस्मादतस्तत्कथाप्रसंजकेषु तत्सु दुःसहत्वेन सेवादुरापेत्यर्थः जनोजननमुपलक्षणं मरणं चार्दयति नाशयतीति जनार्दनः अर्दहिं सागत्पोरीति धातुः २० विदुरो
विशेषं श्रोतुमनुवदति सृष्टेति अग्रे जगदादौ षोडशविकारास्तैः सहितानि तेभ्यो महादादिभ्योऽंससृष्ट्यां तांतीति विराजं ब्रह्माणमुद्धृत्य सृष्ट्यांतं ब्रह्माणमनुप्राविशत् तत्त्वप्रवेशानंतरं ब्रह्मप्रवेश इति ज्ञापनाया
निति विमुख्यातः २१ नन्वंतर्बहिर्व्याप्तस्य परिच्छिन्नयोग्यः प्रवेशः कथमित्याशंक्य तत्तद्वस्तुपरिमितरूपग्रहणेन सुकरइति भावेनाह यमादुरिति यत्र यास्मिन् पुरुषे इमे पातालादयः २२

यस्मिन् दशविधः प्राणः सेंद्रियां धैन्द्रियं चिद्रिव ॥ त्वये रिताय तोवर्णास्तद्विभूतीर्वदस्वनः २३ यत्र पुत्रैश्च पौत्रैश्च नृभिः सह गोत्रजैः ॥ प्रजाविचित्राकृतय
आसन्न्याभिरिदंततम् २४ प्रजापतीनां सपतिश्चिद्रूपेकान् प्रजापतीन् ॥ सर्गांश्चैवानुसर्गांश्च मनून्मन्वंतराधिपान् २५ एतेषामपि वंशांश्च वंशानुच
रितानि च ॥ उपर्यधश्च ये लोका भूमेर्मित्रात्मजासते ॥ तेषां संस्थां प्रमाणं च भूर्लोकस्य च वर्णय २६ तिर्यङ्मानुषदेवानां सरीसृपपतत्रिणाम् ॥ व
दनः सर्गसंव्यूहं गर्भस्वेदद्विजोद्भिदाम् २७ गुणावतारैर्विश्वस्य सर्गस्थित्यप्ययात्मनः ॥ सृजतः श्रीनिवासस्य व्याचक्ष्वोदारविक्रमम् २८ वर्णाश्रमवि
भागांश्च रूपशीलस्वभावतः ॥ ऋषीणां जन्मकर्माणि वेदस्य च विकर्षणम् ॥ यज्ञस्य च वितानानियोगस्य च पथः प्रभो २९ नैष्कर्म्यस्य च सांख्यस्य तंत्रं वा
भगवत्स्मृतम् ॥ पाषंडपथवैषम्यं प्रतिलोमनिवेशनम् ३० जीवस्य गतयोयाश्च यावतीर्गुणकर्मजाः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां निमित्तान्यविरोधतः ३१
वार्तायादंडनीतेश्च श्रुतस्य च विधिं पृथक् ॥ श्राद्धस्य च विधिं ब्रह्मनृपितृणां सर्गमेव च ३२ ग्रहनक्षत्रताराणां कालावयवसंस्थितिम् ॥ दानस्य तपसो वा
पियञ्चेष्टापूर्तयोः फलम् ३३

श्रीनिवासस्योदारविक्रमप्रख्यातचरितं व्याचक्ष्वेत्यन्वयः । उदारो महतिख्यात इत्यभिधानं । सर्वस्मादिदं श्रीहरिचरितं विस्तृत्य वेदेत्यतो व्याचक्ष्वेति श्रिया सह निवासोऽस्यास्तीति श्रीनिवासस्तस्य अनेन द्वावेतौ नित्यमुक्ताविति श्रुतिः सूच्यते श्रीनिवासस्य स्मिभित्तिवा अकर्तृरिचकारके संज्ञायामिति घञ् २८ रूपतः शीलतः स्वभावतः विकर्षणं विभागं यज्ञस्य वित्तानि निविस्तारान् योगस्याष्टांगयोगस्य । पथे मार्गान् २९ नैष्कर्म्यस्य सांख्यस्य मोक्षसाधनज्ञानस्य स्मृतं प्रणीतं तंत्रशास्त्रं पाषंडपथवैषम्यं पाषंडमार्गोत्पत्तिविशेषं गुणानां विषमावस्थासंभवः परिकीर्तितः । साम्यं तु प्रलयोद्भेदयत्तत्त्वविदो विदुरीति वचनात् यद्वा पाषंडस्य पापलिंगस्य धर्मस्य सकाशाद्बुद्धिवैषम्यं प्रतिलोमनिवेशनं ब्राह्मणादिकन्यकानां भ्रष्टादिविवाहलक्षणं ३० यावतीर्यावत्यः तावतीरिति शेषः सत्त्वादिगुणकर्मभ्यो जाताः निमित्तानि साधनानि अविरोधतः परस्पराविरोधेन ३१ वार्ताया वाणिज्यादेः दंडनीतेरर्थशास्त्रोक्तस्य राजधर्मस्य श्रुतस्य श्रुत्युक्तस्य विधिप्रकारम् ३२ ग्रहाः सूर्योदयः नक्षत्राण्यभिन्यादीनि ताराध्रुवादयः कालावयवानां परमाण्वादीनां संस्थितिः इष्टयागादि पूर्वतडागखननादि ३३

धर्मात्पुण्यात् धीनिराविर्भावलक्षणोत्पत्तिर्यस्यसतथा धर्मस्यधोनिःकारणंलोकसंग्राहकत्वेनकर्तेत्यर्थः ३४ ३५ प्रतिसंक्रमःप्रलयः ३६ तत्रप्रलयेइमंहरिं उनाहृत्तापंसूचयति प्रश्नप्रवचनपर्यंतं
सोस्तीति उत्तापेव्ययमीशानेइतिवाक्यः चेत्पस्मिन्नर्थेवापुरुषस्यावतारसंस्थानंपरस्यपरमात्मनःस्वरूपं अवतारेष्वपिनिजावतारःकइत्यर्थः यद्वा पुरुषस्यजीवस्यएकत्वादिविषयं परस्यमुक्तस्यस्वरूपं
मुक्तिर्हित्वान्ययारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिवक्ष्यति ३७ गुरुशिष्ययोःप्रयोजनंव्याख्यानश्रवणाम्यानैशित्यनिश्चयलक्षणं यद्वा गुरुशिष्यौप्रयोजयतीतिवा नैगमवेदांतजन्यंज्ञानं इहशास्त्रेवस्य
ज्ञानस्योपायनिमित्तानिसाधनानितान्यपि ३८ पुंसांस्वतःसाधनानिविनाज्ञानंकुतोभवेत् भक्तिर्वैराग्यंवाकुतःस्यातामितिशेषः ३९ कर्मविवित्सयावेत्तुभिच्छयापृच्छतइतिशेषः वक्तव्यत्वे
निमित्तमाह मित्रत्वादिति आपत्सुमित्रंजानीयादितिवचनात् कातवभापदितितत्राह अजयेति अजयाप्रकृत्या पुरुषस्यांधत्वाधिकापन्नास्तीत्यर्थः अंधकारेणनष्टचक्षुःशक्तेःपुंसोयथामित्रःसूर्यःप्रयोजकः
तथात्वमपीतिभावेनोक्तं मित्रत्वादिति ४० त्वदभीष्टत्वेकुतएतदेववक्तव्यमन्यत्किंनस्यादत्राह सर्वइति जीवाभयहेतुज्ञानप्रदानस्यकलांषोडशीं । अपिनावेदादिज्ञानप्रवक्तृप्रयोजकपुरुषमंतरेणेति

प्रवासस्थस्ययोधमायश्चपुंसउतापदि ॥ येनवाभगवांस्तुष्येद्धर्मयोनिर्जनार्दनः ३४ संप्रसीदतिवायेषामेतदाख्याहिमेनघ ॥ अनुव्रतानांशिष्याणां
पुत्राणांचद्विजोत्तम ३५ अनाष्टमपिब्रूयुर्गुरोदीनवत्सलाः ॥ तत्त्वानांभगवंस्तेषांकतिधाप्रतिसंक्रमः ३६ तत्रेमंकउपासीरन्कउस्विदनुशेते ॥
पुरुषस्यचसंस्थानंस्वरूपंवापरस्यच ३७ ज्ञानंचनैगमंयत्तद्गुरुशिष्यप्रयोजनम् ॥ निमित्तानिचतस्येहप्रोक्तान्यनघसूरिभिः ३८ स्वतोज्ञानंकुतः
पुंसांभक्तिर्वैराग्यमेववा ३९ एतान्मेपृच्छतःप्रश्नान्हरेःकर्मविवित्सया ॥ ब्रूहिमेऽधस्यमित्रत्वादजयानष्टचक्षुषः ४० सर्वेवेदाश्चयज्ञाश्चतपोदानानि
चानुव ॥ जीवाभयप्रदानस्यनकुर्वीरन्कलामपि ४१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ सइत्थमाष्टपुराणकल्पःकुरुप्रधानेनमुनिप्रधानः ॥ प्रवृद्धहर्षोभगवत्कथायांसं
चोदितस्तंप्रहसन्निवाह ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ सत्सेवनीयोबतपूरुवंशोयल्लोकपालोभगव
त्प्रधानः ॥ बभूविथेहाजितकीर्तिमालापदेपदेनूतनयस्यभीक्ष्णम् १ सोहंनृणांशुल्लसुखायदुःखंमहद्गतानांविरमायतुभ्यम् ॥ प्रवर्तयेभागवतंपुराणंयदा
हसाक्षाद्भगवानृषिभ्यः २

सूचयति ४१ शुकःपृष्टेनमैत्रेयेणपृष्टमेवोक्तमन्यद्वेतिपरीक्षितोहादीशंकांपरिहरति सइत्थमिति प्रश्नारूपपुराणविषयःकल्पःविकल्पः कल्पोन्यायसुरद्रुमेविकल्पेचेतिवाक्यः बालकथाप्रश्नवद्ब्रह्मीकथे
वसारभूतानभगवत्कथापृष्टेतिर्मदाशंकांपरिहरति भगवत्कथायामिति अनेनसर्वेपिप्रश्नाभगवत्कथाविषयाइतिसूचितंभवाति ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेतु०टी०अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ अस्मिन्नध्यायेसर्व
जीवोत्तमहिरण्यगर्भसृष्ट्यभिधानेन हरेःसर्वोत्तमोत्तमत्वमाहात्म्यमवधूतमतस्तज्ज्ञानमवश्यमापाद्यमुमुक्षुभिरितिनिर्हृत्यते तत्रादौप्रश्नान्परिहरिष्यन्तंविदुरंमानयन्स्वस्यपुराणावगतिप्रकारंकथयति
सत्सेवनीयइति बतानुकंपायां यद्यस्मिन्पूरोर्वेशभगवानेवप्रधानःसर्वोत्तमोयस्यसतथालोकपालस्त्वांलिङ्गलोकविहंबनार्थगर्भवासानुभवंपरोक्षयति भगवत्प्रधानत्वंप्रकाशयति इहोति इहलोकेऽजि
तस्यहरेःकीर्तिपुष्पमालानूतनयसिनर्वाकरोषि यस्मात्तस्मादित्यध्याहार्यो १ अधुनाप्रश्नप्रतिवचनंप्रतिजानीते सोहमितिपुंल्लङ्घणेनतवज्ञानोपदेशायादिष्टोयश्चममज्ञानमुपविशेतिस्वयामार्थितः सोहंशुल्ल
सुखापास्यसुखापमहदुःखगतानानूणादुःखस्यविरामायनिर्मूलनायसाक्षात्संकर्षणोभगवान्सनत्कुमारादिभ्यःकविभ्योयदाह तद्भागवतंपुराणंत्वत्प्रश्नपरिहारत्वेनप्रवर्तयइत्यन्वयः २

सूचितमाप्तिमूलत्वंप्रपंचयति आसीनमुर्व्यामिति उर्व्यापाताले त्रिलोकीविवक्षयाभूमिपदेनपातालाभिधेयत्वंयुक्तं अतःसंकर्षणात्परस्यहरेस्तत्त्वाविवित्सवोज्ञानुकामाः कुमारमुख्यामुनयःऊर्व्यापाताले विस्तृतायांवृष्यामासीनमाद्यंसनकादिभ्यःपूर्वजातंदेवंश्रीहरिस्तुत्यामेवप्रकाशमानं अकुंठसत्त्वमप्रतिबद्धज्ञानशक्तिं नकुंठायस्यतदकुंठं अकुंठसत्त्ववैष्णवस्वभावोयस्यसोकुंठसत्त्वस्तमितित्वा संकर्षणंभ गवंतमन्वपृच्छन्नित्यन्वयः ३ भगवदुपास्तिमंतरेणान्योव्यापारोस्यनास्तीतितादृशैर्विशेषणैस्तंविशिनाष्टि स्वमेवेति प्रेक्षावंतोयंवासुदेवाभिधमामनंतितंस्वंसदानंदरूपंस्वतंत्रंवा धिष्ण्यंस्थानमाधारभग वंतमेवबहुमानयंतं भक्तयोपासमानं पुनरपिकीदृशं प्रत्यगात्मानिस्वांतर्यामिणिधृतमाहितमक्षार्यमंबुजकोशं विबुधानामुदयायईषदुन्मीलयंतंविकसितंकुर्वाणं अनेन संप्रेक्ष्यनासिकाग्रंस्वादिशश्चानव लोकपन्नितिवचनादवनतजनानुग्रहाद्योन्मीलनमन्यदानयुक्तामित्युपास्तावित्थंभावोदाशितः आधारआश्रयोधिष्ण्यंनिधानंचाभिधीयतइतिवचनात् । धिष्ण्यौशुक्रानिलौधिष्ण्यमृक्षेस्थानेबलेष्टहइत्युक्तं शुक्रादिकंनग्राह्यमनुपयोगात् वासुदेवाभिधमित्युक्तत्वाच्च ४ पथिकस्यार्थप्रश्रवन्नायंप्रश्नोऽवश्यंज्ञातव्यत्वेनेतिबहुमानंवक्ति स्वर्धुन्युदारैरिति सप्रेमेतिक्रियाविशेषणं अहिराजकन्याः नानाबालि भिर्बहुविधपूजासाधनैर्यत्पद्ममर्चयंति वरार्हावरप्राप्तियोग्याइत्यनेनोत्तमभर्तृप्राप्तयेपूजेतिसूच्यते स्वर्धुन्याभागीरथपाउदस्यउदकस्यारास्नानलक्षणाप्राप्तिर्येषांतेस्वर्धुन्युदारास्तैः ऋगतावितिधातोर्ध्वप्र

आसीनमुर्व्याभगवंतमाद्यंसंकर्षणंदेवमकुंठसत्त्वम् ॥ विवित्सवस्तत्त्वमतःपरस्यकुमारमुख्यामुनयोन्वपृच्छन् ३ स्वमेवधिष्ण्यंबहुमानयंतंयंवासुदेवा मिधमामनंति ॥ प्रत्यक्धृताक्षांबुजकोशमीषदुन्मीलयंतंविबुधोदयाय ४ स्वर्धुन्युदारैःस्वजटाकलापैरुपस्पृशंतश्चरणोपधानम् ॥ पद्मयदर्चंत्याहिराज कन्याःसप्रेमनानाबालिभिर्वरार्हाः ५ मुहुर्गृणंतोवचसानुरागस्खलत्पदेनास्यकृतानितञ्ज्ञाः ॥ किरीटसाहस्रमणिप्रवेकप्रद्योतितोहामफणासहस्रम् ६ प्रोक्तंकिलैतद्भगवत्तमेननिवृत्तिधर्माभिरतायतेन ॥ सनत्कुमारायसचाहपृष्टःसांख्यायनायांगधृतव्रताय ७ सांख्यायनःपारमहंस्यमुख्योविवक्षमाणोभ गवद्विभूतीः ॥ जगादसोस्मद्गुरवेन्वितायपराशरायाथबृहस्पतेश्च ८ प्रोवाचमह्यंसदायालुरुक्तोमुनिःपुलस्त्येनपुराणमाद्यम् ॥ सोहंतवैतत्कथयामिव त्सश्रद्बालवेनित्यमनुव्रताय ९ उदष्टुतंविश्वमिदंतदासीद्यन्निद्रयामीलितदृश्यमीलयत् ॥ अहीन्द्रतल्पेधिशयानएकःकृतक्षणःस्वात्मरतावनीहः १०

त्ययेनारशतिरूपयद्वास्वर्धुन्याअवगाहेनउदारैर्महाद्भिः उदारंदातृमहतोरित्यभिधानं एवंविधैःस्वजटाकलापैस्तस्यसंकर्षणस्यचरणयोरुपधानंपीठायमानंतत्पद्ममुपस्पृशंतः यावत्प्रसादंस्पृष्ट्वानमंतइत्य र्थः ५ नमस्कारस्याष्टांगविशिष्टत्वंसूचयतीत्याह मुहुर्गृणंतइति अस्यशेषस्यकृतानिकर्माणि अनुरागेणभक्त्यास्खलितपदानियास्मिस्तत्तथोक्तं तेनवचसातज्ज्ञानमननप्रकारंकर्मप्रकारंचजानंतइत्य र्थः देवाःकिरीटाद्यलंकारवतःश्रूयंतोकोस्यालंकारोयेनदेवमित्युक्तिःसार्थास्यादितितंविशिनाष्टि किरीटेति सहस्रमेवसाहस्रंकिरीटानांसहस्रेप्रत्युमानांमणीनांप्रवेकैःश्रेष्ठैःप्रद्योतितंप्रकाशितमुदाममु त्कृष्टंचफणानांसहस्रयस्यसतथोक्तस्तम् ६ तेनसंकर्षणेनसनत्कुमारायप्रोक्तं इदंपुराणंत्वत्प्रश्रपरिहारत्वेनवक्ष्यामीत्येतावतापूर्णत्वात् सांख्यायनापेत्यादिकथनेनकिंप्रयोजनमित्याशंक्यपुराणाध्येत गुरुपरंपराकथनंश्रोतृणामतिशयबुद्ध्यातच्छ्रवणादौक्षिप्रंनिरंतरंप्रवृत्तिःस्यादितिमहाप्रयोजनमस्तीतिसूचयन्नाह । प्रोक्तमित्यादिना । निवृत्तिधर्माभिरतत्त्वादिकंपुराणश्रवणाद्याधिकारसंपत्त्यर्थमुच्यत इतिज्ञातव्यम् ७ ८ ९ तदेवंशुकःपाञ्चकल्पमिमंशृण्वित्युक्तंपाञ्चकल्पमैत्रेयेणविदुरप्रश्रपरिहाररूपत्वेनकथयति उदष्टुतामिति अनीहोऽक्षिप्तकारी अनःप्राणोस्यास्तीतिअनीप्राणतदर्थमिहाचष्टेवतारा

१ तात्पर्यानुतारेणेदं अतएवप्रमाणमव्यग्रे न निवासस्थानमर्थः ।

दिचरितं यस्य सोनीहः उपरतसर्गादि व्यापारो वा स्वात्मनिरतौ कृतक्षणो लब्धावसरः अर्हीद्रस्यानंतस्य तल्पे भोगाख्यशय्यायामेको दिशयानोपचदामीलितहृक्विनिद्रोपि निद्रामीलितलोचनो न्यमीलयत्
योगनिद्रामुद्रितनेत्रः अभूत् तदेदं विश्वं उदङ्मुतं उदेजले सुतंगतं मग्नं कल्पप्रलये जलशायि श्रीनारायणोदरगतमासीदित्यर्थः १० तदोदरीकृतलोकयात्रो हरिः किंच कारोति तत्राह सौतरिति यथानलोदारु
णिकाष्ठेरुद्धवीर्यः प्रतिबद्धदाहकत्वशक्तिर्वसतितथा हरिरपिशरीरांतर्हृदयाकाशोपेतानि स्थूलकार्यदेहस्य लीनत्वाद्भूतानां सूक्ष्माणिरूपाणि यस्य स तथा यद्वा शब्दादितन्मात्रारूपाणि एतदात्मकत्वात् सव
स्येति चराचरात्मकं सर्वं ह्यते कालात्मिकां प्रलयकालमात्रारूपां शक्तिं यद्वा प्रलयकालाभिमानिनी शक्तिभार्या सुखे प्रेरयन् स्वपदे स्वस्थाने सलिले उवासेत्यन्वयः उदीरयाण उदीरयमाण इति ज्ञानचा स्वात्म
नोति सूचयति ११ स्वाप्रावधिमाह चतुर्युगानामिति च शब्देनोवासेति पदमनुकर्षति चतुर्युगानां सहस्रमिति संख्यातं कालं स्वपन्नसुवासेति तत उत्तरकाले काक्रियाभूदिति तत्राह तयेति सृष्टिसंहारशक्तयो
रेकत्वद्योतनापतयेति परामृष्टं सृष्टिकालाख्ययोदीरितया प्रेरितया स्वशक्त्याऽऽसादितकर्मतंत्रः सृष्ट्यर्थमुपस्थापितजगत्सर्गादृष्टाख्यसाधनः नित्यज्ञानगोचरत्वादिमान् लोकान् स्वदेहे हृदयाकाशे दृश्ये
अपिशब्दान्निविधानपश्यदिति ग्राह्यं दृष्ट्वासिसृक्षुरभूदिति वा अपीतानित्यपपाठः १२ सिसृक्षोस्तस्मादादौ किमभूच्चैनतद्विशेषणोपादानं प्रयोजकं स्यादिति तत्राह तस्येति यदा सिसृक्षुरभूत्तदार्थो गर्भोद
कलक्षणस्तस्य हरेर्नाभिदेशादभिद्यतनाभिदेशां भिच्वा प्राकाशतेत्यन्वयः हरेः स्वातंत्र्यद्योतनार्थभावप्रयोगः हरेः सृज्येष्वशेषविशेषज्ञानमस्ति न केवलं कुलालवद्युक्तिज्ञानमेवेति भावेनाह आत्मेति आत्मनि
स्थितेषु सूक्ष्मेषु योगिप्रत्यक्षविषयेषु आकाशादिमूलेषु इंद्रियेषु जीवेषु वाभिनिविष्टासम्यक्विषयकृतादृष्टिरोक्षज्ञानं यस्य स तथा तस्य घटकारणादिवत् बाह्यार्थो नैत्याह अंतर्गत इति अनेनाभूतस्योदरे स

सौतः शरीरेऽपि तभूतसूक्ष्मः कालात्मिकां शक्तिमुदीरयाणः ॥ उवासतस्मिन्सलिले पदे स्वेयथानलोदारुणिरुद्धवीर्यः ११ चतुर्युगानां च सहस्रमप्सु स्वपंस्त
योदीरितया स्वशक्त्या ॥ कालाख्यया सादितकर्मतंत्रो लोकानपि मान्दृश्ये स्वदेहे १२ तस्यात्मसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टेरंतर्गतो रजसातनीयान् ॥ गुणेन का
लानुगतेन विद्वः शुष्यंस्तदाभिद्यतनाभिदेशात् १३ सपद्मकोशः सहसोदतिष्ठत्कालेन कर्मप्रतिबोधितेन ॥ स्वरोचिषा तत्सलिलं विशालं विद्योतयन्नर्क इवा
त्मयोनिः १४ तल्लोकपद्मं स उ एवा विष्णुः प्रावी विशत्सर्वगुणावभासम् ॥ तस्मिन्स्वयं वेदमयो विधाता स्वयं भुवं यं स्मवदंति सोभूत् १५

त्वमुक्तं भवति इतोपि बाह्योदकं नेत्याह तनीयानिति परमाणुत्वंप्राप्तः । गर्भोदकस्य प्रागेव सत्त्वात् किमिति कार्यानुत्पत्तिरिति तत्राह रजसेति रजसागुणनविद्धोऽनुस्यूतः रजसोपि सत्त्वात् किमिति ततः पू
र्वमनुत्पत्तिरित्यतः कालेति सृष्टिकालशक्त्या अनुत्पन्न इत्यनुत्पन्न इति भावः । अनेनेश्वरस्येच्छामुख्यं कारणमित्युक्तं भवति वायुमंतरेण कथमुत्पत्तिर्घटत इत्यत उक्तं शुष्यमिति शुष्यनृधनी भवन्वायु
नेति शेषः उदकं वायुना शुष्यद्विन्नपन्नमभूदरेति १३ उक्तकारणानां बहुत्वात् किमस्य मुख्यं कारणं किं वा स्य नामधेयमिति तत्राह सपद्मकोश इति लयोदकं विनान्धस्य वस्तुनोभावादनिरूपितत्वेनैतद्
शनात्सहसेत्युक्तं आत्मा विष्णुर्यो निर्मुख्यं कारणं यस्य स आत्मयोनिः कर्मणाऽदृष्टेन प्रतिबोधितेन फलदानाय प्रेरितेन कालेनेरित इति शेषः उदतिष्ठत् यथा चतुर्दशभुवनस्यात्तथा प्रवृद्धो भूदित्यर्थः १४ चेतन
संबंधमंतरेणा चेतनस्य पद्मस्य सूर्यवत्प्रकाशकत्वं कथं मण्यादीनामीश्वरेच्छया तेजः परमाणूनां प्राचुर्येण संयोगसंभवात्कथं विद्युज्यते अस्पतिरजसेति पार्थिवपरमाणुभ्य उत्पत्तिकथनात्तेषां तादृशशक्त्यदर्शनाद
तः कारणांतरेण भाव्यं तत्किं तत्राह तल्लोकेति यस्मात्पद्ममभूत्स एव विष्णुस्तल्लोकविभागकारणं पद्मं प्राविशत् यथा सूर्यवत्प्रकाशकत्वमाहात्म्यं स्यात्तथा विष्टवान् उकारेण रूपांतरेण प्रवेशं सूचयति एवका
रेणाणुमात्रमपि भेदो नास्तीति निर्धारयति भेददर्शनेन संतापलक्षणं दुःखं स्यादित्यर्थं शचीवोकारः उतापेव यमीशाने इति यादवः विष्णोरेव प्रकाशकत्वं तत्र स्य तस्य पृथिव्यात्मकत्वादिति भावो नाह

सर्वेति सर्वेषांशब्दादिगुणानामवभासःप्रतीतिर्यस्यापृथिव्यासासर्वगुणावभासा तदात्मकत्वात्पञ्चमपिगुणावभासमित्युच्यते तदुक्तं तस्यासनविधानार्थपृथिवीपञ्चमुच्यतइति तस्यवेशप्रयोजनमाह तस्मिन्निति तस्मिन्पञ्चसन्निविष्टात्स्वयंप्रधानात्सर्वोत्तमादरेःसविधाताभूदित्यन्वयःप्रधानवाचकस्त्वेकस्त्वन्यःकेवलःस्वयमिति अतःस्वयंशब्दस्यप्रधानवाचित्वेपिविष्णोर्जातत्वंकथमवगतमिती यंशंका पञ्चसंस्थाद्वारेस्तत्रब्रह्माजनिचतुर्मुखइत्येनेनपरिहर्तव्येति ननुविधातेतिकइतितत्राह स्वयंभुवमिति अनेनाजत्वमपि व्याख्यातं आत्विष्णोर्जातइति पञ्चस्वयंसंभूतइतिचप्रत्युक्तं उक्तममा गादन्यथाजनिकर्तुःप्रकृतिरिति सूत्रविरोधश्च सर्वस्याग्रेहरेर्जातश्चतुर्मुखइतिनिश्चेतुंतस्यनामांतरंध्वनयति वेदमयइति मयगतावितिधातोर्वेदेनगम्यइतिवेदमयः लक्ष्मीनारायणावंतरेणवेदप्रतिपाद्येषुप्रधानत्वाद्वा हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्येतिश्रुतिः योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिच पञ्चभूतत्वमपिपञ्चस्थितविष्णुभूतत्वमेवार्थइत्यंगीकर्तव्यम् १५ नन्वत्रजातःस्वयंभूविष्णुःस्यात्स्वभूरितिप्रासिद्धेर्ब्रह्मा विष्णोःपञ्चप्रवेशाच्चेतितत्राह तस्यामिति लोकंपृथिव्यादिकंस्वेतरंजनंवाऽपश्यमानः विवृत्तनेत्रःपर्यस्तलोचनः अत्रजातोब्रह्मैवभवेत्तस्यचतुर्मुखत्वोक्तेः १६ इतोपिब्रह्मैवोच्यतइत्याह तस्मादिति पु गांतश्चसनःप्रलयवायुः तेनावधूर्णक्षुब्धमहतीनाभूर्मीणांचक्रंमंडलंयस्मिंस्तत्तथातस्मात्सलिलाद्विरूढमुत्पन्नंलोकतंत्रंपृथिव्यादिलोकनिर्माणकारणंकंजंपन्नं उएवआदौउत्पन्नोदेवआदिदेवः आत्मानंस्वंपरमात्मानंवाद्वाप्रत्यक्षंनाविदत्तज्ञातवान् अनेनविष्णुःस्वयंब्रह्मासमभूदित्याशंकापारिहृता तस्याज्ञानासंभवात् अद्वाप्रत्यक्षसत्ययोरितियादवः १७ ब्रह्मणःसंशयप्रकारदर्शयति कएषइति योसा

तस्यासचांभोरुहकर्णिकायामवस्थितोलोकमपश्यमानः ॥ परिक्रमन्व्योम्रिविवृत्तनेत्रश्चत्वारिलेभेनुदिशंमुखानि १६ तस्माद्युगांतश्चसनावधूर्णमहो मिचक्रात्सलिलाद्विरूढम् ॥ अपाश्रितःकंजमुल्लोकतंत्रंनात्मानमद्वाविददादिदेवः १७ कएषयोसावहमजपृष्ठतत्कुतोवाजमनन्यदप्सु ॥ अस्तिह्यधस्तादिहकिंचनैतदधिष्ठितंयत्रसतानुभाव्यम् १८ सइत्थमुद्रीक्ष्यतदजनालनाडीभिरंतर्जलमाविवेश ॥ नार्वागगतस्तत्स्वरनालनालीःसवैविचिन्वंस्तदविदताजः १९ तमस्यपारेविदुरात्मसर्गेविचिन्वतोभूत्सुमहांस्त्रिनेमिः ॥ योदेहभाजांभयमीरयाणःपरिक्षिणोत्यायुरजस्यहेतिः २०

वज्रपृष्ठेनिषण्णः एषोहंकःअप्स्वनन्यत्प्रधानमेतदजंकुतउत्पन्नंकारणाभावेचपञ्चलक्षणकार्यस्याप्यसंभवात् केनचित्कारणेनभवितव्यमित्युक्तयानिरचिनोद्धोत्याह अस्तीति हिशब्दोवधारणार्थः इह जलेअधोदेशेकिंचनपृथिव्यादिविलक्षणंकारणंवस्तुअस्तिह्येव । एतत्पञ्चयत्राधिष्ठितंयत्कारणंपृथिव्याचन्यतमंनस्यात्तेषामनुत्पन्नत्वात् अतोब्रह्मैवमूलकारणमितिपारीशिष्टमाह सतेति सताब्रह्मणाऽनुभाव्यमनुभवसिद्धत्वेनांगीकार्यमित्यर्थः सत्रह्माचितयत्कुतोनुपन्नंब्रह्मणःस्यादितिश्रुतेः कुतोनुपन्नमितिसंदिग्धब्रह्मणउत्पन्नंस्यादितिनिश्चितवानित्यर्थः अनेनचतुर्मुखस्यज्ञानंक्षान्तिंकंजविवन्नस्वरूपसंवद्वंदुर्बलदृष्टिभिःकल्प्यमानंमध्यंदिनार्कक्षोभवदितिज्ञायते १८ युत्तयाज्ञातपञ्चकारणोब्रह्मापुनःकिमकार्षीदितितत्राह सइत्थमिति इत्थंपरिशिष्टप्रमाणेन उद्धृत्य तस्योदितिनामेतिश्रुतेः वीक्ष्यालोच्यतस्यावजस्यनालस्यदंडस्यनालीभिःनाडीभिःसुषिरैः ततश्चकिंतत्राह नेति स्वरनालस्यपञ्चस्यनालसंबन्धिनीर्नालीर्वैचिन्वन्नान्विच्छन्मार्गमाणाइत्यर्थः तत्कारणंनाविदत्त बहुविषयंनलब्धवान् १९ भगवत्प्रसादमंतरेणपुरुषायुपेणापितदर्शनंदुःशकंतादृग्माहात्म्योपेतत्वादितितत्कालस्यानेकसंख्ययाविशिष्टत्वमाह तमसीति अपारेऽनवसानेतमसिस्वरूपाच्छादकमापालक्षणाधिकारे आत्मनःसर्गोयस्मात्सआत्मसर्गःतंस्वकारणं तिस्रोनेमयश्चतुर्मास्यलक्षणायस्यसन्निनेभिः अजस्यविष्णोर्हेतिश्चक्रारूपः २०

एतददर्शनमपि न स्वप्नप्रत्ययेन साध्याधिकृतं तत्प्रसादेनैव तत्प्रसादश्च तत्समाधियोगेनेति तत्करवाणीति तदुपास्तिप्रकारं कथयति ततश्चति अप्रतिबन्धादहृष्टाकाष्ठोत्कर्षो ब्रह्मलक्षणो येन स तथा अहृष्टस्वकारण
ब्रह्मरूपइत्यर्थः ततो निर्माणेणात् स्वधिष्ण्यं पञ्चमास्थायारुह्य शनैः प्राणकुम्भकेनिरुध्य जित्वा सोभूत्वा विषयेभ्यो निवृत्तचित्तः सन् आरुह्य समाधियोगः असंप्रज्ञातचित्तैकाग्र्यलक्षणध्यानः पञ्चकार्ष्णका
यांचैलाजिनलक्षणायां न्यषीदत् स्वनासाप्रावलोकनोतिष्ठदित्यन्वयः पुनः शश्वभिरंतरमितिर्थः २१ योगफलमाह कालेनेति पुरुषापुषाशतवर्षविधिना कालेन तत्कारणमपश्यतेत्यन्वयः उ
पासनाजनितज्ञानफलमिदं दर्शनमिति भावेनाह अभिप्रवृद्धेति अनुदिनं चंद्रोदयेन समृद्धसमृद्धवत्पवृद्धयोगेन प्रकर्षेण समृद्धेन ध्यानापरपर्यापोपासनपाविद्धबोधः समुत्पन्नापरोक्षज्ञानः तदापि स्वप्
सादेनेति भावेनाह अंतर्हृदयइति अवभातं प्रकाशितं स्वयं प्रधानं अनेन तस्मिन् स्वयमित्युक्तत्वात् ब्रह्मोत्पादकमेवापश्यन् नान्यदिति सिध्यति अवभातमिति विशेषणं विशिनष्टि अपश्यतेति पूर्वपन्नानालानि
मार्गणसमये यन्नापश्यत्तदिति शेषः आत्मनेपदप्रयोगेण ममेयमेवेष्टे देवतानान्येति ध्वनयति २२ कीदृशं हरिप्रपश्यदित्याशंक्य नवभिः श्लोकैस्तं विशिनष्टि मृणालेति फणानां सहस्राणामयुतेषु अ
विमिश्रितेषु अन्योन्यसंपर्करहितेषु मूर्धसु औत्पत्तिकानां रत्नानां चुभिर्भुतिभिर्हितेन घृत्वा तं त्यस्य तद्धृत्वा तं तच्च युगांततो यंहृत्वा तं युगांततो यंतस्मिन्कल्पप्रलयजलस्थिते मृणालगौराय तशेषभोगपर्यकेशया
नं शेषस्यानंतस्य नागस्य भोगो देहः शेषभोगः अहः शरीरं भोगः स्यादित्यभिधानं मृणालवद्वोरश्चायतश्च मृणालगौरायतः सचासौ शेषभोगश्च मृणालगौरायतशेषभोगः स एव पर्यकः शयनीयं तस्मिन् पुरुषं

ततो निवृत्त्या प्रतिलब्धकाष्ठः स्वधिष्ण्यमास्थाय पुनः सदेवः ॥ शनैर्जितश्चासनिवृत्तचित्तो न्यषीददारूढसमाधियोगः २१ कालेन सो जः पुरुषायुषामि प्रवृद्धयो
गेन विरूढबोधः ॥ स्वयंतदंतर्हृदयेव भातमपश्यतापश्यतयत्र पूर्वम् २२ मृणालगौराय तशेषभोगपर्येक एकं पुरुषं शयानम् ॥ फणा सहस्रायुतमूर्ध्वरत्नद्युभि
र्हतध्वांतयुगांततोये २३ प्रेक्षां क्षिपंतं हरितोपलाद्रेः संध्याभ्रनीवेरुरुक्कममूर्ध्वः ॥ रत्नोदधेरोषधिसौमनस्यवनस्रजोवेणुभुजांघ्रिपांघ्रिः २४ आयामतो वि
स्तरतः समानदेहेन लोकत्रयसंग्रहेण ॥ विचित्रदिव्याभरणांशुकानांकृतश्रियोपाश्रितदिव्यवेषम् २५ पुंसांसकामाय विरक्तमर्गैरभ्यर्चतां कामदुष्पांघ्रिप
द्मम् ॥ प्रदर्शयंतं रूपयानखेन्दुमयूखभिन्नांगुलिचारुपत्रम् २६

पुरुषाकारं एकं केवलमप्राकृतमित्यर्थः २३ ध्यानसौकर्याय नीलपर्वतसाधर्म्येण वर्णयति प्रेक्षामिति हरितोपलद्वेनीलपर्वतस्य प्रेक्षादर्शनीयकान्तिक्षिपंतं निराकुर्वतं कद्विशस्य नीलमिरेः संध्या
भ्रनीवेः संध्याकालीनाभ्रमेव नीविर्वर्ण्यस्य सतथातस्य उरुणि बहु निरुक्ताणि सुवर्णानि मूर्ध्नि शृंगेयस्य सतथातस्य रत्नैरुदधितस्तस्परत्नाकरस्येत्यर्थः ओषधयः सौमनस्यानि सुमनसां समूह एव वनस्रक् वन
मालायस्य सतथातस्य वेणव एव भुजायस्य अंग्रिपावृक्षा एवांग्रिधंस्य सतथातस्य अनेन हरिरपि नीलद्युतिदेहः पीतांबरधरः सुवर्णकिरीटालंकृतमूर्धाकौस्तुभरत्नकंधरः वनमालाचितो दीर्घदोर्द्धमंडितः
प्रणतार्तिहारिः श्रीपादपद्मश्रुतिप्रेक्षितं भवति संध्याभ्रवन्नीविर्वस्येत्यादिव्याख्यानं प्रेक्षां क्षिपंतमित्यनेनानन्वितं स्यात् २४ लोकत्रयं संश्लोकीति लोकत्रयसंग्रहस्तेनाऽऽयामतो विस्तरतः दैर्घ्यपरिमं
ढलाभ्यां समानेन न्यग्रोधपरिमंढलत्वादिलक्षणवता देहेन विचित्रदिव्याभरणाच्चानांकृतश्रिया पूर्णश्रिया उपाश्रितः समाश्रितः दिव्यभौतपत्तिको वेषः सौंदर्ययस्य सतथातं यद्वा आभरणादीनांकृताश्रिया उ
पगम्याश्रितः सेवितो दिव्यवेषो यस्य सतथातमिति २५ कामंदोग्धीतिकामदुघंतच्छांश्रिपद्मं सुसंप्रदर्शयंतमित्यन्वयः नन्वेवं तर्हि किमिति सर्वैरपुरुषार्थभाजो नाभूवभितितत्राह स्वकामायेति विचित्र
पृथग्भावइति धातोर्विविक्तैर्देविकादिभेदेन पृथक्कृतैर्मार्गैरभ्यर्चयतां यथाभिमुखो भवति तथार्चनं कुर्वतां नत्वा एवैव स्तेषां मयूसाश्च मयस्तैर्भिन्ना इतरेतरविलक्षणा अंगुलयस्ता एव चारूपिपत्राणि पस्यांश्रिपत्र
स्य तथातत् अज्ञजनबुद्धयारोहार्थ एव मुक्तं स्वत इतरपत्रविलक्षणमिदं मंग्रिपत्रमित्यर्थः २६

मुखेनप्रत्यहयंतंशरणागतजमान्सम्मानयंतमिवस्थितामितिशेषः लोकार्तिहरस्मितेनेत्यादिनामुखंविशिताष्टि अधरबिंबभासाशोणायितेनरक्तयद्वर्तमानेनसुनसेनशोभमाननासिकेनसुशोभनाभूर्यस्यत
त्सुभ्रुतेनसुश्रवा नपुंसकश्चसुवालुशब्दवदयंशब्दः २७ किंजल्कःकेसरःकदंबेति तत्पुष्पं मेखलाकांचीअनंतधनेनेतिहारस्यानव्यत्वंवाक्ति हेवत्सविदुर श्रीवत्सलक्षणस्यवक्षस्थलस्यवल्लभेनप्रिये
ण २८ अधुनावृक्षसाधर्म्येणहरिवर्णयति परार्धयैति परार्धैरनर्धैःकेयूरैः मणीनांप्रवेकाःश्रेष्ठाःपेषुतैःकंकणैश्चपर्यस्तंपारितोन्यस्तमलंकृतं दोर्दंडसहस्रमेवशाखायस्यसतथोक्तस्तं अव्यक्तंप्रधानंत्रिगुणंमू
लेपादेयस्यसतथातं प्रकृतेःकारणंवा तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणंद्विजसत्तमेतिवचनात् अविज्ञाताधःप्रदेशमितिवा प्रधानेव्यक्तमव्यक्तोब्रह्मण्यस्पष्टमूर्खयोरितियादवः भुवनेषुविद्यमानानामंघ्रिपाणामिंद्रं
यद्वा चतुर्दशभुवनाख्यांघ्रिपाणामिंद्रंश्रेष्ठं अर्होद्रस्पर्शेष्वभोगैःशरीरविशेषैरधिवीतवल्कंसंवीतत्वचं उभयत्रसममिदम् २९ पुनरपिपर्वतसाधर्म्येणवर्णयति चराचरौकइति भगवन्महीध्रंश्रीनाराय
णाल्यपर्वतमपश्यदित्यन्वयः चराचरस्यजगतओकोमंदिरं ओकसीमंदिराश्रयावितिच प्रलयसलिलेन किरीटानांसहस्राण्येवहिरण्यशृंगाणियस्यसतथातं कंठेआविर्भवत्कौस्तुभरत्नगर्भप्रकाशमानकौ
स्तुभं कुस्तुभात्समुद्राज्जातं तन्नामरत्नगर्भआभरणंपस्यसतथातं गर्भोपचारकेतुंदेनेपथ्येअसितेपिचेत्यभिधानम् ३० आम्नायाएवमधुव्रताधृंगास्तेषामाश्रययास्वरूपकीर्तिमय्यावनमालया
निवीतंसंवीतंकंठइतिशेषः इयंतंकालंअमुक्तंशबलंब्रह्मब्रह्माददर्श ननित्यमुक्तंनिर्गुणमितितत्राह सूर्येति त्रिधाम्नोविष्णोरगच्छद्भिर्निर्गतत्समीपएवतिष्ठद्भिर्मुक्तैःसूर्येदुवाय्वभिभिवृतं अत्रव्यत्यासादादि

मुखेनलोकार्तिहरस्मितेनपरिस्फुरत्कुंडलमंडितेन ॥ शोणायितेनाधरबिंबभासाप्रत्यहयंतंसुनसेनसुश्रवा २७ कदंबकिंजल्कपिशंगवाससास्वलंकृतंमे
खलयानितंबे ॥ हारेणचानंतधनेनवत्सश्रीवत्सवक्षस्थलवल्लभेन २८ परार्धकेयूरमणिप्रवेकपर्यस्तदोर्दंडसहस्रशाखम् ॥ अव्यक्तमूलंभुवनांप्रिपेद्रम
होर्द्रभोगैरधिवीतवल्कम् २९ चराचरौकोभगवन्महीध्रमर्होद्रबंधुंसलिलोपगूढम् ॥ किरीटसाहस्रहिरण्यशृंगमाविर्भवत्कौस्तुभरत्नगर्भम् ३० निवीत
माम्नायमधुव्रताश्रयस्वकीर्तिमय्यावनमालयाहरिम् ॥ सूर्येदुवाय्वगमंत्रिधामभिःपरिक्रमत्प्राधानिकैर्दुरासदम् ३१ तर्ह्येवतत्राभिसरःसरोजमा
त्मानमभःश्वसनंविद्यच्च ॥ ददर्शदेवोजगतोविधातानातःपरलोकविसर्गदृष्टिः ३२ स्वकर्मबीजंरजसोपरक्तःप्रजाःसिसृक्षन्नियदेवदृष्ट्वा ॥ अस्तौद्विसर्गाभि
मुखस्तमीशमव्यक्तवर्त्मन्यभिवेशितात्मा ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शब्दप्रक्षेपोज्ञातव्यः सूर्येदुवाय्वयादिभिरित्याचार्यवचनाच्चपरिक्रमाद्भिःप्रदक्षिणंकुर्वद्भिःप्राधानिकैःप्रधानस्यहरेर्भूतैःपुरपालकैश्चवृत्तमितिशेषः तदुक्तं मुक्तंवाय्वादिभिर्विष्णुवृत्तंब्रह्माददर्शहेत्यादिविशि
ष्टवचनाच्च दुरासदमित्यनेनापिमुक्तैर्निषेवितंविष्णुमपश्यदितिगम्यते ३१ अनेनैतच्छब्दमित्याह तर्ह्येति यदेवंविधंहरिमपश्यत्तर्हितदेवनाभिसरासिउत्पन्नेसरोजेस्थितमात्मानंस्व । ब्रह्मणोलोकविसर्ग
दृष्टिःलोकेनज्ञानेनविशिष्टमुक्तस्वभावोयेषांसूर्यादीनांलोकविसर्गास्तेषांदर्शनं । लोकेविसर्गाःसृष्टिरहितालपोदकवाय्वादयएवतेषांदर्शनमभूदतःएतदर्शनात्परमन्यदर्शननाभूत्मुक्तसूर्यादिकंप्रलयजलादि
कमेवब्रह्माददर्श परंनददर्शेत्युक्तंभवति यद्वा लोकस्यज्ञानस्यविसर्गस्यसृष्ट्यादिव्यापारशून्यस्यानिर्गुणस्यदृष्टिरतःपरंभवति इदमेवनिर्गुणदर्शनमितिभावः ३२ यदर्थमहंहरिणासृष्टस्तत्कर्तुतदनुश्र
हमंतरेणनशक्नोम्यतःस्तुत्यातंप्रसाद्यतत्कटाक्षैधितज्ञानवीर्योर्भष्टिकार्यंश्रुषालक्षणंकरोमीतिभावेनतंस्तौतीत्याह स्वकर्मबीजमिति सब्रह्मातमीशमस्तौदस्तौषीदित्यन्वयः कीदृशंस्वकर्मबीजंसृष्टौस्व
निमित्तकारणादृष्टस्यव्यंजकम् कीदृशोब्रह्मारजसागुणेनउपरक्तः उपरागफलमाह प्रजाइति सृष्टिसाधनमिषदंभआदिकंहृष्टाविसर्गाभिमुखःविविधसृष्ट्यभिमुखःअव्यक्तवर्त्मनिब्रह्मलक्षणमार्गेअभिनिवेशि
तात्मानिर्विषयात्निविष्टमनाः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायानवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मणः स्तुतिप्रकारोऽस्माकमपि श्रवणगोचरः किमिति मनःशंकामाभूदिति भावेन तत्स्तुतिप्रकारं कथयति ज्ञातोऽसित्यादिना नन्वित्यवधारणार्थोऽनुनयार्थो वा मेननुममसुचिरात्तपश्चाच्चनुनयेन अथ ज्ञातो
 सि नन्वेवंमे अव्यक्तस्वभावस्य ज्ञानं कथं घटत इति तत्राह देहभाजामिति भगवतो गतिः स्वरूपं देहभाजामनुनयेन न ज्ञायते इति यत्तदवद्यं दुष्टम् अतोऽव्यक्तस्वभावोऽपि भक्त्या विसाधनसाम्यं ज्ञायत
 एवेत्यर्थः ननु तर्हि कस्मात्सर्वेषु पुरुषार्थभाजः किं नाभूवन्नित्यस्येदमेवोत्तरम् तव गतिर्न ज्ञायते इत्यत्रावद्यं पापं कारणं नन्वित्यर्थः देहभाजामिति स्वस्वामिसंबंधज्ञापनाय पृष्टी स्वस्वामिभावज्ञानाभावात् न ज्ञा
 यत इति भावः ननु स्वव्यतिरिक्तवस्तुनोऽसत्त्वात् न ज्ञायत इति किं न स्यादत्राह नेति त्वदन्यद्वस्तु अस्ति स्वतो नास्ति त्वदधीनसत्ताकत्वात् द्रव्यं कर्म च कालश्चेत्यादेस्तर्हि तेन ज्ञायेतोति तत्राह तदिति तु शब्दोभे
 देऽवधारणे वा त्वत्तोभिन्नं तज्जगदशुद्धं सदोषमेवातः सदोषत्वात् निदोषो भवान्न ज्ञायत इत्यर्थः त्वदन्यस्य सदोषत्वं भवतो निदोषत्वं च कथमत्राह मायेति मायापाः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणानां व्यतिकराद्विकारा
 ज्जातेषु महदादितत्त्वेषु अंतर्गतामिरूपैरवतारैश्च उरुबहुत्वं संख्याविशिष्टो विभासीति यत्तस्मादितरत् सर्वसदोषत्वं निदोष इत्यतो विभासीत्युक्तम् अत्र यत्स्वनानात्वं तदपि स्थानभेदादसदेव भाति एकोपि
 स्थाननानात्वान्नेव हरिरीयते । सर्वातिर्यामिणस्तस्य न भेदो विद्यते कचिदिति वचनात् १ इतोऽपि वाङ्मनसा गोचरं भवतः स्वरूपमित्येतदवद्यमित्याह रूपमित्यादि श्लोकद्वयेन अवबोधरसोदयेन अपरो
 क्षज्ञानरससमुद्रेकेण शश्वन्नवृत्ततमसः नित्यनिरस्तप्रकृतिगुणासक्तेः तव यदेतदवतारशतैकबीजं मत्स्याद्यवतारशतानां व्यंजकं रूपमादौ गृहीतमनादित एव नेदानीं गृहीतं यत्तद्व्यंजकं रूपं क्षीरसागरम

ब्रह्मोवाच ॥ ज्ञातोऽसि मेघसुचिरात् ननु देहभाजानं ज्ञायते भगवतो गतिरित्यवद्यम् ॥ नान्यत्त्वदास्ति भगवन्नपि तत्त्वशुद्धं मायागुणव्यतिकराद्यदुरुर्विभासि १ रू
 पं यदेतदवबोधरसोदयेन शश्वन्नवृत्ततमसः सदनुग्रहाय ॥ आदौ गृहीतमवतारशतैकबीजं यन्नाभिपद्मभवनादहमाविरासम् २ नातः परं परमयद्भवतः स्वरू
 पमानंदमात्रमविकारमविद्ववर्चः ॥ पश्यामि विश्वसृजमेकमविश्वमाद्यं भूतेंद्रियात्मकमदस्तउपाश्रितोऽस्मि ३ यद्वा इदं भुवनमंगलमंगलयद्वा चानात्मनो
 दर्शितं तउपासकानाम् ॥ तस्मै नमो भगवते नुविधेम तुभ्यं यो नादृतो निरयभागि भरसत्प्रसंगैः ४

ध्यगं । इत्यतः क्षीरसमुद्रशापियन्नाभिपद्मभवनाद्यन्नाभिकमलारुण्यद्वा दहमाविरासं जातोऽस्मि अनादिनित्यादव्यक्तात्तस्माज्जज्ञे च तुमुं स्वइति वचनात् २ हे परमयदानं दमात्रं सत्ज्ञानानंदैकरसमत एवाऽवि
 कारं षड्विकाररहितं अत एवाविद्ववर्चः अप्रतिहताचीं रूपं भवतः स्वरूपं पश्यामि अतः परं निर्गुणं नास्तीति पश्यामि सज्ज्ञानानंदैकमात्रं न ततः परं कचिदिति वचनाच्च यच्च विश्वसृजं विश्वस्य सृष्टृ एकं सृष्टं तर
 हितं अविश्वं प्रपंचविलक्षणं आद्यं सर्वस्यादिभूतं उपजीव्यं वा भूतेंद्रियाणामात्मकं व्यापकं यच्चाप्रोतीत्यादेः तेतवादो रूपमुपाश्रितोऽस्मीत्यतो न ज्ञायते वाङ्मनसा गोचरत्वादित्येतदवद्यं अवस्तु अभद्रं मतं अ
 त्युत्तमाधिकार्यपेक्षयोक्तं न देवदत्ताद्यधमापेक्षयेति तत्त्वं अनेन प्रकृतिगुणविकृतपदार्थेषु तिष्ठतो हरेरज्ञानादिकथं न स्यात् कथं वोदासीन स्याद्वितीयस्य रूपांतरग्रहणं कथं वा विकारिसृज्यं सृजतो विकाराभाव
 इत्येतच्छंकात्रयमुन्नीलितमुक्तयुक्तेरिति भावः अदइत्यनेन दूरस्थवस्तुवाचिना पूर्णमदः पूर्णमिदं इति श्रुतेः जगद्व्यापिरूपेण स्वहृद्विषयरूपस्य एकत्वं ध्वनयति ३ न केवलं मयैव ज्ञातोऽसि त्वत्प्रसादेना
 न्यैरपि ज्ञायमानत्वात् न ज्ञायत इत्यवद्यमिति भावेनाह यद्वा इति ध्यानात्मनो ज्ञानरूपस्य तत्त्वज्ञानानुगुणरूपस्य वा तेतवोपासकानां यदिदं दर्शितं तादृकरूपविशिष्टायानुविधेम कुर्मः तर्हि दुर्ज्ञेया हि हरेर्गति
 रित्यादेः कोभिप्राय इति तत्राह यइति असत्सु विषयेषु प्रकर्षेण संगोपेयांते तथातैः इदानीमभावे पि जन्मांतरेऽपि सत्संगत्यासद्गतिः स्यात्तत्राह निरपेति अयगताविति धातोः अयनं गमनं निरस्तं यस्मात्सनि
 रयो निर्गमश्च न्यमं धंतम इत्यर्थः तत्तु भजंतीति विरयभाजस्तैरंधंतमः प्राप्तिर्योग्यैरित्यर्थः यैश्चानादृतः सादरं नाचिंतस्ते दुर्ज्ञेय इति शेषः तस्मै नमः वा इत्यनेन साधनसाम्यं ज्ञादर्थं न भवत्येवेति सूचयति ४

बलिसमयेयक्षप्रत्यक्षवद्धरेःप्रत्यक्षत्वेनसाक्षादतो नज्ञायतइतितत्राह येत्विति उपासकत्रैविध्यसूचकस्तुशब्दः तत्रपेतउपासकामर्हातोगुरुमुखेभ्यः श्रुतिवातनीतमुपनिषदुक्तप्रकारेणश्रवणारूपवायुना कर्णविवरैःप्रापितंत्वदीयचरणंबुजकोशस्यक्षीराब्ध्यादिस्थितमूलरूपाख्यपञ्चमुकुलस्यगंधं हृदि व्यक्तरूपंजिघ्रंतिअपरोक्षीकृत्यानुभवन्ति हृदिव्यक्तंतुयद्रूपंहरेर्गंधःसउच्यतइति । उत्तमानांतुपादेनसर्वं रूपंतुक्थ्यतइतिवचनाच्चरणःपादइतिपर्यायः गंधगंधवतोर्यस्मान्भेदःकचनेष्यतइतिवचनात् गंधोलेशोविनिर्दिष्टइतिभेदशंकापिनकार्येत्यर्थः हेनाथतेषांस्वपुंसांहृदयांबुरुहाभापैषिनापसरासिनतिरोभ वसि तत्रनिमित्तमाह भक्त्येति भाकिलक्षणदृढपाशेनगृहीतचरणः प्रवद्धपादइत्यर्थः अनेनभगवद्दृशीकरणेभक्तिरेवप्रधानमित्युक्तंभवति ५ द्रविणादिनिमित्तभयंयावत्तावन्नज्ञायतइतिमत्तंनिर्मूलमिति भावेनाह तावदिति ६ कस्मात्तर्हि नज्ञायतइत्याग्रहोननिवर्ततइत्याशंक्यभवदनुग्रहापात्रत्वादित्याशयेनाह दैवेनेति अंधःतमःप्राप्तिपर्यंतंशब्दकुशलकरणान्नज्ञायतइत्याग्रहोननिवर्ततइतिभावः दैवेनसर्वोत्तमेनहरिणाविमुखवागादींद्रियाःसुखलेशलवायालपादल्पसुखाय लुभगार्घ्यइतिधातोलोभो गार्घ्यमभिलाषस्तेनाभिभूतंमनोयेषांतेतथा यद्वासद्व्ययानिच्छुत्वंतेन ७ त्वयिज्ञातेसर्वं मिदंज्ञायतेअविज्ञातंविज्ञातमिति श्रुतेः अतस्तवगतिर्नज्ञायतइत्येत्यंतसाहसमिति सूचनायब्रह्मादुर्ज्ञानफलभोगिप्रजानुकंपाव्याजेनसज्ज्ञानोत्पत्तौप्रथमंवेराग्यमेवसाधनीयंबुभूषुणोतिभावेनाह क्षुब्धइति क्षुधातृषान्निभिर्धातुभिर्वातादिभिराध्यात्मिकैरिमाः प्रजा शीतोष्णवातवर्षैराधिदैविकैः इतरेतरादन्योन्यनिमित्तादाधिभौतिकैःसुदुर्भरेणकामाग्निनासुदुर्भरयारुषाच ८ त्रिविधोजीवसंधोमुक्तियो

येतुत्वदीयचरणंबुजकोशगंधंजिघ्रंतिकर्णविवरैःश्रुतिवातनीतम् ॥ भक्त्यागृहीतचरणःपर्याचतेषांनापैषिनाथहृदयांबुरुहात्स्वपुंसाम् ५ तावद्भयंद्रवि णगेहसुहृन्निमित्तंशोकःस्पृहापरिभवोविपुलश्चलोभः ॥ तावन्ममेत्यसद्वग्रहआर्तिमूलंयावन्नतेभिर्मभयंप्रवृणीतलोकः ६ दैवेनतेहतधियोभवतःप्रसंगा त्सर्वाशुभोपशमनाद्विमुखेन्द्रियाये ॥ कुर्वंतिकामसुखलेशलवायदीनालोभाभिभूतमनसोऽकुशलानिशश्वत् ७ क्षुब्धद्रविधातुभिरिमासुदुर्भर्यमानाःशीतो ष्णवातवर्षैरितरेतराच्च ॥ कामाग्निनाच्युतरुषाचसुदुर्भरेणसंपश्यतोमनउरुकमसीदतेमे ८ यावत्पृथक्त्वमयमात्मनइंद्रियार्थमायाबलंभगवतोजनईशप श्येत् ॥ तावच्चसंसृतिरसौप्रतिसंकमेतव्यर्थापिदुःखनिवहंवहतीक्रियार्था ९

ग्यःसंसारयोग्यस्तमोयोग्यइतितत्रभगवतो गतिर्नज्ञायतइत्यादिरूपा मुक्तियोरयानांसंस्ततिःकदानिवर्ततइतितत्राह यावदिति चशब्दानुक्तसमुच्चयार्थोवाधारणार्थोवा यावदादाआत्मनःस्वस्यभगवतःसका शादिंद्रियार्थइंद्रियविषयभोगार्थमयमुक्तियोग्योजनोध्यायामिपश्यामिशृणोमीत्यादिपृथक्त्वंविभागलक्षणंमायाबलंभगवदिरुद्धाबलं भगवदिच्छया प्रणीतंचेष्टितमित्यर्थः बलप्राणनइतिधातोः पश्ये त् चशब्दानुक्तावपि ध्यायेमस्येतथापश्येशृणोमीतिविभक्तता । जीवस्यतुहरेरिच्छाबलादिंद्रियभुक्तयइत्यतो नानिर्वाच्यलक्षणोभेदःपृथक्त्वम् पश्येदिति द्वग्विषयत्वेनज्ञेयत्वोक्तेर्हरेरिच्छैवमायानानि र्वाच्याविद्या तदुक्तम् ज्ञेयत्वंदुर्घटस्यापिघटनाधिकशक्तिता । अभेदईश्वरेणापिसृष्ट्यादावंतरंगता । उच्येतयस्याःसामायाहरेरिच्छायाबलमिति ननुतर्हिमायाशब्दवाच्ययोर्लक्ष्मीचंद्रकशत्तपोर्वैभाग ज्ञानंकथमचेतनप्रकृतेश्चेतिप्रसक्तशंका भगवत्तंत्रतायस्यास्तद्वर्पात्वंसु रूपता । उच्येतमायासातुभीदोषयुक्ताजडास्मृता । परिणामिनीचयस्यास्तुदोषाश्चेतनतातथा । शैवलीनामसामायाजगद्रंधात्मि कासदेत्यनेनपरिहर्तव्या इत्यभिप्रायेणाचार्यैःशेषोदाहरणंकृतम् तावत्तदा व्यर्थापिआत्यंतिकप्रयोजनशून्यापि धर्मादिक्रियार्था दुःखनिवहंदुःखपरंपरांवहतीसंस्ततिःप्रतिसंकमेतनासंयच्छत्येवेत्यन्वयः अवटितघटकशक्तिरस्तीतिद्योतनायईशेति संशोधनम् एवमभिप्रायेणोक्तम् ज्ञेयत्वंदुर्घटस्यापिघटनाधिकशक्तितेति ९

नित्यसंसारिणांसंस्तरणप्रकारानिरूपयति अध्याहृतेति अध्याहृतार्थानिआकृष्टशब्दादिविषयाणिकरणानां द्वियाण्येषांतेतथाऽन्योन्याकर्षणत्वज्ञापनायैवमुक्तम् । तत्रानिमित्तमाह निशीति अज्ञानंतु नि
शामोक्तादिवाज्ञानमुदीर्यतइतिवचनाविशेषज्ञानेनितरांशयानाःपरमत्त्वाज्ञानंकारणमित्यर्थः नानामनोरथधियशतेहेतुगर्भविशेषणम् तस्मात्प्रतिक्षणभंगयुक्तनिद्राः निद्रातुमप्यवसरोनास्तीत्यर्थः नि
त्यलुप्तकर्मानुष्ठानत्वेनदेवादनुदितप्रसादाद्वतार्थरचनाः । विनाशितार्थाभीष्टवस्तुचमत्काराक्रययोपिऋषिकुलप्रसूताअपि अत्रसर्वत्रस्पष्टनिमित्तमाह युष्मदिति इहजीवल्लोकेस्वर्गेनरकेच १० पृथ
क्त्वंमायाबलंपश्येदितियदपरोक्षज्ञानमुक्तंतदुत्पत्तावित्थंभूतसाधनमाह त्वद्भावेति पुंसांनाथपुरुषोत्तम सतोलोकमान्यात्श्रेष्ठादाचार्यात्श्रुतेनशास्त्रश्रवणेनईक्षितोदृशितःपंथाविष्णुभक्त्यादिलक्षणो
येषांतेतथोक्ताः अतएवत्वद्भावयोगेनत्वद्विषयेणचभक्तियोगेनभावितमाधिवासितंहृत्सरोजमंतःकमलंयेषांतेतथोक्तामनइत्युपलक्षणम् वेदांतादिसच्छास्त्रश्रवणसंजातत्वद्वक्तियोगेननिर्मलीकृतेंद्रियग्रा
मायेमुक्तियोग्याजनाः हेउरुगायविष्णो तेपुरुषास्तवयद्यद्वपुर्नन्वनुभूतंयथायथास्वस्वयोग्यज्ञानानंदादिगुणत्वेनानुज्ञातांधियाविभावयंति तदनुग्रहायतेषामनुग्रहायतत्तद्वपुस्तादृशंशुभाकारंप्रणयसेव्य
कीकरणेनस्निग्धंकरिष्यसीत्यन्वयः नन्वित्यनेनैतिह्यवाचिना यादृशोभावितस्त्वीशस्तादृशोजीवभाभवेत् तंयथायथोपासतेतदैवभवतीतिवाक्यद्वयंप्रमाणयति एतदुक्तंभवाति सद्गुरुमुखात्सच्छास्त्रश्रव
णेतरविरक्तिद्वाराहरौभक्तिस्तयास्वयोग्यगुणोपसंहारलक्षणोपासनातयास्पहरेरपरोक्षज्ञानम् तेनपृथक्त्वस्यमायाबलविषयत्वम् तस्माद्वरेःप्रसादस्तेनज्ञायतेभगवतोगातिरित्यादिलक्षणादुष्टजनसंग

अध्याहृतार्थकरणानिनिःशयानानानामनोरथधियाक्षणभंगनिद्राः ॥ दैवाहृतार्थरचनाऋषयोपिदेवयुष्मत्प्रसंगविमुखाइहसंसरंति १० त्वद्भावयो
गपरिभावितहृत्सरोजायेसच्छ्रुतेक्षितपथाननुनाथपुंसाम् ॥ यद्यद्वियातउरुगायविभावयंतितत्तद्वपुःप्रणयसेतदनुग्रहाय ११ नातिप्रसीदसितथोपाचि
तोपचारैराराधितःसुरगणैर्हृदिबद्धकामैः ॥ यःसर्वभूतदययाऽसदलभ्ययैकोनानाजनेष्ववहितःसुहृदंतरात्मा १२ पुंसामतोविविधकर्मभिरध्वराद्यैर्दानेन
चोग्रतपसाव्रतचर्ययाच ॥ नाराधनंभगवतस्तवसत्क्रियार्थोधर्मोर्पितःकहिंचिक्रियतेनयत्र १३ शश्वत्स्वरूपमहसैवनिपीतभेदमोहायबोधधिषणायन
मःपरस्मै ॥ विश्वोदयस्थितिलयेषुनिमित्तलीलारामायतेनमद्दंचकृमेश्वराय १४

संजातासंस्मृतिर्ननिवर्ततइति११ धियायद्यद्विभावयंतीत्यत्रसकामैरेवोपासतइत्यन्यथाप्रतीयते सामुक्तिपरिपंथिनीतिसानकर्तव्येतिभावेनाह नेति हृदीत्युभयत्रान्वेतव्यम् सर्वभूतदयायाःकर्तव्यत्वेहेतुर्नाना
जनेष्ववहितइतिदुर्भगशरीरस्थत्वेप्यणुमात्रंदुःखमस्यनास्तीत्यत्रहेतुरंतरात्मेति अंतःस्थित्वापिरतिरूपइत्यर्थः अतएवसुहृदनिमित्तबंधुः एवंविधोपस्त्वमसद्विरसुरप्रकृतिभिरलभ्यपालब्धुमशक्ययासर्वभू
तदययासुरगणैर्हृदाराधितोयथाविप्रसीदसि सत्त्वंतथाहृदिबद्धकामैर्जनैरुपचितोपचारैराराधितोनातिप्रसीदसि मंत्रगुरुदेवताशक्त्यात्वाज्रियतयाकिंचित्फलदानाभिमुखोपिनात्यंतिकमुक्तिफलदत्त्वेनप्रस
न्नोभवसीत्यतोतीत्युक्तं आराधितोयथाविप्रसीदसि सत्त्वंतथाहृदिबद्धकामैर्जनैरुपचितोपचारैराराधितोनातिप्रसीदसि मंत्रगुरुदेवताशक्त्यात्वाज्रियतयाकिंचित्फलदानाभिमुखोपिनात्यंतिकमुक्तिफलदत्त्वेनप्रस
न्नामतयाकृतंभगवत्प्रसादजनकंकिंतुभगवदपणसहितमित्याह पुंसांयति पुरुषैर्यत्रयेषुपुण्यादिपुण्यसत्क्रियार्थस्तवपूजाप्रयोजनादष्टारुयोधर्मोयत्रयस्मिन्त्वय्यर्पितोनकिपतेतेषांपुंसामध्वराद्यैःक्रियमाणंभ
गवदाराधनंप्रसादजनकंभवतीत्यन्वयः १२ हरेस्तत्त्वाज्ञानादुत्पन्नोयोनज्ञायतेगातिरित्यादिरूपःसंसारस्तत्रिर्वर्तकोपास्तौतादृगुणोपसंहारःकर्तव्यइत्याह शश्वदिति देवदत्तवदेकदापिभेदमोहोस्तीत्य
न्यथाप्रतीतिनिरासायशश्वदिति परोपदेशमंतरेणस्वरूपज्ञानेनैव तद्वत्त्वावेदअहंब्रह्मास्मीतिश्रुतेर्निपीतभेदमोहायसम्यङ्गिरस्तेशापूर्णतादिषड्विधभेदमोहाय ईशस्यापूर्णताज्ञानंविष्णोरन्यस्यवेशता । भेदस्त
स्यावतारपुजीवस्थेशत्वमेवच । तथाजीवत्वमीशस्पज्यभेदस्तयोरपि । भेदमोहइतिप्रोक्तःसतदानहरेःकचित् । अन्येषांतत्प्रसादेनशनैर्योतिसतामपि । इत्यादिवचनात्स्वतोमोहाभावोपिप्राकृतबुद्ध्यासस्या

दितितत्राह बोधेति अप्राकृतज्ञानरूपबुद्धये नन्वेतज्जीवस्याप्यस्तिपतउक्तं परस्मादिति स्वनियतकालप्रकृतित्वेनतदुत्तमत्वेनततोविलक्षणत्वेनदूरीकृततदुपद्रवत्वेनजीवस्यतद्वशात्वात्कर्मवशत्वात्तन्ममत्वात्
तुअलौकिकतद्वस्तुलक्षणमंतरेणज्ञातुमशक्यमितिमन्वानोजगत्कर्तृत्वादिलक्षणविशिष्टत्वेननमाति विश्वेतिनिमित्तभूतालीलाशृंगारचेष्टातस्याआरामायक्रीडावनाय तेतुभ्यंएवंविधलक्षणवतःकिनामेत्यतउ
क्तंईश्वरायेति प्राक्कालीनजन्मप्रचितपुण्यराशेरिदानीमपिभगवदर्शनं प्राप्तमिति सूचयितुं चक्रमेति लिङ्प्रयोगः १४ भगवतोवताराणां गतिरपिन ज्ञायतइत्येतदपिमतंदुष्टं यतोमूलस्वरूपवदवताराणामपि
मुक्त्यादिदानसामर्थ्यदृश्यतेतस्मादितिभावेनाह यस्येति यथाहरावतारभेदमोहोनास्तीति ततथातत्प्रसादात्तदोषेष्वपिनास्तीतिद्योतर्यामितिवास्तौति यस्येति असुविगमेप्राणप्रयाणकालेविवशाभाक्तेवि
वशाः अनेनपूर्वाभ्यासपाठवंदर्शयति । येभक्त्याविवशाविष्णोर्नाममात्रैकजल्पकाः । तेपिमुक्तिव्रजंत्यांशुकिमुतद्व्यापिनःसदोति कैमुत्यन्यापासिद्धत्वाद्बलवत्प्रतिबंधकात्तत्कालमुक्त्यभावेपिकालांतरे

निश्चितेति सहस्रेति अणवृत्तं स्याच्छादिकमायवर्णरहितं सृष्टिप्रलयपरिवृत्तिरहितं प्रसत्त्वे हेतुजायति १५ सृष्टिप्रलयहेतुर्नित्यः शिवस्य च ज्ञानमोः सतोर्होरे विमोहवद्विजायमानं
कथमिति तटस्थशंकां परिहर्तुमाह योवाइति चशब्दाः समुच्चयार्थाः अनन्तासनवैकुण्ठक्षरिाब्धिस्थोहारीत्विपादिति एकोहरिरात्मानारायणोमूलकारणयेषांतेआत्ममूलाः । योवाविभुःस्वयंविष्णुर्योवाअ
हंमदंतर्यामीब्रह्माख्योयश्चगिरिशख्यःशिवांतर्यामीस्थित्युद्भवप्रलयहेतवोभूत्वावतीर्यसृज्यपदार्थानानाविधत्वात्तेषुअंतर्यामित्वेनोरुप्ररोहोबहुरूपोववृधेतस्मैभुवनदुमायनमइत्यन्वयः वृक्षसाधर्म्यं

यस्यावतारगुणकर्मविडंबनानिनामानियेऽसुविगमेविवशागृणांति ॥ तेनैकजन्मशमलंसहसैवाहित्वासंयांत्यपावृतमृतंतमजंप्रपद्ये १५ योवाअहंचगिरि
शश्वविभुःस्वयंचस्थित्युद्भवप्रलयहेतवआत्ममूलाः ॥ भूत्वात्रिपाद्वृधएकउरुप्ररोहस्तस्मै नमोभगवतेभुवनदुमाय १६ लोकोविकर्मनिरतःकुशलेप्रम
त्तःकर्मण्ययंत्वदुदितेभवदर्चनेस्वे ॥ यस्तावदस्यबलवानिहजीविताशांसद्यश्छिनत्त्यनिमिषायनमोस्तुतस्मै १७ यस्माद्विभेम्यहमापिद्विपराध्याधि
ष्यमध्यासितःसकललोकनमस्कृतयंत् ॥ तेपेतपोबहुतपोवरुत्समानस्तस्मै नमोभगवतावंसखायतुभ्यम् १८

कथनेनविकारित्वमुक्तमिति विभ्यच्चतुर्मुखोभगवतइत्याह नायंलोकद्रुमवद्विकारीकिंतुऐश्वर्यादिगुणाविग्रहइति तस्माद्बुद्धचवतारायतथोक्तमितिभावः वाइत्यनेनब्रह्मादिभावोविष्णोस्तुतत्रियामकता
भवेत् । मत्स्यादितास्वभावस्तुनान्यथाक्वचिदिष्यतइतिप्रमाणसिद्धिसूचयतामत्स्यादिवदेतौनसाक्षात्स्वरूपेइतिज्ञापितं १६ शतंवर्षसहस्राणांजीवाभितदनंतरेपुण्यसंचिनोमिकिमिदानांतत्करणापिति
मत्वाभगवदुपासनादिसत्कर्मण्यालस्यंनकर्तव्यमितिभावेनकालांतर्यामिणंभगवंतंनमति लोकइति तावत्तदाबलवान्योस्यजनस्येहजीविताशांसद्यःकालक्षेपमंतरेणछिनत्तिअपराधमंतरेणजीविताशा
छेदनंसाहसमिति नमंतव्यमित्यतउक्तंविकर्मेति विहिताकरणादिनात्महत्यादिदोषापचेरतोधिकोपराधोस्तीत्यतोनवैषम्यनैर्घृण्येहरेरितिभावः स्वेस्वविहिते तस्मैअनिमिषायनित्यज्ञाननेत्रेणानित्यं
पश्यतेकालांतर्यामिणेनित्यंतुभ्यंनमइत्यन्वयः नित्यज्ञानदृशानित्यंलवकालमपीश्वरः । पश्येतात्कालिकंचैवतस्मादनिमिषोहरिरित्यादेर्नमात्रमत्रग्राह्यं कालांतर्यामिणोनिमिषत्वंनित्यंलवादि कालनिरीक्ष
णात्तच्चोक्तं कालस्यानिमिषत्वंलवादेर्नित्यवीक्षणात्इति इतरस्यतच्छब्दवाच्यत्वंतन्नियतत्वात् १७ ह्रस्वकालोहमापियस्माद्विभेमिकित्वितरेतस्मात्कालांतर्यामिहारीप्रसादोवश्यंसंपादनीयःपुण्यनि
चयंसंपादयिषुभिरितिभावेनकालांतर्यामिणंविशेनष्टि यस्मादितिधिष्यमध्यासितइतिसम्प्रत्यर्थेद्वितीया द्विपराध्याधिष्यं ब्रह्मशतवर्षकालावस्थायिस्थानंसत्याख्यं स्वस्यभीतिश्चानेनज्ञातव्येत्या
शयेनाह तेपइति मुक्तावानंदवृद्धिकरंबहुतपःपूर्णज्ञानंचावरुत्समानःप्राप्नुमिच्छन्तपस्तेपे गुणोपसंहाररूपामुपास्तेमकरवामित्यर्थःस्वक्रियमाणेकर्मणिसहायांतरमनपेक्षणाद्विगतःसखायस्य
सतथातस्मै १८

तिर्यगादिजीवयोनिषु विज्ञानविलोपहेतुष्ववतरन्नित्योदितज्ञानानंदत्वेनानन्यसाध्यविक्रमं कुर्वन्क्रीडतीति यत्तेनैव तच्च ज्ञानं सुलभं पुंसामतोऽपि न ज्ञायते गतिरित्यहो दुराग्रहो दुष्टानामिति भावेन श्रीहरेस्तौ
ति तिर्यगिति आत्मेच्छयास्वेच्छया प्रयोजनमाह आत्मेति परीप्सयापालनेच्छया तिर्यगादिजीवयोनिष्वप्यनिरस्तरतिः अन्यत्र नित्यरातिरपितु किमु अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह उपलब्धकाष्ठइति
नित्यानंदानुभवलोपेहि दुःस्वानुभवः संभाव्यते नान्यथा नित्यानुभूतानंदोत्कर्षत्वादित्यर्थः १९ हरेः श्रमेद्वेकोत्थनिद्रादिदर्शनाच्चद्रतिर्दुःखबोधेति तत्राह यइति दशार्धेन पंचसंख्यया वृत्तिर्यस्याः
सा तथातया पंचपर्वत्वेत्यर्थः एवंविधा विद्ययानुपहतोऽबाधितोपीत्यनेन एकमेव ब्रह्मा विद्यया संसरतीति विद्यया मुच्यत इति मतं दूरादुत्सादितं भीमाभयं कर्कशं पीणां माला अस्पृशंतीति भीमोर्मिमाली तस्मि
अंतर्जले अहिकशिपुस्पर्शानुकूलमिति क्रिया विशेषणं अहिः शेष एव कशिपु रूतत्रवस्त्रास्तृतशय्यातस्य स्पर्शानुकूलं स्पर्शसुखानुगुणं यथा भवति तथा न स्वार्थेऽपि निद्रा किंतु परार्थेऽप्याशयेनाह जनस्येति
अनेनापि निद्रामुद्रितनेत्रत्वमेव न सर्वोद्विगोपरमत्वमुक्तं भवति २० पितृनमस्कारोऽपि पुत्रेणावश्यं कार्यइत्याशयेन तं न माति यन्नाभीति यदनुग्रहेणेत्युभयत्रान्वयः अहं यदनुग्रहेण यन्नाभिपद्मभवनादा
संपदनुग्रहेण लोकत्रयोपकरणश्चासमिति लोकत्रयसृष्टौ सहकारीत्यनेन मुख्यसृष्टौ मुख्यस्रष्टा स एवेत्युक्तं भवति शिवोऽपि भवदाज्ञानियत इति भावेनाह उदरस्थेति उदरेतिष्ठतीत्युदरस्थः उदरस्थो
भवोरुद्रोऽयस्य स तथातस्मै अनेन सर्वसंहर्तृत्वमपिरुद्रकृतमप्युपचारमात्रं मुख्यं तु हरेरित्युक्तं भवति रुद्रस्यापे संहर्ता किमु तजगत इति वा ब्रह्मरुद्रौ नारायणात्मानाविति त्रिभिर्वातिरपहस्ति तेति च ज्ञात

तिर्यङ्मनुष्या विबुधादिषु जीवयोनिष्व आत्मेच्छयात्मकृतसेतुपरीप्सयायः ॥ रेमेनिरस्तरतिरप्युपलब्धकाष्ठस्तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय १९ योऽवि
द्ययानुपहतोऽपि दशार्धवृत्त्यानिद्रामुवाहजठरीकृतलोकयात्रः ॥ अंतर्जलेहिकशिपुस्पर्शानुकूलं भीमोर्मिमालिनिजनस्य सुखं विवृण्वन् २० यन्नाभिपद्म
भवनादहमासमद्यलोकत्रयोपकरणो यदनुग्रहेण ॥ तस्मै नमस्तुदरस्थभवाय योगनिद्रावसानविकसन्नलिनेक्षणाय २१ सोयं समस्तजगतां सुहृदेक आत्मा
सत्त्वेन यन्मृडयते भगवान्भगेन ॥ तेनैव मे दृशमनुस्पृशताद्यथा हं स्रक्ष्यामि पूर्ववदिदं प्रणतप्रियोसौ २२ एष प्रपन्नवरदोरमयात्मशक्त्या यद्यत्कारिष्यति गृ
हीतगुणावतारः ॥ तस्मिन्स्वविक्रमइदं सृजतोऽपि चेतोयुंजितकर्मशमलंचयथाविजह्याम् २३

व्यं योगनिद्रावसाने विकसन्नलिनेक्षणायेत्युक्तिर्नित्यविकसन्नलिनेक्षणस्य कादाचित्कविकासोक्तिरज्ञजनदृष्टमपेक्ष्योक्ता अतो भगवतो गतिर्न ज्ञायत इति मतमवचात्मकत्वाद्बुभूषुर्भिर्ग्राह्यमिति सिद्धम् २१
अधुना स्वाभीष्टं प्रार्थयत इत्याह सोयमिति सइति ज्ञातोऽसीत्युक्तः परामृश्यते सुहृत्त्वादेकत्वात् सुहृदंतरहितत्वादात्मत्वादुत्कृष्टत्वादिमं वरं प्रार्थयति भावः आत्मशब्दस्य मुख्यार्थो विष्णुरेकः सनात
नः । संदोहदेहमनसो बुद्धिर्जीवाः स्वयंतथा । ब्रह्माप्यमुख्यः क्रमश उत्कर्षोऽप्यात्मता भवेदिति वचनान्मुख्यार्थो विष्णुरेव तस्यैव ग्राह्यत्वात् यद्येन भगेन ऐश्वर्यादिरूपेण सत्त्वेनात्मभावेन पराक्रमेण वा मृडय
तेरति विश्वमिति शेषः स्पृशदान इति धातोः अनुस्पृशतात् ददातु दशं विशिनष्टि यथेति एवं प्रयच्छतः प्रतिदानमिदमेवेति भावेनाह प्रणतं ते अनेनैश्वरस्य स्वतस्तुष्टस्य तर्पकांतरानपेक्षां सूचयति २२
उक्तमेवार्थविशेषणांतरप्रक्षेपेण प्रार्थयते एष इति आत्मशक्त्या स्वभार्यया स्वसामर्थ्येन वा स्वसामर्थ्यात्सकर्मणि रमया सहकेशवः । कुरुते स्वयमेवैष कानिचित्पुरुषोत्तम इति वचनात् । यद्यत्
पैयं विक्रमं तस्मिन्स्वविक्रमे स्वव्यापारे वीर्यलक्षणे जगत्सर्जनव्यापारमग्नस्यापि मेचेतः स्मृतिकारणं ज्ञानं पुंजित अपुष्टं पुष्टं कृषीष्ट इयदेवनालमित्याह कर्मोति ज्ञानमतिबंधकं पापात्मदैत्यादिसृष्टिपापकर्षणा
प्रार्थशमलंचयथायेन जहामि तादृशमिति शेषः सत्त्वादिगुणार्थनिज्ञानाज्ञाने किमनेन स्यातामित्यत उक्तं गृहीतेति स्वनियतसत्त्वादिगुणप्रकाशः हयग्रीवादिप्रसादप्राप्तं ज्ञानमस्मात्कथं स्यादित्यतो वेत्युक्तं गृही
तेति स्वप्रकाशितज्ञानादिगुणइयग्रीवाद्यवतारः । एतत्प्रार्थनयारूपांतरप्राप्त्यफलमपि स्यादित्यर्थः २३

वैदिकप्रतिपाद्यवस्तुनो ज्ञानविशेषो वेदार्थतात्पर्यज्ञानांतरायक इति तद्विषयकज्ञानमपि निविष्टं स्यादिति प्रार्थयते नाभिहृदादिति इह अंभासि सतोत्पहरेः रूपं प्रतिमास्थानीयां निगमस्य संबंधिनीनां गिरां वाचो विसर्गो विशिष्टनिश्चयो विष्णुरेव सर्वोत्तम इत्यादिलक्षणो मारीरिषीष्टक्षीणो नष्टो माभूदित्यर्थः २४ अनुग्रहमात्रेणाभिप्रायसिद्धावपि संलापेनाधिकविश्वासो भवतीति सृष्टिविषादापनयनप्रार्थनव्याजेन संलापमभिप्रेति सोसाविति योसौ मया वर्णितगुणोऽदभ्रकरुणः पूर्णदयासमुद्रः सपुराणपुरुषो भगवान् विश्वविजयाय शेषपर्यकादुत्थाय विवृद्धप्रेमस्मितेन पूर्णस्नेहप्रसरप्रादुर्भूतमंदहासेन सहनयनांबुरुहं विजृम्भन् नृमीलयन् माध्या मदि रावद्रोमांचंजनयन्त्यागिरानोमनोविषादं भयमपनयतादित्यन्वयः हे वेदगर्भभयं माभूत् सर्गोद्यमं कुर्वित्यादिवचनेन प्रीतिमावहेत्यर्थः २५ हरिगुणानंत्यात्प्राज्ञे न विरिंचेन यावदायुःस्तु तो हरिः किमिति मंदाशंकापारे हरति मैत्रेय इति स्वसंभवं स्वजनकं विद्यामंत्रलक्षणानिष्ठास्तु तेरुपरमो गुणानामानंत्यादप्रतिभानात् स्वाभीष्टसिद्धेरित्यनेकविधोद्देशोत्रतु प्रथमपक्ष एवेति भावेनाह यावदिति स्निग्धदलंबुद्धिरहितवत् इत्यनेन पुनरपि स्तोतुमिच्छां सूचयति २६ तर्ह्यनया स्वाभीष्टं न सेतस्य तीतितत्राह अथेति कल्पव्यतिकरः प्रलयस्तदंभसा २७ आत्मनः स्वस्य लोकानां संस्थानस्यावयवशो विन्यासविशेषस्य विज्ञाने परिस्विद्यतोऽलंबुद्धिमि कुर्वतस्तस्य ब्रह्मणोऽभिप्रेतमालक्ष्य लक्षणतो ज्ञात्वा कश्मलं ज्ञानसंकटम् २८ तं द्वीं लोकसंस्थानविज्ञानविषयं परिस्वेदं मायाः भवान्य

नाभिहृदादिह सतोभसियस्य पुंसो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः ॥ रूपं विचित्रमिदमस्य विवृण्वतो मे मारीरिषीष्टनिगमस्य गिरां विसर्गः २४ सोसावदभ्रकरुणो भगवान् विवृद्धप्रेमस्मितेन नयनांबुरुहं विजृम्भन् ॥ उत्थाय विश्वविजयाय मनोविषादं माध्यागिराऽपनयतात्पुरुषः पुराणः २५ मैत्रेय उवाच ॥ स्वसंभवं निशाम्यैवं तपोविद्यासमाधिभिः ॥ यावन्मनोवचःस्तुत्वा विरराम सस्निग्धवत् २६ अथाभिप्रेतमालक्ष्य ब्रह्मणो मधुसूदनः ॥ विषण्णचेतसस्तेन कल्पव्यतिकरं भसा २७ लोकसंस्थानविज्ञान आत्मनः परिस्विद्यतः ॥ तमाहा गाधया वाचा कश्मलं शमयन्निव २८ श्रीभगवानुवाच ॥ मावेदगर्भगास्तं द्वीं सर्ग उद्यममावह ॥ तन्मया चोदितं ह्यग्रे यन्मां प्रार्थयते भवान् २९ भूयश्च तप आतिष्ठ विद्यां चैव मदाश्रयाम् ॥ ताभ्यामंतर्हीद ब्रह्मन् लोकान्द्रक्ष्यस्य पावृतान् ३० तत आत्मनियोगेन भक्तियुक्तः समाहितः ॥ द्रष्टा सिमांतं तं ब्रह्मन् मयि लोकांस्त्वमात्मनि ३१ यदा तु सर्वभूतेषु दारुष्वग्निरिव स्थितम् ॥ प्रतिचक्षीत मां लोको जह्यात्तर्ह्येव कश्मलम् ३२

लोकसंस्थानविज्ञानं प्रार्थयते तन्मया पूर्वमेव तप इति द्वचक्षरकथनेन चोदितं तत्प्रार्थनमपि स्वाधीनं किंतु मत्प्रेरणयैवेतीममर्थाहिना सूचयति २९ नैतावता लमित्याह भूयश्चेति तप आलोचनं प्रोक्तं विद्यानिष्ठाप्रकीर्तितेति वचनात्तप आलोचनगुणोपसंहारलक्षणं ध्यानं विद्यानिष्ठां भक्तिलक्षणां ततः किं स्यादिति तत्राह ताभ्यामिति ३० लोकदर्शनमेवाविशिष्टं तत इति भक्तिरुक्तः समाहितः एकाग्रचित्तस्त्वंततः स्वेन योगेन ध्यानेनात्मनि देहमध्ये हृदि तत्सर्वगुणपूर्णमां द्रष्टा सिमात्मनित्वमपि स्थिते मयि लोकांस्त्वमात्मनि तिष्ठति ३१ अंगुष्ठमात्रेऽपि परशक्तिर्यतो विभु रिति वचनात् हृद्यंतर्लोकदर्शनं युक्तमिति भावः ३२ लोकसंस्थानविज्ञानयोगमुपदिश्याधुना ब्रह्मणः सर्वेषां गुरुत्वात्तदुपदिष्टज्ञानस्य मुक्तिसाधनत्वात् लोकोपकारकं तज्ज्ञानप्रकारमुपदिशति यदा त्विति तु शब्दो ज्ञानविशेषसूचकः लोको योग्यो जनो दारुष्वग्निरिव स्थितः संगतया सर्वभूतेषु स्थितं तु शब्दात्सर्वभूतेषु स्थितं गुणमात्रेऽपि लोकान्यदा प्रतिचक्षीत प्रतिदेहं पश्येत् तर्हि तदानीमेव कश्मलं जीवेत् तर्हि तदानीमेव कश्मलं जीवेत् ३२

नेतावत्तापेर्पूतइतिपूर्वोपदिष्टज्ञानमुपचिनोति यदेति यदात्मानंभूतेंद्रियगुणाशयैरहितपश्यतिस्वाराज्यमृच्छतीत्यन्वयः किंतुविशेषोप्यस्तीत्याह स्वरूपेणोति स्वरूपेणमयोपेतंहृदिस्थितंजिवस्वरूपं पश्यन्मुक्तोभवति अयंभावः यदात्मानंस्वरूपंजीवसंज्ञंभूतेंद्रियादिरहितंदेहादिष्वात्मभावंत्यक्त्वाहृदिस्थितेजीवरूपेआत्मभावंहृदिस्थितेनस्वरूपेणस्वविवक्षणेणमयोपेतंसमीपेस्थितं ममपादाब्जसे वकत्वेनवर्तमानंपश्यतितदास्वरूपानंदानुभवमुपेतीति तदुक्तं त्यक्त्वादेहाद्यात्मभावंजीवरूपेहृदिस्थिते । हृद्यात्मभावंतंचापिहारिपादाब्जसंस्थितं । यदापश्यत्यापरोक्ष्यात्तदामुक्तिंनजत्यसाविति ३३ इदानींस्मिन्स्वविक्रमइतिप्रार्थितंतदानप्रकारमाह नानेति अस्मिन्सृष्टिकर्मणिनानाविधाहृष्टारूपकर्मणांविपाकेनफलदानोन्मुखेनकालेनबह्वीःप्रजाःसिसृक्षतस्तेतवात्माबुद्धिर्नावसीदति ननश्यति तत्रनिमित्तमाह वर्षीयानिति वर्षीयान्वहुसंवत्सरकालसंपन्नः मदनुग्रहोस्तीति यत्तस्मादितिशेषः वर्षीयान्ज्यायानितिवा ३४ एतदेवस्पष्टयाति ऋषिमिति ऋषिस्त्रिकालदर्शीस्यादितिवचनात् ज्ञानित्वादाद्यमादौभवतंतत्त्वां प्रथमोत्पन्नत्वेनतवश्रेष्ठत्वात् हेत्वंतरमाह यन्मनइति प्रजाःसंसृजतस्तेतवात्माबुद्धिर्नावसीदतिवेतिअन्यव्यापारग्रस्तस्यान्यत्रमनोनिधानंदुष्करंतथापितत्कृतमतइतरान्प्रतिपापीयानपिरजोगुणस्त्वांनबध्नातीत्यर्थः ३५ मनोनिबंधनफलमाह ज्ञातइति यथास्थितवस्तुज्ञानमेवमत्प्रसादजनकंतत्तवास्तीत्याह यन्माभिति त्वंभूतेंद्रियगुणात्मभिर्भूतेंद्रियत्रिगुणमनोबुद्धिभिर्नियामकतयायुक्तंमामन्यसेनतुतदात्मकत्वेनेतियत्तस्माद्यथार्थज्ञानित्वादित्यर्थः भूतेंद्रियमनोबुद्धित्रिगुणादिषुसर्वशः । युक्तंनियामकतयापश्यञ्जानातिकेशवामितिवचनात् भूतेंद्रियानियाम

यदारहितमात्मानंभूतेंद्रियगुणाशयैः ॥ स्वरूपेणमयोपेतंपश्यन्स्वाराज्यमृच्छति ३३ नानाकर्मविपाकेनप्रजाबह्वीःसिसृक्षतः ॥ नात्मावसीदत्यस्मिन्स्ते वर्षीयान्मदनुग्रहः ३४ ऋषिमाद्यंनबध्नातिपापीयांस्त्वांरजोगुणः ॥ यन्मनोमयिनिर्बद्धंप्रजाःसंसृजतोपिते ३५ ज्ञातोहंभवतात्वद्यदुर्विज्ञेयोपिदेहिनाम् ॥ यन्मांस्त्वमन्यसेयुक्तंभूतेंद्रियगुणात्मभिः ३६ तुभ्यंमद्विचिकित्सायामात्मा मेदर्शितोबहिः ॥ नालेनसलिलेमूलंपुष्करस्यविचिन्वतः ३७ यच्च कथंममस्तोत्रंमत्कथाभ्युदयांकितम् ॥ यद्वातपसिनिष्ठाचसएषमदनुग्रहः ३८ प्रीतोहमस्तुभद्रंतेलोकानांविजयेच्छया ॥ यदस्तौषीदुणमयंनिर्गुणंमानुवर्णयन् ३९ यएतेनपुमान्नित्यंस्तुत्वास्तोत्रेणमांभजेत् ॥ तस्याहंसंप्रसीदेयंसर्वकामवरेश्वरः ४०

कतयातद्युक्तज्ञानमेवज्ञानमितिभावः ३६ इतःपूर्वस्वरूपानाविष्करणमपितवानुग्रहविशेषार्थमित्याशयेनाह तुभ्यमिति प्रलयसलिलेपुष्करस्यपद्मस्यनालेननालनाडीद्वारापुष्करस्यमूलंकारणमांविचिन्वतस्तवमद्विचिकित्सायामदिदक्षाजिज्ञासायामात्मासच्चिदानंदलक्षणस्तुभ्यंतदर्थंबहिर्द्विषयत्वेनदर्शितः ३७ त्वत्कथातपोनिष्ठाबलात्त्वंप्रत्यक्षोभूर्नतुस्वतइतिदर्पोमाभूदितिभावेनाह यच्चकथंति कथवाक्यप्रबंधइतिधातोः स्तोत्रलक्षणोवाक्यप्रबंधःकथातस्याःसम्यगुदयउत्कर्षस्तेनांकितंयुक्तं । वार्गिन्द्रियव्यापारस्यमदनुग्रहमंतरेणानुपपत्तेस्तेनशुभविषयाप्रवृत्तिरभूत्तव । सएवमदनुग्रहइत्युच्यते योवाचितिष्ठन्प्रामेयसिद्धिभित्यादेः ३८ कथापिस्तोत्रलक्षणानग्रहेलिकावालप्रियेतिभावेनोक्तंस्फुटयति प्रीतइति लोकानांसृष्टिविजयेच्छयागुणमयंसर्वरूपादिगुणपूर्णनिर्गुणंसत्त्वादिगुणरहितंमामनुवर्णयन्नस्तौषीदिति यत्तेनाहंप्रीतोस्मितेभद्रंकल्याणमस्तुइत्यन्वयः । सार्वरूपादिगुणैर्मुक्तंसत्त्वादिगुणवर्जितं । योजानातिहरितस्यप्रीतोभवतिकेशवइतीदंप्रमाणंमुणोत्कर्षज्ञानमेवप्रीतिजनकंमनिर्गुणज्ञानमितिभावेनोदाहृतम् ३९ त्वत्कृतस्तोत्रेणमांभजमानोमस्तस्मैप्रसन्नोभीष्टंदायिकिमुतुभ्यमित्यभिप्रेत्याह यएतेनेति आधिकारिकदेवानांस्वाधिकारामिकामनं । भवतिप्रीतयेविष्णोर्भक्त्यादेरपिपुण्यदेत्यनेनसृष्टिस्वाधिकारकाभेनब्रह्मणाकृतमिदंस्तोत्रंकथंहरिप्रीतिजनकंस्यादितोदंचोद्यंनिर्मूलनीयं अतएवसर्वकामवरेश्वरइत्युक्तंसर्वकामितवराणामेश्वरइत्यर्थः ४०

मत्प्रीतेरेवसर्वपुरुषार्थोत्तमत्वंनान्यस्येत्याह पूर्तेनेत्यादिना तुआपुरुषादिहिरण्यदानैःपुंसांमत्प्रीतिःनिःश्रेयसंराज्यंरंजनीयं तत्त्वविन्मतंतत्त्वज्ञानिभिर्मतं रंजनीयमित्यनेनयोक्षेपिरंजनीयामत्प्रीतिरेवेतिध्वनयति तदुक्तं मुक्तस्यापिहरेःप्रीतिःसर्वतोप्यनुराजइतइति ४१ मुक्तावपिमत्प्रीतिरेवरंजनीयेत्युक्तं तत्रमुख्यसाधनंभक्तिरेवेत्याह अहामिति हेधातश्चतुर्मुख अहमात्मनांसर्वजीवानामात्माअंतर्यामित्वेनानंदादिनिर्माताऽतएवप्रेयसामतिशयेनप्रियाणांस्वात्मादीनामपिसन्नभ्यार्हितःप्रेष्ठःप्रेयतमः सर्वस्मात्प्रियादेहादेस्तवप्रेष्ठत्वंकथमित्यतउक्तं देहादिरिति देहादिर्यस्यस्वात्मनःकृतेर्थेप्रियः अस्यस्वात्मनोदेहादिःप्रियःस्यादितिमयैवापादितत्वादित्यदतःस्वात्मादिभ्यःप्रियतमत्वान्मयिरतिभक्तिंभवान्कुर्यादित्यन्वयः सर्वतोपिप्रियोह्यात्मातस्यापिप्रोपताहारिः । आपादयतियत्तस्मात्स्वात्मनोपिप्रियोहरिरितिच ४२ सृष्टावेवाधिकृतत्वात्ब्रह्मणःसृष्टिकामनंनदोषहेतुः किंतुहरेःप्रीतिहेतुस्तदाज्ञाकारित्वादितिसूचितं तदिदानींस्पष्टमाह सर्वेति सर्ववेदमयेन प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वाजातानिपारितावभूवेत्याद्यखिलवेदप्रतिपाद्येनात्मनोमत्तोयोगःसंबंधोस्यास्तीतिआत्मयोगीतेनमत्तोजातेनात्मनादेहेनात्माब्रह्मात्वंयामय्यनुशेरतेताइमाःप्रजायथापूर्वयथापूर्वकल्पेसृष्टास्तथासृजेत्यपूर्तेनतपसायज्ञैर्दानैर्योगैःसमाधिना ॥ राज्यंनिःश्रेयसंपुंसांमत्प्रीतिस्तत्त्वविन्मतम् ४१ अहमात्मात्मनांधातःप्रेष्ठःसन्प्रेयसामपि ॥ अतोमयिरतिकुर्यादेहादिर्यत्कृतोप्रियः ४२ सर्ववेदमयेनेमाआत्मनात्मात्मयोगिना ॥ प्रजाःसृजयथापूर्वयाश्चमय्यनुशेरते ४३ मैत्रेयउवाच ॥ तस्माएवंजगत्सृष्टाप्रधानपुरुषेश्वरः ॥ व्यज्येदंस्वेनरूपेणकंजनाभस्तिरोदधे ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ विदुरउवाच ॥ अंतर्हितेभगवतिब्रह्मालोकपितामहः ॥ प्रजाःससर्जकतिधादैहिकीर्मानसीर्विभुः १ येचमेभगवन्पृष्टास्त्वय्यर्थाबहुवित्तम् ॥ तान्वदस्वानुपूर्व्येणछिंदिनःसर्वसंशयान् २ ॥ सूतउवाच ॥ एवंसंचोदितस्तेनक्षत्राकौषारवोमुनिः ॥ प्रीतःप्रत्याहतान्प्रश्नान्हृदिस्थानथमार्गव ३ मैत्रेयउवाच ॥ विरिंचोपितथाचक्रेदिव्यंवर्षशतंतपः ॥ आत्मन्यात्मानमावेश्ययथाहभगवानजः ४ तद्विलोकयाजसंभूतोवायुनायदधिष्ठितम् ॥ पद्ममंभश्चतत्कालकृतवीर्येणकंपितम् ५ तपसाह्येधमानेनविद्ययाचात्मसंस्थया ॥ विवृद्धविज्ञानबलोन्यपाद्वायुंसहांभसा ६ तद्विलोकयवियद्व्यापिपुष्करंयदधिष्ठितः ॥ अनेनलोकान्प्राग्लीनान्कल्पितास्मीत्यर्चितयत् ७

न्वयः त्वदन्यस्यानधिकृतत्वात्त्वमेवैतत्कुर्वित्यवधारणार्थेचशब्दोरुद्राद्युपसंग्रहार्थोवा ४३ एवंविधमहिम्नोब्रह्मणोप्यदृश्योभून्नारायणइतिमाहात्म्यातिशयप्रकटनायहोस्तिरोधानंकथयति तस्माइति प्रधानपुरुषयोःप्रकृतिब्रह्मणोरीश्वरः यद्ब्रह्मणोमनसिसन्निहितमिदंव्यज्यव्यक्तीकृत्य ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अस्मिन्नध्यायेनवविधसृष्टिकथनेननिरतिशयमहिमाहरेरुच्यते तत्रशुक्रोमैत्रेयंप्रतिविदुरःपृच्छतीतिपरीक्षितमाह अंतर्हितइति दैहिकीर्मानसीरितिदेहमनोभ्यांसृष्टाः १ २ हृदिस्थान्विदुरस्येतिशेषः ३ भूयश्चतपश्चातिष्ठेतिहारीणायदुक्तंतदाज्ञाकरणप्रकारमाह विरिंचोपीति आत्मनिपरमेश्वरेआत्मानंमनआविश्यनिधाय ४ यदात्मनाधिष्ठितंतपश्चतत्कालकृतवीर्येणप्रलयकालकृतपराक्रमेणतीव्रेणेत्यर्थः वायुनाकंपितमंभश्चकंपितंविलोकय ५ मूलोन्मूलनन्यायेनअंभसासहवायुंन्यपादित्यन्वयः निपानमुदपानंस्यादापानंपानकोष्ठिकइतिहलायुधः ६ हरिणासृष्टमुपदिष्टोब्रह्मासंहर्तुमुपक्रमते किमिदंहेतुस्त्याशंक्यसर्वाविरोधित्वात्तयोःपानंयुक्तमितिभावेनाह तद्विलोकयेति वियद्व्यापिआकाशवन्मत्परिमाणोपेतम् ७

एकेनपत्रेनत्रित्वादिसंख्याविशिष्टलोकरचनकथमितितत्राह पञ्चकोशमिति यदाचित्तयत्तदैवचतुर्दशभुवननिर्माणानिमित्तेनकर्मणादष्टेनचोदितःकर्मणाविषयभूतेनहारिणाप्रेरितोभगवान्ज्ञानवैराग्यादिगुणशालीपञ्चकोशमाविश्यएकत्वसंख्याविशिष्टमुखाबहुत्वसंख्याविशिष्टत्वेनव्यभांक्षीद्विभक्तवान् किमनंतसंख्याविशिष्टमकरोक्त्याह त्रिधेति भूम्यंतरिक्षस्वर्गात्मनात्रिधाभाव्यकृत्वातत्रयंपुनार्द्धेसप्तधाचतुर्दशभुवनात्मनाविभक्तवानितिशेषः ८ न्यूनातिरेकसंख्यानिषेधयति एतावानिति जीवानांलोकस्यावस्थानस्यसंस्थाभेदोव्यवस्थाविभागःसमासतःसंक्षेपतोमयातवकथितइतिशेषःइदमपिनस्वशक्त्याकृतमित्याह धर्मस्येति परमेश्विनोब्रह्मणोऽनिमित्तस्य अनिषेधेपुमान्विष्णोवित्यभिधानादःपरमात्मानिमित्तंयस्यसोऽनिमित्तस्तस्यब्रह्मार्पणबुद्ध्याकृतस्येत्यर्थः धर्मस्यकृतस्यविपाकोविशिष्टफलमिति विद्वीतिशेषः अइतिब्रह्मेतिश्रुतेः निर्नेमित्तोनार्थः तपआदीनांभगवद्विषयत्वोक्तेः ९ श्रुतहरिमहिमाविदुरः कथांतरप्रसंगेनमैत्रेयोभगवत्कथांसमापयतीतिभीत्यामैत्रेयंपृच्छति यदि ति बहुरूपस्यानंतरूपस्यहरेःकालाख्यंलक्षणंस्वरूपंप्रथायथावत् । लक्षणंलक्ष्यमात्माचस्वरूपमितिकथ्यतइत्यभिधानात्नान्योर्थःकिंतुस्वरूपमेव १० कालस्यसर्वप्रवर्तकत्वेनप्रधानत्वात् सूचीकटाह न्यायेनतत्स्वरूपंक्षयन्मैत्रेयआदौजगत्सृष्ट्याचर्थगुणत्रयोपादानकर्तृभगवद्रूपत्रयप्रादुर्भावप्रकारंवक्ति गुणेति प्रलयेगुणानांद्रष्टृत्वेनास्थितोगुणानांव्यतिकरंविकारविशेषंसम्यकरोतीतिगुणव्यतिकराकारः कर्मण्यण्प्रत्ययः पुरुषःपूर्णषड्गुणः अतएवनिर्विशेषः निर्विकारः अधिकांतररहितोवा अतएवाप्रतिष्ठितः अन्यत्रेतिशेषः सभगवान्कस्मिन्प्रतिष्ठितइतिस्वेमाहिन्नीतिश्रुतेः तस्यगुणव्यतिकरस्योपादानंस्वीकारोयेनसतथातंगुणव्यतिकरोपादानकर्तारमित्यर्थः त्रिरूपत्वेनात्मानंलीलयासृजत्आविरभावयत् ११ स्वार्थाभावेप्यन्यस्याकिंप्रयोजनमुद्दिश्यरूपांतरग्रहणंहरोरिति

पञ्चकोशंतदाविश्यभगवान्कर्मचोदितः ॥ एकंव्यभांक्षीदुरुधात्रिधाभाव्यद्विसप्तधा ८ एतावान्जीवलोकस्यसंस्थाभेदःसमासतः ॥ धर्मस्यह्यनिमित्तस्यविपाकःपरमेश्विनः ९ विदुरउवाच ॥ यदात्थबहुरूपस्यहरेरद्भुतकर्मणः ॥ कालाख्यंलक्षणंब्रह्मन्यथावर्णयनःप्रभो १० मैत्रेयउवाच ॥ गुणव्यतिकराकारोनिर्विशेषोऽप्रतिष्ठितः ॥ पुरुषस्तदुपादानमात्मानंलीलयासृजत् ११ विश्वंवैब्रह्मतन्मात्रंसंस्थितंविष्णुमायया ॥ ईश्वरेणपरिच्छिन्नंकालेनाव्यकमूर्तिना १२ यथेदानींतथाचाप्रेपश्चादप्येतदीदृशम् ॥ सर्गो नवविधस्तस्यप्राकृतोवैकृतश्चयः १३

तत्राह विश्वमिति सृष्ट्याचर्थत्वेनतस्यपुरुषस्यब्रह्माविष्णुरीश्वरइतित्रीणिरूपाण्यात्मनासृष्टानीत्यनेनोच्यते तथाहि विश्वंब्रह्मतन्मात्रंवैब्रह्माणंसृष्ट्याचतुर्मुखत्वेनतंप्रविश्यसृष्टिवृंहणाद्ब्रह्मनाज्ञातेनाविष्णुनामितंत्रातंचेतितथोक्तं विष्णुनामोहरेर्माययासामर्थ्येनसंस्थितंव्यवस्थापितंस्वस्वाधिकारइतिशेषः अत्रयदीश्वराख्यंसंहर्तृरूपंतत्कालाख्यंतेनरुद्रंसृष्ट्यापंचमुखत्वेनतंप्रविश्य कालेनसंहर्त्रोव्यक्तमूर्तेनाचक्षुराद्यगम्यस्वरूपेणहरिणापरिच्छिन्नंसंहृतमित्यवयः चतुर्मुखंसृष्ट्यातंप्रविश्यस्वयंचतुर्मुखोब्रह्मनामाहरिःसृष्ट्येजोगुणमुपादत्ते अन्यरूपप्रवेशमंतरेणस्वयंविष्णुनामारक्षार्थसत्त्वमुपादत्ते पंचमुखमीशानंसृष्ट्यापंचमुखस्तंप्रविश्येश्वरनामाहरिःसंहारार्थंतमोगुणमुपाददातीतितात्पर्यार्थोपिवाइत्यनेनश्रुतिप्रसिद्धिद्योतकेनज्ञायते अथत्रयीवावप्रकृतिःसत्त्वरजस्तमइति तानारायणःपयंप्रियत्पनन्यप्रतिष्ठतंवाएनमाहुःपुरुषइतिपूर्णोद्येषभवति सत्रेधाबभूवैषांगुणानामुपादानायविष्णुर्वावसत्त्वस्परजसोब्रह्मेशोनामतमसः सआविवेशब्रह्माब्रह्माणंचतुर्मुखमीशईशानंपंचमुखंवावईशईशानमाविवेशतंकालइत्याचक्षतेकालइत्याचक्षतेइतिसौकरायणश्रुतिः १२ तदुपादानंसोव्यक्तलक्षणोबोधउपादानंकार्याधिकरणंयस्यसतथातंतदुपादानंआत्मानमेवचेतनाचेतनस्वरूपेणासृजदात्मानमसृजदित्युक्तत्वादाकाशादेरविद्यमानस्यैवोत्पत्तिर्नैतत्सारं यतोविश्वमाकाशादिब्रह्मतन्मात्रंप्रलयकालेबभूव तत्कथं संस्थितंप्रलीनंनष्टमितिपावत्विष्णुमाययाव्याप्तस्यब्रह्मणोमाययाव्यक्तलक्षणंवाईश्वरेणब्रह्मणापरिच्छिन्नंविषयीकृतंकालेनकलनात्मेकनज्ञानस्वरूपेणसाक्षिणाऽव्यक्तमूर्तिना चक्षुराद्यगम्यस्वरूपेणेतित्रैकालिकासत्त्वेनव्याख्यानमपुक्तं प्रपंचत्रैकालिकाबाध्यत्वस्यानुमानासिद्धत्वादित्याह यथेति

यथेदानीं सृष्टिकाले अर्थक्रियाकारित्वात्सत्यत्वमनुभूयते तथापि सृष्टेः पूर्वप्रलये पश्चादुत्तरत्रान्येतज्जगदीदृशंसत्यमित्यनुमातव्यं यथेदानीं कारणरूपेण सच्चैतन्यं दृश्यमाकशादिकार्यमुपलभ्यते तथा अप्रमल्य काले च कारणरूपेण सच्चैतन्यं दृश्यमिति चानुमातव्यमिति त्रैकालिकासत्त्वं दृश्यं तदिति चेन्न अस्मदुक्तस्य प्रमाणानुकूल्यादन्यस्याननुकूल्यादनर्थहेतुत्वाच्च तदुक्तं सृष्टिश्च प्रलयश्चैव संसारो मुक्तिरेव च । देवर्षिप्रभृतयो लोको लोकाभूरादयस्तथा । आनाद्यनंतकालीनाः सर्वे दैकप्रकारतः । जगत्प्रवाहः सत्पोषं नैव मिथ्या कथंचन । ये त्वेतदन्यथा ब्रुवुः सर्वहंतार एव ते इत्यादि प्रवाहरूपेण सत्यस्य विश्वस्य सर्गस्य न वविधत्वाच्च सत्यत्वं सिद्धं नर्हीद्रजालवन्मिथ्याभूतस्य निपतसंख्याविषयत्वमनेकविधत्वाच्च स्येति भावेनाह सर्ग इति तस्य विश्वस्य विधाविधौ प्रकारः स्यादित्यभिधानं प्रकृतिविकृतत्वाच्च नानिर्वाच्यमाया कृतमित्याह प्राकृत इति यः सर्गः प्राकृतो वैकृतश्चेत्यन्वयः । अव्यक्ताद्याः पृथिव्यन्ताः सर्गाः प्रकृतयः स्मृताः । तदुपादानकः सर्गः प्राकृतः परिपठ्यते । अंबंतु विकृतज्ञेयंतज्जो वैकृत उच्यते इति वचनात् । अं डाद्गहिः सर्गः प्राकृतः विकृतां डांतस्थः सर्गो वैकृत इति ज्ञातव्यं च शब्देन मायामयस्य परिणामादर्शनं लिङ्गमिति सूचयति स्वरूपादप्रच्युतादन्यथा स्फुरणं मायेत्यङ्गीकारात् १३ प्रतिपन्नोपाधौ सत्त्वप्रतिपेधवद्वायाभावाच्च सत्य इति भावेनाह कालेति अस्य विश्वस्य प्रतिसंक्रमः प्रलयाख्यो वाशः कालद्रव्यगुणनिमित्तभेदेन त्रिविधो ज्ञेयः शतवर्षादिसंख्याज्ञातः कालतः घटादेर्मुसलादिना द्रव्यतः प्रवृद्धेन सत्त्वे नतामसंज्ञानमुल्लवणेन तमसा सात्त्विकं सुखं कचिदुद्रिकेन रजसा सात्त्विकतामसयोरपि कचित्सत्त्वेन राजसतामसयोरपीत्यादिको विलयोगुणतः । रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वमवतत्पि दाहृतं तामसस्य पदार्थस्य सत्त्वं हिलयकारणम् । सात्त्विकस्य तमश्चैव तयोरपरिजः कचित् । गुणतोयं लयः प्रोक्तो द्रव्यतस्तु विरोधेना । कालतः कालसंख्याको लयः सर्वस्य वस्तुनः । इति वचनाच्च विश्वस्य त्रैकालिकासत्त्वलक्षणो बाधो नोपपन्न इति तत्र प्राकृतवैकृतयोर्मध्ये प्राकृतसर्गमाह आद्य इति आत्मनः परमात्मनः सकाशाद्गुणवैषम्यं गुणवैषम्यनामको महत्तत्त्वस्य च प्राकृतत्वाच्चः सर्ग उच्यते

कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिसंक्रमः ॥ आद्यस्तु महतः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः १४

द्वितीयस्त्वहमस्तत्र द्रव्यज्ञानक्रियादयः ॥ भूतसर्गस्त्वृतीयस्तु तन्मात्रद्रव्यशक्तिमान् १५

अत्रेदमाकृतम् तमोगुणाद्रजोगुणो द्विगुणः रजोगुणात्सत्त्वगुणो द्विगुणः एवं प्रकृतिजानां गुणानां परिमाणं स्यात्तत्र त्रिगुणेषु सत्त्वगुणः केवलोरजस्तमोभ्यामविमिश्रः रजोगुणस्तु त्रिविधः तथा हि मूलरजसिरजोगुणाच्छताधिकः सत्त्वगुणः रजःशतांशस्तमोगुण इति रजोराशिः मूलतमोगुणोऽपि त्रिविधो मूलतमसि तमोगुणादशगुणाधिकः सत्त्वगुणः रजस्तमस एकादशधा विभक्ता देकांशसंमितम् एवं गुणानां निजस्थितिः तत्र प्रलये मूलरज एकादशधा विभक्तं दशांशेन शुद्धसत्त्वेन मिश्रितं भवति एकांशेन मूलतमस्यपि मिश्रितं स्यादेतां गुणानां साम्यावस्थामाहुः तत्र यदा मूलसत्त्वेन संगतं दशांशं तद्रजः सर्वतन्मूलतमसा सह संगतं संयुक्तं भवति तदामहत्तत्वं समुत्पन्नमाहुः तत्केवलसत्त्वगुणमुच्यते प्रलये मूलसत्त्वेन संगतं मूलरजः मूलतमसि संगतं मूलरजः मूलरजसि स्वाभाविकं रज इति रजां स्येव त्रिभागा एकांशस्तम इति चतुर्भागा एषां संयोगेनोत्पन्नगुणवैषम्यनामकं महत्तत्त्वं ब्रह्मणोरूपमिति तदुक्तं तमसोरजस्तु द्विगुणं रजसः सत्त्वमेव च । परिमाणत एव संयुक्तयः प्रकृतिजा गुणाः । तत्र सत्त्वं केवलं स्याद्रजस्यपिश ताधिकम् । सत्त्वं रजःशतांशं तमस्तत्र प्रकीर्तितम् । तमस्यपि तथा सत्त्वं तमस्तु दशोत्तरम् । तदशांशेन तुरजो मूलजं यद्रजस्तु तत् । विलये दशांशतः सत्त्व एकांशेन तमस्यपि । मिश्रितं भवति ज्ञेयां साम्यावस्थां विदुर्बुधाः । यदा तु तद्रजः सर्वतमसा सह संगतम् । तदा त्वाहुर्महत्तत्त्वं चतुर्भागं संभवम् । तत्र त्रिभागो रजस एकांशस्तमस्तथा । तदा हुर्व्रह्मणोरूपं गुणवैषम्यनामकम् । तदेव केवलं सत्त्वमितरापेक्षया भवेत् । श्रीमूलसत्त्वं विज्ञेयाभूमूलं रज उच्यते । मूलतमस्तथा दुर्गामहालक्ष्मीं हि मूलिका । गुणेषु गुणमूलाच्चोतीतः सजनादन इति १४ द्वितीयसर्गमाह द्वितीय इति द्वितीयो हंकारस्य सर्गः तत्राहंकारसर्गे द्रव्याणिविषयादिभूतानि ज्ञानक्रियाज्ञानेन्द्रियाणिकर्मेन्द्रियाणि आदिशद्गृहीतामन इन्द्रियाभिमानि देवाश्च जायंत इति शेषः भूतादीनां सर्गक्रमेण तृतीयादित्वेनाह भूतसर्ग इति भूतानामाकाशादीनां सर्ग

स्तन्मात्रद्रव्यशक्तिमान् तन्मात्राःशब्दादयः आकाशादीनांशब्दादिस्वरूपत्वात्तन्मात्रशक्तिमान् द्रव्यशक्तिमत्त्वाद्द्रव्यशक्तिमान् अहंकारतत्त्वेपिगुणवैषम्यमस्तीतिज्ञातव्यम् तथाहि मूलैरजसि यद्रजो मूलैतमसिपचम एतदात्मकंमहत्तत्त्वंब्रह्मणोरूपमेकादशधाविभज्यदशांशाःसत्त्वंस्युः एकांशोरजः । रजएकादशधाविभज्यैकांशस्तमस्तस्मात्तमसउत्पन्नोहंकारस्तदाभिमन्यमानमहंकारतत्त्वंचेतिमहतोहं कारसर्गः सोहंकारोपित्रिविधः तस्मिन्नहंकारेपिदशांशाःसत्त्वंमेकांशोरजस्तद्रजएकादशधाविभज्यैकांशस्तमस्तमोशात्तामसाहंकारः रजोशात्तैजसाहंकारःसत्त्वांशाद्वैकारिकाहंकारइति तत्रापितामसा द्रुतसर्गः तैजसादिन्द्रियसर्गः । वैकारिकादेवसर्गः यद्रजोमूलैरजसिमूलैतमसिपचम । तमश्चमूलैतमसिमहत्तत्त्वंतदात्मकम् । दशांशास्तत्रसत्त्वंस्युरेकांशोरजएवतु । तदशांशंतमोज्ञेयमहंकार स्तदात्मकः । सरुद्रस्तामसोज्ञेयोविर्चिपेक्षयैवतु । इतरापेक्षयासत्त्वंसत्त्वाद्यास्तद्वदस्यतु । तत्तमोशात्सात्त्विकांशोमनआद्यःप्रकीर्तितः । रजसोशात्स्विद्रियाणितामसांशाश्चआदयः । इतिवचना दिदंतात्पर्यमवगम्यते १५ ज्ञानाक्रियात्मकोज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियात्मकःपंचमोवैकारिकाहंकाराद्वैकारिकनामादेवसर्गः इन्द्रियमेरकत्वेनातिविकारित्वाद्वैकारिकनामवचंतेषां यस्माद्वैकारिकाहंकारादु त्पन्नत्वान्मनश्चयन्मयमित्युच्यते भूतानिद्रव्यशक्तीनिभूतेषुद्रवणंयतः । तथातन्मात्रशक्तीनिशब्दाद्यात्मकतायतः । क्रियाशक्तीनिवागाद्यानीन्द्रियाणीतराणिच । ज्ञानशक्तीनिमनसादेवाश्चज्ञानशक्त यः । एतेषामूलभूतत्वादहंकारश्चिशक्तिमान् । मानुषापेक्षयादेवाःसात्त्विकाःपरिकीर्तिताः । तत्रापिसात्त्विकाःप्रोक्ताःसात्त्विकायास्तुदेवताः । तत्रापिसात्त्विकोरुद्रस्तत्रापितुचतुर्मुखः । अविकारौब्रह्मरुद्रौ देहभेदादिसंभवे । विकारवंतंद्राद्यास्तस्माद्वैकारिकामताः । तएतैन्द्रियरूपेणयतस्त्वतिविकारिणः । ज्ञानमात्रगुणोद्रिकास्तस्मात्तैजसनामकाः । अविकारित्वयोग्यत्वंनिवृत्तंहीन्द्रियेषुतु । वैकारिक त्वनामापिततस्तेषानाविचते । यथाविप्रकुलेमूर्खोमूर्खइत्यभिधीयते । विद्यायोग्यत्वतःशूद्रोन्मूर्खोमूर्खएवसन् । तामसानाहभूतानेकिंचिद्व्यवहितत्वतः । ज्ञानस्पृष्टुत्वेपिपूर्णज्ञानोहरिःस्वयं । इतिव

चतुर्थेन्द्रियःसर्गोयस्तुज्ञानक्रियात्मकः ॥ वैकारिकोदेवसर्गःपंचमोयन्मयंमनः १६ षष्ठस्तुतमसःसर्गोयस्त्वबुद्धिकृतःप्रभो ॥ षडिमेप्राकृताःसर्गावै कृतानपिमेशृणु १७ रजोभाजोभगवतोलीलेयंहरिमेधसः ॥ सप्तमोमुख्यसर्गस्तुषाड्विधस्तस्थुषांचयः १८

चनात्तुशब्दचतुष्टयसूचितर्षाविशेषोज्ञातव्यः १६ तमसोऽविद्यायाःतुशब्दएवार्थे अःविष्णुस्तास्मिन् बुद्धिरबुद्धिस्तत्पूर्वमेवकृतःसदाविष्णुबुद्धित्वेपितमःसंसर्गेणस्वबुद्धिर्भ्रष्टाभवतिइतिभीत्याविशेषत स्तदुद्धयेत्युक्तं सर्वदातदुद्धिद्योतनायैवेति योभूतानांतामसांशस्तस्मादंशादविद्याब्रह्मणोत्पादिताइतिद्योतनायप्रथमस्तुशब्दः तदुक्तं । अबुद्धिपूर्वमिवतुब्रह्मणोहरिबुद्धितः । तामसानांतुभूतानांसहस्रं सत्त्वमाग्निना । शर्तांशरजसामेकतमसांसर्ववेदिना । केवलस्तामसोयोशःसोविद्यापंचपरिका । जातातिकृष्णातदेहादैत्यरक्षःपिशाचका इति । अबुद्धिपूर्वकस्तस्यप्रादुर्भूतस्तमोमयः । तमोमोहोमहामो हस्तामिस्रोद्धंधसंज्ञितः । अविद्यापंचपरिषांप्रादुर्भूतामहात्मन इतिश्रीविष्णुपुराणे । पंचपर्यात्वविद्यातुभूतेभ्योहरिणापुरा । उद्धृताब्रह्मणिक्षितासापुनस्तेननिःसृता । तत्सृष्टत्वज्ञापनायतस्मात्सातामसाम तेविच मयाइमेषद्राकृताःसर्गास्तवकथिताइतिशेषः प्राकृतसर्गकथनानंतरमन्यःप्रसंगोमाभूदितिपरीक्षित्वाक्यस्यानवकाशवाक्ते वैकृतानिति १७ प्राकृतवैकृतसर्गकथनश्रवणेनाकिंफलमित्या शंक्यमगवल्लीलात्वाच्छ्रवणेनमुक्तिरेवफलमितिभावेनाह रजोभाजइति सृष्ट्यर्थरजोगुणप्रवर्तकस्यहरिवत्सूर्याभिवन्मेधायस्यसतथातस्यजाज्वल्यमानबुद्धेरित्यर्थः भगवतोनाारायणस्येयंसृष्टिलीला तस्वार्थपरा योग्यजनमुक्त्यर्थेत्यर्थः विरिचविषयत्वेहरौमेधायस्यतसतथातस्यअनेनाबुद्धिकृतइतिपदंविवृतं विरिचस्यापिश्रीनारायणानुग्रहेणसृष्टिरियंनश्रमजननीकिंतुलीलाकूपेत्यनेनाप्यबुद्धिकृतत्वा च्छ्रमकरीत्यन्यथाप्रतीतिर्निरस्ता सृष्ट्यादावेतेगुणाहरेरेवमुख्याः तदुक्तं एतेगुणाहरेःसम्यक्स्वातंत्र्यविषयाःसदेत्यादि । यस्तस्थुषांस्थावराणांमुख्यःसर्गःसप्तमः । सचषाड्विधः स्थास्तुभिर्निय मान्मुख्यास्थितेर्गतिरवाप्यते । प्रायःपरोपकर्तृत्वाचेमुख्यस्रोतसस्ततः । इतिमुख्यस्रोतस्त्वंस्थावराणांयुक्तम् १८

षड्विधमाह वनस्पतीति फलंतिषेविनापुष्पैस्तान्वदंतिवनस्पतीन् । इत्यतःपनसादयोवनस्पतयः । ओषधयः फलपाकांताग्रीहादयः । लताःपराश्रयबलाः । त्वक्सारावेष्वादयः । वरुधःकांडरुहाणिगुल्मानि । हुमाश्चूतादयः । प्रमाणवचनेनयन्मुख्यस्रोतसइत्युक्तंतदेवोत्स्रोतसइतिकथ्यते उत्स्रोतसइत्यस्यार्थ ऊर्ध्वस्रोतसइति किंनस्यान्नस्यादसंभवात्तथाहि ऊर्ध्वगंतारोदेवामोक्षैकभागित्वात् तदुक्तं नियमादूर्ध्वगंतारोदेवामोक्षैकभागिनः । ऊर्ध्वस्रोतसइत्येवंतस्मात्तेपरिकीर्तिता इति तर्हिदेवानामयमर्थः कथं संपत्स्यते उच्यते उच्चतमत्वमूर्ध्वत्वंतदेवोच्छब्दस्यापीति तदुक्तं ऊर्ध्वइत्येवयस्तु चतमएवाभिधीयते । ऊर्ध्वस्रोतसएतस्मादेवाएवतत्परइति स्थावराणामेतच्छब्दवाच्यत्वमुच्चवर्धमानेषुमुख्यत्वात् तदुक्तं उच्छब्द उच्चमात्रेपितस्मात्स्थास्तुपुभण्यते इति । अनेनमुख्यशब्दस्यार्थांतरं दर्शितं तत्स्वभावमाह तमःप्रायाइति तमःप्रायाअज्ञानप्रचुराःकल्पवृक्षादिव्यावृत्यर्थप्रायःशब्दःअंतःस्पर्शाःस्पर्शनेसत्यंतज्ञानवंतःविशोषिणःछेदनेसतिसपादिशोषवंतः १९ तिरश्चांतिर्यक्स्रोतसां । नाधोनोर्ध्वतिरश्चांतुपुनस्तत्रैवयज्जनिः । यज्ञोपयोगंचसतामुपकारंविनापिवा । तिर्यक्स्रोतसइत्येवप्रोच्यतेज्ञानभिस्ततइति । अनेनतिरश्चांतिर्यक्स्रोतस्त्वंविवृतमितिज्ञातव्यं तिरश्चालक्षणमाह अविदइति अविदःकार्याकार्यविशेषज्ञानशून्याः भूरितमसः शरीरमात्रेहंममाभिमानवंत्यः यद्वा आहारनिद्राव्यतिरिक्तविषयेज्ञानराहिताः । घ्राणेनैवजानंतिइतिघ्राणज्ञाः । हृद्येववेदो ज्ञानयेपांतेतथोक्ताः । इदमुभयेपांतस्थुपांतिरश्चांसंमलक्षणं । तदुक्तं । तिरश्चीनाःस्थावराश्चअंतस्पर्शाइतीरिताः । यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यांहृद्ज्ञानंनशास्त्रतइति । यदप्रत्यक्षात्हृदयंगमतदेवजानंति नशास्त्रयु

वनस्पत्योषधिलतात्वक्सारावरुधोहुमाः ॥ उत्स्रोतसस्तमःप्रायाअंतस्पर्शविशेषिणः १९ तिरश्चामष्टमःसर्गःसोष्टाविंशाद्विधोमतः ॥ अविदोभूरितमसोघ्राणज्ञाहृद्यवेदिनः २० गौरजोमहिषःकृष्णःसूकरोगवयोरुरुः ॥ द्विशफाःपशवश्चमेअविरुष्टश्चसत्तम २१ खरोश्वोश्वतरोगौरःशरभश्चमरीतथा ॥ एतेचैकशफाःक्षतःशृणुपंचनखान्पशून् २२ श्वाशृगालोवृकोव्याघ्रोमार्जारःशशशल्यकौ ॥ सिंहःकपिर्गजःकूर्मो गोधाचमकरादयः २३ कंकगृध्रबकश्येनाभासवल्लूरबर्हिणः ॥ हंससारसचक्राह्वकाकोल्लादयःस्वगाः २४ अर्वाक्स्रोतस्तुनवमःक्षतरेकविधोनृणाम् ॥ रजोधिकाःकर्मपरादुःखेचसुखमानिनः २५

क्तिभ्यामित्यर्थः अष्टाविंशद्विधत्वंप्रतिज्ञायाधिकोक्तिर्विशेषतोयज्ञेषूपकृतत्वाभिप्रायेणयोयस्यसदृशःसतत्रांतर्गतइतिज्ञापनंवेतिनदुष्यति तदुक्तं अष्टाविंशद्वि शेषेणयज्ञेषूपकृतंयतः । तिरश्चांतावदेतस्माद्रण्यतेशास्त्रवेदिभिरिति अष्टाविंशत्प्रधानास्तुतिरश्चांयास्तुजातयः । योयस्यसदृशस्त्वन्यःसतत्रांतर्गतोभवेत् । जलजांतर्गताःसर्पाःकीटाद्यापाश्चजातयः । तेषांजलप्रधानत्वाच्छरीरस्यतुसर्वशःइतिच २० गवादिगोधांतैःषड्विंशत्कूर्ममकरादिभिःसप्तविंशत्कंकादिभिरष्टाविंशत्तदुक्तं गौरजोमहिषःकृष्णःसूकरोगवयोरुरुः । अव्युष्टौचखरश्चैवतथैवाश्वतरोरपरः । गौरश्चशरभश्चैवचमरीश्वसृगालकौ । वृकोव्याघ्रश्चमार्जारोहरिश्चशशशल्यकौ । कपिर्गजश्चगोधाद्याजलजाःपक्षिणस्तथेति २१ २२ तत्रकूर्मोजलत्वेनाष्टाविंशत्स्वंतर्भूतोपिपंचनखत्वप्रदर्शनार्थपृथगुक्तः । तत्तदाकारसंयुक्तान्छज्यान्स्रष्टारमेवच । यःसदासंस्मरेद्योगीनसभूयोभिजायतइतिवचनात् प्रसिद्धानामपिद्विशफादीनांस्मरणविधानार्थमुक्तिः उच्यतेसुप्रसिद्धंचस्मरणार्थचकुत्रचित् । अप्रसिद्धज्ञापनार्थद्विधाशास्त्रवचःस्मृतमितिच वल्लूरोनृत्तपक्षीचसमल्लूकश्चकथ्यतइत्यभिधानम् २३ २४ नवमःसर्गोर्वक्स्रोतोनामकेषांनृणांविषयः तुशब्दादेकविधोपिद्विविधः । असुराद्यामानुषादिति मानुषाणांस्वभावमाह रजोधिकाइति भौतिकरजोशजातत्वाद्रजोनिष्ठाः तदुक्तं यद्रजोभौतिकंतेनमानुषाणांसदाजनिः । तमोगूदेनरजसात्त्वितरस्थानुचारिणामिति । अनेनभूरितमसइतिपदंविवृतं । रजोनिष्ठत्वादेवकर्मपराः । नाहिकश्चक्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृदितिवचनात् किंच रजोनिष्ठास्त्वमोनिष्ठाद्वेधावाक्स्रोतसःस्मृताः । असुराद्यास्त्वमोनिष्ठामानुषास्तुरजोधिकाइतिवचनाच्च । मानुषलक्षणमुक्त्वाअसुरादिलक्षणमाह दुःखेचे

ति चशब्दएवार्थे दुःखएवसुखमानिनः अनेनसर्वार्थेषुविपरीतज्ञानित्वमासुरलक्षणमुक्तंभवति सर्वार्थानुविपरीतांश्चबुद्धिःसापार्थतामसीतिवचनात् । सुखेसुखैकभावास्तुदेवानैवंतुज्ञानवा इतिचशब्दान्मानुषाउभयात्मकाइतिज्ञातव्यंतर्हिअर्वाक्स्रोतस्त्वंमानुषाणांकथमितिचेत् शुभप्रयत्नमन्तरेणाधोगमनात् तदुक्तं प्रायोधोगमनंयस्मात्प्रयत्नेनविनाभवेत् । अर्वाक्स्रोतसइत्येवमानुषाःपरिकीर्तिताइति । तिरश्चांस्थावराणांचबुद्धिपूर्वप्रवर्तिनाम् । असुराणांरक्षसांचपिशाचानांतथैव । अर्वाक्स्रोतस्त्वमुद्दिष्टनियमादसुरादीनामिति वचनात् तिर्यंगादिसाधारणमपिअसुरादीनामर्वाक्स्रोतस्त्वंनियतमिति ज्ञातव्यम् २५ सत्तम सत्सुश्रेष्ठ एतेत्रयस्तस्थुस्तिर्यङ्मानुषविषयाएववैकृताअंठांतरसर्गाउक्ताइतिशेषः एवसाम्येवधारणइत्यभिधानादेवशब्दस्यसाम्यार्थमाह देवसर्गइति देवसर्गःप्राकृतोवैकृतश्चेत्यर्थः तदेवविशदयति वैकारिकश्चेति योवैकारिकोदेवसर्गःप्राकृतत्वेनप्रोक्तःसकौमारश्चेत्युभयात्मकःप्राकृतोवैकृतश्चेति कौभूमौमामानंनिर्माणंतस्यारःप्राप्तिर्यस्यसतथोक्तः अंठाद्ब्रह्मिजातानांदेवानांपुनरंठांतर्भूमौ जन्मकौमारइत्युच्यतइत्यर्थः मानिर्माणइतिधातुः कुमारंतीति कौमारोदेवानामंढजोद्भवः । वैकारिकाणांजननात्प्राकृतोवैकृतश्चसः । वैकारिकेष्वेवान्येषामीषद्रोगिखहेतुतः । उभयात्मकत्वेनैवप्रोच्यंतेसगुणा अपीतिवचनात् २६ देवसर्गविभजतिदेवसर्गश्चेति चशब्देनसंख्याविशेषंकेषांचिदंतर्भाविसूचयति तदुक्तं प्रोक्ताअष्टविधादेवाविबुधाःसर्वएवतु । पितृणांशतमेवात्रअसुरास्त्रिंशदेवतु । गंधर्वाप्सरसांचैवाद्दि शतंपरिकीर्तितम् । सप्ततिर्यक्षरक्षःसुत्रिंशच्चारणजातिषु । शतंसिद्धास्तथान्यासुसप्ततिःसर्वजातिषु । ऊर्ध्वस्रोतसएवैतेअन्येर्वाक्स्रोतसःस्मृताः । वैकारिकेषुदेवेषुएतेवैमुख्यभोगिनः । अभोगिनस्तदन्येतु देवाएतेततःस्मृताः । सर्वज्ञास्तैःसहाराध्याभक्तास्तेष्वंतरेषुच । नृत्तगानादिकर्तारोवाहनादिकृतस्तथा । सिद्धसिद्धेतिवक्तारश्चाराश्चैषांकचित्कचित् । सेवाकराइतिह्येतैर्भैरैष्टविधामताः अन्येचयेतुसर्वज्ञावि बुधास्तेप्रकीर्तिताः । तथान्येकर्मभिस्त्वैस्तैरष्टभेदांतरंगताइति । अंठांतर्भूमौजायमानानांदेवानांभूतगतगुणत्रयादुत्पत्तिर्योग्यताभेदेनानेकविधा तदुक्तं भौतिकेनतुसत्त्वेनगूढब्रह्मणआंढजम् । रूपंतत्रापि

वैकृताख्यएवैतेदेवसर्गश्चसत्तम ॥ वैकारिकस्तुयःप्रोक्तःकौमारस्तूभयात्मकः २६ देवसर्गश्चाष्टविधोविबुधाःपितरोऽसुराः ॥ गंधर्वाप्सरसःसिद्धायक्षरक्षां सिचारणाः २७ भूतप्रेतपिशाचाश्चविद्याध्राःकिन्नरादयः ॥ दशैतेविदुराख्याताःसर्गास्तोवश्विसृकृताः २८ अतःपरंप्रवक्ष्यामिवंशान्मन्वंतराणिच ॥ एवं रजःप्लुतःस्रष्टाकल्पादिष्वात्मभूर्हरिः ॥ सृजत्यमोघसंकल्पआत्मैवात्मानमात्मना २९

तुतमःशतांशेनप्रकीर्तितम् । तज्जोरुद्रस्ततस्त्वेवमिन्द्रादीनांपुनर्जनिः । गूढितंभूतरजसातत्सत्त्वंमानुषायदा । देवाएवंगुणास्त्वेतेसर्वव्याप्यव्यवस्थिताः । गुणातीतंचयद्रूपब्रह्मादीनांसुखात्मकम् । चि द्रूपंतस्यसत्त्वंस्यैवोत्कर्षोयत्रविद्यते । तत्रोत्कृष्टतमोयत्रहीनंतत्तुस्वभावतः । उपगूहनेतुनैवास्तिविशेषो नित्याचिन्मये । प्रकृतेर्गुणरूपायामूलिकायाश्चनकाचित् । विशेषःपरमेतत्त्वेवासुदेवेकुतःपुन रिति । देवानांशापादिदोषाद्भूमौजननेपिभूतगुणस्वभावेनदेवत्वमासुरत्वंज्ञायतेतदुक्तं यदिदेवादयोदोषाज्जायेरन्मानुषादिषु । तथापिदेवाविज्ञेयाअसुराद्यास्तथाध्रुवमिति प्रकृतमुपसंहरति दशेति देवसर्गस्यप्राकृतवैकृतभेदेनोक्तसर्गाणांदशत्वंयुज्यते २७ २८ मूलसृष्टिर्हरिणैवास्तुमन्वंतरेष्वन्तरसृष्टिरन्यैरितिशंकामाभूदित्याशयेनाह एवमिति आत्मभूरजोहरिरात्मनास्वेच्छयाकल्पादिष्वात्मैवस्व यमेवस्वतंत्रोभूत्वाप्रकृत्युपादानेनदेवादिदेहान्सृष्ट्वातत्रियंतृतयात्मानंसृजति । प्रादुर्बभूवबहु रूपत्वेनोतिशेषः कीदृशोहरिरेवमुक्तप्रकारेणस्रष्टा अनेनविरिंचादीनांस्रष्टृत्वंद्वारमात्रमुक्तंभवति कथंस्त्रे त्यतउक्तं रजःप्लुतइतिरजआदिगुणानांमध्यवर्तित्वाद्रजोगुणप्लुतो नतुगुणाधीनत्वादभिमानाच्च देवदवत्तद्धरिर्निद्राद्यन्यतमःकिनस्यादित्यतउक्तमात्मभूरीति । कामोनेत्याह स्रष्टेति तर्हिविरिंचकिमि त्यतउक्तंहरिरिति रजोगुणेनद्रवीभूतोरजःप्लुतइतिप्रसिद्धार्थपरित्यज्याप्रसिद्धार्थकल्पनेकिंप्रमाणमित्यतआचार्यैरिदंमानमुदाहृतं । गुणाप्लुतोहरिर्नित्यंगुणानांमध्यगोयतः । अनहंवेदनात्तस्यगुणासं स्पर्शएवचेति । सृष्ट्वादेवादिदेहान्सआत्मानंबहुधाकरोत् । तत्रियंतृतयात्मानंप्रकृतिदेहभेदतः । इतिवचनंस्वबहुत्वेप्रमाणं एकत्वेऽस्यकर्तृकर्मादिभावःकथमितीदंचोचं । कर्ताचकरणंचैवकर्मचैवस्वयंह रिः । आत्मनोबहुधाभावेप्रकृतेस्तुस्वतंत्रतइतिवाचापरिहर्तव्यं एतदभिप्रायेणामोघसंकल्पइत्युक्तम् २९

तर्हि कथं सृष्टिः प्रथमेत्याशङ्क्यतात्रियमोनास्तीति सट्टातमाह गुणेति एतस्मिन् गुणव्यत्यये गुणव्यतिकरे पौर्वापर्यपूर्वापरीभावं नेच्छन्ति विपश्चित इति शेषः कुतः अधीशितुरसंश्वस्य हरिर्मायावत्त्वात् इच्छानियतत्वात् न च आभ्रमत्याः पुनः पुनरावर्तमानायाभ्रमेरावर्तस्येव ३० एतत्कल्पसृष्टेभ्यो न्यस्मिन्कल्पे न्येसृज्यत इति भ्रांतिनिवारयति देवेति इंद्रादिनाम्ना सहस्राक्षशुक्लादि रूपेण च ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृ० वि० टीकायामेकादशः ॥ ११ ॥ हरेरुभयानंत्यज्ञानं मोक्षैकफलाभित्यपमर्थोऽस्मिन्नध्याये निरूप्यते । तत्र कालारुण्यं लक्षणं ब्रह्मन्निता विदुरप्रश्नपरिहारिण्यन्परमाणुकालज्ञानायद्रव्यं परमाणुपरिमाणमाह चरम इति तु शब्द एवार्थे एकस्यार्थे यो विशेषाणां पार्थिवदिपदार्थानां चरमोऽप्यो विशेषः तर्हिनिरवयवः किं न त्पाह अनकेति यश्चानेकैरवयवैरासमतांस्तस्म्यक्युतः अनेकावयवत्वे चरम इति विशिष्योक्तिः कथमित्यतस्तु शब्देन विशिनष्टि देवलोके स्थिता मनुष्या विशेषेण सौक्ष्म्येण दर्शनेयस्यां शांशित्वविशेषं द्रष्टुं शक्ताः स एव चरमो विशेष इत्याचक्षते प्रेक्षावंतः नृणां काणादीनां यतायेस्मादैक्यभ्रमः यतः परिमाणुर्नास्ति सपदार्थः परमाणुरिति भ्रांतिः तेषां भ्रांतिज्ञानं युक्तमिति दर्शयितुं नृणामित्युक्तं नाम्ना परमाणुर्विज्ञेय इत्यर्थः मनुष्यादेवलोकेऽपि विशेषेनैव दर्शने । अंशांशित्वविशेषं तु यस्पद्रष्टुं शक्युः । चरमो विशेष इति तं मुनयो ब्रूयुं जसा । परमाणुः सविज्ञेयः काणादाद्यानि रंशिनम् । अनंतांशयुतत्वेऽपि ब्रूयुर्भ्रांतिदर्शनात् । ततोऽपरमाणुत्वं तदंशानां तु यद्यपि । अनंतत्वाद्विवेकार्थमस्योक्ता परमाणुतेति वचनात् अस्यैव परमाणुत्वं नान्यस्येति ज्ञायते अतएव विज्ञेय इति १ अणुपरिमाणं निरूप्य महत्परिमाणं दर्शयति सत इति सतः परब्रह्मण एव यत्कैवल्यं यः कैवल्यभावः स परममहानित्यन्वयः कालतो देशतो गुणतश्चानंतत्वं सतः परब्रह्मण एव मुख्यमित्यर्थः सन्धद इत्यादौ सच्छब्दवृत्तिदर्शनादित्यतः पदार्थस्येति सदित्यनुवर्तते सत्पदमुख्याभिधेयस्य मुख्याभिधेयस्त्वर्थः स्याद्वाच्यमन्यच्च भण्यते अमुख्येष्वर्थशब्दस्तु नीचोपरिहितो भवेदिति वचनात् मुख्यस्योपपत्तावमुख्यस्वीकारायोगात् अणुतरवस्तुनि स्थितस्य सत्पदमुख्याभिधेयस्य तत्परिणामत्वेन भावं यदेव सः सुषिणेत्यादौ दर्शनादित्यतः स्वरूपगुणव्यत्यय एतस्मिन्मायावत्त्वादधीशितुः ॥ न पौर्वापर्यमिच्छन्ति नद्यां भ्राम्यद्भ्रमेर्यथा ३० देवासुरादयः क्षतः कल्पे स्मिन्ने प्रकीर्तिताः ॥ त एव नामरूपाभ्यामासन्मन्वंतरांतरे ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ चरमंस्तु विशेषाणामनेकासंयुतः सदा परमाणुः सविज्ञेयो नृणामैक्यभ्रमो यतः १ सत एव पदार्थस्य स्वरूपावस्थितस्य यत् ॥ कैवल्यं परममहानविशेषो निरंतरः २ पावस्थितस्येति स्वरूपमेवावष्टभ्यस्थितस्य स्वमहिम्नीति श्रुतिः जगदावरकस्य वासुदेवाख्यस्य हरेर्जगत्प्रविष्टरूपात् किंचिन्महत्त्वात् स्वरूपावस्थितत्वाच्च तद्व्यावृत्तिः कथमित्यतः कैवल्यमिति जगदावरणव्यापारोदासीनतया स्थितं तादृशरूपाणामनेकत्वात् कथं निर्णय इत्यतोऽविशेष इति तादृशपविशेषरहितः सर्वगतस्यापि प्रादेशमात्रतया स्थितत्वेन विशेषवत्त्वात् कथमविशेष इत्यतो निरंतर इति प्रादेशमात्रादिविशेषरहितः एतदुक्तं भवति परब्रह्मणः यः कैवल्यभावोऽंशः प्रावेष्टतदावरकं तस्यैव परमपुरुषादिरूपांतरतदेकदेशप्रादेशमात्रादिविशेषंच विनायत्सर्वगतं स्वरूपं तदेव परममहानित्युच्यते । कालकोटिविहीनत्वं कालानंत्यं विदुर्बुधाः । देशकोटिविहीनत्वं देशानंत्यं तथैव च । गुणानामप्रमेयत्वं त्वं त्वं विदो विदुः । आनंत्यं त्रिविधं नित्यं हरेर्नान्यस्य केनचित् । तस्य सर्वस्वरूपेष्वप्यानंत्यं तु त्रिलक्षणम् । तथापि देशतस्तस्य परिच्छेदोऽपि विद्यते । परिच्छेदस्तथा व्याप्तिरकल्पेऽपि युज्यते । तस्यांचित्याहुतेश्वर्याद्व्यवहारार्थमेव च । गुणतः कालतश्चैव परिच्छेदोऽनकुत्रचित् । व्याप्तत्वं देशतोऽप्यस्ति पूर्वरूपेषु यद्यपि । न च भेदः कचिच्छेषामणुमात्रोऽपि विद्यते । तथापि विद्यतेऽणुत्वं तस्मादैश्वर्ययोगतः । तस्माद्ब्रूयता रार्थमव्याप्तत्वं च भण्यते । यत्तस्य व्यापकं रूपं परं नारायणाभिधम् । शून्यं ब्रह्मेति यत्माहुर्द्वितीयं सष्टयत्ततः । परमं पुरुषो नाम्ना मन्तं देशतो विभोः । तृतीयं वासुदेवाख्यं जगदावरकमितम् । देशतो जगदाविष्टतुरीयं विष्णुनामकमिति वचनेन मंदमतीनां शंकोपद्रवाः परिहृता इति ज्ञातव्यं किंच सर्वगतस्यापि ब्रह्मरूपस्य कालादिरूपया प्रकृत्या समव्यासावपि दाष्टातिर्कैतर्भावात् तदन्यस्मिन्नवस्थानात् स्वरूपावस्थितस्येत्युक्तं । देव्यां कालादिरूपिण्यां स्थितं ब्रह्मापि सर्वगम् । उच्यते नान्यगं यस्मादात्मवत्साहरेर्विभोः । महादिगतं यजुस्तदन्यगतमुच्यत इति च २

१ तस्य चरमत्वं नाम प्रमाणोक्तरीत्या देवलोकस्थमनुष्याणां विशेषाकारेण प्रत्यक्षत्वप्रयोजकमहत्त्वाभावे रूपं वैवक्षिकमिति दर्शयितुं गृह्यः । २ शक्ता अपीति शेषः ।

उक्तमर्थदाष्टांतिकेकरोति एवमिति सौक्ष्म्येपरमाणुत्वेस्थौल्येपरममहत्त्वेवर्तमानकालोप्येवमनुमितः कलामुत्तुर्ताइत्यादिशास्त्रेणसाक्षिप्रत्यक्षानुगृहीतव्याप्तिमल्लिङ्गज्ञानवताजनेनानुमितः ज्ञातइत्य-
 न्वयः अनुमेतिद्वयग्रहर्पथाज्ञानचालिङ्गजमित्याभिधानादर्थद्वयसंसेस्याति यावन्तदेवलोकेस्थोमानुषस्त्ववधारयेत् । महाप्रज्ञोदेवजूकः सकालः परमाणुकः । सर्गाद्यैरनवाच्छिन्नस्तदनंतरइत्यपि । तथैवपर-
 माण्वादिविशेषात्मापिनोभवेत् । पूर्वापरादिभेदेनसकालः परमोमहानितिशास्त्रवचनंचात्रप्रमाणं । यज्ञादिकर्मणाप्रीतदेवताप्रसादेनप्राप्तैश्वर्योमानवोदेवजूकइति । नकेवलमुभयविधः कालोनुमितः किंतु तदंत-
 र्यामीतदारुयोहरिरपिअनुमितइत्यभिप्रेत्याह संस्थानभुक्त्येति विभुर्व्याप्तोभगवान्संस्थानभुक्त्यासंस्थानयोः परमाणुत्वेनपरममहत्त्वेनव्यवाच्छिन्नयोः स्थित्यातदंतर्यामित्वेनाव्यक्तोऽदृश्यः परमाणुः परम-
 महानित्यनुमितइत्यन्वयः तत्रस्थित्वाकिं करोतीत्यतउक्तं व्यक्तभुगिति व्यक्तंतत्कालवृत्तिजगत्सृजतिपातिसंहरतीतिव्यक्तभुगिति यद्वा स्वसमानधर्मवत्त्वादव्यक्तंप्रकृतिरूपंलक्ष्यादौप्रवर्तयतीति अत्रवि-
 शेषस्तु देशतः कालतश्चैववस्तुतश्चात्रिधाहरेः । यथानंत्यनचान्यस्यप्रकृतेर्देशकालतः । तथाशब्दस्यकालस्यदेशानंत्यंचकालतः । कालशब्दात्मिकासैवतथापेतुहरेः सदा । नास्याः सामर्थ्यलेशोपिज्ञा-
 नानंदगुणेष्वपि । ज्ञेयस्तदवरोवायुः शेषवींद्रहरास्ततः । अवरास्ततइंद्राद्यागुणैः सर्वैर्नसंशयः । इतिवचनादवगंतव्यः । किंच कालांतर्यामिणः परमाण्वादिनामवाच्यत्वंतत्तद्विशेषभोक्तृत्वात्तदुक्तं अप्वादि-
 कालसंस्थानभोक्तृत्वात्परमेश्वरः । अप्वादिनामवाच्योसौकालश्चेत्यभिधीयतइति ३ सामान्यतउक्तंविशिनाष्टि सकालइति यः कालः कालांतर्यामीहरिश्चपरमाणुतांचरमस्तुविशेषाणामित्याद्युक्तलक्षण-
 वत्तांभुंकेसकालः हरिश्चपरमाणुर्वैइतिपरमाणुनाम्नावाच्यइत्युक्तस्मृतिप्रसिद्धमित्यर्थः सतोब्रह्मणोऽविशेषंस्वरूपंस्वरूपावस्थितकैवल्ययाचविशेषंनिरंतरलक्षणंपरममहद्रूपंयः कालः कालांतर्यामीचभुंके

एवंकालोप्यनुमितःसौक्ष्म्येस्थौल्येचसत्तम ॥ संस्थानभुक्त्याभगवानव्यक्तोव्यक्तभुग्विभुः ३ सकालः परमाणुर्वैयोभुंकेपरमाणुताम् ॥ सतोऽविशे-
 षभुग्यस्तुसकालः परमोमहान् ४ अणुर्द्वौपरमाणूस्यात्रसरेणुस्रयः स्मृतः ॥ जालार्करश्म्यवगतः स्वमेवानुपतन्नगात् ५ त्रसरेणुत्रिकंभुंकेयः कालः सात्रु-
 टिः स्मृता ॥ तत्रिभागस्तुवेधः स्यात्तैस्त्रिभिस्तुलवः स्मृतः ६ निमेषस्त्रिलवोज्ञेयआम्रातास्तेत्रयः क्षणः ॥ क्षणान्पंचविदुः काष्ठांलघुतादशपंचच ७ लघू-
 निवैसमात्रातादशपंचचनाडिका ॥ तेद्वेमुहूर्तप्रहरः षड्यामः सप्तवानृणाम् ८

सकालः कालांतर्यामिब्रह्मरूपंपरममहानितिनाम्नावाच्यं तस्यकालांतर्यामिणोपित्रिधापरिच्छेदाभावात् तदुक्तं सर्वत्रसर्वभोक्तापिविशेषादेवभोक्तृवत् । स्थितोहरिरचित्यात्मानिजैश्वर्यादजोविभुरि-
 ति । अनेनसतएवपदार्थस्येत्यादिनायानिविशेषणानिपरममहतोब्रह्मणः कथितानितानिमहत्कालांतर्यामिणोपिसंतीत्युक्तंभवति तथाहि यः सच्छब्दस्यमुख्यार्थः परमाण्वादिकालांतर्यामिस्वरूपव्यावृ-
 त्तस्तथामन्वंतरादिकालांतर्यामिस्वरूपव्यावृत्तस्ततोपिस्थूलपरार्धपरादिकालांतर्यामिस्वरूपव्यावृत्तोयश्चाखंडतत्त्वेपितदेकदेशाद्यवतारभेदव्यावृत्तत्वेनपरममहद्रूपभोक्तासपरममहानिति यावताकालेन
 परमाणुपरममहतोरुत्पत्तिप्रलयौ स्यातांतौकालौपरमाणुपरममहत्तावित्ययमर्थः प्रमाणज्ञान्यत्वादुपेक्षणीयः ४ इदानींपरमाणुपरममहतोरंतरालकालावयवानां संख्यायोगेननामान्याह अणुर्द्वौविति
 द्वौपरमाणूमिलितौद्व्यणुकनामकालः स्यात् उत्तरत्राप्येवमेवज्ञातव्यानि त्रयोद्व्यणुका मिलितास्त्रसरेणुरूपणुकः कालः सोयमयोगिप्रत्यक्षसिद्धइत्याह जालेति जालंगवाक्षंतत्रवर्तमानार्करश्मिना
 वगतः स्वमेवानुपतन्नगात् दृष्टिविषयंप्राप्यगतइत्यर्थः अत्रसर्वत्रतत्कालावयवांतर्यामित्वेनतत्तच्छब्दवाच्यत्वेनतत्तत्कालवर्तिद्रव्यप्रवर्तकत्वेनस्थितंसच्चिदानंदलक्षणमनंतसंज्ञंस्वरूपमनुभवतीतिज्ञातव्यं
 अतएवसर्वत्रसर्वभोक्तृत्वं ५ तासांतिष्ठानांनुटीनांभागोभजनंयस्यसत्तात्रभागः तिस्रस्तुट्योवेधइत्युक्तंभवति ६ निमेषाअंगुलिस्फोटेनज्ञेयाः ताः काष्ठाः पंचदशलघु ७ पंचदशलघुनिनाडिका
 तेद्वेनाडिकेमुहूर्तविदुः षण्णाडिकाः प्रहरः सप्तनाडिकायामः सूर्यगतिलक्षितराशिभेदादूनातिरेकाद्वेतिविकल्पः ८

नाडिकावधिवक्तुत्पात्रलक्षणमाह द्वादशेति द्वादशार्धैःषड्विःपलैःकृतमुन्मानमुत्कृष्टमानंयस्यतत्द्वादशार्धपलोन्मानंचतुर्भिश्चतुरंगुलैः । चतुरंगुलदीर्घैःस्वर्णमाषैःकृतच्छिद्रंकृतद्वारमेवंरचितंनाडिपात्रं
यावत्प्रस्थंजलंपिबेत्तावताकालेनप्रस्थंजलेस्थापितंतज्जलंपीत्वा निमज्जातिसानाडिकेत्यन्वयःइदमुक्तंभवति चतसृभिःकाकिणिकाभिःकृतोर्विंशंशः तैश्चतुर्भिर्पित्तोमाषश्चतुरंगुलदीर्घेमाषचतुष्टयेकृतेसाति
यावान्परिणाहःस्यात्तावतातत्कृतद्वारचतुष्टयेनषट्पलरूपंनाडिपात्रमतिशैत्यकलंकमांघ्यादिदोषवर्जितंनिर्मलंसमोष्णानित्यंसूर्यराश्मिसुतसंप्रवाहगतं वसंतकालीनंप्रयागगतंवाजलंपिबतिसकलोनाडिकेत्यु
च्यते तदुक्तं काकिणिकाचतुष्कंचविंशंशेत्याभिधीयते । कृष्णलेत्यपितंयुस्तैश्चतुर्भिस्तुमाषकः । चतुरंगुलदीर्घेतुकृतेमाषचतुष्टये । यावान्स्यात्परिणाहेनतावद्द्वारंविधीयते । प्रस्थस्यनाडिपात्रस्यष
ट्पलस्यशुभंजले । माराधिक्येनोदकेनक्षिप्रंतीर्भाविष्यति । अतिशैत्यकलंकेचमांघ्येनैवतुपूरणं । तस्माद्वसंतकालेचप्रयागस्थोदकेनच । नाडिशुद्धिःपरीक्षास्यादन्यथानैवसंभवोदिति । निर्मलेनसमोष्णे
ननित्यंसूर्याशुवारिणा । प्रवाहगेनकार्यास्यात्कालशुद्धिःसदैवविविच ९ उभेअहनीअहोरात्रे अहनीत्युक्तेहोद्वित्वं रात्रिर्नसिध्यतीत्यतउभेति । यत्रोभयोःसशब्दःस्यात्तत्तद्विवचनेप्युभइत्यभिधानात् १०
उत्तरालिंगापेक्षयातदित्युक्तं समनुष्यमासःपितृणामहोरात्रे तौद्वौमासावृतुः षट्कृतवोदक्षिणायनमुत्तरायणमितिसंज्ञिताः ११ दिविस्वर्गेदेवानांद्वेअयने अहनीअहोरात्रे रात्रिक्रियाभवाद्वात्रिरप्य
हःशब्देनोच्यतइत्यहनीइत्युक्तं मानुषद्वादशमासावत्सरः १२ सूर्यादिनवग्रहाणामश्विन्यादिनक्षत्राणांभुवादितारकाणांचक्रस्थोमंडलस्थप्राणिनांपुण्यपापकर्मदर्शनादनिशंमिषणाद्गमनाद्वाविकसना

द्वादशार्धपलोन्मानंचतुर्भिश्चतुरंगुलैः ॥ स्वर्णमाषैःकृतच्छिद्रंयावत्प्रस्थंजलंपिबेत् ९ यामाश्वत्वारश्चत्वारोमर्त्यानामहनीउभे ॥ पक्षःपंचदशाहानि शु
क्लःकृष्णश्चमानद १० तयोःसमुच्चयोमासःपितृणांतदहर्निशम् ॥ द्वौतावृतुःषडयनंदक्षिणंचोत्तरंदिवि ११ अयनेअहनीप्राहुर्वत्सरोद्वादशस्मृतः ॥ सं
वत्सरशतंनृणांपरमायुर्निरूपितम् १२ ग्रहक्षताराचक्रस्थःपरमाण्वादिनाजगत् ॥ संवत्सरावसानेनपर्येत्यनिमिषोविभुः १३ संवत्सरःपरिवत्सरइडावत्सर
एवच ॥ अनुवत्सरोवत्सरश्चविदुरैवंप्रभाष्यते १४ यःसृज्यशक्तिमुरुधोच्छ्रमयन्स्वशक्त्यापुंसोऽभ्रमायदिविधावतिभूतभेदः ॥ कालारूपयागुणम
यीकृतुभिर्वितन्वंस्तस्मैबालिहरतवत्सरपंचकाय १५

द्वा मिषगतौविकासेचा । निमिषोविभुःपरमाण्वादिसंवत्सरावसानेनकालेनपर्येतिजगदितिशेषः सर्वदादर्शनात्तस्यानिमिषत्वंविदुर्बुधाः । सततंगमनाद्वापिकालस्थस्यमहात्मनइति अनेनापिमुख्यतः
कालशब्दवाच्योहारिरितिसिद्धम् १३ तत्तत्संज्ञकालस्थत्वेनतन्निर्णयतुत्वेनतत्तन्नामवानित्याह संवत्सरइति सौरद्वादशमासाःसंक्रमणावसानास्तेषुद्वादशमासेषुस्थितः संवत्सरः द्वादशराशिषुबृह
स्पतेरावृच्यायःकालः तस्यद्वादशेमभोगयस्तिष्ठति सपरिवत्सराख्यः सप्तविंशन्नक्षत्राणितद्वादशमासेषुस्थितइडावत्सरनामा तिथीनांद्वादशावर्तोयोद्वादशमासरूपस्तत्रस्थितोहारिरनुवत्सरः अह्नां
षष्ट्युत्तरशतत्रयात्माद्वादशमासेषुस्थितोहरिवत्सरनामाकालांतर्यामीहारिरेवंरूपोभाष्यतइत्यन्वयः तदुक्तं इडावत्सरनामासौनक्षत्रद्वादशेस्थितः । तिथीनांद्वादशावर्तोयोहारिःसोनुवत्सरः । वत्सरोयः
स्थितस्त्वह्नांषष्ट्युत्तरशतत्रये । गुर्वावर्तद्वादशांशेयःस्थितःपरिवत्सरः । सौरद्वादशमासेषुयत्स्थःसंवत्सरोहारिः । एवंसकालनामापिकालस्थःपरमेश्वरः । इतिस्मृतेसिद्धत्वादिदं ब्राह्मम् १४ वत्सरा
दिनामकरणप्रयोजनमाह यइति कालांतर्यामीहारिःकृतुभिःस्वप्रज्ञाभिःस्वेच्छानुरूपाभिःकालारूपयास्वशक्त्याप्रकृत्यागुणमयीसत्त्वादिगुणाविकाररूपांसृज्यशक्तिस्रष्टव्यपदार्थविषयांप्रकृतिमुरुधोच्छ्रमय
न्जृम्भयन्पदार्थान्वितन्दन्विस्तारयन्पुंसोऽभ्रमायाज्ञाननिवृत्तयेभूतानांभेदोज्येष्ठचकानिष्ठचविवेकज्ञानंयस्मात्सतथाक्तः भूतानांज्येष्ठचकानिष्ठचज्ञाप्यैज्ञादिवृत्तये । बोधयन्सृज्यशक्तिचकालस्थो
वर्ततेहारिरितिच दिविन्योन्निधावति सूर्यस्थोभूत्वावेगेनगच्छति तस्मैवत्सरपंचकायसंवत्सरादिपंचकांतर्पामिणेबालिहरतकुरुतेत्यन्वयः अनेकार्थत्वाद्वातूनाम् १५

विदुरउक्तार्थमनूयवक्तव्यार्थविज्ञापयतिपितृदेवेति येविदोज्ञानिनः कल्पात्लोकत्रयात् बहिर्महर्लोकदिषुवर्तमानाः स्युस्तेषांपरेषामुत्तमानांगतिस्थितिमाचक्ष्वेत्यन्वयः १६ मैत्रेयस्यवक्तव्यार्थेज्ञानपाटवमस्तीत्याह भगवानिति कालस्यकालांतर्यामिणोभगवतोमतिगमनवर्तनवेद ननुकुतःधीराधीशुरममाणाज्ञानिनोयोगराद्वेनाष्टांगयोगसिद्धेनचक्षुषाविश्वंविचक्षतेभगवानपितेष्वेकइतियत्तस्मादितिशेषः १७ महर्लोकदिस्थितानामायुर्वक्ष्यन्कृतादिचतुर्युगगतत्संध्याकालपरिमाणंवक्ति कृतमिति दिव्यैर्देवानांविद्यमानैः १८ एतदेवविवेचयति चत्वार्येति एवंकृतादिषुदशसहस्राणि एकैकह्रासक्रमेणसंख्यातानिद्विगुणानिशतानिअवशिष्टाद्विसहस्रगतशतानिकृतादिपूर्वापरसंध्यारूपाणिकलियुगपूर्वापरसंध्यामारभ्यद्विगुणानिज्ञेयानि तथाहि कलियुगपूर्वापरसंध्येशतं द्वापरपूर्वापरसंध्येद्विशतं त्रेतायुगपूर्वापरसंध्येत्रिशतं कृतयुगपूर्वापरसंध्येचतुःशतमेवंविशच्छतानांयुगेभ्योद्विगुणित्वम् १९ एवंतर्हि कृतादियुगत्वंकस्यकालस्योतितत्राह संध्येति शतसंख्ययोःसंध्यासंध्यांशयोरंतरस्थोयः कालोयत्रतत्तद्युगधर्मोविधीयतेतमेवयुगज्ञायुगमानमाहुः कृतादिषुसंध्याकालाःपूर्वापरकोट्यसंबद्धदूरस्थाः कालविशेषाःसंध्यांशाख्याइति २० कृतादिषुयोधर्मोविधीयतेसकिमवयवोवर्ततइतितद्वृत्तिप्रकारंवक्ति धर्मइति तपःसत्त्वंदयाशौचमितिचतुष्पान्मनुजानुद्दिश्येतिशेषः अन्येषुत्रेतादिषुस्वनामानुसारेणतपोविरोधनावर्धतावर्धमानेनाधर्मेणव्योतिहसतिक्रमेणेतियोज्यम् २१ तत्रयेस्युःक

विदुरउवाच ॥ पितृदेवमनुष्याणामायुःपरमिदंस्मृतम् ॥ परेषांगतिमाचक्ष्वयेस्युःकल्पाद्विदुः १६ भगवान्वेदकालस्यगतिंभगवतो ननु ॥ विश्वं विचक्षतेधीरायोगराद्वेनचक्षुषा १७ मैत्रेयउवाच ॥ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिश्चेतिचतुर्युगम् ॥ दिव्यैर्द्वादशसाहस्रैःसावधानंनिरूपितम् १८ चत्वारित्रीणि द्वेचैकंकृतादिषुयथाक्रमम् ॥ संख्यातानिसहस्राणिद्विगुणानिशतानिच १९ संध्यांशयोरंतरेणयःकालःशतसंख्ययोः ॥ तमेवाहुर्युगंतज्ञायत्रधर्मोविधीयते २० धर्मश्चतुष्पान्मनुजान्कृतेसमनुवर्तते ॥ सएवान्येष्वधर्मेणव्येतिपादेनवर्धता २१ त्रैलोक्याद्युगसाहसंबहिराब्रह्मणोदिनम् ॥ तावत्येवनिशातातयन्निमीलतिविश्वसृक् २२ निशावसानआरब्धोलोककल्पोनुवर्तते ॥ यावद्दिनंभगवतोमनून्भुंजंश्चतुर्दश २३ स्वस्वकालंमनुर्भुंक्तेसाधिकामेकसप्ततिम् ॥ मन्वंतरेषुमनवस्तदंश्याऋषयःसुराः ॥ भवंतिचैतेयुगपरमुरेशाश्चानुयेचतान् २४ एषदैर्नदिनःसर्गोब्राह्मस्त्रैलोक्यवर्तनः ॥ तिर्यङ्चपितृदेवानांसंभवोयत्रकर्मभिः २५

ल्पाद्विदुःइतिप्रश्नपरिहारमारभते त्रैलोक्यादिति त्रैलोक्याद्बहिराब्रह्मणोब्रह्मपर्यंतल्लोकपर्यंतमित्यर्थः तावत्पर्यंतवर्तमानंचतुर्युगसहसंब्रह्मणएकंदिनमाहुः तावत्येवचतुर्युगसहस्रीतस्यनिशायचस्यांनिशायांविश्वसृक्ब्रह्मानिमीलतिनिद्रामुद्रितलोचनोभवति २२ चतुर्युगसहस्ररूपनिशावसानेपुनर्ब्रह्मणोर्यापारब्धोलोककल्पःलोकानांजनानां तथाभूरादिलोकानांकल्पःसृष्ट्यादिलक्षणस्तावदनुवर्तते यावद्भगवतोब्रह्मणश्चतुर्दशमनून्भुंजन्भुंजानंदिनंस्यादितिशेषः दिनस्यभोक्तृत्वंनामोपचारमात्रं तत्रयज्ञादिमूर्त्यावर्तिणस्यहरेर्मुख्यभोक्तृत्वमित्येतज्ज्ञापनार्थंभुंजन्निमित्तिलिङ्गव्यत्ययः २३ मनूनांभोज्यमन्वंतरकालमाह स्वस्वमिति साधिकैकसप्ततिर्मनोःकालइत्यन्वयः सार्धाष्टदशलक्षवर्षाधिकैकसप्ततिचतुर्युगावसानंमनुकालइत्यर्थः तदुक्तं युगैकसप्ततेरुर्ध्वसार्धाष्टदशलक्षकं । वत्सराणांमनोर्भुक्तिःसहस्रंचतुरुत्तरं । शतानांप्रलयश्चैवपंचोत्तरमथापिच । आद्येषुषट्सुप्रथमेद्विसाहस्रंप्रकीर्तितं । वत्सराणांमनोरंतरेवमिन्द्रादीनांभवोदिति । मन्वंतरेष्वधिकृतेमन्वादीनाह मन्वंतरोष्यति तद्वंश्याःमनुवंशभवाराजानः सुरेशांद्रादयःयेचताननुंद्रादीननुचरंतोगंधर्वाद्याः एतेसर्वेयुगपदेककालएवभवन्तीत्यन्वयः २४ ब्राह्मोब्रह्मकृतःदैर्नादिनोब्रह्मणोदिनेदिनोक्रियमाणः त्रैलोक्यवर्तयतीतित्रैलोक्यवर्तनःयत्रयस्मिन्दैर्नदिनसर्गेतिर्यगादीनांसंभवउत्पत्तिः २५

मन्वादयोजगत्पालनादिकुर्वतीति यत्तद्गवदनुष्टुहीतमेवेत्याह मन्वन्तरेष्विति सत्त्वंसत्त्वगुणं उदितपौरुषो नित्योदितपराक्रमः २६ जगत्पालनमेव भगवान्नियतं प्रलयइति मंदांशं कानि वारयति त
मोमात्रामिति दिनात्यये ब्रह्मदिनापगमेरात्रिसमये भगवांस्तमोमात्रांस्वनियततमोगुणप्रवर्तककालसंकर्षणरुद्रादिरूपमुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः कालेन कालनाम्ना ब्रह्मणानुगतः कल्पप्रलयोदकेशेषे अनं
तभोगपर्यं केतूष्णीं निवृत्तजगद्वापापरास्ते शेत इत्यर्थः ब्रह्मणा कालनाम्ना तु सहशेते हारीर्नोति । इति वचनात्कालेनेति न प्रलयकालोत्र विवक्षितस्तस्य दिनात्ययइत्यनेन गतार्थत्वात् २७ देवदत्तस्वापविल
क्षणा भगवत्स्वापः कुतोऽस्मिन् चराणामनवशेषं विनाशादित्याशयेन तल्लयप्रकारं वक्ति ॥ तमेवेति लोके निर्मुक्तशशिभास्करे सति ब्रह्मणि च शयान इव हरिं प्रविष्टे सति तन्निशाया मनुवृत्तायां सत्यां भूरादयो
लोकास्तं ब्रह्माणमनुविलीयन्ते । अनुविधीयन्ते इति पाठे शयानं हरिं अनुविधीयन्ते ब्रह्मणा सहसुप्ताः क्रियन्ते इत्यर्थः २८ तमेवल्यं स्पष्टयति त्रिलोक्यामिति संकर्षणमुखनिर्गताग्निनाशक्त्या ज्वालन
या ऋग्वादयो महर्लोकनिवासिनः तस्मान्महर्लोकज्जनलोकं यदायांति २९ तावत्तदा विषसिंघवः संकर्षणमुखविषसंमिश्राः सप्तसिंघवः उत्कटाटोपोपस्य सतथा अतएव चण्डः उत्कटाटोपश्चासौ

मन्वन्तरेषु भगवान् विभ्रत्सत्त्वं स्वमूर्तिभिः ॥ मन्वादिभिरिदं विश्वमवत्युदितपौरुषः २६ तमोमात्रामुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः ॥ कालेनानुगतः शेषआ
स्तेतूष्णीं दिनात्यये २७ तमेवानुविलीयन्ते लोका भूरादयश्च यः ॥ निशाया मनुवृत्तायां निर्मुक्तशशिभास्करे २८ त्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणा
ग्निना ॥ यां त्यूष्मणामहर्लोकज्जनं ऋग्वादयोर्दिताः २९ तावत्त्रिभुवनं सद्यः कल्पांते विषसिंघवः ॥ प्लावयन्त्युत्कटाटोपचण्डवातेरितोर्मयः ३० अंतःसत
स्मिन्सलिले आस्तेनंतासनो हरिः ॥ योगनिद्रामीलिताक्षः स्तूयमानो जनालयैः ३१ एवंविधैरहोरात्रैः कालगत्योपलक्षितैः ॥ अपेक्षितमिवास्यापि परमा
युर्वयः शतम् ३२ यदर्धमायुषस्तस्य परार्धमभिधीयते ॥ पूर्वः परार्धोपक्रांतो ह्यपरार्धोऽद्यवर्तते ३३ पूर्वस्यादौ परार्धस्य ब्राह्मो नाम महानभूत् ॥ कल्पोय
त्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेति यं विदुः ३४ तस्यैव चांते कल्पो भूयं पाद्ममभिचक्षते ॥ यद्वरेणाभिसरस आसीत् लोकसरोरुहम् ३५ अयंतुकथितः कल्पो द्वितीयस्या
पि भारत ॥ वाराहइति विख्यातो यत्रासीत् सूकरो हरिः ३६

चण्डश्चोत्कटाटोपचण्डस्तादृशेन वातेनेरिता उन्नमिता उर्मयोऽप्युत्तेतथोक्ताः । आटोपः कोलाहलः ३० कल्पप्रलयोदकेश्वरैः स्थितिप्रकारं वक्ति अंतरिति अनंतासनइत्यनेन हरिः स्वापः प्रलयार्थमुपचर्यते न तु ता
त्त्विकइत्युपगम्यते ३१ एवंविधाहोरात्रवर्णनेन किं प्रयोजनमत्राह एवमिति अस्य ब्रह्मणोऽप्येवंविधैरहोरात्रैर्वयःशतं परमायुस्तथापि पुनरपेक्षितमिवेत्यन्वयः कीदृशैः कालनाम्नाः सूर्यादिर्यामिणो हरैर्मत्पोपल
क्षितैः ब्रह्मकालस्य सूर्यगत्योपलक्षणं मनुष्यकालस्य तु दर्शनामिति विवेकः अस्योतिन परमात्मन उच्यते । नायुर्मानं भगवतः कस्मिन् रूपोऽपि विद्यते । अनादित्वादमध्यत्वादनंतत्वाच्च सोऽप्यय इति वचनेन हरिः क
ल्पिता पुनिषेधाद्ब्रह्मणो दिनमिति तस्य प्रस्तुतत्वाच्च ३२ ब्रह्मण आयुरधुनैव तावद्गतमिति ज्ञापयितुं तदायुर्विभजति यदर्धमिति ३३ यत्रयस्मिन्कल्पे स ब्रह्मा सर्वस्मात्प्रथममभवत् पाशादिकल्पेषु प
ञ्चाद्युत्पत्त्यनंतरं ब्रह्मोत्पत्तेर्यत्राहं ब्रह्माणं वाशब्दब्रह्मेति वेदे वेद्यमिति विदुर्ज्ञानिन इति शेषः ३४ प्रथमपरार्धोऽवसाने कल्पमाह तस्यैवेति यद्यस्मिन्कल्पे ३५ द्वितीयपरार्धस्यायं कल्पमाह अयमिति द्वितीय
परार्धस्यायं वाराहइति विख्यातः प्रथमः कल्पः ३६

हरेः कालमितापुर्माननास्तीति ध्वनितमिदानीं स्पष्टयति काल इति निमेषत्रिलवइत्युपचर्यते ननु परमार्थः हरेरिति शेषः तस्य निमेषोऽस्ति चेत्तद्धर्मत्वेन कालाभिभूतत्वमायातमिति मंदांशं कां प्रत्याह अव्याकृत
 स्येति यः परमाण्वादिर्द्विपरार्थास्तवेरितः कथितः यश्च धाम्ना लोकानां मानिनां ममाहमेत्यभिमानवता ब्रह्मादीनां प्रभुरन्यथा कर्तेश्वरः सकालो भूम्ना देशतः कालतोगुणतश्च पूर्णस्य नैवेष्टेनैवेष्टेन प्रभुर्नान्यथा
 कर्तुं समर्थश्चेति यस्मात्तस्मादज्ञबोधनाय निमेषइत्युक्तमत एवोपचर्यत इत्युक्तं । भूमत्वमुपपादयति अव्याकृतस्येत्पादिना अव्याकृतस्य निमेषादिविकाररहितस्य परिच्छिन्नत्वेन विकारसंभवः स्यादित्यत उक्तं
 अनंतस्येति देशार्थं तत्र परहितस्य आकाशे नीलिमोदेतीति श्रुतेरनंतस्याप्याकाशस्येव जनिमत्त्वं किं न स्यादत उक्तं अनादेरिति कारणशून्यस्य विचित्रजगत्सु एकैकारणं न स्यादत उक्तं जगदात्मन इति
 जगत्स्वामिनः हीत्यनेनानादित्वादमध्यत्वादनंतत्वादिति हेतुत्रयं स्मृत्युक्तं सूचितं अत्र कालशब्देन बहूनामभिधेयत्वेऽपि सर्वसंहर्त्री श्रीदुर्गेवाभिधीयते तस्या एव ब्रह्मादिप्रभुत्वादप्यथा चेतनसन्निधानरहित
 स्य पाषाणादेरपि प्रभुत्वं स्यान्न चेदं कापि दृष्टमित्यभिप्रायेणाचार्यैः यमः कालो मानुषाणां तस्य कालः सुदर्शनः । तस्यापि रुद्रस्तत्कालो ब्रह्मादुर्गापितस्य त्वित्याद्युदाहृतम् ३७ ३८ प्रकारांतरेण भगवन्माहात्म्यं क
 थयति विकारैरिति अंतर्देशेन्द्रियपंचभूतमन आख्यैः षोडशविकारैर्युक्तः दशेन्द्रियाणि च मनोभूतान्यंङगता नितु विकारा इति वचनात् बहिर्द्विगुणया विशेषनाम्न्यापृथिव्यावृतः ततः परत आदिशब्दगृहीतेः
 दशोत्तरैः अप्रतेजोवाय्वाकाशाहंकारमहत्त्वप्रकृतिभिः पृथिव्या सहाष्टप्रकृतिसंज्ञांगतैरावृतः । पृथ्वीविशेष इत्याहुः शब्दादिनां बहुत्वतः । सा सूक्ष्मत्वाद्गुणोत्पदं द्विगुणात्तदुत्तराः । अबादयः प्रकृत्यंता अष्ट

कालोऽयं द्विपरार्थाख्यो निमेष उपचर्यते ॥ अव्याकृतस्यानंतस्य ह्यनादेर्जगदात्मनः ३७ कालोऽयं परमाण्वादिर्द्विपरार्थास्तवेरितः ॥ नैवेष्टे स प्रभुर्भूम्न ईश्वरो धा
 ममानिनाम् ३८ विकारैः षोडशभिर्युक्तो विशेषादिभिरावृतः ॥ आंङ्कोशो बहिर्यं पंचाशत्कोटिविस्तृतः ३९ दशोत्तराधिकैर्यत्र प्रविष्टः परमाणुवत् ॥ ल
 क्ष्यते तर्गताश्चान्ये कोटिशोऽहंङराशयः ४० यमाहुरक्षरं ब्रह्म सर्वकारणकारणम् ॥ विष्णोर्धाम परं साक्षात्पुरुषस्य महात्मनः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे
 तृतीयस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ४१ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति ते वर्णितः क्षतः कालाख्यः परमात्मनः ॥ माहिमा वेदगर्भोऽथ यदस्माक्षीन्निबोध मे १

प्रकृतयः स्मृता । इति च । कियत्संख्याविस्तार इत्यत उक्तं पंचाशदिति एवं विधौ ङ्कोशोऽयं यत्र हरौ प्रविष्टः परमाणुवल्लक्ष्यते तस्मिन् ङ्कोशे तर्गताश्चान्ये च कोटिशो हरेः शरीररूपा अंङराशयो लक्ष्यंते ३९ ४०
 परमाणुपरममहच्छब्दवाच्यः पदार्थः साक्षात्परायण एव न पार्थिवान्यतम इत्याह यमिति यमं ङाधारं भगवंतं अक्षरं ब्रह्म सर्वकारणानां ब्रह्मादीनामपि कारणमाहुः तस्य महात्मनो महत्परिमाणोऽपेतस्य
 साक्षात्पुरुषस्यात्यंताणुतरशरीरेषु सरणाद्वर्तमानात्पुरुषनाम्नो विष्णोरयमांङ्कोशः परं धाम केवलं गृह्यते । हि शब्देन तदंतर्गता अंङराशयोऽपि गृह्यते वर्तमानाः एकमेवांङ्बहुत्वेन प्रत्येकं रोमकूपगतत्वाद्
 नंतमित्यादिविशेषस्मृतिप्रसिद्धं सूचयति तदुक्तं अंतर्गताः शरीराणि शरीराणां बहुत्वेन अतीतानागतैस्तथा । अस्यैव देवकार्येषु प्रतिप्रतिचदर्शनात् । विष्णुसामर्थ्यतोऽंङानां बहुत्वं नान्यथा भवेदिति ।
 एकमेवांङ्बहुत्वेन प्रत्येकं रोमकूपगम् । ब्रह्मापश्यत्तथात्मानं हरेस्तेषु पृथक्पृथगिति च । अतोतीतानागतवर्तमानानंतब्रह्मादिपरमभागवतैरनवरतागणिता चैत्यमाहिमत्वादायुर्मानहन्ति त्वात्तस्य देशकालगुणानं
 त्यज्ञानस्यानंतकालीनतत्सामीप्यादिनिर्वाणमुख्यसाधनत्वात्तस्मिन्नेति शयभक्त्या तज्ज्ञानं सर्वथा संपाद्यं मुमुक्षुणेति भावः ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वादशो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ अत्र हरेरानंत्यज्ञानं यथा प्रीतिजनकत्वेन मुक्तिसाधनं तथा ब्रह्मादितारतम्यज्ञानं चेत्पेतदर्थं सृष्टिप्रकारः कथ्यते तत्राविद्यायाः हेतुषु प्राथम्यात्तत्सृष्टिं वृत्तं वृत्तमनूच्य वक्तव्यार्थं प्रतिजानीते इतीति १

१ तात्पर्यगतं स्वकीयमिदं तथाच शरीराणि अंतर्गताः प्रविष्टाः विष्णुशरीरबहुत्वेन तद्वतानां ङांङानां बहुत्वमित्युक्तं भवति ॥

आदिकृद्ब्रह्माअग्रेतमःससर्जेत्यन्वयः अथमोहादिकमत्रैकवचनंनयथातस्तम्येनसृष्टिरितिज्ञापनायेतिज्ञातव्यं । क्रमस्तु । तमस्तुशर्ध्वरंभोक्तंमोहश्चैवविपर्ययः । तदाग्रहोमहामोहस्तामिस्रःक्रोधउच्यते । मरणं त्वंधतामिस्रमविद्यापंचपरिवेकेत्युक्तएव । तमोज्ञानंविपर्यासोमोहोऽन्येतुतदाग्रहाइतिवचनात् । एषांमूलकारणमाह अज्ञानेति आज्ञानादृष्टिर्गोचरंनितथा २ अविद्याहेयेत्याशयेनाह दृष्टेति ततस्तर्हिदृष्टिर्निवृत्ताकिनेत्याह भगवद्ध्याननेति अनेनसर्वप्रायश्चित्तसूच्योपायःभगवद्ध्यानमिति सूचितम् ३ आत्मभूर्ब्रह्मावसिष्ठादिव्यावृत्त्यर्थंनिष्क्रियानितिपरमहंसान् ४ ऊर्ध्वरेतसइत्यनेनैवस्वाज्ञाविमुखा एतद्विज्ञानमपिब्रह्मासृष्ट्यंतरकरणाशयोक्तिं तानिति स्वोविष्णुस्तस्मादुद्भूतवानितिस्वभूतस्तसृष्टिकर्म मोक्षधर्माणोनिवृत्तिमार्गस्थाः ५ कथमवज्ञातइत्यतउक्तं प्रत्याख्यातेति निरस्तमनुशासनमाज्ञा करणंयैस्तेतथातैःचुक्रोधेतिशेषः क्षणिकोयंकोपश्चतुर्मुखस्वनदीर्घकालीनइतिभावेनाह क्रोधमिति ६ प्रजापतेर्ब्रह्मणःसचासौमन्युःक्रोधःतन्मन्युःसद्योनियमनात्पूर्वक्षणमेवक्रोधसमयेभ्रुकुटीनीलशि

ससर्जाग्रेथतामिस्रमंधतामिस्रमादिकृत् ॥ महामोहंचमोहंचतमश्चाज्ञानवृत्तयः २ दृष्ट्वापापीयसींसृष्टिनात्मानंबद्धमन्यत ॥ भगवद्ध्यानपूतेनम नसान्यांस्ततोसृजत् ३ सनकंचसनंदंचसनातनमथात्मभूः ॥ सनत्कुमारंचमुनिनेष्क्रियानूर्ध्वरेतसः ४ तान्बभाषेस्वभूःपुत्रान्प्रजाःसृजत्पुत्रकाः ॥ तन्नै च्छन्मोक्षधर्माणोवासुदेवपरायणाः ५ सोवज्ञातःसुतैरेवंप्रत्याख्यातानुशासनैः ॥ क्रोधंदुर्विषहंजातंनियंतुमुपचक्रमे ६ धियानिगृह्यमाणोपिभ्रुवोर्म ध्यात्प्रजापतेः ॥ सद्योजायततन्मन्युःकुमारोनीललोहितः ७ सर्वैरुददेवानांपूर्वजोभगवान्भवः ॥ नामानिकुरुमेधातःस्थानानिचजगद्गुरो ८ इतितस्यवचःपाद्भोभगवान्परिपालयन् ॥ अभ्यधाद्रद्रयावाचामारोदीस्तत्करोमिमे ९ यदरोदीःसुरश्रेष्ठसोद्वेगइवबालकः ॥ ततस्त्वामभिधास्यंति नाम्नारुद्रइतिप्रजाः १० हृदिद्रियाण्यसुर्योमवायुरग्निर्जलंमही ॥ सूर्यश्चंद्रस्तपश्चैवस्थानान्येकादशैवते ११ मन्युर्मनुर्महानासोमहाविश्वक्रतुध्वजः ॥ मरुरेताभवःकालोवामदेवोद्धृतव्रतः १२ धीर्दृष्टिरशलोमाचनियुत्सर्पिरिलांबिका ॥ इरावतीसुधादीक्षारुद्राण्योरुद्रतेस्त्रियः १३ गृहाणैतानिनामा निस्थानानिचसपोषणम् ॥ आभिःसृजप्रजाबद्धीःप्रजानामसियत्पतिः १४ इत्यादिष्टःसगुरुणाभगवान्नीललोहितः ॥ सत्वाकृतिःस्वभावेनससर्जात्मस माःप्रजाः १५ रुद्राणांरुद्रसृष्टानांसमंताद्भसतांजगत् ॥ निशाम्यसंख्यशोयूथान्प्रजापतिरशंकत १६ अलंप्रजाभिःसृष्टाभिरीदृशीभिःसुरोत्तम ॥ मया सहदहंतीभिर्दिशश्चभ्रुभिर्बलवर्णैः १७

रानेत्रोहितस्यादित्यतोनीललोहितइति कारणगुणाःकार्येसमवर्तंतीतिन्यायात् अनेनसद्योजातोनीललोहितइतिनामद्वयंनिरुक्तम् ७ लोकेबालस्वभावप्रवर्तनायतस्यतंवाक्ति सवाइति इंद्रादिदे वानांपूर्वजः ८ पाद्भोब्रह्मा मारोदीरितिपदम् ९ प्रधाननामाह यदिति १० हृन्मनः ११ नामानीतिनामबहुलस्यप्रार्थितत्वात्कथंरुद्रेत्येकनामकरणमितिप्रह मन्युरिति मरुरेताःमरुगभिः । मरुगभिः कृष्णवर्त्माशुचिर्वह्निषर्बुधः । धूमध्वजश्चित्रभानुर्दहनोद्वहवाहनइत्यभिधानात् वह्निर्वीर्यइत्यर्थः ऊर्ध्वरेतस्त्वादिब्रतधारणाद्धृतव्रतः । ऊर्ध्वरेतंविहृत्पाक्षंशंकरंनीललोहितमितिश्रुतिः १२ रुद्राण्योरुद्रभा यांस्तेतुभ्यंदत्ताइतिशेषः १३ सपोषणमितिक्रियाविशेषणं पुष्पात्पनयागार्हस्थ्यधर्ममितिपोषणाभार्या प्रजानांपतिरसियच्चस्मात्तस्मात्प्रजाभवेत्पतित्वमपिगच्छतीति १४ गुरुणाब्रह्मणासत्वाकृ तिर्वीर्याकृतिःसत्त्वंबलमाकृतिर्मूर्तिःस्वभावेनोग्रत्वादिगुणैरात्मसमाः १५ १६ १७

प्रवृत्तं कर्म निवार्य पुनः किं व्यधत्ते तितत्राह तप इति तपो बहुविधं तत्रेदं को दशमत्राह सर्वेति भगवद्गुणस्मरणलक्षणं तप आतिष्ठेत्यर्थः तप आलोचन इति धातोः सृष्टावनुपयुक्तेनानेन किमिति मा भूच्छंकेति व
 किं तपसेति भवति तपसैव यथा पूर्वतथेदं विश्वं सृष्टाभविष्यतीत्यन्वयः १८ निर्विषयेनानेन किमिति तत्राह तपसेति स्वविषयेण तपसोपलब्धस्य हरेः प्रसादेन लब्धज्ञानो भवान्सृष्टाभविष्यतीति भा
 वः सूर्यादियोज्योतिर्वैलक्षण्यात्परं तर्हि निराकारं किनेत्याह भगवंतमिति ऐश्वर्यादिगुणशालिनं तर्हि किं न दृश्यत इत्यत उक्तं अधोक्षजमिति अबाह्येन्द्रियज्ञानविषयं तर्हि शशशृंगतुल्यमित्यत उक्तं सर्वेति
 नान्विदं जीवदत्तत्वं किनेत्याह अंजसेति इदमेव तत्त्वं नान्यदित्यर्थः । अंजसात्वरिते तत्त्वेऽप्यहो ह्युत्तरे दयोरिति यादवः । तत्त्वेऽप्यद्वांजसाद्वयमित्यमरश्च १९ सत्त्वाकृतिः स्वभावेनेत्युक्तसत्त्वस्वभावो
 स्य स्पष्टः गुर्वाज्ञाकरणादिति भावेनाह एवमिति वनं जलम् २० तपस्तप्त्वारुद्र एव सृष्टिशेषं करिष्यतीति मत्वा ब्रह्मणा तूष्णीं स्थितं किं तत्राह अथेति भगवतो हरेरजोमिश्रसत्त्वशक्त्या युक्तस्य चतुर्मुखस्य अंगे
 भ्य इति शेषः २१ किं नामानस्त इति चोद्यमानवकाशायाह मरीचिरित्यादिना २२ कस्मात्कस्मादंगादेर्षां जन्मेति तत्राह उत्संगादिति उत्संगादूरोः सकलतत्त्वनिर्णायकेऽस्मिच्छास्त्रेऽप्यथा तारत
 म्यसृष्टिकथनं दुष्टजनमोहनाय तस्यापि शास्त्रतात्पर्यार्थत्वात् महतां प्रियत्वाच्च सृष्टेश्च बहुविधत्वात् तत्सृज्यानां च बहुरूपत्वादतो निर्णायकं ग्रंथांतरानुसारेणास्पतात्पर्यं भवगंतव्यं । तदुक्तं । कालतो बलतश्चै

तप आतिष्ठ भद्रं ते सर्वभूत सुखावहम् ॥ तपसैव यथा पूर्वसृष्टा विश्वमिदं भवान् १८ तपसैव परं ज्योतिर्भगवंतं मधोक्षजम् ॥ सर्वभूतगुहावासमंजसा विंदते पु
 मान् १९ मैत्रेय उवाच ॥ एवमात्मभुवादिष्टः परिक्रम्य गिरां पतिम् ॥ बाढमित्थमुपामंज्य विवेश तपसेवनम् २० अथाभिधाय तः सर्गे दशपुत्राः प्रजज्ञिरे
 भगवच्छक्तियुक्तस्य लोकसंतानहेतवः २१ मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ भृगुर्वसिष्ठो दक्षश्च दशमस्तत्र नारदः २२ उत्संगान्नारदो जज्ञे दक्षो गुष्ठा
 त्स्वयं भुवः ॥ प्राणाद्वसिष्ठः संजातो भृगुस्त्वचिकरा क्रतुः २३ पुलहो नाभितो जज्ञे पुलस्त्यः कर्णयोः क्रुषिः ॥ अंगिरामुखतो क्षणोत्रिर्मरीचिर्मनसो भवत्
 २४ धर्मः स्तनादक्षिणतो यत्र नारायणः स्वयम् ॥ अधर्मः पृष्ठतो यस्मान्मृत्युर्लोकभयंकरः २५ हृदिकामो भुवोः क्रोधो लोभश्चाधरदच्छदात् ॥ आस्याद्वा
 क्रुसिं धवो मे द्वात्रिंशतिः पायोरघाश्रयः २६ छायायाः कर्दमो जज्ञे देवहूत्याः पतिः प्रभुः ॥ मनसो देहतश्चेदं जज्ञे विश्वसृजो जगत् २७

ज्ञानानंदातिकैरापि । सर्वैर्गुणैर्विष्णुरेव श्रेष्ठस्तद्वरारमा । अनंतांशेन कालात्तु समातस्याश्चतुर्मुखः । अवरो बहुलांशेन तत्समो वायुरुच्यते । नियमाद्वायुरेवैको ब्रह्मत्वं याति नापरः । तस्मात्समानता मुक्तौ वायुत्वोक्तं
 चिदूनता । दशवर्षतु तत्पश्चाज्जननं तस्त्रिंशोरपि । आनंदादिस्तदशांशः कालः संवत्सरात्परः । यावत्पश्चाज्जनिस्तावत्पूर्वदेहक्षयो भवेत् । ब्रह्मवाय्वोस्तु पेदेऽप्यौ तदशांशः सुखादिकः । शेषस्य गरुडस्यापि कालो
 दिव्यसहस्रकः । शेषरुद्रौ ब्रह्मवायू यथा तद्वत्परस्परम् । तदेव्यस्तदशांशः स्युस्ततस्त्रिंशद्रादयो मताः । एवं मुक्तौ च पूर्वच नान्यथा कचिद्विष्यते । अन्यथोक्तिर्यत्र च स्यात्तन्मोहार्थं भविष्यति । पूर्वापरविपर्ययो
 बहुरूपत्वे हेतुत इति वचनात् । इंद्राद्याः सनकाद्याश्च दक्षाद्या येऽपि चापरे । ऋषयो मनवो देवास्तद्वंश्या ये च केचन । उमाया अवराः सर्वैर्गुणैः सर्वैरसंशयः । तत्समो न भविष्यो भवानभूतोऽद्यतनोऽपि वा । ऋते ह्येव ब्रह्मवायु
 शेषवैद्वान्संभार्यकान् । शंकरं चेति वेत्तव्यमन्यन्मोहार्थमुच्यत इत्यन्यत्रापि २३ २४ यत्र यस्य धर्मस्य गृहे नारायणः स्वयं हरिर्नरनारायणकृष्णनाम्ना जात इति शेषः यस्मादधर्मान्मृत्युर्वैहवियोगलक्षणः
 २५ उत्पन्न्यनंतरमपि स्वकारणमुक्त्वानतिष्ठतीति हृदीति अधरदच्छदाधरोष्ठात् बाहुभ्यानुषी पायोर्गोलकात् अघाश्रयः दुःखाद्यभिमानो २६ शरीरच्छायायाः कर्दमोऽप्यन्योऽस्तीति देवहूत्याः
 पतिरिति संक्षिप्य फलितमाह मनस इति २७

भगवन्महत्तत्त्वविद्भिर्महद्भिरसुरजनमोहनं कर्तव्यमिति नियममेवेक्षमाणस्य ब्रह्मणः कामिजनविर्धनप्रकारमाह वाचमिति दुहितरंशृंगाररसदोर्ध्वीतन्वीसुंदरी अकामामकुत्सिता वाचमानुषी नोस्माकं
श्रुतं वार्तामात्रं न तु तथ्यमित्यर्थः २८ भगवदुपासनया तेन तत्र नित्यसन्निहितमनस्कत्वाददुष्टमनसः स्वयं भुवो दुष्टजनमोहनरीतिमाह तमिति २९ कथमब्रुवन्नितितत्राह नेतियोगजं काममनिशुस्वां
दुहितरंगच्छेत्तस्य एतत्कर्मपूर्वस्त्वदन्यैर्कृतं ये अपरेपश्चात्तनास्तेपिनकारिष्यंतीत्यन्वयः ३० ननु पामरस्येदं दुष्करमप्रिवत् दुष्कर्मैर्धनभस्मकिरणसमर्थस्य नमद्विधस्येति तत्राह तेजयिसामिति एकस्य
चेदिदं दुष्कीर्तिकरं न बहूनामिति मंदाशं कानिरासाय ते जीयसामिति बहुवचनं बहुभिरनुष्ठितमपि सुरापानं यथानिघंतथापीति हि शब्देन लोकप्रसिद्धिं सूचयति इतोऽप्यनुपपन्नमित्याह यद्वृत्तमिति अनेन जग
दुरुत्वेनैतत्त्वद्वृत्तकरणेनेतरेषामनर्थः स्यादिति ध्वनितम् ३१ क्रोधभीत्यासां त्वयंतो न मंत्याशयेनाह तस्मादिति संलापेन प्रार्थयमाना इति भावेनाह यदिति स्वेन स्वयंप्रतिभासमानेन रोचिषा ज्ञानेना
त्मस्थं परमात्मस्थमिदं विश्वं व्यंजयामास स ब्रह्मा स्वसृष्टं धर्मपातुमर्हतीत्यन्वयः ३२ त्यागात्यागौ त्वितरप्रार्थनयामहतां स्वभावइति भावेनाह स इत्यमिति अद्यापि सहा स्थितत्वात्नेपं निजा सरस्वती किं त्वन्यैव
त्यक्ता सा केति मंदाशंका । यां तत्पाजविभुर्ब्रह्मा मानुषी वाक्तुसां स्मृता । सरस्वती निजा भार्या देवी वाचं तु तां विदुरीति वाक्येन परिहर्तव्या ३३ दिश इति दिक्स्थानालक्षयंते अन्यथामानुषीति विशेषोक्ति

वाचं दुहितरं तन्वीं स्वयं भूर्हरती मनः ॥ अकामां च कमेक्षतः सकाम इति नः श्रुतम् २८ तमधर्मे कृतमतिं विलोकयापि तरसुताः ॥ मरीचिमुख्या मुनयो विह्वं
भात्प्रत्यषेधयन् २९ नैतत्पूर्वैः कृतं त्वदनकरिष्यंति ये परे ॥ यः स्वां दुहितरंगच्छेदनिगृह्यांगजं प्रभुः ३० ते जीयसामपि ह्येतन्न सुश्लोकयं जगद्गुरो ॥ यद्वृत्त
मनुतिष्ठन् वै लोकः क्षेमाय कल्पते ३१ तस्मै न मो भगवते यदंस्वेन रोचिषा ॥ आत्मस्थं व्यंजयामास स धर्मपातुमर्हति ३२ स इत्थं गृणतः पुत्रान्पुरोदृष्ट्वा
प्रजापतीन् ॥ प्रजापतिपतिस्तन्वीं तस्याजब्रीडितस्तदा ३३ तां दिशो जगद्गुर्वोरां नीहारं यद्विदुस्तमः ॥ कदाचिद्वचायतः सृष्टुर्वेदा आसं श्वतुर्मुखात् ३४
कथं त्वक्ष्याम्य हं लोकान्समवेतान्यथापुरा ॥ चातुर्होत्रं कर्म तं त्रमुपवेदनयैः सह ॥ धर्मस्य पादाश्च त्वारस्तथैवाश्रमवृत्तयः ३५ ॥ विदुर उवाच ॥ स वै वि
श्वसृजामीशो वेदादीन् मुखतो सृजत् ॥ यद्यद्येना सृजद्देवस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ३६ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ऋग्यजुः सामाथर्वाख्यान्वेदान्पूर्वादिभिर्मुखैः ॥
शस्त्रमिज्यां स्तुतिस्तोमं प्रायश्चित्तं व्यधात्क्रमात् ३७

व्यर्थस्यात् तथा च यद्यस्या उत्पन्नं नीहाराख्यं तमो विदुरित्यर्थः वेदादितदभिमानिनीनां सृष्टिर्विरितेति सुप्रप्रतिबुद्ध इव तत्सृष्टिकथयति कदाचिदिति चतुर्मुखोदिति चतुर्भ्यो मुखेभ्य इत्यर्थः ३४
चातुर्होत्रकर्मदिकमपि भगवद्ब्रह्मानपूर्वकं सृष्टत्वाद्ब्रह्ममिति भावेनाह कथमिति कर्मणा समवेतानुपपन्नं लोकान् कथं त्वक्ष्यामि द्रक्ष्यामीति ध्यायतो ब्रह्मणो वाचा कर्म तं त्रं कर्मशास्त्रं स मुत्पन्नं उपवेदस्मृतिलक्ष
णेनैवेरुपोद्वातग्रंथैः सह अत्र विशेषस्तु अभिमानिनः शब्दतश्च ब्रह्मावेदान्ससर्जह । यज्ञार्धांश्च रूपेवाचा तथा सर्वाभिमानिनः । इतिहासपुराणेषु श्रुत्वा हरिमुखात्स्वयम् । भारतादीन् विनापश्चाद्वारिणान्यै
श्रनिमित्तान् इत्यनेन ज्ञातव्यः आश्रमवृत्तयः आश्रमाश्च तदाचाराश्च ३५ विदुरः स्वयं विभागं जानन्नपि लोकहितार्थं विविच्य वक्तव्यमिति पृच्छतीत्याह विदुर इति ३६ मैत्रेयोऽपि लोकहिताय विस्तर
तो विदुरप्रश्नं परिहरतीत्याह ऋग्यजुरिति पूर्वादिभिः पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरदिक्भेदाभिज्ञैः शस्त्रं त्रं ऋग्वेदगतामिज्यां त्रं यजुषं स्तुतिस्तोमं त्रं प्रौषामवेदगौ स्तोमः क्रियमाणकर्मपुरतः क्रियमाणस्तु
तिविशेषः अन्यदा क्रियमाणास्तुतिः प्रायश्चित्तमाथर्वणं व्यधात् विभागं कृतवान् वेदानां पूर्वमेवोद्धृतत्वात् ३७

कारादिदेहः देहादुदाहृतउद्धृतः शषसहाऊष्माणः श्रोत्रादीन्द्रियाणि इंद्रियेभ्य उत्पन्ना इत्याहुः परलवाभंतस्था आत्मनो ब्रह्मणो बलं बलादभिव्यक्ताः । अत्र सामानाधिकरण्यवचनं यस्माच्च ज्ञायते चांभात्तत्तदं
गाभिधं भवेदिति वचनाद्युक्तं प्रथमापंचम्यर्थे अकुहविसर्जनीयानां कंठ इत्यादि स्थानभेदवत् ग्रंथांतरे स्थानभेदसंभवे कथमत्रोक्तं एवं स्थानमिति निर्णय इतीदं चोच्यं स्पर्शास्तस्याभवन् जीवात्स्वरादेहात् प्रजाज्ञिरे ।
ऊष्माण इंद्रियेभ्यश्च अंतस्था बलतो विभोरित्यनेन परिहर्तव्यम् ४६ निषादर्षभगां धारषड्जमध्यमधैवताः । पंचमश्चेत्यमी सप्ततंत्री कंठोत्थिताः स्वरा इति सप्तस्वराः प्रजापतेर्विहारेण शरीरसंचरणा विशेषण भवति
स्मभभवन्नित्यन्वयः । स्वराणां सप्तविशेषत्वात् तत्सामग्रीमतस्तदुत्पादनसामर्थ्यस्यात्तदस्य कथमिति तत्राह शब्दोति । शब्दब्रह्मात्मको ब्रह्मा सर्वशब्दाभिधीयतः । ऋतेनारायणादीनि नास्मांसविषयो यत इति वच
नानारायणादिनास्मां व्यतिरेकेण सर्ववेदादिशब्दराशोर्विषयत्वात्तदुत्पादनसामर्थ्यमस्तीत्यर्थः नित्यवर्णात्मकवेदानां नित्यत्वेन व्याप्तत्वात्परिच्छिन्नस्य ब्रह्मणस्तद्विषयत्वं कथमत्राह व्यक्तेति व्यक्तं ब्रह्मांड
मुद्दिष्टमव्यक्तं महदादि च । तद्व्यापकत्वाद्ब्रह्मा तु व्यक्ताव्यक्तात्मकः स्मृत इत्यतो व्याप्तिमत्त्वात्तद्विषयत्वं युक्तं उक्तादन्यत्रापि व्याप्तिशक्तिमत्त्वात्प्रभोरित्युक्तम् ४७ देहात्तदवयवेभ्यो ब्रह्मणः सृष्टिमुक्ताऽधुना

स्वराः सप्तविहारेण भवन्ति स्म प्रजापतेः ॥ शब्दब्रह्मात्मनस्ताव्यक्ताव्यक्तात्मनः प्रभोः ४७ ब्रह्मानुभावविततो नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ ततो परा मुपादाय
सप्तसर्गाय मनोदधे ४८ ऋषीणां भूरिवीर्याणामपि सर्गमविस्तृतम् ॥ ज्ञात्वा तद्ब्रह्म येभ्यश्चितयामास कौरव ४९ अहो अद्भुतमेतन्मे व्यापृतस्यापि नित्यदा ॥
न ह्येधं ते प्रजानूनं देवमत्र विधातकम् ५० एवं युक्तिमतस्तस्य देवं चावेक्षतस्तदा ॥ यस्य रूपमभूद्देवाय त्कायमभिचक्षते ५१ ताभ्यां रूपविभागाभ्यामि
थुनं समपद्यत ॥ यस्तु तत्र पुमान्सोभून्मनुः स्वायं भुवः स्वराट् ५२ स्त्रीयासीच्छतरूपा ख्यामा हि ष्यस्य महात्मनः ॥ तदा मैथुनधर्मेण प्रजापदां बभूवुरे
५३ स चापिशतरूपायां पंचापत्यान्यजीजनत् ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ तिस्रः कन्याश्च भारत ५४ आकूतिर्देवहूतिश्च प्रसूतिरिति सत्तम ॥ आकूतिरुचये
प्रादात्कर्दमायतु मध्यमाम् ॥ दक्षायादात्प्रसूतिं च यत जापूरितं जगत् ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ४१ ॥

प्रकारांतरेण तस्मात्सृष्टिवाक्ते ब्रह्मेति । ब्रह्माततः पूर्वस्मादपरां स्त्रीपुरुषां करणशक्तिमुपादाय सर्गाय मनोदधे इत्यन्वयः । परतंत्रस्य ब्रह्मणः स्वाधीनसृष्टिः कथमत उक्तं अनुभावेति अनुभावेन परब्रह्मणा
विततः तस्यानुग्रहामृतेन पूर्ण इत्यर्थः । ब्रह्मानुभाववितत इत्येकं वापदं परब्रह्मणः प्रभावेण विततः हरेरनुकूलेन भावेन सत्तया विततो धिक्कृतो विशेषसन्निधानवानिति वा अतएव नानाशक्त्युपबृंहितः नानावि
धसृष्टिसामर्थ्यपूर्णः ४८ तत्रासिंहावलोकनप्रकारेण परां सृष्टिं चितयतीत्याह ऋषीणामिति यत्र पश्चात्तत्रः श्रेष्ठस्तत्रासिंहावलोकनमिति वचनात् पश्चादुत्पत्त्यमानस्य मनोः श्रेष्ठयादत्रासिंहावलोकनं कृतमित्य
र्थः । मरीच्यादि ऋषीणां सकाशादपि तत्तस्मादविस्तृतत्वादेव अनेन महतापि पुरुषेण करिष्यमाणं कार्यमालोच्य कर्तव्यं न सहसेति निर्दिशितम् ४९ चितनविधां दर्शयति अहो इति सृष्टौ व्यापृतस्य कुतस्तत्राह
नहीति चितयानिश्चितमाह देवमिति देवानुग्रहोस्त्वचेत् सृष्टिः पूर्णवदिति निरचिनोदित्यर्थः ५० फलितमाह एवमिति युक्तिमतो व्यानवतः देवानुग्रहमप्यपेक्षमाणस्य कस्य ब्रह्मणो रूपं द्विधाभूत् यद्
यं केन ब्रह्मणा प्राप्तत्वात्कायनामाभिचक्षते निरुक्तज्ञातिशेषः ५१ तद्रूपद्वयं किमभूदिति तत्राह ताभ्यामिति तयोर्नामविशेषमाह यस्त्विति स्वराट् चक्रवर्ती ५२ अस्यामनोरंघ्रं गोमोविभूतिरुद
त्याह तदेवि तदा तन्मिथुनसृष्टिकालमारभ्य ५३ अनेन मनुना कान्यपत्यान्युत्पादितानीति तत्राह सवेति तन्नामान्माह प्रियव्रतेत्यादिना यतः कन्याजयात् ५४ ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृती
यस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अस्मिन्मध्यायेहरेरवतारकथाश्रवणादिनासाक्षात्पुरुषार्थः स्यादिति निरूप्यते श्रीशुकः परीक्षिते पुनरापविदुरमश्रमकारं वक्ति निशम्येति १ स्वधर्माचारैः स्वर्गं नयतीति पत्नीतां प्रतिलभ्य तत इत्यने न व्यापारांतरं निषेधात् २ कोसौ वैदुरिकः प्रश्रय इत्यत्राह चरितमिति मेमहं वक्तव्यत्वे हेतुमाह विष्वक्सेनेति विष्वक्सेन चरितं तद्वक्तव्यं चरितं विदुरमश्रमकारं वक्ति निशम्येति ३ विष्वक्सेन चरितं तद्वक्तव्यं चरितं विदुरमश्रमकारं वक्ति निशम्येति ४ श्रीशुकः परी क्षिते विदुरमश्रमकारं वक्ति निशम्येति ५ शौनकादिभ्य इत्याह इति ब्रुवाणां भिति सहस्रशीर्ष्णो हरेश्चरणोपधानं पादपीठापितं भगवत्कथायां प्रणीयमानः प्रेषमाणः अभ्यचष्टाहेत्यन्वयः विदुरमश्रमकारं वक्ति निशम्येति ६ संभाषणानंतरं मन्यकथाप्रसंगो नास्तीति भावेनाह यदेति नायमंजलिर्दीपिक इति भावेनोक्तं प्रणत इति ७ ननु किमपि भाषागुह्याद्यन्यतमा सांकेतिकी वा न द्वितीयः अप्रस्तुतत्वादसंभवाच्च प्रथमा च समाधि श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य वाचं वदतो मुनेः पुण्यतमानृप ॥ भूयः प्रपच्छ कौरव्यो वासुदेव कथा हतः १ ॥ विदुर उवाच ॥ स वै स्वायं भुवः सम्राट् प्रियः पुत्रः स्वयं भुवः ॥ प्रतिलभ्य प्रियां पत्नीं किंच कारततो मुने २ चरितं तस्य राजर्षेरादिराजस्य सत्तम ॥ ब्रूहि मे श्रद्धा नाना य विष्वक्सेनाश्रयो ह्यसौ ३ श्रुतस्य पुंसां सुचिरं श्रम स्य नन्वंजसा मूरिभिरीडितो र्थः ॥ यत्तद्गुणानुश्रवणं मुकुंदपादारविंदं हृदयेषु येषाम् ४ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रुवाणं विदुरं विनीतं सहस्रशीर्ष्णश्चरणोपधानम् ॥ प्रहृष्टो मा भगवत्कथायां प्रणीयमानो मुनिरभ्यचष्ट ५ मैत्रेय उवाच ॥ यदा स्वभार्यया साकं जातः स्वायं भुवो मुनिः ॥ प्रांजलिः प्रणतश्चेदं वेदगर्भमभाषत ६ त्वमेकः सर्वभूतानां जन्मकृद्वात्तिदः पिता ॥ अथापि नः प्रजानां तेशु श्रूषाकेन वा भवेत् ७ तद्विधेहि नमस्तुभ्यं कर्मस्विज्यात्मशक्तिषु ॥ यत्कृत्वेह यशो विष्व गमुत्र च भवेद्भक्तिः ८ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतस्तुभ्यमहं तात स्वस्ति स्याद्वां क्षितीश्वर ॥ यन्निर्व्यलीकेन हृदा शाधि मे त्यात्मनार्पितम् ९ एतावत्यात्मजैरेवं का र्या ह्यपचितिर्गुरौ ॥ शक्त्या प्रमत्तैर्गृह्येत शासनं गतमत्सरैः १० सत्त्वमस्यामपत्यानि सदृशान्यात्मनो गुणैः ॥ उत्पाद्य शाधि धर्मेण मां यज्ञैः पुरुषं यज ११ परं शुश्रूषणं मत्स्यत्प्रजारक्षयानृप ॥ भगवांस्ते प्रजाभर्तुर्हृषीकेशो नुतुष्यति १२ येषां न तुष्टो भगवान् यज्ञलिङ्गो जनार्दनः ॥ तेषां श्रमोऽप्यपार्थाय यदा त्माना हतः स्वयम् १३ मनु उवाच ॥ आदेशोऽहं भगवतो वर्तयाम्यरिसूदन ॥ स्थानं त्विहानुजानीहि प्रजानां मम च प्रभो १४

रेवेति भावेनाह त्वमेक इति अथ जन्मकृत्वा दृष्टिदत्त्वात्पितृत्वाच्च पोष्यैः शुश्रूषाकर्तव्या साकेन येन कर्मणा स्यादित्यर्थः अपिशब्देन कार्याकरणेपातकं सूचयति ७ तदिति तत्कर्म इतोपि भगवच्छुश्रूषा कर्तव्येत्याह कर्मस्विति आत्मशक्तिषु स्वकेषु नित्यनैमित्तिकेषु कर्मस्विज्या पूजा तत्कर्मविशिनाष्टि यत्कृत्वोति इह लोके सर्वत्रयशो मुत्र परलोके गतिः सुखप्राप्तिरक्षणस्यावाह शमितिशेषः ८ सांछिष्ये सद्गु णा एव मनुग्रहः कर्तव्य इति भावं ध्वनयन् ब्रह्मावक्ति प्रीत इति तच्च समाच्छादि शिक्षस्व आत्मना परमेरणां मंतरेण ९ इयमेका गुरोः क्रियमाणा पूजेत्याह एतावतीति अपचितिः पूजा एतावतीति केपमित्यत्राह शक्त्येति अथ गुरुनि योगानंतरं मेव शक्त्या शासनमाज्ञा गृह्येति यत्सेयमित्यर्थः १० आज्ञा माह सत्त्वमिति अस्यां शतरूपायां ११ केन वेत्स्यस्य श्रं परिहरति परमेति अमेनाज्ञाग्रहणमेकमितरस्य ज्ञापालनमिति द्वयं शुश्रूषणमुक्तं भवति पुरुषस्य पुरुषार्थाय श्रीनारायणप्रसाद एव ततः प्रजापालनेन किंतव्यमाह भगवानिति १२ बाधकमाह येषामिति यज्ञोऽलं गं ज्ञापको यस्य स तथा श्रमः इदं नः श्रमः साधनमित्यनुष्ठानाद्यायासः आत्मा परमात्मा १३ ब्रह्मणा प्रजापालनायोपदिष्टो मनुस्तदाज्ञायादापब्रज्याणं शार्थयते आदेशोऽहमिति कामाचारिसूदन अनुजानीहि अनुज्ञापयादित्यर्थः १४

मूय्यालयेस्थानेस्थिति विधाय प्रजापालनं कर्तव्यमित्याज्ञां तावदाशंक्य परिहरति यदोक्तं इति सर्वसत्त्वानां पिपीलिकादिसर्वशानिना यदोक्तं आवासस्थानं सामहीमहाभिसिप्रलयजलेमग्राभूत् हेदेव अस्यादे
व्याभूमेरुद्धरणेयत्नः क्रियतामित्यन्वयः १५ पूर्वमेव भूमेरभावं जानन्नपि ब्रह्मा प्रार्थनापूर्वकं कृतमेवोपकृतं स्यादिति मन्वानो भूमेरुद्धारमालोचयतीत्याह परमेष्ठीते यथोन्नेतुमशक्या तथा सनां मग्राम् १६
मज्जने निमित्तमाह पीतमिति यावता पीतेन जलस्योद्रेकः शाम्यति तावत्सर्वमित्युच्यते न तु निःशेषत्वेन अन्यथा वार्षिःप्लाव्यमानेत्यसंगतं स्यात् निवेशितानिवेशनीकृता १७ १८ वार्षिजैः
प्लाव्यमाना चंचली क्रियमाणालयंगता मग्रा प्रजानां भारेणेति शेषः सृजतः सतः अत्रास्यामवस्थायाम् १९ इदमेवानुष्ठेयमित्याह यस्येति सत्यसंकल्पस्य हरेर्भक्तत्वात् ब्रह्मापि सत्यसंकल्प इतीमम
र्थध्वनयन् हरेः प्रादुर्भावप्रकारमाह इतीति नासाविवरा नासाविलात्सहसा सद्यो निरूपितत्वेन वराहतोको वराहशिशुः २० तस्य ब्रह्मणः स्वस्थ आकाशे स्थितः २१ कुमारैः सनकादिभिः २२
सौकरं सूकरस्य विद्यमानं तर्कयामास मीमांसितवान् मीमांसाप्रकारं वाक्किं किमेतादिति अहो इत्यनेन निकटवर्तिनो मुनीनुन्मुखीकरोति वतस्वेदयन् २३ किं बहुनेदं महाश्रुयं अंगुष्ठाशिरोमात्रः अंगुष्ठा
यदोक्तः सर्वसत्त्वानां महीमग्रा महांभसि ॥ अस्या उद्धरणे यत्नो देवदेव्या विधीयताम् १५ मैत्रेय उवाच ॥ परमेष्ठीत्वपां मध्ये तथा सन्नामवेक्ष्य गाम् ॥ कथ
मेनां समुन्नेष्य इति ध्यायिष्या चिरम् १६ पीतं मया जलं पूर्वं पृथिवी च निवेशिता ॥ तथापि किमिदं साद्यप्लाव्यते पुनरंबुभिः १७ प्रजादेवा सुरपितृमनुष्यप
शुपक्षिणः ॥ सरीसृपान्नगान्नागान्भूतान्युच्चावचानि च १८ सृजतो मेक्षिति वार्षिः प्लाव्यमानालयंगता ॥ अथात्र किमनुष्ठेयमस्माभिः सर्गयोजितैः १९
यस्याहं हृदयादासं स ईशो विदधातु मे ॥ इत्यभिधाय तोनासाविवरात्सहसानव २० वराहतोको निरगादंगुष्ठपरिमाणतः ॥ तस्याभिपश्यतः स्वस्थः क्षणेन
किल भारत २१ गजमात्रः प्रववृधेत दद्भुतमभून्महत् ॥ मरीचिमुख्यैर्विप्रैश्च कुमारैर्मनुना सह २२ दृष्ट्वा तत्सौकरं रूपं तर्कयामास चित्रधा ॥ किमेतत्सौकर
व्याजं सत्वं दिव्यमवस्थितम् ॥ अहो वताश्रयं मिदं नासायामेविनिःसृतम् २३ दृष्ट्वांगुष्ठाशिरोमात्रः क्षणाद्रांशुः शिलोपमः ॥ अपिस्विद्रगवानेष यज्ञो मेखेदयन्म
नः २४ इति मीमांसतस्तस्य ब्रह्मणः सहस्रानुभिः ॥ भगवान्यज्ञपुरुषो जगर्जागेंद्रसन्निभः २५ ब्रह्माणं हर्षयामास हरिस्तांश्च द्विजोत्तमान् ॥ स्वगर्जितेन
ककुभः प्रतिस्वनयता विभुः २६ निशम्य तद्वर्धरितं स्वस्वेदक्षयिष्णुमायामयसूकरस्य ॥ जनस्तपः सत्यनिवासिनस्तोत्रिभिः पवित्रैर्मुनयोऽगृणन्स्य ॥ २७
तेषां सतां वेदवितानमूर्तिर्ब्रह्मावधार्यात्मगुणानुवादम् ॥ न नर्दभूयो विबुधो दयायगजेंद्रली लोजलमाविवेश २८

अपरिमाणः गलिताः स्थूलपाषाणा गण्डशैला इति स्मृताः । एष वराहो भेदनः खेदयन् यज्ञो भगवानपिस्वित् २४ ब्रह्मणः सहस्रोत्पन्ना ज्ञाननिरासप्रकारमाह इतीति मीमांसतो मीमांसमानस्य सतः मरी
च्यादिसूनुभिः २५ गर्जितफलमाह ब्रह्माणमिति प्रतिस्वनयता प्रतिध्वनिमतीः कुर्वता गर्जितेन २६ अयं हरिरिति ज्ञात्वा एतैः किमकारीति तत्राह निशम्येति मायामयसूकरस्येच्छामयवराह
स्य स्वस्वेदक्षयिष्णुस्वस्वेदविनाशकरं वर्धरितं सूकराणां नादविशेषं श्रुत्वा जनादिलोकनिवासिनो मुनयस्त्रिभिः पवित्रैर्निर्दोषवेदैस्तं यज्ञपुरुषमगृणन्मित्यन्वयः स्मेत्यनेन गुणानुपूर्वकस्तुतिं सूचयति जनस्त
पइति छंदोभंगभयाद्वेदानुकारित्वाद्वा विसर्गात् २७ स्तुतिस्तत्प्रसादजननीसमभूदैति भावेनाह तेषामिति वेदानां वितानेन विस्तारेण प्रतिपादितामूर्तिर्यस्य सतया यज्ञा वेद एव वितानमुद्योचमुप
रिपतदवकरनिवारणवर्त्तयस्याः सा वेदवितानातादृशी मूर्तिर्यस्य सतया यज्ञवितानमूर्तिरिति पाठे यज्ञविस्तारेषु गृहीतमूर्तिरित्यर्थः आत्मनो ज्ञानानंदादिगुणानामनुवादो यस्मिन् सतया यज्ञस्तुतिरुत्पन्नं वेदमव
धार्य न नर्दननाद मूयइत्युभयत्र संबध्यते प्रलयजलम् २८

तत्तद्योनिजानां तत्तत्क्रियायां तत्तद्भावोऽनिवार्य इति जलप्रवेशोत्पन्नं वाक्कि उत्क्षिप्तेति सभगवान्महीध्रः नारायणारूपः पर्वतः कंपलयजलमविशदित्यन्वयः तं विशिनाष्टे उत्क्षिप्तवाल उद्धृतपुच्छः ।
 अन्यत्रोन्नतकपोलः वालंतुकपिल्वज्रं ह्रीं बिंदीर्धरोमकमित्याभिधानात् ह्रीं बिंदुं वा स्वेभाकाशे चरतीति खचरः उभयत्र समानं कठोराः परिहृताः सटाबहलके सरान्धुन्वन्कंपयन् अन्यत्र सटालताविशेषाः
 सराः परुषारोमशारोमवती त्वग्यस्य सतथोक्तः अन्यत्र रोमशः पिबुमंदः खरापिबुमंदस्य त्वग्यस्य सतथा सुरैराहतमभ्रं येनासौ सुराहताभ्रः संताडितमेघः अन्यत्र सुरैः शृंगैः सितशृंगो धवलदंष्ट्रः अन्य
 त्रस्पृष्टं ईक्षायानेत्रस्पृज्योतिस्ताराकनीनिकातया विभासो विभासनं दीप्तिर्यस्य सतथोक्तः यद्वा दर्शनाख्याभिज्जालपाशो भगवान् २९ घ्राणेनैद्विपेण विजिघ्रन् गंधोपादानं कुर्वन् कोटापदेशो देवकार्यानि
 मितेन वराहः ननु साक्षाद् वराहः किंतु स्वर्गस्वतो ध्वरांगो यज्ञमूर्तिः श्रीनारायणः पूर्वत्र पर्वतोपमत्वेन दंष्ट्रेति रत्रतु अशांतत्वद्योतनायेति न पुनरुक्तिः अध्वरस्य यज्ञस्य अंगानि कुशादीनि साधनानि यस्मिन् सोध्व
 रांग इति वा । अपदेशो लक्षणे स्यान्निमित्तव्याजयोरपीति यादवः ३० जलप्रवेशसमये समुद्रेण स्तुतिरेवाकारि नत्वा क्रोश इत्याशयेनाह सवज्जेति स उदन्वान् समुद्रो ह्येव ज्ञेश्वरमापादति भावेन बुको शाजुहावोच
 नादेत्यर्थः रक्षाप्रार्थनायां क्लेशः प्राप्त इत्यत उक्तं वज्रकूटवदयो घनवद्गिरिणोपेतस्यांगस्य निपातवेगेन विशीर्णोति निष्पिष्टः कुक्षिर्यस्य सतथा अतएवोदरवेदनयास्तनयन् शब्दं कुर्वन् आतर्ज्वत्स्रष्टा
 ऊर्ध्वगता अतएव दीर्घा ऊर्मय एव करास्तैः उदरादिवेदनार्तः पुरुषो यथा शिरसि करं निधाय आक्रोशति तथेति लौकिकार्थः अध्यात्मस्तुतिरेव कृतेत्यर्थः ३१ स्वरतरंगिणिकिरणपरितप्तलोकवराहवज्रह

उत्क्षिप्तवालः खचरः कठोरसटाविधुन्वन् स्वररोमशत्वक् ॥ सुराहताभ्रः सितशृंग ईक्षायोतिर्विभासो भगवान्महीध्रः २९ घ्राणेन पृथ्याः पदवीं विजिघ्रन् को
 टापदेशः स्वयमध्वरांगः ॥ करालदंष्ट्रोऽप्यकरालदृग्भ्यामुद्दक्षिय विप्रान् गृणतो विशत्कम् ३० सवज्रकूटांगनिपातवेगविशीर्णकुक्षिस्तनयनुदन्वान् ॥
 उत्सृष्टदीर्घोर्मिकरैरिवार्तश्चक्रो शयज्ञेश्वरपाहिमेति ३१ सुरैः क्षुरप्रैर्दरयंस्तदापउत्पारवारं त्रिवरुरमायाम् ॥ ददर्शांतत्र सुषुप्सुरग्रेयां जीवधानीं स्वयमभ्य
 धत्त ३२ स्वदंष्ट्रयोद्धृत्य महीं विलग्रांस उत्थितः संरुह्ये रसायाः ॥ तत्रापि दैत्यं गदया पतंतं सुनाभसं दीपिततीव्रमन्युः ३३ जवानरुंधानमसह्य विक्रमः सलीलये
 भंमृगराट् विभांसि ॥ तद्रक्तपंकांकिततुंडगंडो यथा गजेन्द्रो जगतीं विभिदन् ३४

रेजलप्रवेशः किंतु यद्दर्शनार्थं प्रावेशित दर्शनमनेन कृतमित्याह सुरैरिति उत्पारवारमिति क्रियाविशेषणं पारेतीरांतरे स्थितं जलं वायुयोद्धतं भवति तथा क्षुरप्रैः क्षुरसाधर्म्यं पूरयंतीति क्षुरवैचिशितैरित्यर्थः यदा
 स्वर्धचंद्रैः अर्धचंद्रैः क्षुरमः स्यादिति यादवः । सुरैस्तस्य समुद्रस्यापोदरयन् भिदन् त्रिभिर्वेदैर्विषय इति त्रिवरुः त्रिषु युगेषु अवतारं वृणोतीति वा गुरुशब्दवत्प्रक्रिया दूलोपे पूर्वस्य दीर्घोण इति दीर्घः अग्रे सर्वा वि
 लाप्य सुषुप्सुर्निद्रां कर्तुं कामः सहरिषी जीवधानीं सर्वभाण्याधारभूतामभ्यधत्त जलस्योपरि निहितवान् तांगांतत्र रसायां पाताले ददर्शेत्यन्वयः वरुः सुगलरेखा स्याद् वराहस्य च विस्वुतेत्यभिधानाद्वा लित्रयांकित
 गलोवा पारं वृणोतीति पारवारः कर्मण्यणित्यणप्रत्ययः पश्वादि प्राणिजातं तद्यथोद्धतं स्यात्तथेति वा ३२ भगवतामहीं दृष्ट्वा किमकारीति तत्राह स्वदंष्ट्रयेति विलग्रां रसातले बंदी गृह्यन् स्थितां महीं
 स्वदंष्ट्रयोद्धृत्य रसाया उत्थितः स आदिवराहः संरुह्ये उपर्यारुह्य रसालयैरसुरैः स्वभूतभूम्युन्नयनसमये निद्रितं कितत्राह तत्रापि वि सहरिस्तत्र भूम्युद्धरणसमये पिस्वं धानं गदया पतंतं दैत्यमादिहिरण्या
 क्षंदंष्ट्रयाजघानेत्यन्वयः कीदृशः सुनाभवच्चक्रवत् संदीपिततीव्रमन्युः प्रज्वलितात्पुष्पकोपोऽतएव सहा विक्रमः मृगराट् सिंहभंगजं यथा तथा अभसीत्यनेन रसातलात् किंचिद्दूर्ध्वमागत्येति सूचयति तस्य दी
 प्तिविशेषमाह तद्रक्तेति यथा जगतीं तटभूमिं विभिदन्ति र्यदंतप्रहारेण गोल्लिखन् तत्पंकांकिततुंडगंडो भवति तथा दंष्ट्रया हिरण्याक्षं हत्वा तत्स्पर्कपंकेनांकिततुंडगंड उच्चकाश इति शेषः अनेन न विशेषणेन
 हिरण्याक्षो द्वौ तत्रैको दंष्ट्रया हत इतरस्त्वन्येनापुधेनेति ज्ञायते ब्रह्मजस्तु हिरण्याक्षः प्रथमं दंष्ट्रया हतः । स एव पार्षदाविशो द्वितीयः कर्णताडनात् । पूर्वलयोदके मग्रां द्वितीयं तेन मज्जिताम् । भुवभुद्धरतेवासौ

हरिणाक्रोडमूर्तिर्नैत्यवर्गतव्यः अत्रैवोत्तरग्रंथेविदुरप्रश्नपरिजिहीर्षुणाहरिणाहिरण्याक्ष एक एवव्यस्यस्योच्यते तदुक्तं व्यत्यासेनापिचोच्यंतंअविवेकेन कुत्रचित् । दुष्टानामोहनार्थोपतत्रयत्रकथाःकचिदिति अविवेकोनामनवकुहरेरज्ञानं । सर्वज्ञस्यकुतोज्ञानंव्यासस्योदारकर्मणइतिवचनात् ३४ अयंहरिरेवनलोकवराहइतिज्ञापनापविर्चिचप्रमुखानांदेवाना मुपपत्तिविधिवाक्त्ति तमालेति उत्क्षिपंतमुद्धरंतं अनुवाकैरित्यसंख्याविशिष्टैर्वदवाक्यैः ३५ उपस्थावार्किकृतंतत्राह जितंजितमिति त्रयीतनुंवेदमतिपाद्यांशुतिपरिधुन्वते रोमजलत्यागायकंपमाना य निलिल्लुपुर्निलीनाः तेतुभ्यम् ३६ अनेनविष्णुरधंनलोकवराहइत्यस्यकिमायातमितितत्राह रूपमिति दुष्कृतात्मनामितिविशेषणेनसुकृतात्मनासुदर्शनमितिध्वनितं अतइदमेवास्यपरब्रह्मत्वे मानंसूचितं अध्वरात्मकंयज्ञसाधनप्रसूतिकारणं अनेनापिनकेवलभूष्युद्धरणार्थमितुसकलयज्ञसाधनप्रसूतयेइदंरूपमितिसूचितं यद्वा यज्ञारूपपरमात्मरूपं यज्ञोविष्णुर्देवतेतिश्रुतेः अनेनब्रह्मत्वंस्पष्टमुक्तंभवति अयमात्माब्रह्मेतिच अस्ययज्ञात्मकत्वंस्पष्टयति छंदांसीत्यादिना सप्तच्छंदांसीत्यादयोयस्यतत्त्वगादिषुवर्ततेतेतुभ्यंनमइत्यन्वयः बर्हिर्दर्भः दक्षिचक्षुषिचतुर्भिर्होतृभिःक्रियमाणंकर्मचातुर्होत्रं ३७ इडापज्ञपात्रं चमसश्चतुष्कोणसंनिवेशोपज्ञपात्रं प्राशित्रयज्ञपात्रंपुरोडाशादिर्वा द्वादशतोयग्रहाः रसनेजिह्वापांक्रियायांच चर्वणंदंतैश्चर्वणं । चर्वणंचूर्णनंदंतैरितिपादवः ३८ आत्मजन्मतवजननं

तमालनीलंसितदंतकोव्याक्षमामुत्क्षिपंतंगजलीलयांग ॥ प्रज्ञायबद्धांजलयोनुवाकैर्विचिमुख्याउपतस्थुरीशम् ३५ देवाऊचुः ॥ जितंजितंतेऽजितयज्ञभा वनत्रयीतनुंस्वापरिधुन्वतेनमः ॥ यल्लोमगर्तेषुनिलिल्लुपुर्बध्यस्तस्मैनमःकारणसूकरायते ३६ रूपंतवैतन्ननुदुष्कृतात्मनांदुर्दर्शनंदेवयदध्वरात्मकम् ॥ छंदांसियस्यत्वाचिबर्हिरोमस्वाज्यंदशित्वंघ्रिषुचातुर्होत्रम् ३७ सुकृतुंढासीत्सुवईशनासयोरिडोदरेचमसःकर्णरंभ्रे ॥ प्राशित्रमास्येरसनेग्रहास्तुतेयच चर्वणंतेभगवन्नग्निहोत्रम् ३८ दीक्षात्मजन्मोपसदःशिरोधरस्त्वंप्रायणीयोदयनीयदंष्ट्रः ॥ जिह्वाप्रवर्ग्यस्तवशीर्षणंकृतुःसभ्यावसथ्याचितयोऽसवोहिते ३९ सोमस्तुरेतःसवनान्यवस्थितिःसंस्थाविभेदास्तवदेहधातवः ॥ सत्राणिसर्वाणिशरीरसंधिस्त्वंसर्वयज्ञक्रतुरिष्टिवंधनः ४० नमोनमस्तोसिलमंत्रदेवताद्रव्याय सर्वक्रतवेक्रियात्मने ॥ वैराग्यभक्त्यात्मजयानुभावितज्ञानायविद्यागुरवेनमोनमः ४१

दीक्षाव्रतसंग्रहः उपसदः उपसत्तमानोपज्ञविशेषाः उपसत्तिविशेषावाशिरोधोग्रीवात्वंप्रायणीयोदयनीयदंष्ट्रः यस्यदंष्ट्रयोरुपक्रमावसानकर्मणीइष्टीप्रायणीयोदयनीयसंज्ञेवर्ततेसतथोक्तः । क्रतुःसंकल्पः क्रतोरितिपाठेक्रतोःसत्यसंकल्पस्यसर्वक्रत्वाधारस्यवातवशीर्षकंशिरः सभ्यावसथ्यौ अग्निचितयः सप्तक्रतवस्तवासवः प्राणाजन्मभूमयःचितयइतीष्टकाबंधनविशेषावा ३९ सोमोलता प्रातरादित्रीणिसवनानि अवस्थितिर्निश्चलत्वेनगतिनिवर्तनं संस्थाविभेदाअग्निष्टोमादयःसप्त । अग्निष्टोमादयःसंस्थाभेदाःसप्तास्यतंतवइतिपादवश्च । त्वगादिसप्तदेहधातवः । अत्रश्लोकद्वयंसप्त सुप्रथमेतिसूत्रात् प्रथमायाःसप्तमीत्वंयुक्तं त्वचीत्यादिसप्तमीप्रयोगाच्च । सर्वाणिसत्राणिवहुभिःसंभूयकर्तव्यानिदीर्घकालीनानियज्ञविशेषकर्माणि । किंबहुनोक्तेनेत्युपसंहरति त्वंसर्वेति एकाहिकइच्छाहि कादिसर्वयज्ञस्थापकेच्छावान् इष्टिवंधनः तवदेहबंधनेसंहननेइष्टिःप्रतिपत्तिथ्यादिषुक्रियमाणकर्मविशेषोवर्ततइत्यर्थः ४० उक्तानुक्तविशेषणानिसमुचीयविशिषांति अखिलेत्यादिना सत्तामदत्वे नमंत्रादिषुसन्निहितत्वादसिलमंत्रदेवताद्रव्यायसर्वक्रतवःसंकल्पायस्माद्भवतिससर्वक्रतुःतस्मैक्रियात्मनेकर्मकारयितृत्वेनतद्व्याप्राय आत्मजयात्मनस्तवप्रसादाज्जातयावैराग्यजृम्भितभक्त्यानुभावितंस्वयेत्येतानुसारेणसमुत्पादितंस्वविषयज्ञानंयेनसत्तथातस्मै वेदादिपरविद्यागुरवे ४१

पूर्वमनाथत्वेन विलग्नमित्यनेन स्त्रीणां मध्यवत्कृशत्वं ध्वनितमधुना सनाथत्वेन पर्वताद्यवयवपुष्पभूमिर्विराजत इति स्तुवंतीत्याह दंष्ट्राग्रकोट्येति दत्तादंतेन मतंगजेन्द्रस्य सपत्रपद्मिनी सपत्राविसिनी नलि
न्यांतु विसिनी पद्मिनी मुखा इत्यमरः अनेन हरेर्धरणी धरेति नाम सार्थकमिति सूचितं ४२ इतरसंयोगेनेतरेषां विराजनं हरेस्त्वात्मनैवेति भावेन स्तुवंतीत्याह त्रयीमयमिति भूमंडलं धृतेन दत्ताचका
स्ति विराजते चकासदीप्ताविति धातुरदादिः शृंगेणोद्वेन घनेन विभ्रमः कांतिविशेषः ४३ ब्रह्माद्यभीष्टं जानतोऽप्येनां किं करोमीति हरेः प्रश्नात्प्रागेन स्वाभीष्टं विज्ञापयंतीत्याह संस्थापयेति जगतां जंग
मानां तस्थुषां स्थावराणां मातरं तवपत्नीभेनां संस्थापयजलस्योपरीतिशेषः कीदृशस्त्वं पितासि सर्वस्येति शेषः यद्वा त्वं जगतां पितासि तस्थुषां मातरमेनामिति त्वत्कृतोपकारप्रत्युपकारमन्यमपश्यंतो व
यमिमं नमस्कारं कुर्म इति विज्ञापयंतीत्याह विधेमेति उभयोर्मातृत्वापितृत्वं तस्मादिति व्यंजयंतो विंशतिंतीत्याह यस्यामिति अनेन भूमेर्माहात्म्यं च सूचितं अरणिरग्निमथ नदारुविशेषः ४४ त्वदप्येनेदं
कर्म निरूपयितुमशक्यं किंपुनः करणमिति विज्ञापयंतीत्याह कइति उद्विर्बर्हणमुद्धरणमिदमस्माकमेवाश्वर्धनतवेति श्रावयंतीत्याह नेति इतोऽप्यधिकविस्मयोऽस्तीति विज्ञापयंतीत्याह यइति अतिविस्म
योति शयितविस्मयः ४५ वाचा तव गुणगणानां संकीर्तनेन मनसा संस्मरणेन अंतःशुद्धाः बहिस्तव सटाग्रसमुद्भूतशुद्धजलबिंदुभिः पावितावयमिति विज्ञापयंतीत्याह विधुन्वतेति तृतीयाषष्ठ्यर्थे विधुन्व

दंष्ट्राग्रकोट्याभगवंस्त्वया धृता विराजते भूधरभूः समूधरा ॥ यथा वनाग्निः सरतो दत्ता धृता मतंगजेन्द्रस्य सपत्रपद्मिनी ४२ त्रयीमयं रूपमिदं च सौकरं भूमंड
लं नाथ दत्ता धृतेन ते ॥ चकास्ति शृंगोद्वेन न भूयसा कुलाचलेन्द्रस्य यथैव विभ्रमः ४३ संस्थापयैनां जगतां स तस्थुषां लोकाय पत्नीमसि मातरं पिता ॥ विधे
मयस्यैनमसा सह त्वया यस्यां स्वतेजोऽग्निमिवारणावधाः ४४ कः श्रद्धांतीत्यतमस्तव प्रभोरसांगताया भुव उद्विर्बर्हणम् ॥ न विस्मयो सौत्वयि विश्वविस्मये
यो माययेदं सृजेति विस्मयः ४५ विधुन्वता वेदमयं निजं वपुर्जनस्तपः सत्यनिवासिनो वयम् ॥ सटाशिखोद्भूता शिवांबुबिंदुभिर्विमृज्यमाना भृशमीशपावि
ताः ४६ सवैव तभ्रष्टमतिस्तवैष ते यः कर्मणां पारमपारकर्मणः ॥ त्वद्योगमायागुणयोगमोहतो विस्रंसतां नो भगवान्विधो हि शम् ४७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रत्युप
स्थीयमानस्तैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ सलिले स्वखुराक्रांत उपाधत्ता वितावनिम् ४८ स इत्थं भगवानुर्वी विष्वक्सेनः प्रजापतिः ॥ रसायालीलयोन्नीताम
प्सु न्यस्य ययौ हरिः ४९ य एव मेतां हरिमेधसो हरेः कथां सुभद्रां कथनीयमायिनः ॥ शृण्वीत भक्त्या श्रवयेत वो शर्तं जनार्दनोऽस्याशुहृदि प्रसीदति ५० त
स्मिन् प्रसन्ने सकला शिषां प्रभौ किंदुर्लभं ताभिरलंलवात्मभिः ॥ अनन्यभक्त्या भजतां गुहाशयः स्वयं विधत्ते स्वगतिं परः पुमान् ५१

तस्तव यद्वा विधुन्वता त्वया पाविताः तत्कथमित्यतो विंशतिं सटेति त्वया पाविता इति यत्सटाग्रशिवांबुबिंदुभिरिति ४६ वराहस्य गंडशीलाशुपमत्वेन परिच्छिन्नत्वात्कर्मणोपि तथा त्वान्नायं विष्णुरित्या
शंक्यतथामन्वानो भ्रष्टमतिरित्याह सवा इति यः पुरुषोऽपारकर्मणो नंतविक्रमस्य तव कर्मणां भूष्युद्धरणादिलक्षणानां पारमंतरेषु ते सभ्यगिच्छति सभ्रष्टमतिर्वा इत्यनेन नरकपातं लक्षयति नोस्माकं तादृश
ज्ञानेन दुःखोदको लोकोमाभूत्किंतु सुखोदक एव स्यादिति प्रार्थयंत इत्याह त्वद्योगेति तव बंधकशक्त्या भ्रष्टमनस्कत्वेन विस्रंसतां गलिततत्त्वज्ञानानां शंसुस्वसाधनज्ञानसाध्यं लोके विधेहीत्यन्वयः ४७ भक्तव
त्सलो हि मतिभावयंस्तदुक्तं करोति हरिरित्याह प्रत्युपस्थीयमान इति ४८ हरिस्ततः परं किंच करोति तन्नाह स इत्थमिति प्रजापतिः प्रजापालनशीलः उन्नीतामुद्भूताम् ४९ अस्म्यवराहस्य विक्रमस्य पु
रुषार्थकहेतुत्वादयं हरिरेवेति भावेन तच्छ्रवणादिफलमाह यइति हरिमेधसः संसारसंहारिबुद्धेः कथनीयमायिनः कथनयोग्यसामर्थ्यस्य उशतीमभीष्टदोग्धीम् ५० तत्प्रसादफलमाह तस्मिभिति लवात्म
भिर्लवकालरूपाभिः पश्चान्महरीभिस्ताभिः स्वर्गाद्याशीभिः प्रसादोपि गाथावच्छ्रवणादिना न स्यादिति ध्वनयन्नाह अनन्यभक्त्येति ५१

ननु कंचित्कालं हरिकथां निषेव्य पश्चान्मुच्यंतो दृश्यंते तत्र सारत्वं कथमित्याशंक्यते पशुकल्पा इत्याह कोनामेति नामशब्दः कुत्सने कोनाम कः कुत्सितः । पुराशब्दः पुराणेनिकटातीते अनागते च वर्तते पुराणकथा
नां निकटातीतकथानामनागतकथानां च मध्ये सारभूतांतामिति शेषः । प्रबंधेन निकटातीते पुराणेनागते पुरोति यादवः । सुपूजिते मोक्षे धत्ते सुसुखं वापयतीति वा सुधा । दुधाञ्धारणपोषणयोर्धेत्पान इति धातुः । म
वापहां संसारविनाशनी भद्रावहा च पपौ शशाविति प्राच्या इति सूत्रात्पकारवकारः भवो भद्र इति यादवः नरेतरं पशुं ॥ ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्या
यः ॥ १४ ॥ रुद्रादीनां हर्षाज्ञाकारित्वेन तद्वशाद्विरूपमचरितत्वात्तं न्यगुणाकरे हरौ मनोरातिः कर्तव्या पुरुषेणेति विधीयते स्मिन्नध्याये । तत्रादौ विदुरः पुनर्मुनिनावर्णितं वराहचरितमाकर्ण्य हरिकथायामलंबु
द्धिरहितो विशेषतः श्रोतुकामो मैत्रेयं पृच्छतीति शुकः परीक्षितं कथयति निशम्येति समुद्यतां जलिहरीमुद्दिश्येति शेषः कुत एव मवगतमित्यत उक्तं नचेति अनेन हरिकथाश्रवणतृष्णातिशयं ध्वनयति ततो हारि
प्रसादेन हरिकथाश्रवणस्यादिति शिरसि मुकुलितकरकमल इत्यर्थः कथाश्रवणविघ्नपरिहाराय धृतव्रत इति १ उक्तकथां शेषोक्तव्यं नास्तीति चोत्तयितुं श्रुतमनुवदति विदुर इत्याह तेनेति येन लयोदके प्रभूदाहा

कोनामलोके पुरुषार्थसारवित्पुराकथानां भगवत्कथां सुधाम् ॥ आपीयकर्णोजलिभिर्भवापहामहो विरज्येत विनानरेतरम् ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा
णे तृतीयस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य कौषारविणोपवर्णितां हरेः कथां कारणसूकरात्मनः ॥ पुनः संप्रच्छसमुद्यतां जलिर्नचाति
तृप्तो विदुरो धृतव्रतः १ विदुर उवाच ॥ तेनैव च मुनिश्रेष्ठ हरिणाय ज्ञमूर्तिना ॥ आदिदैवो हिरण्याक्षो हत इत्यनुशुश्रुम २ तस्य चोद्धरतः क्षोणीं स्वदंष्ट्राग्रेण ली
लया ॥ दैत्यराजस्य च ब्रह्मन् कस्माद्धेतोरभून्मृधः ३ मैत्रेय उवाच ॥ साधुवीरस्त्वया पृष्ठमवतारकथां हरेः ॥ यत्वं पृच्छसि मर्त्यानां मृत्युपाशविशातनीम् ४
यथोत्तानपदः पुत्रो मुनिना गीतयार्भकः ॥ मृत्योः कृत्वेह मूर्ध्न्येभिमारुहहरेः पदम् ५ अथात्रापीति हासोऽयं श्रुतो मेवार्णितः पुरा ॥ ब्रह्मणा देवदेवेन देवानाम
नुपृच्छताम् ६ दितिर्दाक्षयणीक्षत्तमारीचं कश्यपं पतिम् ॥ अपत्यकामाचकमेसंध्यायां हृच्छयादिता ७ इष्ट्वाग्निजिह्वं पयसा पुरुषं यजुषां पतिम् ॥ निम्लो
चत्यर्कं आसीनमग्न्यागरे समाहितम् ८ दितिरुवाच ॥ एष मां त्वत्कृते विद्वन्काम आत्तशरासनः ॥ दुनोति दीनां विक्रम्य रंभा मि वमतं गजः ९

रितेनैव रूपांतरेण २ तदश्रोतव्यांशं पृच्छति तस्येति रणोत्पत्तौ महता परार्थेन भवितव्यं तादृशोपराधः कश्चित्प्रश्नार्थः ३ मैत्रेयो विदुरप्रश्नं स्तौतीत्याह साध्विति साधुस्तत्समासूचितं वेहरीरिच्छायां
रमत इति वीरः पुरुषार्थोपयोगित्वात्साधुत्वमस्येत्याह पचामिति ४ न केवलं संसारलक्षणमृत्युपाशविच्छेदनी हरिकथा अपित्वेहिकामुष्मिकसिद्धिकरीतिनिदर्शयति पथेति मुनिनानारदेनार्भकः
पंचवर्षः अस्याः प्रपंचश्चतुर्थे वक्ष्यते ५ श्रोतृणां श्रद्धातिशयजननार्थं विदुरप्रश्नपरिहारत्वेन पुरावृत्तं कथयति अथेति अयं शब्देन पूर्ववत्प्रश्नपुत्रो हिरण्याक्षो वराहहरिणा हत इति पुनः स एव पार्श्वदाविशो
निहन्यत इति कथाविशेष आरभ्यत इति सूचयति वधस्यैककर्तृत्वाद्दुष्टजनमोहनार्थत्वाच्च एवं कथनं संभावितमित्यपि पदेन वाकिं श्रुतो वक्ष्यत इति शेषः ६ कोपमितितत्राह दितिरिति दाक्षायणीवत्तस्य पुत्री ना
म्नादिति मारीचं मरीचिः पुत्रं रामवैरिमारीचव्यावृत्त्यर्थं कश्यपमिति हृच्छयः कामः ७ मारीचं विप्रिनाष्टि इष्टेति अग्निरेव जिह्वा यस्य स तथातं यजुषां पतिं यजुर्वेदगतं यत्राणां विषयत्वेन स्वाग्निं निम्लोचति
अस्तंगच्छति अपाङ्गगरेऽग्निगृहे ८ मनसैव चक्रेन तु वाक्पूर्वकमिति तत्राह एष इति त्वत्कृते त्वामुद्दिश्य रंभां कदलीम् ९

नैकेवलं विषयभोगेच्छुरहर्त्वायाचे किमु प्रयोजनांतरेच्छयापीत्याह तद्भवानिति प्रजावतीनां पुत्रवतीनां मयि अयुं कामिति पदच्छेदः संभ्रमादिकाराशिराशकारो न लुप्तः १० अस्मदनुग्रहात्किं तव प्रयोजन
मिति तत्राह भर्तरीति सप्तर्षीपंचम्यर्थे भर्तुराप्तो रुमानानां मित्यर्थः मानमपि पुत्रावाप्तिलक्षणमित्याशयेनाह पतिरिति ११ श्रुतगुणत्वेन स्नेहोदकं यास्यामवान्वृत्त इत्यतोपि मनुग्रहः कार्य
इत्याशयेनाह पुरेति १२ भावद्वयताभिप्रायं अदवाददात् १३ उपसंहरति अयेति अथ तस्मात् भवतो महत्तमत्वा न्नमभवच्छरणगमनं सफलं स्यात् तथाष्टस्वादिति भावेनाह आप्तेति महीयासि
पुरुषे आपत्त्वेनोपसर्पणं शरणगमनम् १४ एवं प्रार्थयमाना मेनामगणय्य मारीचः किं तूष्णीं प्रभूय किंचिदुत्तरमवददुतेति संशयो माभूदिति भावेनाह इतीति १५ यतोपस्यामार्थोपायैर्गोमकीत्राणां
धर्मार्थकामानां संबन्धिनी सिद्धिः १६ एतदेव विशदयति सर्वाश्रमानिति कलत्रवान् प्रशस्तभार्यायुक्तः स्वाश्रमेण गार्हस्थ्याश्रमेणात्र दानादिनामत्र चर्यादिसर्वाश्रमानुपादाय संभाव्य संसारा रूपव्यसनसमुद्र

तद्भवान्दृष्टमानायां सपत्नीनां समृद्धिभिः ॥ प्रजावतीनां भद्रं ते मय्यायुं कामनुग्रहम् १० भर्तुर्याप्तो रुमानानां लोकानां विशतेयशः ॥ पतिर्भवद्विधो यासां
प्रजयाननुजायते ११ पुरापितानो भगवान्दक्षो दुहितृवत्सलः ॥ कंवृणीत वरं वत्सा इत्यष्टच्छतनः पृथक् १२ सविदित्वात्मजानां नो भावं संतानभावनः ॥
त्रयोदशा ददात्तासां यास्ते शीलमनुव्रताः १३ अथ मे कुरु कल्याणकामं कंजविलोचन ॥ आप्तोपसर्पणं भूमन्नमो घां हि महीयासि १४ इति तां वीरमारीचः कृ
पणां बहुभाषिणीम् ॥ प्रत्याहानुनयन्वाचा प्रवृद्धानं गकश्मलाम् १५ एष तेऽहं विधास्यामि प्रियं भीरुपदिच्छसि ॥ तस्याः कामं न कः कुर्यात्सिद्धिं सैवर्गि
कीयतः १६ सर्वाश्रमानुपादाय स्वाश्रमेण कलत्रवान् ॥ व्यसनार्णवमत्येति जलयानैर्यथार्णवम् १७ यामादुरात्मनो ह्यर्थं श्रेयस्कामस्य मानिनि ॥ यस्यां
स्वधुरमध्यस्य पुमांश्चरति विज्वरः १८ यामाश्रित्येंद्रियारातीन्दुर्जयानितराश्रमैः ॥ वयं जयेमहेलांभिर्दस्यूनदुर्गपतिर्यथा १९ न वयं प्रभवस्तां त्वामनुकर्तुं
गृहेश्वरि ॥ अप्यायुषा वाकात्स्न्येन ये चान्ये गुणगृध्रवः २० अथापि काममेनं ते प्रजायैकरवाण्यलम् ॥ यथामां नातिवाचंति मुहूर्तं प्रतिपालय २१ एषा घोरत
मावेला घोराणां घोरदर्शना ॥ चरंति यस्यां भूतानि भूतेशानुचराणिह २२ एतस्यां सा ध्विसंध्यायां भगवान्भूतभावनः ॥ परीतो भूतपर्वद्रिष्ट्वेषणादतिभू
तराट् २३ श्मशानचक्रानिलधूलिधूम्रविकीर्णविद्योतजटाकलापः ॥ भस्मावकुंठामलरुक्मदेहो देवास्त्रिभिः पश्यति देवरस्ते २४

मत्येतीत्यन्वयः स्वधुरं स्वव्यापारभारमध्यस्यानिक्षिप्य १८ इतोपि त्वंसंभाव्येत्याह यामिति इन्द्रियाण्येवारातयः शत्रव इन्द्रियारातयस्तान् इन्द्रियाणामरातयो विषयास्तानिति वा एवं चेदृष्टांतोपि संगच्छ
ते उभयेषामपि बाह्यात् पूर्वसंभावनामात्रतयोक्तम् १९ वक्ष्यमाणस्ववाक्यार्थकारयितुं मुनिः स्तुतिकरोति न वयमिति भवतो न प्रभवश्चेदन्यो भवाद्दशोनेति तत्राह ये चेति येन्ये च गुणगृध्रवो गुणलुब्धाः
पुरुषास्तेपि भार्यामनुकर्तुं न प्रभव इत्यर्थः २० किमिति स्तोत्रेण निःप्रयोजनेनेति माभूच्छंकेत्याह अथापीति यद्यप्येवमथापि तर्हि किमिति कालः क्षिप्यते इति तत्राह यथेति अतिवाचंति निदंति तर्हि दं वच
नगुडजिह्विका कल्पां मत्यत उक्तं मुहूर्तमिति प्रतिपालय प्रतीक्षस्व २१ प्रतीक्षायां किं कारणमत्राह एषेति घोराणां वेलेत्पुक्तं स्पष्टयति चरंतीति २२ भवत्सामर्थ्येन भूतानि किं कुर्वतीति तत्राह ए
तस्यामिति २३ अस्मात्पशुपतेरपि किं भयमित्याशंक्य तस्मादस्मदवद्यदर्शने भयमित्याशयवानाह श्मशानेति श्मशाने विद्यमानश्चक्रानिलो वात्पावापुः श्मशानमंडलवती वा तस्मादुत्पन्नपाधूल्याधू

म्रोधूमवर्णः विशीर्णश्चविद्योतश्चजटाकलापोयस्यसतथा विशीष्टोद्योतःप्रकाशोयस्यसतथा भस्मनावकुंडोऽवरूपणंयस्यसतथोक्तः अमलरुक्मंरजतभस्मावरुणंरजतवद्वल्लोदेहोयस्यसतथा त्रिभि
नेत्रैरितिशेषः तेतवदेवरःसहोदर्याःसत्याःपतिः २४ गर्भिणीवधनोदार्थपिशाचचर्यायाह याज्ञाकारित्वेनहरेःप्रियत्वादतस्तदप्रियंतस्याप्यप्रियमितिदानीमिदंनकार्यमित्यभिप्रेत्यतस्यहरेरतिशायितमा
हात्म्यमाह नयस्येति व्रतैर्हरिप्रीतिकैर्यस्यचरणापविद्धापदातिर्यंरुद्रहतांभुक्तभोगामप्यजांगृहभार्यापुत्रादिरूपांप्रकृतिशब्दवाच्यांश्चिमाशास्महेइच्छामःबेत्यनेनहरिमाहात्म्यमाचित्यमित्यास्वादयति
२५ अविद्यालक्षणंपटलंदर्शनप्रतिबंधकनेत्रदोषंविभित्सवोभेत्तुकामामनीषिणोयस्यानवद्याचरितंजगत्सृष्ट्यादिकर्मगृह्णन्ति श्रवणादिनेतिशेषः यश्चहरिर्निरस्तसाम्यातिशयस्तस्यहरेराज्ञयादेवेन्द्रादिस
तामाश्रयोहरःपिशाचचर्यामचरादित्यन्वयः । पिशाचचर्यामचरद्रुद्रोविष्णवाज्ञयैवतु । गर्भिणीवधनोदार्थमहोविष्णुर्विडंबरुदितिवचनबलान्मध्यहर्षाज्ञयोतिपदमध्याह्नियते पशुपतावुक्तगुणानामसंभवाच्च
अहंरुद्रायधनुरातनोमीतिपराधीनताप्रतीतिश्च २६ ननुकेचिद्वरेश्वरितमपिनिंदंतितत्कथमित्याशंक्य तेतमःप्राप्तिर्योग्याअसुरजनाइति भावेनाह हसंतीतिर्यैःशुनोभोजनमन्नामिदंशरीरंवस्त्रादिभिःस्वात्म
तयानिजस्वरूपतयाउपलालितंतेपुरुषाःसमीहितंविडंबनरूपचेष्टाविशेषमविदुषोऽविद्वांसोऽज्ञानवंतोऽतएवदुर्भगादुःस्वरूपतमआभुंग्र्याःस्वात्मनिस्वरूपएवरतस्याचरितमुपनयात् ज्येष्ठविवाहाच्चपूर्व
पुत्रोत्पत्त्याविरूपंहसंति नदेवचरितंचरोदितिद्योतकोद्दिशब्दः २७ इतोपिब्रह्मरुद्राद्यचित्यमाहिमापरमात्मेत्याह ब्रह्मादयइति ब्रह्मादयोदेवायेनहरिणाकृतंधर्मसेतुंतदाज्ञयापालयन्ति इतितत्कृत

नयस्यलोकेस्वजनःपरोवानात्यादतोतकश्चिद्विगर्हः ॥ वयंव्रतैर्यच्चरणापविद्धामाशास्महेजांबतभुक्तभोगाम् २५ यस्यानवद्याचरितंमनीषिणोगृह्ण
त्यविद्यापटलंविभित्सवः ॥ निरस्तसाम्यातिशयोहरेःस्वयंपिशाचचर्यामचरत्सतांगतिः२६हसंतियस्याचरितंहिदुर्भगाःस्वात्मनूरतस्याविदुषःसमीहि
तम् ॥ यैर्वस्त्रमाल्याभरणानुलेपनैःश्वभोजनंस्वात्मतयोपलालितम् २७ ब्रह्मादयोयत्कृतसेतुपालायत्कारणंविश्वमिदंचमायया ॥ आज्ञाकरीतस्यपिशा
चचर्याअहोविभूम्नश्चरितंविडंबनम् २८ मैत्रेयउवाच ॥ एवंसंवेदिताभर्त्रामन्मथोन्मथितेन्द्रिया ॥ जग्राहवासोब्रह्मर्षेष्टृषलीवगतत्रपा २९ संविदित्वाथभार्या
यास्तन्निर्वंधंविक्र्मणि ॥ नत्वादिष्टायरहसितयाचोपविवेशह ३० अथोपस्पृश्यसलिलंप्राणानायम्यवाग्यतः ॥ ध्यायन्जजापविरजंब्रह्मज्योतिःसनातन
म् ३१ दितिस्तुव्रीडितातेनकर्मावधेनभारत ॥ उपसंगम्यविप्रर्षिमयोमुख्यभ्यभाषत ३२

सेतुपालाःइदंविश्वंयोहारिःकारणंनिमित्तंयस्यतत्कारणंतत्कारणत्वंचमाययास्वेच्छयानपराधीनतयादिशब्देनसाहिकर्मफलोद्भिन्नतइतिमानंसूचयति तस्यहरेराज्ञांकरोतीतिआज्ञाकरी केयंशिवस्य
पिशाचचर्या हरेराज्ञयाशिवःपिशाचचर्यामकरोदित्युक्तंभवति ततःकिंतत्राह अहोइति विभूम्नःपरिपूर्णस्यहरेर्विडंबनंलोकानुकारिरूपंचरितमहोजगत्पूज्यान्रुद्रादीनापिस्वाज्ञाकर्माणिप्रवर्तयतीति
अत्ररुद्रविषयत्वेनयथास्थितव्याख्यानस्यानुपपत्तिरुक्तेतिनेहप्रपंच्यते २८ हरेर्माहात्म्यंदुरवबोधयदैवंज्ञापितयादित्यापापकर्माणिप्रवृत्तमितिभाववान्मैत्रेयएवमुक्तयातयाकिमकारीतिवैदुरीमनःशंकांप
रिहरन्नाह एवमिति संविदितासम्यग्ज्ञापिता वांसःपरिधानम् २९ निर्वंधंदुराग्रहं दिष्टायकर्मसाक्षिणेदेवाय । निर्वंधउपभोगःस्यादुपवेशस्तुमैथुनमित्यभिधानं । प्रत्यारंभेप्रसिद्धेहेत्यभिधानादेत्य
नेनप्रत्यारंभंसूचयति ३० अप्सरोमुग्धमुनिवदाकल्पमारीचेनतयोपविष्टंकिंनेत्याह अथोति अथवीर्यपातानंतरमेवाचम्यसुप्तंतेनकिमत्राह ध्यायन्निति ज्योतिःस्वज्योतीरूपंविरजंज्जलादि
रजोमलविधुरंब्रह्मध्यायन्सनातनंप्रणवनादेनसीदतेब्रह्मगायत्र्यात्मकंभ्रंजजापेत्यन्वयः ३१ दित्यापुनश्चकिंकार्यमभूदथाकिमितिगर्वीभूयास्थितांक्रियांतरमारब्धमुतेतितत्राह दितिस्त्विति स्वकर्म
णाजातेनावधेन ३२

स्वकृतपापकर्मप्रतीकारोपायमाह नमइति भूतानामृषभइत्यस्यव्याख्यानंपातिरिति अंहसमपराधम् ३३ समस्तापराधानांप्रतीकारोनमस्कारादन्योनास्तीतिमत्वातमेवतदोषनिरासपटुगुण
विषयत्वेनकरोति नमइति रुद्रीयापराधलक्षणरोगद्रावकाय रोदनाद्बुद्धइतिशिशुस्वभावोनयुक्तइत्याह महतइति तस्यलोकातुकरणार्थत्वाद्दोषायस्यादितिभावः यक्षादेरपिमहत्त्वादितिअ
तउक्तं देवायेति तस्यापिदेवयोनित्वादित्यतउक्तं उग्रायेति उद्धृतंसर्वग्रसतीत्युग्रस्तस्मै तर्ह्यंसर्वभक्षकोनतुनिजाभीष्टवर्षीत्यतउक्तं मीढुषइति मिहसेचनइतिधातुःस्वयंसुखित्वेनवर्ततेचेन्निजायसुखंद
दातीति तत्कथमित्यतःशिवायेति अनेनप्रसिद्धनामकरणेनकृत्यकर्तरिन्यस्तदंडायतद्विरुद्धकर्तरिधृतदंडायेतितत्तद्योग्यतातिरेकेणक्रियांनकरोतीत्युक्तं उभयार्थसूचकविशेषणमाह मन्यवेमननशी
लायक्रोधात्मनेवा गुणदोषौमत्वानिग्रहानुग्रहौकरोतीति अनेनइमारुद्रायस्थिरधन्वनेगिरःक्षिप्रेषवेदेवायस्वधावेइत्यादिमंत्रोदाशितः ३४ फलितमाह सनइति माभीरितिभीमःप्रसादकर्तृत्वेहेतु
माह व्यधस्येति व्याधीहसायामितिधातोःसंततहिंसाशीलस्य अपिपदेनकैमुत्पलक्षणोहेतुरुक्तः ॥ ३५ ॥ गर्भःसर्वधारक्षणीयइतिलौकिकीलोकयातामनुसरंतीमाशासानांकामयमानांप्रवेपतीकंपमा

नमेगर्भमिमं ब्रह्मन् भूतानामृषभोवधीत् ॥ रुद्रःपतिर्हिभूतानांयस्याकरवमंहसम् ३३ नमोरुद्रायमहतेदेवायोग्रायमीढुषे ॥ शिवायन्यस्तदंडायधृत
दंडायमन्यवे ३४ सनःप्रसीदताद्रीमोभगवानुर्वनुग्रहः ॥ व्याधस्याप्यानुकंप्यानांस्त्रीणांदेवःसतीपतिः ३५ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ स्वगर्भस्याशिषंलो
कयामाशासानांप्रवेपतीम् ॥ निवृत्तसंध्यानियमोभार्यामाहप्रजापतिः ३६ ॥ कश्यपउवाच ॥ अप्रायत्यादात्मनस्तेदोषान्मौहूर्तिकादुत ॥ मन्निदे
शातिचारेणदेवानांचैवहेलनात् ३७ भविष्यतस्तवाभद्रावभद्रेजाठराधमौ ॥ लोकान्सपालांस्त्रींश्चंडौमुहुराक्रंदयिष्यतः ३८ प्राणिनांहन्यमानानांदी
नानामकृतागसाम् ॥ स्त्रीणांनिगृह्यमाणानांकोपितेषुमहात्मसु ३९ तदाविश्वेश्वरःकुद्धोभगवान्लोकभावनः ॥ हनिष्यत्यवतीर्यासौयथार्द्राञ्छतप
र्वधृक् ४० ॥ दितिरुवाच ॥ वधंभगवतासाक्षात्सुनाभोदारबाहुना ॥ आशासेपुत्रयोर्मह्यंमाकुद्वाद्वाह्मणात्प्रभो ४१ नब्रह्मदंडदग्धस्यनभूतभयदस्य
च ॥ नारक्यश्चानुगृह्णंति यांयांयोनिमसौगतः ४२ कश्यपउवाच ॥ कृतशोकानुतापेनसद्यःप्रत्यवमर्शनात् ॥ भगवत्युरुमानाच्चभवेमप्यपिचादरात् ४३

नाम् ३६ आत्मनोमनसोऽप्रायत्यात् उपशमनलक्षणप्रयत्नाभावात्त्वपवापाख्यदोषान्मन्निर्देशातिचारेणमदाज्ञातिक्रमणेनहेलनादवज्ञानात् ३७ जाठराधमौपुत्राधमौअधमत्वमुपपादयति लोकानिति
३८ प्राणिनांहन्यमानानांसतामकृतापराधानांस्त्रीणांनिगृह्यमाणानांसतीनांमहापुरुषेषुकोपितेषुसत्सु ३९ शतपर्वधृक्देवेन्द्रः ४० भर्त्रेवमुक्तादितिःकिमाहितित्राह वधमिति सुनाभेनचक्रेणयुक्तःउदा
रोमहान्बाहुर्यस्यसतथोक्तः । उदारोमहतिरुपावइतियादवः । तेनमह्यंमाशासैच्छामि किंतुविशेषोस्तीत्याह माकुद्वादिति ४१ ब्रह्मशापेनहतस्यकोदोषइतितत्राह ब्रह्मेति एतादृशःकोन्योस्तीतितत्राह
नभूतेति नारक्यःनरकैपच्यमानाःप्रजाःअसौब्रह्मशापदग्धभूतभयदोवा चशब्दोवार्थे ४२ सुनाभायुधात्पुत्रयोर्मह्यंमाकुद्वाद्वाह्मणात्प्रभो ४१ नब्रह्मदंडदग्धस्यनभूतभयदस्य
हस्तवधाल्लोकोभक्तस्यान्यस्पनकचित् । तथाप्यमुरमोहापनविचिकंचित्कचिदित्याशयवान्कश्यपःप्रकरांतरेणतयोःसद्गतिःस्यादितिध्वनयन्नुतरंवाकि कृतशोकेति कृतपापकर्मनिमित्तशोकाज्जाते
नानुतापेनपश्चात्तापेनतवपुत्रस्यहिरण्यकशिपोःपुत्राणांमध्यंसेतांसंमतएकःपुत्रोभवितासतवपुत्रस्यसद्गतेर्हेतुःस्यादितिशेषः तदुक्तं हिरण्यकशिपुश्चापिभगवार्भेदयातमइत्यादि । नपुत्रमात्रात्पित्रादेःसद्गतिः
किंतुनिर्वैरादिगुणविशिष्टादितिभावेनतदुपमाह गायंतीति भगवद्यशसोविनाभूतत्वात्सममित्युक्तम् ४३

४४ साधवोपस्यप्रह्लादस्यशीलंशमादिस्वभावमनुवर्तितुमात्मनिकर्तुर्निर्वैरादिभिर्यथास्थितवस्तुदर्शनादिगुणैरात्मानमंतःकरणं भावयिष्यंतिशमाविमत्कुर्वति दोषानपनीयकथामिवयोगैरौषध्याद्युपायै
दुर्वर्णदुष्टवर्णहेमेवयथाभावयंति अष्टादशदोषाभिरस्यस्वस्वरूपास्थितिकुर्वति तथेत्यर्थः अनेननिदर्शनेनात्रेदंतात्पर्यमवगतव्यं तथाहिरण्यकशिपौद्वौचेतनौतत्रैकःसद्गतिर्योग्यएकोन्यगतिर्योग्यः
अनादिभाक्तिलक्षणयोग्यतावधेनदुःसंगदोषलक्षणदुर्वर्णमपनीयपुत्रादिःसचेतनस्यसद्गतिहेतुःस्यान्नविष्णुभाक्तिविधुरस्यासोन्यदुष्टजनमोहनार्थं तदुक्तं । स्वतःसद्गतिर्योग्यस्यपुत्रदेहेतुतामवेत् । योग्यता
नादिभाक्तिःस्यादयोग्यस्यकुतो गतिरिति ४५ तवपौत्रस्यप्रह्लादस्यमाहात्म्यंभगवत्प्रसादायत्तमितिभावेनाह यत्प्रसादादिति यस्यहरेःप्रसादात् प्रसन्नत्वेहेतुमाह यदात्मकामिति यदात्मकंयत्स्वा
मिकंयेनव्याप्तंचशश्वदृक्सर्वदैकप्रकारज्ञानोभगवान्यस्यानन्ययासर्वोत्तमोहरिरेतत्तद्वशोन्योनास्तीत्येवंविशिष्टयादृशाज्ञानेनतोष्यते ४६ सवाइति सएवपौत्रोमहात्माएतादृशमहिमा अतत् तस्मा
द्धरेन्यत्सर्वमनित्यमसारंहीनंचेतिनिरूप्यविहास्यतित्यक्षयतीत्यन्वयः महानुभावोमहाप्रभावःवैष्णवसिद्धांतेमहानिश्चयोवा वैकुण्ठनारायणम् ४७निर्वैरादिभिरित्यत्रादिशब्दोक्तान्गुणानाह अलंपटइत्यादि

पुत्रस्यैवचपुत्राणांभावितैकःसतांमतः ॥ गायंतिपद्मशःशुद्धंभगवद्यशसासमम् ४४ योगैर्हेमेवदुर्वर्णंभावयिष्यंतिसाधवः ॥ निर्वैरादिभिरात्मानंयच्छी
लमनुवर्तितुम् ४५ यत्प्रसादादिदंविश्वंप्रसीदतियदात्मकम् ॥ शश्वदृक्भगवान्यस्यतोष्यतेऽनन्ययादृशा ४६ सर्वेमहाभागवतोमहात्मा महानुभावो
महतांमहिष्ठः ॥ प्रवृद्धभक्त्याह्यनुभाविताशयेनिवेश्यवैकुण्ठमतद्विहास्यति ४७ अलंपटःशीलधरोगुणाकरोहृष्टःपरार्थव्यथितेषुदुःखितः ॥ अभूतशत्रु
र्जगतःशोकहर्तानैदाधिकंतापमिवोदुराजः ४८ अंतर्बाहिश्रामलमजनेत्रंस्वपूरुषेच्छानुगृहीतरूपम् ॥ पौत्रस्तवश्रीललनाललामंद्रष्टास्फुरत्कुण्डलमंडि
ताननम् ४९ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ श्रुत्वाभागवतंपौत्रममोदतदितिर्भृशम् ॥ पुत्रयोश्चवधंकृष्णाद्विदित्वासीन्महामनाः ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
तृतीयस्कंधेदितिकश्यपसंवादेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ प्राजापत्यंतुतत्तेजःपरतेजोहनंदितिः ॥ दधारवर्षाणिशतंशंकमानाऽसुरार्दनाव १
लोकेतेनहृतालोकेलोकपालाहतौजसः ॥ न्यवेदयन्विश्वसृजेष्वांतव्यतिकरंदिशाम् २

ना अलंपटोविरक्तः शीलधरःशीलसमाधावितिधातोःसमार्धकुर्वाणः गुणाकरोगुणानिधिःव्यथितेषुदुःखितेषुपरेषुदुःखितस्तदुःखमात्मीयंकरोतीत्यर्थःअभूतशत्रुरजातशत्रुःनैदाधिकमुष्णकालजातम्
४८ अतद्दास्यतीत्यनेनब्रह्मेतरजगद्दास्यतिनतुब्रह्मेतिध्वनितमर्थंस्पष्टयति अंतर्बाहिरिति श्रियोललनायाःत्रियोललामंतिलकस्थानीयंद्रष्टाद्रक्षयति ४९ एतच्छ्रुत्वादित्याकिमकारीतितत्राह श्रुत्वेति अ
मोदतेत्यनेनदितिरपिसद्गतिर्योग्येतिनिरूपितमिति ५० ॥ इतिश्रीभागवतेम०तृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ जयविजययोःशापमोक्षयोःप्रदानरूपसत्तत्त्वादिमाहित्रावेर्ण
नेनतेषांभगवत्समाधिसमुद्रैकसमुद्रतमाहात्म्येनानेरुपमचारितमाहिमाहरिरितिनिरूप्यतेस्मिन्नध्याये तत्रादौदित्यापुनःकिमकारीतिविदुरस्यहार्दप्रश्नपरिहराति प्राजापत्यमिति प्राजापतेःकश्यपस्येदं
इतियथाविहितप्रत्ययः परेषांतेजस्विनांतेजोहन्तिहरतीतिपरतेजोहनं असुरार्दनाद्धरेर्वधंशंकमाना १ किमतस्तत्राह लोकइति तेनगर्भेणलोके हृतालोकेअपहृतप्रकाशेति तत्परिहारार्थहतौजसोन
ष्टसामर्थ्याः इंद्रादिलोकपालाः दिशांष्वांतव्यतिकरमंधकारेणप्राप्तंन्यत्ययमुपद्रवंमित्यर्थः २

यद्येनसंविग्राभ्रातावयमेतत्तमेवेत्थजानासि तत्रनिमित्तंवदन्ति नहीति कालादिव्यवधानेनाज्ञानंस्यादित्यतउक्तं कालेनेति अस्पृष्टमव्यवहितंज्ञानवर्त्मयस्यसतथातस्याप्रतिबद्धज्ञानमार्गस्येत्यर्थः ३ त
 देवविवृणोति देवदेवेति परेषामुत्तमानामपरेषामधमानामतीतानागतानांवाभूतानांभाववित्दृश्यज्ञोसीतियदतोव्यक्तंजानासीतिभावः ४ सर्वस्मात्प्रणतिरेवप्रसादजनीतिमत्वातत्पूर्वकंस्तुवंति नमइति
 विज्ञानवीर्यायाप्रतिबद्धज्ञानाय तदेवविशदयति माययेति माययाश्रीनारायणानुगृहीतप्रज्ञाबलेनइदंविश्वमुपेयुषेज्ञातवते रजआदिगुणेनज्ञानप्रतिबंधःसंभाव्यतइत्यतउक्तं गृहीतेति हर्षाज्ञायाउपद्राव
 कत्वेनगृहीतरजआदिगुणविशेषाय इतोपिज्ञानवीर्यतवेतिभावेनस्तुवंति नमस्तइति व्यक्तंअज्ञातस्ययोनयेकारणाय सृज्येषुवस्तुषुब्रह्मांडसर्जनस्यातिबहुलज्ञानसापेक्षत्वात्तस्यस्रष्टुर्ब्रह्मणोतिशयि
 तज्ञानमस्तीतिक्विवक्तव्यमितिनिरूपितं सर्वेषांज्ञानादिगुणप्रतिबंधकारजआदिगुणाः कथमस्यनविरोधकाहरिप्रसादादितिचे तत्प्रसादसंभवोपिकथमित्यतोवाह अव्यक्तेति अव्यक्तंब्रह्मतद्योनिःका
 रणंयस्यसतथातस्मै । योब्रह्माणंविदधातीतिश्रुतेः । तेनेब्रह्महृदायआदिकवयइतिव । अतःस्वपुत्रत्वेनसर्वानुग्रहपात्रत्वान्नतस्यसत्त्वादिगुणाः परिपंथिनइति ५ यस्यपदभीष्टंतत्प्राप्तयेतेनतथानुष्ठेयमिति
 मन्वानादितिगर्भनिमित्तमिदमिदमपराभवपरिहरणायतादृशगुणविशिष्टत्वेनस्तुवंतीत्याह यइति येषुरुषाअनन्यभावेनहरेरन्यःस्वतंत्रोनास्तीतिज्ञानदृढीकृतभक्त्यात्वाभावयंतिनिरंतरोपासनपावशीकु
 र्वतितेषांपुंसांनकुतश्चित्पराभवइत्यन्वयः पराभवकर्तृणांत्वत्सृष्टजीवांतर्गतत्वेनत्वन्नितत्वात्तत्वेतावकान्द्रुह्यंतीतिभावेनोक्तं आत्मभावनमिति आत्मनोजीवान्भावयत्युत्पादयतीत्यात्मभावनस्तं आत्म

देवाऊचुः ॥ तमएतद्विभोवेत्थसंविग्रायद्वयंभृशम् ॥ नह्यव्यक्तंभगवतःकालेनास्पृष्टवर्त्मनः ३ देवदेवजगद्धातर्लोकनाथशिखामणे ॥ परेषामपरेषां
 त्वंभूतानामसिभाववित् ४ नमोविज्ञानवीर्यायमाययेदमुपेयुषे ॥ गृहीतगुणभेदायनमस्तेव्यक्तयोनये ५ येत्वनन्येनभावेनभावयंत्यात्मभावनम् ॥ आत्म
 निप्रोतभुवनंपरंसदसदात्मकम् ६ तेषांसुव्यक्तयोगानांजितश्चासैन्द्रियात्मनाम् ॥ लब्धयुष्मत्प्रसादानांनकुतश्चित्पराभवः ७ यस्यवाचाप्रजाःसर्वागावस्तं
 त्येवयंत्रिताः ॥ हरंतिबलिमायतास्तस्मैमुख्यात्मनेनमः ८ सत्त्वंविधत्स्वशंभूमन्त्रतमसालुप्तकर्मणाम् ॥ अदभ्रदययादृष्ट्याप्रपन्नानर्हसीक्षितुम् ९

नःपरमात्मनोभावनयानिरंतरोपासनयाप्रवृद्धतदनुग्रहस्यतवासाध्यंनास्तीत्यतोवात्मभावनमिति आत्मनोभावनंयस्यसतथातं नकेवलंजीवजातंत्वदुत्पन्नत्वेनत्वदधीनं किंतु चेतनाचेतनात्मकंसर्वमपि
 त्वयाधृतमित्याहुरित्याह आत्मनीति त्वमपिजीवेश्वेकइतिमंदाशंकांनिवारयति परामिति परंसर्वोत्तमं अनेनजीवोत्पादकत्वेऽनुपपत्तिःपरिहृता । महदादिकार्यकारणव्यापित्वेनसर्वोत्तमत्वंयुक्तमिति
 भावेनोक्तंसदसदात्मकमिति । नकेवलंभारधरदेवदत्तवज्जगद्धारकत्वमस्यकिंत्वंतर्बहिर्व्याप्तत्वेनापीत्यतोवेत्युक्तं सदसदात्मकमिति ततोविशेषंप्रतिपद्येत्यादिद्वितीयेसर्वव्याप्तिमत्त्वमुक्तं मुक्तामुक्तप्रपंचस्यसु
 खादिदावृत्तादुक्तंयुक्तमित्यतोवेत्युक्तं सदसदात्मकमिति संतआत्मानोमुक्ताअसंतःआत्मानोऽमुक्तायेषामुभयेषामपिकुसुखंयस्मात्तत्तथोक्तम् ६ विशिष्टध्यानमनसएवैवंविधफलवत्त्वंननुतन्मात्रस्यतमा
 त्रेणयोगादीनांपरिपाकाभावेनयुष्मत्प्रसादानुत्पत्तिरितिभावेनतान्विंशंपतीत्याह सुव्यक्तेति अष्टांगलक्षणयोगः ७ विधिनिषेधलक्षणयावेदवाचाप्रवर्तमानाःप्रजाःस्वस्वकर्मानुसारेणसुखादिकम
 श्रंति तत्रायं कुत्रोपयुज्यते इत्याशंक्यतयात्वदीययानियतास्तदुक्तप्रकारेणत्वत्पूजां कुर्वतितदनुसारेणभवान्फलंप्रयच्छतीत्यतस्तत्सर्वोत्तमइत्याहुरित्याह यस्येति यस्यतवतंत्यागोबंधनोपरचितयादी
 र्धयारज्ज्वर्यंत्रिताबद्धाः यत्रिबंधनइतिधातुः हरंतिनयंति मुख्यात्मनेसर्वेभ्योजीवेभ्योमुख्याय ८ भवतांमहतासंरंभेणस्तवनाभिप्रायःकइत्यतस्तमाहुरित्याह सत्त्वमिति सइतिवच्छब्दे
 नपूर्वोक्तवैशिष्ट्यंस्मारयंति दितिगर्भनिमित्तमिदमिदमपराभवपरिहरणायतादृशगुणविशिष्टत्वेनस्तुवंतीत्याह अदभ्रेति अदभ्रापूर्णोदपायस्यासातथोक्तातयादृष्ट्याईक्षितुंद्रष्टुम् ९

किमिदानीं भयानिमित्तमितितद्विज्ञापयंतीत्याह एष इति काश्यपं कश्यपस्य विद्यमानं दित्यामर्पितमोजस्तेजः एष गर्भः सर्वादिशस्तिमिरयन् अंधकारयन् लोकप्रदीपानां सूर्यादिप्रकाशानां तेजोवष्टं नंदिशामंधकारि
त्वमतोस्य ते त्वया परिहारो द्रष्टव्य इति यावत् १० स्वप्रज्ञाधिगमंस्तु वतामेषामुत्तरं प्रतिजानीते ब्रह्मेति मैत्रेयो विदुरं वाक्कि सप्रहस्येति शब्दगोचरो मिथो व्यवहारविषयः वेदवेद्योवा प्रीणन् प्रीणयन्
प्रत्याचष्ट भवदुक्तस्योत्तरं वक्ष्यामीत्याह ११ स्ववचनमध्ये तत्प्रश्नामाभूदिति मन्वानादित एव वक्तुं प्रारभते मानसा इति मम मनसो जाताः अंतरिक्षादिलोकान् किं प्रयोजनवंत इत्यत आह लोकेष्विति १२
ततः किमत्राह त इति विकुण्ठाख्यं निलयं गृहं नितरां लीयते स्मिन् सर्वमिति १३ शून्यागारत्वं निवारयति वसंतीति येनित्यमनिमित्तेन अः विष्णुर्निमित्तं यस्य सोऽनिमित्तः तेन विष्णुवर्षणबुद्ध्या क्रियमाणे
नेत्यर्थः धर्मेण हरिमारधयंस्ते यत्र वसंतीत्यन्वयः वैकुण्ठवन्मूर्तिर्येषां ते तथोक्ताः सांख्यभाज इत्यर्थः १४ यत्र लोके वृषः श्रेष्ठ आद्यः सर्वैरुपजीव्यो भगवान् स्वैर्भगैर्मूर्तिमादिरुपेतः शब्दगोचरोऽनं
तानां गूर्तिधराण विद्वानां विषयः पुमान् नारायणो विरजं दूरीकृतरजोगुणं सत्त्वं बलज्ञानसमाहारात्म्यमवष्टभ्य स्वानां नोपदस्ति तत्सर्वं मृडयन् रक्षन् आस्त इत्यन्वयः १५ कैवल्यं ब्रह्म कैवल्यममृतमक्षरं
ब्रह्मेत्यभिधानं ज्ञानपुण्यसाध्यत्वाच्चैः श्रेयसम् १६ सललनाललनाभिः स्त्रीभिः सहिता वैमानिका विमानेन चरंतः पुरुषाः लोकस्य जनस्य शमलक्षणा निपापनाशनानि भर्तुर्हरेश्चरितानि यत्र गायंति नन्वत्र गा

एष देवदितेर्गर्भो जः काश्यपमर्पितम् ॥ दिशस्तिमिरयन् सर्वा एधते मिरिवैधसि १० मैत्रेय उवाच ॥ सप्रहस्य महाबाहो भगवाञ्छब्दगोचरः ॥ प्रत्याच
ष्टात्मभूदेवः प्रीणन् रुचिरयागिरा ११ ब्रह्मोवाच ॥ मानसामे सुतायुः सत्पूर्वैर्वैसनकादयः ॥ चेरुर्विहाय सा लोकान् लोकेषु विगतस्पृहाः १२ त एकदा भ
गवतो वैकुण्ठस्यामलात्मनः ॥ ययुर्विकुण्ठनिलयं सर्वलोकनमस्कृतम् १३ वसंतियत्र पुरुषाः सर्वे वैकुण्ठमूर्तयः ॥ येनित्यमनिमित्तेन धर्मेणाराधयन् हरिम्
१४ यत्र आद्यः पुमानास्ते भगवान् शब्दगोचरः ॥ सत्त्वं विष्टभ्य विरजं स्वानां नो मृडयन् वृषः १५ यत्र नैश्रेयसं नाम वनं कामदुर्वैर्दुमैः ॥ सर्वर्तुश्रीभिर्विभ्रा
जत् कैवल्यमिव मूर्तिमत् १६ वैमानिकाः सललनाश्चरितानि यत्र गायंति लोकशमलक्षणा निभर्तुः ॥ अंतर्जले नु विकसन् मधुमाधवीनां गंधेन संडितधियो
प्यनिलं क्षिपंतः १७ पारावतान्यभृतसारसचक्रवाकदात्यूहं सशुकतितिरबर्हिभिस्तत् ॥ कोलाहले विरचितो चिरमात्र यो वैर्भृगाधिपे हरिकथाम
नुगायमाने १८

नंदनव्यादानेन न घटते पुष्पसौरभ्यसमावेशादिर्नेन्द्रियशोभसंभवादित्य । शंखपरिहरति अंतर्जल इति अत्रांतःशब्दः समीपवचनः जलसमीपे तटे विलसंतीनां मधोवसंते विद्यमानानां माधवीनां वासंती ललापु
ष्पाणां गंधेन संडितधियो विभुब्धबुद्धयोऽप्यनिलं गंधप्रापकं वायुं क्षिपंतः परिहरंतः तु शब्देन भेदवाचिनामुक्ता अमुक्ताश्चेत्युभये सति तत्र मुक्तानां कचिदपि पुष्पगंधवहवायुर्नेन्द्रियशोभलक्षणो भ्रमो नास्ति अमुक्ता
नां कचिच्छ्रयादिति तात्पर्यं निरूप्यते । मुक्ताश्चैवाधिकारस्था द्विधा वैकुण्ठलीकगाः । अमुक्तानां भ्रमः कापिनमुक्तानां कचिद्भेद इति वचनात् १७ तत्र त्रयानां भक्तानां हरेश्चरणारविंदार्चना वसरः कदाचित्ति
तत्राह पारावतैत्यादिना भृगाधिपे हरिकथामनुगायमाने सप्तस्वरसमाहारेण गानमुपकतिरेव । तद्गानमकूजद्विः पारावतादिपक्षिगणैश्चिरमात्रयात्रिमात्रादिस्वरेण कोलाहले कलकललक्षणे कूजेने विरचिते
सत्ययं समय इति मत्वा यस्मिन् वैकुण्ठे तुलसीदले मंदारादिपुष्पराशौ च भक्तैरभिर्मूलैर्चिते सति तुलसीकाभरणेन तुलसीमालाधारिणा हरिणान्यपुष्पदलमहापहस्तेन तुलसीदलमुदृत्य तद्गंधे प्राणेनाचितं संभाषिते
साति मंदराद्याः सुमनसो मंदारादिशब्दवाच्यास्तदेवतास्तस्यास्तुलस्यास्तपो बहुमानयंति । गंधार्थकृतमिति बोधः । तिरश्चीनास्था वराश्च सर्वे ज्ञानाद्विकुण्ठाः । अमुक्तायुक्तिमाधोतिनियमात्कर्मणः

अप्यतिवचनात् ज्ञानान्मुक्तत्वात्तत्समयज्ञानगानंशंसनंचभृंगाधिपानांतिथिचामंदारादीनांस्थावराणांचयुज्यते यद्वा तुलसिकाभरणेनतुलसिकाभरणेकृतेसति गंधार्थतपाबहुमानयंति गंधइतिताद
 थ्यैसप्तमी ऊर्ण करवीरपुष्पं नागोनागकेसरः पुन्नागः सुरकार्णिकारः १८ १९ बृहतःकटितटाःश्रीणीभागायासांतास्तथोक्ताः स्मितशोभिमुखःस्मितेनशोभमानवक्त्राःस्त्रियः उत्स्मयाचैर्महासगुंगा
 रादिरसविशेषैःकृष्णेहरावात्मानमनोयेषांतिथथातेषांयेषांरजोरागंनआदधुर्नाकुस्तेषांविमानेयेद्वैकुण्ठार्यस्थानंसंकुण्ठ्याप्तं मंचस्थपुरुषन्यायेनविमानानिवेशिनष्टि हरीति हरिपदपोरानतिमात्रेणतृ
 प्तैःकृतार्थावयमितिभाववाद्भिः यद्वा हरिपदेव्योम्निआनतिमात्रवृक्षैःसंचरणमात्रप्रयोजनैः वैदूर्यपन्नरागंमरकतभिद्रनीलहंमसुवर्णैरतैर्विराजितैः २० वेकुण्ठयेतोधिकंमाहात्म्यांकवक्तव्यमितिभावेनाह
 श्रीरिति अन्येषामुपासकानामस्मदादीनामुपासनादिप्रयत्नायस्या अनुग्रहणेऽनुग्रहार्थस्युःसानूपुरालंकृतचरणारविंदंकणयतीशब्दयंतोजननादिसमस्तदोषैर्मुक्तारूपिणीसौंदर्यसागरमूर्तिः श्रीर्य
 त्रवेकुण्ठेहरिवेश्मनि अंतःपुरे उपेतहेम्निसुवर्णस्वचितेस्फटिककुड्येलीलांबुजेनावस्करधूननसाधनस्थानीयेनसंमार्जयंतीवसंलक्ष्यतइत्यन्वयः । कुड्यंरुहाभितिः २१ अंगहेदेवाः यच्चत्रप्रेष्याभिर्दासीभिर
 न्वितानिजवनेकमलवनेतुलसीभिरीशमभ्यर्चतीरूपिणीसौंदर्यसागरमूर्तिःश्रीरमलामृताप्सुविद्रुमरत्नबद्धतटासुवापीषुसुखावतारकूलासुप्रतिबिंबितस्वलकंशोभनकुंतलमुन्नसंकचिदुन्नतनासिकंवक्रमुद्री

मंदारकुंदकुरबोत्पलचंपकोर्णपुन्नागनागबकुलांबुजपारिजाताः ॥ गंधेर्चितेतुलसिकाभरणेनतस्यायस्मिस्तपःसुमनसोबहुमानयंति १९ तत्संकुलंहरि
 पदानतिमात्रवृक्षैर्वैदूर्यमारकतहेममयैर्विमानैः ॥ येषांबृहत्कटितटाःस्मितशोभिमुखःकृष्णात्मनानंरजआदधुरुत्स्मयाद्यैः २० श्रीरूपिणीकणयती
 चरणारविंदंलीलांबुजेनहीरसद्मनिमुक्तदोषा ॥ संलक्ष्यतेस्फटिककुड्यउपेतहेम्निसंमार्जयतीदनुग्रहणेन्ययत्नाः २१ वापीषुविद्रुमतटास्वमलामृताप्सु
 प्रेष्यान्वितानिजवनेतुलसीभिरीशम् ॥ अभ्यर्चतीस्वलकमुन्नसमीक्ष्यवक्रमुच्छेषितंभगवतेत्यमतांगयच्छ्रीः २२ यन्नव्रजंत्यवभिदोऽरचनानुवादाःशृ
 ण्वंतियेन्यविषयाःकुक्थामतिघ्नीः ॥ यास्तुश्रुताहतभगैर्नृभिरात्तवीर्यास्तास्तान्क्षिपंत्यशरणेषुतमःसुहंत २३ येभ्यर्थितामपिचनोदृगतिप्रपन्नाज्ञानंचत
 त्वविषयंसहधर्मयत्र ॥ नाराधनंभगवतोवितरंत्यमुष्यसंमोहिताविततयाननुमाययाते २४ यन्नव्रजंत्यनिमिषामृषमानुवृत्त्यादूरेयमाह्यपरिनःस्पृहणी
 यशीलाः ॥ मर्तुर्भिथःसुयशसःकथनानुरागवैक्लव्यबाष्पकलयापुलकीकृतांगाः २५

क्ष्य हरिणेदंचुंबितमित्यमतेत्यन्वयः २२ स्वर्गादीनामसुरादिगम्यत्वादस्यतदभावात्ततोतिशयमाहात्म्यमस्तीतिभावेनाह यन्नव्रजंतीति अधाभिदःसंसारदुःखहेतुभूतपापानांभेतुःकृष्णस्परचनानांबालकी
 डादिचरितानांजगत्सृष्ट्यादिकर्मणांवाननुवादायेषांतेभरचनानुवादाअसुरायत्स्थानंनव्रजंति अनुवादःश्रवणमननादिलक्षणः येचान्यविषयाः । मतिघ्नीर्यथार्थज्ञाननाशनीःकुक्थाःकुरितसरतिवर्णनादि
 रूपाःकथाःशृण्वंतितेत्यत्स्थानंनपाति तासांकथानामेतत्स्थानप्राप्तिप्रतिबंधकत्वमेवफलंकिंतुतमःप्रापकफलमपीत्याह पाइति हतभगैर्विनष्टमत्तपादिभाग्यैर्नृभिःश्रुतायाःकथास्ताअशरणेषुनिराश्र
 पेपुतमस्सुक्षिपंति आत्तवीर्याः तमःपातनेवह्मभ्यासेनसमुन्नद्धशक्तयः इंतअहोकष्टं तुशब्दोअधःपतितानांतारतम्यघोतकः २३ केचिज्ज्ञानसाधनयोग्यामनुष्ययोनिंप्राप्यापितत्साधनंनकुर्वतितत्रकिं
 कारणमित्याशंक्यासुरत्वमितिभावेनाह येभ्यर्थितामिति येषुषानोस्माकमभ्यर्थितांज्ञानादिप्राप्तिपोग्यत्वादाकांक्षितानृगतिमनुष्ययोनिंप्राप्ययत्रयस्यांनृगतौसहधर्मधर्मं गसहवर्तमानंतत्त्वविषयंज्ञा
 नंचनमपचास्तेअमुष्यहेरजगतिविततयामाययबंधकशक्तयार्धमज्ञानप्राप्तावयोऽस्त्वेनसंमोहिताः नभगवतआराधनंकुर्वति नवितरंत्यर्थिभ्योनोपदिशंत्यतोधर्मज्ञानादिवाजिताअसुरत्वात् नमनुष्या
 इतीयमर्थंस्वनपतिनन्वित्यनेन २४ संतोदेवप्रकृतयएवभगवतआराधनंठ्ठावज्ज्ञानेनयन्नस्थितंहरिप्राप्तुंतीत्याह यत्रेति यन्नोस्माकमुपरिस्थितंवेकुण्ठास्थितंहरिप्राप्तीत्यन्वयः येआनिमिषांदेवानामृषभ

स्यस्वामिनोहरेरनुवृत्त्यानिरंतरसेवयादूरेयमाः दूरीकृतयमलोकाः अतएव सर्वैः स्पृहणीयशीलाः सुयशसो भर्तुहरेर्गुणगणानां मिथः कथने यो नुरागस्तस्मादुत्पन्नं यद्वैकुण्ठं पारवश्यं तन्निमित्तेन जाताया बाष्पकला
नंदाश्रुधारा तथा पुलकीकृतान्पंगानि शरीरतदवयवायेषां तितथोक्ताः सुयशस इति भागवतानां विशेषणं वा वैकुण्ठादप्युपारीशिवलोक इति केचिदाचक्षते तस्याप्रस्तुतत्वादनुपपन्नत्वादिति हेतुद्वयं हीत्यनेन सूच्य
ति २५ प्रकृतमनुसरति तद्विश्वगुर्वधिकृतमिति अथ मुनयः परां मुदमापुरित्यन्वयः भगवत्समाधिना नित्यनुष्ठानां मुनीनां कादाचित्कमोदप्राप्तौ किं कारणमुच्यते तत्तु विकुण्ठस्थानमुपेत्य कीदृशं । उतामृतत्वस्ये
शानोयदन्नेनातिरोहति । इत्यादिनापोमुक्तामुक्तप्रपंचाधारत्वेन श्रुतः स चासौ विश्वगुरुस्तेन मुक्तामुक्तप्रपंचगुरुणा हरिणा अधिकृतं विशेषतः स्वामित्वेनाभिमतं भुवनशब्देन तत्स्थाः पुरुषालक्ष्यं ते तैः शिवलोको
त्तमतया वंचं दिव्यमप्राकृतं विचित्राणि नानावर्णानि विबुधाऽयाणां विमानानि शोचयति दीपयति इति विचित्रविबुधाऽयं विमानशोचिः । शुचिर्दीप्ताविति धातुः । अपूर्वपूर्वमदृष्टं योगमायाबलेन भगवदुपा
सनालब्धज्ञानबलेन प्राप्येत्यर्थः २६ मुदमुपेत्य बहिरेवावतिष्ठंत उतांतरा विशन् आविश्य च किंच कुरितितत्राह तस्मिन्निति तस्मिन्वैकुण्ठेषट्कक्ष्याः गोपुरद्वाराण्यतीत्यतत्रासज्जमाना अनिवार्य
माणाः सप्तमायां कक्ष्यायां स्थितौ देवावचक्षता पश्यन्ति त्वन्वयः केयूरादिभिर्विटंकोऽलंकृतो वेषो ययोस्तौ तथोक्तौ २७ तयोर्भावं वर्णयति मत्तेति असितानां श्यामानां बाहूनां चतुष्टयस्य मध्ये वक्षसि वि
न्यस्तयामत्ता द्विरेफाभृगायस्यां सामं च द्विरेफावनमालिकावनमालादयानि वीतौ परिवृतौ कुटिलयावक्रयावक्रस्थिता भुवासहस्फुटं निर्गतेन रक्तेक्षणेन रक्तांतकटाक्षनिरीक्षणेन मना किंचिद्ब्रह्मसंकोपं द

तद्विश्वगुर्वधिकृतं भुवनैकवंचं दिव्यं विचित्रविबुधाऽया विमानशोचिः ॥ आपुः परां मुदमपूर्वमुपेत्य योगमायाबलेन मुनयस्तदथो विकुण्ठम् २६ तस्मिन्नतीत्यमु
नयः षडसज्जमानाः कक्ष्याः समानवयसस्त्वथ सप्तमायाम् ॥ देवावचक्षत गृहीतगदौ परार्ध्यकेयूरकुण्डलकिरीटविटं क्रवेणौ २७ मत्ता द्विरेफवनमालिकयानि वी
तौ विन्यस्तयाऽसितचतुष्टयबाहुमध्ये ॥ वक्रभुवाकुटिलयास्फुटनिर्गतेन रक्तेक्षणेन च मनाग्रभंसंधानौ २८ द्वायेतयोर्निविशुर्भिषतोरपृष्ठापूर्वायथारपु
टवज्रकपाटिकायाः ॥ सर्वत्र ते ह्यविषयामुनयः स्वदृष्ट्या ये संचरंत्यविहता विगताभिर्शंकाः २९ तान् वीक्ष्य वातरशनां श्वतुरः कुमारान् दृष्ट्वा न्दशार्धवयसो वि
दितात्मतत्त्वान् ॥ वेत्रेण चास्वल्यतामतदहंणांस्तौ तेजोविहस्य भगवत्प्रतिकूलशौलौ ३० ताभ्यां मिषत्स्वनिमिषेषु निषिध्यमानाः स्वहंतमाह्यपि हरेः प्रति
हारपाभ्याम् ॥ ऊजुः सुहृत्तमदिदक्षितभंगईषत्कामानुजेन सह सात उपप्लुताक्षाः ३१

ज्ञात्वातिष्ठत इत्यर्थः २८ ये मुनयः सर्ववस्तुषु स्वस्वतंत्रस्य हरेर्दृष्ट्या तर्कामित्वदर्शनेन अविषयानि स्पृहाः अतएव विगताभिर्शंकाः । अविहताः अप्रतिहतगतयः सर्वत्र संचरंति हियस्मात्तस्मा
त्ते मुनयः तावपृष्ठाभिषतोः पश्यतोस्तयोर्द्वारितया प्रविशुर्नित्यन्वयः । यथा पूर्वाः षट्द्वारः प्रविशुः निःशंकतया कीदृशी द्वारः याभारपुटवज्रकपाटिकाभारेण पिचलेनालंकृतं पुटं स्याः साभारपुटा वज्र
शिलया कृता कपाटिकाभारपुटा च वज्रकपाटिकायां सा तास्तथा । लोहमप्यारकूटं स्यात्पित्तलं चारमात्रेणामितियादवः २९ ततः किमभूदिति तत्राह तानिति वातोवायुरेवरशनावलंयेषां तितथा तान् कुमारान्
त्युक्तं विवृणोति दशार्धवयस इति दृष्ट्या पंचवर्षान् विदितात्मतत्त्वान् ज्ञातपरमात्मस्वरूपान् वेत्रेण यष्ट्या स्वल्यतां प्रवेशप्रतिरोधं च क्रतुः अतदहंणां स्वल्यता योग्यान् तेजस्तेषां प्रभावं विद्वत्स्याऽग
णय्य तत्र निमित्तमाह भगवदिति भगवतो हरेः प्रतिकूलं विरुद्धं शीलं योस्तौ तथातौ । जयस्य विजयस्यापि कदाचिद्ब्रह्मशापतः । कृष्णावतारपर्यंतं प्रातिकूल्यं च जायत इति वचनेन शापनिमित्तं
प्रातिकूल्यं सावधिकं चेति ज्ञायते अन्यथा तयोस्तत्राह स्थानमेव न युज्यते रजआद्यभावस्योक्तत्वात् ३० न्यस्तदंष्टत्वात् प्रतिषिद्धास्ते तूष्णीं ययागतं ययुः किमत्राह ताभ्यामेति सुष्ठु अहंतमाः पूज्यतमाः सुहृत्त
मस्य हरेर्दिदक्षितस्य दर्शनेच्छायाभंगे विभेसति ईषत्कामानुजेनाल्यकोपेन उपप्लुतानि अतिकलुशीकृतान्यस्त्रीणि येषां तितथोक्ताः प्रतिहारपाभ्यामनिमिषेषु देवेषु मिषत्सु पश्यन्ति निषिध्यमाना ऊजुरित्यन्वयः ३१

क्रोधाकुलितनेत्रत्वाद्वितर्कित्वहितमेवतत्कीदृशमचुरितितत्राह कोवेति भगवतुच्चैःपरिचर्ययासमुन्नतपूजादिसेवयाइहवैकुण्ठेस्वयोग्यंस्थानमेत्यतद्वार्मिणांतस्यहरेर्ध्यानादिधर्मवर्तासतांभागवतानाम
पिमध्येकःपुमान्विषमस्वभावःशत्रुरयमिदंमित्रमितितामसशीलः वाइत्यनेनात्यंतानुपपत्तिमूचयति भगवद्विषयेशंकनीयोस्तीतिभविष्येधःक्रियतइतितत्राह तस्मिन्निति कुहकयोर्मिथ्यादृष्टिमतोयुव
योरात्मवत्तथात्मापरिशंकनीयस्तथेहतस्मिन्भगवतिविषयेपरिशंकनीयोविरुद्धस्वभावः कोवास्तिनकोपीत्यन्वयः कुतोनास्तीत्यतआह प्रशांतोति लोकेअप्रशांतस्यपरेणसहोत्पादितवैरस्यचशंकनी
योदृष्टस्तथानायंपुरुषेषुप्रशांतत्वात्अनुत्पादितवैरत्वाच्च किंचप्रकृष्टानंदस्वरूपत्वादनुपहतैश्वर्यादिषुदुष्पूर्णत्वात्सर्वशरीरेषु गतत्वादप्रतिद्वंद्वत्वादप्राकृतशरीरत्वाच्चातोस्मिन्निषेधोव्यर्थइत्यर्थः ३२ आ
पादितदोषएवपुरुषोदंडयोग्यइतितयोर्दोषित्वमुपपादयंति नहीति इहार्मिल्लोकेस्थिताधीराज्ञानिनःसमस्तस्यमुक्तामुक्तपंचस्यकुक्षयःशरीरकुहराण्यस्यावासभूतानिसमस्तकुक्षिस्तास्मिन् यद्वा
समस्तकुक्षौस्थितेभगवतिअंतरंछिद्रंभेदनपश्यंति किंतुयत्रयस्मिन्लोकेनभसिमहाकाशेनभोघटाकाशमिवात्मानंस्वात्मस्थंभगवद्रूपमात्मनिव्याप्तेभगवद्रूपेपश्यंति तयोरेक्येनेत्यर्थः ततःकिमत्राह यु
वयोरिति एवंज्ञानिप्रत्यक्षेजाग्रतिसुरलिङ्गिनोर्देवलक्षणवतोयुवयोर्मनसायतोभेददर्शनादस्यभेदस्यद्रष्टुःपुंसःसर्वत्रदुःस्वप्नाभिरूपंभयंभवति तादृशमुदरभेदि उद्वताअरादोषायस्मात्तदुदरंब्रह्मतस्यभे
ददर्शननिमित्तंभयंव्युत्पादितंकिंप्रतिशरीरमंतर्पामित्वेनस्थितस्याभयस्यहेरन्यस्माद्भयमस्तीतिबुद्धिःकृता अन्यथा स्मन्निवारणंकिमितिकृतम् । हिशब्देनतत्त्वानुभवसिद्धंदर्शयंति । यद्वा । सर्वोदरगतं

कोवाइहेत्यभगवत्परिचर्ययोच्चैस्तद्वार्मिणामपिसतांविषमस्वभावः॥ तस्मिन्प्रशांतपुरुषेगतविग्रहेवांकोवात्मवत्कुहकयोःपरिशंकनीयः३२नह्यंतरंभवगती
हसमस्तकुक्षावात्मानमात्मनिनभोनभसीवधीराः ॥ पश्यंतियत्रयुवयोःसुरलिङ्गिनोःकिंव्युत्पादितं बुदरभेदिभयंयतोस्य ३३तद्वाअमुष्यपरमस्यविकुंठभ
र्तुःकर्तुंनयुक्तमितिधीमहिमंदधीभ्याम् ॥ लोकानितोव्रजतमंतरभावदृष्ट्यापापीयसस्त्रयइमेरिपवोस्ययत्र३४तेषामितीरितमुभाववधार्यधोरंतंब्रह्मदंडमनि
वारणमस्रपूगैः ॥ सद्योहरेरनुचरावुरुविभ्यतस्तत्पादग्रहावपततामतिकातरेण ३५ भूयानघादिभगवद्भिरकारिदंडोयोनौहरेतसुरहेलनमप्यशेषम् ॥
मावोनुतापकलयाभगवत्स्मृतिघ्नोमोहोभवेदिहतुनौव्रजतोरधोधः ॥ ३६ ॥

युवयोरितिवृतीयार्थेष्वपि । तयातद्धारपालत्वेनस्वस्वामिसंबंधस्यस्वानुभवसिद्धत्वेनतदपलोपेनसर्वापलापप्रसंगात्भगवदपराधएवकृतइतिचोत्तरंति ३३ एवंदोषानुपपाद्यतद्योग्यदंडंकर्तुमुपक्रमं
ते तद्वाइति मंदधीभ्यांकपटबुद्धिभ्यांयुवाभ्याममुष्यविकुंठभर्तुर्मूलरूपस्यपरंपश्चादस्यावतारंतीर्याभिरूपस्यचयद्वेददर्शनतत्कर्तुंनयुक्तमितिधीमहिचित्तयामः । तद्युवाभ्यांकृतमतौतरभावदृष्ट्याभेददर्श
नेनेतोवैकुण्ठलोकाद्यत्रयेषुत्रिष्विमेत्रयोस्यहरेरिपवःस्युःतान्पापीयसोऽतिपापाज्जन्मयोग्यान्लोकान्देहान्प्रजतमित्यन्वयः त्रीनासुरान्देहान्पातमित्यर्थः । वाइत्यनेनपथोदकंदुर्गवृष्टंपर्वतेषुविधावती
त्यादिश्रुतिप्रमाणयति ३४ स्वतोजयविजयौसच्चेतनावितिध्वनयति तेषामिति । तावुभौहरेरनुचरौजयविजयौडरुबहुविभ्यतइत्यन्वयः । ब्रह्मास्त्राद्यस्त्रपूगैरनिवारणंप्रतिषेधुमशक्यंघोरंतेषामिती
रितंब्रह्मदंडंब्रह्मशापमवधार्यहृदिकृत्वाकिंचतेषांपादौगृहीतइतितत्पदग्रहावपततांभूमावितिशेषः अतिकातरेणेतिभयातिरेकंदर्शयति सद्यइतिनिर्दोषत्वम् ३५ पादयोःपतित्वाताभ्यांपुनःकिंकृतमत्रा
भूयानिति हेतुतुर्थाश्रमशिक्षामणयोभगवद्भिरस्मत्कृतादघादपराधाद्विदेतोभूयान्महान्दंडोऽकारियुक्तएवायमितिब्रुवाते यइति योदंडोनावावयोः नकेवलंपुष्पदपराधमेवहरति कित्वा
यथातथासुरहेलनंश्रीब्रह्मादिदेवावज्ञानमपिहरेतर्हंतुमर्थोभवति तत्रेदंभगवतः प्रार्थयावहे नावावयोरिहवैकुण्ठेस्थितयोर्गिनोर्दोषुष्माकमनुतापकलयापश्चात्तापलोकेनपुनःपूर्ववत्भगवत्स्मृति
भगवतोयथास्वरूपज्ञाननाशकोमोहोभावेत्माभूत् कीदृशयोर्गुणच्छापेनाधोभ्रालोकादप्यधरलोकमासुरं व्रजतोरंशेनेतिशेषः ३६

प्रविजययोः सन्कादीनां सेलापोहरेः कर्णताडितः किनाभूदत्राह एवमिति द्वयोरप्यंशांशिविवक्षया बहुत्वास्त्वानामिति बहुवचनं एवं स्वानां स्वपार्षदानां सत्सु सनकादिषु अतिक्रमं प्रतिघातलक्षणमपराधानि
 म्यानि लयात् मुक्तस्थानात् तदेव तस्मिन् सप्तमकक्ष्यास्थाने स्थितांस्तान्पयावित्पन्वयः स्वानां स्वभक्तानां सदतिक्रमं विद्यमानमपराधमिति वा आर्याणां ज्ञानिनां हृद्यो हृदयंगमः भगवदागमनं सनका
 दीनां पुण्याधिक्यं ध्वनयति परमेति ३७ शेषकलुषितशेषु धित्वात् भूत्यापराधं तत्स्वाभिन्पारोप्यतस्मिन्नागते ते मुनयस्तिर्यक् दृष्टो भूवन्किमत्राह तंतिवति तु शब्दो रोषस्तात्कालिको मध्यं दिनं चल
 नार्कवन्नतुचिरकालभावीति निरूपयति स्वपुंभिः स्वभृत्यैः प्रतिहृतं प्रत्यर्पितमौपयिकमुपायनादिसत्कारद्रव्यं यस्मै सतथोक्तस्तं सहस्रोत्थापागमनात्संक्षिप्तवाहनादिगमनयोग्यसाधनं वा चक्षुर्विषयमित्य
 नेन प्राप्तमायारूपभ्रातिमुन्मूलयति स्वसमाधिगम्यमितिसच्चिदानंदलक्षणमपश्यन्नित्यर्थः तदानीं तनवैभवो शिष्टचं वर्णयति हंसश्रियोरिति हंसवद्धवलश्रियोर्व्यजनयोः शिववायुना सुखस्पर्शवायुना लोलं
 चंचलं शुभ्रं धवलं चातपत्रमुष्णनिवारणच्छत्रं तदेव शशीचंद्रमास्तस्य केसरेभ्योरश्मिभ्योनेः स्रुतानि शीकराणि वा तास्त एव चान्निवारीण्यस्मिन् शिववायुलोलशुभ्रातपत्रशशिकेसरांबुस्तम् ३८ कृत्स्नः
 पूर्णः प्रसादः प्रपन्नतायस्य सतथा सुप्रशस्तमेव विधं मुसंयस्य सतथा तं स्पृहणीय धाम कमनीय तेजः पुंजमिच्छाविषयस्थानं वा स्नेहोद्भूतयावलोककलपाकटाक्षकलपामक्तानां हृदिसंस्पृशंतं त्वग्निद्रियसुखं कु

एवं तदैव भगवानरविदनामः स्वानां विबुध्य सदतिक्रममार्यहृद्यः ॥ तस्मिन् ययौ परमहंस महा मुनिनामन्वेषणयि चरणोचलयन् सहश्रीः ३७ तंत्वागतं प्रति
 हृतोपयिकं स्वपुंभिस्ते च क्षताक्षविषयं स्वसमाधिगम्यम् ॥ हंसश्रियोर्व्यजनयोः शिववायुलोलशुभ्रातपत्रशशिकेसरीकरांबुम् ३८ कृत्स्नप्रसादसुमुखं स्पृ
 हणीय धाम स्नेहावलोककलया हृदिसंस्पृशंतम् ॥ श्यामेष्टथावुरसिशोभितयाश्रिया स्वग्रीवामणिं सुभगयंतमिवात्मधिष्ण्यम् ३९ पीतांशुकंपृथुनिर्तंबम
 धिस्फुरंत्याकां च्यालिभिर्विरुतयावनमालया च ॥ वल्गुप्रकोष्ठवलयं विनतासुतांसे विन्यस्य हस्तमितरेण धुनानमजम् ४० विद्युत्क्षिपन्मकरकुंडलमंडनाहं
 डस्थलोन्नसमुखं मणिमत्किरीटम् ॥ दोर्दंडखंडविवरे चरता परार्ध्यहारेण कंधरगतेन च कौस्तुभेन ४१ अत्रोपसृष्टमिति चोत्स्मृतमिदिरायाः स्वानां धिया
 विराचितं बहुसौष्ठवाढ्यम् ॥ मह्यं भवस्य भवता च भजंतं मंगं ने मुनिं रीक्ष्य न विदुः प्रहृष्टो मुदा कैः ४२

वैतं श्यामेष्टनलीरत्नकांतिनिभे पृथो विस्तीर्णे उरसिशोभितयाश्रिया श्रीवत्सरूपयात्मनश्चतुर्मुखस्य धिष्ण्यं गृहस्थानीयरूपं कौस्तुभोन्नसणोरूपं प्राणश्रूडामणिस्तथेति वचनात् स्वग्रीवायां स्थितं मणिं
 कौस्तुभं नाम सुभगयंतमिव विकासयंतमिव स्थितम् ३९ पीतांशुकंपृथुनिर्तंबमधिपीतां बरावीत विस्तीर्णकटितटोपरि स्फुरंत्यासहस्रगुणयाकां च्यालिभिर्विरुतया शब्दितयावनमालया च शोभमानं वल्गु
 निमुंदरे प्रकोष्ठमणिबंधस्थाने वलयः कंकणायस्य सतथा इतरेण दक्षिणेन करेणाज्जंकमलं धुनानं कं पयंतम् ४० कात्यादिगुणैर्विद्युतं क्षिपतीति निरस्यती मकराकारकुंडले विद्युत्क्षिपन्मकरकुंडले तयोर्मंडना
 हं अलंकारयोग्ये गंडस्थलेषां स्मिस्तत्तथा तच्चोन्नसुभ्रतनासिकं मुखं च यस्य सतथा प्रशस्तामणयोः सतंतीति मणिमत्ताहं किरीटं यस्य सतथा तंदोर्दंडानां खंडस्य मूहस्य विवरे मध्ये चरता वर्तमानेन
 परार्ध्यहारेण अनर्घ्यमुक्तामालया कंधरगतेन कंडालं विना कौस्तुभेन मणिना च युक्तं एवं विशिष्टभगवंतमचक्षतेति पूर्वैर्गान्धयः ४१ योतर्गभित्तं भक्तपुद्गे को भगवद्दर्शनानंतरं बहिरापि निर्गत इति भावेनाह अत्रे
 ति ते मुनयो हरेरंगं वीक्ष्य मुदानवितृप्तदशः । अलंबुद्धचम्राग्नेत्राः कैः शिरोभिर्ने मुरनाधारदंडवत् भुवि पेतुरित्यर्थः अंगांगिनोरणुरपि भेदो नास्तीति तस्येति विशेष्यावचनमित्यतस्तदंगं विशिनष्टि अत्रेति च श
 ब्दोपप्यर्थः यथा ब्रह्मादिभिराराध्यैरिदं पालक्ष्म्या अपि अत्रास्मिन्काले उपसृष्टमुद्भूतमित्युत्स्मृतं यद्वात्र केशादिपादावयवविशिष्टेषु विदुषु मयोपसृष्टमवसितं निश्चितं नातः परमिति तथापि स्वानां स्वभक्तानां धि

पाविरचितं स्मृतं केचित्त्वदेहात् हृदयावकाशमादेशमात्रं पुरुषं संतमित्यादिना । अविद्यमानकारणं विद्यमानस्मृतिस्तथा । उभयं रचनं प्रोक्तं पूर्वसिद्धेषु तु स्मृतिरित्यभिधानाच्च । तस्माद्रचनाशब्दस्य स्मरणा
र्थवासिद्धं इतोपि मक्तधिया स्मृतं न कृतं कृतस्य न्यूनातिरेकसंभवादिति भावेनाह बह्विति विपुलानेकयोर्बहुरितिवचनादनंतसौंदर्यादिगुणपूर्णं इतोपि माधारचितं नेत्याह मह्यमिति मह्यं मम प्रदक्षित
मिति वा ४२ अर्थक्रियाकारित्वाभेदं माधारचितमित्याह तस्येति स्वविवरेण स्वनासिकारंभे गतं रगतः प्रविष्टस्तस्य हरेः पदारविदयोः किंजल्कैः केशरैरिव स्थितैरजोभिर्मिश्रासंपृक्ता पातुलसीतस्यामक
रंदेन मधुना युक्तो मंदो वायुस्तेषां सनकादीनां चित्ततन्वोः संक्षोभं कंचन विकारं चकारेत्यन्वयः । विकारानुत्पत्तौ का उपपत्तिरिति तत्राह अक्षरजुषामिति वैराग्यादिगुणैरक्षरं जुषां ब्रह्मसेवतां न्यासिनामपि अ
नेन यद्यप्यपूर्वविकारसंभावनाप्राप्तिर्निरित्ततथापि हिरचरणापितुलसीमहिमातिशयचोतनाय मनोविकासलक्षणविकारादानं दाश्रुधारासंपातस्तदनुसंक्षोभाद्रोमां च इति सूचितं । क्षुभसंचल इति धातोः
४३ मनश्चलने नेंद्रियचलनं तस्मात्तनोः संचलनमिति नियमादतोऽयमपेक्षनसंक्षोभ इति ध्वनयन्नाह तेवा इति योनित्यं स्वहृदि अंतरेऽपरोक्षीक्रियते स एवायमित्यतो मुष्येति । शिबबंधन इति धातोः सितं ब
द्धं मुकुलितं असितं नवोत्फुल्लं वदनमेवासितपद्मकोशमन्यथासितं शुक्लं असितं कृष्णमिति वा शापप्रदानस्यानभीष्टत्वेन मुखस्य काष्ण्यं जातं तदयुक्तमुत्तरत्र शापानुमतिप्रतीतिः । यद्वानेत्रयोर्नालिनवर्णत्वेन तद्युक्तत्वा
त्त्वदनाख्यनीलपद्मकोशमुद्गीक्ष्य स्वयं वामनत्वाद्धरेः प्रांशुत्वादूर्ध्वमुखाः दृष्ट्वा लब्धा शिषो भगवदवयवेषु मुखयमुखदर्शनात् प्राप्तपुण्योच्चयाः सुंदरतराधरश्च कुंदववद्दलोहासश्च यास्मिन्सतथातं पुनर्मुखदर्शनानं

तस्यारविंदनयनस्य पदारविंदकिंजल्कमिश्रतुलसीमकरंदवायुः ॥ अंतर्गतः स्वविवरेण चकार तेषां संक्षोभमक्षरजुषामपि चित्ततन्वोः ४३ तेवाजमुष्यवद
नासितपद्मकोशमुद्गीक्ष्य सुंदरतराधरकुंदहासम् ॥ लब्धा शिषः पुनरवेक्ष्य तदीयमंघ्रिद्वंद्वं नखारुणमणिश्रयणं निदधुः ४४ पुंसांगतिमृगयतामिह योगमा
गैर्ध्यानास्पदं बहुमतं नयनाभिरामम् ॥ तेतद्वपुर्दर्शयानमनन्यसिद्धैरौत्पत्तिकैः समगृणन् युतमष्टभोगैः ४५ कुमार ऊचुः ॥ योंतर्हितो ह्यदिगतोऽपि दुरात्मनां
त्वमद्यैषिनो नयनमूलमनंतराद्धः ॥ यर्ह्येव कर्णविवरेण गुहांगतो नः पित्रानुवर्णितरहो भवदुद्धवेन ४६ तं तं विदाम भगवन्परमात्मतत्त्वं सत्त्वेन संप्रतिरतिर
चयंतमेषाम् ॥ यत्तेनुभावविदितैर्दृढभक्तियोगैरुद्धं यो हृदिविदुर्मुनयो नुरागाः ४७

तरं नखा एवारुणारक्तमणयस्तेषां श्रयणमाश्रयणमाश्रयं तदीयमंघ्रिद्वंद्वमेवेक्ष्यावाहूमुखादृष्ट्वा मुखमारभ्य पादाद्यंतं सर्वांगमवलोक्य नितरां द्युरित्यन्वयः हृदि च निदधुः आलोकयन्निति वा बहिष्ठस्य
हृदतस्य चैकत्वमपश्यन्नित्यर्थः ४४ मनःसंकल्पेन वागिन्द्रियप्रवृत्तिदर्शनादयमपेक्षनसंक्षोभः संजातइत्यभिनयंतः स्तुवंतीत्याह पुंसामिति ध्यानास्पदमुपासनाविषयं बहुपूर्णतायामिति धातो
बहुत्वेन पूर्णत्वेन मतं ज्ञातं नयनान्यभिरमयति सुखयति इति नयनाभिराममेवं विधत्तद्वपुर्दर्शयानंदर्शयंतमनन्यसिद्धैरन्यैरनुभूतैरौत्पत्तिकैः सह जैरष्टभोगैरणिमाद्यष्टैश्चैर्युतां मिश्रितमभिचंहरिं समगृणन्नित्यन्व
यः । गृस्तुताविति धातोः ४५ गुरुपदिष्टगुणानुसंकीर्तनरूपत्वादियं स्तुतिः पारमार्थिकी न लौकिकीत्याशयेनाह योंतर्हित इति त्वंदुरात्मनामशुभमनस्कानां हृदि गतोऽपि अंतर्हितोऽसि अत्यंतसमीपवर्तिनोऽदर्श
नवचनं स्तुतित्वाद्युक्त्यर्तानामनपरमार्थतइत्यत उक्तमनंतराद्ध इति अनवसितमाहात्म्यादिदमपि किंचन माहात्म्यमित्यर्थः सत्त्वमद्यनोनयनमूलमोषिचक्षुर्विषयं गतोऽसि किं गुणाविशिष्टत्वेनेत्यत आह
यर्ह्येति भवत उद्धवो जननं यस्य स तथा तेन नः पित्रानात्रा ब्रह्मणा यर्हि येन लक्षणेनानुवर्णितरहः यथावदुपदिष्टरहस्यः हरिरस्मत्कर्णविवरेण हृदयगुहांगतो भूतस्तुलक्षणविशिष्टत्वेनेति शेषः । अनेन स
च्चिदानंदलक्षणं भगवंतं मद्राक्ष बभूवमायामयति एवकारेणोपदिष्टदृष्ट्योरुपयोरेकत्वं द्रवयति ४६ इतोपि नेदं तत्कालोपपन्नमायामय रूपं किंतु साक्षाज्जगज्जन्मादिकारणमिति भावेन स्तुवंतीत्याह तं त्वा
मीति हे भगवन् पित्राजन्मादिकारणत्वेनोपदिष्टः तथेदानीं चक्षुर्विषयश्च तत्त्वं परमात्मनः परब्रह्मणस्तत्त्वमतारोपितं रूपं विदामविद्यः । कीदृशं त्वांसंप्रतीदानीमेषां लोकानां सत्त्वेन गुणेन रवि सुखं

नयंतमुत्पादयंतं सृष्ट्यादीप्रवर्तमानस्यानारोपितरूपत्वोक्तिं प्रमाणमित्याशंक्यसम्यग्ज्ञानिज्ञानं मानमित्याहुरित्याह यच्च इति तवानुभावस्य जगत्सृष्ट्यादिमाहिम्नोनुभावेन निश्चयज्ञानेन विदितैर्ल
 त्थैर्देहैरचलैर्भक्तियोगैर्विरागाविषयेषु शोभनाध्यासबुद्धिविधुराश्रयैर्वोद्वेग्ययन्मीलिताहंकारबंधा उत्पाटितपुत्रभार्यादिस्नेहरूपहृदयग्रंथयोवामुनयः सर्वज्ञाः परमहंसा यच्चत्वंविदुरूपास्यापरोक्षीकुर्वते
 तादृक्कृतत्वात्मकत्वाविशेष इत्यन्वयः ४७ इतोप्युपनिषत्कामिन्यापरिष्वक्तं ब्रह्मत्वमेव यतो भगवत्कथारसायनस्वादुज्ञानमुक्तावानंदसमृद्धिहेतुभूतभाक्तीज्ञानमंतरेण दर्शनमात्रेण अपरिपक्वभाक्तीज्ञानानां पुंसां
 योग्यां मुक्तिनाकांक्षतइत्याह नात्यंतिकमिति आत्यंतिकं प्रसादं भगवद्दर्शनमात्रेणालिंगशरीरात्ययसमये विद्यमानभाक्तीज्ञानपरिपाकाभावात्सम्यगनभिव्यक्तानंदं मोक्षमपि न विगणयंति विशिष्टोपपत्तिनव
 हुमन्वयते । भक्तीज्ञानपरिपाकात्किंचित्पूर्वचमुच्यते । दर्शनेन हरेस्तत्रानांदः पूर्णतां व्रजेदिति वचनात् । तव भक्तपाकपामृतपानवृत्तत्वात् भुवउन्नयैरुज्जृंभणविशेषैरपितभयमन्यत्पारमेष्ठ्यादिपदां किंचाकि
 मुवक्तव्यं कुशलाइत्यनेन मुमुक्षोः केवलभक्तो मुक्तावपि सुखी भवेदित्यतो मोक्षेच्छुभ्यो नापेक्षकाणां मुक्तावानंदोद्वेकः स्यादिति भक्तपापादनमेव साधीपानिति बुद्धिपाठवसूचयति कीर्तन्यं कीर्तनीयं तीर्थं शुद्धं य
 शोयस्य स तथा तस्य अत्र मुक्तीनां बाहुविध्या च दधिकारिणां च तथा त्वान्मुक्तावपि भेदः पारमार्थिकः तदातुरेकत्वेनागुरपि स्वगतो भेदो नास्ति अनेकत्वे मिथो वैषम्येण नाशयत्वापत्तेः प्रमाणविरोधाच्चेति चोक्तिं

नात्यंतिकं विगणयंति पिते प्रसादं किंचान्यदपि तभयं भुवउन्नयैस्ते ॥ येंगत्वदं विशरणा भवतः कथायाः कीर्तन्यतीर्थयशसः कुशलारसज्ञाः ४८ कामं व्रजेम
 वृजिनैर्निरयेषु नष्टाश्चेतोऽखिवद्यदिनुते पदयोरमेत ॥ वाचश्च नस्तुल्यसिवद्यदिते विप्रशोभाः पूर्ये तते गुणगणैर्यदिकर्णरंध्रः ४९ प्रादुश्च कथयदिदं पुरुहूतरूपं तेने
 शनिर्वृतिमवापुरलं दशोनः ॥ तस्माददं भगवतेन मद्ब्रिधेम यो नात्मनां दुरुदयो भगवान्प्रतीतः ५० ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे षोडशो
 ध्यायः ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति तद्गृणतां तेषां मुनीनां योगधर्मिणाम् ॥ प्रतिनंद्य जगादेदं विकुण्ठानिलयो विभुः १ श्रीभगवानुवाच ॥ एतौ वै पार्षदौ
 महंजयो विजय एव च ॥ कदर्थी कृत्यामां यद्बोवह्मकांतामतिक्रमम् २ यस्त्वेतयोर्धृतो दंडो भवद्विर्मामनुव्रतैः ॥ स एवानुमतोऽस्माभिर्मुनयो देवहेलनाव ३

४८ वयमपित्वदं ध्येकशरणत्वादिवेवाकांक्षामहेनान्यदिति विज्ञापयंतीत्याह काममिति अंगीशोभयंतीत्यं विप्रशोभाः स्तुतिद्वारेण विशेषः निरयेषु पुष्पादियोनिषु वृजिनैर्दुःस्वेन दृष्टाः क्लिष्टाः । पावत्परमभक्तेस्तु
 भुज्यते दुःखमुत्तमम् । तावन्मुक्तौ सुखोद्वेकस्तत्र चेद्वक्तिवर्धनमिति वचनार्थमभिप्रेत्य निरयप्राप्तिप्रार्थनां क्रियते इत्यभिप्रायः ४९ सत्याभक्तौ सर्वज्ञानंदोद्वेकः स्याद्यथा तवापरोक्षतं भवो वृत्तस्तथेहा
 स्मदपराधमविगणयेति भावेनाहुरित्याह प्रादुरिति पुरुविस्तीर्णहृतं यशोयस्य स तथा हे पुरुहूत अलं निर्वृतिमापुरित्यनेनां तद्वेष्टे बाह्वेष्टेः स्पष्टत्वं सूचयति तस्येयं प्रत्युपक्रियेत्याहुरित्याह तस्मादिति भगवा
 न्प्रतीतः प्रेक्षितो भक्तैरिति शेषः यश्च दुरात्मनां दुरुदयः दुःप्रकाशस्तस्मै भगवते इदमुत्कृष्टं नमः विधेम कुर्मइत्यर्थः ॥ ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षोडशो ध्यायः ॥ १६ ॥
 दुस्तरापत्तिपरिहाराय भक्तपाहरिरेव प्रार्थनीय इत्ययमर्थः प्रतिपाद्यते ऽस्मिन् अध्याये तत्रादौ भक्तपराधीनोद्दाममिति प्रकटयिष्यतोद्वेकः सनकादीन् प्रतिस्नेहवचनप्रकारमाह इतीति । योगो भक्तियोगः सर्ववर्गेषु
 मस्तीति योगधर्मिणो विषामिदं वक्ष्यमाणं तस्त्वर्णं प्रतिनंद्य वैकुण्ठानिलय इत्यनेन प्रतीतं परिच्छिन्नत्वं निवारयति विभुरिति विभुः सर्वगते पत्याविति पादवः १ मह्यमिति । व्यत्ययेन जयविजययोः पार्षद
 प्राधान्यं सूचयति माकदर्थी कृत्यामां विगणय्याम्योजनीकृतेति वा तत्कुतश्चित्त्राह यद्गतिं बह्वितिक्रियाविशेषं यथा बह्वः पूर्णो भवति तथा तिक्रममपराधमकांतामनुव्रतं यच्चस्मादिति शेषः २ तदिभगव
 ताप्येतौ दंष्ट्याविति शंकितामुष्माकमस्माकं केकयन इकत्वाद्युष्माभिर्दंष्ट्रैश्च पूर्वदंडोऽस्माभिर्दंष्ट्रैश्च यस्तिवाति ३

किंचातइतितत्राह तद्वदिति तत्तेनदंडानुज्ञानेन किमेषाप्रसादनमत्राह ब्रह्मोति स्वेषामितिपदमध्याहृत्यान्वेतव्यं मेममभक्तिपुक्तं ब्रह्मविप्रकुलं सर्वेषां परदैवपूज्यं हिमसिद्धं मेपरंमत्तात्पर्यपुक्तमिति वा अन्यकृतापराधस्य स्वात्मन्यारोपणं कथमत्राह तद्वदिति ४ एतदेवोपपादयति यन्नामानीति ततः काहानिरित्यतमाह सइति आंमयः कुष्ठलक्षणः । अमरोगइत्यस्मादातोः स्वार्थेयच्प्रत्ययः रोगमंगभंगंयापयतीतिअस्मिन्नर्थेणिचिवा ५ लोकेपूज्यत्वायहरिर्ब्राह्मणेपुपरमप्रियत्वंप्रतिपादयति यस्येत्यादिना यस्यममामलामृतस्वप्रवयशः श्रवणादिलक्षणोवगाहः ज्ञानरूपप्रवेशः सद्यस्तत्तणादे वाश्वपचंजगत्पुनाति भवद्भ्यउपलब्धाविस्तृतासुतीर्थीसुपावनीकीर्तिर्यस्यसतथा सोहंविकुंठः वीयुष्माकंप्रतिकूलवृत्तिस्वबाहुमपिछिद्यामिस्त्यन्वयः सर्वोत्तमोपिभगवान्विप्रादेः पूजनापच । गुणलब्धततोब्रूतेनित्यपूर्णगुणोपि सन् । ब्रूयुश्चान्येकचित्तुतदुक्तेरनुसारतः । उपादत्तेवरांश्चापिलोकानामोहनायचेतिवचनेनकथंपूर्णगुणस्यस्वतस्तृप्तस्यहरेरन्यतो गुणलाब्धिरितिचोद्यंनिरस्तम् ६ विप्राणांचरणपद्मपवित्ररेणोःसेवयासेवाविडंबनेनप्रतिलब्धशीलंविडंबिततत्स्वभावमिदंकेवलंविडंबनार्थमोहनार्थमुच्यतइतिभावेनात्मानंविशिनष्टि सद्यइति नामसंकीर्तनादिनासद्यस्तत्तणादेवक्षतंनष्टमखिलंजनस्यमलंअधयेनसतथातं । मलंछिष्टाघयोर्नस्तीतिपादवः । स्वरतत्त्वेनविरक्तंतदपेक्षयारहितमिवास्थितमपिमांश्रीनजहातीतियच्चस्मात्स्वबाहुमपिछिद्यामितिपूर्वेणान्वयः । अनुक्ताश्चगुणाविष्णोरुक्तादोषानतस्यनु । अज्ञानादोषविज्ञानं गुणज्ञानंयथार्थतइतिश्रुत्याविप्रचरणसेवयाहरेर्नष्टमलत्वंकिंनस्पादितचोद्यंनिरस्तं सदिग्धवचनंतुमोहार्थत्वादितिज्ञायते विप्राणांचापिभक्तानामन्येषांच

तद्वःप्रसादयाम्यद्यब्रह्मदैवंपरंहिमे ॥ तद्वयेवात्मकृतंमन्येयत्स्वपुंभिरसत्कृताः ४ यन्नामानिचगृह्णातिलोकोभृत्येकृतागसि ॥ सौसाधुवादस्तवकीर्तिहंति त्वचमिवामयः ५ यस्यामृतामलयशःश्रवणावगाहःसद्यःपुनातिजगदाश्वपचंविकुंठः ॥ सोहंभवद्भ्यउपलब्धसुतीर्थकिर्तिश्छिद्यांस्वबाहुमपिवःप्रतिकूलवृत्तिम् ६ यत्सेवयाचरणपद्मपवित्ररेणोःसद्यःक्षताखिलमलंप्रतिलब्धशीलम् ॥ नश्रीर्विरक्तमपिमांविजहातियस्याःप्रेक्षालवार्थमितरेनियमोर्हतेतव ७ नाहंतथाद्रियजमानहविर्वितानैश्चोतद्वृत्तदुतमदन्हुतभुङ्मुखेन ॥ यद्वाह्यणस्यमुखतश्चरतोनुप्रासंतुष्टस्यमध्यवहितैर्निजकर्मपाकैः ८ येषांविभर्भ्यह मसंडविकुंठयोगमायाविभूतिरमलांघ्रिरजःकिरीटैः ॥ विप्रांस्तुकोनविषहेतयदर्हणांभःसद्यःपुनातिसहचंद्रललामलोकान् ९

जनार्दनः । ब्रह्मणःशंकराद्वापिदेवताभ्यस्तथैवच । आत्मनश्चश्रियश्चैवसकाशात्प्रीयतामपि । पूज्यतामत्यपुक्तंचवदेत्कापिविमोहयन् इत्यनेनपीरहर्तव्यंस्त्रीत्वविशेषात्मानंजहातीतिकिंमाहत्स्यंविशिष्योच्यतइतितत्राह यस्याइति मदितरेषांब्रह्मादीनानियमस्तपोलक्षणोयस्याःश्रियःप्रेक्षालवार्थकटाक्षनिरिक्षणलेशार्थमर्हतइत्यन्वयः यद्वा मदितरेषांनियमोयस्याःप्रेक्षालवार्थमर्हतेताश्रीर्ममचरणपद्मपवित्ररेणोःसेवयाप्रतिलब्धशीलंनिरंतरंमदुपासनास्वभावमिति क्रियाविशेषणं मानंजहातीतियत्तस्मादेवंविधमाहात्म्योहंयुष्माद्विरोधकरंस्वबाहुमपिछिद्यामिति विप्रभ्यःकिमपिप्रयोजनमनपेक्षमाणंकिंनेत्याह सद्यइति सद्यइत्यनेनेतरसेवेकेभ्यःस्वसेवकानां कालक्षेपमंतरेणफलप्राप्तिध्वनयति श्रियोमत्तःप्रयोजनसद्भावेपिनममतस्याअर्थइत्याह विरक्तमिति वीविशिष्टेभ्यःस्वरतमित्यर्थः स्वरतस्यान्यतः प्रयोजनापेक्षाधिककरोति अपीति ७ वदान्यान्पुरुषान्शिक्षमाणश्चपुनरपिविप्रान्स्तौतीत्याह नाहमिति अहंवितानैरुत्तमकल्पैर्यज्ञैः करणैश्चोतद्रलत्तुष्टतंतेनाज्येनहुतंस्यंदमानंयजमानस्यहविर्हुतभुङ्मुखेनादंस्त्वथार्तुधिनयामि अहंयथामध्यवहितैरपितैर्निजकर्मपाकाःफलैस्तुष्टस्यचरतोभुंजानस्यब्राह्मणस्यमद्रक्तिलक्षणस्यविप्रस्यानुपासंप्रतिकूलमुत्सेनात्रिभदनेनप्रीतोभवामीतिवत्तस्मान्मेतिमि स्वादिप्राःपूज्याइतिभावः ८ वदानांस्पष्टमसुरजनमोहकवचनमिदमितिप्रकटयन्विप्रान्स्तौतीत्याह येषामिति असंडापूर्णांविकुंठाविगतभेषाचयोगमायास्वरूपेच्छात्वाभिभूतिर्विदिधम्वनं विस्थानामहंविष्णुरित्यादिस्वरूपस्यसतथोक्तः अहंकिरीटैर्येषांविप्राणाममलांघ्रिरजोविभर्भिकोनुपमानूतानूविप्रान्नाविषहेतसोहानभवेदित्यन्वयः एकस्मिन्नवतारेपिविप्रावज्ञानंनारुतीतिचो

किमुचुरित्याशंक्यनविदुस्तच्चिकीर्षितमिति हृद्वत्वाचोद्वल्यंतीत्याह नवयमिति अध्यक्षः सर्वेश्वरस्त्वंस एवानुमतोदंडस्तदनुग्रहोमेइत्यादिनाममानुग्रहः कृतइतिप्रभाषसइतियत्तस्मात्तवचिकीर्षितंनावि
 नइति १६ अस्मदुक्तेरन्यथाकरणासंभवात्कस्मादज्ञानंभवतामित्याशंक्यास्माद्वचनादित्याहुरित्याह ब्रह्मण्यस्येति किलेत्यनेनास्मादितरेषांमोहकं अस्माकंतुस्तुतिपरमिदमितिसूचितं तत्तथामि
 त्यत्राहुरित्याह विप्राणामिति हेदेवआत्मदैवतंकुलदेवता १७ कुतोहेतोरित्यतउक्तं त्वत्तइतिविप्रादिसर्ववर्णैर्ब्रह्मचर्याद्याश्रमिभिश्चातुष्टेयःसनातनोवेदेवद्यत्वेनानित्योधर्मस्त्वतोभूत्वावर्तते क्षेत्रादि
 वत्कालतोद्रव्यतो नोत्साद्यते कथं वृत्तिरत्राहुरित्याह रक्षयतइति तनुभिर्मत्स्याद्यवतारैः यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारतेत्यादेर्लटासनातनत्वमवधारयति भवान्कइतितत्राहुरित्याह धर्म
 स्येति वायुनावैगौतमसूत्रेणेत्यादिश्रुत्यासर्वधारकत्वेनमतोधर्मोवायुस्तस्यमानुत्वेनपरोत्तमामाश्रिर्यस्यसतथोक्तः लक्ष्म्यादिमुक्तसमुदायात्वाद्यमुक्तजगतोपिश्रेष्ठोभवानित्यर्थः अत्रार्कप्रमाणामि
 त्युक्तं गुह्यइति धर्मस्येत्यनुवर्तते अपीतिपदमध्याहृत्यवाक्ययोजना गुहसंवरणइतिधातोः वायोरपिगुह्यःसंवार्यः दुर्ज्ञेयइत्यर्थः नीलिम्बाकाशादिवत्केनापिविकारेणयः किंनस्यादित्यतउक्तं निर्विकार
 इति उक्तचोद्यस्यकिमुत्तरमित्यतउक्तमतइति भवानितिवर्ततेमनवबोधनइतिधातोः एषसर्वेश्वरइत्यादिनानिर्विकारःसदाशुद्धइत्यादिनाच भवानवबुद्धःसम्यक्ज्ञातइत्यादिकमानुत्तरमुक्तंभवति
 अनेनवायोरपिदुर्ज्ञेयत्वेशशशृंगतुल्यमिदमितिचोद्यंनिरस्तंतेनतद्विषयज्ञानसाकल्यंनिषिध्यतेननुज्ञानमात्रं अतएवगुह्यइत्युक्तं समाधिनाज्ञातुंशक्योनघटादिवत्सुज्ञेयइति यद्वा धर्मस्यमुख्यविषयो

ऋषय ऊचुः ॥ नवयंभगवन्विद्वस्तवेदेवचिकीर्षितम् ॥ कृतोमेनुग्रहश्चेतियदध्यक्षःप्रभाषसे १६ ब्रह्मण्यस्यपरंदैवंब्राह्मणाःकिलतेप्रभो ॥ विप्राणांदेवदे
 वानांभगवानात्मदैवतम् १७ त्वत्तःसनातनोधर्मोरक्षयतेतनुभिस्तव ॥ धर्मस्यपरमोगुह्योनिर्विकारोभवान्मतः १८ तरंतिद्यंजसामृत्युनिवृत्तायदनुग्र
 हात् ॥ योगिनःसभवांस्किंस्विदनुगृह्येतयत्परैः १९ यंवैविभूतिरुपयात्यनुबेलमन्यैरर्थार्थिभिःस्वशिरसाधृतपादरेणुः ॥ धन्यार्पितांघ्रितुलसीनवदा
 मधाम्नोलोकंमधुव्रतपतेरिवकामयाना २० यस्तांविविक्तचरितैरनुवर्तमानानात्याद्रियत्परमभागवतप्रसंगः ॥ सत्वंद्विजानुपथपुण्यरजःपुनीतिःश्रीव
 त्सलक्ष्मकिमगाभजभाजनत्वम् २१

भवानेवस्वर्गादिरित्याहुरित्याह धर्मस्येति कुतो नस्वर्गादिरित्यतउक्तंनिर्विकारइति स्वर्गादेःप्राकृतत्वेनानित्यत्वादस्यतुनिर्गुणत्वेनस्वतोवातद्धर्मराहित्यात्धर्मकारयितृत्वेननिरुपमस्वातंत्र्यात्तद्वत्तत्त
 लस्यचनित्यत्वसंभवादितिभावः १८ मुक्तामुक्तप्रपंचोत्तमत्वमथाहुंकृतदिदार्नांघटयंतीत्याह तरंतीति निवृत्तानिर्गुणधर्मनिष्ठायोगिनोज्ञानिनोयस्यानुग्रहात्तुमृत्युसंसारमजसातरंतिहियस्यप्रसादा
 दित्यादिश्रुतिसिद्धत्वात्संसारोन्मूलकत्वेनसमुक्तामुक्तोत्तमोभवान्परैरन्यैर्ब्रह्मणादिभिरनुगृह्येतानुग्रहप्राप्तीक्रियेतेतियत्तत्किंस्वित्प्रस्तुतिमंतरेणनकिमपीत्यर्थः १९ लक्ष्म्याउत्तमत्वंस्पष्टयंतीत्याह
 यंवाइति वाइत्यनेनममयोनिरप्स्वांतरित्यादिवाक्यप्रमाणयंति विभूतिःश्रीरन्यैर्ब्रह्मादिभिर्विरक्तिभक्त्याद्यर्थार्थिभिःनित्यप्राप्तभगवदनुग्रहायानित्यमुक्तायाःप्राप्यप्रयोजनांतराभावादुपयानंकिमर्थमि
 त्याशंक्यसेवायामानंदैकरूपत्वेन स्वभावत्वेपिलोकविडंबनमेवप्रयोजनमितिभावेनविशिष्यंतीत्याह धन्येति धन्यैर्भक्तिज्ञानादिगुणपूर्णत्वेनस्वर्गादिफलानिच्छुभिरर्पितमंघ्रितुलसीनवदामयत्तत्तत्त
 धारकस्यतवतुलस्यालोकस्थानंचरणयुगलमुच्चोरसिस्थितास्पर्धयेवकामयमानामयैतत्स्थानंभूयादितिभावंदर्शयंतीयंनिषेवतइत्यर्थः नचेदमविज्ञातंहरिणेतिभावेनोक्तं मधुव्रतपतेरिति मधुनोरसस्य
 व्रतंभुक्तिर्येषांतेमधुव्रताःसारभोजिनस्तेषांपत्युः । व्रतंवैविष्णुवर्षेज्यातपोमासाग्निभुक्तिष्वित्याभिधानं लब्ध्वापिवक्षसिपदमित्यस्मादुक्तएवार्थः २० एवमितरेभ्योधिकंनिषेवमाणायामस्यांकिमपिप्राप्यप्र
 योजनांतराभावात्पूर्वस्मादपरविशेषेनानिर्वाक्यंनुभागवतानांगुणतारत्वम्यप्रस्वावेपरमभागवतत्वेनप्रसंगप्रसंगएवेत्याह यस्तामिति विविक्तचरितैरनन्यैसाधारणसेवाकरणैरनुवर्तमानांतांभिर्यःनात्या

द्विपत् गुणानामतीत्यमानत्वात्तदधिकार्योक्त्याभावरंभाकरोत्किंतुपरमभागवतत्वेनप्रसंगोयस्यसतथोक्तः एवंविधमाहात्म्यः सत्त्वंद्विजानामनुपपद्येनानुगमनेनतत्पादपुण्यरजसापुनीतिःशुद्धिर्यस्य
सद्विजानुपपुण्यरजःपुनीतिः पथगतावितिधातुःश्रीवत्सलक्ष्मश्रीवत्सारूप्यलांछनमगाःकिमगभाजनत्वंसौभाग्यपात्रत्वागच्छःकिमिस्पाक्षेपः अतइदंभगवदुक्तंसर्वविप्रस्तुतिपरमितिसिद्धं यद्ययंशा
स्वतात्पर्यार्थःस्यात्तर्हीदंस्तुतिपरंस्यात्तत्कुतइतीयमाशंका । हरिभक्तिहरेःप्रीतिज्ञानानंदारयोमुणाः । अधिकारेचमुक्तौचब्रह्मवाय्वोश्चतस्त्रियोः । शेषवोद्गहराणांचतस्त्रीणांवासवादिनां । यथाक्रमंतुविज्ञेया
भूमौकारणतोऽन्यथा । देहस्यलक्षणंचैवभूमावप्यन्यथाभवेत् । ब्रह्मादिपुक्रमेणैवमित्यंस्यादेहलक्षणं । श्रियोधिकागुणाःसर्वेसर्वेभ्योऽनियमेनतु । उक्ताश्चैवाप्यनुक्ताश्चततोविष्णोर्नसंशयइत्यनेनपरिहृतेति २०
इतोपिद्विजकुलस्यगोपनीयत्वाभिप्रायेणभगवताद्विजावनादिकंक्रियतेइतिविज्ञापयंतीत्याह धर्मस्येति नूनमन्यत्प्रयोजनमंतरेणधर्मस्यधारकस्यधारणाद्भगवान्धर्मइत्यादेर्भगवतस्तेतवस्वैःस्वरूपभूतैस्त्रिभि
रनंतासनवैकुण्ठक्षीरसागरशायिभिः पद्मिंशैर्मूर्तिभिश्चराचरमिदंविश्वंद्विजानांदेवतानांप्रयोजनमुद्दिश्यधृतरक्षितमित्यन्वयः हेत्रियुगत्रियुगेष्ववतारोयस्यसतथातस्यसंबुद्धिः तत्प्रातिनिषेधपक्षानिर्मूलना
भावेरक्षणंकथंसंगच्छतेइत्यनउक्तं तदमिधातीति तपआद्यनुष्ठानविरोधिरजस्वमश्चतनुवामूर्त्यानिरस्याभिभूय कथंमूर्तिरित्यतउक्तंनोवरदयोति अस्माकंज्ञानप्रदाननिरतया किमाख्ययेत्यस्या
पिइदमेवोत्तरंवरदयाकपिलारूपया । कपिलोवरदश्चैवविकल्पश्चेतिक्थ्यतइत्यतोऽगुणवाचकस्याविशेष्याभिधेयत्वंकथमितिनिरस्तं तापसस्यशांतस्यकपिलस्यक्षत्रियवदायुधाद्यग्रहणात्कथंविरोधिवि
भाशकत्वमित्यतउक्तं सत्त्वेनेति सत्त्वेनसत्त्ववर्धनेननिरासइतिशेषः तृतीययासत्त्वगुणस्यकारणमात्रत्वंनमुख्यत्वंकपिलस्यैवमुख्यत्वंज्ञायते शरेणरामइतिवत् एवंविशेषार्थःकस्मादपंकल्प्यतइति

धर्मस्यतेभगवतस्त्रियुगत्रिभिःस्वैःपद्मिश्चराचरमिदंद्विजदेवतार्थम् ॥ नूनंभूतंतदमिधातिरजस्तमश्चसत्त्वेननोवरदयातनुवानिरस्य २२ नत्वंद्विजोत्तम
कुलंयदिहात्मगोपंगोप्तावृषस्वर्हणेनसुसूतृतेन ॥ तर्ह्येवंक्षयतिशिवस्तवदेवपंथालोकोग्रहीष्यदृषभस्यहियत्प्रमाणम् २३ तत्तेनभीष्टमिवसत्त्वनिधेर्वि
धित्सोःक्षेमंजनायनिजशक्तिभिरुद्धृतैः ॥ नैतावतात्र्याधिपतेर्वतविश्वभर्तुस्तेजःक्षतिस्त्ववनतस्यसतेविनोदः २४

चोद्यं अनंतासनवैकुण्ठक्षीरसागरगैस्त्रिभिः । रक्षांकरोतिभगवान्कपिलःसत्त्ववर्धनात् । असत्त्वोपिरजश्चैवतमश्चापिनिरस्यात्वित्यनेननिरस्तम् २२ हेवृषइंद्रपरमैश्वर्यवारिधेयोद्विजदेवतारक्षैकानिरतःस
त्वंयद्यदीहजगतिआत्मैवगोपंगोपकोयस्यतदात्मगोपंद्विजोत्तमकुलंसुसूतृतेनशोभनामधुरावाग्यस्यसतथातेनस्वर्हणेनलोकमान्यसत्कारेणनगोप्तानराक्षितासि देवक्रीडादिगुणपूर्णतर्हितदानीमिवत
वशिवःशुद्धःपंथाःतत्त्वविषयोज्ञानमार्गःशिष्टाचारश्चनक्षयतिउत्सन्नोभविष्यति तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह लोकइति लोकइतरोजनःऋषभस्यसत्त्वमप्रवृत्तिसमर्थस्ययत्प्रमाणंतद्वेवाग्रहीष्यत् यद्यदाचरति
श्रेष्ठइत्यादेः २३ ततःकिमनिष्ठंतत्राह तत्तइति यस्मादसुराभ्रप्रियाभ्रपिलोकस्ययथादुःखजनकत्वेननतथाहरेः नित्यानंदपूर्णत्वात् दुःखप्रवेशानवकाशार्तिकतुनिषेधयोग्यज्ञानविषयमाप्रियंभगवतोमंतं
तदुक्तं असुराभ्रप्रियाश्चापिनित्यानंदानलोकवत् । निषेध्यबुद्धिविषयमप्रियंहिहरेर्मतमितितस्मादनभीष्टमिवेत्युक्तंसत्त्वनिधेरित्ययंहेतुःसुखकरमार्गनाशनंतचेतवानभीष्टमिवदुःखजनकत्वेननकिंतुनिष
ध्यत्वेनैवानभीष्टं कुतइतिवत्राह विधित्सोरिति अशक्तस्येच्छयाकोर्थइतितत्राह निजेति नन्वेवंविधस्यतवमानभंगहेतुःविप्रप्रणामःकिमितिक्थ्यतइतितत्राह नैतावतेति विभावनतस्यतवावन
तइत्येतावतातेजःक्षतिःमानभंगलक्षणवैजोर्भंगोनास्ति तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह त्र्यधीति नकेवलंत्रिलोकीमात्रस्याधिपतिस्तत्रत्यानांसमस्तानामविशेषेणबोद्धेत्पाह विश्वभर्तुरिति नचानेनकिमपिप्र
योजनमित्याह सत्तइति विप्रप्रणामोविनोदोलीलाविलासः तुशब्देनप्रयोजनांतरंनिवारयति २४

अधीशानिरुपमचरिताखंडेशभवाननयोर्थथावत्त्यंदमंदंविचष्टेपश्यति अथवात्रैववृत्तिस्थितिलक्षणावयंततयोरेकनिर्व्यलीकमनुमन्महिअनुजानीमहे पूर्वदंडादलोदंडोभिमतश्चेत्सोस्त्वित्यभिप्रेत्ययं
वादममित्युक्तंयेवयमनागसौस्वतोनिष्पापौकिल्बिषेणदोषेणायुंक्ष्महिजितवंतस्तेष्वस्मासुयउचितोदंडःसवाधियतामित्यनेनापिहरेर्विप्रप्रियत्वमुक्तं दंडाबभूवध्वनितं किलेबुक्तेतिसूत्रात् किलभैत्य
क्रीडनयोरित्यस्मादातोरिलक्ष्ययोभवतिबुगागमश्चदोषेभिवेयेनेनाकिल्बिषमितिभवतीत्यनेनस्वतएतौनिर्दोषौनिमित्तात्सदोषावितिसूचितम् २५ सनकाद्युक्तेरुत्तरत्वेननपुरुक्तंकरोति एताविति
संरंभोद्वेषोत्कर्षःतेनसंभृतःसंपादितोयःसमाधिर्नसएकाग्रताहृपस्तेनानुबद्धयोगोभक्तियोगोययोस्तौतथाउपयास्यतःउपयातामिति व्यत्ययस्तत्क्रियायाः अंतर्भक्तावाहिःकुद्धाहिरण्याद्याहरिंप्रति । स
र्वकुद्धाःशंभराद्याअंतःक्रोधवशास्तयेतिविशेषसूचयति तत्तयोः २६ अथोत्तरकथाप्रसंगःकइतितत्राह अथेति अथशापमोक्षानंतरम् २७ अनुमान्पानुज्ञाय श्रियंस्वरूपतां स्वरूपंश्रीस्तथाभाषाद्विधा
श्रीस्तुहरेर्मतेति २८ मामैष्टंभयनंकुरुतशंसुखमस्तु इच्छेइच्छामि २९ अपराधांतरसद्भावान्मतामित्युक्तं कोसावपराधइतितत्राह एतदिति अपवारितानिवारिता योगनिद्राशुपागते ३० ब्रह्म

यंवानयोर्दममधीशभवान्विचष्टेवृत्तिचवातदनुमन्महिनिर्व्यलीकम् ॥ अस्मासुवायउचितोध्रियतांसदंडोयेऽनागसौवयमयुंक्ष्महिकिल्बिषेण २५ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ एतौसुरेतरगतिंप्रतिपद्यसद्यःसंरंभसंभृतसमाध्यनुबद्धयोगौ ॥ भूयःसकाशमुपयास्यतआशुयोवःशापोमयैवविहितस्तदवैतविप्राः २६
ब्रह्मोवाच ॥ अथतेमुनयोदृष्टानयनानंदभाजनम् ॥ वैकुण्ठतदधिष्ठानंविकुण्ठचस्वयंप्रभुम् २७ भगवंतंपरिक्रम्यप्रणिपत्यानुमान्यच ॥ प्रतिजग्मुःप्रमुदि
ताःशंसंतोवैष्णवीश्रियम् २८ भगवाननुगावाहयातंमामैष्टमस्तुशम् ॥ ब्रह्मतेजःसमर्थोपिहंतुंनेच्छेमतंतुमे २९ एतत्पुरैवनिर्दिष्टंरमयाकुद्वयायदा ॥
तदापवारिताद्वारिविशंतीमय्युपारते ३० मयिसंरंभयोगेननिस्तीर्यब्रह्महेलनम् ॥ प्रत्येष्यतंनिकाशंमेकालेनाल्पीयसापुनः ३१ द्वाःस्थावादिश्यभगवान्
विमानश्रेणिभूषणम् ॥ सर्वातिशययालक्ष्म्याजुष्टंस्वंधिष्यमाविशत् ३२ तौतुगीर्वाणऋषभौदुस्तराद्वरिलोकतः ॥ हतश्रियौब्रह्मशापादभूतांविगतस्म
यौ ३३ तदाविकुण्ठधिषणात्तयोर्निपतमानयोः ॥ हाहाकारोमहानासीद्विमानाग्रेषुपुत्रकाः ३४ तावेवद्यधुनाप्राप्तौपार्षदावृषभौहरेः ॥ दितेर्जठरमाविष्टं
काश्यपंतेजउल्बणम् ३५ तयोरसुरयोरद्यतेजसायमयोर्हिवः ॥ आक्षिप्तंतेजएतर्हिभगवांस्तद्विधित्सति ३६

शापनिवारकसंरंभएवभक्तियोगेवरमुपदिशन्निवाह संरंभेति एतयोर्भक्तियोगोस्तीतिकस्मादवगतमितीदंचोद्यं । अंतर्भक्तावाहिर्वैराहिरण्याद्याहरेर्मताः । तत्रभक्त्याभवन्पूताद्वेषआवेशकान्मतः । ब्रह्म
जाअसुरायेतुविष्णोःपार्षदतांगताः । बाणाद्याश्चहरेर्द्वेषमंतःकृत्वातमोगताइत्यनेनानिरस्तं । अनेनसंरंभोनीचफलोभक्तियोगएवब्रह्मशापनिस्तारकइत्युक्तंभवति पुनःशापाद्व्यावृत्तौस्वरूपावाभौकालक्षेपो
नास्तीत्याशयेनोक्तं कालेनेति ३१ द्वाःस्थौद्वारपालौ ३२ दुर्मदानांदंडएवमदशांतेहेतुरितिभावेनाह तौत्विति गीर्वाणऋषभौइति संधिकार्याभावादेवश्रेष्ठ्यमपिचारिकामेतिदर्शयति दुस्तराद्वल
शापतोविगतस्मयौनष्टमद्वावभूतामित्यन्वयः ३३ मदाभावात्तत्रैवावस्थानमभूत्किनेत्याह तदेति विकुण्ठधिषणात्तुवैकुण्ठलोकात् विमानाग्रेषुस्थितानामितिशेषः ३४ कथाप्रसंगंप्रकृतसंगमयति तावे
वेति दितेरुदरंप्रविष्टंकश्यपस्यविद्यमानंकाश्यपंतेजोवीर्यप्राप्तौ ३५ असुरयोरसुराविष्टयोः आक्षिप्तमभिभूतंतस्यप्रतीकारमुपदिशति एतर्हीति एतर्हिइदानींतत्तस्यप्रतीकारंविधित्सतिकर्तुमिच्छति
कालांतरेक्रियमाणत्वादपराधपूरणस्यचापेक्षितत्वादिदानीमिच्छेवेत्यतोविधित्सतीति ३६

अधुनैवभवताकोश्रुपायोनिरूपणीयइत्याशंक्योक्तमेवविवृणोति विश्वस्येति विश्वस्यस्थित्यादिहेतुरित्यनेनास्यतत्कर्तृत्वं सूचयति योगेश्वरैर्ब्रह्मादिभिरपिदुरत्ययोदुर्ज्ञेयोयोगमार्गउपायप्रकारोयस्यसत्
 पाक्षेमंप्राप्तारक्षाविधास्यतीत्यनेनेदानींकालइतिसूचयति उक्तकालेकोनिश्चयइत्यतउक्तं त्रातेति त्राणशीलत्वात्करिष्यत्येवेतिनिश्चयोपपत्तेः हेत्वंतरंचाह न्यधीशइति त्रयाणांलोकानामीश्वराइंद्रादय
 स्तेषामीश्वरेश्वर्यकर्तृत्वेनस्वामी त्राणोपेक्षायाभिद्राद्यैश्वर्यमपिनस्यादिति फलितमाह अस्मदीयेति अस्मदीयेनविमर्शेनोपापनिर्माणेनकियानर्थः नकोपीत्यर्थः । स्यादप्यधिकईश्वरइतिपादवः
 ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनन्यवध्ययोर्हिरण्यकशिपुहिरण्याक्षयोर्निहंतुर्हरेरमितमहिम्नोवगतत्वादास्मिन्भगवतिभक्तिः कर्तव्येति
 न्महिमाप्रतिपाद्यतेस्मिन्नध्यायद्वयेतत्रादौदेवानांत्रिदिवगमनंवक्ति निशम्येति आत्मभुवाब्रह्मणागीतंकथितम् १ अपत्यपरिशंकिनीअपत्ययोर्हरेर्नाशशंकावती यमौयमलौ २ आभ्यादैत्याभ्यां
 ययाजनोपद्रवामवंतितथासूचकानुत्पातानाह उत्पाताइति ३ सहाचलाःसर्वताःप्रदेशबहुत्वादुवइतिबहुवचनं सोल्काउल्कापातसहिताअशनयोनिर्घाताः ४ फट्कारश्चैवफूत्कारस्तथाकिलकि
 विश्वस्ययःस्थितिलयोद्भवहेतुराद्योयोगेश्वरैरपिदुरत्यययोगमार्गः ॥ क्षेमंविधास्यतिसनोभगवांरुयधीशस्त्रातास्मदीयविमृशेनकियानिहार्थः ३७ ॥ इति
 श्रीभागवतेम० तृतीयस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ निशम्यात्मभुवागीतंकारणंशंकयोञ्जिताः ॥ ततःसर्वेन्यवर्तंतत्रिदिवायदिवौकसः १
 दितिस्तुभर्तुरादेशादपत्यपरिशंकिनी ॥ पूर्णवर्षशतेसाध्वीपुत्रौप्रसुषुवेयमौ २ उत्पाताबहवस्तत्रनिपेतुर्जायमानयोः ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचलोकस्यचभ
 यावहाः ३ सहाचलाभुवश्चेलुर्दिशःसर्वाःप्रजव्वलुः ॥ सोल्काश्चाशनयःपेतुःकेतवश्चार्तिहेतवः ४ ववौवायुःसुदुस्पर्शःफट्काराराववान्मुहुः ॥ उन्मूल
 यन्नगपतीन्वात्यानीकोरजोध्वजः ५ उल्लसत्तडिदंभोदघटयानष्टभागणे ॥ व्योम्निप्रविष्टतमसानस्मव्यादृश्यतेपदम् ६ चुक्रोशविमनावार्धिरुदूमिक्षुभि
 तोदरः ॥ सोदपानाश्चसरितश्चुक्षुभुःशुष्कपंकजाः ७ मुहुःपरिधयोभूवन्सराह्वोःशशिसूर्ययोः ॥ निर्घातरस्वनिर्हादाविवरेभ्यःप्रजाज्ञिरे ८ अंतर्ग्रामेषुमुख
 तोवमंत्योवाह्निमुखवणम् ॥ सृगालाअपिटंकारैःप्रणेदुरशिवाशिवाः ९ संगीतवद्गोदनवदुन्नमय्यशिरोधरान् ॥ व्यमुंचन्विविधावाचोग्रामसिंहास्ततस्त
 तः १० सरोष्ट्राःकर्कशैःक्षत्तःखुरैर्घ्नंतोधरातलम् ॥ स्वात्काररभसामत्ताःपर्यधावन्वरुथशः ११

लादयः । अनुकारशब्दाविज्ञयायेचान्पेतादशामता इत्यभिधानात् । फट्कारोऽनुकारशब्दःतद्वान्फट्काराराववान्तादृशाइतिटंकारादयः वात्स्यानांमंडलवायूनामनीकेसमूहोयस्यसतथा रजएवध्वजो
 यस्यसरजोध्वजः ५ उल्लसत्यस्तडितोयेपुतेतथाउल्लसत्तडितःवेचतेअभोदामेधास्तेषाघटयामालया मष्टोभानानक्षत्राणांगणोयास्मिस्तत्तथातस्मिन् तारकंतारकेतिवत् भेमेतिनामद्वयम् ६ वार्धिः
 समुद्रःसोदपानावापीकूपादिभिःसहिताः शुष्कानिम्लानानिपंकजानियासुतास्तथा ७ परिधयःपरिवेषाःनिर्घातरवोनिर्घेगर्जनशब्दःतस्मिन्निर्घादाःप्रतिध्वनयःविवरेभ्यःपर्वतगुहादिभ्यः ८ सृगालाः
 पुमांसःशिवाःसृगालाद्विधयःअपिटंकारैर्निर्घातानुकारस्वरैःप्रणेदुरित्यनेननाशसूचयति तदुक्ते अपिःसंभावनाप्रश्रगेर्दाशंकासमुच्चये । नाशस्तत्रसृगालानांशिवानांचान्पथास्वरइति ९ ग्रामसिंहास्तार
 मेषाःशिरोधराःकठास्तानुबन्धज्ज्वाकृत्यसंगीतवच्चाट्यगानवत् १० खराःकूराःउष्ट्राःसरोष्ट्रास्वात्कारोऽप्यनुकारशब्दःतस्परभसावेगेन ११

रासभागविभागद्विध्वनिप्रस्ताःसगाःपक्षिणोनीडादुदपतन् १२ गावःसीरमेयःअमसन्भीताःदेवलिगानिप्रतिमाः १३ अन्येदुष्टग्रहाः १४ अन्यान्मूकंपादीन्तज्जयोजयविजययोस्तत्त्वशा
पादिनिमित्तविदितजानेति नतेषामुत्पातादीनांतत्त्वजयविजयनिमित्तविदतीतिवा १५ इदानींदैत्ययोर्भावाक्ति ताविति सहसाबलेन पीरुषपराक्रमःअश्मवत्सारेणहृदेन १६ कोटिमिरिति
बहुवचनंचतुरस्रापक्षयाकाष्ठादिशः १७ तयोनामकरणवक्ति प्रजापतिरितिप्रजापतिःकश्यपःतयोनामाकार्षीदित्यन्वयः कथमत्राह यइति यमयोस्तयोर्भिधेयःस्वदेहात्प्रागजायतजातस्तौहिरण्यक
शिपुंविदुर्वेतयोर्मातासाततःपश्चाद्यमसूतप्रजास्तौहिरण्याक्षविदुरित्यर्थः १८ पूर्वजस्यजयस्यादिग्विजयवक्ति चक्रइति नकुतोपिबाहिरंतःशुष्कादेरपिमृत्युर्यस्यसोक्तोमृत्युः १९ अनुजत्वादिशांज

रुदंतोरासमंत्रस्तानीडादुदपतन्स्वगाः ॥ घोषेरण्येचपशवःशकृन्मूत्रमकुर्वत १२ गावोत्रसन्नसृग्दोहा स्तोयदाःपूयवर्षिणः व्यरुदन्देवलिगानिद्रुमाःपेतु
र्विनानिलम् १३ ग्रहान्पुण्यतमानन्येभगणाश्चापिदीपिताः ॥ अतिचेरुर्वक्रगत्यायुयुधुश्चपरस्परम् १४ दृष्टान्यांश्चमहोत्पातान्नतत्त्वविदःप्रजाः ॥
ब्रह्मपुत्रानृतेभीतामेनिरेविश्वसंप्लवम् १५ तावादिदैत्यौसहसाव्यव्यमानात्मपौरुषौ ॥ ववृधातेश्मसारेणकायेनाद्रिपतीइव १६ दिविस्पृशौ
हेमकरीटकोटिभिर्निरुद्धकाष्ठौस्फुरदंगदैर्भुजैः ॥ गांकंपयंतौचरणैःपदेपदेकट्यासुकांच्यार्कमतीत्यतस्थतुः १७ प्रजापतिर्नामतयोरकार्षीद्यःप्राक्स्व
देहाद्यमयोरजायत ॥ तंवैहिरण्यकशिपुंविदुःप्रजायंतौहिरण्याक्षमसूतसाततः १८ चक्रेहिरण्यकशिपुर्दोभ्यांब्रह्मवरेणच ॥ वशेसपालान्लोकांस्त्रीनकु
तोमृत्युरुदतः १९ हिरण्याक्षोनुजस्तस्यप्रियःप्रीतिलुदन्वहम् ॥ गदापाणिर्दिवंयातोयुयुत्सुर्मृगयन्नरणम् २० तंवीक्ष्यदुःसहजवंरणत्कांचननूपुरम् ॥ वैज
यंत्यास्त्रजाजुष्टमंसन्यस्तमहागदम् २१ मनोवीर्यमदोत्सिकमधृष्यमकुतोभयम् ॥ भीतानिलिलियरेदेवास्ताक्ष्यत्रस्ताइवाहयः २२ सवैतिरोहितान्दृष्ट्वा
माहसास्वेनदैत्यराट् ॥ सैद्रान्देवगणान्छेवानपश्यत्व्यनदद्भुतम् २३ ततोनिवृत्तःक्रीडिष्यन्गंभीरंभीमानिःस्वनः ॥ विजगाहेमहासत्त्वोवाविमत्त
इवद्विपः२४तास्मिन्प्रविष्टेवरुणस्यसैनिकायादोगणाःसन्नाधियःससाध्वसाः ॥ अहन्यमानाअपितस्यवर्चसाप्रधर्षितादूतरंप्रदुद्रुवुः २५ सवर्षपूगानुदधौमहा
बलश्चरन्महोर्मीःश्वसनेरितामुहुः ॥ गुर्व्याभिजग्नेगदयाविभावरीमासेदिवांस्तातपुरंप्रचेतसः २६ तत्रोपलभ्यासुरलोकपालकोयादोगणानामृषभंप्रचे
तसम् ॥ स्मयन्प्रलब्धुंप्रणिपत्यनीचवज्रगादमेदेह्यधिराजसंगरम् २७

यंविस्तृत्याह हिरण्याक्षइति पुपुत्सुर्षोडुकामः २० रणत्कांचननूपुरंकरणकनकपादवलपं पुष्पैश्चतुर्गुणामालांवैजयंतौविदुर्वृधाइत्याभिधानाच्चतुर्गुणतावैजयंतौनाम २१ मनोभिमतवीर्यम
देनोत्सिकमुद्रिकं निलिलियरेनिलीनाताक्ष्योगरुहस्तेन २२ सहसाबलेन २३ २४ सन्नाधियोनष्टबुद्धयः प्रधर्षिताभिमृताः २५ तातविदुर प्रचेतसोवरुणस्यनाम्नाविभावरीपुरमासेदि
वान्प्रायः महत्यागदयाभिजग्नेइत्यन्वयः २६ प्रलब्धुंविप्रलब्धुंस्मयन्माद्यन्नीचवत्स्लेच्छवदेकहस्तेननत्वा २७

SGI F

Foundation

बृहच्छ्रवालोकाव्यासकीर्तिः दुष्टोदोदुर्मदः तेनवीरावपमित्यात्मानंक्षंतुंशूलिषामस्तीतिदुर्मदवीरमानिनःतेषांवीर्यमात्मन्यावहतिस्त्रिधापयतीतिवीर्यरहितान्करोतीतिवीर्याविहः एतदेवविवृणोति विजित्येति राजसूयेनयज्ञेनायजदिति यदतोदुर्मदवीरमानिनांवीर्याविहत्वादीधराजत्वाच्चेयुर्द्वेदहीतिगतेनान्वयः २८ विनिषेधमेवावोचत्कथमित्यतउक्तमंगेति यद्वाविपृथक्भूतंपुरुषमवोचत् २९ सकइतितत्राह पश्यामीति आवारायिष्यतिआवृणोति सम्यक्निरोत्स्यतीतिवा तत्ररुचिजनयति मनस्विनइति ३० सकुत्रेतिविचारोभाभूदित्याह तमिति वीरंशूरमारात् निकटमधुने ववीराःशेरतेस्मिन्निति । बाहुलकादधिकरणेअच्यद्वापुंससंज्ञायांघःप्रायेणेत्यधिकरणेघः वीरशयोरणांगणस्तस्मिन् ममविरूपेणतेनसंगमःकथंघटतइतिशंकाभाभूदित्याह यस्त्वादिधानामिति प्रशांतयेवि नाशायवराहादिरूपाणि यच्चौत्पत्तिकजयभाजनानांदेवादीनांजयोनयोःकथमितिशंकेयं नदेवानांप्रजापानांविजेतावरतोविना । बलेनविद्ययावापिनसमस्तत्पतीन्विना । वरोपिताहशोयावच्छरीरंनान्य देहगइत्यनेनपरिहर्तव्येति ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांअष्टादशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ एकमर्थमनेकधाप्रतिपद्यमानोमहामनास्तद्वरुणोक्तंविगणय्यावज्ञायविचार्यवा आगच्छेति यद्यपिविशतेःसंपूर्वास्त्वापार्थत्वंतथाप्यत्रजलेनेत्रेनिमील्यप्रवेशाभिप्रायेणोक्तम् १ अग्रदंष्ट्रायादंष्ट्राग्रेणप्रकर्षेणोर्ध्वनीयमानाऽवनिर्वैनसतथातं घराधरंपर्वतंकिंचेत्युक्तमविजितामिति अक्षणा

त्वंलोकपालाधिपतिर्बृहच्छ्रवावीर्यावहोदुर्मदवीरमानिनाम् ॥ विजित्यलोकेऽखिलदैत्यदानवान्यद्राजसूयेनपुराऽयजत्प्रभो २८ सएवमुत्सिक्तमदेन विद्विषादृढंप्लब्धोभगवानपांपतिः ॥ रोषंसमुत्थंशमयन्स्वयाधियाव्यवोचदंगोपशमंगतावयम् २९ पश्यामिनान्यंपुरुषात्पुरातनाद्यःसंयुगेत्वारणरंग कोविदम् ॥ आवारायिष्यत्यसुरर्षभेहितंमनस्विनोयंगृणतेभवादृशाः ३० तंवीरमारादभिपद्यविस्मयःशायिष्यसेवीरशयेश्वभिर्वृतः ॥ यस्त्वादिधानामस तांप्रशांतयेरूपाणिधत्तेसदनुग्रहेच्छया ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ तदेवमाकर्ण्यजलेशभाषितंमहामनास्तद्विगणय्यदुर्मदः ॥ हरेर्विदित्वागतिमंगनारदाद्रसातलंसंविशिशेत्वरान्वितः १ ददर्शतत्राविजितंधराधरंप्रोब्रवीयमानावनिमग्रदंष्ट्रा ॥ मुष्णंतमक्ष्णांबुरुहारुणश्रियंजहासचाहोवनगोचरोमृगः २ आहैनमेह्यज्ञमहींविमुंचनोरसौकसांविश्वसृजेयमर्पिता ॥ नस्वस्तियास्यस्यमुयामयोक्षितःसुरा धमासादितसूकराकृते ३ त्वंनःसपत्नैरभयायकिंवृतोयोमाययाहंस्यसुरान्परोक्षजित् ॥ त्वांयोगमायाबलमल्पपौरुषंसंस्थाप्यमूढंप्रमृजेसुहृच्छुवः ४ त्वयिस्थितेगदयाशीर्णंशीर्षण्यस्मद्भुजच्युतयायेचतुभ्यम् ॥ बलिहरंत्यूषयोयेचदेवाःस्वयंसर्वेनभविष्यंत्यमूलाः ५

अंबुरुहारुणश्रियंरक्तपद्मदलकांतिमुष्णंतंचोरयंतंवेनेजलेगविचभूमौचरतीतिवनगोचरोमृगोवराहः २ ननुभुविपतमानोवेनेजलेचदग्विषयोभूदहोइतिप्रहस्यातिरश्रीनोगतःकिनेत्याह आहेति विश्वसृजा ब्रह्मणारसौकसादैत्यानामर्पितादत्ताभमुयाभूम्यासुराअधमायस्मात्ससुराधमइतितात्पर्यार्थः अनेनहिरण्याक्षस्यांतर्भक्तिध्वनयति प्रातीतिकेनद्वेषंप्रकटयति यथासंभवमुत्तरत्राप्येवमूढनीयम् ३ अस्माकंशत्रुभूतैर्देवैरभयायवृत्तत्वान्माययासूकरादिव्याजेनासुराभोहांसिमारयसि अन्यत्रनोऽभयायसपत्नैर्वृतःकियस्त्वंमाययाअसुरान्हंसीति कीदृशस्त्वंपरोक्षजित्परोक्षेणाप्रत्यक्षतयाचौर्येणजयतीति अक्षार्णोद्विषाणिजयतीत्यक्षजित् अतएवपरःयोगमायाबलंकपटोपायबलमतएवाल्पपौरुषत्वासंस्थाप्यहत्वासुहृदांशुवःप्रमृजइत्यन्वयः स्वरूपेच्छाबलं स्वसमपुरुषसमूहरहितभेदचित्तेष्वभ्यक्स्थापयितुंयोग्यमूढमत्तयाहृतं कृत्वासर्वत्रसुहृदंसंसारशुवःप्रमृजइत्यन्वयः ४ इदानींब्राह्मद्वेषमुत्पन्नयति त्वमीति अमूलामूलश्रयरहिताः ५

तस्यांतरभाक्तिविदधानइवज्ञाह्येपसहमानोयदर्थजलमज्जनंतत्करोमीतिमन्वानउदमज्जदित्याह सइति उपलभ्यदृष्ट्वा करेणुर्हस्तिनी ६ हरेरभीष्टकार्यमध्येहिरण्याक्षेणकिमकारीत्याह तमिति अनुद्भुतोनुयातःहिरण्यकेशोहिरण्याक्षः ७ त्रिलोक्यामेकीभूयागतायामप्यविभ्यतोहरेःकिमेकेनहिरण्याक्षेणानुपातंनेतिभावेनभूमेःप्रतिष्ठापनप्रकारंवक्ति सगामिति गांभूमिमुदस्तादुपारेगोचरेअदूर प्रदेशे स्वसत्त्वंस्थैर्यलक्षणंस्वबलम् ८ अथजलेभूमिंप्रतिष्ठाप्यपृष्ठतोनुद्भुतरिपुमविगणय्यहरिणाकिंकृतमत्राह परानुषक्तमिति परानुषक्तंपृष्ठतोनुगतं तपनीयोपकल्पासुवर्णाभरणभूषितामहतीगदायस्यतथातं कांचनैराभरणौश्चित्रितान्यलंकृतान्यंगान्यवेयवायस्यसतथातं प्रहसन्नित्यनेनबाह्यकोपलक्षणंनिरुणद्धि इदंमहतांलक्षणम् ९ किमाहेत्यतआह सत्यमिति जलशापित्वाद्वनगोचराजलविषयाः ज्ञानिभिर्मृगयत्वात्मार्गणाच्चमृगाइत्येतत्सत्यं तत्रकेषांमार्गणांक्रियतइत्यतउक्तं युष्माद्विधानिति ग्रामसिंहान्शुनःमृत्युपाशैःप्रतियुक्तस्यबद्धस्यपुंसोविकत्थनमसंबद्धभाषणम् १० न्यासहरानिक्षेप

सतुद्यमानोरिदुरुक्ततोमरैर्दंष्ट्राग्रगांगामुपलभ्यभीताम् ॥ तोदंमृषांनिरगादंबुमध्याद्वाहाहतःसकरेणुर्यथेभः ६ तंनिःसरंतंसलिलादनुद्भुतोहिरण्यकेशोद्विरदंयथाझषः ॥ करालदंष्ट्रोशानिनिःस्वनोब्रवीद्रताहियाकिंत्वसतांविगर्हितम् ७ सगामुदस्तात्सलिलस्यगोचरेविन्यस्यतस्यामदधात्स्वसत्त्वम् ॥ अभिष्टुतोविश्वसृजांप्रसूनैरापूर्यमाणोविबुधैःपश्यतोऽरेः ८ परानुषक्तंतपनीयोपकल्पमहागदंकांचनचित्रितांगम् ॥ मर्माण्यभीक्ष्णंप्रतुदंतंदुरुक्तैःप्रचंडमन्युःप्रहसंस्तंबभाषे ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सत्यंवयंभोवनगोचरामृगायुष्माद्विधानमृगयेग्रामसिंहान् ॥ नमृत्युपाशैःप्रतियुक्तस्यवीराविकत्थनंतवगृह्णंत्यभद्र १० एतेवयंन्यासहरारसौकसांगतहियोगदयाद्रावितास्ते ॥ तिष्ठामहेथापिकथंचिदाजौस्थेयंकयामोबालिनोत्पाद्यवैरम् ११ त्वंयद्रथानांकिलयूथपाधिपोषटस्वनोस्वस्तयआश्वदुद्बुहः ॥ संस्थाप्यचास्मान्प्रमृजाश्रुस्वकानांयःस्वांप्रतिज्ञानातिपिपत्यंसभ्यः १२ सोधिक्षिसोभगवताप्रलब्धश्चरुषाभृशम् ॥ आजहारोल्बणंक्रोधंक्रोड्यमानोहिराडिव १३ विसृजन्नहिवच्छ्वासंमन्युप्रचलितेंद्रियः ॥ आसाद्यतरसादैत्योगदयाभ्यहनद्वरिम् १४ भगवांस्तुगदावेगं विसृष्टंरिपुणोरसि ॥ अवंचयतिरश्चिनोयोगारूढइवांतकम् १५ पुनर्गदांस्वामादायभ्रामयंतमभीक्ष्णशः ॥ अभ्यधावद्वरिःक्रुद्धःसरंभादृष्टदच्छदः १६

हारिणः रसौकःसुस्थितेषुकथंनिक्षेपापहरणमित्यतउक्तं गतहियइति सद्रुद्रतह्नित्वेनभवानपिवद्रतिचेचुल्यःसमाधिरित्यतउक्तंतिष्ठामहइति बालिनारिपुणावैरमुत्पाद्यकथंचिदाजौस्थेयंस्थातव्यं ककुत्रयामोगंतव्यप्रदेशाभावात् अथतस्मात्तिष्ठामहेआत्मानंप्रकाशप्रस्थितिकुर्मः प्रकाशनस्येयारूपयोश्चेतिसूत्रादात्मनेपदप्रयोगः ११ नाहंबलीतिनेत्याह त्वमिति स्थानामिति स्थिनोल्बणंते स्थानांस्थिनांयूथपाधिपस्त्वंनोस्मान्अस्वस्तयेनाशारुपामंगलायादुद्बुहःद्रोहमकार्षीरितिपत्तकिल क्रीडनमसुराणांहंसनं विहारस्वभावोद्धतोयुद्धायघटस्वेत्यन्वयः किलभैत्यक्रीडनयोःइतिधातुः । ततःकिंकलमत्राह संस्थाप्येति इयंतवप्रतिज्ञाअस्याश्रपालनेनवाप्रशस्तकर्मत्वंस्यादित्याह यःस्वामिति अतिपिपतिंप्रशस्यपालयति पूपालनपूरणयोः अतिःस्यादधिकार्थोक्तौमशंतायामतिक्रमइति १२ आविष्टासुरमावानिमित्तंबाह्यक्रोधभावमाह सइति प्रलब्धोवाचांचितः क्रीड्यमानोऽनिष्टक्रीडाविषयंक्रियमाणःपीडयमानइतिवा । १३ मन्युनाप्रचलितानिस्वस्थानन्मुतानांनिष्पापिपस्य सः १४ योगारूढोयोगाविष्टः १५ दृष्टोदच्छदोऽधरोष्ठोयेनतथा १६

आजघ्नइत्यस्याकर्मकत्वस्योत्तनापदक्षिणांसमुवीत्युक्तं आहोयमहनइत्यात्मनेपदं कोविदोहदापुद्गमार्गप्रमेदज्ञानपटुः १७ इत्यहोहिरण्याक्षः शरिरच्युतः १८ स्पृधोःस्पर्धमानयोः क्षतस्रवस्परुधि
रस्याघ्राणेनविवृद्धयुद्धयोस्तौतयोः इलायांभुविशुष्मिणोर्मत्तवृषभयोः १९ इदंयुद्धंकाकग्राभ्यकर्मवदज्ञातंनक्तितुभ्रसादिदेवैष्टमितिभावेनब्रह्मागमनंनक्ति दैत्यस्येति यज्ञास्तत्साधनानिचावप
वेषुयस्यसतथातस्य मापयास्वेच्छयास्वस्वतंत्रपरमात्मानंराजयतिदीपयतिप्रकाशयतीतिस्वरादब्रह्मातदुपदिष्टब्रह्मज्ञानेनहिसर्वेषामुक्तिरिति २० मकेवलंयुद्धदर्शनापब्रह्मणआगमनंनक्तितुदैत्यवधो
पापनिवेदनलक्षणकार्यीतरज्ञापनायचेत्पनेनाशयेनहारिप्रतिब्रह्मविज्ञापनप्रकारंवक्ति आसन्नैति अनेनकोविदेनापद्यपितत्पारिहारप्रकारोवक्तव्यइतिन्यायदर्शनार्थमुक्तंनतुहरेरुपायाज्ञानादितितस्पर्य
आसन्नशौंडीरमाप्तपाटवं अहार्यआहर्तुमशक्योविक्रमोयस्यसतथातं विलक्ष्यहृष्टासहस्रणीःअनेककल्पजननेवृत्त्वात् ब्रह्मणोयोगनाम २१ प्रथमतोदैत्यस्यवध्यत्वेदोषानाह एषइति २२ द्रव्या
दानाद्यपहारेणागस्कृत् आगोमंत्रश्रविमियमिति । वधादिनाभयलुदग्निहोत्रादिदूषणेनदुष्कृत् तत्रनिमित्तमाह अस्मच्छुब्धेति २३ क्रीडायाधकरणेकारणमाह यदिति आशीविषंकृष्णसर्पविषमुत्थि

ततःस्वगदयारातिदक्षिणांसमुविप्रमुः ॥ आजघ्नेसतुतांसौम्यगदयाकोविदोहनत् १७ एवंगदाम्यांगुर्वीभ्यांहर्षक्षोहरिरेवच ॥ जिगीषयासुसंरब्धावन्यो
न्यमभिजघ्नतुः १८ तयोःस्पृधोःसिग्धगदाहतांगयोःक्षतस्रवाघ्राणविवृद्धयुद्धयोः ॥ विचित्रमार्गोऽश्वतोर्जिगीषयाव्यभदिलायामिवशुष्मिणोर्मृधः १९
दैत्यस्ययज्ञावयवस्यमाययागृहीतवाराहतनीर्महात्मनः ॥ कौरव्यमह्याद्विषतोर्विमर्दनंदिदृक्षुरागाद्विषमिर्वृतःस्वराट् २० आसन्नशौंडीरमपेतसाध्वसंकृ
तप्रतीकारमहार्यविक्रमम् ॥ विलक्ष्यदैत्यंभगवान्सहस्रणीर्जगादनारायणमादिसूकरम् २१ ब्रह्मोवाच ॥ एषतेदेवदेवानामंभिर्मूलमुपेयुषाम् ॥ विप्रा
णांसौरभेयीणांभूतानामप्यनागसाम् २२ आगस्कृद्द्रव्यकृद्दुष्कृदस्मल्लब्धवरोऽसुरः ॥ अन्वेषयन्नप्रतिरथोलोकानटतिकंटकः २३ मैत्रेयमायाविनष्टमंनिरं
कुशमसत्तमम् ॥ आक्रीडबालवदेवयदाशीविषमुत्थितम् २४ नयावदेषवर्धेतस्वावेलांप्राप्यदारुणः ॥ स्वांदेवमायामास्थायतावज्जह्येनमच्युत २५
एषावोरतमासंध्यालोकशंवट्करीप्रभो ॥ उपसर्पतिसर्वात्मन्सुराणांजयमावह २६ अधुनैवाभिजिन्नामयोगोमौहूर्तिकोभ्यगात् ॥ शिवायनस्त्वंसुहृदा
माशुनिस्तरदुस्तरम् २७ दिष्ट्यात्वाविहितंमृत्युमयमासादितःस्वयम् ॥ विक्रम्येनंमृधेहत्वालोकानाधेहिशर्मणि ॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
तृतीयस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ अवधार्यविंरिचस्यनिर्व्यलीकामृतंवचः ॥ प्रहस्यप्रेमगर्भेणतदपांगेनसोऽग्रहीत् १

तमुज्ज्वलितंयत्तस्मादिति २४ स्वावेलांमासुरीमपराह्णांतावत्ततःपूर्वमेवस्वांमायांमहिमानंत्वदन्पेननहन्यतइत्यर्थःब्रह्माच्युतेत्यनेन अक्षतःक्षतवद्विष्णुरसमःसमवत्तथा । अजितोजितवच्चैवज्ञोज्ञवच्चप्र
काशयेत् । सर्वरूपेष्वनंतोपिब्रह्माद्याश्चैवतन्मतेः । अनुसारितयान्त्रयुःकुर्यश्चनसदुःखभागिति वाक्यंचातेयति क्रीडश्यासुरीवेलेतितत्राह एषेति आदरंतुमुसंविद्याच्छंबट्कारंतुभक्षणमित्यभिधानात् ।
लोकशंवट्करीसर्वजनभाक्षिणी २६ इदानींसमीचीनोयोगःकश्चितत्राह अधुनेति मध्याह्नस्त्वाभिजिन्मोक्तआषाढोत्तरएवच । श्रवणस्यापिपूर्वार्धेविषुवच्चाभिजित्समृतमित्यतोभिजिचोगोमव्योदिनमुहूर्त
२७ अस्यानन्यवध्यत्वंस्पष्टंनयति दिष्ट्येति मृत्युमारकंत्वात्वां शर्मणिसुखेआधेहिस्थापय ॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वकृतटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ब्र
ह्मवचनंहरिणावधृतंकिमत्राह अवधार्यति अपांगेनकटाक्षेण १

विरिचवाक्पग्रहणंहरिणाकृतमितिकथंज्ञायतइतितत्राह सतइति मुखतःपुरतः हनौकपोले हस्वेनवराहेणउन्नतस्यासुरस्यकपोलेहननंकथमित्यतउक्तं उत्पत्येति २ दुष्टजनमोहनायसाहतेति विघूर्णिताविभ्राम्यत्यक्तारेजेउल्कावादितिशेषः ३ तदाजनं प्रति असुरोपि स्वस्य धर्मयुद्धविचित्रं प्रकाशयति सइति लब्धव्यार्थः प्राप्तावकाशः मृधेधर्मप्रत्ययार्थनिरायुधेसायुधेनेतरेण न प्रतिग्रहतव्यमितिलौ किकम् ४ अथान्यत्तुहरिप्रियंतदुक्तं धर्मः सत्यमिति प्रोक्तो धर्मश्चापि हरेः प्रियइति अनेनयोहरेः प्रियः सधर्मो न्यालौकिकइत्युक्तं भवति अतएवमानयामासंत्युक्तं नतुप्रियमिति अपविद्वग्दाप्रत्यादा नंयोथानांजुगुप्सितं किमुतहरेरतोहरिणाकिमकारीतितत्राह सुनाभमिति सुनाभं सुदर्शनम् ५ महानपीतरप्रेरितएवस्वकर्तव्यं करोति नतु स्वयमिति भावज्ञाः स्वेचराअस्यवधायप्रेरयंतीत्याह तामिति व्यग्रं शत्रुहननायविभ्रमचक्रं यस्य सतथातं तद्विदांतस्य हरेः स्वरूपज्ञानाम् ६ दैत्यस्य वीरस्वभावं दर्शयति सइति स्वेचराणां तद्वचनं निशम्यामर्षेण दुःसहद्वेषेण परिभ्रुतानि स्वस्थानच्युतानींद्रियाणि यस्य सतथा स्वदंतच्छदं स्वाधरोष्ठमदशदृष्टवान् ७ वीरत्वादधरोष्ठदशनफलमाह करालेति संचक्षाणः पश्यन् हतोसीत्याभाष्येति ८ हरेर्पुद्गलाघवंक्ति पदेति शत्रोस्तांगदां वातरंहसावायुवेगे

ततः सपत्नं मुखतश्चरंतमकुतोभयम् ॥ जघानोत्पत्य गदया हनावसुरमक्षतः २ साहतातेन गदया विहता भगवत्करात् ॥ विघूर्णितापतद्रेजे तदद्भुतमिवाभ वत् ३ सतदालब्धवीर्योपिन बबाधे निरायुधम् ॥ मानयन्समृधेधर्मे विष्वक्सेनं प्रकोपयन् ४ गदायामपविद्धायां हाहाकारे च निर्गते ॥ मानयामासतं धर्मे सुनाभं चास्मरद्विभुः ५ तं व्यग्रचक्रं दिति पुत्राधमेन स्वपार्षदमुखेन विषज्जमानम् ॥ चित्रावाचस्तद्विदां स्वेचराणां तत्र समासन् स्वस्तितेऽमुं जहीति ६ सतन्निशम्यात्तरथांगमग्रतोव्यवस्थितं पद्मपलाशलोचनम् ॥ विलोक्य चामर्षपरिभ्रुतैर्द्रियोरुषास्वदंतच्छदमादशच्छ्वसन् ७ करालदंष्ट्रश्चक्षुर्भ्यां संचक्षा णोदहन्निव ॥ अभिद्रुत्य स्वगदया हतोसीत्यहनद्वारिम् ८ पदासव्येन तां साधो भगवान् यज्ञमूकरः ॥ लीलया मिषतः शत्रोः प्राहरद्वातरंहसा ९ आहवायुधमा धत्स्व घटस्व त्वं जिगीषसि ॥ इत्युक्तः सतयाभूयस्ताडयन् व्यनदद्भुशम् १० तां स आपतर्तो विक्षिप्य भगवान्समवस्थितः ॥ जग्राह लीलया प्राप्तांगरुत्मानिव पन्नगीम् ११ स्वपौरुषे प्रतिहते हतमानो महासुरः ॥ नैच्छद्भदां दीयमानां हरिणा विगतप्रभः १२ जग्राह त्रिशिखं शूलं ज्वलितज्वलनोपमम् ॥ यज्ञाय धृतं रूपाय विप्रायाभिचरन् यथा १३ तदोजसा दैत्यमहाभटार्पितं च कासदंतः स्वउदीर्णदीधितिः ॥ चक्रेण चिच्छेद निशातनेमिना हरिर्यथा तार्क्ष्यपतत्रमुज्झितम् १४

न अनेन प्रतिवीरस्य परिहारायोग्यत्वप्रकाशेन हरेरतिमाहात्म्यं प्रकाशितम् ९ एतदेव ध्वनयति आहति चः समुच्चये न ह्यल्पमाहात्म्यस्यायुधमाधत्स्वेत्यादिप्रवचनं युज्यते भीत्या वा गनुद्गलनाद्भुत माक्षिपतीत्याह त्वमिति उक्तं सत्यमिति मन्वानः स्वपाठव्यनाक्ते इतीति १० हरिरपि युद्धलाघवं दर्शयतीत्याह तांसइति ११ दैत्यस्याभिमानमुद्गलयति स्वपौरुषइति १२ ततः किंच कारोति तत्राह जग्राहेति अभिचरन् कृत्यां प्रयुं जानः १३ स्मरणादागतं मां वैरिवधाय किमिति न प्रायुंक्तं भगवानिति सुदर्शनचैत्र्यं जानन्नितेन शूलमाच्छिन्नदित्याह तदेति यदोजसा बलेन दैत्येन महाभटार्पितं तं मुक्तं दाभगवान् निशातनेमिना उच्चेजितधारेणानेनानेकसंरूपापरिच्छेदेनैष्यस्य नैशित्यनाशो नास्तीति सूचनेन हरिचक्रस्य हरेरिवातिमाहात्म्यमुक्तं चक्रेण शूलं चिच्छेद दैत्यन्वयः आत्मस्पर्शात्पूर्वमेवा च्छिन्नदिति चोतनायोक्तमंतः सइति अंतःस्वे आकाशमध्ये उदीर्णादीधितिर्यस्य तत्तथोक्तं अनेन हरिचक्रादन्धेनाच्छेद्यत्वमुत्तथोक्तं मंदबुद्धयवतारार्थं निरुद्धमपि दृष्टांतपाति हरिरिति दधीचैर्महामु नेरस्थनाविरचितवज्रस्यामोघत्वेन तदच्छेदे मुनेरवज्ञानमिति कोपभयात् गच्छेन्नो ज्झितं त्यक्तं पन्नमिन्द्रोच्छिन्नदितितदिहोच्यते हरिरित्यादिना १४

किदैत्यआयुधाभावादधावदितितत्राह वृक्णइति वृक्णोच्छिन्ने विभूतिर्लक्ष्मीरस्यास्तीतिविभूतिमत् प्रहृत्यप्रहारं कृत्वा असुरः मायया असनशलिः असेरुरदितिसूत्रादसुक्षेपणइतिधातोस्ताच्छलियार्थउ
रत्प्रत्ययोभवति १५ दैत्यमुष्टिप्रहारेणकिंहरिणापतितंमूर्च्छितं पलायितमिति विदुरस्यमानसींशंकां परिहरति तेनेति द्वाभ्यां पिबतीति द्विपोगजः १६ अंतर्धायिदैत्येनाकिमकारीतितत्राह अथेति योग
मावेश्वरस्वरूपभूतानामणिमादिमहिम्नामधिपतावित्येनेनासुर्योमायाहरेर्बाधिकानस्युरितिसूचितं अस्यविश्वस्योपसंयमं प्रलयम् १७ पांसवंधूलिमयंक्षेपणैः पाषाणक्षेपणैः पाषाणक्षेपणयंत्रैः १८
द्यौव्योमाभ्रौर्धौमेघजालैर्विद्युत्तडितस्तनयित्नवोगर्जनेमेघाविद्युतस्तनयित्नवस्तैः सहवर्ततइति तैः १९ युधसंप्रहारइतिधातोः नानायुधानिनानाविधसंप्रहारान्मुंचंतीति दिग्वाससोनग्राः २०
अतिवैशसाअतिकूराः यक्षादिभिरुत्सृष्टाउच्चरिताहिंसावाचोभ्रूयंतेतिशेषः २१ यथेच्छयैव सर्वतुमनसादेहतोपिवा । कर्तृशक्तोपिशस्त्राचालीलैवानंतशक्तितइति वचनान्मनआदिनाऽसुरमायाविनाशेस

वृक्णे च शूले बहुधारिणाहरेः प्रत्येत्यविस्तीर्णमुरोविभूतिमत् ॥ प्रवृद्धरोषः सकठोरमुष्टिनानदन्प्रहृत्यांतरधीयतासुरः १५ तेनेत्यमाहतेक्षत्तर्भगवानादि
सूकरः ॥ नाकंपतमनाग्वापिस्रजाहतवड्वद्विषः १६ अथोरुधाऽसृजन्मायांयोगमायेश्वरेहरो ॥ याविलोक्यप्रजास्रस्तामेनिरेस्योपसंयमम् १७ प्रव
वुर्वायवश्चंडास्तमः पांसवमीरयन् ॥ दिग्भ्योनिपेतुर्प्रावाणः क्षेपणैः प्रहिताइव १८ द्यौर्नष्टमगणाभ्रौवैः सविद्युतस्तनयित्नुभिः ॥ वर्षाद्विः पूयकेशासृक्वि
ण्मूत्रास्थीनिचासकृत् १९ गिर्यः प्रत्यदृश्यंतनानायुधमुचोनव ॥ दिग्वाससोयातुधान्यः शूलिन्धोसुक्तमूर्धजाः २० बहुभिर्यक्षरक्षोभिः पत्न्यश्वर
थकुंजरैः ॥ आततापिभिरुत्सृष्टाहिंसावाचोतिवैशसाः २१ प्रादुष्कृतानां मायानामासुरीणां विनाशनम् ॥ सुदर्शनास्त्रभगवान्प्रायुक्तचततस्त्रि
पात् २२ तदादितेः समभवत्सहसाहदिवेपथुः ॥ स्मरंत्याभर्तुरादेशंस्तनाच्चासृक्प्रसुस्रुवे २३ व्युदस्तासुस्वमायासुभूयश्चाव्रज्यकेशवम् ॥ उपोपगूह
मानोमुंददृशेवस्थितं बहिः २४ तमुष्टिभिर्विनिघ्नंतं वज्रसारैरक्षोजः ॥ करेण कर्णमूलेऽहन्यथात्वाष्ट्रं मरुत्पतिः २५ समाहतो विश्वसृजाहवज्ञया परिभ
मद्रात्र उदस्तलोचनः ॥ विकीर्णबाह्वंघ्रिशिरोधरोऽपतद्यथानगेंद्रोलुलितोनभस्वता २६ क्षितौ शयानंतमकुंठवर्चसंकरालदंष्ट्रं परिदष्टदच्छदम् ॥ अ
जादयो वीक्ष्य शशंसुरागता अहो इमां कोनुलभेत संस्थितिम् २७

मर्थापि भगवान् लीलयैव तन्नाशाय सुदर्शनं प्रायुक्तेत्याह प्रादुष्कृतानामिति विनाशनं विनाशकारणं अमृतक्षेममभयमिति त्रयः पादा यस्य स त्रिपात् २२ सुदर्शनं प्रयोगेण भगवान् दितेः पुत्रभरणं संज्ञापयति
तदेति २३ प्रभातेन केचरवत् स्वमायानाशे पराद्वर्तिकेनेत्याह व्युदस्तास्वति शस्त्राभवात्कथं युद्धाय प्राप्तिरित्याशंक्यद्विमुखाहिवत् पदावेष्टयति स्पीड्यहन्मीतिभावोपपन्नो जकइत्याशयेनाह उपेति
उपोपात्यंत समीपे वर्तमानममुं भगवंतं गूहमानः स्वहस्तवल्यात् बाहिरवस्थितं हरिं ददर्श इत्यन्वयः २४ ममशत्रुहननादावायुधग्रहणं भेदजनानुकरणार्थं न त्वशक्यत्वतः स्वहस्तादिनैव शक्तिरस्तीति ज्ञापयन्
शत्रुं दंतीत्याह तमिति अहन्माहरत् त्वाष्ट्रं वृत्रं मरुत्पतिरिन्द्रः २५ हरेरप्यंहासोरिपोर्धेनिद्राहेतुरित्याह समाहतइति विश्वसृजाहरिणाभवज्ञयानिरायासेन समाहतः लुलितऊर्ध्वलितः न
मस्वता वायुना २६ वीराणां रणरंगैरभरणं स्रस्तां किंपुनर्भगवन्निमित्तमिति भावेन ब्रह्मादयोऽस्यासुरस्य भरणं स्तुवंतीत्याह शितावेति संस्थितिभरणम् २७

इतरस्मरणस्य स्मरणस्य वैशिष्ट्ये किं कारणमत्राह यमिति असतोऽमंगलात् सूक्ष्मशरीरात् मुमुक्षवः करपादयोरैक्याद न्योन्यक्रियाशक्तिमत्त्वाच्च पदाहत इत्युक्तं योगिनामस्य दैत्यस्य महान्विशेषोस्तीति चोत्पितुं चेत्प्यनेन एतदेहत्यागोपेदेहांतरारंभोस्तीति सूचनात् अतोऽस्य सुकृताधिक्यं हरिमुखं हृष्टास्मरणेन स्यात्तदपि पार्षदस्यैव न तदा विष्टस्यासुरस्य २८ पार्षदत्वं स्मारयति एताविति असद्रातिमासुरीयोनि जन्मभिरिति बहुवचनेन शापमोक्षानंतरं जन्मानंतरं प्राप्य ज्ञानमापाद्य वैकुण्ठे मुक्तिस्थानं प्राप्तिरिति सूचयति २९ इदानीमापरोक्षतः स्तुवंतीत्याह नमशति अखिलयज्ञतंतवेऽखिलयज्ञानां प्रवर्तने सैतान् भूताय स्थितौ निमित्तभूताय अरुंतु दोष्यथकः अयं विक्रमोऽस्माकमपि परमानंदहेतुरभूदित्याह त्वत्पादेति ३० हिरण्याक्षहननानंतरं हरिणा कोविक्रमो कारिसोस्ति चेत्तमाख्याहीति मानसो विदुरशंकां प्रत्याह एवमिति संसादयित्वानिहत्य नितरां हनने स्वातंत्र्यं दर्शयति पुष्करविष्टरादिभिर्ब्रह्मादिभिः ३१ हेरवराहावतारस्य चरितमुपसंहरति मयेति यथापेन प्रकारेण हिरण्याक्षो हतो निराकृतस्तथा ते

यं योगिनो योगसमाधिना हरेर्ध्यायंति लिङ्गादसतो मुमुक्षवः ॥ तस्यैष दैत्यऋषभः पदाहतो मुखं प्रपश्यंस्तनुमुत्ससर्जह २८ एतौ हि पार्षदावस्य शापाद्या तावसद्रातिम् ॥ पुनः कतिपयैः स्थानं प्रपत्स्येते हजन्मभिः २९ नमोनमस्ते खिलयज्ञतंतवे स्थितौ गृहीतामलसत्त्वमूर्तये ॥ दिष्ट्या हतो यं जगतामरुंतुदस्त्वत्पादभक्त्या वयमीशनिर्वृताः ३० मैत्रेय उवाच ॥ एवं हिरण्याक्षमसह्य विक्रमं संसादयित्वा हरिरादिसूकरः ॥ जगाम लोकं स्वमखंडितोत्सवं समीडितः पुष्करविष्टरादिभिः ३१ मया यथानुक्तमथादितो हरेः कृतावतारस्य सुमित्रचेष्टितम् ॥ यथा हिरण्याक्ष उदारविक्रमो महामृधेः क्रीडनवन्निराकृतः ३२ श्रीशुक उवाच ॥ इति कौषारव्यातामाश्रुत्य भगवत्कथाम् ॥ क्षत्तानंदं परं लेभे महाभागवतो नृप ३३ अन्येषां पुण्यश्लोकानामुद्दामयशसां सताम् ॥ उपश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्साकस्य किंपुनः ३४ योगजैर्द्रव्यप्रस्तं ध्यायंतं चरणांबुजम् ॥ क्रोशंतीनां करेणूनां कृच्छ्रतो मोचयत्तदुतम् ३५ तं सुखाराध्यमृजुभि रनन्यशरणैर्नृभिः ॥ कृतज्ञः कोनसेवेतदुराराध्यमसाधुभिः ३७ यो वै हिरण्याक्षवधं महाद्भुतं विक्रीडितं कारणसूकरात्मनः ॥ शृणोति गायत्यनुमोदते जसा विमुच्यते ब्रह्मवधादपि द्विजः ३७

न विधिना कृतवराहावतारस्य हरेश्चेष्टितं मयानुक्तं श्रुतवत्कथितमथादित आरभ्य अथातो नंतराप्यर्थविकल्परं भगवत्संगल इति यादवः ३२ शुकोप्येतां कथां श्रोतुं शेषीमनुकूलयति इतीति यथाममपरानंदो भूत्तया विदुरस्यापि किमिति परीक्षितो मनः शंकां परिहरति शुक इत्यतो वाह इतीति ३३ अत्र कैमुत्येन परमानंदं संपादयति अन्येषामिति ३४ इतोपि हरेः कथा श्रवणात् परमानंदावाप्तिः स्यादित्याह यइति करेणूनां करिणीनां क्रोशंतीनां रुदंतीनां कृच्छ्रादा सव्यमरणात् कृतस्मरणानंतरं कालक्षेपमंतरेण ३५ एवं विधो हरिर्भक्त्यैकसाध्य इत्याह तामिति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थमाह दुराराध्यमिति ३६ फलश्रवणेभिर्प्रवृत्तिः स्यादिति वदति यो वा इति अपिशब्देनान्यदुष्टतानां संग्रहात् ब्रह्मपरमात्मतत्त्वमज्ञानेन नवध्यत इति ब्रह्मवधः संसारस्तस्मात् उक्तफलेधिकारिणमाह द्विज इति तस्यैव हरो निरतिशयभक्तिसंभवात् ३७

गानाघशक्तानांश्रवणैकरतानांकिंफलमत्राह एतदिति अंतइतिविशेषणात् श्रवणाभ्यासेनमननादिशक्तिसंभवात् अपरोक्षज्ञानसामर्थ्यालिंगशरीरविनाशेनारायणोगम्यतइतिगतिर्भवतीतिध्वनय
ति ॥ ३८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकापारिविशोऽध्यायः ॥ २० ॥ सृष्टिमलायाभ्यांस्फुटंविज्ञेयस्यदेवादीनांतारतम्यज्ञानस्यहरिप्रीतिजनकत्वेनपुरुषार्थहेतुत्वादनुक्त
समुच्चयार्थचपूर्वोक्तसृष्टिप्रपंचयत्यस्मिन्नध्याये । सृष्टौलयेतारतम्यंदेवानांज्ञायतेस्फुटम् । तारतम्यपरिज्ञानेमहातात्पर्यमिष्यते । अतस्तद्बहुशःसूक्तमन्यचैतत्प्रकाशकमितिवचनात्प्रवक्ताश्रोतुरर्भा
ष्टमर्थब्रूतेकिमन्यद्वेतिज्ञातुंनशक्यतेतस्माच्चनिरासार्थतत्रादौराजाशुकंपृच्छति महीमिति महीमध्यास्यमह्नांस्थित्वा । अधिशीङ्स्थासां कर्मेतिसूत्रात्सप्तम्यर्थेद्वितीया । अवरजन्मनांपश्चात्तनका
लेजातानांप्राणिनांमार्गायवर्णाश्रमस्वरूपभेदज्ञानायकानिद्वाराणि सृष्टिसाधनानिअध्यतिष्ठत्तत्रस्थित्वासृजदित्यर्थः १ विदुरप्रश्रवचनानुसारेणममवक्तव्यमितिभावेनपृच्छति क्षत्तेति सन्निकृष्टमृत्यो
स्तवविदुरप्रश्रोत्राम्यविषयत्वेनकथंसंगच्छतइत्याशंक्यनमाहशोसावितितदुणानाहक्षत्तामहाभागवतइत्यादिना अत्रैतानिविशेषणानिमित्थोहेतुहेतुमद्भावसूचकानीतिज्ञायते क्षतसंचूर्णनइतिधातोःसं

एतन्महापुण्यमलंपवित्रंधन्यंयशस्थंपदमायुराशिषाम् ॥ प्राणेंद्रियाणांयुधिशौर्यवर्धनंनारायणोतेगतिरंगशृण्वताम् ॥ ३८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुरा
णेतृतीयस्कंधेविशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ राजोवाच ॥ महींप्रतिष्ठामध्यास्ययोसौस्वायंभुवोमनुः ॥ कान्यध्यतिष्ठद्वाराणिमार्गायावरजन्मनाम् १
क्षत्तामहाभागवतःकृष्णस्यैकांतिकःसुहृद् ॥ यस्तत्याजाग्रजंकृष्णेसपत्यमघवानिति २ द्वैपायनादनवरोमहित्वेतस्यदेहजः ॥ सर्वात्मनाश्रितःकृष्णंतत्प
रांश्चाप्यनुव्रतः ३ किमन्वपृच्छन्मैत्रेयंविरजास्तीर्थसेवया ॥ उपगम्यकुशावर्तजासीनंतत्त्रवित्तमम् ४ तयोःसंवदतोःसूतप्रवृत्ताह्यमलाःकथाः ॥ आ
पोगांग्यइवाघड्योहरेःपादांबुजाश्रयाः ५ तानःकीर्तयभद्रंतेकीर्तन्योदारकर्मणः ॥ रसज्ञःकोनुत्प्येतहरिलीलामृतांपिबन् ॥ ६ ॥ मूतउवाच ॥ एवंपरी
क्षितापृष्टोभगवान्वादरायणिः ॥ भगवत्परिप्ताध्यात्मस्तमाहश्रूयतामिति ७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हरेर्धृतक्रोडतनोःस्वमाययानिशम्यगोरुद्धरणंसातलाव
लीलांहिरण्याक्षमवज्ञयाहतंसंजातहर्षोमुनिमाहभारत ८ विदुरउवाच ॥ प्रजापतिपतिःसृष्ट्वाप्रजासर्गेप्रजापतीन् ॥ किमारभतमेब्रह्मन्ब्रूह्यव्यक्तमार्गवि
त् ९ येमरीच्यादयोविप्रायस्तुस्वायंभुवोमनुः ॥ तेवैब्रह्मणआदेशात्कथमेतदभावयन् १० सद्वितीयाःकिमसृजन्स्वतंत्राउतकर्मभिः ॥ आहोस्वित्संह
ताःसर्वइदंस्मसमकल्पयन् ११

सारगिरिसंचूर्णनात्क्षत्ता एकःप्रधानःसर्वोत्तमोहरिरंतोनिर्णयोस्यास्तीतिअस्मिन्नर्थेयथाविहितप्रत्ययःअघवानपराधवान् २ सर्वात्मनेतिप्रोक्तहेतुनिगमनरूपम् ३ किमन्वपृच्छन्मयापृष्ट
मन्यद्वेति कुशावर्तंगंगाद्वारे ४ तत्रान्यप्रसंगादूरीभूताएवेतिभावेनाह तयोरिति ५ बहुशःश्रुतत्वाच्चवत्श्रानिद्रालुत्वंस्यादितितत्राह रसज्ञइति ६ एतमर्थसूतःशौनकादिभ्यःकथयति एवमिति
अर्पिताध्यात्मःअर्पितंशरीरमाधिकृत्यवर्तमानंमनआर्दीन्द्रियजातंयेनसोर्पिताध्यात्मः ७ शुकोपित्वत्पृष्टमर्थप्रष्टुंविदुरोमैत्रेयंवकीत्याह हरेरिति ८ किमाहेतितत्राह प्रजापतीति अव्यक्तानांपरमात्मादि
तत्त्वानांमार्गप्रकारंवेचीति ९ राजविदुरप्रश्रयोरेकविषयत्वंवक्ति यइति अभावयन्प्रावर्धयन् १० द्वितीयाभार्या स्वतंत्राअन्यापेक्षारहिताःकर्मभिःप्रेरिताइतिशेषः संहताःसंमिलिताःस्मेत्यनेनसं
हत्यसर्जनंप्रधानंस्मारयति ११

किमारभतेति यत्पृष्ठंतस्योत्तरं वक्तुं पूर्वोक्तसृष्टिमाविस्मरणायादितोमुवदति दैवेनेति दुर्वितर्क्येणप्राण्यदृष्टानांबहुत्वादनुमातुमशक्येनादृष्टेन नैषातर्केणमतिरापनेयेतिश्रुतेरदृष्टांतर्यामिणाहरिणा वा दुर्विकल्पेनेतिपाठेइदमदेवेतिसंशयाविषयेणानिमिषेणसर्वतोविलक्षणेनसृष्टिकालेनतदंतर्यामिणा हरिणावासर्वेषांमूलकारणस्यप्रलयसमुद्रेलक्ष्मीपर्यंकेशयानस्यभगवतःप्रेरणयाजातक्षोभात्कार्यामि मुखोत्पन्नविकाराद्विषमावस्थामुपगताहुणत्रयाद्यथासंख्यसंयुक्तसत्त्वादिगुणत्रयान्महान्महत्तत्त्वाभिमानाब्रह्मासीत्तदभिमन्यमानमहत्तत्त्वंचाभूत् । किंचभगवतोवीर्याधानेनजातक्षोभादुत्पन्नसिसृक्षत्वविशेषात् स्वजीवशक्त्यांगुणकर्मयोनीइत्यतोगुणत्रयाभिधानादक्षरान्महत्तत्त्वाभिमानावायुश्चसरस्वतीभारतीचजाताइत्यर्थः महतोब्रह्मयापूवतद्वापैचाभिमानेनइतिवाक्यादयमर्थःकल्पयतइति १२ महत्तत्त्वादहंकारस्योत्पत्तिमाह रजःप्रधानादिति साम्यावस्थायांमूलेरजासियद्रजो मूलेतमसिमिश्रितंयद्रजो मूलेसत्त्वेपद्रजइति त्रिधाविभक्तेनसमस्तेनरजसायुक्तत्वाद्वजःप्रधानत्वंमहत्तत्त्वं स्यतस्मान्महतोमहत्तत्त्वादैवचोदिताद्विकुर्वाणाज्जातोवैकारिकतैजसाभ्यांसाहितःत्रिलिंगास्त्रिरूपोभूतादिस्तामसाहंकारो विषदादीनिपंचभूतानिससर्जैत्यन्वयः अनेनैतच्चसिद्धं तैजसाहंकारःश्रोत्रादि दशेंद्रियाणि वैकारिकाहंकारोमनोदिगाद्यभिमानिदेवान्ससर्ज मूलाहंकारादनंतगरुडरुद्राद्याःस्वभार्याभिःसहजाताः मनोभिमानिनावनिरुद्धचंद्रौवैकारिकाभिमानिदेवविशेषाज्जातौ तदुक्तम् । अहमः शेषवीद्रौचंद्रौकामतस्त्रियः । मनसस्त्वनिरुद्धश्चंद्रश्चान्येयथोदितम् । एवंक्रमोव्यत्ययस्तुसूक्ष्मस्थूलादिभेदतः । सृष्टौगुणेचज्ञानादौमुक्तिस्थेष्वप्ययंक्रमः । नियमेनान्यथोक्तिस्तुमोहायासुरजन्मना

मैत्रेयउवाच ॥ दैवेनदुर्वितर्क्येणपरेणानिमिषेणच ॥ जातक्षोभाद्भगवतोमहानासीहुणत्रयात् १२ रजःप्रधानान्महतस्त्रिलिंगोदैवचोदितात् ॥ जातः ससर्जभूतादिर्वियदादीनिपंचच १३ तानिचैकैकशःषष्टुमसमर्थानिभौतिकम् ॥ संहत्यदैवयोगेनहैममंडमवासृजन् १४ सोशयिष्टाधिसलिलज्वाडको शोनिरात्मकः ॥ साग्रंवैवर्षसाहस्रमन्ववात्सीत्तमीश्वरः १५ तस्यनाभेरभूत्पद्मंसहस्रार्कोरुदीधिति ॥ सर्वजीवनिकायौकोयत्तत्स्वयमभूत्स्वराद् १६ सोनुविष्टोभगवतायःशेतेसलिलाशये ॥ लोकसंस्थांयथापूर्वंनिर्ममेसंस्थयास्वया १७ ससर्जच्छाययाऽविद्यांपंचपर्वाणमग्रतः ॥ तामिस्रमंधतामिस्रंत मोमोहोमहातमः १८

मिति १३ सूक्ष्मसृष्टिमनूचस्थूलसृष्टिवक्तुमारभते तानीति यद्वासाद्वितयाइत्यादिप्रश्रंपरिहरति तानीति तानिअयोर्विशतितत्त्वानिभौतिकंहैमं ब्रह्माहं देवस्पक्रीडादिगुणसंपन्नस्पहरेयोर्गेनचेष्टकलक्षणप्रवेशसंबंधेनसंहत्यसंयुज्यावगम्यवासृजन् १४ सृज्यवस्तूनिविमृश्यस्रष्टव्यानिनसहसेतिन्यायमनुसंधततोहरेरंदोत्पत्त्यनंतरंतदंतःसर्जनंक्रमेणस्यादित्यभिमतत्वेनजलावगाहेनदाव्यादिकंचस्यादित्यंडस्यजलावस्थानंवक्ति सोशयिष्टेति निरात्मकः अग्रकाशितपरमात्मस्वरूपः परमात्मातत्रनास्तीतिकिनस्यादत्राह अन्ववात्सीदिति अव्यक्ततयास्थितः १५ योब्रह्मांडगर्भोदकेश्रीमयपर्यंकेकालनाम्नाब्रह्मणासहशयानस्तस्यहरेर्नाभौपद्ममभूदित्यन्वयः इदमितरपञ्चाद्विशिनाष्टि सहस्रेति सहस्रथासंख्ययासंख्यातेभ्योर्केभ्य उर्वीदीधितिर्दीप्तिर्यस्यतत्तथोक्तं अनेनसर्वप्रकाशकसूर्यागुत्पत्तेः पूर्वतमसावगूढाकाशेकथंप्रवृत्तिरितिनिरस्तं सर्वजीवनिकायस्यौकोयइत्यानीयंतोयस्मात्तस्मात्स्वयंसर्वजीवप्रधानःस्वराद्ब्रह्माभूदित्यन्वयः १६ पदर्थब्रह्मोत्पन्नस्तत्प्रयोजनमाह सोनुविष्टइति यो हारिःसलिलाशयेगर्भोदकलक्षणेवारिधौश्रीसमिहितशेषपर्यंकेशेतेनभगवतानुविष्टः सब्रह्मास्वयासंस्थयापरमात्मनिस्थितसामर्थ्येनयथापूर्वलोकसंस्थानेनपञ्चेनवतुर्दश लोकव्यवस्थानिर्ममइत्यन्वयः १७ विचैकापनोद्यत्वादविद्यायास्तज्ज्ञापनार्थतत्सृष्टिप्रथमतोवक्ति ससर्जैति छायापारान्यपरपर्यायवातन्वा पर्वाण्याह तामिस्रमित्यनेनोक्तवक्ष्यमाणेन कान्यव्यतिष्ठत्द्वाराणीत्यस्योत्तरमुक्तंभवति १८

अधिष्ठात्रमविनविसृष्टोदेहोनष्टोभूतिकनेत्याह जगदुरिति क्षुत्तृषीःसमुद्रवोयस्याःसातथोक्ताताम् १९ क्षुत्तृषीज्ञानाविरोधिन्वीयतोब्रह्मणःस्वोत्पादकत्वेनगुरुत्वमविज्ञाययक्षादिभिस्तद्ब्रह्मणार्थमद्रावी
तिभावेनाह क्षुत्तृद्भ्यामिति उपसृष्टाउपद्रुताअस्यविवरणक्षुत्तृडदिता इत्युच्चैर्वदंतोभिदुद्रुवुः एवंब्रह्माणमारक्षतकिंतुजक्षध्वंभक्षयतेति २० तत्रब्रह्मणाकिंकृतमत्राह देवइति दूर्यमायामाजक्षत
किंतुरक्षत आपदिमित्रजनोबोधनीयइतिभावेनाह अहोइति अहोयुष्माकमज्ञानंयूर्यमेमजाःपुत्राभविष्यथतस्मात्तजक्षणमयुक्तकिंतुरक्षणमेव कीदृश्योयुष्माकंमध्येयेयूर्यमाजक्षनकिंतुरक्षतेत्युचि
ध्वंतेयक्षामविष्यथयेकेचिदूर्यमारक्षतकिंतुजक्षतेत्युचिध्वंतानिरक्षांसिभविष्यथ २१ देवानांविद्यायोग्यत्वेनतद्विरोध्यविद्यासृष्ट्यनंतरंदेवसृष्टिमाह देवताइति यायादिव्याःक्रीडादिगुणयुक्तास्तास्ता
देवताःप्रभया भादीप्तावितिधातोःसर्वप्रकाशकलक्षणयाविद्यापरपर्यायपातन्वासृजदित्यन्वयः सर्वसृष्टिभ्यः प्रधानत्वात्प्रमुखतइति देवयंतःक्रीडादिगुणान्द्योतयंतोदेवास्तांप्रभारूपांतनुमहाधुरंगी
कृतवंतस्तदहरभवच्च २२ अदेवानसुरान् जघनतोजघननाम्नादेहेन २३ क्रुद्धोभीतइतिविडंबनं परापतत्पलायितवान् २४ पलायनावधिमाह सइतिहरिंप्राप्यजगादेतिशेषः अनुरूपमुपा
सकानांयोग्यतानुकूलमात्मनोदर्शनंयस्यसतथातम् तेतव यभितुं यभमैथुनइतिधातुःमैथुनंकर्तुं नित्यंभगवत्प्रीतिकृत्प्रेषेणआपदिहरिरेवस्तोतव्यइतिभावेनाह त्वमिति अनासन्नौनप्राप्तोपादौयै

विससर्जात्मनःकायंनाभ्यनंदतमोमयम् ॥ जगदुर्ध्वक्षरक्षांसिरात्रिक्षुत्तृड्समुद्रवाम् १९ क्षुत्तृद्भ्यामुपसृष्टास्तेतजगधुमभिदुद्रुवुः ॥ मारक्षतैनंजक्षध्वमि
त्युच्चैःक्षुत्तृडदिताः २० देवस्तानाहसंविमोमामाजक्षतरक्षत ॥ अहोमेयक्षरक्षांसिप्रजायूर्यंभविष्यथ २१ देवताःप्रभयायायादिव्याःप्रमुखतोसृजत् ॥ तेऽ
हार्षुर्देवयंतोपिविसृष्टांतांप्रभामहः २२ देवोदेवान्जघनतःसृजतिस्मातिलोलुपान् ॥ तएनंलोलुपतयामैथुनायाभिपेदिरे २३ ततोहसन्सभगवा
नसुरौर्निरपत्रपैः ॥ अन्वीयमानस्तरसाक्रुद्धोभीतःपरापतत् २४ सउपव्रज्यवरदंप्रपन्नार्तिहरंहरिम् ॥ अनुग्रहायभक्तानामनुरूपात्मदर्शनम् २५
पाहिपांपरमार्त्तमंस्तेप्रेषणेनासृजंप्रजाः ॥ ताइमायभितुंपापाउपक्रामंतिमांप्रभो २६ त्वमेकःकिललोकानांक्लिष्टानांक्लेशनाशनः ॥ त्वमेकःक्लेशदस्तेषामना
सन्नपदांतव २७ सोवधायस्यकार्पण्यंविविक्ताध्यात्मदर्शनः ॥ विमुंचात्मतनुंघोराभित्युक्तोविमुमोचह २८ तांक्रणचरणांभोजांमदविह्वललोचनाम् ॥
कांचीकलापविलसदुकूलच्छन्नरोधसम् २९

स्तेतथातेषामनासन्नपदाम् २७ स्वानिष्टवारणेसमर्थस्यापिभगवान्स्वप्रियाधिशरणंगतस्यब्रह्मणस्तन्निवारणोपायमाह सइति सर्वज्ञस्यापिर्विचस्याज्ञवदशक्तवत्कार्पण्यमवधार्य तदुक्तं जानन्न
पिसमर्थोपिकचिद्ब्रह्माहरेःप्रियम् । ज्ञात्वाकरोतिकर्माणिस्वज्ञवच्चाप्यशक्तवदिति अनेनस्वापदंपरिहर्तुंसमर्थस्यतत्प्राप्तौहरिशरणगतौहरिप्रीतिःस्यादितिन्यायोदर्शितः विविक्तमनन्याधीनमध्यात्मदर्श
नंशरीरादिकमधिकृत्यवर्तमानंज्ञानंयस्यसविविक्ताध्यात्मदर्शनोऽशेषविशेषज्ञानवानित्यर्थः चेतनाचेतनराशोर्विविक्तोभिन्नोऽतएवाध्यात्मासर्वजीवराशेरधिकहृत्परइतिदर्शनमपरोक्षज्ञानंयस्यसतथोक्तः
तद्ब्रह्मोवेदाहंब्रह्मास्मीतिश्रुतेरितिवा । स्यादध्यधिकईश्वरइतिपादवः इत्यनेनस्वाज्ञाकरणाद्वरेरभ्यधिकाप्रीतिरभूदितिसूचयति अतएवविमुंचेति भवतश्चेन्मदनुग्रहपान्नज्ञानसाधनयोग्यात्तनुरस्तिकि
मनयाघोरयेति २८ निश्चेतनासातनुःकिमभूदितितत्राह त्वमिति असुरास्तांतनुंस्त्रियंस्त्रीभूतामुपलभ्यदृष्ट्वा कीदृशीं शरीरपूर्वाचरयोःसंधौजघनेजातत्वावाप्तासंध्यांसर्वैरसुरैरितांपरिवृतां कला
पोभूषणेवर्हेइत्यभिधानात्कांचीकलापेनकांचीभूषणेनविलसतादुकूलेनच्छन्नंपिहितंरोधः कठिततटयस्याःसातथाताम् २९

अन्योन्याश्लेषेणपरस्परसंबन्धेनउत्तुंगौउन्नतौनिरंतरावनवकाशोचपयोधरौस्तनौयस्याःसातथाताम् ३० नीलालकानावरूढःसमूहोस्याअस्तीतिनीलालकवरूढिनीतामुपलभ्यमाप्यस्त्रिपञ्चातांतांतनु
मुद्दिश्यमुमुहुरितिवा ३१ अत्रमोहोनामनमूर्च्छाकिंनुवैकुण्ठ्यहेतुकोवितर्कइतिभावेनाह अहोरूपमिति ३२ ततःकिंचक्रूरितितत्राह वितर्कयंतइति ३३ भामिनि कांतिमति रूपमेवद्रविणंद्रव्यं
तदेवपण्यंक्रयघोर्भन्तेनदुर्भगान्त्वत्संगोपभोगभागरहितान् ३४ त्वत्संदर्शनमेवास्माकंसुरतक्रियेतिभावेनाहुः यावोति एवमपितवेयंकंदुकक्रीडास्मन्मनःखेदयतीत्याहुः उद्भुनोषीति ३५
इतरकंदुकक्रीडापाइयंयेशेषिकीत्याह नैकत्रेति हेशालिनिभार्ये पतत्पतंगमुन्नमदवनमत्कंदुकंजयतितेपादपद्मं प्राप्नोति विषादतिभंगंप्राप्नोति जटावरूढोवेणीभारोऽमलोमुक्तश्च मलबन्धनइतिधा
तोः ३६ सर्वभावैःस्त्रियोबन्धहेतवइतिभावेनअसुराणांतद्वहणमाह इतीति संध्यांव्यावर्तयति सायंतनीमितिप्रातःकालीनायाःपुण्यहेतुत्वात् प्रलोभयंतीमात्मनीच्छांकुर्वती ३७ देवासुरसर्ग
योरनंतरंगंधर्वादिसर्गस्याभ्यर्हितत्वाच्चमाह प्रहस्येति भावगंभीरमतिक्रियाविशेषणं भावः शृंगारचेष्टा कथंज्ञातुंशक्यतइवितमभिनयति जिघ्रंत्यात्मानमात्मनेति नाम्नाकांत्यातन्वा

अन्योन्याश्लेषयोत्तुंगनिरंतरपयोधराम् ॥ सुनासांसुद्विजांसिग्धहासलीलावलोकनाम् ३० गूहंतीं व्रीडयात्मानं नीलालकवरूढिनीम् ॥ उपलभ्यासुरा
संध्यांसर्वेतांमुमुहुःस्त्रियम् ३१ अहोरूपमहोर्धैर्यमहोजस्यानवंवयः ॥ मध्येकामयमानानामकामेवविसर्पति ३२ वितर्कयंतोबहुधातांसंध्यांप्रमदाय
तीम् ॥ अभिसंभाव्यविसंभात्पर्यपृच्छन्कुमेधसः ३३ कासिकस्यासिरंभोरुकोवार्थस्तेत्रभामिनि ॥ रूपद्रविणपण्येनदुर्भगान्नोविबाधसे ३४ यावा
कासित्वमबलेदिष्ट्यासंदर्शनंतव ॥ उद्भुनोषीक्ष्यमाणानांकंदुकक्रीडयामनः ३५ नैकत्रतेजयतिशालिनिपादपद्मंघ्रंत्यामुहुःकरतलेनपतत्पतंगम् ॥ मध्यं
विषादतिबृहत्स्तनमारभीतंश्रांताचट्टिरमलःसुजटावरूढः ३६ इतिसायंतनीसंध्यामसुराःप्रमदायतीम् ॥ प्रलोभयंतीजिघृह्मत्वामूढधियःस्त्रियम् ३७
प्रहस्यभावगंभीरंजिघ्रंत्यात्मानमात्मना ॥ कांत्याससर्जभगवान्गंधर्वाप्सरसांगणान् ३८ विससर्जतनुंतांवैज्योत्स्नांकांतिमतींप्रियाम् ॥ तामेवचाददुः
प्रित्याविश्वावसुपुरोगमाः ३९ सृष्ट्वाभूतपिशाचांश्चभगवानात्मतंद्रिणा ॥ दिग्वाससोमुक्तकेशान्वीक्ष्यचामीलयद्दृशौ ४० जगृहुस्तद्विमृष्टांतांजृम्भणारूपां
तनुंप्रभो ॥ निद्रादींद्रियविक्लेदोययाभूतेषुदृश्यते ॥ तयोच्छिष्टान्धर्षयंतितमुन्मादंप्रचक्षते ४१ ऊर्जस्वंतंमन्यमानआत्मानंभगवानजः ॥ साध्यान्ग
णान्पितृगणान्परोक्षेणासृजत्प्रभुः ४२

३८ ज्योत्स्नांचंद्रिकावदाह्लादकरांसंज्ञांतरंवा प्रियांमनोदृष्टिसुखकरीं ३९ भूतादीनां देवयोनि त्वाद्रंधर्वादिसृष्ट्यनंतरंभूतादिसृष्टिमाह सृष्टेति आत्मनोदेहिनस्तंद्रींमुखव्यादानादिलक्षणमुत्पादय
तीत्यात्मतंद्री तेनजृम्भणारूपेणदेहेन ४० तस्याःस्वभावलक्षणमाह निद्रादीति विक्लेदोवैकुण्ठ्यं तयातन्वोच्छिष्टान्ग्रस्तान्देहिनोधर्षयंतस्वचेष्टादिविशेषान्कारयंतितंचेष्टाविशेषमुन्मादंप्रचक्षते
तज्ज्ञातिशेषः व्यसृजन्मलवदेहंवाह्नंनतुनिजंपुरा । ब्रह्मातच्चाहरादित्वंप्रापदेवादिदेवतमितिचचनात्बाह्यमेवप्रभादिशरीरंत्यजतिब्रह्मानतुनिजंदेहाभितिज्ञायते पुरासृष्टिसमये ४१ स्वयोग्यात्म
दानेननृपाःसाध्यादिगणाःपितृपिशाचादिग्रहदोषनिवारयंत्यतस्तत्सर्गानंतरंसाध्यादिगणसृष्टिवाक्ते ऊर्जस्वंतमिति अनेनप्रेतादिग्रहाणांमुख्यचिकित्सेयमितिदर्शितं ऊर्जस्वंतंसारान्वतं ऊर्जंसार
जमुद्दिष्टं तदेवपितृभक्षणमितिच नाम्नापरोक्षेणदेहेन अतएवाचापिमांसदृष्ट्यगोचरेभ्यःपित्रादिभ्यस्तत्तुष्ट्यैपिडादिकंप्रयच्छति ४२

आत्मनःसर्गःसृष्टिर्यस्मात्सआत्मसर्गस्तं यत्सारांभवितन्वते बलिहरणादिनाविविक्त्यतरंति ४३ सिद्धादीनांसाध्याद्यवरत्वादनंतरंतत्सर्गमाह सिद्धानितिनाम्नातिरोधानेनकायेनअंतर्धानारुख्यमंतर्धानाप
रपर्यायमात्मानं देहमितरस्मादद्भुतमहश्यहेतुत्वादितरेषांवरादिनाअहश्यत्वमेतेषांस्वतएवेतिविशेषःहरिशक्तेराचत्यत्वादितिभावः ४४ स्वबोधनविडंबनायस्वसन्निकृष्टपुरुषसृष्टेःप्राशस्त्यबुद्धिजनना
यचपुरुषाभाससृष्टिमाह सकिन्नरानिति किंप्रश्नाक्षेपकुत्सायांवितर्काभासगोचरइतिवचनात् किन्नराभासान्किंपुरुषान्पुरुषाभासान्आत्मनारूपेणकायेनासृजदित्यन्वयः येनभावेनब्रह्मापदार्थान्सृजति
सचेष्टादिलक्षणोभावस्तेषामौत्पत्तिकतयायावच्छरीरंवर्ततइत्यतस्तंभावंदर्शयतीत्याह मानयन्निति आत्मनामनआदिनाआत्मानंस्वशरीरंगंधपुष्पादिभिर्मानयन्पूजयन्दर्पणादिनाआत्माभासंस्वच्छा
यांवलोकयन्नसृजदितिपूर्वेणान्वयः अयंन्यायःपूर्वोत्तरत्रचानुसंधेयः ४५ परमेष्ठिनात्यक्तंतेकिन्नरास्तद्रूपंस्वभावलक्षणकमाकारंजगदुत्पत्त्यन्वयः रूपंशब्देपशौश्लोकेग्रंथावृत्तौहितादिषु । सौंदर्ये
चस्वभावेचेत्यभिधानं । तेषांकृत्यमाह मिथुनीभूयेति तंब्रह्माणंकर्मभिश्चरितैःपद्यादिनाग्रथितैः अनेनपक्षिणांसृष्टिरपिव्याख्याताकिन्नरादीनांमुखस्यैवराकारत्वादंजत्वाविशेषात् ४६ सर्पादि
सृष्टिप्रकारंवक्ति देहेनेति भोगवतासर्पशरीराकारवतादेहेनशयानोब्रह्माप्रजासर्गंअनुपचितेअलंभावरहितेबहुचिंतयाजातात्क्रोधात्तद्वपुरुत्ससर्ज हिशब्दोहेत्वर्थः यस्मात्क्रोधादस्त्राक्षीत्तस्मादीषदुपद्रुताः
क्रुद्धाःसर्वान्लोकानुपद्रवंतीति ४७ एकस्मादेहादुत्पन्नानामवांतरभेदमाह यइति अमुतःअमुष्माच्छरीराद्येकेशाअहीयंतत्यक्ताआसंस्तेऽह्योजज्ञिरइत्यन्वयः क्रियापदस्यसुबंतत्वंपदध्वत्तस्मादध्वइति

तआत्मसर्गंतंकायंपितरःप्रतिपेदिरे ॥ साध्येभ्यश्चपितृभ्यश्चकवयोयद्वितन्वते ४३ सिद्धान्विद्याधरांश्चैवतिरोधानेनसोसृजत् ॥ तेभ्योददौतमात्मान
मंतर्धानारुख्यमद्भुतम् ४४ सकिन्नरान्किंपुरुषानात्मनाचासृजत्प्रभुः ॥ मानयन्नात्मनात्मानमात्माभासंवलोकयन् ४५ तेतुतज्जगद्वहूरूपंत्यक्तंयत्परमेष्ठिना
मिथुनीभूयगायंतस्तमेवोषसिकर्मभिः ४६ देहेनवैभोगवताशयानोबहुचिंतया ॥ सर्गेनुपचितेक्रोधादुत्ससर्जहितद्वपुः ४७ येहीयंतामुतःकेशाअहय
स्तेंगजज्ञिरे ॥ सर्पाविसर्पतःक्रूरानागाभोगोरुकंधराः ४८ सआत्मानंमन्यमानःकृतकृत्यमिवात्मभूः ॥ तदामनूंससर्जतेमनसालोकभावनान् ४९
तेभ्यःसव्यमृजद्देहंपरःपुरुषआत्मनः ॥ तांदृष्ट्वायेपुरासृष्टाःप्रशशंसुःप्रजापतिम् ५० अहोएतज्जगत्स्रष्टुःसुकृतंभवतैकृतम् ॥ प्रतिष्ठिताःक्रियायस्मिन्सा
कमन्नमदामहे ५१

वेदेदृष्ट्वाद्युक्तं विसर्पतोविविधसर्पणात्सर्पाः तत्स्वभावमाह क्रूराःक्षिप्रंक्रोधशालित्वात्नगच्छंतित्यगाभगानभवन्तीतिनागाःक्षिप्रगंतृत्वात् तल्लक्षणमाह भोगोरुकंधराइति भोगवदुर्व्योबृहत्सःकंधराये
पांतैतथाभित्तिप्रदीपन्यायेनोरुशब्दउभयत्रान्वेतव्यः उरुभोगाश्चोरुकंधराश्चोरुभोगोरुकंधराः उरुभोगायविग्रहेमहाकंठायधीमाहि तन्नोनागःप्रचोदयादितिजांगलिकतंत्रे ४८ सृष्टानांसर्वेषांसर्वकर्मावि
कारित्वेनोपकारकत्वेनमनुसृष्टिमाह सआत्मानमिति यदात्मभूर्ब्रह्मात्मानंदेहंकृतकृत्यमिवमन्यमानोभूतदंतैवसानेनमनःपूर्वलोकभावनान्लोकवृद्धिकरान्मनूंससर्ज सपरःपुरुषोब्रह्मात्मनस्तंदेहंतेभ्यो
व्यसृजदित्यन्वयः । सर्वस्याःसृष्टेरियंसृष्टिःप्रशस्तेतिभावेनाह तांदृष्ट्वेति येपुरासृष्टादेवास्तेतामनुसृष्टिदृष्ट्वाहोइतिप्रजापतिप्रशशंसुः ४९ ५० एतदेवविवृणोतिएतदिति हेजगत्स्रष्टुस्तेतवैतत्क
तंकर्मसुष्ठुकृतंपर्याप्तमितोधिकंनास्तीत्यर्थः बतैत्यनेन ताअब्रुवन्सुकृतंभवतैतिश्रुतिर्मानमिति किंचयस्मिन्मनुसर्गेयागादिक्रियाःप्रतिष्ठिताः ततःप्रयोजनमाह साकमिति तैर्दत्तमन्नंभवतासाकमदामहे
तेनास्मत्प्रसादात्तेषामपिमहतीप्रजावृद्धिःस्यादित्यदामहेइति व्यत्ययेनप्रयोजनमसूचि दृष्ट्वातुपौरुषांसृष्टिदेवाःसुकृतमूचिरे । इत्यनेनयेपुरासृष्टाअसुरास्तेतांसृष्टिदृष्ट्वाप्रजापतिप्रशशंसुरित्यपव्याख्यानं
प्रत्युक्तदेवसृष्ट्यनंतरत्वाच्च ५१

सुरसृष्टेः प्रथमतः कृतमप्युपसर्गदेवसुरादिसाधारणत्वप्रकटनाय तत्सर्गपश्चाद्वक्ति तपसेति हृषीकेशो ब्रह्मांतर्यामी तपश्चादिना युक्तः सर्वस्मादादौ सर्वाभिमतः प्रजाऋषीन्ससर्जेत्यन्वयः सर्वत्रापि श्रीनारायण एव ब्रह्मांतर्यामित्वेन स्रष्टानान्य इति प्रकाशनाय हृषीकेश इति भगवत्येव ब्रह्म नाम प्रायोजीति ज्ञातव्यं अमेदाभिप्रायेणाकिनस्यादिति चेन्न दैत्योपद्रवे तत्परिहाराय ब्रह्मणा क्रमेण विष्णुशरणोपगतं रुक्तत्वात् यत्रापि तु हरेर्नामतदन्यत्र प्रयुज्यते । तदांतरहरेस्तत्र हृषीतिर्नान्यथा भवेत् । स्वातंत्र्यादवरत्वं च परस्यापि प्रयुज्यते । स्थितस्यापि यथाराज्ञः स्वानां जयपराजया वित्यनेन मुख्यार्थानुपपत्तावमुख्यार्थोपपत्तेः सिद्धत्वात् ५२ अजो ब्रह्मायत्तस्वशरीरं समाधियोगपूर्तिमत्तपोविद्याविरक्तिमच्च तस्य शरीरस्यैकैकांशं समाध्यादिकं तेभ्यः ऋषिभ्यः प्रादादित्यन्वयः ५३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ अकामः सर्वकामो वा मोक्षकामो हरिर्भजेदिति यदुक्तं पूर्वत्र तदिह कर्दमचरितव्याजेन प्रपंच्यते ध्यायत्रयेण तत्र मैत्रेयं विदुरः पृच्छति स्वायं भुवस्येति परमत्वेनोत्तमत्वेन संमतः संप्रति पत्रस्तस्मात्कथ्यतामिति हेत्वर्थे च शब्दः एधिरे एधांचाकिरे १ देवहूत्याः कथाया अवश्य श्रोतव्यत्वेऽपि प्रथमस्तत्कथने मनोः कन्यैव न तु पुत्राविति प्रतीतायास्तस्याभ्रातृमतीत्वेन परिणेतुः प्राश

तपसा विद्यया युक्तो योगेन सुसमाधिना ॥ आदावृषीन् हृषीकेशः ससर्जाभिमताः प्रजाः ५२ तेभ्यश्चैकैकशस्तस्य देहस्यांशमदादजः ॥ यत्तत्समाधियोगद्वितपोविद्याविरक्तिमत् ५३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ विदुर उवाच ॥ स्वायं भुवस्य च मनोर्विशः परमसंमतः ॥ कथ्यतां भगवन् यत्र मैथुनेनैधिरे प्रजाः १ प्रियव्रतोत्तानपदौ सुतौ स्वायं भुवस्य वै ॥ यथा धर्मं जुगुपतुः सप्तद्वीपवर्तमिहीम् २ तस्य वै दुहिता ब्रह्मन् देवहूतीति विश्रुता ॥ पत्नी प्रजापतेरुक्ता कर्दमस्य त्वयानघ ३ तस्यां सर्वे महायोगी युक्तायां योगलक्षणैः ॥ ससर्जकतिधावीर्यं तन्मेशु श्रूषवे वद ४ रुचिर्यो भगवान् ब्रह्मन् दक्षो वा ब्रह्मणः सुतः ॥ यथा ससर्जभूतानि लब्ध्वा भार्यां च मानवीम् ५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रजाः सृजेति भगवान् कर्दमो ब्रह्मणो दितः ॥ सरस्वत्यां तपस्तेपे सहस्राणां समादश ६ ततः समाधियुक्तेन क्रियायोगेन कर्दमः ॥ संप्रपेदे हरिर्भक्त्या प्रपन्नवरदाशुषम् ७ तावत्प्रसन्नो भगवान् पुष्कराक्षः कृते युगे ॥ दर्शयामास तं क्षतः शाब्दं ब्रह्मदधद्वपुः ८ स तं विरजमर्काभं सितपद्मोज्ज्वलत्सजम् ॥ सिग्धनीलालकं व्रातवक्राजविरजांबरम् ९ किरीटिनं कुंडलिनं शंखचक्रगदाधरम् ॥ श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणम् १०

स्त्यबुद्धिर्न स्यादिति तत्प्रतीत्यै तत्पुत्रावाह प्रियव्रतेति वा इत्यनेनौरसत्वप्रवधारयति एतच्चरितं वक्तव्यमित्यास्मिन्नर्थे वा २ देवहूत्या भ्रातृमतीत्वमुक्त्वा तच्चरितं श्रोतुमुक्तमनूद्य शेषं पृच्छति तस्य वा इति अस्तु मनोः पुत्री ततः किमित्यत आह प्रजापतेरिति त्वया या कर्दमस्य प्रजापतेर्जायेत्युक्ता ३ सकर्दमस्तस्यां कतिधावीर्यं ससर्जं तद्वीर्यं सर्जनलक्षणं चरितं यमनियमादियोगलक्षणैः ४ अनंतरं रुचिदक्षयोश्चरितं वक्तव्यमित्याह रुचिरिति ५ मैत्रेयः प्रथमतो मनुपुत्रयोः कथाया वक्तव्यत्वेऽपि सूचीकटाहं न्यायेन रुचिदक्षयोश्चरितयोरनंतरं पृष्ठत्वाच्चेदेव हूतीचरिता विनाभूतं कर्दमचरितं वक्तुमुपक्रमते प्रजा इत्यादिना सहस्राणां दशसमाः ६ किं विषयमिदं तप इति तत्राह तत इति समाधियुक्तेन क्रियायोगेन वैदिकतां त्रिकलक्षणोपायेन दाशुषं दाशुदाने वरदम् ७ साधनसामग्रीफलमाह तावदिति यः स्वयं च तीकृतस्तस्मात्मानं शाब्दं वैदिकवेद्यं ब्रह्मसर्वगुणपूर्णं अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतिवेद्यत्वदर्शनाय ब्रह्मपदप्रयोगः वपुः शुभाकारं शुभाकारे तनौ वपुरिति नमायामयम् ८ शुभाकारत्वं विवृणोति सतमिति ९ क्रीडनकं क्रीडासाधनं द्रष्टुणां मनःस्पर्शमनोविषये स्मितेक्षणे यस्य स तथा तम् १०

११ स्वभावात्माव्यग्रमनाः स्वतंत्रोभावोयस्यस्वभावोहारिः स आत्मनिग्रमसियस्यसतथेति वा स्वभावे आत्मायस्यसतथेति वा १२ स्तुतिरपि स्तुत्यस्य हरेः क्षिप्रप्रीतिकरीयथार्थत्वेनानुकंपाहे
तुत्वादुत्तरत्रफलोदयाच्चेतिभावेनाह जुष्टमिति हेईडचसतात्पर्यवेदादिभिः स्तुत्यअद्यअखिलसत्त्वरारोः पूर्णज्ञानबल समुद्रस्यतवदर्शनात्साक्षात्कारात्रोस्माकमक्षणोर्जुष्टनिषेवणत्वत्क्षेत्रालिगादिविषयंसंसि
द्धसम्यक्फलितमभूत् वताश्चर्यामिदं दुर्भगेष्वस्मासु अनुकंपेति उपलक्षणमेतत् श्रोत्रादेस्तथाश्रवणादिनिषेवणं अक्षण्वंत इत्यादि श्रुतेः । तवानुग्रह एव मुख्यं निमित्तं तन्नास्मत्प्रयत्नमितिभावेनाह यद्
र्शनमिति रूढयोगानिरंतरानुवृत्तध्यानायोगिनोयमादिमंतः पुरुषाय दर्शनं आशासतेवांछंति तादृशमितिभावः । महताकालेन प्रयतमानानां योगिनामाकांक्षामात्रमस्माकं तु अल्पेनैवकालेनाभूदित्य
तोवतेति १३ इदानीमनुग्रहकातरं भगवद्वापश्यन्कर्मदमः स्वमनोरथं गर्हयन्विज्ञापयति यदिति ईश ऐश्वर्यवारिधेतवमायया बंधकशक्त्या हतचेतसो नष्टज्ञानांतः करणाः पुरुषा भवासिंधुपोतसंसारसमुद्रस्यो
त्तरणे तरीभूतं त्वत्पादारविंदं कामलवाय उपासते सेवते ये कामानिरयेपि स्युः सुलभास्तां स्तेषां रासि रादान इति धातुः निरयः सूकरादियोनिरतिकृच्छ्रत्वद्योतनायेदमुदितं अनेनेहश्यमपि भगवत्कटाक्षोप
क्षिप्तं किमुतराज्यादीति सूचितम् १४ किमेनेन प्रकृते इत्याशंक्याहमप्येष्वेकोलंपट इत्याह तथेति तथा पूर्वोक्तकामोपासकवत् सोहं च कामदुष्कांघ्रिपस्याभीष्टवर्षणशीलकल्पतरोस्तवाशेषमूलम् अपेक्षि

विन्यस्तचरणां भोजमंसदेशे गरुत्मतः ॥ दृष्टास्वेवस्थितं वक्षःश्रियं कौस्तुभकंधरम् ११ जातहर्षोपतन्मूधर्नाक्षितौलब्धमनोरथः ॥ गीर्भिस्त्वभ्यगृणा
त्प्रीतः स्वभावात्माकृतांजलिः १२ जुष्टं वताद्याखिलसत्त्वरारोः संसिद्धमक्षणोस्तवदर्शनान्नः ॥ यद्दर्शनं जन्मभिरीड्य सद्भिराशासते योगिनो रूढयोगाः ॥
१३ ये मायया ते हतचेतसस्त्वत्पादारविंदं भवसिंधुपोतम् ॥ उपासते कामलवाय तेषां रासीश कामान्निरयेपि स्युः १४ तथा स चाहं परिवोदुकामः समा
नशीलां गृहमेधिधेनुम् ॥ उपेयिवान्मूलमशेषमूलं दुराशयः कामदुष्कांघ्रिपस्य १५ प्रजापते स्तेव च सार्थी शतं त्यालोकः किलायं कामहेतोर्निबद्धः ॥ अहं
च लोकानुगतो वहामि बलिं च शुक्लानि मिषाय तुभ्यम् १६ लोकांश्च लोकानुगतानसूंश्च हित्वा श्रितास्ते चरणात्पत्रम् ॥ परस्परं त्वद्गुणवादसीधुपीयूषानि
र्यापितदेहधर्माः १७

तसमस्तपुरुषार्थकारणं पादमूलमुपेयिवान् इत्यन्वयः किं कामस्त्वमित्यत उक्तं परिवोदुकाम इति समानशीलां गृहमेधिधेनुं गृहस्थयज्ञांगभूतां भार्यां परिवोदुकामः परिणेतुकामः तत्र निमित्तमाह दुरा
शय इति दुरशोभने विषये आशयो यस्य स तथा दुरशोभनदुःस्वयोरिति यादवः १५ अघटितघटकमहिमा भगवान्यतः सकामोपास्तिं निष्कृष्टां जानंतोऽपि मादृशास्तववेदारूपवचनमाययानियताः संस
रंतीत्याह प्रजापतेरिति अधीशेति संबुद्धेः प्रजापतिर्हरिरेव न विरिचस्तस्य तत्र मुख्यार्थानुपपत्तेरिन्द्रादिशब्दवत् अधय ईश्वरादृष्ट्यादयस्तेषामपीशजगत्सृष्ट्यादिविभूतिप्रवर्तकत्वात् प्रजापतेस्तववच
सावेदलक्षणतं त्यातस्य वाक्यं तं निर्मानिदामानीति श्रुतेः अयं जनः स्वर्गादिकामहेतोर्निबद्धः किल तत्पूजालक्षणं बलिं वहतीति शेषः हे शुक्लसंसारशुचं विलाप्य कंसुखं आदाय ददातीति लोकानुगतत्वाद
हमप्यनिमिषाय प्राणिचीर्णं पुण्यपापनिरीक्षणार्थमुन्मीलितनेत्रत्वात् च्छब्दवाच्याय कालांतर्पामिनेतुभ्यं बलिं वहामि उत्तरत्र सभार्यो वहेयमिति चार्थः १६ अयमेव बलिर्भगवदर्पणबुद्ध्या चिकीर्षितो
भक्तिहेतुरपि भवतीति भावेनाह लोकांश्चेति अस्माल्लोकात्प्रेत्येति श्रुतेः लोकान् जह शरीराणि च लोकानुगतानसूं प्राकृतं द्वियाणि च हित्वा ते तव चरणात्पत्रं श्रिताः पुनश्च परस्परं तव गुणवाद एव सीधुपीयूषं
सुखजनकनवसूतगवीदुग्धं च तेन निर्यापिताः प्रवर्तिता देहधर्माः सच्चिदानंदात्मकशरीरधर्मा ये पातेतथा यद्वा निर्यापितानि विवर्तिता जननमरणादिलक्षणा देहधर्मा ये पातेतथा १७

लक्षणदर्शनाल्लक्ष्यमध्याहृत्यान्वेतव्यं तेतवचक्रमेषामायुर्नछिनचीतिशेषः सुदर्शनाद्यावर्तयाति अजरोति अजरेकदापिजरादोषरहितेअक्षेनाभिद्वारेभ्रमतीत्यजराक्षभ्रमिःनियतलिङ्गत्वादिरिशब्दवत्
 अधिमासैःसहत्रयोदशमासाःआराणिदलानियस्यतत्तथा त्रीणिशतानिषष्टिसंख्यासाहितानिअहोरात्रलक्षणानिदिनान्येवपर्वणिण्यस्यतत्तथात्रिशतंषष्टिपर्वच्छादसत्वादनुस्वारलक्षणविंदुलोपोनास्तिषट्
 ऋतवोनेमयश्चक्रप्रांतदेशास्य तत्षण्णेमिअनंताःपरमाणुद्वयणुकादिलक्षणाच्छिदाःछिद्राअतिशयितच्छिद्राअवयवायस्यसंतीतिअनंतच्छिदि तृतीयोतिशयेइतिसूत्रादेकारोकोकवैलक्षण्यलक्षणा
 तिशयार्थः यद्वाछदइत्यस्मिन्नर्थेछिदीतिनिपातनं । मथनान्मिथिलोजातइतिव्युक्तं । त्रीणिचातुर्मास्यानिनाभिर्यस्यसात्रिनाभिः करालस्रोतोऽतिदूरवेगंजगदाच्छिद्यकवलीकृत्यधावत्गच्छत्पुनः
 पुनरावर्तमानमित्यर्थः यदेवंविधंकालचक्रंतदितिशेषः एषामायुराच्छिद्यनधावत् जगदाच्छिद्यधावदित्यनेनगृहाश्रमंगृहीत्वापामरवन्नसंसरामिक्तितुवदनुग्रहकरंकर्मकारंकारंजरसंगच्छन्तेनिवृत्तिमार्ग
 मनुतिष्ठामीतिध्वानितम् १८ भक्तजनविषयस्वेच्छानियतसंसारोन्मूलनंकैमुत्येनासिद्धमितिभावेनाह एकइति निर्गुणस्यगुणेषुसत्सुतदमृतपानेननिर्पापितदेहधर्मत्वंसंभवातेतत्तुचित्यामित्यतोवाह एकइति
 ब्रह्माद्यन्यतमासाध्यजगत्सर्जनादेस्त्वत्कटाक्षलेशानियतत्वेनबंधध्वंसनंकिमुक्तव्यं सार्वज्ञादिगुणाभावेसृष्ट्यादिकमनुपपन्नमतोन्यथानुपपत्त्यागुणानामानंत्यंसिद्धमतउक्तंयुक्तमिति आत्मनिस्वोदरोस्य
 तस्यजगतःसिद्धक्षयास्वाधीनयायोगमाययाचित्प्रकृत्याजडप्रकृत्याचलोकविडंबनार्थद्वितीयपेत्युक्तं द्वितीयआत्मभित्तिपाठेपुरुषरूपोभूत्वेत्यर्थः स्वशक्तिभिः स्वरूपसामर्थ्योपेतमत्स्याद्यवतारैःपालनादि

नतेजराक्षभमिरायुरेषांत्रयादेशारंत्रिशतंषष्टिपर्व ॥ षण्णेम्यनंतच्छिदियत्रिनाभिकरालस्रोतोजगदाच्छिद्यधावत् १८ एकःस्वयंसन्जगतःसिद्धक्षया
 द्वितीययात्मन्नधियोगमायया ॥ मृजस्यदःपासिपुनर्ग्रसिष्यसेयथोर्णनाभिर्भगवन्स्वशक्तिभिः १९ नैतद्वताधीशपदंतवेप्सितंयन्माययाजगृहेभूतसू
 क्ष्मम् ॥ अनुग्रहायत्वयियर्हिमालयालसत्तुलस्याभगवान्विलक्षितः २० तंत्वानुभूत्योपरतक्रियार्थंस्वमाययावर्तितलोकतंत्रम् ॥ नमाम्यभीक्ष्णं
 नर्मनीयपादसरोजमल्पीयसिकामवर्षम् २१

कंकरोषीति सृष्ट्यादिलक्षणंवास्तवमिति विज्ञापनायोर्णनाभिनिदर्शनमुक्तं । यथोर्णनाभिःसृजतेगृह्यतेचेतिश्रुतेः १९ यथासृष्ट्यादिलक्षणज्ञानंपुरुषार्थसाधनमित्याशयेनसृष्ट्यादिकमुक्तंएवंसृष्ट्युपयोगेद
 ज्ञानंतत्साधनमित्यभिप्रायेणाह नतदिति अधीश यत्भूतसूक्ष्मंब्रह्मांडंमाययास्वेच्छयानन्यप्रेरणयारूपत्वेनजगृहेअंगीकृतवान् भूतसूक्ष्मैर्निर्मितमपिमृद्वदित्युच्यते तवैवरूपमीप्सितंसत्यंज्ञानमनंतं
 ब्रह्मेतिउपनिषदभीष्टंपदंरूपंनभवति बतएवंज्ञानमेवतोषलक्षणपुरुषार्थकरमभेदेनज्ञानत्वेदलक्षणदुःस्वरूपमित्यर्थः तर्हिकिमित्यग्रहीदित्यतउक्तं अनुग्रहायेति त्वापिभक्तिभाजामंदाधिकारिणांभगवतिभ
 त्त्युत्पादकानुग्रहायाग्रहीदित्यर्थः त्वयैतत्कुतोज्ञातं यर्हीतिविलक्षितइतिपदमावृत्त्युपजनीयं सभगवान्पार्हियदालसंतितुलसीयस्यांसालसत्तुलसीतयामालया उपलक्षणमेतत् मकरकुंडलाद्यलंकारै
 श्रमयाविशिष्टत्वेनलक्षितोक्तितोन्यवस्तुवैलक्ष्येनलक्षितोध्ययनपदंगमितस्तथेदानीमपिलक्षितोदृष्टइतिपार्हियस्मात्तस्मादिदमेवाभीष्टमितिज्ञातं यद्वातृनपइतिधातोर्नोपायवान् भगवान्भूतानांसूक्ष्मं
 दृग्मशक्यंयद्रूपंजगृहेएतत्तवेप्सितंपदं तर्हिकथंदृष्टमितितत्राह अनुग्रहायेति तर्ह्यनुग्रहोपिथाविशिष्टःकिमितिनाभूदत्राह यर्हीति यदा याहशलक्षणवत्तपालक्षितोध्ययतस्तथाप्याविलक्षितोदृष्टइतिप
 स्मात्तस्मात् भक्त्यनुकंपितत्वात्स्वामित्वज्ञानंश्रेयःसाधनमितिसूचितम् २० मदनुग्रहेणसच्चिदानंदलक्षणंवपुर्दर्शयतोभवतो नमोपायनदानेननित्यतृप्त्यप्रत्युपकरोमीतिभावेनाह तंत्वेतियस्त्वमनाया
 सेनजगत्सृष्ट्यादिकंकरोषिअहंतंत्वात्वांनमामीत्यन्वयः ननुयदिनंतुर्नम्योविशिष्टःस्यात्तर्हिसत्तत्क्रियाविषयःस्यादित्यतस्तंविधानिष्टिअनुभूयेति अनुभूत्यास्वरूपानुभवेनोपरतो नित्यनिवृत्तःक्रियार्थः वे

हादिनिमित्तकर्मफलविषयोयस्मत्तथास्वरूपानंदानुभवेननिवृत्तविषयसुखोवातं स्वमाययास्वेच्छयावर्तितंलोकतंत्रदेहादिलक्षणलोकप्रवृत्तिसाधनंयेनसतथातं अभीक्ष्णशःपुनःपुनरित्यनेनतात्पर्यं
 र्थातिशयद्योतकेनइदमेवस्वत्प्रीतिसाधनमितिसूचयति भवानौषधपानवत्बलात्कर्मणारुचिविषयोर्नांकितुस्वतएवेतिभावेनाह नमनीयेति इतोपित्वमेवनंतव्यइत्याह अल्पीयसीतिअल्पयिसिजात्यागु
 णेनवाल्पतरमत्केकीडेव्यासमिवाभीष्टवर्षतंकामस्याभीष्टस्यवर्षोयस्मात्सतथोक्तः तमित्यक्षरयोजना । यद्वा महदहंकारादिजगत्सृष्ट्यद्रूपंतन्निजंनभवतीतियन्मतंतद्रूपयितुमेवाह तत्त्वेतिउक्तार्थोयंश्लो
 कः आर्वतितलोकाख्यराज्यव्यापारोयेनसतथातम् २१ कर्दमेनप्रणतरूपंसत्यज्ञानानंदलक्षणमेवनमायाशबलमितिभावेनाह इतीति प्रेम्णापुक्तेनस्मितेनसहसकृदुत्कृष्टंविक्षिणंतेनविलोकनेनविभ्रमंती
 विस्फुरंतीभूर्यस्यतथोक्तः २२ पुरामेमयातवचैत्यंचित्तस्थमभिप्रायंविदित्वैवसमयोजि तंप्रेरितंतदेवाह यदर्थमिति २३ पूजाकर्मणःक्षणभंगुरत्वेनतस्मादिदंफलमभूदितिनिश्चेतुंनशक्यतइतिशंकांमाभून्म
 दर्पितत्वेनाक्षीणफलत्वादित्यभिप्रेत्याह नवाइति जातुवैकदाचिदपिपाशुपतशास्त्रोक्तवन्मपिसंगृहीतात्मनांसमाहितमनआर्दीन्द्रियाणांयुष्माकंयन्मदर्हणंतदिदंभवद्विधेषुपुरुषेषुमुषाक्षणभंगुरत्वेन
 निष्फलंनस्यान्मदर्पणचिकित्सायुक्तत्वादभक्तव्यावृत्त्यर्थमतितरामिति संगृहीतात्मनामितिषष्ठीसप्तम्यर्थेवा संनिष्ठत्वादुभयोःस्वस्वामिस्वसंबोधोन्त्यमनुसंधेयइतितात्पर्यद्योतनायप्रायोज्यन्यथाम

ऋषिरुवाच ॥ इत्यव्यलीकंप्रणतोोजनाभस्तमावभाषेवचसामृतेन ॥ सुपर्णपक्षोपरिरोचमानःप्रेमस्मितोद्वीक्षणविभ्रमहूः २२ श्रीभगवानुवाच ॥
 विदित्वातवचैत्यंमेपुरैवसमयोजितम् ॥ यदर्थमात्मनियमैस्त्वयैवाहंसमर्चितः २३ नवैजातुमृषेदंस्यात्प्रजाध्यक्षमदर्हणम् ॥ भवाद्विधेष्वतितरांमयिसं
 गृहितात्मनाम् २४ प्रजापतिपतिःसम्राट्मनुर्विख्यातमंगलः ॥ ब्रह्मावर्तयोधिवसञ्छास्तिसप्तार्णवांमहीम् २५ सचेहविप्रराजर्षिर्महिष्याशतरूपया ॥
 आयास्यतिदिदृक्षुस्त्वांपरश्वोधर्मकोविदम् २६ आत्मजामसितापांगीवयःशीलगुणान्विताम् ॥ मृगयंतीपतिंदास्यत्यनुरूपायतेप्रभुः २७ समाहितंतेह
 दयंयत्रेमान्परिवत्सरान् ॥ सात्वांब्रह्मनृपवधूःकाममाशुभजिष्यति २८ यातआत्मधृतंवीर्येनवधाप्रसविष्यति ॥ वीर्येत्त्वदीयऋषयआधास्यंस्तेजआत्मनः२९

यिसंगृहीतात्मस्वितिप्रयोक्तुंशक्यते अनेनश्रेयोर्धेभिरभेदवार्तादूरादेवपरिहृत्यभेदज्ञानमेवापाद्यमिति सूचितम् २४ कर्दमंशस्यप्रकृतमनुसरति प्रजापतीति प्रजापतयोमरीच्यादपस्तेषांपतिःसप्तार्ण
 वामितिअनेनसम्राट्त्वंविवृतं ब्रह्मावर्तक्षेत्रमाधेवसन् अधिशीङ्स्थासांकर्मेत्यतःसप्तम्यर्थेद्वितीया २५ ततःकिमस्माकमत्राह सचेतिहेविप्र २६ वनवासिनोममसम्राजाकितत्राह आत्मजामिति अ
 सितापांगीनीलशुतिनेत्रांतां नीलांजनांशितत्वेनापितत्स्वभावःस्यादितिगुणांतराण्याह वयइति कियद्वयइतिप्रश्नमंतरेणवयोलक्षयति मृगयंतीमिति आसन्नरजःकामुक्त्वेनपाणिग्रहणयोग्यामित्यर्थः
 २७ राजपुत्र्यास्तापसोहंकथमनुरूपःस्यामितितत्राह समाहितमिति राजपुत्रीत्वादिविशेषणमंतरेणयत्रयस्यांवध्वाभिमानतीतान्परिवत्सरान्तेहदयंसमाहितंममानुकूलाभार्यास्यादितिसंक्षेपम् २८
 इदंचत्वत्संकल्पांतर्भूतंसत्यंभवतीतिभावेनकन्याविशिनष्टि येति याचात्मधृतंतेवीर्येरेतोलक्षणंगर्भनवधाप्रसविष्यति नवधाविभक्तयाप्रसूतंतववर्षिवंशवृद्धिकरंचेत्याह वर्षइति मरीच्यादृषपोपि
 त्वदीयेवीर्येनवधाविभज्यपुत्रीभूतेआत्मनस्तेजोगर्भलक्षणमाधास्यन्पीदभवान्मुक्तमकरिष्यत्तर्हीतिशेषः सानृपस्यवधूःकन्यात्वांकामंभजिष्यति संसेविष्यतइत्यन्वयः आशुकालक्षेपोनैवेति २९

मदर्पणबुद्ध्याचिकित्सितस्य स्वधर्मानुष्ठानस्य मत्प्राप्तिरेव फलमित्याह त्वंचेति ३० गार्हस्थ्यान्तरं चतुर्थाश्रमोऽप्यवश्यमनुष्ठेय इत्याशयेनाह कृत्वेति अमयंदच्चाभूतेभ्य इति शेषः आत्मवान्मदे-
 कशरणः संन्यासाश्रमानुष्ठानफलमाह मयीति सहजगदितिक्रियाविशेषणं यथाजगतासहवर्तमानस्तथात्मानं त्वामपि द्रक्ष्यसि मदाधारं पश्यसीत्यर्थः आत्मनित्वापि स्थितं मां च पश्यसि अनेना-
 धाराधेयभावेनोपास्ति कुर्वत एवं विधुना नेन मत्प्राप्तिरुक्तेत्यतो भेदज्ञानमेव परमपुरुषार्थसाधनमुक्तं भवति ३१ पिंडविच्छेदात्पितृश्रापः स्यादित्यातं कोमाभूदिति भावेनाह संभूयेति तव क्षेत्रे भार्यायां क्षेत्रं पुरे-
 यद्देहे केदारे योनिभार्ययोः पुण्यस्थाने समूहे चेति यादवः । त्वद्वीर्येण सह गर्भं प्रविश्येति शेषः स्वाशकलयाशुकरकसंबंधरहितया सच्चिदानंदलक्षणया संभूयसम्पगमिव्यज्यतत्त्वसंहिता तत्त्वसंख्यानलक्षणं सां-
 ख्यशास्त्रं प्रणेप्येकारिष्य इत्यन्वयः ३२ कर्दमायाशेषपुरुषार्थसाधनमभीष्टं हारि रूपदिश्य पुनः किमकार्षीदिति तत्राह एवमिति प्रत्यगक्षमंतर्पामि विषयमिन्द्रियं विषयत्वेन गच्छत्येनं प्रतीतिप्रत्यगक्षगः अ-
 परोक्षज्ञानविषय इत्यर्थः प्रत्यक्स्थितो पीदानीमिन्द्रियविषयगतो वा ३३ शेषसिद्धेश्वरैः समस्तब्रह्मादिभिरभिष्टुतः सिद्धैः सनकादिभिर्मृग्यत इति सिद्धमार्गश्च मार्गो मृगपदे मासिसौम्यक्षेत्रे न्वेषणे ध्वनि ।

त्वं च सम्यगनुष्ठीय निदेशं मउशत्तरः ॥ मयि तीर्थीकृता शेषक्रियार्थो मां प्रपत्स्यते ३० कृत्वा दयां च जीवेषु दत्त्वा चाभयमात्मवान् ॥ मय्यात्मानं सहजगद्-
 द्रक्ष्यस्यात्मनि चात्मवान् ३१ संभूय स्वांशकलया त्वद्वीर्येण महामते ॥ तव क्षेत्रे देवहूत्यां प्रणेप्येतत्त्वसंहिताम् ३२ एवमनुभाष्याथ भगवान्प्रत्यगक्षगः ॥
 जगाम बिंदुसरसः सरस्वत्या परिश्रितात् ३३ निरीक्षतस्तस्य ययावशेषसिद्धेश्वराभिष्टुतसिद्धमार्गः ॥ आकर्णयन्पत्ररथेन्द्रपत्रैरुच्चारितं स्तोममुदीर्णसाम ३४
 एवं संप्रस्थिते शुक्ले कर्दमो भगवानृषिः ॥ आस्ते स्म बिंदुसरसितं कालं प्रतिपालयन् ३५ मनुः स्यंदनमास्थाय शातकौंभपरिच्छदम् ॥ आरोप्य स्वांदुहित-
 रंसभार्यः पर्यटन्महीम् ३६ तस्मिन्सुधन्वन्नहनि भगवान्यत्समादिशत् ॥ उपायादाश्रमपदं मनुः शांतव्रतस्य तत् ३७ यास्मिन्भगवतो नेत्रादपतन्हर्षा बिंद-
 वः ॥ कृपया संपरीतस्य प्रपन्नेर्पितया भृशम् ३८ तद्वै बिंदुसरो नाम सरस्वत्या परिष्ठुतम् ॥ पुण्यं शिवामृतजलं महर्षिगणसेवितम् ३९ पुण्यद्रुमलताजालैः कू-
 जत्पुण्यमृगद्विजैः ॥ सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यं वनराजि श्रियान्वितम् ४० मत्तद्विजगणोद्भुष्टं मत्तभ्रमरविभ्रमम् ॥ मत्तबर्हि नटाटोपमा ह्वयन्मत्तकोकिलम् ४१

पत्ररथाः पक्षिणस्तेषामिन्द्रो गरुडस्तस्य पत्रैः पक्षैरुदीर्णमुत्कृष्टं सामयस्मिन् तथा तं स्तोमं स्तुतिविशेषम् ३४ अनंतरं कर्दमो पितपश्चेत्संपन्नं किमत्रेत्यन्यत्र वा गमत् किं तत्राह एवमिति प्रतिपालयन् प्रती-
 क्षमाणः ३५ ऋष्याद्युक्तमपि न मृषा भवति किमुतेश्वरभाषितमिति भावेन मनोर्गमनं वक्ति मनुरिति पर्यटन्महीमिति ३६ अनेन पित्रा दुहितृवैरा नुगमनं न लौकिकमिति राज्यापरिक्षा व्याजेन यदृच्छया
 प्राप्त इति भावं सूचयति हे सुधन्वन्विदुर शांतव्रतस्य पूर्णव्रतस्य ३७ कर्दमाश्रमस्या बिंदुसर इति नामकस्मादिति तत्राह यास्मिन्निति ३८ बिंदूनां सरणं प्रसरणं यत्र तद्वै बिंदुसर इति कन्यादानकार्यं मंतरे-
 णापि श्रेयोर्थिना गंतुं योग्या मित्याशयेन तदाश्रमगुणानाह पुण्यामिति शिवं चामृतमपाचितं च जलं यस्मिन्स्तत्तथा । अमृतं व्योम्नि देवाभ्यज्जोषरसायने । अपाचितं च दुग्धाब्धावित्यभिधानम् ३९ पु-
 ण्यद्रुमा अश्वत्थादयः लताम्याधव्यादयः तेषां जालैः समूहेः मुकुलैश्च युक्तं इति शेषः पुण्यमृगाः कृष्णसारंगदयः द्विजाज रितर्यादिपक्षिणः ४० मत्तेन द्विजगणेन विशिष्टपक्षिसमूहेन उद्भुष्टमाघोषितं मत्ता-
 नां भ्रमराणां विभ्रमः शृंगारविशेषो यस्मिन्स्तत्तथा बर्हाणि येषां संतीति बर्हिणो मयूरास्त एव नटास्तेषामाटोपो नृत्यसंभ्रमो यस्मिन्स्तत्तथा मिथ आह्वयंतो मत्ताः कोकिला यस्मिन्स्तत्तथा ४१

नकेवलमश्वत्थादयोऽन्वेपिसंतीत्याह कदंबेत्यादिना ४२ सामान्येनोक्तान्पाक्षिणोविशेषनाम्नानिर्दिशति कारंडवैरित्यादिना कारंडवारूपमहापाक्षिभिः ४३ श्वविशोवृकागवधावन्यागावः गोपुच्छाश्चमर्यः हरिभिः सिंहैः मर्कैर्वनमार्जारैः नाभिभिर्मुगनाभिभिः ४४ ४५ तपसिविषयेउग्रतरइत्युग्रयुक्तीव्रवेगवतेत्यर्थः उग्रयोगतपस्त्वैवपुः कार्येनदोष्टिसुखाजनकेकन्यादानेवैराग्यस्यादितितत्राह नातिक्षाममिति तत्रहेतुद्वयमाह भगवतइति ४६ पुरुषलक्षणाभावेनातिक्षामत्वमप्रयोजकमितितत्राह प्रांशुमिति प्रांशुमुन्नतं तपोवेषगूढत्वेनान्यल्लक्षणंअत्रनदृश्यतइतिभावेनाह जटिलं असंस्कृतमनलंकृतम् ४७ उटजंपर्णशालामनुरूपयाराजयोग्यया ४८ वृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थोचसूनृतेतिअस्यार्थमनुसंधानोमुनिर्वाचापितंमानयतीत्याह गृहीतेति श्लक्ष्णयामधुरया ४९ किमर्थानुरसांवाणीमाहेत्यत्राह नूनमिति मुकुरेमुखस्येवास्मिन्नराज्ञिहरेर्विशेषसन्निधानस्यप्रतीयमानत्वादेवेतिवाक्ति हिशब्दोहेत्वर्थः सप्तसुप्रथमेतिसूत्राच्चमितिसप्तम्यर्थे त्वयिहरेःपालिनीतात्त्विकीशक्तिःसन्निहिताहियस्मात्तेतवचक्रमणंसम्यक्पर्यटनंसतामस्मादशानांसंरक्षणायसतामस्माद्विरोधिनांचवधाय नूनंनिश्चयइत्यन्वयः ५० एतदेवविवृणोति यइति अर्कस्य

कदंबचंपकाशोककरंजबकुलासनैः ॥ कुंदमंदारकुटजैश्चतपोतैरलंकृतम् ४२ कारंडवैर्बकैर्हंसैः कुरैर्जलकुटैः ॥ सारसैश्चक्रवाकैश्चचकोरैर्वल्गुकूजितम् ४३ शशकैर्हरिणैः क्रौडैः श्वविड्गवयकुंजरैः ॥ गोपुच्छैर्हरिभिर्मर्कैर्नकुलैर्नाभिभिर्वृतम् ४४ प्रविश्यततीर्थवरमादिराजः सहानुगः ॥ ददर्शमुनिमासीनंतस्मिन्हृतहुताशनम् ४५ विद्योतमानंवपुषातपस्युग्रयुजाचिरम् ॥ नातिक्षामं भगवतः स्निग्धापांगविलोकनात् ४६ तद्याहृतामृतकलापीयूषश्रवणेनच ॥ प्रांशुपद्मपलाशाक्षंजटिलंचोरवाससम् ४७ उपसंसृत्यमलिनंयथार्हणमसंस्कृतम् ॥ अथोटजमुपायांतंनृदेवंप्रणतंपुरः ४८ सपर्ययाप्रत्यगृह्णात्प्रतिनंद्यानुरूपया ॥ गृहीतार्हणमासीनंसंयतंप्रीणयन्मुनिः ॥ स्मरन्भगवदादेशमित्याहश्लक्ष्णयागिरा ४९ नूनंचक्रमणंदेवसतांसंरक्षणायते ॥ वधायचासतांयस्त्वंहरेः शक्तिर्हिपालिनी ५० योर्केद्वग्नीद्रवायूनांयमधर्मप्रचेतसाम् ॥ रूपाणिस्थानआधत्सेतस्मैशुक्लात्मनेनमः ५१ नयदारथमास्थायजैत्रंमणिगणार्पितम् ॥ विस्फुरच्चंडकोदंडारेथेनत्रासयन्नघान् ५२ स्वसैन्यचरणक्षुण्णंवेपयन्मंडलंभुवः ॥ विकर्षन्बृहतींसेनांपर्यटस्यंशुमानिव ५३ तदैवसेतवःसर्ववर्णाश्रमनिबंधनाः ॥ भगवद्राचिताराजन्भिद्येरन्वतदस्युभिः ५४ अधर्मश्चसमेधेतलोलुपैर्व्यंकुशैर्नृभिः ॥ शयानेत्वयिलोकोयंदस्युग्रस्तोविनक्ष्यति ५५

रूपंप्रकाशकत्वंचंद्रस्याह्लादकत्वमग्रेरष्टृत्वमिंद्रस्यैश्वर्यकरत्वंवायोः श्रेष्ठत्वंयमस्यदुष्टजनदमनेनिर्घृणत्वं धर्मस्यपुण्यापुण्यविवेकवैशद्यंप्रचेतसोवरुणस्यगाभीर्ययस्त्वमेतानिरूपाणिस्थानेतत्तद्विनीयोगकालेप्राप्तेआधत्सेधारयसि तस्मैशुक्लस्यहरेरात्मनेप्रतिमारूपायविशेषावेशसन्निधानस्थानायनमइत्यन्वयः प्रतीयमानंतादात्म्यंविहायतत्प्रतिमात्वकल्पनानाप्राप्ताणिकी स्वायंभुवोमनुश्चैवपृथुरेजोर्जुनावपि । ब्रह्मशेषविपारुद्रइंद्रऋष्यादयस्तथा । विष्णवावेशयुताःसर्वेननुविष्णुस्वरूपकाः।इतिवचनात्युक्तमुक्तम् ५१ जगद्रक्षणार्थमुत्पन्नत्वात्तवहरेर्विशेषावेशोयुक्तइत्यभिप्रेत्यव्यतिरेकमुखेनराजानंप्रशंसति नयदेति जैत्रंजयशीलमघान्पापपुरुषान्त्रासयन्कंपयन् ५२ अंशुमानादित्यः ५३ दस्युभिर्हिंसाशीलैःपुरुषैःसेतुभेदःस्यात् ५४ ततःकिमत्राह अधर्मस्येति व्यंकुशैःनिरंकुशैःअतोपिकिमत्राह शयान इति शयानेन्यायान्यायविचारगून्हे ५५

ऋषित्वाभिमानभंगभयात् किंचिज्ज्ञाननिवर्कर्मः कार्यविशेषपृच्छति अथापीति अनेन राज्ञोर्थनाशभंगभयनिवृत्तमिति ध्वनयति ५६ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ राज्ञा कर्मपृष्ठं श्रुत्वा चतुर्णां आस्थापिकश्च नवागव्यवहारो वा कारीति तत्राह एवमिति सत्रीड इवेति विनयगुणभूषयति उपारतं यावदपेक्षितमुक्त्वा तूष्णीं स्थितं यद्वा उपाधिके सर्वेश्वरे हरावकारशब्दवाच्ये रतं निरतं श्रीनारायणध्यानोपेतमित्यर्थः अआअंअः पुराणविरिति पात्रे १ हेत्यनेन विप्रक्षत्रिययोः सूचितां समानसंबंधप्रसिद्धिप्रपंचयति ब्रह्मेति अस्मत्परीप्सयाऽस्मद्रक्षणेच्छया छंदोमयान्वेदप्रधानान् तपःकायकेशः विद्याशास्त्रज्ञानयोगो भगवद्भक्तिलक्षणः अनेन क्षत्ररक्षासामर्थ्यमुक्तं भवति अलंपटान् विरक्तान् शमदमादिगुणसंपन्नानित्यर्थः २ विप्राणां त्राणां पररक्षणाय अनंतत्वद्योतनाय दोः सहस्रादिति उभयोर्हरेः किंप्रियतममिति तत्राह हृदयमिति तस्य हरेर्ब्रह्मकुलं हृदयमिति प्रियं हि छिन्धां स्वबाहुमपीत्युक्तं हि तर्हि किंक्षत्रेणेत्यत उक्तं क्षत्रमिति अंगांगिभावेन तारतम्येनातिप्रियत्वम् ३ यत एवांगांगित्वमत एव ब्रह्मक्षत्रं रक्षति क्षत्रं च ब्रह्मरक्षति आत्मानं चोपदेशादिनारक्षति यः सदसदात्मकः कार्यकारणव्यापी देवो द्वयमपरिहर्तव्यं ४ स्वप्रार्थनां ग्राहयितुं कर्मप्रशंसति तवेति दर्शनादित्यनेन चक्षुःसन्निकर्षः शास्त्रीयवचनंचेति द्वयं विवक्षितं धर्मराज्यपालनादिकम् ५ भगवद्दर्शनं सुपूतानामेव लभ्यते नापुण्यानामित्याह दिष्ट्येति अंगसंगस्तुततोभ्यधिकपुण्याल्लभ्यत इति

अथापि पृच्छेत्वा वीर्यदर्थं त्वमिहागतः ॥ तद्वयं निर्व्यलीकेन प्रतिपाद्यमहे हृदा ५६ ॥ इति श्रीभागवते म० तृतीयस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवमाविष्कृता शेषगुणकर्मोदयं मुनिम् ॥ सत्रीड इव तं स भ्रातुपारतमुवाच ह १ ॥ मनु उवाच ॥ ब्रह्मा सृजत्स्वमुखतो युष्मान् स्मत्परीप्सया ॥ छंदोमयां स्तपोविद्यायोगयुक्तानलंपटान् २ तत्राणां यासृजच्च आस्मान् दोः सहस्रात् सहस्रपाद ॥ हृदयंतस्य हि ब्रह्मक्षत्रमंगं प्रचक्षते ३ अतो ह्यन्योन्यमात्मानं ब्रह्मक्षत्रं चरक्षतः ॥ रक्षति स्माव्ययो देवः सदा सदसदात्मकः ४ तव संदर्शनादेव च्छिन्नमे संशयाद् हृदः ॥ यत्स्वयं भगवान् प्रीत्या धर्ममाहरि रक्षिषोः ५ दिष्ट्या मे भगवान् दृष्टो दुर्दर्शो यो कृतात्मनाम् ॥ दिष्ट्या पादरजः स्पृष्टं शीर्ष्णमिभभवतः शिवम् ६ दिष्ट्या त्वयानुशिष्टो हं कृतश्चानुग्रहो महान् ॥ अपावृतैः कर्णरं ध्रैर्जुष्टादिष्ट्यो शतीर्गिरः ७ स भवान् दुहितुः सह परिक्लिष्टात्मनो मम ॥ श्रोतुमर्हसि दीनस्य श्रावितं कृपया मुने ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेयं दुहितामम ॥ अन्विच्छति पतियुक्तं वयः शीलगुणादिभिः ९ यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् ॥ अशृणोन्नारदात् सैषा त्वय्यासीत् कृतानि श्रया १० तत्प्रतीच्छाद्विजाऽये मांश्च द्वयोपहृतां मया ॥ सर्वात्मनानुरूपां ते गृहमेधेषुकर्मसु ११

भावेनाह दिष्ट्येति ६ अपावृतैर्विवृतैरुशतीरुशत्यो निर्मूलाः ७ अलमनुलापेन किमिच्छुरागतोसितदूहीति तत्राह स भवानिति ८ भ्रातृमतीत्वेन ग्राह्यत्वे हेतुं पुत्रिकापुत्रधर्मराहित्यं ध्वनयन्नाह प्रियव्रतेति सामान्यविशेषाभ्यां व्यवहारः संभवति अतएव कथमस्यावरविचार इति तत्राह अन्विच्छतीति यदा वयः शीलगुणादिभिर्युक्तं पतिमान् विच्छातिसंभोगवयः प्राप्तासीत् न हि कन्यास्वयंपतिमृगयते प्रत्युत बांधवा एवातो न्विच्छतीत्यनेन वय एव लक्ष्यते ९ यदा तु नारदाद्वतः शीलादिगुणानशृणोत् ततः किमत्राह सैषेति याश्रुतवती सैषा स एव मम पतिः स्यादिति कृतानि श्रयासीत् १० अत्रापि कीदृशोसौकुमारस्त इत्यादिविशेषप्रश्नादिनानि श्रयो लभ्यते इत्यत एव कौशो निरगायि अतो द्वितीयोपि निर्धार्य इति भावेनाह तत्प्रतीच्छेति कन्येच्छायाः प्रतिनिधित्वेनेच्छां कुरुहृदयेत्यर्थः अत्रान्योपि पुणोस्तीत्याह अत्राप्येति उपहृतां दत्तां अतोपि गुणात् गृहणेत्याशयेनाह सर्वात्मनेनि गृहमेधेषु गृहस्थाश्रमयोग्यपञ्चारूपेण कर्मसु ततस्तव सर्वात्मना युक्तयुक्तविचारमंतरेण स्वत एवानुरूपामनुकूलशब्दादिगुणां १ रूपं शब्देपशौष्ठोके ग्रंथावृत्तौ हि तेषु सौंदर्यं च स्वभावे चेति ११

किंचनेदानीमितिप्रतिपादनेनकाचनस्त्रियंपरिहरेत्तद्वतमितिश्रुतिविरोधोपि स्यादितिभावेनाह उद्यतस्येति निर्मुक्तसंगस्यविषयसंगमनिच्छतोपिनतुसर्वात्मनासंगस्यनिषिद्धत्वादनर्थहेतुत्वाच्च तदुक्तं य
स्तुप्रव्रजितोभूत्वापुनःसेवेतमैथुनम् । पष्ठिवर्षसहस्राणिविघ्नायांजायतेकृमिरिति कामरक्तस्ययोग्यस्यप्रतिवादःप्रत्याख्यानंनिषेधइत्यर्थः १२ भवंतमंतरेणान्यःकश्चित्प्रत्याख्यातिचेद्वाधकंचास्तीत्याह यउ
द्यतमिति कीनाशकदर्थकर्षकंवा १३ अनापृच्छयागमनमात्मदोषंपरिहरति अहंचेति अनेनबहिर्मुखेषुअयंदोषोपपन्नोदितोष्वितिदर्शितम् । उपकुर्वाणोविवाहकामः । वेदानधीत्ययोवर्णोविवाहायगुरोः
कुलात् । कृतानुज्ञोनिवर्तेतउपकुर्वाणउच्यते १४ प्रतिबुद्धप्रत्युत्तरोमुनिःकिमकार्षीदितिराज्ञोतःशंकांनिवारयति बाढमिति बाढमित्युक्तंविदुषोति उद्बोदुकामइति बाढंत्वभिप्रतेभृशइतिच तवपुत्रीवो
दुंयोग्येत्याह अप्रमत्तेति । पतिशुश्रूषणेयत्ताविषयासक्तिनिस्पृहाधर्मार्थकामहेतुर्यात्वप्रमत्तेतितांविदुरिति । त्वमत्तेतिपाठेर्थितायान्यस्मैवाचाप्यदत्तत्वात्परामृष्टशंकाभावादुपायितुंयोग्येत्याह अप्रमत्तेति
चशब्दोद्देत्वर्थः किंनामायंविवाहइतितत्राह आवयोरिति चतुर्णांविवाहविधीनामयंवैवाहिकोविधिराद्योब्राह्मः । शक्त्याकन्यामलंकृत्याहूयपत्रप्रदीयतेसब्राह्मइतिस्मार्तः । मुहूर्तप्रतीक्षणस्येयमित्यतोवाह
आवयोरिति आद्योचतनोदेवसएवविवाहयोग्योविधीयतइतिविधिः विभक्तिप्रतिरूपकंचाव्ययंभवतीतिवचनादयेत्यव्ययं सुबंतरूपमपिविवक्षावशाद्भवति प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोरितिसूत्रा

उद्यतस्यहिकामस्यप्रतिवादोनशस्यते ॥ अपिनिर्मुक्तसंगस्यकामरक्तस्यकिंपुनः १२ यउद्यतमनादृत्यकीनाशमभियाचते ॥ क्षीयतेतद्यशःस्फीतमान
श्चावज्ञयाहतः १३ अहंत्वाशृणवंविद्वद्बुद्धाहार्थसमुद्यतम् ॥ अतस्त्वमुपकुर्वाणःप्रतांप्रतिगृहाणमे १४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ बाढमुद्बोदुकामोहमप्रमत्तातवात्म
जा ॥ आवयोरनुरूपोसावाद्योवैवाहिकोविधिः १५ कामःसभूयान्नरदेवतेऽस्याःपुण्याःसमाम्नायविधौप्रतीतः ॥ कएवतेतनयांनाद्रियेतस्वयैवकांत्या
क्षिपतीमिवश्रियम् १६ यांहर्म्यपृष्ठेकणदंघ्रिशोभांविक्रीडतीकंदुकविह्वलाक्षीम् ॥ विश्वावसुर्न्यपतत्स्वाद्विमानाद्विलोक्यसंमोहाविमूढचेताः १७ तां
प्रार्थयंतीललनाललामामसेवितश्रीचरणैरदृष्टाम् ॥ वत्सांमनोरुच्यपदःस्वसारंकोनानुमन्येतबुधोभिजातः १८ अतोभजिष्येसमयेनसार्ध्वीयावत्तेजो
विभृयादात्मनोमे ॥ अतोधर्मान्पारमहंस्यमुख्यान्शुश्रोपदिष्टान्बहुमन्येऽविहिंसान् १९

च १५ संतानलक्षणःस्त्रीणांमुख्यकामःसविधिनास्यात्तादृशोभूयादितिराज्ञोभिप्रायंजानन्निवर्कदमोनिर्मुक्तकामइति यःकामःसमाम्नायविधौवेदेवाक्येदशास्पांपुत्रानाधेहिपतिमेकादशंरुधीतिप्रतीतोव्या
ख्यातो हेनरदेवसकामस्तेतवास्याःपुण्याःस्यादित्यन्वयः अनंतरमपिभवतामपुत्रीलालनीयेतिनप्रार्थनीयमितिभावेनाह कएवेति स्वयौत्पत्तिकयाकांत्यान्पाःस्त्रियःक्षिपंतीनिरस्यंतींश्रियंलक्ष्मीमिवस्थि
तां अनादरहेतुरुपलावण्याद्यभावाभावादित्यर्थः १६ यथापुरास्यानारदवाक्यादस्मद्गुणविषयाभिरुचिरभूतथास्माकमपिकेनाचित्पाथिकेनश्रावितायामस्यांशृंगारादिगुणपंक्तिमाकर्ण्यकांक्षासमुत्पन्ने
तिभावेनतल्लावण्यंस्तौति यामित्यादिश्लोकद्वयेन विश्वावसुर्गर्धर्वःसमर्चनीमोहोयस्मात्सौंदर्यात्तत्तथातेनसंमोहेनसौंदर्येणविमूढंकृत्याकृत्यशून्यंचेतोयस्यसतथा यद्वासंमोहोदर्शनाज्जातंपारवश्यंतेन
मूढचेताअनेनकर्मस्यप्राप्तित्वमन्वर्थमितिदर्शितं यद्वासंमोहोनामवस्तुनिस्नेहविशेषस्तेन १७ प्रार्थयंतीमित्यादीनिपंचविशेषणानिस्वीकारेकारणानि ललनानांविलासिनीनांस्त्रीणांललामांतिनलभूतां
नसेवितौश्रियोलक्ष्म्याश्चरणौयैस्तेतथातैः पुरुषैरदृष्टामित्यनेनदृष्टिविषयीकारयोग्यतापिनकिंपुनःस्वीकारइतिसूचयति मनोःसुतामतिकुलं उच्यपदउत्तानपादस्यस्वसारंभगिनीमितिभ्रातृमतीत्वं कोप्य
स्थानेजातोपिबुधःस्यादभिजातइति अनेनात्मनोयोग्यतातिशयंभवनयति १८ किमनुलापेनोक्तंसर्वसत्प्रत्यक्षचरंकिंकि पतेइतितत्राह अतइति पतएवंविधगुणाभतइति समयेनकालेन कालंचरकि

यावदिति इयंतवपुत्रीयावचदामेआत्मनःशरीरस्यभुक्ताविकारकृतरेतोलक्षणंतेजोविभृयाद्विभर्ति अहमपितावदेवविभर्मीतिशेषः ततःपरंकिमत्राह अतइति अतोऽत्रापत्योत्पत्त्यनंतरंपारमहंस्यमुख्या
नूपरमहंससंज्ञिनीतएवमुख्यान्शुक्लेनानित्यशुक्लेनहरिणोपदिष्टानविहितान्पश्चाच्चालंभनविधुरान्यमानवहुमन्येअनुतिष्ठामिसंभास्यामीत्यर्थः १९ अस्मिन्नर्थेहरिरेवावयोःसाक्षीत्याह यतइति
येनसंस्थाप्यतेस्वसेतौनिधायरक्षयतेमलपेयत्रयस्योदरेसचप्रमाणंसाक्षीअनंतइतिसाक्षिणःकालत्रयेप्यवस्थानमाह २० मैत्रेयोविदुरंप्रतिकर्दमस्यमितभाषित्वगुणंवक्ति सउग्रधन्वन्निति इ
यदेवएतावदेव स्वमनीषितंचेदभूदतोहरिणाकिमितिहरावनादरबुद्धिर्नाभूचत्प्रसादादेवेदंसमस्तंकार्यजातमभूदितिसततंश्रीनाराणस्पृतिमानितिभावेनउक्तमरविंदनाभमिति । नवोद्गाहयोग्या
याःकन्यायाःप्रथमःकर्षणमंत्रःपत्युः स्मितशोभिमुखमन्यथेदानीमंगारलिप्तमिवोचरत्रकिमुतवैमुख्यादिकंस्यादित्यतइदमौत्पत्तिकंनैमित्तिकमितिभावेनायमेवपतिःस्यान्नान्यइतिस्मितशोभिनामु
खेनदेवहूत्यामनआकर्षितामित्याह स्मितशोभितेनेति लुभगाध्यैशुभुअभिक्रांक्षायामित्याकांक्षणमप्याकर्षणविशेषः २१ महिषीदुहितोःपूर्वसंवादइदानीमपिसन्नेतदर्शनेनान्यथाभूदितिवि
विदिषुरिवराजातन्निश्चयज्ञानपूर्वकंकन्यामस्माअदादित्याह सइति अन्वयंतरम् २२ तत्रराज्ञ्याकिमदापीतितत्राह शतरूपेति परिवर्तनवरवध्वोर्दोषमानद्रव्याणि तानि

यतोभवद्विश्वमिदंविचित्रंसंस्थाप्यतेयत्रचवावतिष्ठते ॥ प्रजापतीनांपतिरेषमहंपरंप्रमाणंभगवाननंतः २० ॥ मैत्रेयउवाच ॥ सउग्रधन्वन्नियदेवावभा
षासीच्चतूष्णीमरविंदनाभम् ॥ धियोपगृह्णन्स्मितशोभितेनमुखेनचेतोलुलुभेदेवहूत्याः २१ सोनुज्ञात्वाव्यवसितंमहिष्यादुहितुःस्फुटम् ॥ तस्मै
गुणगणाढ्यायददौतुल्यांप्रहर्षितः २२ शतरूपामहाराज्ञीपारिवर्हान्महाधनान् ॥ दंपत्योःपर्यदात्प्रीत्यागृहावासपरिच्छदान् २३ प्रत्वादुहितरंसम्राट्
सदृक्षायगतव्यथः ॥ उपगुह्यचबाहुभ्यामौत्कंभ्योन्मथिताशयः २४ अशकुवंस्तद्विरहंमुंचन्बाष्पकलामुहुः ॥ आसिचन्नंबवत्सेतिनेत्रोदैर्दुहितुःशिखाः
२५ आमंत्र्यतमुनिवरमनुज्ञातःसहानुगः ॥ प्रतस्थेरथमास्थायसभार्यःस्वपुरंरुपः २६ उभयोर्ऋषिकुल्यायाःसरस्वत्याःसुरोधसोः ॥ ऋषीणामुपशां
तानांपश्यन्नाश्रमसंपदः २७ तमायांतमभिप्रेत्यब्रह्मावर्तप्रजाःपतिम् ॥ गीतसंस्तुतिवादित्रैःप्रत्युदीयुःप्रहर्षिताः २८ बर्हिष्मतीनामपुरीसर्वसंपत्सम
न्विता ॥ न्यपतन्न्यत्रोमाणियज्ञस्यांगंविधुन्वतः २९ कुशकाशास्तएवासैलसद्वरितवर्चसः ॥ ऋषयोयैःपराभावयज्ञन्नान्यज्ञमीजिरे ३०

लोकविलक्षणानि किंनेत्याह गृहेति २३ पुत्रीदत्त्वाकिंचित्कालमत्रैवतत्स्नेहादवात्सीत्किंनेत्याह प्रत्वेति सदृक्षायसमानाय अनेनमनुःस्वकुमारीराजकुमाराभावाच्छांदसायदत्तवानित्यपवा
दमपाकरोति २४ बाष्पकलाअश्रुविंदन् नेत्रोदैर्नेत्रजलैः शिखाःकेशभारान् २५ २६ राजामहतिगहनेकक्षेस्थितायकस्मैचिन्मूलफलाशनायतापसायपुत्रीदत्त्वायाम्यहमित्यनुशोकानुत्पादकं
स्वराजधानीविशिष्टसंपत्समुद्रमृषीणामाश्रममंडलंददशैश्वपुरीमयादित्याह उभयोरिति ऋषिकुल्यायाःऋषिकुलप्रियायारोधसोस्तीरयोःस्थितानामुपशांतानामतिशयितभगवन्निष्ठानाम् २७ मनोःराजे
तिशब्दार्थलक्षयति तमायांतमिति अनेनप्रज्ञानुरागेणरंजनाद्राजेतिशब्दोतिरुक्तइतिध्वनयति २८ इयपिनगरीतरक्षेत्रेभ्योपिपुण्यतमेतिश्रेष्ठ्यमाह न्यपतन्निति जलार्द्रपंगंविधुन्वतोयज्ञवराहस्या
गाद्रोमाणिज्ञानानंदलक्षणानियत्रबर्हिष्मत्यान्यपतन् सहस्रशोवताराअभिव्यक्ताअभूवन्नित्यर्थः २९ रोम्णाप्रवतारत्वेकुशकाशात्मकत्वंकथमितितत्राह तइति सप्तसुप्रथमेतिसुत्रात्तेभ्योज्ञानानं
दलक्षणेभ्योवतीर्णेभ्योरोमभ्यपवकुशकाशाआसन्नित्यन्वयः प्रथममात्रपरित्यागैकिकारणमितिचेन्नहरेर्दोषोपादेयराहित्यात् न्यपतन्नित्युत्पत्त्याकिंनस्यादितिचेन्न ज्ञानानंदस्वरूपेभ्योरोमभ्योस्यकुशाद
य । विधुन्वतःप्रयागेतुवाराहद्विषोभवन् । तानिरोमाणिदेवस्यरूपाण्यासन्सहस्रशइतिवाक्यविरोधात् । रोम्णांकर्कशत्वात्कुशकाशानामकर्कशत्वेनसुकुमारकांतियच्चात्नरोयत्वंपुक्तापेति भावेनाह

लसदिति लसद्वरितवर्चसोभास्वद्वीकुरश्यामरोचिषः यथायोदाह कत्वमन्यनियतमेवंकुशादीनामवध्यराक्षसपरिभावकत्वंभगवद्रोमशक्तिनियुक्तमतस्तएवासन्नितिव्यपदेशइतिभावेनाह ऋषयइति पराभा
व्यपराभूययज्ञभगवंतं ३० इतोपिकुशादीनारोमव्यपदेशोयुज्यते यज्ञांगत्वेनविष्णुपदप्राप्तिहेतुत्वादित्याशयेनाह कुशेति कुशकाशमयंकुशकाशनिर्मितं यत्रकुशकाशाकरेपुरोस्थित्वामनुयज्ञपुरुषमयजत्तेन
मनुनायतोयस्यबर्हिषोगुणात्स्थानगुणाद्वाहृदमक्षयंस्थानंविष्णुपदंलब्धं अनेनबर्हिष्मतीतिशब्दार्थोनिरुक्तइतिज्ञापते ३१ समनुरेवंविधांबर्हिष्मतीनामपुरीनिर्विशयसुखमावसदित्यन्वयः तस्याविषयभो
गाभावेशन्यागारस्थवर्तिकसुखमत्राह तस्यामिति तस्यांपुर्याविद्यमानंभवनंप्रविष्टःकामान्भोगान्विषयभोगोधर्मादिपुरुषार्थविरोधेनदुःखहेतुरित्यतउक्तमन्याविरोधतइतिअन्यस्यधर्मादेरविरोधेन ३२
धर्माद्यविरोधेनविषयभोगः कथमत्राह संगीयमानेति अनुबद्धेनस्त्रिगधेन ३३ ग्राह्यस्तस्येवविषयासक्तस्यहरिकथाश्रवणेनकिंफलमत्राह निष्णातामिति योगमायासुयोगसामर्थ्येणविमादिषु मुनिंसर्वज्ञं
वेत्तावेद्यस्यसर्वस्यमुनिःसद्भिरुदाहृतइत्यभिधानं संसृपितुंहरिकथाश्रवणात्श्रुथायितुम् ३४ विषयसेवायाःप्राबल्येकथंनशेकुरीतिवचनमित्याशंक्यहारिकथाश्रवणादेर्निरंतरत्वेनसंवर्धितोपचयत्वेनवतो

कुशकाशमयंबर्हिरास्तीर्थभगवान्मनुः ॥ अयजद्यज्ञपुरुषंलब्धंस्थानंयतोदृढम् ३१ बर्हिष्मतीनामपुरीनिर्विशयसुखमावसत् ॥ तस्यांप्रविष्टोभवनंता
पत्रयविनाशनम् ॥ सभार्यःसप्रजःकामान्बुभुजेन्याविरोधतः ३२ संगीयमानसत्कीर्तिःसखीभिःसुरगायकैः ॥ प्रत्यूषेष्वनुबद्धेनहृदाशृण्वन्हरेःकथाः
३३ निष्णातंयोगमायासुमुनिंस्वायंभुवंमनुम् ॥ यदासंसृपितुंभोगानशोकुर्भगवत्परम् ३४ अयातयामास्तस्यासन्यामाःस्वांतरयापनाः ॥ शृण्वतो
ध्यायतोविष्णोःकुर्वतोब्रुवतःकथाः ३५ सएवंस्वांतरंनियेयुगानामेकसप्ततिम् ॥ वासुदेवप्रसंगेनपरिभूतगतित्रयः ३६ शारीरामानसादिव्याःपर्यासे
येचमानुषाः ॥ भौतिकाश्रकथंल्लेशाबाधंतेहरिसंश्रयम् ३७ यःपृष्ठोमुनिभिःप्राहधर्मान्नानाविधानशुभान् ॥ नृणांवर्णाश्रमाणांचसर्वभूतहितःसदा ३८
एतच्चआदिराजस्यमनोश्चरितमद्भुतम् ॥ वर्णितंवर्णनीयस्यतदपत्योदयंशृणु ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेत्रयोविंशतितमोऽध्यायः॥२३॥
श्रीशुकउवाच ॥ पितृभ्यांप्रस्थितेसाध्वीपतिर्मिगितकोविदा ॥ नित्यंपर्यचरत्प्रीत्याभवानीवभवंप्रभुम् १ विसंभेणात्मशौचेनगौरवेणदमेनच ॥ शु
श्रूषयासौहृदेनवाचामधुरयाप्रभो २

पिप्राबल्यातिशयादितिभावेनाह अयातयामाइति यातयामंगतरसं । गतसारंयातयामंयामःसारइहोच्यतइतिवचनादयातयामाअगतसाराननिष्फलाइत्यर्थः । यामाःकालावयवाःस्वांतरयापनाःस्वावसान
कारिणः ३५ सकालावधिःकियानित्यत्राह सएवमिति स्वांतरंस्वकालावधिपरिभूतंनिरस्तंगतीनांतिर्यग्यातनातमसांत्रयंयेनसतथा ३६ शारीरादिकेशोपद्रुतत्वेनयामानामगतसारत्वंकथमत्राह शारी
राइति पर्यासेमानुषत्वेनावस्थानेपिमानुषामनुष्येभ्योजाताः भौतिकाभूतमेतादिभ्योजाताः ३७ धर्मशास्त्रप्रणेनुत्वाल्लोकहितकरस्यनकोप्युपद्रवइत्याशयेनाह यःपृष्ठइति ३८ मनुचरितमुपसंहृत्यवक्तव्यांशं
प्रतिजानीते एतच्चइति तस्यमनोरपत्तस्यदेवहूत्याउदयंसमृद्धिर्नृण्वति ॥३९॥ इतिश्रीभा०म०तृतीयस्कंधेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ पितृभ्यामातापितृभ्यामातापितरौपितरावि
त्यभिधानं । इगितकोविदाचित्तस्थविज्ञाननिपुणा । भवानीपार्वती १ विसंभेणपत्युरेवाभीष्टसिद्धिःस्यादितिनिश्चयलक्षणेनविश्वासेनआत्मशौचंमनःशुद्धिःशुश्रूषयादितश्रवणेच्छया सौहृदमनिमित्तस्नेहः २

क्रामोविषयेच्छा दंभआत्मनिअविद्यमानमाहात्म्यप्रकटनं अर्घपापव्यसनं तेजीयांसमतीन्द्रियकरणशक्तिर्मतम् ३ संतोषलक्षणमादिमसंभाषणंतदभूदित्याह सवाइति पुत्रादिमहाशिषआशासा
नामिच्छंतीम् ४ क्षामांभलानामतएवकर्शितांलघ्वीभूतशरीरपष्टिम् ५ परमभक्त्यादिकमस्तीतिकुतोलक्ष्यतइतितत्राह यइति योदेहिनामत्यंतसुहृत्अयंस्वदेहः समुचितंस्नानालंकारभोज
नादिलक्षणंप्रतिनापेक्षितःकिमितितत्राह क्षयितुमिति यदर्थेयस्यममपीत्यर्थक्षयितुंकुशीकर्तुं ममकृदादेहदर्शनैवअयंतुष्टःस्यादितियदतोहंतवतुष्टइत्यन्वयः ६ किमनयागुडजिह्विक्रयाम
बुरयावाण्यापुरुषार्थानुपयोगिन्येत्याशंक्यतुष्टिफलंप्रत्यक्षयति यामइति स्वधर्मनिरतस्यमेममपआदिसाधनैर्विजितोपाजितातस्यहरेरनुभावनयानैरंतरोपासनयाउत्पन्नभगवत्प्रसादादवरुद्धावशी
कृतायातांमेममविद्यमानांदृष्टिप्रपश्य सन्निकृष्टफलत्वात्तुभ्यंवितरामि तयाकितत्राह अभयामिति अभयप्रदामशोकांदुःखविनाशनीं मदनुभावनयोतपाठेममीनत्यशुश्रूषालक्षणयोपासनया
त्वयावरुद्धाउपदेशयोग्यताकारितेत्यर्थः आत्मयोगश्चित्तनिरोधलक्षणः ७ मोक्षव्यतिरिक्तपुरुषार्थानांक्षणमंगुरत्वेनतत्साधनमायासेननपृथगनुष्ठेयमेतदविनाभूतत्वाच्चेत्यभिप्रेत्याह अन्यइति स्व
र्गाद्यवाप्तिसाधनोपदेशंविहायचतुर्थपुरुषार्थप्राप्त्युपायोपदेशःकस्मादित्यतोवाह अन्येपुनरिति उरुक्रमस्यभगवतोभ्रुवउद्विजृंभतोविनाशकलक्षणस्फुरणेनविभ्रंशिताविनाशिताअर्थरचनाविषयभो

विसृज्यकामंदंभंचद्वेषलोभमधमदम् ॥ अप्रमत्तोद्यतानित्यंततेजीयांसमतोषयत् ३ सवैदेवर्षिवर्यस्तांमानवीसमनुव्रताम् ॥ दैवाद्गरीयसःपत्युराशासा
नांमहाशिषः ४ कालेनभूयसाक्षामांकर्शितांव्रतचर्यया ॥ प्रेमगद्गदयावाचापीडितःरूपयाब्रवीत् ५ तुष्टोहमद्यवतमानिनिमानदायाःशुश्रूषयापरमया
परयाचभक्त्या ॥ योदेहिनामयमतविसुहृत्स्वदेहोनापेक्षितःसमुचितंक्षयितुंयदर्थं ६ यामेस्वधर्मनिरतस्यतपःसमाधिविद्यात्मयोगविजिताभगवत्प्र
सादात् ॥ तामेवतेतदनुभावनयावरुद्धादृष्टिप्रपश्यवितराम्यभयामशोकाम् ७ अन्येपुनर्मगवतोभ्रुवउद्विजृंभविभ्रंशितार्थरचनाःकिमुरुक्रमस्य ॥ सिद्धा
सिमुंक्षवविभवात्रिजधर्मदोहान्दिव्यान्नरैर्दुराधिगानपिविक्रियाभिः ८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ एवंबुधाणमबलाखिलयोगमायाविद्याविचक्षणमवेत्यगताधिरा
सीत् ॥ संप्रश्रयप्रणयविह्वलयागिरैषात्रीडावलोकविलसद्वासिताननाह ९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ राद्वंबतद्विजवृषैतदमोघयोगमायाधिपेत्वयिविमोतदवैमि
मर्तः ॥ यस्तेभ्यधायिसमयःसकृदंगसंगोभूयाद्गरीयसिगुणप्रसवःसतीनाम् १०

गचमत्कारायेषांतेतथोक्ताः इति यस्मात्तस्मात्तदुपदेशोर्किंनकिमपीत्यर्थःस्वर्गादीनांभवद्विजृंभानुगृहीतावस्थानत्वात्तदनुग्रहेणतत्प्राप्तिःकिंवाच्चेतिस्वनियमितंकंठोक्तीकरोति सिद्धासीतिनकेवलंचतुर्थ
पुरुषार्थेनत्वंसिद्धासिक्त्वपेक्षिताशेषपुरुषार्थेनापि तत्कथमत्राह मुंक्षवेति निजधर्मस्यदोहोपेक्षांतेतथातान् अश्वमेधादिविशिष्टक्रियाभिःसाधनैरपिनरैर्दुराधिगान् अधिगंतुमशक्यान् अनेनभगवदनुग्र
हएवालेतदवाप्तयेनकर्मादिकमित्युक्तंभवति ८ एवमुपदिष्टायादेवहृत्यामनसिकिमभूदितितत्राह एवमिति अखिलासुयोगमायाविद्यासुअणिमाद्यष्टांगयोगसामर्थ्यसिद्धिकरीषुविचक्षणंनिष्पुणं भर्तुःप्रस
न्नतामवेत्यावेक्ष्यसदाशुश्रूषानिरतत्वेनतदवसरोपिनास्तीतिगताधिःनिरस्तमनःपीडा एतत्कथमवगतमत्राह संप्रश्रयेति प्रश्रयेणविनयगुणेनसहवर्ततइतिसंप्रश्रयःसचासंप्रणयःस्नेहप्रसरःतेनविह्वला
स्खलंतीतयात्रीडयावलोकनविलसच्छंभारविशेषकुर्वद्वासितमंदस्मितंयस्यतत्तथा त्रीडावलोकविलसद्वासितमाननंयस्याःसातथा ९ स्वयंप्रसन्नैन्द्रियत्वात्श्रोतुश्रवसादजनकवाक्यमाहेत्याह राद्वामिति
हेद्विजवृषब्राह्मणश्रेष्ठयद्वीप्येतत्सद्वरसिद्धं हेभर्तःअमोघयोगमायायाधिपेत्वयियोगसामर्थ्यतदहमवैमीति अर्थाकितवापेक्षितमत्राह यस्तइति तेतवसकृदंगसंगःशरीरस्पर्शलक्षणोप्राप्त्यधर्मः सम
योभ्यधायिसभूयादितिप्रार्थयइतिशेषः सकृदंगसंगेर्नाकफलंस्यादितितत्राह वरीयसीति सतीनांपतिव्रतानांस्त्रीणांवरीयासिगुणोत्तमेपत्यौसकृदंगसंगोगुणप्रसवःगुणादयंपुत्रंप्रसूतेइतिसकलएवेत्यर्थः १०

तर्हितथास्त्वित्याशंक्यकृत्यार्कचिदस्तीत्याह तत्रेति तत्रसकृदंगसंगविषयेयथोपदेशंशास्त्रोपदेशमनतिक्रम्यकृत्यमितिकर्तव्यतामुपशिक्षविद्यामुपादत्स्व कुतोविद्योपादानमत्राह येनेति अतिरिंसयात्रा
म्यधर्मेच्छयाकर्शितएषमेवम आत्मादेहोयेनविद्योपादानेनसिध्येतसफलोभूयात्सकामोस्तुकिमुद्दिश्येत्यतउक्तं तेकृतइति त्वत्कृतमनोभवेनत्वन्निमित्तकामेनधर्षितायाअभिभूतायाःकीदृक्विद्योपादा
नकामइतितत्राह तदीशेति यत्सर्वभौमेषुन्याममसदृशयोग्यतद्भवनंविद्यासामर्थ्येनविचक्ष्वहप्राकुर्वित्यन्वयः अतितरारिंसयारंतुमिच्छयातेतवमनोभवधर्षितायामेषकामःकमनीयआत्माकायोयेनवि
द्याबलेनरचितेनगृहादिनासिध्येततादृशंभवेत्तुविचक्ष्वेतिवा ११ विषयेभ्यआहृत्यात्मन्येवाधिष्ठापितसर्वेन्द्रियग्रामोपिकर्दमः आश्रितवत्सलामहांतइतिभावंदर्शयन्प्रियावचनंपालयन्पोगविद्याबले
नतत्क्षणएवगृहंनिर्मइत्याह प्रियाइति यादृशेनभगवद्व्यानेनाभीष्टंस्यात्तादृशयोगमनुतिष्ठन् आविरचीकरत्प्रकाशयामास १२ श्रोतृणांभगवद्व्यानामाहात्म्येअद्वातिशयजननायाप्राकृतंप्राकृतमिववर्णं

तत्रेतिकृत्यमुपशिक्षयथोपदेशंयेनैषमेकर्शितोतिरिंसयात्मा ॥ सिध्येततेकृतमनोभवधर्षितायाःकामस्तदीशभवनंसदृशंविचक्ष्व ११ ॥ मैत्रेयउवाच ॥
प्रियायाःप्रियमन्विच्छन्कर्दमोयोगमास्थितः ॥ विमानंकामगंक्षत्तस्तर्ह्येवाविरचीकरत् १२ सर्वकामदुषंडिव्यंसर्वरत्नसमान्वितम् ॥ सर्वद्वयुपचयोदकं
मणिस्तंभैरुपस्कृतम् १३ दिव्योपस्करणोपेतंसर्वकालसुखावहम् ॥ पट्टिकाभिर्विचित्राभिःपताकाभिरलंकृतम् १४ स्रग्भिर्विचित्रमालाभिर्मजुसिंज
त्पटंगप्रिभिः ॥ दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रैर्विराजितम् १५ उपर्युपरिविन्यस्तनिलयेषुपृथक्पृथक् ॥ ऋषैःकशिपुभिःकांतंपर्यंकव्यजनासनेः १६ तत्रत
त्रविनिक्षिप्तनानाशिल्पोपशोभितम् ॥ महामरकतस्थल्यांजुष्टंविद्वपवेदिभिः १७ द्वास्सुविद्वमदेहल्याभातंवज्रकपाटिमत् ॥ शिखरोष्णिवद्रीलेषुहेमकुं
भैरधिष्ठितम् १८ चक्षुष्मत्पद्मरागाद्यैर्वज्रभित्तिषुनिर्मितैः ॥ जुष्टंविचित्रवैतानैर्महार्हैर्भूतोरणैः १९ हंसपारावतव्रातैस्तत्रतत्रनिकूजितम् ॥ कृत्रिमान्म
न्यमानैःस्वानधिरुह्याधिरुह्यच २० विहारस्थानशयनसंवेशप्रांगणाजिरैः ॥ यथोपजोषरचितैर्विस्मापनमिवात्मनः २१ ईदृग्गृहंतत्पश्यंतीनातिप्रीते
नचेतसा ॥ सर्वभूताशयाभिन्नःप्रावोचत्कर्दमःस्वयम् २२ निमज्ज्यास्मिन्हृदेभीरुविमानमिदमारुह ॥ इदंशुक्लकृतंतीर्थमाशिषामाप्तयेनृणाम् २३
सातद्रतुःसमादायवचःकुवलयेक्षणा ॥ सरजंविभ्रतीवासोवेणीभूतांश्चमूर्धजान् २४ अंगंचमलपंकेनसंछन्नंशबलस्तनम् ॥ आविवेशसरस्वत्याः
सरःशिवजलाशयम् २५

यति सर्वकामेत्यादिना सर्वासांसमृद्धीनांउपचयेनसमाहारेणउदकंमुत्कृष्टं एतदेवविचिनष्टि मणिस्तंभैरिति उपस्कृतमलंकृतम् १३ दिव्यानिकुलालादिरचनारहितान्युपस्कराणिभांडादिगृहसाधना
नितैर्युक्तं पट्टिकाभिःपट्टवस्त्रकृताभिः १४ विचित्रमालाभिः नानाविधपुष्परचिताभिःस्रग्भिर्मालाभिर्मजुमधुरांसंजंतःशब्दकुर्वतःपटंगयोअमरायासुतास्तथोक्तास्ताभिः १५ कशिपुभिःशरपाभिः
पर्यंकैर्मवेः १६ १७ द्वास्सुद्वारेषुविद्वमदेहल्यानिर्मितद्वारबंधेन । देहलीद्वारबंधःस्यादितिच । वज्ररत्नकृताःकपाटयोपस्मिन्संतीतिवज्रकपाटिमत् १८ चक्षुष्मंतोदीप्तिमंतःपद्मरागाद्यामयवः
विचित्राणांविज्ञानानांसमूहैः १९ कृत्रिमान्शोभार्थंकृतान्स्वान्अकृत्रिमान्मन्यमानैः २० शयननिवेशनसंवेशः प्रांगणंगृहपूर्वभूमिरजिरंगृहवाहसंस्कृतभूमिः यथोपजोषंयथासुखम् २१ परिचा
रिकाभावाभातिप्रीतेन सर्वभूतानामाशयमभिप्रायमभितोज्ञानातीतिसर्वभूताशयाभिन्नः २२ आशिषांशुभानांचाप्तये प्राप्तये एवंविधेहृदतीर्थे २३ सरजंशूलिधूसरम् २४ बलेनकिट्टेनउदबद्धेन
पंकेनकर्दमेनकलमपेणवा याबलौकुण्णपादुरीस्तनौपास्मिस्तत्तथातत् सरस्वत्याःसरोहृदंशिवानांजलानामाशयस्थानम् २५

हृदं प्रविश्य किमकरोदित्यत्राह सांतःसरसीति वैश्वगृहं तत्रस्थितादशशतानि सहस्रं किं शोरवयसः षोडशवर्षवयस उत्पलं गंधयः २६ पथितृणदर्शनवदेतद्दर्शनेनाकिमस्याः
 प्रयोजनमितितत्राह तां दृष्ट्वेति अनेनाभ्युत्थानप्रणामसंभाषणादिप्रयोजनमुक्तं भवति कर्मकरीः कर्मकर्तृः शाधि अनुशासनं कुरु २७ कीदृशं परिचारकं कर्तुं विनितितत्राह स्नानेनेति महत्पारा
 श्या अर्हेण योग्येन मनस्विनीं प्रसन्नमनसं नूत्ने नूतने २८ वरीयांसि वरणीयतमानि तुमांति कांतिमांति सर्वगुणैर्भक्ष्यभोज्यचोष्यलेह्यलक्षणे रूपेतं मधुरादिषु गुणोपेतं वा आमृतवत्स्वादुमद्यं स्मिस्त
 दमृतासवम् २९ भर्तृसन्निध्याभावेशरीरशृंगारेणैकतत्रवक्ति अथेति आदर्शो दर्पणे आत्मानं शरीरं विरजं निर्मलं कृतस्वस्त्ययनं दासीभिः कृताशीर्वचनम् ३० कुलस्त्री तु शिरःस्नानमुत्सवे स्नातुतैलतः ।
 वारेवापैतृके कर्मण्यन्यदा कंठसंघ्वा इति स्मार्ताः ३१ पूर्वपश्चिमभागापेक्षया श्रोण्योरिति रुचकेन वृत्ताकारेण कंठाभरणेन ३२ सुभ्रुवादिभिश्चलसत्त्वकासन्मुखं पार्श्वं स्मस्तत्तथोक्तं पद्मकोशं स्पर्धत इति पद्म
 कोशस्पृत्तेन ३३ एवं विधमात्मानं दृष्ट्वा यदा ऋषीणां ऋषभं दयितं प्रेष्ठं पतिं पतिसमीपे इदं सर्वं शोभत इति स्मरतस्तदा सप्रजापतिर्यत्रास्ते स्वयंचताभिः स्त्रीभिः सह तत्रैवास्तइत्यन्वयः ३४ यदा सा भर्तुः
 पुरस्तात् स्थितं स्त्रीसहस्रैश्च वृतं आत्मानमद्राक्षी च दातस्य कर्दमस्य योगगतिं भगवद्भयानकं निशाम्य किमिदं चित्रमिति संशयं विस्मयं प्रत्यपद्यत नतु कोटिद्वयावलंबिविविकल्पं प्रागेव निश्चायकधर्मदर्शनादि
 सांतःसरसि वैश्वमस्थाः शतानि दशकन्यकाः ॥ सर्वाः किशोरवयसो ददर्शोत्पलं गंधयः २६ तां दृष्ट्वा सहसोत्थाय प्रोचुः प्रांजलयः स्त्रियः ॥ वयं कर्मकरीस्तुभ्यं शा
 धिनः करवामकिम् २७ स्नानेन तां महार्हेण स्नापयित्वा मनस्विनीम् ॥ दुकूले निर्मले नूत्ने ददुरस्यैव मानद २८ भूषणानि परार्थानि वरीयांसि घुमांति च ॥
 अत्र सर्वगुणोपेतं पानं चैवामृतासवम् २९ अथादर्शं स्वमात्मानं सग्विणं विरजांबरम् ॥ विरजं कृतस्वस्त्ययनं कन्याभिर्बहुमानितम् ३० दृष्ट्वा कृतशिरः स्ना
 नं सर्वाभरणभूषितम् ॥ निष्कग्रीवं वलयिनं कूजत्कांचननूपुरम् ३१ श्रोण्योरधस्तयाकां च्याकां च न्याबहुरत्नया ॥ हारेण च महार्हेण रुचकेन च भूषितम्
 ३२ सुभ्रुवासुदताश्लक्ष्णस्निग्धापांगेन च क्षुषा ॥ पद्मकोशस्पृधानीलैरल्लैकैश्चलसन्मुखम् ३३ यदा स स्मारऋषभमृषीणां दयितं पतिम् ॥ तत्र चास्ते सह
 स्त्रीभिर्यत्रास्ते सप्रजापतिः ३४ भर्तुः पुरस्तादात्मानं स्त्रीसहस्रवृतंतदा ॥ निशाम्य तद्योगगतिं संशयं प्रत्यपद्यत ३५ सतां कृतमलस्नानां विभ्राजंतीमपूर्वव
 त् ॥ आत्मनो विभ्रती रूपं संवीतरुचिरस्तनम् ३६ विद्याधरीसहस्रेण सेव्यमानां सुवाससम् ॥ जातभावो विमानंतदारो ह यदमित्रहन् ३७ तस्मिन् बलुप्तम
 हिमाप्रिययानुषक्तो विद्याधरीभिरुपचोर्णवपुर्विमाने ॥ बभ्राज उत्कचक उडुगपानवीच्यस्ताराभिरावृत इवोडुपतिर्न भस्थः ३८

त्वर्थः ३५ अर्थक्रियायोग्यत्वाच्च विकल्पापरपर्यायः संश्रयो भूत् किंतु विस्मय एवेति भावेन व्यवहारोपक्रमवक्ति सतामिति स्तनपट्टिकया संवीतौ रुचिरौ स्तनौ यस्य तत्तथा ३६ जातभावः प्रादुर्भूतव्य
 वायल्लारंभः ३७ जातभाव इत्युक्तं विवृणोति तस्मिन्निति सतस्मिन् विमाने बभ्राजे वकास इत्यन्वयः प्रकाशयोग्यगुणानाह अलुप्तेत्यादिना अलुप्तमहिमा अपरिच्छिन्नमाहात्म्यः ग्राम्यकर्मास
 क्तस्यापि सामर्थ्यलोपो नास्तीत्यर्थः सर्वेन्द्रियाणां जरयंति ते जइति श्रुतेरितरेषां सस्यादिति माहात्म्यलोपशंकाकारणमाह प्रिययेति आलिंगने चुंबने वाप्यनुषंगो नुवर्तत इति अंगमर्दनादिना उपचीर्ण उप
 चूर्णितं शुभ्रभूषितं वपुर्न्यस्य स तथा अनेन सुरतालैश्च स्त्रिय एव परिचारका इति सूचितं कचः कलंके दोषे च कुंतले भ्रमे रतया इत्यभिधाना दुत्कचक उडुत दोषः उत्कृष्टो गुणो यस्य तदुडुगपानं च पानं पातुं योग्यमधरामृतं
 दुडुगपानं तस्य वीचिः परंपरास्यास्तीत्युडुगपानवीच्यः मत्वर्थेयप्रत्ययः यद्वा उडुगपानः उत माध्यामृतश्च वीच्य एवावीच्यः प्राप्त षोडशवर्षः प्राप्त षोडशवर्षः सत्त्वावीच्य इति कथ्यत इति च बुद्धश्च तारार्थ
 दृष्टांतमाह ताराभिरिति उडुपतिश्चंद्रः उत्कविशेषणाभिप्रायासंभवं चंद्रेषि घटनीयानि ३८

F

Samplation

वनजलक्रीडादीनां सुरतांगत्वात् तदप्यनेनानुष्ठितमिति भावेन कामगमित्युक्तं विवृणोति श्लोकद्वयेन तेनेति तेन विमानेनाष्टानां लोकपालानामिन्द्रादीनां विहारः क्रीडायासुतास्तथोक्ताः कुलाचलेंद्राणां सकुलपर्वतानां द्रोण्यानि तं बगुहास्तासु अष्टलोकपविहारकुलाचलेंद्राणीषु वैश्रवणवच्चिरं रेमे इत्यन्वयः पाषाणसंधिषु सूर्यकिरणसंतापसंभूतनिदाघेषु स्वतः कामाग्निना तप्तस्य सुरतोऽसवानुभवः कथं घटत इत्युक्तमनंगेति अनंगसखोमारुतो वायुस्तेन सौभगासु सुंदरसुखासु युधुनी आकाशगंगा तस्याः पातेन प्रसवणेन शिवः कर्णसुखः स्वनः शब्दो यासुतास्तासु अनेन विशेषणद्वयेन मांघशैत्यमिति गुणद्वयमुक्तं ललनाः स्त्रियः वरूथः समूहः उभयत्र समम् ३९ इदानीं सौरभ्यं ध्वनयति वैसंभके सुरवन इति ४० इतरेषां वैमानिकानां विमानानां रवाधिकृतेष्वेव प्रदेशेषु संचारादस्य विमानस्य विशेषाभावात् सर्वोतिशयीत्याह आजिष्णुनेति विमानेन चरंतीति वैमानिकास्तान् ४१ एतदैश्वर्यं न स्वानियतं श्रीनारायणप्रसादाय तत्तमित्याशयेनाह किं दुरापादनमिति उद्दामचेतसामगाधबुद्धीनां तीर्थशुद्धजलंगंगापदोर्यस्य सतीर्थप्राप्तस्य ४२ बह्वाश्रयं तद्भूगोलकादधिकैश्वर्योतिशयः स्वाश्रम इति भावेन ततस्तत्स्थनिवृत्तिवक्तिप्रेक्षयित्वेति स्वसंस्थया स्वसमाध्यायांस्तावत्प्रदेशोपेतं भूगोलकं भूमंडलम् ४३ बिंदुसरः

तेनाष्टलोकपविहारकुलाचलेंद्राणीष्वनंगसखमारुतसौभगासु ॥ सिद्धैर्नुतो युधुनिपातशिवस्वनासुरे मेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ३९ वैसंभके सुरवने नंदने पुष्पभद्रके ॥ मानसे चैत्ररथ्ये च सरमे रामया सह ४० आजिष्णुना विमानेन कामगेन महीयसा ॥ वैमानिकान्त्यशेत चरन् लोकान्यथानिलः ४१ किं दुरापादनं तेषां पुंसामुद्दामचेतसाम् ॥ यैराश्रितस्तीर्थपदश्चरणो व्यसनात्ययः ४२ प्रेक्षयित्वा भुवोगोलं पत्न्यै यावान् स्वसंस्थया ॥ बह्वाश्रयं महायोगी स्वाश्रमाय न्यवर्तत ४३ विभज्य न वधात्मानं मानवीं सुरतोत्सुकाम् ॥ रामां निरमय न रे मे वर्षपूगान् मुहूर्तवत् ४४ तस्मिन् विमान उत्कृष्टां शय्यां रतिकरिं श्रिता ॥ न चाबुद्धयततं कालं पत्यापीच्येन संगता ४५ एवं योगानुभावेन दंपत्योरममाणयोः ॥ शतं व्यतीयुः शरदः कामलालसयोर्मनाक् ४६ तस्यामाधत्तरे तस्तां भावयन्नात्मनात्मवित् ॥ न वधा विधाय रूपं स्वं सत्यसंकल्पविद्विभुः ४७ ततस्ताः सुषुवे स द्यो देवहूतिः स्त्रियः प्रजाः ॥ सर्वास्ताश्चारुसर्वांग्योलोहितोत्पलगंधयः ४८

स्वाश्रमं प्राप्य किमकार्षीत् कर्दम इति तत्राह विभज्येति महायोगित्वाद्बहुशरीरग्रहणसमर्थः कर्दम आत्मानं स्वं न वधा विभज्य योगशक्त्या न वसंख्याविशिष्टानि शरीराणि गृहीत्वा सुरतोत्सुकां मानुषरतिकामुकीं मानवीं मनुपुत्रीं रामामपिता वद्रूपवर्ती नितरां रमयन्वात्स्यायनोक्तविधिनावर्षपूगान् मुहूर्तवद्रे मे इत्यन्वयः ४४ तृतीयपुरुषार्थानुभव ईदृगिति व्यनक्ति तस्मिन्निति मृगणत्वाद्गतिकरिं यो बहूतिथस्तं कालम् ४५ इदानीं कालं संख्याति एवमिति शरदो वत्सराः व्यतीयुरतिक्रान्ताः कामलालसयोश्चंद्रोदये वर्धमानसमुद्रतरंगवद्विषयभोगाभिलाषयोः ४६ सुरतफलितमाह तस्यामिति । आत्मवित्त्वं विवृणोति सत्येति सत्यसंकल्पो हरिः तंसत्यसंकल्पत्वादिगुणविशिष्टत्वेन वेत्तीति येन योगुणो हरावुपसंह्रियते स तद्गुणविशिष्टो भवतीति न्यायात् स्वयमापि सत्यसंकल्पः स्वं स्वरूपं न वधा विधायतामप्यात्मना मनसानवधाभावयन्तु स्वांगमर्लक्षणं रेत आधत्तेत्यन्वयः योगशक्त्या न वसुस्वम्यव्याप्तिसामर्थ्यं सूचयति विभुरिति अर्धमात्मन इति पाठे आत्मनोर्ध्वपत्नीभावप्राप्तिरर्थः अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः ४७ शुक्लनहरीणां कषयव्यास्यं स्तेज आत्मन इत्यादावभिहितत्वादाहितः स गर्भः स्त्रीलिङ्ग इति निश्चितेपि कतिपु कालावयवेषु मतेषु सा किमसूतेति तत्राह नेन निरस्यति कतिप्यतिशंकां ४८

महतांयदुत्तरंकार्यतत्प्रार्थनापूर्वकं कर्तव्यमित्यतोदेवहूतिः पुत्रीणां दानं पुत्रं च प्रतिप्रार्थयते पतिमिति प्रव्रजिष्यंतं संन्यासं कर्तुमिच्छंतं आलक्ष्य विषयविरागादिलक्षणेन ज्ञात्वा उशतीपुत्रं कामयमानाऽतएव
 समयमाना विषयाभिलाषिणी वात्मानं दर्शयंती उत्पत्स्यमानं भर्तुर्विरहजेन विवृतेन ४९ विषयाभिलाषं व्यनक्ति लिखंतीति नखा एव मणयः नखमणयस्तेषां श्रियं स्पष्टतया तेन अनेन कामार्ताः पदांगुष्ठे
 नभूमिमुल्लिखंतीति वात्स्यायनप्रसिद्धीमीतसूचयति ५० किमाहेति वृत्तमनुवदति सर्वमिति उपोवाहोपचकार अथ किं तत्राह अथापीति अभयमभयलक्षणं पुत्रम् ५१ किंचतुभ्यंतव दुहितु
 भिः समाः अभयमिति समान्यत उक्तं स्पष्टयति अपीति स्वयिवनं प्रव्रजिते संन्यस्य वनं गते सति मम विशोकाय संसारदुःखप्रहाणाय पुत्रः स्यादपि संभवेत्कृतत्संभवाय भवदनुग्रहोभूयादिति शेषः सच्चिदिति
 पाठे सच्चिदानंदलक्षणः परमात्मेति ध्वनयति कश्चिदिति पाठे अयमेवार्थः सुदृच्छादसः ५२ अथापि पुत्रप्रार्थनं व्याजेनेधं विषयाभिलाषुरिति शंका माभूदित्याह एतावतेति इंद्रियार्थेषु सञ्ज्ञादिषु प्रसंगो
 गुणबुद्ध्यातिस्नेहलक्षणोयस्तेन परित्यक्तो विस्मृतः परमात्मा सर्वोत्तमो हरिर्ध्यासात्थोक्ता तस्याः ५३ ममगतकालोऽपि पुरुषार्थहेतुः स्यादिति प्रार्थयते इत्याह इंद्रियार्थेष्विवेति यद्यपि इंद्रियार्थेषु सञ्ज्ञाभ्याम
 वतः परमितरविलक्षणं भावं योगैश्वर्यमजानंत्याभेत्त्वयि कृतोयः प्रसंगः स तथापि परमभागवतत्वेन तत्संगत्वान्मे अभवाय अपुनर्भावायास्त्वित्यन्वयः ५४ ज्ञानं विना संगस्य पुरुषार्थहेतुत्वं कथमित्यतस्तं विशिनष्टि

पतिसाप्रव्रजिष्यंतं तदालक्ष्योशतीसती ॥ समयमाना विवृतेन हृदयेन विदूयता ४९ लिखंत्यधोमुखीभूमिं पदानस्रमणिश्रिया ॥ उवाच ललितांवा
 चं निरुध्याश्रुकलांशनैः ५० सर्वतद्गगानमहमुपोवाहप्रतिश्रुतम् ॥ अथापि मे प्रपन्नाया अभयं दातुमर्हसि ५१ ब्रह्मन्दुहितं भिस्तुभ्यं विमृश्याः पत
 यः समाः ॥ अपि स्यान्मे विशोकाय त्वयि प्रव्रजिते वनम् ५२ एतावतालं कालेन व्यतिक्रान्तेन मे प्रभो ॥ इंद्रियार्थप्रसंगेन परित्यक्तपरात्मनः ५३ इंद्रियार्थे
 सुसञ्ज्ञं त्यागप्रसंगस्त्वयि मे कृतः ॥ अजानंत्या परं भावं तथाप्यस्त्वभवाय मे ५४ संयोगः संसृतेर्हेतुरसत्सु विहितो धिया ॥ स एव साधुषु कृतो निःसंगत्वाय कल्पते
 ५५ नेह यत्कर्म धर्माय न विरागाय कल्पते ॥ न तीर्थपदसेवायै जीवन्नपि मृतो हिसः ५६ साहं भगवतो नूनं वंचिता मायया दृढम् ॥ यात्वां विमुक्तिदं प्राप्य न मु
 मुक्षेह बंधनात् ५७ ॥ इति श्रीभागवते महा० तृतीयस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ निर्वेदवादिनी मेवं मनोर्दुहितरं मुनिः ॥ दयालुः शा
 लिनी माह शुक्लाभिव्याहृतं स्मरन् १

संयोग इति साधुषु भागवतेषु निःसंगत्वाय संसारविरागाय अनेन वैराग्यभाक्तिज्ञानद्वारा तत्संगः पुरुषार्थहेतुरित्युक्तं भवति ५५ तत्संगत्पोत्पन्नब्रह्मार्पणबुद्ध्या चिकित्सितस्य कर्मणो द्वारद्वारिकया परमपुरु
 षार्थहेतुत्वं केवलस्य क्षणिकत्वेन चाचेतनत्वेन च स्वाभीष्टफलदानसामर्थ्याभावादित्याह नेहेति इह कर्मभूमौ येन पुरुषेण यत्क्रियमाणं कर्म धर्माय धर्माख्यपुरुषार्थप्राप्तये न स्यात् विरागाय न कल्पते वैराग्यो
 त्पत्तौ न समर्थः स्यात् तीर्थपदस्य हरेः सेवायै च न स्यात्तादृशकेवलस्य कर्मणः कर्ता स पुरुषो जीवन्मृत इत्युच्यते अपिशब्देन तस्य जन्मगर्हयति यस्मात्तस्माद्भागवतसंगत्या शिक्षितं कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः ५६
 तर्हि किमर्थं सकृदंगसंगोभूयादिति विषयाभिलाषः प्रार्थित इति तत्राह साहमिति सातादृश्यं भगवतो हरेर्भाषया बंधकशक्त्या वंचिता नूनं तर्कपात्रं तर्कनिश्चययोनूतनमिति च तत्र हेतुमाह यात्वांमिति संसार
 विमुक्तिदं त्वां प्राप्य संसारबंधनात् मुमुक्षुर्मुक्तिं चेच्छामीति स्मादव इति हेत्यनेन संसारप्रवृत्त्यारंभमेवेच्छामीति सूचयति ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्विंशोऽध्या
 यः ॥ २४ ॥ हरेरवतारा अपि सच्चिदानंददेहत्वाच्छुक्रशोणितसंपर्कप्रारब्धशरीरानभवंतीत्याद्यर्थतात्पर्यबोधाया स्यादयस्यारंभः तत्रादौ कर्मदेवद्वत्पुत्रकस्य किमुत्तरत्वेनाभापीति तत्राह निर्वेदवा
 दिनीमिति निर्वेदवैराग्यं वदितुं प्रतिपादयितुं शीलमस्यास्तीति निर्वेदवादिनीं शालिनीं भार्या ॥ शालिनीमालिनीमालयाचार्याभाषेति चोच्यते इत्यभिधानात् शुक्लांमोहरेरभिव्याहृतं वचनम् १

आत्मानं त्वाचमाचमतिपितुः शुक्ररूपेण शत्रुयोनौ नक्षरतीत्यक्षरः तत्र हेतुर्भगवानिति २ कदा प्रतिपत्स्यत इत्याशंक्यमदुक्तनियमानंतरमाविर्भविष्यतीति भावेन नियममाह धृतव्रतेति ३ अपि स्यान्मेवि
शोकायेति प्रश्रं प्रत्याह सत्वयेति ब्रह्माणं चतुर्मुखं विभावयत्युत्पादयतीति ब्रह्मपरमात्मतत्त्वं ग्राहयतीति वा तपश्चर्या बुद्धिमुत्पादयतीति वा ब्रह्मभावनः औदर्यः पुत्रसत्तावतर्णिः हृदयग्रंथि महंकारबंधं संसार
म् ४ देवहूतपिपिमादीनां दुःसहत्वात्ते दानीं तत्करणं प्रकारांतरं चेदुपादिश्यतामिति भावेन भर्तृवचनं नोपास्ते किंतु श्रद्धयान्वातिष्ठदित्याह देवहूतीति संसारिचेतनव्यावृत्तये कूटस्थमिति सर्वव्यापिरूपवन्नो
दासीनं ब्रह्मादिज्ञानोपदेशारमिति भावेनोक्तं गुरुमिति ५ बह्व्यामपि साधनसामर्थ्याकार्यानुत्पत्तिवदत्रापि तथा किं नेत्याह तस्यामिति बहूनां तिथिविशेषाणां कालावयवानां पूरणे काले गते सति कर्दमं कर्द
ममुक्तान्नविकारं रमणीयोगवीर्यरेत आपन्नः प्रविष्टस्तस्य रेतस आपदं विलापनलक्षणं नयतीति आपन्नोवा तस्यां देवहूत्यां जज्ञे प्रादुर्भव अस्यायमेवार्थ इत्यत्र तादृशं दृष्टांतमाह अग्निरिवेति यथाग्निर्दारु
णि स्थितो दारुतश्चाभिव्यक्तो भवति अतएव तस्यामित्युक्तं पूर्वमपि तत्र सत्त्वात् एतत्सर्वं नावतारेष्वपि हरेर्देहः शुक्रादिसंभवः । तथापि शुक्रसंस्थः सन्मातृदेहं प्राविश्य च । विलाप्य शुक्रं तत्रैव केवलज्ञानरूप
तः । उदेति भगवान्विष्णुः काले लोकां विडंबयन् । इत्यादिग्रंथांतरसिद्धं । काले दशमे मासे ६ तत्र साक्षात्प्रापण एव रूपांतरेणाभिव्यक्तो लोको विलक्षणोत्सवदर्शनादिति भावेन तं कालं विशिनष्टि अवा दय

ऋषिरुवाच ॥ माखिदो राजपुत्री त्वमात्मानं प्रत्यनिदिते ॥ भगवांस्ते क्षरोगर्भमदूरात्संप्रपत्स्यते २ धृतव्रतासि भद्रं ते दमेन नियमेन च ॥ तपोद्रविणदानै
श्च श्रद्धया चेश्वरं भज ३ सत्वयाराधितः शुक्लो वितन्वन्मामकं वशः ॥ छेत्स्यति हृदयग्रंथि मौदर्यो ब्रह्मभावनः ४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ देवहूत्यापि संदेशं गौरवे
ण प्रजापतेः ॥ सम्यक् श्रद्धायपुरुषं कूटस्थमभजद्गुरुम् ५ तस्यां बहुतिथे काले भगवान्मधुसूदनः ॥ कर्दमं वीर्यमापन्नो जज्ञे मिरिव दारुणि ६ अवा दयंस्त
दाव्योऽग्निवादित्राणि घनाघनाः ॥ गायंति तं स्म गंधर्वानृत्यं त्यप्सरसो मुदा ७ पेतुः सुमनसो दिव्याः स्वे चरैरपवर्जिताः ॥ प्रसेदुश्चादिशः सर्वा अंभांसि च म
नांसि च ८ तत्कर्दमाश्रमपदं सरस्वत्यापरिभुतम् ॥ स्वयंभूः सार्धं मृषिभिर्मरीच्यादिभिरभ्यगात् ९ भगवंतं परं ब्रह्म सत्वेनांशेन शत्रुहन् ॥ तत्त्वसंख्यान
विज्ञप्त्यै जातं विद्वानजः स्वराट् १० सभाजयन् विशुद्धेन चेतसा तच्चिकीर्षितम् ॥ प्रहृष्यमाणैरसुभिः कर्दमं चेदमभ्यधात् ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वयामेऽप
चितिस्तात कल्पितानिर्व्यलीकतः ॥ यन्मे संजगृहे वाक्यं भवान्मानदमानयन् १२

नित्यादिना घनाघनाः गर्जन्मेघाजगर्जुरिति शेषः ७ तस्मिन्हरो व्यज्यमाने अपवर्जिता अधःपातिताः ८ इतोपि हरिरेवाभिव्यक्त इतरकथा ब्रह्माद्यागमनासंभवादि त्याशयेनाह तत्कर्दमेति ९ सरस्वत्या
परिभुतमिति विशेषितत्वात्तीर्थस्नानार्थं तेषामागमनं किंतत्राह भगवंतमिति आद्विष्णोर्जात इत्यजस्य चतुर्मुखसत्त्वे सिद्धे पितस्य भक्त्या च तिस्रस्तत्त्वोत्तनाय स्वराडिति मनोवाक्कायकर्मभिः स्वतंत्रे राजत इ
ति स्वेन राजत इति वा नभारती मैत्रेयमुपेत्यादेः सत्त्वेन सर्वगुणपरिपूर्णत्वेन सिद्धेनांशेन किं प्रयोजनोपभवतार इत्यत उक्तं तत्त्वेति चतुर्विंशतितत्त्वानां संख्यानं सम्यग्ज्ञानं तस्य विज्ञप्त्यै विज्ञापनाय सत्त्व
स्य प्रकृतिगुणेष्वेकत्वात्तेन प्राकृतदेहेन जात इत्येवार्थ इतीदं चोचं । महागुणाभिपूर्णत्वं सत्त्वमित्युच्यते बुधैरित्यनेन परिहर्तव्यं । केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेश्च अत्र संख्यानमित्यनेन सम्यग्ज्ञानमेव कथ्यते न तु दुष्टक
पिलोक्तं शास्त्रं कुतः सम्यक्ज्ञानं तु सांख्यस्यात्तदर्थो योग उच्यत इति वचनात् १० ब्रह्मणागत्य किं वचनमुक्तं तत्राह सभाजयन्निति तस्य हरेश्चिकीर्षितं सम्यक्ज्ञानसाधनशास्त्रनिर्माणेच्छां सभाजयन् साधिव
ति बहुमानयन् हरेर्भक्तानुक्तं पितत्वेन प्रहृष्यमाणैरसुभिर्हृदयैरुपलक्षितश्च शब्देन हरेश्चिकीर्षा सभाजनं कर्दमं सभाषणं च समुचिनोति ११ सामान्येनोक्तं विशिनष्टि त्वयेति अपचितिः पूजा केयमपाचि
ति तत्राह यन्मे संजगृह इति १२

एतावताकथमपचितिरभूदित्यत्राह एतावतीति बाढमभिमतमनुमन्येतकरोमीतिपावत्तावत्येव १३ किमनयास्तुत्याप्रजाःसृजेतिभवदाज्ञाननिस्तीर्णेतितत्राह इमाइति सत्यःसंत्विशिशेषः सतीगुणे
नकिंफलंतत्राह सर्गमिति सर्गमवशिष्टमितिशेषः अनेनमदाज्ञाचकृतास्यादित्युक्तंभवति १४ मानुषसर्गस्तुमिथुनेनभाव्यतइतियस्मादतथासांयोग्येभ्योयथारुचिदेहीत्याह अतइति अनेनोमोलो
कौचप्राप्तीत्याशयेनाह विस्तृणीहीति विस्तृणीहिविस्तृतंकुरु १५ अयंतवगृहेवतीर्णःसाक्षान्नारायणएवनान्यस्तल्लक्षणसद्भावादित्यहंवेभि त्वमपितथाविद्धीत्यभिप्रेत्याह वेदाहमिति भूतानांजी
वानांशेवधिपुरुषार्थसाधननिधिदेहंविभ्राणं कंपिवतिलातिचेतिकपिलंनान्नाहंवदेत्यन्वयः १६ योज्ञानविज्ञानयोगेनकर्मणास्वरूपमुद्धरन्प्रकाशयन् उन्मूलयन्वा यश्चाहिरण्यकेशादिस्वलक्षणलक्षितस्तमि
तिशेषः हिरण्यश्मश्रुहिरण्यकेशइत्यादिश्रुतेः १७ स्वस्पजगदुरुत्वादिसिद्धयेदेवदूत्याअपिस्वविज्ञानमुपदिशति एषमानवीति तवतत्त्वविज्ञापनेनाविद्यासंशयग्रंथिअज्ञानमविद्याविकल्पःसंशयस्ता
भ्यामुत्पन्नग्रंथिबंधनंपाशलक्षणांछित्त्वागांभूमिविचरिष्यति स्वपादैकशरणानांतत्त्वज्ञापनायेतिशेषः १८ नकेवलंतवाविद्यासंशयग्रंथिछिनत्तिकित्वन्येषामपीतिभावेनाह अयमिति अयंभगवान्लो

एतावत्येवशुश्रूषाकार्यापितरिपुत्रकैः ॥ बाढमित्यनुमन्येतगौरवेणगुरोर्वचः १३ इमादुहितरःसत्यस्तववत्ससुमध्यमाः ॥ सर्गमेताःप्रभावैःस्वैर्बृहयिष्यं
तिनैकधा १४ अतस्त्वमृषिमुख्येभ्योयथाशीलंयथारुचि ॥ आत्मजाःपरिदेह्यंगविस्तृणीहियशोभुवि १५ वेदाहमाद्यंपुरुषमवतीर्णंस्वमायया ॥ भू
तानांशेवधिदेहंविभ्राणंकपिलंमुनिम् १६ ज्ञानविज्ञानयोगेनकर्मणामुद्धरंश्वयः ॥ कालोपसृष्टंयत्सांख्यंवक्ष्यत्यासुरयेविभुः ॥ हिरण्यकेशःपद्माक्षःपद्म
मुद्रापदांबुजः १७ एषमानवितेगर्भंप्रविष्टःकैटभार्दनः ॥ अविद्यासंशयग्रंथिछित्त्वागविचरिष्यति १८ अयंसिद्धगणाधीशःसांख्याचार्यैःसुसंमतः ॥
लोकेकपिलइत्याख्यांगतातेकीर्तिवर्धनः १९ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ तावाश्वास्यजगत्स्रष्टाकुमारैःसहनारदः ॥ हंसोहंसेनयानेनस्वधामप्रत्यपद्यत २० ग
तेशतधृतौक्षत्तःकर्दमस्तेनचोदितः ॥ यथोदितंस्वदुहितृःप्रादाद्विश्वसृजांततः २१ मरीचयेकलांप्रादादनसूयामथात्रये ॥ श्रद्धामंगिरसेयच्छत्पुलस्या
यहविर्भुवम् २२ पुलहायगर्तियुक्तांक्रतवेचक्रियांसतीम् ॥ ख्यातिसभृगवेयच्छद्वसिष्ठायाप्यरुंधतीम् २३ अथर्वणेददाच्छांतिययायज्ञोवितन्यते ॥
विप्रर्षभान्कृतोद्वाहान्सदारान्समलालयत् २४ ततस्तऋषयःक्षत्तःकृतदारानिमंयतम् ॥ प्रातिष्ठन्नंदमापन्नाःस्वंस्वमाश्रममंडलम् २५

केकपिलइत्याख्यांगताइत्यन्वयः संसारकंपलयहेतुत्वात्कपिलइत्यस्मिन्नर्थेविप्रतिपत्तिर्नास्तीत्याह सांख्येति सांख्यशास्त्रंकृत्वाप्रवर्तकत्वेनतदाचार्याणांपुरुषाणांपरमगुरुत्वेनतैःसुसंमतोऽविप्रतिपन्नः
कुतर्कबृंहितसांख्यकर्तानायमित्याह सिद्धेति सिद्धामुक्तास्तेषांगणस्याधीशः अन्यकपिलस्यैतदभावात् । इतोपिनदुष्टकपिलोपमित्याह तेकीर्तिवर्धनइति १९ मानुषैःसहबहुलंसंभाषणंनन्या
यमितिभावेनजगत्स्रष्टुःस्वधामाभिगमनंवाक्ति ताविति हंसोनिर्मलः २० कर्दमेनपुत्राननदर्शनेनधातुर्वचनंनविस्मृतमितिभावेनतदुक्तंकरोतीत्याह गतइति शतधृतौशतानंदेचतुर्मुखे ततइत्यनेन
विलंबःकृतइतिध्वनयति २१ मंदमतीनांसम्पगवबोधावरान्वयनक्ति मरीचयइति २२ २३ कर्दमोजामातृणांदुहितृषुभीत्यर्थकिमकार्षीदितितत्राह विप्रर्षभानिति समलालयद्वनमानाभ्यामितिशे
षः २४ तल्लालिताजामातरस्तत्प्रीत्यर्थतदाश्रमएवकिमवसन्नतस्वाश्रममयाःसिपुरुभयमपिसंभावितमितितत्राह ततइति कृतदाराविहितभार्याभार्यातरप्राप्तीच्छारहितावा युगेक्षपातेपयसिर्कृतंछिबे
हितैर्यवदितियादवः नंदंघनमानाभ्यांसमृद्धिमापन्नाःप्राप्ताः २५

सूचीकटाहन्वायेन कर्दमजायातुणामनवसरादुक्तं कथाप्रसंगे विश्राव्य पुनरपि कर्दमचरितशेषं वक्ति सचेति कृतादिषु त्रिषु युगेषु प्रादुर्भावो यस्य स त्रियुगस्तं । युगत्रयावतारेण त्रियुगश्चेति कथ्यत इति च आत्मना ब्रह्मवचनेन च सम्यक् ज्ञात्वा विविक्त एकांति २६ स्वाभीष्टश्रवणा योपोद्धातरं चयति अहो इति निरयेन रक्तुलये संसारे देवतास्ताच्च कांश्चिद्रूपो भूमिने देवताः २७ भगवत्प्रसादं विना देवताप्रसादेना कस्यस्य दित्याशंक्यतत्प्रसादा विना भूतो न्यथा तत्प्रसाद एव न स्यादतस्तस्य श्रीनारायणस्य प्रसादाने केन जन्मना किंतु बहुभिर्जन्मभिः योग्यानामैवोपासकानां स्यादित्याह बहुजन्मेति यत यो निजितेन्द्रियग्राभाः शून्यागारेषु एकांतस्थानेषु मधुवनादिषु समीचीनेन निर्दोषेण भक्तियोगेनाष्टांगयोगेन वा युक्तेन समाधिना संज्ञातसंज्ञेन यस्य पदं स्वरूपम् २८ यश्च स्वानां स्वभक्तानां पक्षं पुष्पातीति पक्षपोषणः स एव भगवानद्य ग्राम्याणां विषयलोलानां नोहेलनमवज्ञानगणयानादित्य केवलानुग्रहलक्षणबुद्ध्या गृहेषु जातः प्रादुर्भूत इत्यन्वयः न इत्युक्तानुसारेण गृहेष्विति बहुवचनं यद्वा मादृशानां भित्तिवा २९ किंच भक्तानामभिवर्धनस्तेषामेव शर्मसुखं चिकीर्षुस्त्वं तव पुत्रत्वेनावतरिष्यामीति स्वीयं वाक्यं ऋतं सत्यं कर्तुमेष्टेष्टेभार्यायामवतीर्णोसीत्यन्वयः भक्तशर्मकरणा यतदाभिमानवर्धनाय स्ववाक्यसत्यत्वकरणाय चेत्यवतार इति गम्यते ३० अर्थांतरं चास्तीति कथयति तान्येवेति स्वजनानां स्वभक्तानां वसुदेवेदेव कथादिरूपाणि अभिव्यक्त्यर्थो र्चते अभीष्टानि भवन्ति तान्येव न रूपं प्राकृतं तस्यास्तीति अरूपी तस्य तवाभिरूपाणि प्रियाण्य तद्दानीं ब्रह्मादिभक्तानामस्मद्गृहेऽवतारस्येष्टत्वादस्मत्पुत्रत्वेनावतीर्णोसीति पूर्वोक्तान्वयः । रुच्यर्थानां प्रीयमाण इति सूत्रात् स्वजनेभ्य इति वक्तव्ये स्वजनानां मिति पृष्टी स्वस्वामित्वज्ञापनायेति ज्ञातव्यं यत्तु ब्रह्मादिरूपाणीति श्रीमद्भगवत्पादाचार्यवचनं तत्प्रतिभात्वेन तद्योग्यानां भवेदुपासनादिसंग्रहार्थं त्वद्योतेनाय । सत्त्वं विशुद्धं वसुदेवशब्दितमित्यादि नैव तत्सिद्धेश्चेति संतोष्यं यद्भक्तानामभीष्टं

सचावतीर्णो त्रियुगमाज्ञाय विबुधर्षभम् ॥ विविक्त उपसंगम्य प्रणम्य समभाषत २६ अहो पापच्यमानानां निरये स्वैरमंगलैः ॥ कालेन भूयसानूनं प्रसीदंती ह देवताः २७ बहुजन्मविपाकेन सम्यग्योगसमाधिना ॥ द्रष्टुं यतं ते यतयः शून्यागारेषु यत्पदम् २८ स एव भगवानद्यहेलनं न गणयनः ॥ गृहेषु जातो ग्राम्याणां यः स्वानां पक्षपोषणः २९ स्वीयं वाक्यमृतं कर्तुमवतीर्णोऽसि मेष्टेष्टे ॥ चिकीर्षुर्भगवत्शर्मभक्तानामभिवर्धनः ३० तान्येव तेऽभिरूपाणि रूपाणि भगवंस्तव ॥ यानि यानि हरोचंते स्वजनानामरूपिणः ३१ त्वांसूरिभिस्तत्त्वबुभुत्सया द्वासदाभिवादार्हणपादपीठम् ॥ ऐश्वर्यवैराग्यशोवबोधवैर्याश्रि या पूर्णमहंप्रपद्ये ३२ परंप्रधानं पुरुषं महान्तं कालं कविं त्रिवृतं लोकपालम् ॥ आत्मानुभूत्यानुगतप्रपंचं स्वच्छंदशक्तिकपिलंप्रपद्ये ३३

रूपंतत्रावतार इत्यत्र किं प्रमाणमवलम्ब्या विधाय तद्व्यतिरेककारेण व्यक्तो भवेद्भारिस्तत्र यत्स्थानं रुचितं सतामिति सूचितम् ३१ कर्दम आत्मनः पुत्रत्वाभिमानं विहाया परोक्षज्ञानी तं विजानन्नन्यसाधारणैर्लक्षणैस्तस्तीति त्वांसूरिभिरिति ब्रह्मादिसूरिभिः अद्वाप्रत्यक्षसत्ययोरिति च श्रियेत्येकवचनमेवामन्योन्यमभेदद्योतनाय अत्र हरेर्वैराग्यनामस्वेतरस्य समस्तस्यासारतादर्शनम् ३२ प्रधानं पुरुषं प्रकृतिपुरुषयोः परमुत्तमं यद्वापि पतिपूरयति जनसंपदेति परस्त्वं सृष्ट्या पूरकत्वं ब्रह्मादेरप्यस्तीत्यतः प्रधानं प्रकर्षेण धीयते जगदिति प्रधानं भर्ता सन् प्रियमाणो विभर्ता इति श्रुतेः । कार्यानुविष्टतया प्रकृतेरपि प्रधानं न त्वमस्तीत्यतः पुरुषमिति पुरुषताविति धातोर्गमनशीलत्वात्पुरुषस्तं ताच्छील्येऽर्थेऽप्यन्त्ययः प्रकृतेरचेतनत्वेन गमनशक्त्यभावात् तत्सृष्ट्या तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेरनुविश्यमुख्याधारकत्वं हरेरेव द्वाविमौ पुरुषौ लोके इति पुरुषशब्दवाच्यत्वात् । चित्प्रकृतेरपि कथंचिदुक्तलक्षणयोग्यता इत्यत उक्तं महान्तमिति त्रिविधानंत्यमुक्तं त्रिधानंत्यं कालगुणादिनोतिभावेनाह कालं कविं त्रिवृतमिति नहिका लस्य काप्यंतोदृष्टः कविशब्दस्यातिक्रांतदर्शित्वार्थत्वेन गुणानंत्यमप्रतिहतं श्रीणि पृथिव्यभेजांसि आवृत्त्यव्याप्यतिष्ठतीति स्वरूपानंत्यमपि अथवानेनोक्तार्थप्रमाणमुच्यते त्रिभिर्वेदैर्विषयत इति । वेदैर्वृ तत्त्वाद्भगवांस्त्रिवृदित्युच्यते बुधैरिति । तथा च । सर्वे वेदायत्पदमामनंतीत्यादि श्रुतिः । न चेदं लोकावलक्षणमत्राह लोकपालमिति लोकपालत्वमिन्द्रादीनामप्यस्त्यत आत्मानुभूत्येति आत्मानुभूत्या स्वरूपज्ञानेनैव सम्यगशेषविशेषतया ज्ञातः प्रपंचोपेन सतथातं इदमपि लक्षणं तस्यैव पुक्तमित्याह स्वच्छंदशक्तिमिति स्वच्छानुसारिजगत्सृष्ट्यादिशक्तियुक्तं कंब्रह्माणां पिपिना किं न रुद्रं च लालयतीति कपिलस्तं यस्मादुत्पद्यते ब्रह्मापन्नयोनिः पितामहः । ब्रह्मादिषु प्रलीनेषु इति मोक्षधर्मवचनादतएतानि लक्षणानि बहुहरेरेव ज्ञातव्यानि नास्मादशैरिति स्थितम् ३३

एवंस्तुत्याभगवन्तमसाद्यस्वाभीष्टानुज्ञाप्रार्थयतइत्याह तत्त्वामिति उताप्यर्थविकल्पयोरित्युक्तेरत्राप्यर्थः अवतीर्णेनत्वयाप्तकामोपितथापियएवंविधलक्षणस्तत्त्वानुपृच्छेअनुज्ञाप्रार्थये किमर्थतत्राह
परिव्राजामिति परिव्राजांसंन्यासिनापदवीमास्थितःसंन्यस्तोहृदिस्वांयुंजन्त्वामुद्दिश्यमनोयोगैर्कुर्वन्अतएवविशोकःत्वद्वियोगनिमित्तशोकरहितोअमेकरात्रविधिनावरिष्येअटिष्यामीत्यन्वयः २४
कर्मस्तुत्याप्रसन्नोभगवांस्तस्मैज्ञानमुपदिशति मयेति आभासोज्ञानमालोकोलंकाभासश्चकथ्यतेइत्यभिधानादत्रलोकशब्देनज्ञानंविबक्षितंस्तत्तल्लौकिकेयथार्थज्ञानविषयेयन्मयाप्रोक्तंतदेवलोकस्पज
नस्यप्रमाणंकारणं हिशब्देनाप्ततत्त्वादितिहेतुसूचयति ब्रह्माविष्णुर्हिलोकस्येतिस्मृतेःद्वितीयंब्रह्मणोक्तमपिप्रमाणमितिध्वनयति अज्ञानविप्रलंभादिदोषराहित्यमाप्तत्वंतदस्माकमस्तीतितवासिद्धमिति
भावेनाह अयेति अहंतुभ्यमवोचंतवपुत्रत्वेनावतरिष्यइतिपद्यस्मात्तद्वर्तकर्तुमयाऽजनिवत्कृतइतिशेषः अतोहमपिनाविप्रलंभकइतितवासिद्धमिति अतोहमाप्ततमइत्यर्थः २५ स्वानांपक्षपोषणइतिय
दुक्तंतत्राह एतन्मइति स्थानेभिप्रायआशयइत्याभिधानात् दुराशयादुःस्थानात्संसारान्मुमुक्षूणांपुंसां देहमाधिकृत्यवर्तमानानांपरमात्मदिदत्त्वानांप्रसंख्यानायसम्यक्ज्ञापनायाप्तकामस्यापिमेतास्मि
न्भूलोकेजन्मावतारइतिज्ञातव्यं तर्ह्यपरोक्षज्ञानिनानानेनार्थइतितत्राह समत्वायेति आत्मदर्शिनामात्मज्ञानिनांसमत्वाययथार्थज्ञानस्थिरीकरणायचोति २६ लोकेसांख्यशास्त्रप्रवृत्तिदर्शनात्पुनस्त
त्करणेनकिंकार्यमितितत्राह एषइति सम्यग्ज्ञानप्रवर्तकशून्येनभूयसा महताकालेनाव्यक्तःसूक्ष्मएववक्ष्यमाणात्मपथःपरमात्मतत्त्वविषयोमार्गोऽनष्टिस्तरोहितोभूत् यथार्थज्ञानसाधनसांख्यशास्त्राने

तत्त्वाभिपृच्छेद्यपतिप्रजानांत्वयावतीर्णेनउताप्तकामः ॥ परिव्राजांपदवीमास्थितोहंचरिष्येत्वांहृदियुंजन्विशोकः २४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रो
क्तंहिलोकस्यप्रमाणंसत्यलौकिके ॥ अथाजनिमयातुभ्यंयदवोचमृतंमुने २५ एतन्मेजन्मलोकेस्मिन्मुमुक्षूणांदुराशयात् ॥ प्रसंख्यानायतत्त्वानांसम
त्वायात्मदर्शिनाम् २६ एषआत्मपथोव्यक्तोनष्टःकालेनभूयसा ॥ तंप्रवर्तयितुंदेहमिमंविद्धिमयाभृतम् २७ गच्छकामंमयापृष्टोमयिसंन्यस्तकर्मणा ॥
जित्वासुदुर्जयंमृत्युममृतत्वायमांभज २८ मामात्मानंस्वयंज्योतिःसर्वभूतगुहाशयम् ॥ आत्मन्येवात्मनावीक्ष्यविशोकोभयमृच्छसि २९ विश्वमेताद्वि
शास्त्रेणविज्ञायात्मानमीश्वरम् ॥ मुनिःशांतमनोवाक्यस्तदानाख्यात्युपप्लवः ४० मात्रआध्यात्मिकीविद्यांशमनीसर्वकर्मणाम् ॥ वितारिष्येययाचासौ
भयंचातितारिष्यति ४१

मार्गेणतत्मात्ममार्गप्रवर्तयितुंमयाभृतमिमंदेहंविद्धीत्यन्वयः २७ अवतारप्रयोजनमुक्त्वातत्त्वानुपृच्छइत्यस्योत्तरमाह गच्छेति आपृष्टोनुज्ञातः कामंयथासुखंगत्वाप्पेवंकुर्वित्याह मयीति मयि
संन्यस्तेनार्पितेनकर्मणासुदुर्जयंमृत्युमिन्द्रियग्रामंजित्वामृतत्वायमांभजेत्यन्वयः २८ भजनप्रकारमुपदिशति मामात्मानमिति सर्वभूतानांहृदयगुहायांशेतइतिसर्वभूतगुहाशयस्तं स्वयंज्योतिःस्वप्न
काशमात्मानमादानादिकर्तारंआत्मनिचिद्रूपेत्वयेवात्मनालिंगशरीरव्यतिरिक्तत्वेनित्यकैर्कथंलक्षणेनचिदानंदस्वरूपेणवीक्ष्यविशोकोविनष्टसंसारकेशस्त्वमभयममृतमृच्छसिमुक्तोभविष्यसीत्यन्वयः ।
२९ भयरहितमुक्तत्वमादिशामित्याह विश्वमेतादिति विश्वमेतदेतादृशमनित्यमसारमितितवासिद्धंहियस्मादतः शास्त्राचार्योपदेशेनारमानमंतर्पामिणमीश्वरमखंडैश्वर्यगुणाकरंविज्ञायमुनिरपरोक्षज्ञा
नीशांतमनोवाक्योनिवृत्तलिंगशरीररूपमनआदींद्रियोयर्हितशोपप्लवोदुःखाज्ञानभयशोकादेलक्षणउपद्रवोनाख्यातिनप्रकाशते एतादृशमुक्तत्वमित्यर्थः ४० मातुःकागतिरितिशंकामामूदित्याह
मात्रआध्यात्मिकीमिति अहमाध्यात्मिकीपरमात्मादितत्त्वविषयांसर्वकर्मणांशमनीविद्यामात्रोवितारिष्येउपदेक्ष्यामिययाविद्यासौमाताभयमतितारिष्यति चशब्दात्संसारंतीर्त्तानित्याभयंहरिप्लवावेग
च्छतीतिसूचयति । तृप्लवनवरणयोरितिधातुः लुगतावितिधातुश्च ४१

मैत्रेयस्तत्रैवमुपदिष्टः कर्दमः पुत्रस्नेहात्किमकार्षीदिति विदुरस्य हार्दचोऽप्यपरिहरति एवमिति एवं समुदित उपदिष्टः दक्षिणीकृत्यप्रदक्षिणीकृत्य भिक्षार्थग्रामप्रवेशं विना न्यदानास्तीत्येवकारार्थः ४२
 धनीमत्यनेनैकत्रावस्थानं प्रतीयते न भूवल्यभ्रमणं तथा च संन्यासाचारभंग इति तत्राह व्रतमिति मौनं वागिन्द्रियनिग्रहलक्षणं तेन हि प्रियाप्रियव्यवहारेण स्नेहद्वेषसंभवेन स्वतोदुःस्थस्य मनसः कालुष्येण तयोः
 प्रियाप्रिययोर्निवृत्तिर्न स्यादयमेव संसार इति प्रथमतस्तन्निग्रहः कर्तव्य इति दर्शितं मुनिर्मनशीलः निःसंगोऽद्वितीयः अग्नीनामात्मसमारोपणादनग्निर्यथा चाश्रमरहितः आत्मा हारेकः शरणं राक्षिता
 गृहं च यस्य स तथा च ४३ एवं विचरन् किमनुते तत्राह मन इति यत्सदसतो मूर्तामूर्तलक्षणात्प्रपञ्चात्परं विलक्षणं तस्मिन् ब्रह्मणि मनोयुं जानः अनेन पर्यटतश्चित्तविक्षेपेण तदुपासनानुपपत्तिः परिहृता न
 न्वेवमपि स्वरूपमात्रप्रतिपत्तावपि विशिष्टगुणोपसंहारः सर्वोत्तमत्वविरोधिगुणपर्युदासश्चनस्त इति तत्राह गुणावभासे विगुण इति ज्ञानादिगुणानामवभासः प्रकाशो यस्मिन् स तथा ज्ञानादिगुणात्मत्वे
 न प्रकाशमान इत्यर्थः तस्मिन् यद्वा गुणेषु सृष्ट्यावुपकारकेषु महदादिषु नित्यामकत्वेनावभासो यस्य स तथा दृश्यमान इत्यर्थस्तस्मिन् अनेनाधिष्ठानविशिष्टत्वेनापि तदुपास्तिरस्तीति चोक्तं विगतानिषिद्धा
 सत्त्वादिगुणानि सतथोक्तस्तस्मिन् अनेन रागद्वेषादिदोषराहित्यं ध्वनयति दुर्निग्रहस्य मनसो न्यत्रागमने कारणमाह एकभक्त्येति एको मुख्यः सर्वोत्तमो हरिर्नान्य इति सम्यक्ज्ञानपूर्विकया भक्त्यानु
 भावितो धिवासिते अनेकजन्मभिः प्रचितसंस्कारेण दृढीयस्तया शृङ्खलितत्वादन्यत्र यातीत्यर्थः किमत्र प्रमाणमित्यतो वाह एकभक्त्येति एकभक्त्या एकया केवलया अनीशत्वादिदोषलेशशून्यया भक्त्यानु
 भाविते सम्यक्कथ्यते सतां भावनात्र प्रमाणमित्यर्थः ४४ एवमादित्वा स्य कर्दमस्य देहावसानमथ वाकश्चनविशेषो भूदिति मंदाशंकां परिहरन्कपिलोपदिष्टानुष्ठानान्मुक्ति योग्यापरोक्षज्ञानोदयं वाकिं निरहं
 मैत्रेय उवाच ॥ एवं समुदितस्तेन कपिलेन प्रजापतिः ॥ दक्षिणीकृत्यतं प्रीतो बभूव जगाम ह ४२ व्रतं स आस्थितो मौनमात्मैकशरणो मुनिः ॥ निःसंगो
 व्यचरत्क्षोणीमनग्निरनिकेतनः ४३ मनो ब्रह्मणि युं जानो यत्तत्सदसतः परम् ॥ गुणावभासे विगुण एकभक्त्यानुभाविते ४४ निरहं कति निर्ममश्च निर्द्वन्द्वः
 समदृक्स्वदृक् ॥ प्रत्यग्रः शांतधीर्धीरः प्रशांतोर्मिरिवोदधिः ४५ आत्मानं सर्वभूतेषु भगवंतमवस्थितम् ॥ अपश्यत्सर्वभूतानि भगवत्यपि चात्मनि ४६
 वासुदेवे भगवति सर्वज्ञे प्रत्यगात्मानि ॥ परेण भक्तिभावेन लब्धात्मा मुक्तबंधनः ४७ इच्छाद्वेषविहीनेन सर्वत्र समचेतसा ॥ भगवद्भक्तियोगेन प्राप्तो भागव
 ती गतिम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीये कपिलोपाख्याने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

कृतिरिति सकर्दमः सर्वभूतेष्ववस्थितं सदैवामगुणत्वादात्मानं भगवंतं सर्वसौभाग्यगुणाकरं भूतगर्भनारायणमपश्यत्परोक्षीचकार सर्वभूतानि चात्मनि सर्वगते हरौ तदाधारया स्थितान्यपश्यदित्यन्व
 यः अनेन भूतगर्भो भूतस्थ इति रूपद्वयमात्मशब्दोक्तमिति ज्ञायते भूतगर्भश्च भूतस्थः पूर्ण एव द्विरूपवान् । अत आत्मेतितं प्राहुः सदैवामगुणो यत इति वचनात् निर्द्वन्द्वः शातोष्णादिद्वन्द्वसहितः समदृक्
 थास्थितवस्तुदर्शी यथार्थज्ञानीत्यर्थः स्वस्वतं दृष्टवान् स्वदृक् तदुक्तं अन्याधीनशक्तित्वाद्धारिः स्वइति चोच्यत इति प्रत्यग्रः प्रत्यग्रातिः स्वांतर्यामिणिरिति मानयं निरहंकारादौ हेतुरत एव शांतधीः क्रोधग्र
 हाविष्टबुद्धिरहितो धीरः संपदिविपदिचनिश्चलः अत्र दृष्टांतः प्रशांतोर्मिरिति ४५ ४६ फलितमाह वासुदेव इति वासुदेवे सर्वत्र स्थित्वा क्रीडति अशेषविशेषाकारेण सर्वजानाति प्रत्यगात्मानि स्वांतर्यामिणि
 भगवति परेण पूर्णेन भक्तिभावेन लब्धात्मा लब्धमना अत एव मुक्तबंधनः मुक्तदेहाभिमानः यद्वा प्रथमं वासुदेवेश्रीकृष्णं भगवति लब्धात्मा समनंतरं सर्वज्ञे सर्वज्ञत्वात्सृष्ट्यादिकर्तारि भगवति लब्धात्मा क्रमे
 ण प्रत्यगात्मानि सूक्ष्मे स्वाविवभूते भगवति लब्धात्मा ४७ एवं हरौ लब्धात्मनस्तस्य कर्दमस्य संसारापत्तिर्नास्ति किंतु पुनरनामृत्तिरूपा श्रीनारायणावाप्तिलक्षणामुक्तिरवोति दर्शयति इच्छाद्वेषोति इच्छाद्वेषाभ्यां
 निषिद्धेच्छावैष्णवद्वेषाभ्यां विहीनेन सर्वत्र सर्वपदार्थेषु स्थितभगवद्रूपेषु निर्दोषत्वसर्वगुणपूर्णत्वादिसमत्वज्ञानयुक्तेन चेतसा ज्ञानेन भागवती गतिर्भगवत्प्राप्तिरूपामुक्तिप्राप्त इत्यन्वयः ४८ ॥ इति श्रीभागवते
 महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृष्णटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आत्यंतिकभक्तियोगस्य हरौ मनोयोगप्रकारस्य भक्त्यधिकारिणस्तत्साधनस्य वप्रतिपादनायास्याध्यायस्य प्रारंभः अत्रादौ कपिलदेवहूतीसंज्ञापसंहितां श्रोतुकामः परीक्षिच्छुतमनूद्य प्रशस्य वक्तव्यशेषं प्रार्थयत इत्याह कपिल इति अजाविष्णु इच्छागा इत्याभिधानात्कोत्राभिधीयत इति संशयाने रासायसाक्षादिति विशेषणं साक्षात्प्रत्यक्षतुर्ग्यो रित्यतस्तु योजः श्रीनारायणः स्वयमावेशं विनात्ममायया स्वाच्छेद्यैव नृणामात्मप्रज्ञप्तये स्वस्वरूपज्ञानाय तदर्थं तत्त्वसंख्याता अव्यक्तादितत्त्वविषयं सम्यक्ज्ञानं करिष्यन् कपिलनामा जात इति भवतोक्तं श्रुतं चेति शेषः १ श्रीनारायणसच्चरितश्रवणादौ प्रवर्तमानस्याशनादीच्छारहितस्यापि लोकस्यचित्तनिरोधेनालंबुद्धिर्जायते न ममतथा प्रत्युत्तरसायनसेविन इवाशनादिभोगरहितस्यापि इंद्रियाणि हृष्यंतीत्याह अर्हस्येति निवृत्तिलक्षणमोक्षधर्माणां स्वरूपभूताः संतीति धर्मिणस्तेषां पुंसां मर्हस्यतमान्यस्य अर्हतोजिनसंमान्यावित्यभिधानं सनकादिसर्वयोगिनां गरिम्णः गुरुतमस्य शास्त्रेण श्रुता देवाः क्रीडादिगुणा श्रीः नारायणस्य विद्यमानाय स्य सश्रुतदेवस्य तस्य कपिलनाम्नो हरेर्महिम्नो विश्रुतौ विशेषेण श्रवणे मे असव इंद्रियाणि भूरितृप्यंति परमानंदं प्राप्नुवंतीत्यन्वयः २ इदं चेच्छ्रुतं प्रथमतः परं किं नु प्रार्थयत इत्यत्राह यद्यदिति स्वच्छंदः स्वतंत्र आत्मा मनो यस्य स तथा भागवतानां कीर्तन्यानि नित्यं कीर्तनीयानि ३ तत्र शुको विदुरमैत्रेयसंवादे नराज्ञः प्रश्नं परिहरतीत्याह द्वैपायनसखश्चेति यथा हं त्वया आन्वीक्षिक्यां तत्त्वविद्याविषये प्रचोदितस्तथा विदुरेणापि पृष्टो मैत्रेयो मया वक्ष्यमाणमर्थं प्राहेत्यन्वयः ४ कोयमर्थ इति तत्राह पितरीति ५ तत्र देवहूतिरयमवसर इति मत्वा कपिलं वक्तीत्याह तमासीनमिति आसीनमकर्माणमिति विशेषणद्वयेन सर्वदानिश्चलबुद्धिः सा च स्वतस्तथापि लो

राजोवाच ॥ कपिलस्तत्त्वसंख्याता भगवानात्ममायया ॥ जातः स्वयमजः साक्षादात्मप्रज्ञप्तये नृणाम् १ अर्हस्य धर्मिणां पुंसां गरिम्णः सर्वयोगिनाम् ॥ विश्रुतौ श्रुतदेवस्य भूरितृप्यंति मेऽसवः २ यद्यद्विधत्ते भगवान्स्वच्छंदात्मात्ममायया ॥ तानि मे श्रद्धाधानस्य कीर्तन्या न्यनुकीर्तय ३ श्रीशुक उवाच ॥ द्वैपायनसखश्चैवं मैत्रेयो भगवांस्तथा ॥ प्राहैनं विदुरं प्रीति आन्वीक्षिक्यां प्रचोदितः ४ पितरि प्रस्थितेऽरण्यमातुः प्रियचिकीर्षया ॥ तस्मिन् विदुसरेऽवात्सीद्भगवान्कपिलः किल ५ तमासीनमकर्माणं तत्त्वमार्गोऽग्रदर्शनम् ॥ स्वसुतं देवहूत्याह धातुः संस्मरतीव च ६ देवहूतिरुवाच ॥ निर्विण्णानि तरां भूमन्वसदिद्रियतर्पणात् ॥ येन संभाव्यमानेन प्रपन्ना धंतमः प्रभो ७ तस्य त्वंतमसोऽधस्य दुःष्पारस्याद्यपारगम् ॥ सच्चक्षुर्जन्मनामंतं लब्धं मे त्वदनुग्रहात् ८ यथाद्यो भगवान्पुंसामीश्वरो वै भवान्किल ॥ लोकस्य तमसां धस्य चक्षुः सूर्य इवोदितः ९

कदृष्ट्या पितथेति सूचयति आसीनमित्यनेना कर्मत्वे सिद्धे पुनस्तद्वचनं कंडूयनादिविधिर्नास्तीति सूचनेन हरेः सच्चिदानंदाद्यात्मत्वं विज्ञायते एवं विधस्य हरेः स्ववक्तव्यत्वे विज्ञानमस्तीति किं वक्तव्यमिति भावेनाह तच्चेति स्वसुतमिति सिद्धमाप्तत्वं धातुः संस्मरतीव च इत्यनेन च पोष्यते ६ श्रोतव्यार्थे स्यास्तात्पर्यमस्तीत्युपोद्धातरचयतीत्याह निर्विण्णेति भूमन्स्वतः पूर्ण असताममंगलानामिन्द्रियाणां तर्पणादितितरां निर्विण्णाविरक्ताविषयेष्वासमिति शेषः असत्त्वं कथयत्राह येनेति संभाव्यमानेन लाल्यमानेन येनोद्भयप्रणिनेना धंतमस्तत्त्वाज्ञानं प्रपन्नैत्यन्वयः अनेनाधिकारिगुणो विद्वत्तार्थितादशित्याविति ज्ञायते ७ आत्मनो विद्वत्तां स्फोरयति तस्येति अतीतानामनेकेषां जन्मनामंतं चरमलक्षणे जन्मनितस्य दुष्पारस्य दूरीकृततीरांतरस्याधस्य तमसः पारंगमयतीति पारंगत्वं नाम सच्चक्षुस्त्वदनुग्रहात्प्रदत्तं लब्धमित्यन्वयः एतत्सन्निकृष्टं दूरस्थमित्यर्थः अनेन प्रोक्तार्थग्रहणे सामर्थ्यगुणोप्यसौ च प्राचीनाचीर्णपुण्यनिचयेन चक्षुर्लभात् ८ न केवलं मे वै तदनुग्रहायोदितं चक्षुर्मीभिर्मित्तं लोकस्याप्यतोऽहं पुण्यसागरा इत्याशयेनाह यथाद्य इति यः पुंसां ब्रह्मादीनां पुरुषाणामाद्यस्तेषामीश्वरः एषैव प्रदः भगवानैश्वर्यादिगुणसमुद्रः स वै स एव भवांस्तमसां धस्य लोकस्य दृष्टप्रदः सूर्य इवोदितः किल संभावितमित्यन्वयः पार्ता संभावयोः किलेति यादवः ९

एवं भगवंतं स्वाभीष्टार्थैर्भिसुखीकृत्य स्वाभिप्रायं विज्ञापयति अथेति यथा विहित क्रियाकरणे महता प्रत्यवायेनानर्थरूपनरकप्राप्तिस्तथा ज्ञानस्य ग्राहकेत्वाद्दशसूर्यैर्तन्निहिते सति तदग्रहणे नुत्थानतमः प्राप्तिः स्यादिति यस्मादथ तस्मात्स्वयाय एतस्मिन् देहगेहादावहंमेत्यवग्रहो ज्ञानदृष्टिप्रतिबंधको मिथ्याभिमानो योजितः पूर्वा दृष्टानुसारेणेति शेषः संसंमोहं मिथ्याज्ञानलक्षणं भ्रममेविद्यमानमपाक्रुमुत्कृत्य तत्पुं मर्हसितत्त्वज्ञानोपवेशेनेत्यन्वयः १० उपसक्त्याय शिष्याय वक्तव्यं ब्रह्मशाश्वतमिति वचनादुपसत्प्रभावात्तव कथमुपदिशामीति शंका मा भूदिति भावेनाह तत्त्वेति यस्त्वभिहासिद्विज्ञानोपवेशायावतीर्णस्तत्त्वां शरणं गतेत्यन्वयः केन हेतुनेत्यत उक्तं जिज्ञासयेति नारायणो ब्रह्मवायू र्वाद्रशेषौ हरस्तथा । कामः शक्रो गुरुर्दक्षमन्वाद्याभास्करादयः । सर्वजीवाश्चक्रमशः पुरुषाख्याभिश्च विदिताः । एतत्पत्न्यो बंधं शक्तिः स्त्रियः सर्वास्तथाजडे । क्रमात्प्रकृतिशब्दोक्तास्तज्ज्ञानाद्विप्रमुच्यत इति वचनात्पुरुषस्य नारायणादेः प्रकृतेर्लक्ष्म्यादेश्च विवेकलक्षणतारतम्यजिज्ञासया ज्ञातुकामेन हेतुनेत्यर्थः त्वंच समग्रानुग्रहं कर्तुं समर्थ इत्याशयेनाह स्वभृत्येति न केवलमिदमुपसादनं वाचिकं किंतु कायिकं चेत्याह नमामीति संसारतरोः कुठारस्य नैशित्यभावे तदुक्तिः स्तोत्रं स्यादित्यत उक्तं सद्धमेति ११ भ्रममैत्रेयो मात्राप्रार्थितः कपिलस्तां प्रतिवक्तीति विदुरंप्रत्याह इतीति ईप्सितं ज्ञातुमिष्टं अपवर्गस्य संसारविनाशस्य चोदनं सूचकं ईषद्भाषे मितमाह महता मल्पमाधितं गुणमनेन द्योतयति १२ नन्वहं भोक्ष्ये किंपितृवत्प्रव्रजि

अथ मे देव संमोहमपाक्रुं त्वमर्हसि ॥ यो वग्रहो हं ममेतित्येतस्मिन् योजितस्त्वया १० तत्त्वागताहं शरणं शरण्यं स्वभृत्य संसारतरोः कुठारम् ॥ जिज्ञासया प्रकृतेः पुरुषस्य नमामि सद्धर्भविदां वरिष्ठम् ११ मैत्रेय उवाच ॥ इति स्वमातुर्निरवद्यमीप्सितं निशम्य पुं मामपवर्गचोदनम् ॥ धियाभिनंद्यात्मवतां सतां गतिर्बभाषईषत्स्मितशोभिताननः १२ श्रीमिगवानुवाच ॥ योग आध्यात्मिकः पुंसामतो निःश्रेयसाय मे ॥ अत्यंतोपरतिर्यत्र दुःखस्य च सुखस्य वै १३ तमिमं ते प्रवक्ष्यामि यमवोचं पुरानवे ॥ ऋषीणां श्रोतुकामानां योगमुर्वगनैपुणम् १४ चेतःखल्वस्य बंधाय मुक्तये चात्मनो मतम् ॥ गुणेषु सक्तं बंधाय रतं वा पुंसि मुक्तये १५ अहं ममाभिमानोत्थैः कामलोभादिभिर्मलैः ॥ वति यदात्मनः शुद्धमदुःखमसुखं समम् १६

प्यामि किंचरकोभवानीति किंतु तत्राह योग इति परमात्मादिकं देहयदध्यात्मकमीरितमिति वचनादध्यात्मिकः देहमधिकृत्य वर्तमानानां परमात्मादितत्त्वानां स्वरूपलक्षणो योगो मया पुंसां निःश्रेयसायमतो निरूपितो यत्र भोक्षेशरीरभोग्यस्य सुखस्य दुःखस्य साकल्येनोपरतिर्नाशस्तमिमं योगं तव वक्ष्यामीत्यन्वयः १३ आप्तत्वायाह यमवोचामिति ऋषीणां ब्रह्मादिज्ञानिनामुरुभिरंगैर्यमनियमादिसाधनैर्नैपुणं पाटवगुणोपेतं । सुखं नास्ति चेन्मुक्तौ सुखमाप्तवान् दुःखमित्याशीः कथं जागर्त्याशं काचशब्दसूचितया सुखं शरीरभोग्यं तु दुःखं सर्वतथैव च । मुक्तौ विलयमायाति नित्यानंदस्तु भुज्यत इत्यनया परिहृतेति मुक्तावतः स्वरूपानंद एवाशास्य तेन भौतिक इति सर्वत्र द्रष्टव्यं वैशब्देन स्वरूपानंदावाप्तिरलक्षणानिःश्रेयसं ध्वनयति न स्वर्गादिकंतस्य हेयत्वेनोक्तत्वाद्दक्ष्यमाणत्वाच्च १४ प्रतिज्ञातयोगसाफल्यसाधनाय मनोवशीकरणं प्रथमसाधनमित्याह चेत इति चिनोति आत्मानि मलमिति चेतो मनः अस्यात्मनो जीवस्य चेतः संसारबंधाय तस्मान्मुक्तये चात्मनो मम मतं एकस्य कार्यद्वयापादनसामग्रीकथमत्राह गुणेष्विति शब्दादिगुणेषु सक्तं बंधाय तेषु गुणेष्वसक्तं मुक्तये १५ शब्दादिगुणेष्वसक्त्यैवालं किमित्याशं क्यविशिष्टं अहंममेति यदात्मनो हंममाभिमानोत्थैः कामलोभादिभिर्मलैर्वीतरहितं शुद्धं चित्स्वरूपं दूरीभूवाचिन्मनः संपर्कं परतत्त्वानुभवेन बाह्येशब्दादिसुखेऽनासक्तेरिच्छाभावादसुखमत एव दुःखास्पर्शाददुःखं समं निश्चलं भक्तिरसायनेनैव नित्यानंदं भवति १६

तदापुरुषआत्मानंस्वविबभूतंहरिपरिपश्यतीत्यन्वयः परीत्युपसर्गात्प्राणपर्यंतपरितोवर्तमानाःस्वविबेदेवताश्चापरोक्षीकृततत्प्रसादादितिग्राह्यं । बाह्येसुखेत्वनसत्केरुसुखंदुःखार्जनात् । अदुःखंहरिमत्तय
 वानित्यानंदंयदात्मनः । तदातंपरमात्मानंपश्यत्यात्मप्रसादतइतिविशेषवचनाददुःखमसुखंसममितिप्रतीतार्थोत्पन्नइति आत्मप्रसादतइत्यत्रात्मशब्देनप्राणादयोपिग्राह्याः तस्यतेष्वापिवृत्तेः ।
 इयंतंकालंपरोक्षीभूतमात्मानंस्वंपश्यतीतिमंदाशंकांपरिहरति केवलमित्यादिविशेषणेन अभेदात्स्वावतारेषुनिरंतरउदाहृतः । गुणदेहेंद्रियाभिदात्केवलोऽसदृशत्वतः । असंख्यपूर्णशक्तित्वादहमेकः
 सदातइत्यनेनव्याख्यातोयंग्रंथः उक्तंसुष्ठुस्यात्प्रकृतेःपरत्वेतदेवकथमित्यतउक्तंप्रकृतेःपरमिति चिज्जडप्रकृत्योःपरमेष्ठिगंगकस्यापीत्यतोऽसाधारणमित्यर्थः अणिमानमित्यनेनस्वविबहूपमेवो
 च्यते यआत्मनितिष्ठन्नित्यादेःकेनेत्यतउक्तमात्मनाविन्मनसेति अस्यसदातनत्वात् १७ इतःपूर्वकिमितिनापश्यदतउक्तं ज्ञानेति प्रकृतिज्ञानभावेतत्परत्वदर्शनंकथमित्यतउक्तंउदासीनामिति प्र
 योजकाभावेनपरिणामलक्षणकार्यानिभिमुखीकुतोनुदितमिदमित्यतउक्तंहतौजसमिति हतमोजोबंधकशक्तिर्यस्याःसातथातां तदुक्तं बंधशक्तिःप्रकृत्याख्याविष्णुशक्त्यावियुज्यतइति १८ मुक्तेरंतरं
 गसाधनंमत्तेरन्यत्रास्तीत्याह नयुज्यमानयेति १९ इदानींब्रह्मज्ञानोत्पत्तौप्रतिबंधकमाह प्रसंगमिति असद्रायादिषुप्रसंगमतिस्नेहंअजरंपुनर्नवत्वेनाक्षयं सएवेति तर्ह्यपमेवसत्सुकृतश्चेत्किंका
 र्यक्षमइतितत्राह अपावृतमुद्गाढितंविवृतमित्यर्थः २० किंलक्षणाःसाधवोयेनतत्संगोभक्तिज्ञानद्वारामुक्तिसाधनंस्यादितितत्राह तितिक्षवइति अजाशब्देनतत्कार्यदेहउपलक्ष्यते अतसातत्पग

तदापुरुषआत्मानंकेवलंप्रकृतेःपरम् ॥ निरंतरंस्वयंज्योतिरणिमानमखंडितम् १७ ज्ञानवैराग्ययुक्तेनभक्तियोगेनचात्मना ॥ परिपश्यत्युदासीनांप्रकृ
 तिचहतौजसम् १८ नयुज्यमानयाभक्त्याभगवत्यखिलात्मनि ॥ सदृशोस्तिशिवःपंथायोगिनांब्रह्मसिद्धये १९ प्रसंगमजरंपाशमात्मनःकवयोविदुः ॥
 सएवसाधुषुकृतोमोक्षद्वारमपावृतम् २० तितिक्षवःकारुणिकाःसुहृदःसर्वदेहिनाम् ॥ अजातशत्रवःशांताःसाधवःसधुभूषणाः २१ मय्यनन्येनभावेनभ
 किंकुर्वंतियेदृढाम् ॥ मत्कृतेत्यक्तकर्माणस्यक्तस्वजनबांधवाः २२ मदाश्रयाःकथामृष्टाःशृण्वंतिकथयंतिच ॥ तपंतिविविधांस्तापानैकात्म्यगतचेतसः
 २३ तएतेसाधवःसाध्विसर्वसंगविवर्जिताः ॥ संगस्तेष्वथतेप्रार्थ्यःसंगदोषहराहिते २४

मनइतिधातोस्तेनसहैवसततंवर्तमानत्वात्तस्मिन्गतेगच्छंतिस्थितेतिष्ठंतिइत्यतोजाताः कामलोभादयस्तेषांशत्रवःअत्रहेतुरयंशांताःश्रीनारायणेनिष्ठावंतोऽतएवसाधवोनिष्ठासाधनशीलाः साधुश्चिता
 भगवद्भक्तिःसैवभूषणंयेषांतेसाधुभूषणाः साधुत्रिषूचितेसौम्येइतिपादवः २१ एतदेवविशिनाष्टिमयीति अनन्यभावेनान्यस्मिन्विष्णोः अन्यस्मिन्ब्रह्मादौतादृशोभावःस्नेहोनास्तीतिअनन्यभाव
 स्तेन तदुक्तं यादृशीमयिभक्तिःस्यात्तादृश्यन्यत्रनैवचेत् । अनन्यभक्तिरुद्रेकात्साययैवतरेऽस्मृतिमिति दृढांमरणसद्भावेप्पचलां तदेवविशदयति मत्कृतइति स्वजनबांधवालौकिकानतुपारलौकि
 काः २२ एवंनिःसंगानांकालपापनाकथमत्राह मदाश्रयाइति तपआदिकर्माभावेविद्येयुकथंतिष्ठतीतितत्राह तपंतीति तापानूतपांसि ब्राह्मीवावतपउपनिषदंब्रूमेतितस्यैवतपोदमइत्यादिश्रुतिः
 नन्वेवंविधतपःसंचरणसमयेशीतोष्णोपवासादिनाइंद्रियदौर्बल्यहेतुनाहरेःसर्वोत्तमत्वादिज्ञानंतिरोहितंभवतीतिमंदाशंकांपरिहरति ऐकात्म्येति एकःपूर्णोहरिर्नान्यस्तदन्येतद्वशाभताः । इतिज्ञानं
 स्थिरंयत्तदेकात्म्यज्ञानमुच्यतइतिस्मृतेः ऐकात्म्येहरेःसर्वोत्तमत्वपूर्णज्ञानेगतंस्थिरंस्थितंचेतोयेषांतेतथोक्ताः २३ उपसंहरति तएतइति त्यक्तस्वजनबांधवाइत्युक्तंविशदयति सर्वसंगेति दुष्टसर्व
 संगवर्जिताइत्यर्थः संत्वेवंविधाःसाधवस्तत्रकिंमोपदिशसीतितत्राह संगस्तेष्विति अथतस्मात्तत्रहेतुमाह संगदोषेति २४

त्वच्चरितश्रवणादिनादुष्टसंगदोषनाशोदृष्टचरः सत्संगात्कथमित्याशंक्य सत्संगे हरिकथाश्रवणादिसंभवेन तत्संगादुष्टसंगदोषविनाशः प्रतिज्ञायते तेषामन्यप्रसंगाभावादिति भावेनाह सतांप्रसंगादिति प्रसंगात्प्रकृष्टसंगात्वीर्याणांपराक्रमणसंपदोयासुतास्तथा हृत्कर्णो नारसमानंदमायंतीति हृत्कर्णरसायनाः अयगताविति धातुः ततः किंतत्राह तज्जोषणादिति तच्छब्देनोभये च ग्राह्यास्तेभ्यः सद्गन्धः तासां कथानां जोषणाभिषेवणादपवर्गवर्त्मानि हरौ श्रद्धावती भास्ति क्यबुद्ध्युपेता भक्तिः अनुक्रमिष्यति पदं निधास्यतीत्यन्वयः २५ भक्त्या किं फलं स्यादिति तत्राह भक्तयेति पुमानर्थो समर्थो विद्वान्माद्विषयशाल्यश्रवणादिनोत्पन्नयामद्भुतपारंद्वात् शब्दादिविषयाज्जातविरागः ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतपदार्थानामसारत्वानित्यत्वसदुःखत्वज्ञानवांस्तथाजातः वौपरमात्मनिरागः स्नेहः सारत्वानित्यत्वनिर्दुःखत्वज्ञानपूर्वको यस्य स तथा कैश्चिदुत्तमाधिकारिभिर्दृष्टस्य कैश्चिदवसाधिकारिभिः श्रुतस्यात्मद्रविणस्पपरमात्मारूपवस्तुनोनुचितयानिरंतरध्यानेन तथाचित्तस्यानवस्थानस्य मनसो ग्रहणो विषयाद्वावर्तने यत्तः प्रयत्नवानृजुभिरक्लेशदैर्योगमार्गैर्यमादिसदुपायप्रकारैर्पो गयुक्तः सत्संगवान्यतिष्यते परमात्मापरोक्षयापेति शेषः केषांचिद्दृष्टानां केषांचिच्छ्रुतानामात्मद्रविणानां जीवादिपदार्थानामसारत्वादिचित्तपारंद्वात् जातविराग इति वा २६ अधिकारिणामेवंविधः प्रयत्नेन निष्फलः किंतु सफल एव भवतीत्याह असेवयेति प्रकृतेर्गुणानां सेवामुमुक्षुणाक्षुरधारावत्तृणपिहितमुसकूपवदलं परिहर्तव्येति पुनर्वचनं वैराग्येण विजृम्भितेन प्रवर्धितेन परमात्मादीनामांतरतत्त्वानां तारतम्यज्ञानेन च मय्यर्पितया भक्त्या योगेन मायि मनो निधानलक्षणेन प्रत्यगात्मानं स्वांतर्यामि गंमामि ह प्रारब्धप्रतिबंधकाभावे स्मिन् जन्मानि अवरुंधे वशीकृत

सतांप्रसंगान्ममवैर्यसंपदो भवन्ति हृत्कर्णरसायनाः कथाः ॥ तज्जोषणादाश्वपवर्गवर्त्मानि श्रद्धावती भास्ति क्यनुक्रमिष्यति २५ भक्त्या पुमान्जातविरागपारंद्वात् यादृष्टश्रुतात्मद्रविणानुचितया ॥ चित्तस्य यत्तो ग्रहणे योगयुक्तो यतिष्यते ऋजुभिर्योगमार्गैः २६ असेवया यं प्रकृतेर्गुणानां ज्ञानेन वैराग्यविजृम्भितेन ॥ योगेन मय्यर्पितया च भक्त्या मां प्रत्यगात्मानमिहावरुंधे २७ देवहूतिरुवाच ॥ कास्वित्त्वय्यच्युता भक्तिः कीदृशी मम गोचरा ॥ यया पदं ते निर्वाणमंजसा प्राप्नुयामहम् २८ यो योगो भगवत्प्राप्तौ निर्वाणात्मंस्त्वयोदितः ॥ कीदृशः कतिचांगानियतस्तत्त्वावबोधनम् २९ तदेतन्मे विजानीहि यथाहं मंदधीर्हरे ॥ सुखं बुध्येयदुर्बोधं योषाभवदनुग्रहात् ३० मैत्रय उवाच ॥ विदित्वा धैकपिलोमातुरित्थं जातस्नेहो यत्र तन्वाभिजातः ॥ तत्त्वाम्नायं यत्प्रवदंति सारूप्यं प्रावोचद्वैभक्तिवितानयोगम् ३१

वत्पश्यतीत्यन्वयः विरक्तिभक्त्युपास्तिजनितज्ञानमेव पुरुषार्थसाधनं न कर्मेत्यतो वाह असेवयेति मय्यर्पितया भक्त्या योगेन समुत्पन्नेन योगध्यानोत्पन्नेन ज्ञानेन प्रत्यगात्मानं स्वर्बिबभूतं मां पश्यतीति कीदृशेन भक्तियोगेन प्रकृतेर्गुणानामसेवया उत्पन्नेन वैराग्यविजृम्भितेन २० देवहूती मय्यर्पितयेति विशेषणेनोत्पन्नोत्कंठया दत्तावसरापृच्छति कास्विति कीदृशी मम गोचरा ज्ञातुं शक्योति निर्वाणानित्यनिर्वृतम् २८ ऋजुभिर्योगमार्गैरित्युक्तयोगलक्षणं पृच्छति यो योग इति निर्वाणात्मनूपरमानंदमूर्ते यतो यस्माद्योगात् २९ तदेतद्योगलक्षणं भक्ति लक्षणं विजानीहि विशेषणज्ञापय पोषेति हेतुगर्भविशेषणं त्वच्छास्त्रज्ञानाभावादित्यर्थः ३० भैरवो विदुरायेमां कथां कथयतीति शुकः परीक्षितेवक्ति विदित्वा र्थमिति यत्र यस्यां सच्चिदानंदमयकरचरणादिमत्प्राप्तत्वाभिजातः शुकशोणितसंपर्कदूरीकृत्यप्रकाशितः तस्यामातुरित्थमर्थमभिप्रायं विदित्वा मां मातुर्भगवद्भक्तिश्रवणे तात्पर्यमभून्नान्यत्रोति जातः प्रवृद्धः स्नेहो नुग्रहलक्षणेन यस्य स तथा कपिलो भगवान्यत्तत्त्वाम्नायं परमात्मादितत्त्वप्रतिपादकं सारूप्यं शब्दं प्रवदंति तद्भक्तियोगवितानं भक्तियोगाविस्तरलक्षणं शास्त्रं मां बोधयत् व्याख्यातवानित्यन्वयः हरेरित्तरवज्जननांगीकारे शुकैर्जनिरन्येषां हरेः स्वतनुवैवतु । नित्योदितज्ञानतनोः कुतः स्याच्छुक्लतोजनिरिति प्रमाणविरोधो दुर्निगमः अतएव पुरास्वयैव तन्वेत्युक्तं इतरेषां मागसरीराणां पश्चाच्छरीरत्वेन जन्मदर्शनात् ३१

पञ्चपितृत्वादिगुणभेदेनभक्तिरप्यनेकविधातथापिसाच्चिकसंज्ञमुत्तमाधिकारिपोग्यभक्तिषोर्गानिरूपयति देवानामिति सत्त्वे एकमनसइत्येतत्पदद्वयंतत्रेणापोचन्यायेनाद्विरावृत्त्याव्याख्येयं सदासर्वगुणा
त्मत्वात्सच्चोविष्णुरुदीर्यतइतिवचनात् सत्त्वेसर्वगुणादयेवहरावेव एकमनसएकाग्रमनसःपुरुषस्यमनुष्याद्यन्यतमस्यगुणलिंगानांशब्दादिज्ञापनलक्षणानामिद्विधाभिमानिमानामनुसाविककर्मणावेदोक्तक
र्मानुष्ठानेनतदुक्तानतिलंघिना आनुसाविककर्मसौश्रुत्युक्तंयोनलंघयेदित्युक्तेःदेवानांसात्विकसंज्ञानांसत्त्वेभगवति एकमनसःएकाग्रतयान्यव्यापारमंतरेणातःकरणस्ययावृत्तिःसाभक्तिरित्युच्यते। कीदृशी
स्वाभाविकीर्गंगाप्रवाहलक्षणा अनिमित्ताफलसंकल्पपरहिता अत्यंतचित्तनिरोधरूपत्वादुःखहेतुशंकाकार्याप्रत्युतपूर्णानंदरूपत्वादपकभक्त्यावाप्तमुक्तेरुत्तमेत्पाह सिद्धेरिति यस्मिन्कालेपूर्णभक्तयःसब
द्याणोमुक्तिमेष्वांते तस्मिन्नेवसमयेमुक्तिप्राप्तियोग्यस्यभक्तिपरिपाकमनवाप्तस्यपुंसोपासिद्धिरपूर्णसुखलक्षणामुक्तिस्तस्याःसिद्धेर्गरीयसी तदुक्तं अपूर्णभक्तेर्मुक्तौतुनसुखंपूर्तिमेष्पति । अतस्तादृशमुक्ते
श्चभक्तिःपूर्णगरीयसीति । पूर्णसुखहेतुत्वात्ज्ञानवदंतरंगत्वाच्चगरीयस्त्वंयुक्तमित्याह जरयतीति कोशंलिंगशरीरं । कोशोस्त्रीकुडमलेदिव्येशस्त्रैर्येतनावेतिपादवः । समूलतूलनाशस्यविवाक्षितत्वात्
तस्मिन्नेवायं दृष्टान्तमाह निर्गर्णमिति निर्गर्णसर्वतोग्रस्तं देवानामसुरैर्द्रियाभिमानित्वेनचपापकर्मणिभ्रेरणयातदर्शनेनजुगुप्सादिनाचित्तविक्षेपसंभवेनभक्तेरात्पंतिकत्वायोगादभ्यत्रोभयेषामपिभगवति
मनोवृत्तेर्गंगाप्रवाहवत्सिद्धत्वेनतदभावात्सत्त्वेव एकमनसःपुंसो गुणलिंगानांइतिविशिष्योक्तेरभिप्रायः संभावनामात्राभिप्रायेणोक्तमिदमित्येतावताभक्तेर्पूर्णातिरेकभावोनकल्पनीयः हर्षाज्ञाकारि
त्वेनतत्प्रीतिहेतुत्वात् देवजातिमात्रपरिहारायगुणलिंगानामिति कल्प्यावासुरव्यावृत्तयेआनुसाविककर्मणामिति तेषांवेदोक्तानुष्ठाननियमाभावात् उक्तविशेषणवतांदेवानांसत्त्वेभगवत्येकमनसोवृत्ति

श्रीभगवानुवाच ॥ देवानांगुणलिंगानामनुसाविककर्मणाम् ॥ सत्त्वएवैकमनसोवृत्तिःस्वाभाविकीतुया ३२ अनिमित्ताभगवतिभक्तिःसिद्धेर्गरीयसी
॥ जरयत्याशुयाकोशंनिर्गर्णमनलोयथा ३३ नैकात्म्यतामेस्पृहयंतिकेचिन्मत्पादसेवाभिरतामदीहाः ॥ येन्योन्यतोभागवताःप्रसज्यसंभाजयंतेम
मपौरुषाणि ३४ पश्यंतिमेतेरुचिराण्येवसंतःप्रसन्नवक्त्रारुणलोचनानि ॥ रूपाणिदिव्यानिमनोहराणिसाकंवाचस्पृहणीयावदांति ३५

भक्तिरित्युक्तेऽधमाधिकारिभिःक्रियमाणायाःअभक्तित्वमात्यंतिकाभावश्चस्यात्तस्मात्कीदृशीममगोचरेतिपृष्ठत्वात्परिहारायचविभागोवक्तव्यः देवानांसत्त्व एकमनसोवृत्तिरित्येतदेवसामान्यभक्ति
लक्षणं गुणलिंगानामितितद्विशेषभक्तिलक्षणं आनुसाविककर्मणामितिसर्वसामान्यभक्तिलक्षणं स्वाभाविक्यनिमित्तेतिसर्वत्रसमं अधमाधिकारिभिःक्रियमाणाभक्तिःकीदृशीसिद्धेर्मुक्तेर्ग
रीयसीप्रधानसाधनभूता ३२ ३३ अनेनकेतेआत्यंतिकभक्तिकर्तारोपेनतद्वक्तेर्मुक्तेर्गरीयस्त्वंस्यादितितत्राह नैकात्म्यतामिति येभागवताभ्योन्यतःप्रसज्यमिलित्वाममपौरुषाणिपराक्रमान्सभाजयंतंतेसं
भाव्यवदंति शृण्वंतिच तेमेमयादीपमानामप्यैकात्म्यतांमुक्तिं नस्पृहयंतिनेच्छंति यादिभक्तिसंतुष्टोहरिःकिमपिददातितदपितदाज्ञात्वेनैवशृङ्खलितभक्तिफलत्वेनदीपमानां बालोपिसन्शृङ्खलितकिमुतमे
क्षावानतदईदंभगवतास्तूयतेनतुतच्चमितिमंदाशंकांनेच्छंति सायुज्यमपिफलत्वेनहरिर्पदिददातिभक्तिसंतुष्टाज्ञात्वेनैवशृङ्खले तादृशानांसुखाधिक्यपुनर्मुक्तौभविष्यतित्यनेनपरिहृतांते कुतोनेच्छं
तीतितत्राह मत्पादेति ममचरणमिषेवायाःपूर्णानंदहेतुत्वादित्यर्थः भगवदंमिसेवायाःपूर्णानंदहेतुत्वंकथंनद्रतानामप्यन्यत्रमवृत्त्यादुःखसंभवादित्यतउक्तमदीहाइति अनेनचप्रासांगिकान्य
प्रवृत्तावर्प्यतेमदर्पणेन सापिमत्कर्मवत्मत्प्रीतिजनकत्वेनमदीहैवेत्युक्तंभवति त्वेचकिंपंतइतितत्राह केचिदिति ३४ ऐकात्म्याकांक्षाभावेदेत्वंतरमाह पश्यंतीति भगवद्वृत्तप्राप्तेःकोन्योस्तिमुस
हेतुरितिअनेनेच्छंतीत्यर्थः ३५

ननुकालशक्तेर्दुरतिक्रमत्वेन किंचित्कालं भगवति भक्तिं कुर्वतो न्यथापि संभवेन संसारस्यानिवृत्तिसंभवेन भक्तेर्न किमपि प्रयोजनमित्याशङ्क्याह तैर्दर्शनीयेति । यैः सहवाचं वदन्ति पानिचपश्यन्ति तैरूपैर्हतात्मनः
अपहृतमनसो हृतप्राणस्य तद्विषयीकृतसर्वेन्द्रियचेश्चस्पृश्या भक्तिमेवान्विच्छन्तोऽपि पुंसः प्रसन्नो हर्मण्यसूक्ष्मां सायुज्यलक्षणां गतिमुक्तिं प्रयुज्जेददमीत्यन्वयः उदारशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते उदाराणि विला
सहासेक्षितवामसूक्तानियेषां तानि तथा वामान्यनुकूलानि सूक्तानि शोभनवचनानि ३६ ननु सायुज्यभाजामंतर्धूमदाहवहुः स्वरूपस्यादितितत्राह अथो इति ये ममायया चित्तानि निर्माध्वजच्छत्रव्यज
नादिलक्षणां विभूतिमथो तथा अष्टांगयोगमनुप्रवृत्तमनुप्राप्तमणिमाद्यैश्चर्षं तथा भद्रां सर्वांगसंपन्नां चोत्तमानां श्रियंगवाश्वादि संपदं न स्पृहयन्ति ते परस्य सर्वोत्तमस्य मेलो के सच्चिदानंदलक्षणे देहेऽश्रुवते व्याप्य
सुखमेवानुभूयतिष्ठन्तीत्यन्वयः हि शब्दो मुक्तेर्विलक्षणत्वान्न लोकावदित्यर्थोऽन्योऽर्थः यद्वा सालोक्यमुक्तिमनेन वक्ति तथाहि भक्तिज्ञानफलत्वेन विभूतिं सर्वमहल्लोके वृत्तमष्टांगैश्चर्यमिह लोके च समृद्धा मु
क्तुंगप्राप्तादादिसंपदं च नेच्छन्ति परिपक्वैराग्यसमुद्रमग्नत्वात् ते मेलो के वैकुण्ठादावति सुखमश्नुवते इत्यतस्त्वमपि स्वर्गादीच्छां हित्वा सर्वोत्तमः सच्चिदानंदलक्षणो ममात्पंतमुपकारकत्वेन सर्वस्मात्प्रेषो हरिरिति
कृत्वा भजस्व त्वया पीदश्लोकः प्राप्यत इति कीदृशी मम गोचरेत्यस्य परिहार उक्त इति ३७ कालस्य सर्वत्र सत्त्वात्स्वतंत्रत्वात्ततोपिकेन चिद्वेतुना ताविवर्तयतीति तत्राह न कर्हिचिदिति हेत्वभावादित्या

तैर्दर्शनीयावयवैरुदारविलासहासेक्षितवामसूक्तैः ॥ हतात्मनो हृतप्राणस्य भक्तिमन्विच्छन्तो गतिमर्षां प्रयुज्जे ३६ अथो विभूतिं ममायया चित्तामैश्वर्यम
ष्टांगमनुप्रवृत्तम् ॥ श्रियं न देवीं स्पृहयन्ति भद्रां परस्य मेतेऽश्रुवते हिलोके ३७ न कर्हिचिन्मत्पराः शांतिरूपानंक्षयन्ति मे नो निमिषो लेढिहेति ॥ येषामहं प्रिय
आत्मा सुतश्च सखा गुरुः सुहृदो दैवमिष्टम् ३८ इमं लोकं तथैवामुमात्मानमुभयायिनम् ॥ आत्मानमनुयेचे मे ये रायः पशवो गृहाः ३९ विसृज्य सर्वानन्यांश्च मा
मेवं विश्वतो मुखम् ॥ भजंत्यनन्यया भक्त्या तान्मृत्योरतिपारये ४० नान्यत्र मद्भगवतः प्रधानपुरुषेश्वरात् ॥ आत्मनः सर्वभूतानां भयंती व्रं निवर्तते ४१
मद्भयाद्वातिवातो यंसूर्यस्तपति मद्भयात् ॥ वर्षतीन्द्रो दहत्यग्निर्मृत्युश्चरति मद्भयात् ४२ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियोगेन योगिनः ॥ क्षेमाय पादमूलं मे
प्रविशंत्य कुतो भयम् ४३ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां निःश्रेयसोदयः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन मनोमय्यर्पितं स्थितम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे कपिलो
पाख्यानो षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ह मेनो इति मेहेति रायुधमनिमिषः कालचक्रं तान् लोके नो लेढिना सादयति नाशलक्षणं कार्यं न करोतीत्यर्थः अत्रापि हेतुरस्तीत्याह येषामिति आत्मा स्वामी ज्ञानवतो भव्यको भवतीति श्रुतेः च शब्दा
त्पिताच अनेकविधव्यसनप्राप्तावहमेवानिमित्तबन्धुरिति सुहृदइति बहुवचनम् ३८ किं बहुना वैराग्यविजृम्भितया भक्त्या भजतां संसारतारको ह मेवेत्याह इमं लोकमिति आत्मानं जीवमुभयायिनं लोकद्वय
संचारिणं विज्ञायेति शेषः ये चे मइत्युक्तं विवृणोति ये राय इति रायो निष्कादयः यद्वा ये च भेसुतादयः ३९ विश्वतो मुखं सर्वस्मान्मुखं सर्वज्ञं वा मृत्योः संसारादतीत्यपारये पारं मां प्रापयामि य
द्वा पारसमाप्ताविति धातोः संसारसमाप्तिं कृत्वा मुक्तान् करोमीति ४० मत्तोन्यः संसारतारकोऽस्तीति शंकां माकार्षीरित्याह नान्यत्रेति प्रधानपुरुषयोः प्रकृतिहिरण्यगर्भयोः ईश्वरादात्मनः आदानादिक
र्तुः ४१ वाय्वादीनां स्वाधिकारप्रवृत्तिर्न स्वनियता किमु तमुक्तिदानप्रवृत्तिः अत उक्तार्थे तच्छंकादरोत्सारितेत्याशयेनाह मद्भयादिति ४२ अहमेव मुक्तिदाने नियतः अत इदमेवात्र मुख्यसाधनमि
त्याह ज्ञानेति योगिनो ज्ञानिनः वाय्वादिवदन्यनियतत्वे तव मुक्तिदानशक्तिः प्रहता स्यादित्यत उक्तमकुतो भयमिति ४३ एकग्रामप्रवेशे बहुमार्गवदने के मार्गाः संभवेयुरित्याशंकां परिहरन् अन्ययोगं
व्यवच्छिनत्ति एतावानेवेति स्थितमचलत्वेनेति शेषः ॥ ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

अस्मिन्नध्याये संख्यानाय तत्त्वानामित्यदुक्तं तत्प्रपञ्चः क्रियते इति प्रतिजानीते अथ भक्तिनिष्पन्नानंतरम् । यत्पुरुषार्थोपयोगितदेव वक्तव्यं किंतु तत्त्वानां लक्षणज्ञानेन प्रयोजनमिति तत्राह य
द्विदित्वेति गुणैः सत्त्वादिभिः १ परमात्मज्ञानमेव निर्विचारं मुक्तिसाधनं श्रुतं तत्त्वलक्षणज्ञानस्य च कथं तत्साधनत्वं स्यादित्याशंक्य तत्त्वलक्षणज्ञानं परमात्मज्ञानाविना भूतं तेषां मुख्यकार
णत्वात् परमात्मन इति तज्ज्ञानमेव वर्णयति इति प्रतिजानीते ज्ञानमिति आत्मानं परमात्मानं दर्शयतीति आत्मदर्शनं यत्ज्ञानं पुरुषस्य श्रेयोर्थे नोनिः श्रेयसाय मोक्षादिसर्वपुरुषार्थायाहुस्तत् हृदयग्रंथि
भेदनं संसारपाशच्छेदकरं ज्ञानं तव वर्णये इत्यन्वयः २ यत्ज्ञानं हृदयग्रंथिभेदनमुक्तं तत्ज्ञानं किं गुणविशिष्टमुदीर्यमाणं संसारसमुच्छेदसमर्थं स्यादिति तत्राह अनादिरिति य अनादिराद्यंतरहितः
कारणमात्रशून्यो वात्मा विज्ञानादिगुणराशिः पुरुषपूर्णं नंदं स नोतिददातीति पुरुषः सर्वोत्तर्यामी वा निगुणः गुणसंबंधरहितः चेतनप्रकृतेः परः प्रत्यग्धामाभिमुखपञ्चाख्यधामास्वयं ज्योतिः स्वप्रकाशेन दीप्यमा
नो विश्वं स्थावरजंगमात्मकं जगद्येन समन्वितं व्याप्तम् ३ स आत्मात्परमात्मानं जातो न भ्रियते अज आत्मा महान् ध्रुवः न जायते भ्रियते वा कदाचिदित्यादि श्रुतिस्मृतिप्रासिद्धाद्यंतरहित इत्यनेन अपि जन्मा
द्यभावे सिद्धेन जात इत्यादि पुनर्वचनं प्रमाणप्रसिद्धिद्योतनाय युक्तिपूर्वश्रुत्यादेर्बलीयस्त्वं न केवलस्येति भावेन कैमुत्यन्यायमाह देहाद्युपाधिभिरिति देहाद्युपाधिलक्षणैर्निमित्तैरात्तद्धर्मास्वीकृतजननादि
धर्मा जीवोपिन स्वरूपतो जायते किंतु भ्रांत्याभिमानेन जायते भ्रियते भ्रांतत्वादेहात्मत्वस्य अत्र दृष्टान्तमाह यथेतियथा स्वप्ने तस्य स्वप्नस्योक्षिता द्रष्टा जाग्रति दृष्टश्रुतजननादिसंस्कारवशाज्जातो मृत इति पश्य
ति न हिते जननं परणे सत्ये स्तः किंतु भ्रांत्यात्मनो मन्यते तथा प्रकृते किमु सर्वज्ञत्वस्वतंत्रत्वप्राकृतवैकल्यदेहरहितत्वदूरीकृता विद्यत्वादिवैलक्षण्यपुत ईश्वरो न जात इति तदुक्तं परस्य जन्ममृत्याद्याः स्युः स्वतंत्र

श्रीभगवानुवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि तत्त्वानां लक्षणं पृथक् ॥ यदिदित्वा विमुच्येत पुरुषः प्राकृतैर्गुणैः १ ज्ञानं निश्रेयसार्थाय पुरुषस्यात्मदर्शनम् ॥
यदाहुर्वर्णयेत ते हृदयग्रंथिभेदनम् २ अनादिरात्मा पुरुषो निगुणः प्रकृतेः परः ॥ प्रत्यग्धामास्वयं ज्योतिर्विश्वं येन समन्वितम् ३ न जातो न भ्रियेतात्मा स हि
देहाद्युपाधिभिः ॥ निमित्तैरात्तद्धर्मैर्यथा स्वप्ने तदीक्षिता ४ स एव प्रकृतिं सूक्ष्मां देवीं गुणमयीं विभुः ॥ यदृच्छयैवोपगता मभ्यपद्यत लीलाया ५ गुणैर्विचि
त्राः सृजतीं सरूपाः प्रकृतिं प्रजाः ॥ विलोक्य मुमुहे सद्यः स इह ज्ञानगूहया ६

स्या किंपुनः जीवस्यापि यतो भ्रांतिर्जन्ममृत्यादिसंगतिरिति । निरवयवस्य जीवस्योपाधिसंबंध ईशे च्छया घट इत्यंगीकारेण न युक्तिविरोधोपिशं कनीयः यद्विपुक्त्या विरुध्येत तदीशकृतमेव हीति वचना
च्च ४ अधुना जीवेश्वरयोः पारतंत्र्यापारतंत्र्यादिवैलक्षण्यज्ञापनाय परस्य जगत्सृष्ट्यादिमाहात्म्यादिकथनपूर्वकं जीवस्य तदधीनत्वेन प्रकृतिबद्धत्वं वक्तुमाह स एवेति योनादित्वादिगुणविशिष्टो यश्च ज
न्मादिरहितो जन्मादिमज्जीवविलक्षणः सूक्ष्मां देवीं क्रीडादिगुणवतीं देवस्य विष्णोरियं इति वा गुणमयीं न सत्त्वादिगुणाभिमानिनां यदृच्छया हरेरिच्छयोपगतां सदा समीपस्थितां प्रकृतिं श्रियमभ्यपद्यत
लीलयेति प्रयोजनांतरं निवारयति । अत्र प्रकृतिशब्देन चिदचिदात्मके उभे प्राप्ते विभुः सर्वगत इत्यनेन प्रकृत्याभिपादनं नौपचारिकं किंतु सृष्ट्यभिमुखीकरणं कार्यं सूचयति तदपि स्वप्रयोजनं नेत्यत उक्तं ली
लयेति ५ अभिपद्य किमभूदिति तत्राह गुणैरिति स्वप्ने रेणया सत्त्वादिगुणैः सात्त्विकादिभेदेन विचित्राः करचरणादिमत्त्वेन समानरूपाः प्रजाः सृजतीं प्रकृतिं विलोक्य स हरिरिह संसारे जीवस्य ज्ञानगूहया ज्ञा
नगूहे च्छया जीवज्ञानं गूह्यं स्यात्प्रकृत्या वा सद्यः संभावना नंतरमेव तं जीवं मुमुहे मोहयामास तदेतन्मे विजानीहि । कृत्वा विवाहं तु कुरु प्रवीरा इत्यादा विवातर्गतगिजर्थो विदितव्यः अन्यथा सदानिरस्तकुहक
मित्यादिकं विरुद्धं स्यात् । प्रकृतिविषयत्वे ज्ञानगूहशब्दो ज्ञानशब्दवदकारांतः स्वस्वातंत्र्यप्रकटनार्थं च मुमुह इति तदुक्तं यत्र कारयिता तं विस्वतंत्रं तत्र प्रकर्तृता । शोच्यते तु यथा ब्रह्मत्वज्ञः संसारभागिति
लयेवाप्यथा सृष्ट्या बंधं तरालेपिन कश्चित् । प्रकृत्या रहितं ब्रह्म कदाचिदवातिष्ठत इति वचनात् समीपत्वं च सिद्धम् ६

ज्ञानगूढनेफलमाह एवमिति पराभिधानेनपरमात्मेच्छयैवमुग्धत्वादेवप्रकृतेःसत्त्वादिगुणैःसात्त्विकादिकर्मसुक्रियमाणेषुसत्सुपुमान्जीवःप्रकृतेःकर्तृत्वमहंकर्तेत्यात्मनिमन्यते ७ अभिमानफलमाह तदस्येति । तस्मादविद्यमानकर्तृत्वाभिमानादस्यजीवस्थसंस्तितलक्षणोर्बंधस्तत्कर्तृपारतंत्यंचस्वाधमाद्यधीनताचभवति । कस्मात्प्रयोजकादितितत्राह अकर्तुरिति अक्षिष्टकारित्वाप्रक्रियतइतिवा अकर्तुःसाक्षिणःपुण्यपापेसाक्षादीक्षमानस्यनिर्वृतात्मनःपरमानंदस्वरूपस्येश्वरस्यसकाशाद्भवतीत्यर्थः । विष्णोःसुराणांगुरुणानित्वाजीवस्यतंत्रता । यत्तुनस्यान्यतंत्रत्वं तत्ज्ञानाद्विनिवर्ततइतिवचने नतत्रतात्पर्यार्थोवंगंतव्यइति अक्षिष्टत्वादकर्तास्यादकार्यत्वादयापिवेतिवचनान्नक्रियामात्रज्ञान्यत्वार्थोत्रेष्यतइति । एषकर्तानक्रियतेकारणंचजगत्प्रभुरितिच ८ अत्रकर्तृत्वविशेषंविवेचयति कार्यकारणेति । कार्यशरीरंकारणमिन्द्रियंकर्तृमनःएषांकारणंप्रकृतिप्रधानाभिमानिनीश्रियं जीवानांसुखादिभोक्तृत्वेकारणं प्रकृतेःपरःपुरुषोविष्णुरिति परमेश्विशक्तिप्रकारंप्रतीयमानंविहायाप्राप्तिद्वार्थकथनंकथमितीदंचोद्यं । ब्रह्मादिभिःसर्गकरीश्रीर्विष्णुबलसंश्रयात् । सुखदुःखप्रदोविष्णुःस्वयमेवसनातनः । कर्तृत्वंसुखदुःखानामन्येषांचतदाज्ञया । भोक्तृत्वंसुखदुःखानांकारोत्येकोहरिःस्वयं । भोक्तृत्वमात्रहेतुत्वंजीवेनान्यत्रकुत्रचिदित्यनेनपरिहृतं । प्रकृतिपुरुषंचैवविद्वयनादीतिचोक्तार्थप्रमाणम् ९ अत्रदेवहूतिःप्रकृतिपुरुषयोःकारणत्वविशेषंश्रुत्वालब्धावसराविवेकविवित्सपालक्षणंपृच्छति प्रकृतेरिति अस्यजगतःकारणयोः सदसत्स्थूलसूक्ष्मलक्षणंजगद्यदात्मकंयान्पाव्याप्तम् १० कपिलेभगवानूतत्रहरेरनंतत्वेनतत्स्वरूपेबुद्धचनारोहात्प्रकृतिलक्षणज्ञानेनतल्लक्षणस्यज्ञातप्रायत्वात्प्रकृतिलक्ष

एवंपराभिधानेनकर्तृत्वंप्रकृतेःपुमान् ॥ कर्मसुक्रियमाणेषुगुणैरात्मनिमन्यते ७ तदस्यसंस्ततिर्बंधःपारतंत्यंचतत्कृतम् ॥ भवत्यकर्तुरीशस्यसाक्षिणो निर्वृतात्मनः ८ कार्यकारणकर्तृत्वेकारणंप्रकृतिविदुः ॥ भोक्तृत्वेसुखदुःखानांपुरुषंप्रकृतेःपरम् ९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ प्रकृतेःपुरुषस्यापिलक्षणंपुरुषोत्तमम् ॥ ब्रह्मकारणयोरस्यसदसच्चयदात्मकम् १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्तन्निगुणमव्यक्तंनित्यंसदसदात्मकम् ॥ प्रधानंप्रकृतिप्रादुरविशेषंविशेषवत् ११ पंचभिःपंचभिर्ब्रह्मचतुर्भिर्दशभिस्तथा ॥ एतच्चतुर्विंशतिकंगणंप्राधानिकंविदुः १२ महाभूतानिपंचैवभूरापोश्चिर्मरुन्नमः ॥ तन्मात्राणिचतावंतिगंधादी निमतानिमे १३ इंद्रियाणिदशश्रोत्रंत्वग्दृक्स्पर्शननासिकम् ॥ वाक्करोचरणौमेद्रं पायुर्दशमउच्यते १४

गंवक्तियत्तदिति । यत्तत्त्वंसत्त्वादिगुणत्रयरूपमव्यक्तंसूक्ष्मंनित्यमविनाशिसदसदात्मकंव्यक्ताव्यक्तात्मकंज्ञानिनस्तत्तत्त्वंप्रधानं नाम्नाप्रकृतिमाहुरित्यन्वयः । अत्रनिगुणमित्येतदितरव्यावर्तकंलक्षणमितराणितुस्वरूपाल्पानपराणिअविशेषमकार्यं विशेषवन्महदादिकार्यवत् । अत्रोभयेषांअभिमन्यमानाभिमानिनांप्रकृत्यादिशब्दवाच्यत्वमंगीकार्यं । तथाहि शब्दादिगुणवतो जगदुपादानत्वंसत्त्वादिगुणाभिमानिन्प्राग्भूदुर्गाभिधायाःश्रियश्चसत्त्वादिगुणप्रवर्तकत्वेनततोविप्रकर्षेणजगदुरुःमहदादिशरीवद्ब्रह्मादिजनिकर्तृत्वेनतच्छब्दवाच्यत्वंविवक्षितं केवलास्तिकर्मोदासीनाऽव्यक्ता सिसृक्षुत्वविशेषोपेताव्यक्ताव्यक्ता महदादिकार्यव्यापिनीव्यक्तैवेतिविशेषात्त्रिरूपिणीश्रीरुच्यते एवंजडरूपाप्रकृतिरपिप्रधानरूपाऽव्यक्ताउपादानरूपाव्यक्ताव्यक्तामहदादित्वेनपरिणीयमानाव्यक्तैव सर्वकार्येषुप्रधानत्वात्प्रधानं नचेदंस्वकपोलकल्पितंकिंतुप्रमाणांतरसिद्धत्वात् तदुक्तंव्यक्ताव्यक्तात्मकंयत्तद्विद्यात्सदसदात्मकं । असर्गाकेवलव्यक्तासिसृक्षुरुभयात्मिका । व्यक्तैवकार्यरूपातुप्रकृतिस्त्रिविधामता कार्यतःसाप्रधानत्वात्प्रधानमिति कीर्त्यते । अविशेषाहकार्यत्वात्साचश्रीर्विष्णुसंश्रयेति । विशेषंकार्यमुद्दिष्टंविशेषोद्दिश्यतेयतइति ११ तत्त्वानिप्रधानकार्याणीत्याह पंचभिःपंचभिरीति । चतुर्विंशतिवच्चैःब्रह्मपूर्णनातोऽधिकतरंरूपावत् प्राधानिकं प्रधानकार्यं १२ तानिकानीत्युक्तोनिर्दिशति महाभूतानीति १३ १४

अंतरात्मनोऽतःकरणस्य मनसः बुद्धिरध्यवसानाय संशयं कुरुते मनः । अभिमानोऽहंकारश्चित्तं स्मरणकारणमितिलक्षणरूपया वृत्त्या वर्तनयामनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमित्ति चतुर्धमिदोलक्ष्यते ह्यत इत्यन्वयः १५ तत्त्वसंख्या नमुपसंहरति एतावानेवेति । सगुणस्य ब्रह्मणः प्रधानस्य तदभिमानिन्याः श्रियश्चयः सन्निवेशः संस्थानविशेषः स एतावानेव चतुर्विंश एव संख्या तस्तव मया प्रोक्तः कालात्मा परमात्मा किमिति तेषु न गणित इत्याशंक्या न न्याधीनत्वोत्तनायेति भावेनाह यः काल इति यः काल इत्याख्यायते संपंचविकश इति ज्ञातव्यं ननु श्रियोपि हारि विना न न्याधीनत्वात् किमिति तत्र गणनं कृतमित्याशंक्या न कार्या हरिस्तु निर्गुणं ब्रह्म श्रीब्रह्मसगुणं स्मृतम् । तदंगजानितत्त्वानितस्मात्तद्वपुच्यत इति वचनात्तेषु गणनीयत्वाभिप्राये गेति १६ अनुत्पन्नस्य पुत्रस्य नामकरणमिव कालः परमात्मेतिसंज्ञया व्याक्रियत इति एतत्कथं शोभत इति तत्राह प्रभावमिति पुरुषो हृदि स्थः परमः कालः सर्वगतो हारिः । अथ वारुद्रदेहस्थो हारिः काल इतीरित इति वचनात् पौरुषं पुरुषस्य हृदि स्थितस्य हरेर्विद्यमानं प्रकर्षेण भावं व्याप्तरूपं पुरुषाकारं रुद्रदेहस्थं वा कालसंज्ञमाहुः क इत्यत उक्तं एक इति एके सम्यक् ज्ञानिनो न प्राकृता इत्यर्थः अहंकारेण हंकारेण ममेदमिति ममकारेण च विमूढस्य मिथ्या ज्ञानिनः प्रकृतिमीयुषः प्रकृतिबद्धस्यात एव पराधीनकर्तुर्जीवस्य यतो यस्माद्भयं जननमरणलक्षणं भवति तदिति शेषः १७ इतोपि हारिरेव कालनामान्नुटिलवात्मक इत्याह प्रकृतेरिति निर्विशेषस्य कार्योदासीनाया गुणसाम्यस्य ब्रह्मप्रलयावस्थाविशिष्टायाः प्रकृतेः प्रधानाभिमानिन्यामूललक्ष्म्याः पुनः श्रीभूदुर्गादिरूपभेदेन सिद्ध्युत्पादिविशेषलक्षणाच्चेष्टाय तो भवति स भगवान्काल इत्युपलक्षित इतीदं लक्षणं लक्ष्यमात्रव्यापकत्वाच्चाव्याप्यति व्या

मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमित्यंतरात्मनः ॥ चतुर्धालक्ष्यते भेदो वृत्त्या लक्षणरूपया १५ एतावानेव संख्यातो ब्रह्मणः सगुणस्य हि ॥ सन्निवेशो मया प्रोक्तो यः कालः पंचविंशकः १६ प्रभावं पौरुषं प्राहुः कालमेके यतो भयम् ॥ अहंकारविमूढस्य कर्तुः प्रकृतिमीयुषः १७ प्रकृतेर्गुणसाम्यस्य निर्विशेषस्य मानवि ॥ चेष्टायतः स भगवान्काल इत्युपलक्षितः १८ अंतःपुरुषरूपेण कालरूपेण यो बहिः ॥ समन्वेत्येष सत्त्वानां भगवानात्ममायया १९ दैवात्क्षुभितधर्मिण्यां स्वस्यां यो नौ परः पुमान् ॥ आधत्त वीर्यं सासूत महत्तत्त्वं हिरण्यमयम् २० विश्वमात्मगतं व्यंजकूटस्थो जगदंकुरः ॥ स्वतेजसाऽपि बत्ती त्रिमात्मप्रस्वापनंतमः २१

न्यसंभवदुष्टमिति ज्ञातव्यम् १८ अनेन कालरूपात्पुरुषरूपं न भिन्नमित्याह अंतरिति यो भगवानात्ममायया स्वरूपेच्छया सत्त्वानां सर्वपाणिनामंतःपुरुषरूपेण बहिः कालरूपेण सर्वातिर्यामि सर्वव्यापकरूपभेदेन व्याप्नोतीत्यतोऽत्यंतमेष एक एवेति नात्र दोषशंका कार्येति १९ प्रकृतेः श्रेष्ठाप्रदत्तप्रकारं वक्ति दैवादिति दैवात्प्रकृतिशोभ रुनागयणाख्यातक्षुभितधर्मिण्यां स्वस्यां यो नौ परः पुमान्वीर्यमाधत्तेत्यन्वयः इदमुक्तं भवति दैवाख्यमूलरूपादभिव्यक्तो नाम्ना परः पुमान् तस्य नारायणस्य प्रेरणया सिद्ध्युत्पन्नविशेषधर्मवत्याः प्रधानाभिमानिन्यालक्ष्म्या अभिव्यक्तायां नाम्ना श्रियां प्रागुक्तविशेषवत्यां स्वभावाभ्यां रितोलक्षणवीर्यमधादिति । तदुक्तं । प्रकृतेः शोभकं रूपं दैवं नारायणाभिधम् । प्रकृतौ महतः स्रष्टा परमः पुरुषोत्तम इति । अमोघवीर्यो हरिरिति भावेन तत्फलमाह सासूतेति । सा श्रीनाम्री हरिण्यमयं महत्तत्त्वमसूतेति २० प्रकृत्या गूढमिदं जगद्दैवाख्याद्वारैः कथं कारं व्यज्यते तमसा गूढमग्र इति श्रुतिरिति तत्राह विश्वमात्मगतमिति ब्रह्मादिसर्वजीवानां कूटस्थ आत्मोदरगतं विश्वं व्यंजकं व्यक्तं कर्तुं कामो जगत्तं केरमपितृत्वात् जगदंकुरः परमः पुरुष आत्मप्रस्वापनयोगनिद्राकारणतीव्रनिबिडंतमः स्वतेजसा स्वरूपप्रभया अपि बत्विनष्टमकरोदित्यन्वयः जगतो कुरो जगदंकुर इति विग्रहे वा द्विकारो हरिरित्यर्थो नुपपन्नः निर्विकारोक्षरः शुद्ध इत्यादि श्रुतिविरोधात् । अतः अंकेरमयतेयस्मात्केशवो जगदंकुरः । महांतं यो स जज्जीव मोहकंच तमोऽग्रसदिति प्रमाणबलादुक्त एवार्थः २१

द्वैतानामोहरेरभिव्यक्तात्परमपुरुषान्महत्तत्त्वसृष्टिमुक्त्वामहत्तत्त्वेनाभिमन्यमानस्यचित्तस्यसृष्टिवक्ति यत्तत्तत्त्वगुणमिति । सत्त्वगुणं पूर्णानंदादिगुणं स्वच्छंधवलं शांतमकलुषं स्तिमितं भगवतोहरेः पदं स्व
रूपं यच्च ज्ञानिनो वासुदेवाख्यमाहुः तस्मान्महत्तत्त्वाभिगताद्वासुदेवात् महत्तत्त्वेनाभिमन्यमानं सर्वप्राणिनां चित्तं जायत इति शेषः । तदुक्तं तदेव वासुदेवाख्यं महत्तत्त्वं निपायकमिति । सत्त्वशब्देन चोच्यंते
पूर्णानंदादयो गुणा इति च । महत्तत्त्वगतो यो सौ वासुदेवाभिधीहरेः । सचित्तजनकः प्रोक्तः प्राणिनां हि पृथक् पृथगिति वचनात् न चित्तस्य वासुदेवादन्यो जनको स्तीति ज्ञायते २२ कारणगुणाः कार्येऽपि संक्रम्यं
त इति भावेनास्य चित्तस्य लक्षणमाह स्वच्छत्वं मिति स्वच्छत्वं निर्मलत्वं अविकारित्वं स्तिमितोदकवदल्पविकारत्वं न सर्वात्मनाविकाराभावः स्तिमितोदकचित्तादेरविकारो ल्पविक्रियोति वचनात् शांतत्वं प्रसन्न
ता यथापांपराविशिष्टा प्रकृतिरूपा धर्मतरेण धावत्यस्वभावस्तथा चित्तस्य वृत्तिभिः स्वभावैर्लक्षणं कथितमित्यन्वयः । वृत्तिः स्वभावो वृत्तंच स्थितिरित्यभिधीयत इति वचनात् स्वाभाविकं लक्षणमुक्तमित्यर्थः २३ म
हत्तत्त्वादहंकारसृष्टिमाचष्टे महत्त्वादिति ज्ञानप्रधानस्तु महानहंकारः क्रियाधिकः इतरापेक्षया सोऽपि ज्ञानाधिक उदाहृत इति विवक्षया क्रियाशक्तिर्न तु ज्ञानशक्तिरहितत्वादन्यथाहंकारस्य शक्तिर्यथ कथनं
व्यर्थस्यादिति २४ पृथक्नाम्ना त्रैविध्यं वक्ति वैकारिक इति यतोऽयस्मात्त्रिविधाहंकारान्मन आदीनां भवउत्पत्तिः स इति महतां भूतानां पृथिव्यादीनाम् २५ प्रकारांतरेण त्रैविध्यं वक्ति वैकारिक इति
सप्तसु प्रथमायत्र स्वातंत्र्यं यद्विवक्षितमिति वचनात् वैकारिकात् अधिदैवमित्यादि प्रथमापंचम्यर्थे वक्तव्या दैवताधिकृतं यत्तदधिदैवमिति स्मृतमिति वचनात् दिगादिदेवतासर्गमाधिकृत्य वर्तमा
ना द्वैकारिकाहंकारात् दिगादिदेवता जाता इत्यर्थः तैजसात् तैजसाहंकारात् बुद्धिर्बुद्धितत्त्वं तदभिमानिन्युमाहंकारिकः प्राणश्च जात इति शेषः अर्थमात्रं शब्दादितन्मात्राचतमसात्तामसाहंकारादभूदिति शेषो

यत्तत्तत्त्वगुणं स्वच्छं शांतं भगवतः पदम् ॥ यदाहुर्वासुदेवाख्यं चित्तं तन्महदात्मकम् २२ स्वच्छत्वमविकारित्वं शांतत्वमिति चेतसः ॥ वृत्तिभिर्लक्षणं प्रोक्तं
यथापांप्रकृतिः परा २३ महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणाद्भगवद्दीर्यसंभवात् ॥ क्रियाशक्तिरहंकारस्त्रिविधः समपद्यत २४ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्च यतो भवः ॥
मनसश्चेंद्रियाणां च भूतानां महतामपि २५ वैकारिकोऽधिदैवं तु बुद्धिः प्राणश्च तैजसः ॥ तामसस्त्वर्थमात्रं च गुणव्यतिकरस्त्रिवृत् २६ सहस्रशिरसं साक्षाद्यम
नंतं प्रचक्षते ॥ संकर्षणाख्यं पुरुषं भूतेंद्रियमनोमयम् २७ कर्तृत्वं करणत्वं च कार्यत्वं चेति लक्षणम् ॥ शांतघोरविमूढत्वमिति वा स्यादहंकृतेः २८

षः तामसोहंकारो र्थानां शब्दादीनां मात्रं निर्मातेति वाऽनेन किमुक्तं स्यादित्यत उक्तं गुणव्यतिकर इति गुणानां सत्त्वादीनां शांतत्वादेर्व्यजकानां व्यतिकरोऽस्मिन्सतथा सोऽहंकार एव त्रिवृत्त्रिविधः २६
अहंकारतत्त्वस्य सूक्ष्मस्थूलरूपभेदेन स्थितस्याभिमानिविशेषमाह सहस्रशिरसमिति भूतेंद्रियमनोमयमित्यत्र मय इत्यप्यः प्राधान्यार्थः । तथा च भूतादीनां प्रधानकारणमुख्यं प्रवर्तकमित्यर्थः । सं
कर्षणाख्यस्तु हरेः सूक्ष्माहंकारयामकः । स्थूलाहंकारनियमविष्णुः प्रद्युम्ननामकः । अनिरुद्धो मनस्तत्त्वनिर्यता भगवान्हरेः । महत्तत्त्वादिजीवास्तु ब्रह्माशेषोऽगजस्तथा । सूक्ष्मस्थूलविभेदेन कामजश्चानि
रुद्ध इति विशेषवचनादर्थविशेषोऽत्र बुभुत्सुभिर्ज्ञातव्य इति । साक्षादिति विशेषणात् संकर्षणादिनाम्ना त्रिधा भिव्यक्तेन हरेणाप्रेरितः संकर्षणनामानंतः त्रिविधाहंकाराभिमानाविति सम्प्रगवगंतव्यम् २७
अहंकारलक्षणं वक्ति कर्तृत्वमिति वैकारिकाहंकारस्य मनोरूपेण परिणतत्वात् मनोऽप्यपि त्वेन देहाद्यहंमतोत्पादकत्वेन कर्तृत्वं नाम लक्षणं तैजसाहंकारस्य करणानां त्रिधायाणां कारणत्वादि त्रिधायाभिमानि
नियतेंद्रियद्वारा ज्ञानजनकत्वेन करणत्वं तामसाहंकारस्य कार्यापरपर्यायदेहकारणत्वादेहस्य च पांचभौतिकत्वात् देहरूपेण कार्यत्वं च इति शब्दः प्रकारवाची तदुक्तं मनोरूपेण कर्तृत्वं देहरूपेण कार्यता ।
इंद्रियात्मतया चैव करणत्वमहंकृतेः । यतो मनस्यहंभावस्तस्मात्कर्ता मनः स्मृतं । स्वभावकर्तृजीवस्य त्वासन्नोपाधितयतः । कमं ज्ञाने कारणतायतः करणमिंद्रियं । कार्यदेहः समुद्दिष्टमुत्पाद्यत्वात् पुनः ।
पुनरिति स्वोत्पन्नपदार्थेषु तत्तत्स्वभावस्फुरणात् सतलक्षणमिति भावेन लक्षणांतरमाह शांतेति देवपितृजनकवैकारिकस्य सत्त्वांशमात्रं यत्तत्त्वत्वात् शुद्धात्मनो भगवन्निष्ठोपेतत्वात् शांतत्वं करणापरपर्या

येषां त्रिषाणां सप्तैजसाहंकारस्य सत्त्वरजोऽशप्रचुर्येण जातत्वात् ज्ञानेन्द्रियैर्नानाविधघोरपदार्थविषयज्ञानजनकत्वात्कर्मैन्द्रियैर्घोरतरनानाविधकर्मकारयितृत्वात्घोरत्वं वैकारिकतैजसयोर्प्राप्तज्ञानस्य जनकत्वं तावत्ज्ञानजनकत्वाभावेन तमोऽशप्रचुर्येणोद्भूतत्वात्भूतादेश्च तामसाहंकारस्य विमूढत्वं शान्तरूपो देवपिताघोरः करणसूक्ष्मः । तावज्ज्ञानस्याप्रकाशान्मूढोभूतपितास्मृतः । त्रिरूपो यमहंकारः शेष इत्येवं विदुः रीतिवचनात् अर्थविशेषः कल्प्यत इत्यर्थः २८ वैकारिकाच्चहंकारेभ्यो मनआदीनामुक्तानामुत्पत्तिमधुना स्पष्टयति वैकारिकादिति तल्लक्षणमाह यत्संकल्पेति यन्मनःसंकल्पविकल्पाभ्यां वृत्तिविशेषाभ्यां वर्तते देहइति शेषः लक्षणांतरमप्याह कामसंभवइति यदिति वर्तते यद्यस्मान्मनसःकामानां नानाविधानां संभोजन्मेत्यनेन ज्ञातुं शक्यतइति २९ तस्याभिमानिनमाह यद्विदुः रीति स्थूलांतर्पामित्वेनावतीर्णात्प्रचुर्येणोद्भूतत्वात्तदभिव्यक्तमनिरुद्धारूपं यद्यस्य मनसोभिमानिनः कामपुत्रस्यानिरुद्धस्यांतर्पामित्वेन प्रादुर्भूतं विदुर्ज्ञानिनइति शेषः मनसः सर्वेन्द्रियनेतृत्वात्तन्निर्गतत्वात्तस्यास्य सर्वेन्द्रियनेतृत्वमपि सिद्धमित्याह हृषीकाणामिति तद्व्यानार्थमाह शारदेदीवरश्यामिति शरत्कालीननीलोत्पलनीलं अधिकारिणमाह संराध्यमिति शनैरव्यग्रमनसः सनकादियोगिभिः यद्वा यन्मनो निरोधरहितत्वेन प्रसिद्धमत एव सर्वेन्द्रियाणां नियंतृत्वे समर्थं तद्वर्णमाह शारदेति एवंविधमनःकस्य वशे भवतीत्यत उक्तं संराध्यमिति योगिभिः पवनाभ्यासिभिः संराध्यं वशीकर्तुं शक्यमित्यर्थः ३० चक्षुरादीन्द्रियाणां काचकामलादिदोषाभावलक्षणानुग्रहाद्द्रव्यस्फुरणे सति यद्विज्ञानं विशेषज्ञानं जायते तादृशं बुद्धितत्त्वमभूदित्यर्थः हे सति सामान्यमनसा ज्ञानं विशेषात् बुद्धिर्जन्मवेदिति वचनाज्ज्ञा

वैकारिकाद्विकुर्वाणान्मनस्तत्त्वमजायत ॥ यत्संकल्पविकल्पाभ्यां वर्तते कामसंभवः २९ यद्विदुर्ह्यानिरुद्धारूपं हृषीकाणामधीश्वरम् ॥ शारदेदीवरश्यामं संराध्यं योगिभिः शनैः ३० तैजसात्तु विकुर्वाणात्बुद्धितत्त्वमभूत्सति ॥ द्रव्यस्फुरणविज्ञानमिन्द्रियाणामनुग्रहात् ३१ संशयोऽथ विपर्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च ॥ स्वापइत्युच्यते बुद्धेर्लक्षणं वृत्तिभिः पृथक् ३२ तैजसानां त्रिषाण्येव क्रियाज्ञानविभागशः ॥ प्राणस्य हि क्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञानशक्तिः ३३ तामसाच्च विकुर्वाणाद्भगवद्गीर्ण्यचोदितात् ॥ शब्दमात्रमभूत्तस्मान्नभःश्रोत्रंतु शब्दगम् ३४ अर्थाश्रयत्वं शब्दस्य द्रष्टुर्लिंगत्वमेव च ॥ तन्मात्रत्वं च नभसो लक्षणं कवयो विदुः ३५

नस्य सामान्यविशेषलक्षणे विशेषणेऽस्ति इति ३१ तादृशबुद्धितत्त्वलक्षणमाह संशयइति न केवलमेकमेवलक्षणं किं त्वन्यान्यपिलक्षणा निसंतीति भावेनोक्तमर्थेति विपर्यासो मिथ्याज्ञानमिदमेव तत्त्वान्यदिति अतश्चेयत्ज्ञानंतन्मिथ्येति मनसोऽपि संशयोऽस्ति अतः कथं बुद्धेः संशयलक्षणमुच्यतइति चेदुच्यते निश्चायकलक्षणदर्शनेन मनः संशयो निवर्तते न बुद्धेः संशयः कदापीति तदुक्तं अचलः संशयो बुद्धेश्च लोमानस उच्यते । चंचला तु स्मृतिर्बुद्धेश्च चैव स्थिरा स्मृतिरिति । येन धर्मेण यद्बुद्धेस्तु ज्ञायते स धर्मस्तस्य लक्षणं यथा सास्त्रादिमत्त्वमिति येन यज्ज्ञायते वस्तु तत्तल्लक्षणमुच्यते । तत्स्वरूपं पृथक्चेति द्विविधं कवयो विदुरीति वचनादस्वरूपाणां संशयादीनां निवृत्तिर्पुक्तान् स्वरूपाणामिति तात्पर्यमवगतव्यं स्वापोऽज्ञानम् ३२ इन्द्रियाणि तैजसानि तैजसाहंकारादुत्पन्नान्येव तद्विवेकमाह क्रियाज्ञानेति क्रियाज्ञानविभागेन कर्मेन्द्रियज्ञानेन्द्रियसंज्ञाभेदेन तदभिमानिविशेषं वाक्कि प्राणस्य हीति प्राणस्याहंकारिकस्य क्रियाशक्तिः कर्मेन्द्रियमेव कत्वशक्तिः बुद्धेरुपाया विज्ञानशक्तिः श्रोत्रादीन्द्रियैर्विज्ञानजनकत्वशक्तिः ३३ शब्दमात्रं शब्दारूपयोगुणस्तस्माच्छब्दारूपगुणान्न भउत्पन्नं शब्दगमयति ज्ञापयतीति शब्दगं श्रोत्रेन्द्रियमुत्पन्नमिति शेषः ३४ शब्दतन्मात्रालक्षणमाह अर्थाश्रयत्वमिति अर्थाश्रयत्वमर्थविषयत्वमर्थेयैकनिष्ठत्वमित्यर्थः द्रष्टुः सर्वज्ञस्य लिंगत्वं ज्ञापकत्वं नभस आकाशस्य तन्मात्रत्वं स्पर्शाद्यभावात्तदेकनिष्ठत्वं शब्दस्य लक्षणं कवयो विदुरित्यन्वयः तदुक्तं शब्देनैव यतो ज्ञेयो ह रिलिंगंतु तस्य तत् । स्पर्शाद्यभावात्तन्मात्रान्नभसश्चेति कीर्त्यते । स्पर्शादयश्च तन्मात्रा इतरैः पूर्वसंस्थिते । तिष्ठत्येको गुणो भूते प्रत्येकं पंचसु स्थितः । शब्दो वर्णात्मको नित्यो ध्वनिराकाशसंभवः । आकाश एव सूक्ष्मस्तु ध्वनिस्त्येव शब्दव्यते । स एव व्यज्यमानस्तु भवेत्कर्णे कर्णोचरइति ३५

आकाशलक्षणं वक्ति भूतानामिति । भूतानां जीवानां छिद्रदातृत्वं गमनार्थं मवकाशदातृत्वं बहिरंतर्दिगादिरूपत्वमेकं प्राणापानादीनामिन्द्रियाणामात्मनां जीवानां धिष्ण्यत्वमावासस्थानत्वं च नभसो वृत्तिलक्षणं स्वभावलक्षणं कवयो विदुरिति शेषः ३६ नभसः स्पर्शोत्पत्तिं ब्रूते नभस इति शब्दाख्यातन्मात्रायास्य तत्तथा तस्मान्नभसः कालगत्या भगवत्प्रेरणया विकुर्वतः स्पर्शो भवत् स्पर्शतन्मात्राभूत् ततः स्पर्शतन्मात्राया वायुरभूत् प्रधानवायुः सूत्रात्मा महता सह जायते । तेजसश्च स्वजः स्पर्श इत्याद्यास्तत्सुताः स्मृताः । तदा विष्टाभ्यन्यजीवास्तदाधाराश्च तद्भला इति वचनात् तेजसो वायुराकाशाज्जातः स्पर्शवायुश्च मुख्यवायोः सुत इति ज्ञातव्यं तेजसा दिवायुभिराविष्टत्वात्तदुद्धूतत्वात्तद्भलत्वाच्च तद्विशिष्टा इत्युच्यते स्पर्शादपोपि वा आदेः सूक्ष्मावस्थाः प्रकीर्तिता इति वचनादत्र कार्यकारणभाव उपचयविवक्षयेति ज्ञायते तदुक्तं सूक्ष्मोन्द्रियाणिसं त्येवस्युः स्थूलान्यप्यहंकृतेः । भूतेभ्यश्चोपचीयंते पुनर्ब्रह्मशरीरत इति स्पर्शस्य स्पर्शतन्मात्रायाः संग्रहो ज्ञातृत्वमिन्द्रियं चोपचितमभूदिति शेषः ३७ स्पर्शतन्मात्रालक्षणमाह मृदुत्वमित्यादिना मृदुत्वमित्यादीनि नभस्वतो वायोः स्वभावलक्षणानि ३८ स्वरूपलक्षणमाह चालनमित्यादि स्वरूपमपि कर्मेति विषयत्वाद्दुर्दीर्यत इति वचनादेतानि चालनादीनि कर्मनिमित्तलक्षणानि चालनं चलनं कर्तृत्वं व्यूहनं पृथक् स्थिता नामेकीकरणं प्राप्तिः सर्ववस्तुव्याप्तिः । प्राप्नोति वायुः सर्वतु स्वत एव हरेस्तथा । अतः प्राप्तिरिति प्रादुर्वाप्यं भूतपतिप्रभुं । प्रधानवायुरन्येषु नित्याविष्टो यतः स्वतः । तद्गुणास्तेषु चोच्यंते नीचतानास्य तत्कृतेति वचना

भूतानां छिद्रदातृत्वं बहिरंतरमेव च ॥ प्राणेंद्रियात्मा धिष्ण्यत्वं नभसो वृत्तिलक्षणम् ३६ नभसः शब्दतन्मात्रात्कालगत्या विकुर्वतः ॥ स्पर्शो भवत्ततो वायुस्त्व कस्पर्शस्य च संग्रहः ३७ मृदुत्वं कठिनत्वं च शैत्यमुष्णत्वमेव च ॥ एतत्स्पर्शस्य स्पर्शत्वं तन्मात्रत्वं नभस्वतः ३८ चालनं व्यूहनं प्राप्तिर्नेतृत्वं द्रव्यशब्दयोः ॥ सर्वेंद्रियाणामात्मत्वं वायोः कर्माभिलक्षणम् ३९ वायोश्च स्पर्शतन्मात्राद्रूपं देवेरितादभूत् ॥ समुत्थितं तस्तेजश्चक्षुरूपोपलंभनम् ४० द्रव्याकृतित्वं गुणताव्य क्तिसंस्थात्वमेव च ॥ तेजस्त्वं तेजसः साध्विरूपमात्रस्य वृत्तयः ४१ द्योतनं पचनं पानमदनं हिममर्दनम् ॥ तेजसो वृत्तयस्त्वेताः शोषणं क्षुत्तृडुद्रवः ४२ रूपमात्राद्विकुर्वाणात्तेजसो देवघोदितात् ॥ रसमात्रमभूत्तस्मादंभोजिह्वारसग्रहः ४३ कषायो मधुरस्तिक्तः कटुम्ल इति नैकधा ॥ भौतिकानां विकारे परस एको विभिद्यते ४४

तद्द्रव्यशब्दयोः पर्णादिद्रव्यस्य शब्दस्य वर्णात्मकस्य च नेतृत्वं देशांतरप्रापकत्वं सर्वेंद्रियाणामात्मत्वं स्वामित्वं तदविना भूतप्रकृतित्वं वा कर्माभिलक्षणं स्वरूपलक्षणं ३९ स्पर्श एव तन्मात्रो गुणो यस्य सः स्पर्श तन्मात्रः तस्माद्वायोरूपं रूपतन्मात्राऽभूत् ततोरूपतन्मात्रायास्तेजः समुत्थितं रूपस्योपलंभनं ज्ञानं यस्मात्तादृशं बहुरिन्द्रियं चोत्पन्नमित्यर्थः ४० रूपतन्मात्राया लक्षणमाह द्रव्याकृतित्वमिति द्रव्याकृतित्वं यावद्द्रव्यव्याप्तित्वं गुणतामकाशित्वं व्यक्तिसंस्थात्वं व्यक्तित्वेनास्थितिः तेजस्त्वमुग्रत्वं । आलोको गुण इत्येव प्रकाशश्चापि कथ्यत इति । तेजस्त्वमथ चोग्रत्वं कौर्यमित्यपि चोच्यत इति चोकार्षेयं निमित्तं । रूपमात्रस्य रूपतन्मात्राया वृत्तयः स्वभावलक्षणानि ४१ तेजसोलक्षणमाह द्योतनमिति द्योतनं प्रकाशनं द्युनप्रकाशन इति यातुः पचनं पाककरणं पानं रसादनमदनं भक्षणं हिममर्दनं शीतनिवारकत्वं शोषणं शुष्कीकरणं क्षुत्तृडुभवः प्राणिनां क्षुत्तृडुजनकत्वं । वृत्तयः स्वभावलक्षणानि ४२ क्रमप्राप्तां तेजसो वारिष्ठावक्ति रूपतन्मात्रादिति रूपमेव तन्मात्रायास्य तद्रूपतन्मात्रं तस्मात्तेजसः रसमात्रं रसतन्मात्राभूत् यया रसग्रहो भवत्तिसाजिह्वा जिह्वेंद्रियं चाभूत् ४३ रसगुणलक्षणं वक्ति कषाय इत्यादिना कटुपुकोऽम्लः कटुम्लः अम्ललवणोऽपि प्राज्ञः भौतिकानां भूतकार्याणां पदार्थानां विकारेण एको रसः षडात्मना भिद्यते ४४

उदकलक्षणं वक्ति क्लेदनमित्यादिना क्लेदनमाद्रीकरणं पिंडनं पिंडीकरणं तृप्तिरलंबुद्धिजनकत्वं प्राणनंचेष्टाहेतुत्वं आप्यायनं सुखकरत्वं उदनं बिंदुभावः तापापनोदस्तापनिवारणत्वं अन्वेष्टोभूतेभ्यः कार्येषु भूयस्त्वमाधिक्यं इमांभसोवृत्तयः जलस्य स्वरूपलक्षणानि । उदि बिंदुभाव इति धातुः । उदं न बिंदुभावः स्यात्स्यंदनं सवणं स्मृतमित्यभिधानात् पृथिवीतिजः परमाणुयोगादंभसोऽदीभाव इति ४५ अद्रव्यः पृथिव्युत्पत्तिवक्ति रसमात्रादिति रस एव मात्रा यस्य तत्तथा तस्मादंभसो गंधमात्रं गंधतन्मात्राभूत् तस्मात्गंधात् पृथिव्यभूत् गंधगमयति ज्ञापयतीति गंधगोघ्राण इन्द्रियविशेषोऽप्यभूत् ४६ गंधलक्षणानि ब्रूते करंभेति करंभोदग्धपार्थिवविषयः पूतिः क्लिन्नक्षतविषयः शांतो मिश्रगंधः उद्रोवचादि विषयः आम्लः आरनालादि विषयः आदिशब्देन कषायादिलक्षणो विवक्ष्यते एकस्य गंधस्य नाना विधत्वं कथमित्यत उक्तं द्रव्येति द्रव्याणामवयवानामंशानां च वैषम्यात् विशेषलक्षणात् एको गंधो नानाविधो भवतीत्यर्थः ४७ पृथिवीलक्षणं वक्ति भावनमित्यादिना भावनमुत्पादकत्वं ब्रह्मस्थानं तु पृथिवीशरीरब्रह्मदर्शनादिति वचनात् पार्थिवशरीरेषु ब्रह्मणः सन्निधानात् तत्रैव ब्रह्मदर्शनाच्च यः पृथिव्यां तिष्ठन्नित्यादेश्च धारणं भूतद्रव्याणामिति शेषः स द्विशेषणं भूतत्रयमपेक्ष्य विशेषेण व्यक्तत्वं तदुक्तं असद्व्यक्तनामस्याद्वयत्वं सति चोच्यते इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां शरीरे सर्वगुणानामुद्भेदोऽप्यक्तिः सापि संसारावस्थायामिति ज्ञातव्यं शरीरं पार्थिवं ज्ञेयं मिन्द्रियाण्यौदकानि तु । तैजसः कोष्ठ

क्लेदनं पिंडनं तृप्तिः प्राणनाप्यायनोदनम् ॥ तापापनोदोभूयस्त्वमंभसो वृत्तयस्त्वमाः ४५ रसमात्रादिकुर्वाणादंभसोऽदौ चोदितात् ॥ गंधमात्रमभूतस्मात्पृथ्वीप्राणस्तु गंधगः ४६ करंभपूतिसौरम्यशांतो ग्राम्लादिभिः पृथक् ॥ द्रव्यावयववैषम्याद्गंध एको विभियते ४७ भावनं ब्रह्मणः स्थानं धारणं स द्विशेषणम् ॥ सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः पृथिवीवृत्तिलक्षणम् ४८ नभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्छ्रोत्रमुच्यते ॥ वायोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तत्स्पर्शनां विदुः ४९ तेजोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्चक्षुरुच्यते ॥ अंभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तद्रसनं विदुः ५० भूमेर्गुणविशेषोऽर्थो यस्य स घ्राण उच्यते ॥ परस्य दृश्यते धर्मो ह्यपरस्मिन् समन्वयात् ५१ अतो विशेषो भावानां भूमावेवोपलक्ष्यते ॥ एतान्यसंहत्य यदामहदादीनि सप्त वै ५२ न शेकुः पुरुषं स्रष्टुं भोगाय तनमंजसा ॥ कालकर्मगुणोपेतोजगदादिरुपाविशत् ५३

गोवह्निश्छिद्रमाकाशसंभवं । प्राणावायुमयाः सर्वे प्रत्येकं पंचधा पुनरिति वचनात् पृथिव्याः प्राधान्यादितरेषामल्पत्वात् उक्तमुक्तं पृथिव्याः वृत्तिलक्षणम् ४८ श्रोत्रादीनां लक्षणं वक्ति नभ इत्यादिना यस्य नभोगुणविशेषः शब्दोऽर्थो विषयस्तच्छ्रोत्रमिन्द्रियमित्यादि ज्ञातव्यं नभोगुणविशेषोऽर्थ इति पाठे यस्य विषयः शब्दोद्भवः शब्द एवार्थ इति ४९ ५० शब्दादय आकाशादीनां विशेषगुणत्वेन व्यावर्तकधर्मान्वयमिच्छा इति यावैशेषिकाणां प्रक्रियातां विघटयितुमाह परस्येति परस्य पूर्वस्य कारणस्याकाशादेर्धर्मः शब्दादिगुणोऽपरस्मिन् प्रश्नात्तने कार्ये शब्दादौ दृश्यते हि कुतः समन्वयात्संबंधात् ५१ ततः किं तत्राह अत इति य एवं गुणानां संबन्धोऽस्त्यत आकाशादिसर्वभावानां विशेषगुणो भूमावेवोपलक्ष्यत इति सर्वसत्त्वगुणोद्भेद इत्युक्तं साधु वैशेषिककल्पनायाः स्वमनीषोत्थत्वात् प्रमाणत्वात् पितृतो दृश्यत इति हेतुर्बलवत्प्रमाणत्वाच्च द्विरोधोऽपि दुर्वार इति महदाद्यभिमानि देवतास्तुतिमसन्नश्रीनारायणाविष्टैरुज्ज्वलितशक्तिभस्तैरंत्यावयविनिर्माणात् परमाणुभिर्द्रव्येणुकादिकमेणसंज्ञावयव्यं त्पावयवीचि जायत इति कल्पनापि निर्माणेऽपि प्रेत्याह एतानीति यदेतानि महदादीनि सप्त तत्त्वानि भोगाय तनं ब्रह्माहं स्रष्टुं पुरुषं विराट्पुरुषशरीरं स्रष्टुं न शेकुः कुत इत्यत उक्तमसंहत्येति असंहत्याचेतनत्वेन स्वतः संयोजनशक्त्यभावेन विशिष्टास्थितत्वादित्यर्थः अत एवांजसेत्युक्तं तदा कालकर्मगुणोपेतोजगदादिः श्रीनारायणो महदादीन्पुपाविश यथा कार्योत्पत्तिमाशक्तिः स्यात्तथा स विहितवानित्यर्थः ५२ ५३

तत्फलमाह तदिति तदनंतरं तेन हरिणानुविश्यानुविद्धेभ्यः प्रेरितेभ्यस्तत्त्वेभ्योचेतनमंडं ब्रह्मांडमुत्थितमुत्पन्नं अचेतनाद्यतस्त्वंदात् ब्रह्मासमजनिस्फुटम् । अतो ब्रह्मांडमित्याहुर्विराट् ब्रह्माप्रकाशनादिति वाक्यमस्मिन्नर्थे प्रानामिति भावेनाह पुरुषइति यस्मादंडादसौ विराट् अवशेषेण प्रकाशमानः पुरुषः हि रण्यगर्भ उदतिष्ठुत्पन्न इत्यन्वयः ५४ अस्यांडस्य पृथिव्यं शानां भूयस्त्वं नामांतरं च युक्तमिति भावेनाह ए तदंडमिति तोयाद्यावरणविशेषविशेषित्वाच्च विशेषाभिधानं युक्तमिति भावेनाह क्रमवृद्धेरिति क्रमवृद्धिमेव विशिनष्टि दशोत्तरैरिति ततो बहिर्गुणत्रयेण प्रधानेन मूलप्रकृत्या च आवृतं अंतश्चतुर्दशभुवनलक्ष णैर्विशिष्टत्वाद् विशेषारूपमित्याशयेनाह यत्रेति यत्र यस्मिन्नंडे यं लोकोकितानः पातालादिलोकविस्तारो विशेषित इति शेषः । अयमपि कश्चन विशेषोस्तीत्याह रूपमिति रूपं मूर्तिः प्रतिमासन्निधानविशिष्टत्वात् ५५ इदानीमुदतिष्ठदसौ इत्युक्तं विवृणोति हिरण्यमादिति प्रासादात् प्रेक्षत इति वत् द्वितीयार्थे पंचमी महादेवो देवोत्तमो हरिः सलिलेशयं हिरण्यमांडकोशमुत्थाप्योत्थाप्यतदंतः प्रविश्य स्वस्मादुत्पन्न स्य विराट् पुरुषस्यांडवत् स्थितं शरीरं पुनः समाविश्य यथा सन्निधानविशेषो भवति तथा तः स्थित्वा मुखविवरादिलक्ष गंखमाकाशं निर्विभेदव्यक्तमकरोदित्यन्वयः ५६ ब्रह्मशरीरस्य मुखादिव्याक्तिप्रकारं वाक्त्तानि रभिद्यतेत्यादिना अस्य ब्रह्मणः प्रथमं मुखं निरभिद्यतव्यक्तमभूत् ततो मुखाद्वाणीकारिन्द्रियं तस्माद्वागिन्द्रियात्तदभिमानावाह्नेभूदित्येवमेवोत्तरत्रानुसंधेयं नासेनासापुटे घ्राणो नाम नासिका अध्यात्मा धिदैव

ततस्तेनानुविद्धेभ्यस्तत्त्वेभ्योऽमचेतनम् ॥ उत्थितं पुरुषो यस्मादुदतिष्ठदसौ विराट् ५४ एतदंडविशेषारूपं क्रमवृद्धैर्दशोत्तरैः ॥ तोयादिभिः परिवृतं प्रधानेनावृतं बहिः ॥ यत्र लोकवितानो यं रूपं भगवतो हरेः ५५ हिरण्यमादांडकोशादुत्थाय सलिलेशयात् ॥ तमाविश्य महादेवो बहुधानिर्विभेदखम् ५६ निरभिद्यतास्य प्रथमं मुखं वाणीततो भवत् ॥ वाण्यां वह्निस्थो नासे घ्राणो तः प्राण एतयोः ५७ प्राणाद्वायुरभिद्येतामक्षिणी च क्षुरेतयोः ॥ तस्मात्सूर्योऽन्वभिद्येतां कर्णौ श्रोत्रं ततो दिशः ५८ निर्विभेदविराजस्त्वग्रो मश्मन् प्रादयस्ततः ॥ ततश्चौषधयः पश्चाच्छिन्नं निर्विभेदततः ५९ रेतस्तस्मादाप आसन्निरभिद्यत वै गुदम् ॥ गुदादपानो पानाच्च मृत्युर्लोकमयं करः ६० हस्तौ च निरभिद्येतां बलं ताभ्यां ततः स्वराट् ॥ पादौ च निरभिद्येतां गतिस्ताभ्यां ततो हरिः ६१ नाड्यो स्य निरभिद्यंत ताभ्यो लोहितमाहृतम् ॥ नद्यस्ततः समभवद्गुदं निरभिद्यत ६२ क्षुत्पिपासे ततः स्यातां समुद्रस्तुतयोरभूत् ॥ अथास्य हृदयं भिन्नं हृदयान्मन उत्थितम् ६३ मनसश्चंद्रमाजातो बुद्धिर्बुद्धेर्गिरांपतिः ॥ अहंकारस्ततो रुद्रश्चित्तं चैत्यस्ततो भवत् ६४

भेदेन एकस्य प्राणो वायुरिति नाम द्वयम् ५७ दिशः दिग्देवताः ५८ विराजः ब्रह्मणः ततो रोमादिभ्यः शिश्रालिंगं तत उपस्थेन्द्रियम् ५९ ततो रेतः तस्माद्देतसो गुदशब्दस्तु गोलकेंद्रिययोः पिवाचकः गुदात्पार्थेन्द्रियं ततो पानो मृत्युर्मरणलक्षणः ६० स्वराडिद्रस्ताभ्यां पादाभ्यां गतिर्गतव्यमिन्द्रियं तर्दिन्द्रियाद्विरित्यत्रेदं तात्पर्यं इन्द्रियाद्यज्ञदेवनामाभिमानात् तदंतर्गामी हरिश्च ब्राह्मणां गुष्ठजलपायिनां फलदानार्थत्वेन कृतसन्निधानविशेषत्वाद्विरिति यज्ञनामा तु देशे न्योविज्ञेयः पाददेवता । तमाविष्टो हरिर्नित्यं तमाहुः पाददेवता मिति वचनात् ६१ विरिचशरीराणां द्युत्पात्तिं वाक्त्तानि नाड्यश्चेति आहृतमुत्पन्नं ततो रुधिरात्तत उदरात् ६२ तयोः क्षुत्पिपासयोः अथोदरोत्पत्त्यनंतरं भिन्नं व्यक्तम् ६३ तस्मात् हृदयात् मनोभेदरूपा बुद्धिर्जाता तस्या बुद्धेर्गिरांपतिर्वृहस्पतिर्जात इत्यर्थः ततो हृदयादेव मनोभेदरूपो हंकारो पित्तदभिमानां रुद्रश्च तत एतस्मात् हृदयान्मनोविशेषरूपं चित्तं तच्चित्ताच्चैत्यचित्ताभिमानां विरिचो रूपं तरेणासीत् अत्र चित्ताभिमानित्वेन विष्णुरपि चैत्य इति ग्राह्यं ब्रह्मांतर्गामी णोपि स्वेच्छया तदभिव्यक्तरूपां तरेण सज्जत्वं च युक्तं प्रामाणिकत्वा दुक्तं च चेत्योपि भगवान् विष्णुरंतर्गामी चतुर्मुखात् । स्वेच्छया व्यक्तिमगमस्ततो सौ ब्रह्मजः स्मृत इति । इदं सर्वं स्यात्तस्य मुखं निरभिद्यतेत्याद्ये तरेण्यामुपनिषदुक्तम् ६४

ब्रह्माद्योरेकत्वेनैकस्योत्तमत्वं कथनेऽन्यस्य तदविनाभूतमिति कृत्वा प्राणस्य सर्वचेतनोत्तमत्वं ज्ञापयितुमग्न्यादिदेवानां विवादेन तन्निर्णयप्रकारं वक्ति एतेहीति एतेनाह मुख्यमस्मीत्यादिवाक्यार्थोपि विवृत इति ज्ञातव्यं अस्मिन् ब्रह्मशरीरस्योत्थापने स्वानि गोलकस्थानानि ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ गत्यैवेत्येवकारेण विष्णोर्मुत्थापनाशक्तिर्न विधीयते किंतु ब्रह्माद्योर्बलज्ञापनायैवेति यज्ञांतस्यः स्वयंपादौ विशन्नोत्थापयद्धारिः । शक्तोपि ब्रह्माद्योस्तु बलज्ञस्यैजनादनः । तत्स्थ उत्थापयामास ब्रह्मदेहं विशन् प्रभुरिति वचनात् । अनेन श्रियस्तदुत्तमत्वं तस्याहरेरनेन गुणोत्तमत्वं ध्वनितं । अहं सुषोपितर मस्य मूर्ध्नित्यादेः ७० ७१ ब्रह्मा बृहस्पतिः यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्व एतीति श्रुतेः बृहस्पतिः पुरोगश्च ब्रह्मा च ब्रह्मणस्पतिरिति चाभिधानम् ७२ नन्वेवं तर्हि सलिले पतितं ब्रह्मशरीरमुत्थापकाभावात् किन्न प्रायं भवेदित्याशंक्य वायुना सह निर्गमात् शरीरमपतत् स एव क्षेत्रज्ञो ब्रह्मांतर्यामी वायुब्रह्मभ्यां सह प्रवेशेन शरीरमुत्थापयदित्याह चित्तेनेति । अंशेन सुप्तो ब्रह्मा तु अंशेन निरगात् तथा । स्वदेहाद्वायुसाहे तो विष्णुना च जगत्प्रभुः । तमुत्थापयितुं देवास्तानृतैर्त्रीन्महाबलान् । नाशक्रुवन्नेकसंस्थास्तदस्ते त्वविशंस्त्रयः । उदतिष्ठत् ब्रह्मदेहस्तदा तेषां प्रभावतः । विशेषेण हरेरेव प्रभावेन श्रियः पतेः । चित्ताभेमा न ब्रह्मैव क्षेत्रज्ञस्तद्गतो हरिः । प्राणो वायुरिति प्रोक्तस्तयोरीशो हरिः स्वयमित्यनेन क्षुद्रो पद्मवशं कापीरहते तिसंतोष्टव्यम् ७३ नन्वत्र विष्णोः सर्वोत्तमत्वेन सर्वशक्तिमत्त्वं सम्यक् प्रतीतं बलादाकृष्य प्रवेशयते

एतेह्यभ्युत्थितो देवानैवास्योत्थापनेऽशकन् ॥ पुनराविविशुः स्वानितमुत्थापयितुं क्रमात् ६५ वह्निर्वाचामुखं भेजेनोदतिष्ठत्तदा विराट् ॥ घ्राणेन नासिको वायुर्नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६६ अक्षिणी च क्षुषादित्यो नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ श्रोत्रेण कर्णौ च दिशो नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६७ त्वचरो मभिरोषध्या नोदतिष्ठत्त तो विराट् ॥ रेतसा शिश्रमापस्तु नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६८ गुदं मृत्युरपानेन नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ हस्ता विद्रो बलेनैव नोदतिष्ठत्ततो विराट् ६९ वि ष्णुर्गत्यैव चरणौ नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ नाडी नद्यो लोहितेन नोदतिष्ठत्ततो विराट् ७० क्षुत्तृड्भ्यामुदरं सिंधुर्नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ हृदयं मनसा चंद्रो नोदति ष्टत्ततो विराट् ७१ बुद्ध्या ब्रह्मापि हृदयं नोदतिष्ठत्ततो विराट् ॥ रुद्रो भिमत्यहृदयं नोदतिष्ठत्ततो विराट् ७२ चित्तेन हृदयं चैत्यः क्षेत्रज्ञः प्राविशद्यदा ॥ विराट् न दैवपुरुषः सलिलादुदतिष्ठत् ७३ यथा प्रसुप्तं पुरुषं प्राणैर्द्रियमनो धियः ॥ प्रभवंति विना येन नोत्थापयितुमोजसा ७४ तस्मिन् प्रत्यगात्मानं धिया योगप्र वृत्तया ॥ भक्त्या विरक्त्या ज्ञानेन विविच्य आत्मनि चिंतयेत् ७५ ॥ इति श्रीभागवते तृतीयस्कंधे तत्त्वसमाध्याये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥

प्रकृतिस्थोऽपि पुरुषो नाज्यते प्राकृतैर्गुणैः ॥ अविकारादकर्तृत्वात् त्रिगुणत्वाज्जलार्कवत् १

इत्याशंक्य प्रातीतिको प्राणस्योक्तौ अन्वयव्यातिरेको विष्णोरेवेति विशदयंस्तदुपास्ति विदधाति यथेति अनेन प्रसुप्तं पुरुषं ब्रह्माणं प्राणैर्द्रियमनो धियः प्राणैर्द्रियाद्यभिमानो देवास्तत्तदिदं द्विपार्थं क्रियावत्त्वे नोजसा येन क्षेत्रज्ञेन विनोत्थापयितुं प्रभवंतीदं यथा यथार्थं सत्यं पस्मात्तस्मात्तं सर्वोत्तमं प्रत्यगात्मानं क्षेत्रज्ञं श्रीनारायणमस्मिन् शरीरेन यामित्वेन स्थितं विरक्त्याष्टांगयोगाविपकक्रमाविवृद्धया भक्त्या च जातधि यानिश्च यलक्षणबुद्ध्या जातेन ज्ञानेनात्मनि हृदये चिंतयेदित्यन्वयः ७४ ॥ ७५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विंटीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रोतृप्रवक्तृभेदादुपानिकायात्तात्पर्याति शयजननाय उक्तमेव प्रपंच्यते स्मिन् अध्याये तत्र जीवपरमयोरेकशरीरस्थत्वात् जीववत्तद्वत्तदुःखादिभोगः परस्य कथं न स्यादित्याशंक्य परिहरति प्रकृतिस्थ इति तं वा एतत्पूर्णमाचक्षते पुरुष इति श्रुतेः । पूर् णत्वात्पुरुषो विष्णुः प्रकृतिस्थः जडप्रकृतौ तत्कार्यशरीरेषु अवस्थितोऽपि प्राकृतैः प्रकृतिनिर्मितशरीरगतैः सुखदुःखादिगुणैर्जननादिभिर्नाज्यतेनालिप्यते तत्र हेतुमाह अविकारादिति अविकारात्पण्डि काररहितत्वादकर्तृत्वात्परतंत्रकर्तृत्वरहितत्वात् त्रिगुणत्वात्सत्त्वादिगुणरहितत्वाच्च जलार्कवत् यथा जलगतः सूर्यो जलदोषैः कंपभेदादिभिर्न संबध्यते तथा प्रकृतेऽपि सत्यः १

ननु यदि परमस्वसुखदुःखादिसंबंधो नास्ति तर्हि सुखी दुःखी जातो मृतो दरिद्र इति व्यवहृत्यमाणः कइति तत्राह स एष इति यद्विषयदानंतरातीताध्याये प्रत्यगात्मानमात्मनि चित्तयेदिति प्रकृतः सोऽहमिति प्रत्यक्षसिद्धत्वादेव जीवः प्रकृतेर्गुणेषु सत्त्वादिगुणरचितशरीरेषु अभिविषज्जते शरीरान् जायते तदा तेषां त्रयाणां गुणानां सन्निपातजाताहंकारममकाराभ्यां विमूढात्मा विस्मृतपरमात्मस्वरूपः सन् पराधीनकर्तृत्वमंतरेण स्वतः कर्तृत्वाभावेऽप्यहंकारास्मीत्यभिमान्यते २ तत्फलमाह तेनेति तेनाविद्यमानकर्तृत्वाभिमानेन मनसा शब्दादिपुष्पभंगुरत्वेनानिर्वृतो लुब्धो द्विगोचरानंदराहितोऽपि प्रासंगिकैर्विषयासक्तिजातैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्रयोनिषु देवासुरमनुष्ययोनिषु जातः सुखदुःखलक्षणां संसारपदवीमभ्येतीत्यन्वयः ३ आभिमानिकसंसारानिर्वृतौ किं निमित्तमित्याशङ्क्य विषयाभिध्यानमित्याह अर्थेहीति स्वतः चित्तसुखरूपस्यास्य जीवस्यार्थसुखी दुःखी अहमित्यादिव्यवहारेऽविद्यमाने सत्तारहितेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानिति हेतुर्भविष्येति ध्यायतो विषयान् पुंसः संगस्तेषूपजायत इत्यादि प्रसिद्धिर्हि शब्दआपादयति विषयध्यानसंस्कारपरंपराया बीजाङ्कुरन्यायेनान्योन्यकारणत्वात् स्यानादित्वेन भगवत्प्रसादमंतरेणानुच्छेदादित्यर्थः एतमर्थं निदर्शयति स्वप्नइति यथा जागृदवस्थायां नानाविधपदार्थान् ध्यायतः स्वप्ने गर्दभाद्यारोहणादिनामरणाद्यनर्थागमो न निवर्तते पुरुषं कृष्णं कृष्णदंतं पश्यति स एनहंतीत्यादेरेनेनार्थक्रियाकारित्वात् स्वप्नस्य मिथ्यात्वमपि प्रत्युक्तं यद्वा अर्थेऽबाधितप्रयोजनेऽसत्यपीति ४ अस्य संसारस्य निवृत्त्युपायमाह प्रबुध्यते अज्ञानं सुप्तिशब्दोक्तं स्वप्नश्चैव विपर्यय इति वचनात् स्वप्नसुप्तिभ्यां विपरीतज्ञानाज्ञानाभ्यां विषयाणां सेवया स्यात्सा स्वतो न निवर्तते इति शास्त्रा

स एष यद्विषयप्रकृतेर्गुणेष्वभिविषज्जते ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्तास्मीत्यभिमान्यते २ तेन संसारपदवीमवशोभ्येत्यनिवृत्तः ॥ प्रासंगिकैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्रयोनिषु ३ अर्थेऽह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेनार्थागमोऽथवा ४ प्रबुद्धयस्वप्नसुप्तिभ्यां संस्मरन्नात्मवैशसम् ॥ वैतथ्यं व्यभिचारं च नासौ ध्यायेद्यतो भयम् ५ अत एव शनैश्चित्तं प्रसक्तमसतां पाथि ॥ भक्तियोगेन तत्रिणविरक्त्यात्मवशं नयेत् ६ यमादिभिर्योगपथैरभ्यसञ्छूयान्वितः ॥ मयिभावेन सत्येन मत्कथाश्रवणेन च ७ सर्वभूतसमत्वेन निर्वैरेणाप्रसंगतः ॥ ब्रह्मचर्येण मौनेन स्वधर्मेण महीयसा ८ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो मितभुङ्क्षुनिः ॥ विविक्तशरणः शांतो मैत्रः करुण आत्मवान् ९

युपदेशेन प्रबुध्य प्रकृष्टबोधं प्राप्यात्मवैशसं दुर्विषयसेवयात्मना संस्मरन् असौ पुरुषो विषयाणां वैतथ्यं निष्कृष्टं व्यभिचारमनित्यत्वं च ज्ञात्वा यतो विषयात् भयं संसारलक्षणं स्यात् तत्र ध्यायेन्न संस्मरेदित्यर्थः आत्मसंसृतेरिति पाठे तस्या मिथ्यात्वमनेकांतत्वं च दृश्यमानं संस्मरन् नित्यर्थः ५ मनसि विजिते सर्वविजितं स्यादिति कृत्वा मनोविजयप्रकारं वक्ति अत इति यत एव मनसो विषयेषु संगः संसारहेतुरत एव विषयसंमिनामसतां पाथि प्रसक्तं चित्तं शनैर्हरीतीति त्रिण भक्तियोगेन विषयविरक्त्या चात्मवशं नयेदित्यन्वयः असताममं गलानां विषयाणां पथीति वा ६ मनसः स्ववशानपनयेव नालं किंतु यमादिसाधनसामग्र्या समुत्पन्नेनापरोक्षज्ञानेनानावृत्तिलक्षणं श्रीनारायणप्राप्तिः स्यादित्याह यमादिभिरिति अम्यसन्मणवमिति शेषः सत्येन भूतहितवर्चनेन ७ सर्वभूतसमत्वेन सर्वाभ्यामिणो मम पूर्णत्वादिज्ञानेन तत्तद्वस्तु योग्यतानु कूलदर्शनेन वा निर्वैरेण वैष्णवद्वेषराहित्येनाप्रसंगतः विषयरागिभिः सह संलापादिप्रसंगराहित्येन मौनेन उपासनेन स्वधर्मेण स्वाविहितवर्णाभिमर्शानुष्ठानेन ८ यदृच्छयोपलब्धेन दैवतः प्राप्तधनेन संतुष्टो लुब्धुर्दिमान् शांतः भदेकनिष्ठः सतामापदं मित्वा ज्ञात्वा त्रायत इति मित्रं सानुद्विष्य स्यात्समैत्रः मित्रादिदेवताभिश्च इति वा करुणो मित्रोदासीनेषु सत्सु रुपावान्वशीकृतमनाः ९

पुत्राद्यनुबंधसाहितेस्मिन् देहेऽसदाग्रहं मदीयंत दीयमिति भेदज्ञानमकुर्वन् प्रकृतेः पुरुषस्य दृष्टतत्त्वेन यथावत् ज्ञानस्वरूपेण ज्ञानेन १० निवृत्तबुद्धयवस्थानः निवृत्तबुद्धेरवस्थानं निद्रादि लक्षणं यस्य स तथा
दूरीभूतमन्यदर्शनं शब्दादिविषयज्ञानं दुःशास्त्रं वा यस्य स तथा चक्षुषा कर्मिवात्मनाऽबाह्यातः करणेनाविभिन्नस्वरूपातः करणेन आत्मानं स्वस्वरूपं उपलभ्य हृष्टा द्रष्टव्यज्ञानादिभाषातः देवतानां च स्वस्व
रूपं दृष्ट्वा तत्प्रसादादात्मानं स्वांतर्यामिणं च एकादुरुपादगेव ज्ञानमेव यस्य स तथा ११ प्रारब्धक्षये सति मुक्तलिंगः समुत्पद्यते लिंगशरीरः देवयानेन विरिंचलोक्तमुपागम्यासति ब्रह्मप्रलयेऽनेन हृष्टद्वारेणा विरि
चंप्रविश्य तेन सह सत्प्राण आभासः प्रतिबिंबो यस्य तद्ब्रह्म प्रतिपद्यते इत्यन्वयः शेषस्य प्रतिबिंबास्तु देवाः शेषश्च ब्रह्मणः । स परब्रह्मणश्चैव ते स्वविचित्रदर्शकाः । ततः स्वविचित्रद्वारेण परमात्मप्रदर्शनाभि
त्यनेन सर्वोप्युक्तार्थो ज्ञायते सदाभासं विशिनाष्टि सतो बंधुमिति पितृत्वादिना सतः प्राणस्य बंधुभूतं सतो बंधुमसति निरविंदन्नित्यादेः सर्वरूपेषु पूर्णगुणत्वादिना समं चक्षुः सर्वज्ञं सर्वेषु पुक्तामुक्तमपंचेषु
मणिषु सूत्रमिव धारकत्वेनानुस्यूतं प्रोतमद्वयमसमाधिकम् १२ मुख्यप्राणादिप्रतिबिंबस्या बिंबभूतपरमात्मप्रदर्शकत्वमुक्तं तत्र प्रतिबिंबानां बिंबप्रदर्शकत्वप्रकारः कथमित्यत आह यथेति गगनतलवर्तिनः
सूर्यस्याभासो जले भवति जलस्यापिकदाचित्स्थले भित्त्यादौ भवत्येवं स्थिते यथा रथलस्थेन भित्त्यादिगतेनाभासेन जलस्थ आभासो दृश्यते ज्ञायते यथा पथा च जलस्थेन स्वाभासेन प्रतिबिंबेनादिविस्थितः सूर्यः
बिंबभूतो वगम्यते एवं वा योजनाभेदः जलस्थ आभासः स्थलस्थेन जले प्रतिबिंबितं मुखं तीरस्थ पुरुषमुखमेतादृश लक्षणमित्यथा ज्ञापयति यथा जलस्थेन स्वाभासेन प्रतिबिंबेनादिविस्थितः सूर्यो दृश्यते ज

सानुबंधे च देहेस्मिन्नकुर्वन्नसदाग्रहम् ॥ ज्ञानेन दृष्टतत्त्वेन प्रकृतेः पुरुषस्य च १० निवृत्तबुद्धयवस्थानो दूरीभूतान्यदर्शनः ॥ उपलभ्यात्मनात्मानं चक्षुषे वा
कर्ममात्मदृक् ११ मुक्तलिंगः सदाभासमसति प्रतिपद्यते ॥ सतो बंधुं समं चक्षुः सर्वानुस्यूतमद्वयम् १२ यथा जलस्थ आभासः स्थलस्थेनावदृश्यते ॥ स्वाभा
सेन यथा सूर्यो जलस्थेनदिविस्थितः १३ एवं त्रिवृदहंकारो भूतेंद्रियमनोगुणैः ॥ स्वाभासैर्लक्षितो नेन सदाभासेन सत्यदृक् १४ भूतसूक्ष्मेंद्रियमनो बुद्ध्या
दिष्विह निद्रया ॥ लीनेषु सत्सु यस्तत्र विनिद्रो निरहंक्रियः १५ मन्यमानस्तदात्मानमनष्टो नष्टवन्मृषा ॥ नष्टे हंकरणे द्रष्टानष्टवित्तइवातुरः १६ एवं प्रत्य
वमृश्यासावात्मानं प्रतिपद्यते ॥ साहंकारस्य द्रव्यस्य यो वस्थानमनुग्रहः १७

लेखितसूर्यमंडलं योऽस्मिन् स्थितं बिंबभूतं सवितुर्मंडलमवगमयति १३ एवं तथा त्रिवृद्वैकारिकतैजसतामसाहंकाराभिमानां शेषः स्वाभासे स्वप्रतिबिंबैः भूतेंद्रियमनोगुणैराभिमानिभिरिन्द्रादिदेवैर्ल
क्षितो भवत्यनेन शेषारूपेण प्रतिबिंबेन सत्ब्रह्मालक्षितस्तेन दाभासेन चतुर्मुखारूपप्रतिबिंबेन सत्यदृक् यथा रथानीश्रीनारायणो लक्षितो भवति १४ ननु स्वतः सत्यदृक्त्वेऽप्याभासेनास्या सत्यदृक्त्वमभ्युपेयं
अन्यथा स्वतो संगस्य संबंधाभावेन लक्षणानुपपत्तिस्तदनुपपत्तावु कार्यानुपपत्तिरित्यत आह भूतसूक्ष्मेति इह संसारे भूतसूक्ष्मेंद्रियमनो बुद्ध्यादिषु लीनेषु निद्रयानष्टवृत्तिषु सत्सु अतिसुप्तेषु यो विनिद्रः
उत्फुल्लोचनः सत्यदृक् अनेन कदाप्यस्य ब्रह्मणोऽज्ञानासंभवो दर्शितोऽत उक्तानुपपत्तिः प्रेक्षावतां हृदि पदं न धत्ते १५ परमात्मस्थितं निद्राप्यजीवस्थितिमाह मन्यमान इति योऽनष्टोऽपि मनो धर्मग्रहं
करणेन नष्टस्यात्मानं नष्टवन्मृषा मन्यमानः कदातदा सुप्तावस्थायानष्टवित्तइवातुरो द्रष्टा जीव इत्यन्वयः अनेन कदाप्यविनष्टद्रष्टृत्वं परस्य लक्षणमितरस्य तदन्यथेति वैलक्षण्यमुपयोरुक्तम् १६ जीवपरयोर्वै
लक्ष्यज्ञानस्य फलमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण ब्रह्मादिजीवराशेः परस्य हरजीवा द्वैलक्षण्यं प्रत्यवमृश्य युक्त्या लोच्य निश्चित्या सावुपासको जीवः । साहंकारस्य द्रव्यस्य यो वस्थानं स्थितिहेतुरनुग्रहश्च स ताव
तीतिदानेनानुगृह्णातीति ज्ञातः तमात्मानं विष्णुं प्रतिपद्यत इत्यन्वयः एकस्यैव परब्रह्मणो वस्थाद्वयमत्रोच्यते ननु वैलक्षण्यं निश्चायकप्रमाणाभावादित्येयमाशंका नित्यदृक् परमात्मा सौमृतवद्योना किंचन ।
जानाति जीवः स ज्ञेयः परमात्मा तदाश्रय इत्यनेन निश्चायकेन परिहर्तव्या १७

जीवपरपोर्मेदज्ञानमेवप्रकृतिबंधमोक्षकारणं श्रुत्वा देवहूतिस्तदर्थमाक्षिपति पुरुषंप्रकृतिरित्यादिना त्रिगुणात्मिकाप्रकृतिः पुरुषिपापपुण्यलक्षणानिकर्माणि सनंतं भजंतं वनषणसंभक्तावितिधातुः कर्हि चित्कदापिनविमुंचति तत्रहेतुरन्योन्येति अनयोः प्रकृतिपुरुषयोरित्यत्वादविनाशित्वादन्योन्यापाश्रयत्वाच्चशरीरं विना पुरुषस्य चेष्टाभावात्पुरुषमंतरेणाचेतनत्वेन प्रकृतेरपीतरेतरोपकारित्वाच्च १८ तत्र दृष्टांतमाह यथेति भूमेस्तद्गुणस्य गंधस्य च व्यतिरेकतोभावः विनाभावो नास्ति अपामित्यनेनैव व्याख्यातं बुद्धेः प्रकृतेः परस्य जीवस्य तथापृथक्भावो नास्ति १९ इतोपि प्रकृतिबंधमोक्षो न घटत इत्याह अकर्तुरिति अकर्तुः स्वार्तं न्येण कर्तुमशक्तस्य पुरुषस्यायं संसारबंधो यदाश्रयः यः प्रकृतिगुणसमुदाय आश्रयो यस्य बंधस्य स यदाश्रयः तेषु प्रकृतेर्गुणेषु सत्सु पुरुषस्यातः गुणेभ्यः कैवल्यं मोक्षलक्षणं कथं न कथमपीत्यन्वयः प्रकृतिगुणानिवृत्त्या तत्कृतसंसारबंधानिवृत्तिरित्यर्थः २० वैलक्षण्यज्ञानेन बंधो निवर्तत इति अनेन मयाऽयं प्रश्नोपि परिहृतो न निवर्तित इति सत्त्वादिति भवतो वचनश्रवणात्तत्त्वावमर्शेन तत्त्वालोचनेनोत्पन्नं प्रकृतिबंधं भयं स कृत्स्नवृत्तं भयनिमित्तस्य बाह्यांतःकरणस्यानिवृत्तत्वात्पुनः संशयद्वयं भयं प्रत्यवतिष्ठते प्रत्यवस्थानं करोति नापसरतीत्यर्थः २१ प्रकृतावपसृतायां तद्गुणाः स्वत एवापसरंतीति भावेतत्तन्निवृत्तिरप्यसंक्षुब्धफलस्वधर्मादिना स्यादिति पूर्वोक्तमेव तत्परिहारत्वेनाह अनिमित्तप्रवृत्तेनेति अनिमित्तेन फलाभिसंधिराहित्येन प्रवृत्तेन निरंतरमनुष्ठितेनात एवामलात्मनातिशुद्धस्वरूपेणाचिरं श्रुत्या

देवहूतिरुवाच ॥ पुरुषंप्रकृतिर्बद्धविविमुंचतिकर्हिचित् ॥ अन्योन्यापाश्रयत्वाच्चनित्यत्वादनयोः प्रभो १८ यथा गंधस्य भूमेऽश्वनभावो व्यतिरेकतः ॥ अपारसस्य च यथा तथा बुद्धेः परस्य च १९ अकर्तुः कर्मबंधोऽयं पुरुषस्य यदाश्रयः ॥ गुणेषु सत्सु प्रकृतेः कैवल्यं तेष्वतः कथम् २० सकृत्तत्त्वावमर्शेन निवृत्तं भयमुल्बणम् ॥ निमित्तस्यानिवृत्तत्वात्पुनः प्रत्यवतिष्ठते २१ श्रीभगवानुवाच ॥ अनिमित्तप्रवृत्तेन स्वधर्मेणामलात्मना ॥ तीव्रयामपि भक्त्या च श्रुतिसंभृतया चिरम् २२ ज्ञानेन दृष्टतत्त्वेन वैराग्येण बलीयसा ॥ तपोयुक्तेन योगेन तीव्रेणात्मसमाधिना २३ प्रकृतिः पुरुषस्यैव दह्यमाना त्वहर्निशम् ॥ तिरोभावि त्रीश न कैरग्रेयो निरिवारणिः २४ मुक्तभोगापरित्यक्ता दृष्टदोषाचनित्यशः ॥ नेश्वरस्याशुभंधतेस्वेमहिमि स्थितस्य च २५ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बह्वनर्थकत्वं ॥ स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते २६ एवं विदिततत्त्वस्य प्रकृतिर्मयि मानसम् ॥ गुंजतो नापकुरुते आत्मारामस्य कर्हिचित् २७

वेदांतशास्त्रश्रवणेन संभृतया संपादितया २२ दृष्टतत्त्वेनापरोक्षीकृतविष्णवादिदेवतास्वरूपेण योगेनाष्टांगयोगेनात्मसमाधिना मनस एकाग्रता लक्षणेन ध्यानेन एव मुक्तसाधनसामग्रीसंपन्नज्ञानाग्निनाहर्निशं दह्यमाना पुरुषस्य प्रकृतिः शनैः स्तिरोभवित्रीनां शं गं त्रीस्यादित्यन्वयः योनिरुत्पत्तिस्थानमग्रेर्ज्वालयेति शेषः गंधरसयोः पृथिवीजलसमेतत्वेन यावत्द्रव्यभावित्वसंभवेऽपि प्रकृतिपुरुषयोर्द्रव्यत्वेन तदभावात्संयोगमात्रसंबंधलक्षणस्यानालक्षणविभागोपपत्तेर्विशमस्त्वदुक्तो दृष्टांतः शिवो तनायाग्न्यग्निदृष्टांतकथनम् अन्यथा तदुपपादनं व्यर्थं स्यादिति २१ २४ समूलसमुत्सृष्टायाः प्रकृतेर्भयं पुनरागतचोरादिवन्नास्तीत्याह मुक्तभोगेति मुक्तभोगत्वं नित्यशो दृष्टदोषत्वं परित्यागहेतुः स्वेमहिमि ज्ञानानंदात्मके अच्छेद्याभेद्याच्छेद्यादित्वरूपमाहात्म्ये स्थितस्यापरोक्षीकृतस्वाविवर्गवत्प्रसादादीश्वरस्य समर्थस्याशुभंदुःख उन्नयनं संसारभयं न घटत इत्यन्वयः २५ एतदेव तद्दृष्टांतं विवृणोति यथाहीति अप्रतिबुद्धस्य निद्रितस्य प्रस्वापो निद्राबह्वनर्थकत्वं व्याघ्रादिनिमित्तभयजनकः स्यात् प्रतिबुद्धस्य निद्रापातस्थितस्य जाग्रतः २६ दृष्टांतार्थदार्ष्टीतिके योजयति एवमिति विदितमपरोक्षितं नामादिमदंतं देवतानां तत्त्वं निजं रूपं येन सततं तस्य २७

इदानीमनुष्ठीयमानश्रेयःसाधनफलंवाक्ति यदैवमिति यदैवमुक्तप्रकारेणबहुजन्मनाकालेनाध्यात्मरतःस्वोत्तममारभ्यमदंततच्चेपुरतस्तदितरत्रानित्यत्वेनासारत्वेनाब्रह्मभुवनात्सत्यलोकपर्यंतंजातवै
राग्योभूत्वामुनिर्मिरंतरमदुपासनाशीलोमद्भक्तोभूयसामत्प्रसादेनप्रतिबुद्धार्थोऽपरोक्षीकृतनामादिमदंतविषयोऽतएवस्वदृशास्वरूपज्ञानेनच्छिन्नसंशयोनिश्चिततत्त्वः स्वसंस्थानंस्वरूपावस्थानंमदाश्रयं
कैवल्यारूपंनिःश्रेयसंपुरुषार्थमंजसाप्राप्नोति तंविशिनष्टि यद्वत्वेति योगीलिङ्गशरीरविनिर्गमेयद्रुत्वानविवर्तततादृशंपुरुषार्थमित्यर्थः २८ २९ ३० प्राप्नोतीतिहांजसाधीरःस्वदृशाच्छिन्नसंशयः ॥ यद्वत्त्वानविवर्ततयोगीलिङ्गविनिर्गमे ३० यदानयोगोपचितासुचेतोमायासुसिद्धस्यविष
ह यदानेति यदैवसाधनसिद्धस्ययोगोपचितासुअष्टांगयोगप्राप्तासुमायासुअणिमादिबिभूतिषुबुद्धिर्नविषज्जते अनुभवानीतिनविलंबते अथतदायत्रयस्यांगतौमृत्योरंतकस्यहासःपुनरावृत्तिलक्षणोन
स्यात् आत्यंतिकीगतिर्मुक्तिलक्षणास्यादित्यन्वयः नान्योहेतुर्यासांतास्तथातासामप्यहमेवाश्रयइत्यर्थः तास्वनेनाणिमाचैश्वर्यमनुभूयपश्चान्मुक्तावाप्तेर्मद्भक्तिर्निष्फलेतिध्वनितम् ३१ ॥ इतिश्रीभाग
वतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ कपिलोभगवानेवंतावद्विरक्तस्यभगवद्रक्तिसंपन्नस्यपरमात्मोपासनयाजनितज्ञानेनस्वरूपाविर्भावलक्षणंकैवल्यंभवतीत्युक्तं

यदैवमध्यात्मरतःकालेनबहुजन्मना ॥ सर्वत्रजातवैराग्यआब्रह्मभुवनान्मुनिः २८ मद्भक्तःप्रतिबुद्धार्थोमत्प्रसादेनभूयसा ॥ निःश्रेयसंस्वसंस्थानंकैवल्यारूपंमदाश्रयम् २९ प्राप्नोतीहांजसाधीरःस्वदृशाच्छिन्नसंशयः ॥ यद्वत्त्वानविवर्ततयोगीलिङ्गविनिर्गमे ३० यदानयोगोपचितासुचेतोमायासुसिद्धस्यविष
ज्जतेच ॥ अनन्यहेतुष्वथमेगतिःस्यादात्यंतिकीयत्रनमृत्युहासः ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेकापिलेयेष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ योगस्यलक्षणंवक्ष्येसबीजस्यनृपात्मजे ॥ मनोयेनैवविधिनाप्रपन्नंयातिसत्पथम् १ स्वधर्माचरणंशक्त्याविधर्माच्चनिवर्तनम् ॥
देवलब्धेनसंतोषआत्मविच्चरणार्चनम् २ ग्राम्यधर्मनिवृत्तिश्चमोक्षधर्मरतिस्तथा ॥ मितमेध्याशनंशश्वद्विविक्तक्षेत्रसेवनम् ३ अहिंसासत्यमस्तेयंयाव
दर्थपरिग्रहः ॥ ब्रह्मचर्यतपःशौचंस्वाध्यायःपुरुषार्चनम् ४

इदानींतस्यज्ञानस्यसाधनभूताष्टांगयोगप्रकारंवक्ष्यामीतिप्रतिजानीते योगस्येत्यादिना बीजंविष्णुस्तेनसहितस्यवैष्णवस्येत्यर्थः योगस्यलक्षणंवक्ष्येऽस्मिन्नध्यायइत्यन्वयः । सबीजोवैष्णवोयोगो
निबीजस्त्वन्यदेवतः । बीजंविष्णुर्हिजगतःशाखाद्याअन्यदेवताइति । सदितिब्रह्मेतिश्रुतेः । सतोब्रह्मणःपंथानंयातीत्यतश्चयोगस्यविष्णुविषयत्वंज्ञायते १ योगस्तुज्ञानसाधनमेवतस्यकिंसाधनमितितत्राह
स्वधर्माचरणमित्यारभ्यसमाधानंतथात्मनइत्यंतेनग्रंथेन विधर्माच्चनिवर्तनंधर्मवदवभासमानानांचशास्त्रानिषिद्धानांपंचविधधर्मादीनांत्यागः संतोषोलंबुद्धिः दैवंस्वादृष्टेरेकोभगवान्तदनुग्रहतःप्राप्ते
नात्मविदांब्रह्मज्ञानिनांश्रीपादार्चनम् २ ग्राम्यधर्मोविषयसेवाततोनिवृत्तिःप्रवृत्तिधर्मत्यागोवामोक्षधर्मरतिर्निवृत्तिधर्मसेवा । शश्वन्मितस्य सव्यंजनस्याशनस्यार्थमुदकस्यनृतीयंवायोःसंचरणार्थंचतुर्थ
मवशेषेदित्येवंपरिमितस्यमेध्यस्यशास्त्रविहितस्यान्नस्यादनं विविक्तोहरिस्तस्यक्षेत्रसेवनम् ३ अहिंसाशास्त्रानिषिद्धाहंसावर्जनंसत्यमिथ्यावावर्जनंभूतहितकथनंवा अस्तेयंस्वाम्यननुज्ञातस्यवृणाग्र
स्याप्यग्रहणंयावताशरीरावस्थितिर्भवतितावत्परिमाणोर्थोयावदर्थस्तस्यपरिग्रहःस्वीकारोयावदर्थपरिग्रहः अष्टांगब्रह्मचर्यं स्मरणंकीर्तनंकेलिःप्रेक्षणंगुह्यभाषणम् । संकेतोध्यवसायश्चक्रियानिर्वृत्तेरेवच
। एतन्मैथुनमष्टांगमवदंतिमनीषिणः । विपरीतंब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणम् । तपउपवासादितत्त्वपर्यालोचनंवा शौचंब्राह्मभ्यंतरशुद्धिःस्वाध्यायोब्रह्मपज्ञः पुरुषस्यश्रीनारायणस्यवैदिकतांत्रिकाचर्चनम् ४

सदाप्राणान्नजयः वैष्णवसिद्धांतादचलनं स्थैर्यं विषयप्यात्मावष्टभनं धैर्यं वा प्राणायामैः प्राणानां जयः श्रोत्रादीन्द्रियाणां शब्दादिविषयेभ्यो मनसा हृदि स्थितं हारिप्रत्याहारं नामैन्द्रियस्थापनं प्रत्याहारः ५ स्वस्मिन्विष्णोर्धिष्ण्यानां पदादिस्थानानां मेकदेशे एकैकावयवे मनसा प्राणस्य वृत्तेर्धारणं वैकुण्ठस्थहरेर्लीलायाः स्रष्टृत्वादिरूपायाः अभिध्यानं निरंतरस्मरणं तथात्मनो मनसः समाधानमप्रयत्नेन हरीं स्थातिः तदुक्तं समाधिरप्रयत्नेन मनसः संस्थितिर्भवेदिति ६ स्वधर्माचरणानुक्तस्य प्रयोगप्रकारमाह एतैरिति असद्विषयसंगेन दुष्टमतएवास्तपथं बुर्मागवर्तिमनः ७ योगे इति कर्तव्यतामाह शुचावित्यादिना योगमभ्यसेदित्यन्वयः ८ प्रतिकूलेन रेचकादिक्रमेण ९ प्राणायामादिफलमाह मनश्च विरजं रजोगुणरहितं एतदेव सोदाहरणमाह वाय्वग्निभ्यामिति १० प्राणायामैरिति रागादिदोषान् किल्बिषान् जन्मांतरसंचितपापानि दुर्जनसंसर्गावाप्तदुरितानि अनीश्वरानैश्वर्यविरोधिनः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणान् ११ मनसि विरजसित्तिकर्तव्यमाह यदा मनश्च यदा मनो विरजं स्यात्तदा भगवतो हरेः काष्ठां पृ

मौनं सदासनस्थैर्यं प्राणानां च जयः शनैः ॥ प्रत्याहारश्चैन्द्रियाणां विषयान् मनसा हृदि ५ स्वधिष्ण्यानां मेकदेशे मनसा प्राणधारणम् ॥ वैकुण्ठलीलाभिध्यानं समाधानं तथात्मनः ६ एतैरन्यैश्च पथिभिर्मनो दुष्टमस्तपथम् ॥ बुद्ध्या युंजीत शनैर्जितप्राणो ह्यतन्द्रितः ७ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य विजितासन आसनम् ॥ तस्मिन् स्वस्तिकमासीनः ऋजुकायः समभ्यसेत् ८ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः ॥ प्रतिकूलेन वाचित्तं तथा स्थितमचंचलम् ९ मनोचिरात्स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः ॥ वाय्वग्निभ्यां यथालोहं ध्मातं त्यजति वैमलम् १० प्राणायामैर्देहे दोषान्धारणाभिश्च किल्बिषान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ११ यदा मनः स्वं विरजं योगेन सुसमाहितम् ॥ काष्ठां भगवतो ध्यायेत्स्वनासाग्रावलोकनः १२ प्रसन्नवदनां भोजपद्मगर्भारुणेश्च णम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामं शंखचक्रगदाधरम् १३ लसत्पंकजकिंजल्कपीतकौशेयवाससम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभामुक्तकंधरम् १४ मत्ताद्वि रेफाकुलयापरीतं वनमालया ॥ परार्ध्यहारवलयकिरीटांगदनूपुरम् १५ कांचीगुणोल्लसच्छ्रोणिं हृदयां भोजविष्टरम् ॥ दर्शनीयतमं शांतं मनो नयननंदनम् १६ अपीच्य दर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ संतं वयसि कैशोरे भक्तानुग्रहकातरम् १७ कीर्तयतीर्थयशसं पुण्यश्लोकयशस्करम् ॥ ध्यायेद्देवं समग्रां गं यावन्न च्यवते मनः १८ स्थितं ब्रजंतमासीनं शयानं वा गुहाशयम् ॥ प्रेक्षणीये हितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा १९

र्णामूर्तिध्यायेत् नासाग्रेणावलोकनं निरीक्षणं यस्य स तथा १२ काष्ठोत्कर्षेसीम्नि दिशीति अभिधानात्काष्ठाशब्दस्य अनेकार्थत्वाद्ब्रवि विवक्षितः कइत्याशंक्य सर्वगुणोत्कृष्टं भगवद्रूपं विवक्षितमितितत्स्वरूपं वाक्ति प्रसन्नवदनेति १३ लसतः पंकजस्य किंजल्कं केसरस्तद्वत्पीतं कौशेयं वासो यस्य स तथातं श्रीवत्सो वक्षसि यस्य स तथातं भ्राजता कौस्तुभेनामुक्तावदा कंधरा यस्य स तथातम् मत्ताद्वि रेफैर्भुजैरा कुलया व्याप्तया परार्ध्यान्पनर्धयेत्वेन श्रेष्ठानिहारश्च वलयश्च किरीटांगदं च नूपुरं च परार्ध्यहारवलयकिरीटांगदं नूपुराणि यस्य स तथातम् १५ कांचीगुणेनो ल्लसंती श्रोणी यस्य स तथातं भक्तानां हृदयां भोजमेव विष्टरं यस्य स तथातम् १६ अपीच्य दर्शनं प्राप्तोऽष्टशतवर्षवृद्ध्यमानं स्वतः कैशोरे वयसि सिद्धादशवर्षलक्षणे संतं वर्तमानम् १७ कीर्तयतीर्थयशसं पुण्यश्लोकाः ब्रह्मादयस्तेषां स्रष्टृत्वादिना यशः करोतीति पुण्यश्लोकयशस्करस्तं मनो यावन्न च्यवते न चलति सर्वा गंध्यानसक्तं यथा स्यात्तथा ध्यायेदित्यर्थः १८ हृदयगुहायां शेत इति गुहाशयं प्रेक्षणीयमीहितं चेष्टितं यस्य स तथातम् १९

एवंसमग्रांगध्यानमुक्त्वा तदशक्तौ एकैकांगध्यानप्रकारमाह तस्मिन्निति तस्मिन्हरौ समग्रांगे लब्धपदं प्राप्तास्पदं सर्वावयवसंस्थितं सर्वावयवव्याप्यस्थितं चित्तं विलोक्य भगवतः सर्वावयवसंस्मरणाश-
 क्तावेकत्रांगे एकस्मिन्नवयवे पादमारभ्योत्तमांगपर्यन्ते चित्तं संयुज्यादित्यन्वयः । सर्वस्मर्तुमशक्तः सन्नेकांगं वितयेद्बुद्धिं वितवचनात् २० नन्वत्रपृथक्पृथक् अवयवस्थितं चित्तमेकत्रैक्येन भावनायां संयुज्यात् न त्वैकै-
 कावयवव्याप्यं विधीयते ऽशक्तस्येत्याशंक्यैकैकांगध्यानविधानादुक्तं युक्तमिति भावेन तद्विशिनष्टि संचितयेदित्यादिना उत्तुंगान्युन्नतानि रक्तानि विलसन्ति न स्वान्युत्तुंगरक्तविलसन्नस्वानितान्येव चक्रवालं चंद्र-
 मंडलं तस्य ज्योत्स्नाभिराहतो निर्दलितो महतां योगिनां हृदयांधकारो ऽज्ञानारूपो येन तत्तथोक्तं न स्वानां चक्रवालमावलिस्तस्य ज्योत्स्नाभिरिव निर्मलाभिर्दीप्तिभिर्वा २१ यस्य चरणारविंदस्पर्शौ चात्प्रज्ञा-
 लनलक्षणाग्निः सृतासरित्प्रवरांगंगा तस्या उदकेन तीर्थेन पावनेन मूर्ध्नि धिघृतेनाधिगतजटाबंधधृतेन शिवो महादेवः शिवोति शयितपुण्यभाजनीभूतोभूत् ध्यातुः पुरुषस्य मनसि वर्तमानं यच्छ मलं पापं तदेव शैलः
 पर्वतस्तस्य विदारणाय नितरां सृष्टं ब्रह्म वज्रमिव वज्रं लुप्तोपमा तच्चरणारविंदं ध्यायेदित्यन्वयः २२ जंघांतं तु चरणारविंदं तं भूतं जानुनी ऊर्वो रतं भूते इति भावेनो रूपं अस्ति माह ऊरु इति हरेरु रूपं ध्यायेदित्यन्वयः सुपर्णो
 गरुडस्तस्य भुजयोरध्वपरिस्कंधे ओजसां बलानां निधी ओजो वष्टं बलपोरित्यभिधानं स्वतसिकाकुसुमं प्रोत्फुल्लकल्पकुसुमं तद्गवभासो योस्तौ तथोक्तौ हे अंब हरेर्नितं बंध्यायेदित्यन्वयः व्यालं विचापप्रदां

तस्मिं लब्धपदं चित्तं सर्वावयवसंस्थितम् ॥ विलक्ष्यैकत्र संयुज्यादंगे भगवतो मुनिः २० संचितयेद्भगवतश्चरणारविंदं वज्रांकुशध्वजसरोरुहलांछनाढ्यम्
 ॥ उत्तुंगरक्तविलसन्नखचक्रवालज्योत्स्नाभिराहतमहद्बृहदयांधकारम् २१ यच्छौचनिःसृतसरित्प्रवरोदकेन तीर्थेन मूर्ध्नि धिघृतेन शिवः शिवोभूत् ॥ ध्यातु-
 र्मनःशमलशैलानि सृष्टवज्रंध्यायेच्चिरं भगवतश्चरणारविंदम् २२ ऊरुसुपर्णभुजयोरधिशोभमानावो जो निधी स्वतसिकाकुसुमावभासौ ॥ व्यालं विपीतवर-
 वाससि वर्तमानकांची कलापपरिरंभि नितंबमंब २३ नाभिं हृदं भुवनकोशगुहोदरस्थं यत्रात्मयोनिधिषणाखिललोकपद्मम् ॥ व्यूढं हरिन्मणिमुषःस्तनयो-
 रमुष्यध्यायेद्द्वयं विततहारमयूखगौरम् २४ वक्षोधिवासमृषभस्य महाविभूतेः पुंसां मनोनयननिर्वृतिमादधानम् ॥ कंठं च कौस्तुभमणेरधिभूषणार्थं कुर्या-
 न्मनस्य खिललोकनमस्कृतस्य २५ बाहूंश्च मंदरगिरेः परिवर्तनेन निर्णिक बाहुवलया न धिलोकपालान् ॥ संचितयेद्दशशतारमसह्यतेजःशंखं च तत्करस-
 रोरुहराजहंसम् २६

तंचवर्णेन पीतं चवरं च यद्वासस्तद्व्यालं विपीतवरवासस्तत्र वर्तमानो यः कांची कलापः सप्तगुणितरसनाभूषणं तस्य परिरंभो स्यास्तीति तदंतर्गतं वर्तमान इत्यर्थः २३ हरेर्नाभिं हृदं ध्यायेदित्यन्वयः निम्नत्वद्योतनाय
 लोकपद्मजन्महेतुत्वाच्च हृदमिति चतुर्दशभुवनानां कोशो गृहं भुवनकोशो ब्रह्मांडं तत्तु गृह्यति ग्रस्ततीति भुवनकोशगुहं तदुदरं जठरं तत्र स्थितं यद्वा भुवनकोशनिगणगुहास्थानीयोदरे तिष्ठतीति यद्वा भुवन-
 कोशगुहोदे ब्रह्मांडगर्भोदके रत्वा स्थितं यत्र यस्मिन्नाभिहृदे आत्मयोने श्रुतं मुखस्य धिषणं धिष्यं चाखिललोकात्मकं च पद्ममात्मयोनिधिषणाखिललोकपद्मं व्यूढं मुत्पन्नामित्यर्थः हरिन्मणिमुषः हरिन्मणिर्द्वि-
 नीलरत्नं तस्य प्रभां मुष्णतो ऽमुष्यहरेः स्तनयोर्द्वयंध्यायेत् विततस्य विस्तृतस्य हारस्य मयूखेन गौरमातिथवलम् २४ स्मर्तृणां पुंसां मनोनयनानां निर्वृतिमानंदमादधानमुत्पादयंतं महाविभूतेः कस्या अविश-
 सस्यानमृषभस्य हरेर्वक्षोभनसि कुर्यादित्यन्वयः । कौस्तुभमणेरधिकं भूषणमेवार्थः प्रयोजनं यस्य तथातं कंठं वमनसि कुर्यात् अखिललोकनमस्कृतत्वाद्दृष्टव्यं युक्तम् २५ हरेर्बाहूश्च दशशतारं च शंखं च तत्तथोक्तं शूगा-
 सहस्रोऽनुमशक्यं तेजोवीर्यस्य तत्तथोक्तं तस्य हरेः करा एव सरोरुहानि पद्मानि तेषु राजहंसमववर्तमानम् २६

भगवतोदयितां कौमोदकीं गदाहरेः । कंठे मालामयलंभाणि च स्मरेतेत्यन्वयः । कथं भूतां गदां अराति योदैत्या एव भटास्तेषां शोणितं रुधिरमेव कर्दमस्तेनादिग्धां रूपावेतां । अरातीनां भटानां वदत्यभिधानात् । कथं भूतां मालां मधुव्रतानां नित्यसुखानां भृंगायितानां भक्तानां वदत्याः समूहास्तेषां स्तुतिलक्षणया गिरोपघुष्टां शब्दायमानां । कथं भूतं माणं चैत्यस्य चित्ताभिमानिनश्चतुर्मुखस्य तत्त्वं स्वरूपं । ब्रह्मा चित्ताभिमानेन चैत्यस्तत्रियमादरिः । स च ब्रह्माहरेः कंठे कौस्तुभत्वेन भासत इति वचनात् २७ भगवतो वदनारविंदं संचितं येदित्यन्वयः । किं विशिष्टस्य इह जगते सत्सु भूतपेषु अनुकंपितया धिया द्रवभूतचित्तपाशहतिमूर्तिराकारविशेषेन स तथा तस्य वदनारविंदस्य चितनीयत्वे गुणानाह । यदिति यद्वदनारविंदं विस्फुरती किंचित्संचलती मकरकुंडले विस्फुरन्मकरकुंडले तयोर्वलिगतेन नृत्तेन विद्योतिता वमलौचकपोलौयस्मिस्तत्तथा उदारो निर्दुष्टो हासो यस्मिस्तत्तथा २८ यच्च श्रीनिकेतनं परममंगलायतनं यच्च सौरभ्यलोलैरलिभिः परितः सेव्यमानं यस्य स्वयास्वरूपभूतया भूत्या भ्रिया सेवितं साक्षाच्छ्रीस्तुहरेरूपमिदिरातुतदाश्रयादिति वचनात् पत्नीभूतायाः श्रीत्वं भगवदाश्रयादित्यतः स्वयंत्युक्तं यच्च कुटिलावक्राः कुंतलाललाटारं नृत्त्यंतः केशविशेषास्तेषां वृंदेन समूहेन जुष्टं संवृतं किंचाजनेत्रं पद्मदलसदृशनेत्रं ध्यायेदित्यन्वयः कीदृशं मीनद्वयस्यायामत्वपृथुमध्यत्वतनूभयभागत्वे तत्त्वादिलक्षणां श्रियं कांतिविशेषमाधिक्षिपत् धिक्कुर्वत् किंच मनोमयं ध्यातुं संकल्पनात्मकं उल्लसंती भूर्यस्य तत्तथोक्तं अतद्वितो निरालस्य इत्यनेन ध्या

कौमोदकीं भगवतोदयितां स्मरेतदिग्धामरातिभटशोणितकर्दमेन ॥ मालां मधुव्रतवरूथगिरोपघुष्टां चैत्यस्य तत्त्वममलं मणिमस्य कंठे २७ भूत्यानुकंपितधियेह गृहीतमूर्तेः संचितयेद्भगवतो वदनारविंदम् ॥ यद्विस्फुरन्मकरकुंडलवलिगतेन विद्योतिता मलकपोलमुदारहासम् २८ यच्छ्रीनिकेतमलिभिः परितेव्यमानं भूत्यास्वयाकुटिलकुंतलवृंदजुष्टम् ॥ मीनद्वयश्रियमाधिक्षिपदजनेत्रं ध्यायेन्मनोमयमतंद्रित उल्लसद् २९ तस्यावलोकमधिकं कृपयातिघोरतापत्रयोपशमनाय निस्पृष्टमक्ष्णोः ॥ सिग्धास्मितानुगुणितं विपुलप्रसादं ध्यायेच्चिरं विततभावनया गुहायाम् ३० हासं हरेरवनताखिललोकतीव्रशोकाश्रुसागरविशोषणमत्युदारम् ॥ संमोहनाय रचितं निजमाययास्य भूमंडलं मनुसुते मकरध्वजस्य ३१ ध्यानाय नरहसितद्वहलाधरोष्ठभासारुणायिततनुद्विजकुंदपंक्ति ॥ ध्यायेत्स्वहृत्कुहरकेवसितस्य विष्णोर्भक्त्यार्द्रयार्पितमनानपृथग्दिदृक्षेत् ३२

नस्यानिरंतरं कर्तव्यत्वं सूचयति २९ हृदयगुहायां निहितस्य हरेरवलोकं विततभावनया पूर्णभक्त्या चिरं ध्यायेदित्यन्वयः । कटाक्षनिरीक्षणं विंशतिषु अधिकमिति अधिकं कृपयानन्यसाध्यकार्यसाधनपटीयस्याकरुणयाऽतिघोरस्य तापत्रयस्याध्यात्मिकादिलक्षणस्योपशमनाय विनाशाय निवरांसृष्टं निर्मितम् । किंचित्स्निग्धेन स्मितेनानुगुणितं सांद्रीकृतम् विपुलः पुष्कलः प्रसादः प्रसन्नतायस्य स तथा तम् ३० हरेर्हासं मंदस्मितं ध्यायेदित्यन्वयः । कीदृशमवनतस्याखिललोकस्य यस्तीव्रस्तेषु लक्षणैः शोकस्तापत्रयोद्भूतस्तन्निमित्तान्यश्रुणिपानितेषां सागरः समुद्रस्तं विशेषेण शोषयतीत्यवनताखिललोकतीव्रशोकाश्रुसागरविशोषणस्तं अत्युदारमनुग्रहाभिप्रायम् किंच हेमनुसुते निजमाययास्वेच्छयामकरध्वजस्य कामस्य संमोहनाय रचितं भस्महरेर्भूमंडलं चितयेदित्यन्वयः ३१ एवमेकैकावयवध्यानानायासाच्चित्तस्थसमग्रावयवविशिष्टवपुर्ध्यानं निर्दिशति ध्यानाय नमिति रहस्येकांते स्थित्वा स्वहृत्कुहरके निजहृदयगुहायामवसितस्य निश्चितावस्थानस्यावेष्णोस्तद्व्यानाय नमेकैकावयवध्यानास्पदं वपुर्ध्यायेदित्यन्वयः । किं विशिष्टं बहुलासांद्रयाधरोष्ठभासारुणायितारक्तवर्द्धमानाश्रिते तनवः सूक्ष्माश्रिते द्विजादं वा एव कुंदकुंदमलानितेषां पंक्तिर्यस्मिन् तत्तथोक्तं ध्यातुरितिकर्तव्यतामाह भक्त्योति आर्द्रपाशे हलक्षणजलक्षिप्याभक्त्या यस्मिन्नेवार्पितमनाः स्थिरीकृतचित्तपवं ध्यायंस्तदेव दिदृक्षेत् द्रष्टुमिच्छेत् पृथक्तादितरन्मुक्तिदातृत्वेन न चितयेदित्यन्वयः ३२

एवंध्यामाहृतस्यसत्फलं वक्ति एवंहराविति एवमुक्तप्रकारेण हरौ भगवति प्रतिलब्धोभावो मनो यस्य स तथा द्रवदृढयस्तस्मिन्नेकस्मिन्नेवाद्रोयमानहृदयउत्कृष्टौपुलकप्रमोदौ रोमांचहर्षौ यस्य स तथा औत्कंठेचना विभूतयो बाष्पकलयांशुधारयामुहुरर्धमान आर्द्रां क्रियमाणः पुमान् यच्चित्तवाडिशं लक्ष्यं प्रति प्रापुंक्त तच्चित्तवाडिशमपिशनकैर्वियुक्ते चित्परिचयात्स्ववशस्त्वेन विशिष्टं योजयति अप्रयत्नेन ध्याना नंतरं तमाधि करोति ३३ प्राकृतान्तःकरणेन ह्रेमगवदितरस्मरणत्वागेन निरायाससमाधिफलमप्रयत्नेन पद्धि र्व्यानंतफलं ब्रूते मुक्ताश्रयमिति यथार्चिर्दीपस्तैलवर्त्यभावे सहसा नश्यति तथा या र्हेयदास्वचित्तं स्वरूपा चिति जीवचेतन्येतैतन्मयमित्यर्थः मनो निर्विषयशब्दादिविषयेभ्यो निर्गत्य मुक्ताश्रयं नित्यमुक्तभगवद्विषयं भवति तदानिर्वाणमृच्छति स्वाचित्तादभिमानेन स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानं जहाति अत्रास्यामवस्थायां पुरुष उपासको जीव आत्मानं परमात्मानमेकं सर्वोत्तमं व्यवधानं स्वस्य च तस्य च माया लक्षणमिति राहित्येन अनुवीक्षते करतलमलकवदपरोक्षी करोति पादौ द्वादिद्रष्टव्यं सर्वतत्पश्यतीत्यर्थः । अतो परोक्षज्ञानं तत्फलमिति प्रतिबंधकसंसारसद्भावे कथं स्वविवादिदर्शनमत्राह प्रतिनिवृत्तेति प्रतिनिवृत्तौ गुणप्रवाहः संसारधर्मो यस्मात्स तथोक्तः यदा बाह्यमनो निर्वाणं विनाशमृच्छति यथार्चिर्दीपज्वाला तैलाद्यभावे तदा स्वचित्तं स्वरूपचेतन्यं स्वरूपांतःकरणं निर्वाणं परमानंदमाप्नोति यथा स्तिमिततैलपात्रे स्थितो मनुष्याद्यभावे दीपो ज्वलनाख्यानं दमाप्नोति ततः किमत्राह आत्मानमिति अत्र ज्वलनदीपवदंतःकरणे विजृम्भमाणे सति घटादिपदार्थमिव एकं प्रधानमव्यवधानं स्वरूपाच्छादकमाया व्यवधानरहितमात्मानं स्वरूपं स्वस्य प्रियतमं परमात्मानं चानुसृष्ट्यादिलक्षणवत्तया रक्षते इति वा योजनाभेदः ३४ जीवन्मुक्तपवस्थामाह सो

एवंहरौ भगवति प्रतिलब्धभावो भक्त्या द्रवदृढय उत्पुलकप्रमोदः ॥ औत्कंठ्य बाष्पकलयां मुहुरर्धमानस्तच्चापि चित्तवाडिशं शनकैर्वियुक्ते ३३ मुक्ताश्रयं हि निर्विषयं स्वचित्तं निर्वाणमृच्छति मनः सहसा यथार्चिः ॥ आत्मानमत्र पुरुषो व्यवधानमेकमन्वीक्षते प्रतिनिवृत्तगुणप्रवाहः ३४ सोप्येतया चरमयामन सो निवृत्त्या तस्मिन्महिम्न्यवसितः सुखदुःखबाह्ये ॥ हेतुत्वमप्यसति कर्तारि दुःखयोर्न स्वात्मन्विधत्त उपलब्धपरात्मकाष्ठः ३५ देहंतु तं न चरमां स्थितमुज्झितं वा सिद्धो विपश्यति यतो ध्यगमत्स्वरूपम् ॥ देवादुपेतमथ देववशादपेतं वा सो यथापरि कृतं मदिरामदांधः ३६ देहोपि देववशागः खलुकर्मयावत्स्वारं भक्तं प्रतिसमीक्षत एव सासुः ॥ तं संप्रपंचमाधिरूढसमाधियोगः स्वप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवत्सः ३७

पीतिश्लोकद्वयेन स जीवन्मुक्तोपि भगवंतमपरोक्षं पश्यन्नेतयामन सो निवृत्त्या बाह्यांतःकरणविनाशलक्षणया पुरा योज्ञानेनावृत्तः पश्चाद्ब्रह्मज्ञानेन प्रकाशितस्तस्मिन्महिम्नि स्वरूपज्ञानानंदलक्षणेऽवसितो हं निर्दोषज्ञानानंददिखूपो भगवदधीनोऽस्मीति निश्चितः स्वात्मन्स्वात्मनि दुःखयोर्दुर्नामो दुःखस्य स्वनाम्नः सुखस्य हेतुत्वं विधत्तेऽभिमानं न करोति । दुर्दुःखमिति विज्ञेयं संसृज्यं च तयो र्यतः । प्रदाता परमो विष्णुस्तस्मादुःखदनामवानिति वचनात्सुखदुःखयोर्वा कर्तारि बाह्यांतःकरणेऽसति नाशंगते । ननु मनसो निवृत्तौ सुषुप्तावपि संभवादुःखाभिमानाभावविशेषवचनं कथमित्यत उक्तं चरमयेति चरमया संसारावसानजा तथा ३५ एवमपरोक्षज्ञानिनो देहपोषणादौ प्रयत्नोपि नास्ति सच्चिदानंदं तत्कनारायणसंदर्शनमुधा समुद्रममत्वादित्याह देहं त्विति येन देहेन स्वयं सिद्धो भूत्स सिद्धस्तं चरमं देहं न विपश्यति मदीयोपमिति नाभि मन्यते किं तु कपालमुक्तनारिकेलफलवद्देहात्मनो विविक्तत्वाद्धरिमेव श्यति अनेन यतो ध्यगमत्स्वरूपमिति विवृतं अनभिमानप्रकारमाह स्थितमिति स्वप्नेणालक्षणगुह्यत्वात् स्थितं तदभावादुज्झितं पतितमिति तत्रोदाहरणमाह यथा मदिरापानेनोत्पन्नमदेनांधः पुमान् देवादुपेतं देववशादपेतं परि कृतं परि वृतं शासिनजानाति तयेत्यर्थः ३६ एवंविधस्य ज्ञानिनो देहस्तु ज्ञानोदयसमय एव पतत्पुत्तकैचित्कालं प्रतीक्षत इति संशये प्रारब्धकर्मक्षय एव देहपातसमय इत्याशयेनाह देहोपीति यावत्स्वारं भक्तं कर्मतावदेहोपि सासुः संच्रियः प्रतीक्षते तस्मिन्स्वारं भक्तीनेऽधिकरूढसमाधियोगः प्रापसमाधियोगफलः संप्रपंचमिद्विधादिप्रपंचसहितं देहं पुनर्न भजते तद्रक्षणादौ न प्रपतते इत्यर्थः कथमिव प्रतिबुद्धवत्पथास्वप्नादुत्थितः स्वप्नं स्वप्नं देहं पुनर्न भजते तथेति ३७

देहएवसर्वेषामहंगच्छामीति तिष्ठामीत्यात्मत्वेनाभिमतायतस्तस्मात्तदभजनंमरणएवभवतीतिदेहात्मत्वमतनिरासायाह पथेति यथापुत्रादेरात्मत्वेनाभिमत्तान्मर्त्योमरणशीलोदेहःपृथक्प्रतीयते तथापुत्रो जीव आत्मत्वेनाभिमतादेहाद्विन्नइत्यन्वयः अपिपदेनदेहात्मवादस्यानिदितत्वंसूचयति रेतोधातुवटकणिकेत्यादिवाक्यात् २८ इदानींजीवपरमात्मनोरपिभेदएवेत्याह यथोल्लुकादिति यथात्मत्वेनाभिमतादुल्लुकादेस्तदाहकोमिः पृथङ्मतः ३९ तथाभूतेंद्रियांतःकरणात्पंचभूतदर्शेंद्रियमनोभ्यःप्रधानात्प्रकृतेःजीवसंज्ञितात्संसारिणश्चद्रष्टासर्वज्ञोब्रह्मसंज्ञितआत्मापरमात्माभगवान्पृथगेवेत्यन्वयः ४० भिक्षेषुजीवेषुस्थितस्यपरमात्मनउपास्तिप्रकारंकथयति सर्वभूतेष्विति सर्वभूतेष्वंतर्यामित्वेनात्मानंहरिमीक्षेतसर्वभूतान्यात्मनिहरावाधारत्वनेक्षेतकिंचानन्यभावेनसर्वीतर्यामिरूपाण्यभेदेनेक्षेत अभेदेनेत्युक्तिविहायानन्यभावेनेतिवचनमनर्थहेतुत्वात्तद्रूपाणामन्यत्वभावनासंस्थानकार्येतिद्योतनाय किंच भूतेष्वपिजीवेष्वपितदात्मतांतस्यहेररादानादिकर्तृताचेक्षेत अनेनानुग्राहानुग्राहकत्वद्योतनेन जीवपरमात्मनोर्भेदःपारमार्थिकइत्युक्तंभगवतिआदानकर्तृत्वंभूतविषयेनस्वविषयेनित्यतृत्वात् ४१ अधिष्ठानवैलक्षण्यादधिष्ठातृरूपाणांवैलक्षण्यंनशंकनीयामितिइममर्थसदृष्टांतसमर्थयते स्वयोनिष्विति यथैकंज्योतिरग्न्याख्यंस्वयोन्येषुकारणेषुकाष्ठेषुयोनीनांदाहूणांगुणवैषम्यादाद्विशुष्कत्वादिवैलक्षण्यात् नानाविधलक्षणमिवप्रतीयतेतथाप्रकृतौप्रकृतिकार्येजगतीस्थितात्माहारिःविलक्षणइवप्रतीयते कचिद्बहुसामर्थ्याभिव्यक्तिमान्कापिअल्पसामर्थ्याभिव्यक्तिमानित्यादिद्वयेण ४२ मथितार्थमाह तस्मादिति यस्मात्सर्वस्मादन्यःश्रीनारायणःतस्मात्स्वांस्वा

यथापुत्राच्चवित्ताच्चपृथङ्मर्त्यःप्रतीयते ॥ अप्यात्मत्वेनाभिमतादेहादेःपुरुषस्तथा ३८ यथोल्लुकाद्विस्फुलिगाद्ब्रह्माद्यापिस्वसंभवात् ॥ अप्यात्मत्वेनाभिमतादाहकोमिःपृथङ्मतः ३९ भूतेंद्रियांतःकरणात्प्रधानाजीवसंज्ञितात् ॥ आत्मातथापृथक्द्रष्टाभगवान्ब्रह्मसंज्ञितः ४० सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षेतानन्यभावेनभूतेषुचतदात्मताम् ४१ स्वयोनिषुयथाज्योतिरेकंनानाप्रतीयते ॥ योनीनांगुणवैषम्यात्तथात्माप्रकृतौस्थितः ४२ तस्मादिमांस्वांप्रकृतिर्देवीसदसदात्मिकाम् ॥ दुर्विभाव्यांपराभाव्यस्वरूपेणावतिष्ठते ४३ अन्वयव्यतिरेकाच्चसाक्ष्यात्माव्यभिचारिणः ॥ वैतथ्यंव्यभिचारंचनिद्रांतेस्यानुचितयेत् ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ देवहूतिरुवाच ॥ लक्षणंमहदादीनांप्रकृतेःपुरुषस्यच ॥ स्वरूपंलक्ष्यतेऽमीषांयेनतत्पारमार्थिकम् १

धीनांजडप्रकृतिर्देवीकार्यरूपेणद्योतमानांतदभिमानिर्नादेवींचित्प्रकृतिचसदसदात्मिकाकार्यकारणव्यापिर्नोदुर्विभाव्यांब्रह्मादिभिरपिनिरूपयितुमशक्यांपराभाव्यातिक्रम्यतदुत्तमत्वेनैवस्थित्वानिरस्तसाम्यातिशयेनसर्वदोषविवर्जितेनसर्वगुणपूर्णैनात्रिकालेष्वेकप्रकारेणस्वरूपेणावतिष्ठतइत्यन्वयः तदुक्तं सर्वभूतस्थमीशोजेतारंप्रकृतेरपि । अविशेषंसदैवैकंचित्तयन्प्रविमुच्यतइति ४३ सिंहावलोकन्यायेनोपासकस्येत्थंभावांतरंक्ति अन्वयेति अन्यदेशेन्यरहितदेशेन्यकालेन्यरहितकालेचसत्त्वलक्षणादन्वयव्यतिरेकात्सिद्धोयश्चसाक्षादीक्षतइतिसाक्षी नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतइतिश्रुतेःआत्मापञ्चांग्रतियदादत्तइत्यादेःसर्वव्यापीपरमात्मोतिपल्लुक्षणंतल्लक्षणंव्यभिचारिणः अनित्यस्यास्यप्रपंचस्यवैतथ्यानिष्प्रयोजनत्वंव्यभिचारमनित्यत्वंचनिद्रांतेब्राह्मेमूर्तत्वापाचितपेदेतद्विरप्रसादजनकमितिशेषइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायाभेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ एवंप्रावृज्ज्ञानान्मोक्षोन्नानंचाष्टांगयोगेनमावेततयाभगवदुपासनयाजायतइत्याभिहितं अधुनाभक्तिपोगस्यतारतम्यमभिधीयतेस्मिन्नध्यायेतत्प्रसर्जायतुंसामान्यतोज्ञातमपिविविच्यज्ञातुंमहदादिलक्षणंपृच्छतिदेवहूतिर्लक्षणमित्यादिना येनलक्षणेनामीषांमहदादीनांपरमार्थिकंस्वरूपंलक्ष्यतेज्ञायते १

वक्तव्यार्थेनियममाह यथेति यथासांख्येषूक्तं तथा कथितं महदादिलक्षणज्ञानं पुरुषार्थोपयोगि स्यादिति शेषः अन्यशास्त्रोक्तं किं न स्यादिति तत्राह यन्मूलमिति यत्सांख्यमूलं तल्लक्षणं प्रचक्षते प्राज्ञा इति शेषः तल्लक्षणं मम ब्रूहीत्यन्वयः यद्वा यथा यथा वत्सांख्येषूक्तं तथा कथितं मे ब्रूहीत्यन्वयः सांख्यमूलत्वाल्लक्षणस्येत्यर्थमिति उक्तमपीममर्थविस्तरेण ब्रूहीत्याह भक्तियोगस्येति मार्गप्रकारं २ न केवलं भक्तियोगमार्गेणालैराग्याभावे तस्य चंचलत्वसंभवादतो विरक्तिप्रताभाव्यमतस्तत्प्रकारोपिवक्तव्य इत्याह विराग इति पुरुषः सर्वतो विरागो विगत रागो भवेदिति येना तो जीवलोकस्य गर्भवासादिलक्षणा विविधाः कर्मसंसृतीर्ममाचक्ष्वेत्यन्वयः यद्वा येन संसृतीनां ज्ञानेन विरागो भवेत्तादृग्ज्ञानोत्पत्तिमाचक्ष्वेति ३ कालस्वरूपज्ञानमपि पुरुषार्थोपयोगीति तद्विषयप्रश्नं करोति कालस्येति जनाः यद्वेतो र्यस्य कालनाम्रस्तव भयनिमित्तात् कुशलं कुर्वति परेषामुत्तमानां सकाशादपि परस्योत्तमस्य च ते तव ईश्वररूपस्यैश्वर्यमूर्तेः कालस्य स्वरूपमाचक्ष्वेत्यन्वयः वताद्भुतं स्त्रीत्वादिदंबोद्भुतमशक्यं तथापि तत्प्रसादाच्छ्रुता स्यामिति त्वामंत्रयामि वतत्वाभंत्रणेद्भुत इति पादवः ४ ऋषिदेवादिष्वेकं प्रत्ययं प्रश्नः किं न स्यात्किमिति मां प्रतीत्याशंक्य तस्य तादृशप्रश्नवचनप्रभुत्वाभावादिह लोके तव ज्ञानप्रवर्तनायावतीर्णत्वाच्च त्वमेव समर्थ इति भावेनाह लोकस्येति लुक्प्रकाश इति धातोः प्रकाशो ज्ञानं लोकस्य परमात्मज्ञानप्राप्तिर्योग्यस्य जनस्य संसारान्मुमुक्षोरित्यर्थः हिताय योगभास्करः ज्ञानयोगादित्यस्त्वमाविरासीः किल लोके वेदादि वार्ता

यथासांख्येषु कथितं यन्मूलं तत्प्रचक्षते ॥ भक्तियोगस्य मे मार्गे ब्रूहि विस्तरशः प्रभो २ विरागो येन पुरुषो भगवन् सर्वतो भवेत् ॥ आचक्ष्व जीवलोकस्य विविधाः कर्मसंसृतीः ३ कालस्येश्वररूपस्य परेषां च परस्य ते ॥ स्वरूपं वत कुर्वति यद्वेतोः कुशलं जनाः ४ लोकस्य मिथ्याभिमतं रचक्षुषाश्चिरं प्रसुप्तस्य तमस्य नाश्रये ॥ श्रान्तस्य कर्मस्वनुविद्वयाधिया त्वमाविरासीः किल योगभास्करः ५ मैत्रेय उवाच ॥ इति मातुर्वचः श्रुत्वा प्रतियोग्यं महामुनिः ॥ आबभाषे कुरु श्रेष्ठ प्रीतस्तां करुणादितः ६ श्रीमगवानुवाच ॥ भक्तियोगो बहुविधो मार्गैर्भाभिनिभाव्यते ॥ स्वभावगुणमार्गेण पुंसां भावो विभिद्यते ७ अभिसंधाय यो हिंसां दंभं मात्सर्यमेव च ॥ संरंभीभिन्नदृग्भावं मयि कुर्यात्स तामसः ८ विषयानभिसंधाय यशैश्वर्यमेव च ॥ अर्चादावर्चयेद्यो मां पृथग्भावः सराजसः ९

अन्यस्येदं क्लृप्तामर्थ्याभावादिदं संभावितं च वार्तासंभावयोः किलेति च अवतारसाफल्यमेवोपपादयति अचक्षुष इत्यादिना प्रत्यक्षतो दृश्यमानत्वाच्च भुर्हीनत्ववचनं न्याह तमिवेत्यत उक्तं चिरं प्रसुप्तस्येति अनाश्रयेऽपारेतमस्य विद्यालक्षणेऽनादित एव प्रसुप्तस्य शयानस्य तत्फलमाह मिथ्याभिमतं रिति बोधकाभावादन्यथा ज्ञानिनो देहाद्यभिमानित्वादेतत्फलमाह श्रान्तस्येति कर्मसुपुण्यपापलक्षणेऽनुविद्वयानुरक्तयाधिया श्रान्तस्यानवस्थितो रिति ५ मातुर्वचः श्रुत्वा कपिलेन भगवता किमुत्तरं प्रत्यूवे इतीतरबोधं परिहरति मैत्रेय इति अर्दगता विती धातोः करुणामर्दितो गतः अनेन कर्षणैव वक्तव्यत्वे कारणमित्यसूचि ६ पुरुषार्थसाधनेषु भक्तियोगस्य प्राधान्यादत्र प्रथमतस्तत्प्रकारं निरूपयति भक्तियोग इति भाभिनि सौंदर्यादिगुणपूर्णे मन्मातः शास्त्रमार्गेर्भाव्यते निरूप्यते बाहुविध्ये निमित्तमाह स्वभावेति तामसादिस्वभावोद्बोधकसत्त्वादिगुणभेदेन भावो भक्तिर्विभिद्यते तामसादिभेदेन नानाभवतीत्यर्थः ७ बाहुविध्यं दर्शयति अभिसंधायेति । यो हिंसां रोपद्रवदंभं धर्मध्वजवृत्तिमात्सर्यं चाभिसंधाय मनसि कृत्वा हरिभक्तेषु संरंभी गूढद्वेषो भिन्नदृक् स्वयथार्थदर्शी मयि भावं कुर्यात्स तामस भक्त इत्युच्यत इत्यन्वयः ८ शब्दादिविषयान् विधुष्यामं पशश्छत्रचामराद्यैश्वर्यवामनसाभिधाय संकल्प्य योर्चादौ मतिमादौ मामर्चयेत् स पृथक्भावस्तद्रूपाणां भेददर्शी अर्चादि विषयानां तेषां रूपाणां भेदं पश्यन् राजसो भक्तः ९

यः कर्मनिर्हारपक्षपमुद्दिश्यमायजेत् परस्मिन्सर्वोत्तमेमायितददर्पणं कर्मार्थं चोद्दिश्ययजेत् पृथग्विहितत्वात् न भेदं कर्तव्यमिति वा मायजेदपृथग्भावः मद्रूपाणामभेददर्शात् सात्विको भक्तः राजससात्वि
कयोर्भेदे पृथगपृथग्भावो वेव निमित्तं न त्वर्थादावर्चनमज्ञस्य विहितत्वात् ज्ञस्य गुणहेतुत्वात् तदुक्तं अज्ञोर्चये देवा र्चायामन्यथा दोषवान् भवेत् । ज्ञस्त्वर्चयेन्नुगुणवानन्यथा दोषवान् भवेत् १० नि
गुणभक्तिलक्षणं वक्ति मद्रुणेतियथा बुधौ गंगां भसो गतिरविच्छिन्ना तथा मद्रुणश्रवणमात्रेण यस्य सर्वगुणा श्रये सर्वगुणानामाश्रये निषेवणं यस्मिन्स तथा सर्वगुणमूर्तिरित्यर्थः तस्मिन्मपि मनोगतिरविच्छिन्ना
निरंतरा ११ तेन क्रियमाणस्य निगुणस्य भक्तियोगस्य लक्षणमुदाहृतं हीत्यन्वयः आत्यंतिकभक्तिरूपं ब्रूते अहेतुकीति १२ साष्टिसमानैश्वर्यं १३ तद्रक्तिफलमाह येनेति येनात्यंतिकभ
क्तियोगेन त्रिगुणान् त्रिलिङ्गशरीरैर्द्रियाणि अतिव्रज्याति क्रम्य संत्यज्येत्यर्थः मद्रावायचिदानंददेहेन मयि सत्तायै औचित्यस्थित्यै उपपद्यते योग्यो भवतीत्यर्थः १४ एतादृशभक्त्युत्पत्तौ किं साधनमत
आह निषेवितेनेति निषेवितेनानिमित्तेन निष्कामेन निरंतरा सेवितेन अनिमित्तइति पाठे यथा फलाभिसंधिरहितो भवति तथा निषेवितेनेत्यर्थः अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयतेत्यादिवेदाविहितेन स्वधर्मेण क्रि
यायोगेन भगवत्पूजालक्षणयोगेन कर्मयोगेन वानातिहिंसेण प्राण्युपद्रवराहितेन १५ मद्रिष्यदर्शनस्पर्शपूजास्तुत्यभिबंदनैः ॥ भूतेषु मद्रावनया सत्येना
संगमेन च १६ महतां बहुमानेन हीनानामनुकंपया ॥ भैरव्याचैवात्मतुल्येषु यमेनानियमेन च १७ आध्यात्मिकानुश्रवणावामसंकीर्तनाच्च मे ॥ आर्ज
वैनार्यसंगेन निरहंक्रियया तथा १८ मद्रर्मेणापियह्येतैः परिसंशुद्धाशयः ॥ पुरुषस्यांजसाभ्येति श्रुतमात्रगुणं हि माम् १९ यथावातरयोप्राणमावृत्ते गं
धआशयात् ॥ एवं योगरतं चेत् आत्मानमविकारियत् २०

हितेन वचसाऽसंगमेन दुर्जनसंगराहित्येन १६ महतां स्वोत्तमानां बहुमानेनार्चनेन हीनानां स्वाधमानामनुकंपया तुल्येषु स्वसमेषु भैरव्यामित्रभावेन ज्ञात्वा तद्रक्षणभावेनेत्यर्थः १७ आध्यात्मिकानुश्रव
णाद्वेदांतशास्त्रश्रवणात् आर्जवेनाऽवक्रबुद्धित्वेनार्याणां पंडितानां संगमेन निरहंक्रियया देहादावहंममतावर्जनेन १८ मद्रर्मेणोर्ध्वपुंद्वादिधारणादिना स्वधर्माद्यनुष्ठानफलमाह यहीति पुरुष
स्योपासकस्य यद्विषदाकथितैरेतैः धर्मादिभिरनुष्ठितैः अंतकरणमाशयः पारितः शुद्धः स्यात्तदांजसाकालक्षेपमंतरेण श्रुतमात्रगुणं केवलं गुणा एव श्रुतानदोषाय स्येति श्रुतमात्रगुणस्तमंजसात् तं मांभ्येती
त्यन्वयः गुणाः श्रुताः सविरुद्धाश्च देवइत्यादिवाक्यं हि शब्दगृहीतं १९ परिशुद्धाशयस्य हरौ मनः प्रसादप्रकारं वक्ति यथेति यथाऽऽशयात्पुष्पादागत्य वातरयोवात एव यो यस्य सतया गंधो घ्राणमावृ
त्ते आवृणोति वशीकरोति एवमुक्तसाधनारूपयोगेन हरौ रतं पदाविकारविषयविकाररहितं तच्चेत् आत्मानं हरिप्रसादाभिमुखं करोतीत्यन्वयः अनेन निगुणभक्तियोगवनात्यंतिकभक्तियोगवान् भूत्वा परमा
त्मापरोक्षवान् भवतीत्युक्तम् २०

एवंविधैर्योगिमिःकुत्रध्येयइतितत्राह अहंसर्वेष्विति भूतानांजीवानामादानादिकर्तृत्वाद्भूतात्मातर्प्यामित्वेनध्येयइतिभावः तामसराजसभक्तयोरधमत्वेकारणमेकोक्त्याह तमिति सर्वेष्वेतदित्यनुवर्तते
योहंसर्वभूतेष्ववस्थितस्तंमामवज्ञायमर्त्यस्तामसोराजसश्चाचीयामर्चयाविडंबनंकुरुतइति परमादत्तस्तामसोराजसश्चायमित्यर्थः २१ एतदेवविवृणोति योमामिति मस्मनीत्युक्त्यातामसार्त्तिकचिदुत्तम
त्वमवबोद्धव्यं मंत्रावृत्त्याफलसंभवात् २२ तामसस्यनोक्तिकफलमित्याह द्विषतइति परकायेमाद्विषतइत्यस्यविवरणंभिन्नदर्शिनइति शांतिर्नाममात्रेष्ठा भूतेषुगैष्णवेषुबद्धवैरस्य २३ मत्प्रतीत्यभावा
दर्चाविडंबनत्वंस्पष्टमाह अहमिति भूतग्रामेभूतसमूहेस्थितंमामवमंतुंशीलमस्यास्तीतिभूतग्रामावमानितस्य २४ तर्ह्यर्चादिपूजाविधायकशास्त्रंव्यर्थमिति तत्राह अर्चादाविति आदिशब्दात्स्थंडिले
स्वकर्मकृद्विहितंकुर्वन्निषिद्धंपरित्यजन्स्वहृदिस्थितंदेवदत्तादिसर्वभूतेष्ववस्थितंमामभेदतोनवेद सर्वभूतांतर्प्यामिरूपेषुभेददर्शनस्यानर्थफलत्वमिति च २५ अंतर्प्यामिरूपाणिभिन्नानिपश्यतीतिभि
न्नवृत्त्वमित्याह आत्मनश्चेति यथात्मनःस्वस्यहृदिस्थितंपरस्पददेवदत्तादेर्हृदिगतमंतरेणभेदेनयुक्तमुदरंब्रह्मकरोति स्वतस्त्वाभिन्नंब्रह्मभिन्नंपश्यतीत्यन्वयःउदरंब्रह्मेतिश्रुतेः उदरमंतरंकुरुतइतिअंतर्प्यामि
रूपाणिभिन्नानिपश्यतीतिभिन्नवृत्तस्यमृत्युःसंसाराखण्डुर्जनमारयिताश्रीनृसिंहःस्वरूपीउल्लबणंभयंनित्यदुःखलक्षणमंधंतमोविद्यत्तइत्यन्वयः २६ उक्तार्थोपसंहारमुखेनसर्वांतर्प्यामिपूजाप्रकारंवाक्ति अं

अहंसर्वेषुभूतेषुभूतात्मावस्थितःसदा ॥ तमवज्ञायमांमर्त्यःकुरुतेर्चाविडंबनम् २१ योमांसर्वेषुभूतेषुसंतमात्मानमीश्वरम् ॥ हित्वाचींभजतेमौढ्याद्
स्मन्येवजुहोतिसः २२ द्विषतःपरकायेमांमानिनोभिन्नदर्शिनः ॥ भूतेषुबद्धवैरस्यनमनःशांतिमृच्छति २३ अहमुच्चावचैर्द्रव्यैःक्रिययोत्पन्नयानवे २
नैवतृप्येऽर्चितोर्चायांभूतग्रामावमानिनः २४ अर्चादावर्चयेत्तावदीश्वरंमांस्वकर्मकृत् ॥ यावन्नवेदस्वहृदिसर्वभूतेष्ववस्थितम् २५ आत्मनश्चपरस्या
पियःकरोत्यंतरोदरम् ॥ तस्यभिन्नदृशोमृत्युर्विधत्तेभयमुल्लबणम् २६ अथमांसर्वभूतेषुभूतात्मानंकृतालयम् ॥ अर्हयेद्दानमानाभ्यांमैत्र्याऽभिन्नेनचक्षु
षा २७ जीवाःश्रेष्ठाश्चजीवानांततःप्राणभृतःशुभे ॥ ततःसचित्ताःप्रवरास्ततश्चैन्द्रियवृत्तयः २८ अत्रापिस्पर्शवेदिभ्यःप्रवरारसवेदिनः ॥ तेभ्योगंववि
दःश्रेष्ठास्ततःशब्दविदोवराः २९

येति अंतर्प्यामिरूपाणिभिन्नत्वज्ञानमनर्थकमिति यस्मादथतस्मात्सर्वेषुभूतेषुकृतालयंहरंतर्प्यामिरूपंभूतात्मानंमांद्रव्यादिदानमानाभ्यांमैत्र्यास्वस्मादयमेवममार्हःसुहृदितिभावेननिमित्तेनाभिन्नेनचक्षु
षाअभेददर्शनादेवदर्चयेदित्यर्थः २७ हरेरंतर्प्यामिरूपाणांतत्रतत्रसन्निधानविशेषात्तत्त्वत्वाच्चेतनानांतारतम्यंतज्ज्ञानंचपुरुषार्थसाधनमितिचोतयंस्तत्तारतम्यंवाकि जीवाइत्यादिनासंसाराव
स्थायीव्यत्ययेपिपशुवृक्षादिभेदनस्थितानांजीवानांमुक्तौनिजमेवरूपमपेक्ष्यतारतम्यमत्रोच्यते तदुक्तं । पशुवृक्षादिभेदेनजीवाएवस्वतःस्थिताः । संसृतोव्यत्ययस्तेषांमुक्तौतत्तत्स्वरूपतः । तत्रस्या
वरमुक्तेभ्योवरजंगममुक्तकाः । तेभ्योमानुषमुक्ताश्चविश्वामुक्तास्ततोधिकाः । तत्रोपदेशमात्रेणमुक्तेभ्योवेदवादिनः । अर्थज्ञाक्रषयस्तेभ्योदेवताःसंशयच्छिदः । पूर्णधर्मास्ततस्त्वि
द्रोनिःसंगोरुदस्ततः । भक्तिपूर्णोहरेर्ब्रह्मातस्मान्वाच्योधिकस्ततः । मुक्तौवासंसृतौवापिसम्यग्गेषुहितेगुणाइति । अजीवाश्चलनरहिताःस्थावरमुक्तास्तेषांसकाशाज्जीवाःजंगममुक्ताःश्रेष्ठाः
अत्रापिविशेषचोतनार्थइष्टमत्ययःदिशब्देनेश्वरशक्तेरचित्यत्वंसूचयति प्राणंमृकृष्टचेष्टाविभ्रतीतिप्राणभृतःश्रेष्ठाइत्यनुवर्तते ततःसचित्तामनोव्यापारपुक्ताइन्द्रियवृत्तयश्चसुरादीन्द्रियैःप्रवर्तमानाः २८
अत्रार्पाद्रियवृत्तिष्वपिस्पर्शज्ञाःप्रवरास्तेभ्योमाधुर्यादिरसज्ञाः गंधविशोभंघगुणज्ञाःशब्दविदःशब्दज्ञाः २९

रूपभेदविदः शुद्धादिरूपविशेषज्ञाः उभयतोदत उत्तराधरदंतयुक्ता बहुपदः शरभादयः चतुष्पादोगवादयः द्विपांमनुष्योवर्णहीनः ३० ब्राह्मणादिलक्षणाश्चत्वारोवर्णाः ब्राह्मणो वेदसंबंधयोग्यः तत्र ब्राह्मणे
ष्वप्युपदेशमात्रानुष्ठानेन जातापरोक्षज्ञानेन वेदज्ञो विप्र उच्यते । अर्थज्ञो वेदार्थज्ञः ऋषिरुक्तः ३१ वेदार्थसंशयच्छेता देवः जातविकवचनं स्वस्य स्वतंत्रं स्पष्टं हरेर्धर्मं करोतीति स्वधर्मकृत् त्रैलोक्य
व्यवस्थानलक्षणपूर्णधर्मकर्तृत्वादिद्रुः मुक्तसंगो गरुडः अस्याविवरणं न दोग्धोति आत्मनः स्वस्य धर्मनदोग्धा भगवत्प्रसादमंतरेण कर्मफलमनकांक्षमाणो भूयानुत्तरः ३२ तस्मान्मध्यपरिता
शेषक्रियार्थमध्यपरितसमस्तक्रियाफलश्चात्मसतिश्चमय्येव मनोरतिश्चमय्यपरिताशेषक्रियार्थमरतिः भक्त्या नरीयते न क्षीयत इति नरः पूर्णभक्तिः ब्रह्माश्रेष्ठः पूर्वोक्तेभ्य इव चतुर्मुख ब्रह्मणोऽप्युत्तमोस्ति
किनेत्याह मयीति ३३ परमुत्तमं अः हरिः कर्ता स्रष्टा जनको यस्य सोऽकर्ता तस्मात्समदर्शनाभिर्दोषब्रह्मज्ञानवतः यद्वा परमुक्तौ संसारवस्थायां भूतमुत्पन्नं पुरुषं ब्रह्मणः सममधिकं वानपश्यामीति सम
दर्शनाच्छास्त्रेषु समदर्शिनः एव तारतम्यज्ञानवतां किं कर्तव्यमिति याह मनसेति अत्र जीवकलयेति द्विरावृत्त्या व्याख्येयं जीवकलया सहैतानि स्यावरादिब्रह्मांता निभूतानि मनसा बहुमानयन्ती श्वरो भगवान्
जीवकलयाऽनिरुद्धाख्याशेनेषु प्रविष्टस्तदालयत्वेन स्थित इति तमिंश्वरं प्रणमेदियमुपास्तिर्घोषस्येति शास्त्रांतरसिद्धमिति ज्ञातव्यम् ३४ उक्तार्थमुपसंहरति भक्तियोगश्चेति हेमानविमया तव भक्तियोगश्च

रूपभेदविदस्तत्र ततश्चोभयतोदतः ॥ तेषां बहुपदः श्रेष्ठाश्चतुष्पादस्ततो द्विपाद ३० ततो वर्णाश्चत्वारस्तत्तेषां ब्राह्मण उत्तमः ॥ ब्राह्मणेष्वपि वेदज्ञो ह्यर्थ
ज्ञोभ्यधिकस्ततः ३१ अर्थज्ञात्संशयच्छेता ततः श्रेयान् स्वधर्मकृत् ॥ मुक्तसंगस्ततो भूयान्नदोग्धा धर्ममात्मनः ३२ तस्मान्मध्यपरिताशेषक्रियार्थमरति
नरः ॥ मध्यपरितात्मनः पुंसो मयि संन्यस्तकर्षणः ३३ नपश्यामि परं भूतमकर्तुः समदर्शनात् ॥ मनसैतानि भूतानि प्रणमेद्वहुमानयन् ॥ ईश्वरो जीवकलया
प्रविष्टो भगवानिति ३४ भक्तियोगश्च योगश्च मयामानव्युदीरितः ॥ ययोरेकतरेणैव पुरुषः पुरुषं व्रजेत् ३५ यत्तद्भगवतोरूपं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ परं
प्रधानात् पुरुषाद्देवं कर्मविचेष्टितम् ३६ रूपभेदास्पदं दिव्यं काल इत्यभिधीयते ॥ भूतानां महदादीनां यतो भिन्नदशां भयम् ३७ योतः प्रविश्य भूतानि भू
तैरत्यखिलाश्रयः ॥ स विष्णुः खलु यो धिया ज्ञेयः कालः कलयतां प्रभुः ३८

ज्ञानयोगश्च चशब्दादर्चादिवित्यादिना कथितकर्मयोगश्च दृष्टते सच कथित इत्यन्वयः एतद्वपमेव पुरुषार्थसाधनं नान्यादिति निर्धारयति ययोरित्यपोज्ञानं भक्त्योरेकतरेणैव ज्ञानयोगेनैव पुरुषः पुरुषं परमात्मा
नं व्रजेदित्यन्वयः एकतरोऽलं चेदितरविधानं व्यर्थं स्यात् एकतरभावेन्यतरस्यानियतत्वात् एकतरेणैवेत्युक्तं धूमादयोरिवाविनाभावात् ३५ भक्तियोगप्रश्नानंतरं पृष्ठजीवसंसृतेर्वक्तव्यत्वे विबाहुल्यात्
तदुल्लंघ्य सूचीकटाहं न्यायेन कालस्वरूपं वक्ति यत्तदित्यादिना ब्रह्मणः पूर्णस्य परमात्मनः सर्वातिर्यामिणो भगवतो भाग्यनिर्धेयत्वं प्रधानात्प्रकृतेः पुरुषाद्विरिचात्परमुत्तमम् देवं सर्वदेवोत्तमं च कर्मविचेष्टितम्
सर्वकर्माणि यस्य विशिष्टचेष्टानिमित्तानि तत्तथोक्तम् ३६ यच्च रूपभेदास्पदं शुद्धादिरूपभेदानां ब्रह्मांतादिपदार्थभेदानां चास्पदं दिव्यमप्राकृतं यतोऽस्मात्कालाद्विचक्ष्णं शमलपज्ञानिनां महदादिजीवानां मयं
भवति तद्वस्तु काल इत्यभिधीयते । भिन्नमल्पं विजानीयादभिन्नं पूर्णमिष्यत इति वचनादींश्चरपेक्षया अभिन्नशब्दोऽल्पवाची ३७ केचित्पूर्वापरकलाविकलः भणः काल इत्यादिलक्षणमाचक्षते तत्रोतिभावेनाह
योतरिति यो भूतानां यतः प्रविश्य भूतैर्भूतान्यसि संहरति यश्चास्ति ज्ञानाभाश्रयः यश्च कलयतां संहरतां रुद्रादीनां प्रभुः संहारसमर्थः स विष्णुः खलु यो धिया ज्ञेयः यमादिव्यवच्छेदार्थ
विष्णुरूप इति ३८

चेतनत्वाच्चेतनोक्तलक्षणः कालोऽत्रोच्यत इति भावेनाह नचास्येति यथायोग्यातिरेकेण न द्वेष्यश्चाप्रियोहरेरिति वचनात् योग्यतातिरेकेण दयितो द्वेष्यश्चनास्तीत्यर्थः अंतकृत्संहारकर्ता ३९ इतरेषां
 दाज्ञानियतकर्तृत्वाच्च विष्णुरेवायं काल इति भावेनाह यद्गयादिति भगणो नक्षत्रगणः ४० यद्यस्माद्गीताः ४१ स्रवन्ति स्यंदेत्यर्थाय स्यभयाभोत्सर्पति वेला मतीत्यनगच्छति इधेज्वलति नमज्जति जल
 इति शेषः ४२ अदीनभोयन्नियमात् स्वसतां प्राणिनां मार्गं ददाति सप्तभिस्तत्त्वादिभिरावृतो महान् ब्रह्मा लोकस्य जनस्य देहं तनुते सृजति ४३ गुणाभिमानिनो देवाः यद्गयादस्य जगतो गुणं
 सर्गादिष्ववर्तते एतच्चराचरं येषां वशेति श्रुतिः ४४ सकालः कालशब्दनिर्वचनभावेन कालं विशिनष्टि अनंत इत्यादिविशेषणैः कलज्ञान इति धातोर्ज्ञानरूपत्वात् भौतिकवदंतवान्न भवतीत्यनंतः कलच्छेद
 न इत्यतः छेदनाख्यं सर्वेषां मंतं करोतीत्यंतकरः अंताभावादनादिः जातस्य हि ध्रुवो मृत्युरित्यादेः अंतकरत्वादादिकृत् कलकामधेना वित्पतोऽवयवः अर्थिष्वासनेषु संवृतो निर्लीनो न भवतीति जन्ममरणं चाज्ञ
 येव राजवत्करोतीत्याह जनमिति स्वसन्निहितेन ब्रह्मादिजनेनात्मनो वशेन मृत्युना रुद्रदुर्गादिना अतएवं विधगुणविशिष्टः कालात्मानारायणो मृमुक्षुभिरुपास्य इति सिद्धम् ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीभागम०

नचास्य कश्चिद्वयितो न द्वेष्यो न च बांधवः ॥ आविशत्यप्रमत्तो सौ प्रमत्तं जनमंतकृत् ३९ यद्गयाद्वातिवातोऽयं सूर्यस्तपति यद्गयात् ॥ यद्गयाद्वर्षते देवो भगणो
 भातियद्गयात् ४० यद्वनस्पतयो भीता लताश्चौषधिभिः सह ॥ स्वेस्वे काले भिगृह्णन्ति पुष्पाणि च फलानि च ४१ स्रवन्ति सरितो भीतानोत्सर्पत्युदधिर्यतः ॥
 अग्निरिधे स गिरिभिर्भूर्नमज्जति यद्गयात् ४२ न भो ददाति स्वसतां मार्गं यन्नियमाददः ॥ लोकस्य देहं तनुते महान्सप्तभिरावृतः ४३ गुणाभिमानिनो देवाः
 सर्गादिष्वस्य यद्गयात् ॥ वर्तते तु युगं येषां वश एतच्चराचरम् ४४ सो नंतो तं करः कालो नादिरादिकृद्द्वयः ॥ जनं जनेन जनयन्मारयन्मृत्युनात्मनः ४५
 ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तस्यैतस्य जनो नूनं नायं वेदो रुविक्रमम् ॥ काल्यमानोऽपि बलि
 नावा योरिव घनावलिः १ यं यमर्थमुपादत्ते दुःखेन सुखहेतवे ॥ तंतं धुनोति भगवान् पुमाञ्छोचति यत्कृते २ यदध्रुवस्य देहस्य सानुबंधस्य दुर्मतिः ॥ ध्रुवा
 णि मन्यते मोहाद्ब्रह्मक्षेत्रवसूनि च ३ जंतुर्वै भवतस्मिन् यां यां योनिमुपव्रजेत् ॥ तस्यांतस्यांसलभते निर्वृतिं न विरज्यते ४ नरकस्थोऽपि देहं वै न पुमांस्त्यक्तु
 मिच्छति ॥ नारक्यां निर्वृतौ सत्यां देवमाया विमोहितः ५ आत्मजाया सुतागारपशुद्रविणबंधुषु ॥ निरुद्धमूलहृदय आत्मानं बहु मन्यते ६

तृतीयस्कंधे विज० टीकायां त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भक्तिसाधनवैराग्यजननाय विविधाः कर्मसंसृतीराचक्षेते देवहूत्याः प्रश्नः परिह्रियते स्मिन्नध्याये ॥ तदर्थं जीवस्य संसारस्य मूलकारणं ज्ञेयं तस्यैतस्ये
 ति योजगत्तृष्ट्यादिकं करोति तस्यैतस्य कालनाम्नो बलिना कालेन काल्यमानो द्राव्यमाणः कलद्रावणे वायोरिव घनावलिरित्येतत्तदभिमानि देवतापेक्षयोक्तम् विद्राव्यमाणत्वमात्रेण वायं दृष्टांतः अदे
 न जनस्य परमात्मज्ञानं संसारकारणमुक्तं भवति १ उरुविक्रममेव दर्शयति यं यमिति अर्थसुखसाधनम् धुनोति विनाशयति यत्कृते यस्यार्थस्यार्थेन प्रोदिति शोचति २ जनस्याप्यप्यज्ञानातिरेक इत्या
 दयदध्रुवस्योऽपि अध्रुवस्यानित्यस्य देवमानुषादिलक्षणस्य भोगसाधनानि गृहक्षेत्रवनानि मोहादज्ञानात् ध्रुवाऽप्यनश्चराणि पुरुषो मन्यत इति यस्मादतो दुर्मतिः दुष्टज्ञानवान् ३ महादीनामनित्यत्वं पश्यन् न
 ततो विरक्तिरिति यस्मादतोऽज्ञानातिरेकोऽप्यपीत्याह जंतुर्वा इति ४ अन्नकैमुत्पन्नापमाह नरकस्य इति नरकस्योऽपि पुमान् नारक्यां निर्वृतौ सत्यां नारकं देहं त्यक्तुं नेच्छति किमुत देवमानुषादिधरी
 रस्थ इति सप्तहेतुर्देवमायेति ५ रागसागरपस्वाच विरागानुदय इति भावेनाह आत्मजायेति निरुद्धमूलं समुत्पन्नरागादिकं हृदयं यस्य स तथा ६

F

Foundation

मात्मजायादिष्वहममताज्ञानफलमाह संदह्यमानेति एषामात्मजायादीनाम् ७ क्वचिद्व्यालाभादिनामनोदुःसाग्रिनासंक्षीणत्वादसारोपसंसारइतिविरक्तोभविष्यतिस्वयमेवेतितत्राह आक्षिप्तात्वे
ति मायया मोहकशक्त्या ८ कुटुंबचनमेवधर्मोपपन्नतेषुचनधर्मयुक्तेषुवा दुःस्वानांतनेषुसाधनेषुदुःस्वानां प्रतीकारं सुखवन्मननाद्विरक्तो न स्यादित्यर्थः ९ ननु वृद्धौ च मातापितरौ साध्वीभार्या
सुतः शिशुः । अप्यकार्यशतं कृत्वाभक्त्या मनुरब्रवीदित्यया कया विविधया कुटुंबभरणस्य विहितत्वाद्द्विरक्त्या तस्यागे महान् दोषः स्यादतो न विरागो भूषणमित्याशंक्या शास्त्रविहितहिंसादिना प्राप्तमहापात
केनायः पात एवेत्याह अर्थैरिति विप्रादेः सेवादिकमकार्यशतं महाविपदि विहितत्वात्तत्कृत्या न दोष इत्यर्थपरं स्मार्तवचनं । पोष्यजनमुक्तशेषस्य भोक्ता १० अतिवृष्ट्यना वृष्टिं व्याधिगोजरनाशादि
नाकुंठितजीवनस्य वृत्तिं कथयति वार्तायामिति पुनः पुनरारब्धाया मृणद्रव्याद्यानीतगोवृषादिनोपक्रातायां वार्तायां कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यादिलक्षणायां लुप्यमानायां विनाशगच्छत्यां लुभगार्थ इति धा
तोर्लोभेन परद्रव्यादेस्तालक्षणेनाभिभूतोऽतएव निःसत्त्वः सत्त्वगुणभून्यो बलरहितो वा परार्थे चौर्यादिना परद्रव्यादाने स्पृहां कुरुते इत्यन्वयः ११ परार्थं प्राप्य शक्तत्वेन स्वकुटुंबभरणाकल्पस्य चरमावस्था

संदह्यमानसर्वांगेषामुद्रहनादिना ॥ करोत्यविरतं मूढो दुरितानि दुराशयः ७ आक्षिप्तात्मेन्द्रियः स्त्रीणामसतीनां च मायया ॥ रहोरचितसंछापैः शिशूनां
कलमाषणैः ८ गृहेषु कुटुंबधर्मेषु दुःस्वतंत्रेष्वतंद्रितः ॥ कुर्वन्दुः स्वप्रतीकारं सुखवन्मन्यते गृही ९ अर्थैरापादितैर्गुणैर्वा हिंसयेतस्ततश्चतान् ॥ पुष्पाति ये
षां पोषणशेषभुग्यात्यधः स्वयम् १० वार्तायां लुप्यमानायामारब्धायां पुनः पुनः ॥ लोभाभिभूतो निःसत्त्वः परार्थं कुरुते स्पृहाम् ११ कुटुंबभरणाक
ल्पो मंदमाग्यो वृथोद्यमः ॥ श्रिया विहीनः कृपणो ध्यायञ्छ्रुतिमूढधीः १२ एवं स्वभरणाकल्पं तत्कलत्रादयस्तदा ॥ नाद्रियं ते यथा पूर्वं कीनाश इव गो
जरम् १३ तत्राप्यजातनिर्वेदो म्रियमाणः स्वयं भूतैः ॥ जरयोपात्तवैरूप्यो मरणाभिमुखो गृहे १४ आस्तेव मया पत्याद्यैर्गृहपाल इवाहरन् ॥ आमयेनाप्र
दीप्ताग्निरल्पाहारो लपचेष्टितः १५ वायुनोत्क्रमतोत्तारकफसंरुद्धनासिकः ॥ कासश्वासकृतायासः कंठो घुरुघुरायते १६ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबं
धुभिः ॥ वाच्यमानोऽपि न ब्रूते कालपाशवशगतः १७ एवं कुटुंबभरणे व्यापृतात्मा जितेन्द्रियः ॥ म्रियते रुदतां स्वानामुरुवेदनयास्तधीः १८ यमदूतौ त
दाप्राप्तौ भीमौ सरभसेक्षणौ ॥ सदृष्ट्वा त्रस्तहृदयः शकृन्मूत्रं विमुञ्चति १९ यातनादेह आवृत्त्यपाशैर्बद्धा गले बलात् ॥ नीयते दीर्घमध्वानंदं व्यं राजभटायथा
२० तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः ॥ पथि श्वभिर्मक्ष्यमाण आर्तोऽंस्वमनुस्मरन् २१

माह कुटुंबभरणाकल्पइति श्रियासंपदाशरीरकात्पाता न्वसिति दीर्घश्वासं करोति मूढधीः कर्तव्यबुद्धिरहितः १२ कीनाशः कर्षकः गोजरमुल्लेखनासमर्थवृषभम् १३ स्वकुलत्राचनादरं दृष्ट्वा
विरक्तो मोक्षाययति न्यत इति चेत्तत्राह तत्रापीति तस्यामवस्थापामपि १४ अपत्याद्यैरवमत्या अवज्ञानेन दत्ताभ्यामहरन् गृहपालः श्वेव गृहभास्त इत्यन्वयः संसारिण आसन्नमरणावस्थापामपि विरागो
नोत्पन्नत इत्याशयेनाह आमयेनेत्यादिना १५ यस्य कासश्वासाभ्यां कृतायासः पूर्णकेशः कंठो घुरुघुरायतेऽनुकारशब्दं करोति स आतुरः किमपि न ब्रूते इत्यन्वयः उत्क्रमतानिर्गच्छता उत्तारमुद्रतं कफ
श्लेष्मातेन संरुद्धनासिका यस्य स तथा अनेनासनशयनानुक्तपवस्थापामपि विरागो नाभूदहोहरेर्माहात्म्यमित्यदर्श १६ १७ तस्यां सत्यामवस्थामाह एवमिति १८ म्रियतः पथमलक्षणमाह यमदूतावि
ति यदा म्रियमास्ते तदा मूर्च्छं शकृन्पुरीषं विमुञ्चति रभसेन क्रोधवेगेन सह वर्तमाने ईक्षणेषोस्तौ तथोक्तौ १९ नरकदुःखभोग्यसो देहोपातनादेहस्तस्मिन्नावृत्त्यभावेऽप्य २० २१

नरकं प्रतिगच्छतो दशमाह क्षुत्तृडिति वालुकाः सिकताः २२ यमसादनं यमगृहं नरकमित्यर्थः २३ द्वाभ्यां वेति वाशब्देन दशदिनानि पञ्चमासश्च दृष्टव्ये तदुक्तं त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वादिर्नैर्दशभिरेव वा ।
 पक्षान्मासेन वा याति यमलोकमिति मृत इति यातनां नरकम् २४ स्वानुष्ठितदुष्कृतानुसारेण नरकदुःस्वानुभवं वक्ति आदीपनमित्यादिना स्वगात्राणां स्वावयवानाम् २५ आत्मवैशसमात्मनो हिंसाम् २६
 रोधनं गृह्णन्त्वा बंधे विष्ठागते २७ बाहुल्यात्संक्षिप्य यातनां ब्रवीति यास्तामिसेति २८ तानातिदूरे वर्तते किंतु समीप एवेत्याह अत्रैवेति तदुपादयति यातना इति इहास्मि लोके राजादिभिर्दंड्ये
 षूपलक्षिता इत्यादिः वैशब्देन दंड्येषु स्वर्गेष्वपीति दर्शितं । सामीप्ये च प्रधाने च एव शब्दो वधारण इति च २९ कीदृशाः पापिन एव विधनरकभोगभोग्या इति तत्राह एवमिति उभयं कुटुंबमुदरं च वि
 सृज्य सयोः कुटुंबोदरपोषणयोः फलम् ३० यः पापकृत्स एक एव नरकं पंथानमाप्नोति नान्य इत्याह एक इति कुशलादितरत्पापं तदेव पापेयं शंबलं यस्य स तथा यत्कलेवरं भूतद्रोहेण भूतं पोषितम् ३१

क्षुत्तृडपरीतोर्कदवानलानिलैः संतप्यमानः पथितस्तवालुके ॥ कृच्छ्रेण पृष्ठे कशया च ताडितश्चलत्यशक्तोऽपि निराश्रयो दके २२ तत्र तत्र पतंतं भ्रांतो मूर्छितः पु
 नरुत्थितः ॥ तथा पापी यस्मात्तस्मिन् सायमसादनम् २३ योजनानां सहस्राणि नवतिर्नवचाध्वनः ॥ त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वा नीतः प्राप्नोति यातनाम् २४
 आदीपनं स्वगात्राणां वेष्टयित्वा लमुकादिभिः ॥ आत्ममांसादनं कापि स्वकृतं परतोऽपि वा २५ जीवतश्चात्राभ्युद्धारः श्वगृध्रैर्यमसादने ॥ सर्पवृश्चिकदंशा
 द्यैस्मरद्भिश्चात्मवैशसम् २६ कृतं न चावयवशोगजादिभ्यो भिधावनम् ॥ पातनं गिरिशृंगेभ्यो रोधनं बंधगर्तयोः २७ यास्तामिस्त्रांधतामिस्त्रारौरवाद्या
 श्रयातनाः ॥ भुंक्ते नरो वानारी वामिथः संगेन निर्मिताः २८ अत्रैव नरकः स्वर्ग इति मातः प्रचक्षते ॥ यायातनावै नारक्यस्ता इहाप्युपलक्षिताः २९ एवं कु
 टुंबं विभ्राण उदरं भर एव वा ॥ विसृज्ये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ३० एकः प्रपद्यते ध्वानं हित्वेह स्वकलेवरम् ॥ कुशलेतरपाथे यो भूतद्रोहेण यद्वृतम्
 ३१ दैवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमान् ॥ भुंक्ते कुटुंबपोषस्य हतवित्त इवातुरः ३२ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुंबभरणोत्सुकः ॥ याति जीवो धतामिस्त्रं चरमं
 तमसः पदम् ३३ अधस्तान्नरलोकस्य यावतीर्यातनास्तुताः ॥ क्रमशः स्वमनुक्रम्य पुनरत्रात्र जेच्छुचिः ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीय
 स्कंधे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

ननु देहादिवत्पापमपि परित्यज्य गच्छति किं नेत्याह दैवेनेति कुटुंबपोषणस्य तस्य च मलं दैवेन पुण्यपापयोनिं पत्राहरिणा सादितं प्रापितं पुमाभिरपेतदेव भुंक्ते परित्यक्तुं न शक्नोति दैवाधीनत्वात् यथाह
 तवित्तवानुरोवादेवोपनीतं दुःखं भुंक्तेत्येति ३२ यास्तामिस्त्राद्यायातनाः प्रस्तुतास्तासां मध्येतामिस्त्रांधतामिस्त्राप्रसिधौ गपंतस्ताधनं वाह केवलेनेति योसुरप्रकृतिर्जीवः केवलं नैकेनाधर्मेण हरिभक्त
 द्वेपलक्षणेन तमसः पदमंधकारस्यैकस्थानं चरमंश्चात्तर्न पुनरावृत्तिरहितमंधतामिस्त्रं तामिस्त्राप्रसिधौ गपंत्यन्वयः हि शब्दः अनुत्थानवाची दुःस्वानुभवेत्तारतम्यवाची वा । तांमिस्त्रां
 धतामिस्त्रोन्निरयोत्संकीर्तिताविति वाक्यं सूचितं तामिस्त्रं यातीत्येतदर्थं सूचको वा ३३ अन्येषां पुनरावृत्तिरस्तीत्याह अधस्तादिति अत्र मनुष्यलंके पुनः पुनः स्वकर्मानुसृतां योनिं याति पापफलभो
 गाच्छुचिः पुनः स्वर्गं याति अशुचिश्चेन्नरकं याति पुनर्दरिद्रः पुनरेव पापीति वचनात् ३४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयपञ्चजङ्गवटीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥

अस्मिन्धाये संसारासारज्ञानलक्षणवैराग्याय गर्भवासादिदुःखानुभवः प्रतिपाद्यते तस्माद्विरक्तो भक्तिसाध्यवत्तज्ज्ञानाय प्रयतेत इति तत्र नरके कर्मफलं भुक्त्वा तृष्टिरूपेण नरलोकां मायोमीशादतिरजविदेह
गतो देवाधीनेन कर्मणा शरीरस्वीकाराय पुरुषभुक्ता च परिणतरेतो विदुः प्रवेशरूपेण ऋतुकाले योनिद्वारा स्त्रिया उदरं प्रविष्टो भवतीत्यन्वयः । सूक्ष्मलेशलवश्चक्षुः क्षुद्रदभ्रकणाणवदतिहलायुधः । स्त्रिया मात्रा तु
दिःपुंसिल्लवश्चक्षुः कणाणवदत्यमरः । कणातिनिभीलतीति कणः १ स्त्रिया उदरं प्रविष्टस्पर्शतः कालक्रमेण शरीराकारतया परिणामप्रकारं वक्ति कलिलमिति तु शब्दाच्छोणितसंपर्कमाह कलिलं रक्तधातुर
समिश्रत्वाच्चर्यास्तुल्यं भवति । कर्कधुरीषत्काष्ठिण्योपेतमांसः पिंडतुल्यः पेशीमांससंघीतद्वान् भवति मनुष्यादीनामयं विशेषः न पक्ष्यादीनामंडपिंडाकारवत् । नानाविधा गर्भवृद्धिः कर्मभेदाद्भविष्यति । अतो
नानाविधं ग्रंथे गभसंस्थानमुच्यत इति वचनात् अंवेति विकल्पोक्तम् २ बाह्वंश्यादिभिरंगैरवयवैर्युक्तो विग्रहो देहो भवति लिंगस्य पुच्छिणादिलक्षणस्य छिद्रस्यैत्रियद्वारस्य चोद्भवत्पत्तिः धातवस्त्वगादयः
सप्त आवीतः संवेष्टितः ४ सप्तमे मासे गर्भस्थस्य ज्ञानोत्पत्तिरित्याह सप्तमइति जगत्यां कर्मभूमौ यानि गतानि जन्मानि कर्माणि च स्वकृतानि तथा च देवस्य हरेर्मयि चेच्छया कटाक्षितमात्मनः स्वस्य बंधं च
ऋषिर्ज्ञानवान् स्मरते कचित् स्मरति कचिद्विस्मरति वेदनया अस्तत्वादिति द्योतनाय आत्मनेपदं संधिकार्याभावश्च ५ तत्र तस्य देहयात्राप्रकारं वक्ति मातुरिति आतुरो रोगी तस्य संमतः पथासौ परतः स्वदेह

श्रीभगवानुवाच ॥ कर्मण देव तत्रेण जंतुर्देहोपपत्तये ॥ स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंसोरेतः कणाश्रयः १ कलिलं त्वेकरात्रेण पंचरात्रेण बहुदम् ॥ दशाहेन तु कर्कधुः पे
श्यं डं वाततः परम् २ मासेन तु शिरोद्वाभ्यां बाह्वंश्याद्यंगविग्रहः ॥ नखरोमास्थिचर्माणि लिंगच्छिद्रोद्भवस्त्रिभिः ३ चतुर्भिर्धातवः सप्तपंचभिः क्षुत्तृडुद्रवः ॥ ४
द्विजरायुणावीतः कुक्षौ भ्रमति दक्षिणे ४ सप्तमे जन्म कर्माणि गतानि स्मरते ऋषिः ॥ जगत्यां यानि देवस्य मायया बंधमात्मनः ५ मातुर्जग्धात्र पानाद्यैरेध
त्यातुरसंमतः ॥ आस्ते विष्णुत्रयोर्गते स जंतुर्जंतुसंभवे ६ कृमिभिः क्षतकंडूगः सौकुमार्यात्प्रतिक्षणम् ॥ मूर्च्छामाप्नोत्युरुक्षे शस्तत्रत्यैः क्षुधितैर्मुहुः ७ कटुती
क्ष्णोष्णलवणक्षाराम्लादिभिरुल्वणैः ॥ मातृमुक्तैरुपस्पृष्टः सर्वांगोत्थितवेदनः ८ उल्बेन संवृतस्तस्मिन्नात्रैश्वबाहिरावृतः ॥ आस्ते कृत्वा शिरः
कुक्षौ मुमृष्ट शिरोधरः ९ अकल्पः स्वांगचेष्टायां शकुंत इव पिजरे ॥ तत्र लब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् ॥ स्मरन् दीर्घमनुश्वासं मर्मे किं ना
म विंदते १०

यात्रामाप्नोति तथापि मिति अत्रादीनां प्रवेशस्तु आप्यायिनी नामनाडीनाभि मूलादुत्पन्ना जरायुमुल्लवं च

निभिश्चास्यद्वारसंबद्धोष्णपुटं विक्रमलदंडनाडीवत् तद्वारेत्यर्थः तस्य निवासस्थानमाह सजंतुर्जंतुभिः सह वर्तमानः अनेनैवात्रैवेति विवृतं जंतूनां संभवोऽस्मिन्सतथा तस्मिन् अनेन जंतूनामनवसान
भयपरंपरोत्पत्तिः सूचिता ६ इदानीं तस्य दुःखानुभवप्रकारमाह कृमिभिरित्यादिना क्षतं च कंडूगेषु यस्य स क्षतकंडूगः ७ कटुर्मरीचिसंज्ञः द्रव्याश्रितधर्मो वा तक्षिणः सर्षपः उष्णमाग्निमह्वं सा
रं दग्धमत्स्यास्थिचूर्णमाम्लश्रूतादिसंज्ञः उल्बेन गतिः क्रूरैरेतैरुपस्पृष्ट उपतप्तः सर्वांगेषु स्थिता तपनादेनायस्य स तथा ८ भुग्रेकुटिले पृष्ठशिरोधरे यस्य स तथा ९ मार्कंडेयेऽपि पुत्रसंवादे कथितमेतत् ।
नाडीचाप्यायिनी नामनाभ्यां तस्य निबध्यते । स्त्रीणां तथात्र सुपिरेसानिबद्धाय जायते । कर्मभेदे भुक्तीनां स्त्रीणां गर्भोदरे तथा । तेराप्यायितदेहोसौ जंतुर्वृद्धिमुपैति वे । नारिकेलफलं पृथक् सकोशं वृद्धि
मृच्छति । तद्वत्त्रयात्यसौ वृद्धिः सकोशोऽधोमुखः स्थितः । एवं वृद्धिः क्रमाद्यातिजंतुः स्त्रीगर्भसंस्थितः । तलेतुजानुपार्श्वं शंकरयोर्न्यस्य वर्तते । अंगुष्ठौ चोपरि न्यस्य जान्वोरपेतथांगुली । जानुपृष्ठे तथा ने

त्रेजानुमध्ये च नासिकाम् । स्फिजौ च पार्श्वे द्वंद्वस्थौ बाहुजंघावहिस्थिताविति । शकुंतो नुत्पन्नपक्षः पक्षी शितस्तनूकृतः अर्धोत्पन्नः कुंतः पक्षो यस्य स तथेति वा । एवं क्लिश्यमानस्य तस्य नानाजातिसंज्ञाचल
 क्षयत इत्याह तत्रेति तत्र गमैर्देवाल्लब्धास्मृतिर्येन स तथा जन्मशतोद्भवकर्मपुण्यपापलक्षणं स्मरन् दीर्घमनुश्वासं कुर्वन् देही तस्मिन् गर्भे किं नाम विंदते । स्वकर्मवशात् नानाजातिगर्भस्थत्वात् ब्राह्मणा
 दिनानाजातिनामलभत इत्यर्थः १० लब्धस्मृत्या च गर्भवासासारतां विजानतस्तस्य ततो निष्क्रमणप्रयत्नं वक्ति आरभ्येति विष्ठाभूः कृमिः सोदरः किं मे स्यादिति संशयोपेतः । उदरसंशयः प्रोक्त
 इत्यभिधानात् ११ इतोऽपि निर्गमनाय स्वप्रयत्नो निष्फलः किंतु हरेः प्रसाद एव प्रयोजक इति भावेन तं भगवंतं स्तोति नाथमान इति । नाथुना धृया आया मिति धातुः । एवं विधगर्भवासो माभूदिति नाथमानः याच
 मानः विह्वलयाश्रोतृ मनोद्भवणहेतुभूतया ऋषिरिति पदेन । तस्य ज्ञानं तु देवानां गर्भस्थानां भविष्यति । उत्तमानामृषीणां शप्यन्पेषां बहु जन्मगमिति वाक्यं सूचयति । सप्तवधय इन्द्रियाणि यस्य स तथोक्तः ।
 वधयस्त्विन्द्रियाण्याहुर्हृषीकाणीति चाप्युतेति १२ स्तुतिस्तत्र सिद्धैर्गुणैरुत्तमं त्रगतेर्वाद्वा विपिपक्षौ नोपपन्नौ । तस्य बुद्धेर्जन्मशतोद्भवकर्मविषयत्वेन चरितार्थत्वादनवगाहत्वेन गुणेष्वनारोहादत इयं स्तुतिर्या
 काचिदित्याशंक्य हरिशक्तेरचित्यमहिमत्वेन सर्वयुक्तमिति भावेन तदुचितैर्गुणैः स्तोति तस्योपसन्नमित्यादिना यो सोदैवाल्लब्धस्मृतिः सोहं येन हारिणाऽसतोऽशुभस्य ममेदं शीर्गर्भवासलक्षणागतिरदर्शित
 स्य हरेर्लसच्चरणारविंदं शरणं ब्रजामि किं विशिष्टस्य तस्योपपन्नं शरणागतं जगदवितुः । अवरक्षण इति । इच्छया भक्तानुग्रहलक्षणया भुवि आत्तलीलातनोः स्वीकृतं रामकृष्णादिलीलावतारस्य प्र

आरभ्य सप्तमान्मासाल्लब्धबोधोपिवोपेतः ॥ नैकत्रास्ते सूतिवातेर्विष्ठाभूरिव सोदरः ११ नाथमानो ऋषिर्मितः सप्तवधिरुतांजलिः ॥ स्तुवीत तं विह्वलया
 वाचा येनोदरेर्पितः १२ जीव उवाच ॥ तस्योपसन्नमवितुर्जगदिच्छया तलीलातनोर्भुविलसच्चरणारविंदम् ॥ सोहं ब्रजामिशरणं न कुतो भयं मे येनेदं शीर्ग
 तिरदर्शयसतो नुरुपा १३ यस्त्वब्रवद्भवकर्मभिरावृतात्मा भूतंन्द्रियाशयमयी मवलंब्यमायाम् ॥ आस्ते विशुद्धमविकारमखंडबोधमातप्यमानहृदयेवासि
 तं न मामि १४ यः पंचभूतरचितेऽवहितः शरीरेच्छन्नो यथेन्द्रियगुणार्थविदात्मको हम् ॥ तेनाविकुंठमहिमानमृषितमेनं वंदे परंप्रकृतिपुरुषयोः पुमांसम् १५
 यन्माययोरुगुणकर्मनिबंधनेस्मिन्सांसारिके पथि चरंस्तदतिश्रमेण ॥ नष्टस्मृतिः पुनरयं प्रवृणीत लोको युक्तया कयामहदनुग्रहमंतरेण १६

यस्य देवदत्तवत्सभयत्वे किं शरणं ब्रजनेन प्रयोजनमित्यत उक्तं न कुतो भयमिति अभयं प्रतिष्ठां विंदते । युक्तास्त्यहरयः शतादशेत्यादिश्रुतिरत्र प्रमाणम् १३ यो भूतेंद्रियाशयमयी माकाशादीनि पंचभूता
 नि श्रोत्रादीनि दशेंद्रियाणि आशयो मनः एतदात्मना विकृतां मायां प्रकृतिमवलंब्य प्रवर्तकत्वेनाश्रित्य पुण्यपापलक्षणैः कर्मभिरावृतात्मा सक्तः कर्मबद्धो जीव इव अत्रास्मिच्छरीरे आस्ते तु शब्देनात्यंतवैलक्षण्य
 मनयोरस्तीति दर्शयति तुल्यत्वेनाभ्यविहितमिति श्रुतेः । वैलक्षण्यं स्पष्टमाह विशुद्धमिति अविकारमस्ति जायत इत्यादिविकारशून्यम् । तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह अखंडेति अखंडबोधं अपरिच्छिन्नज्ञा
 नम् । ममापत्रयेण तप्यमानहृदये निरस्ततापत्रयत्वेनावासितम् निश्चितम् हरिं नयामीत्यन्वयः । सत्पञ्चज्ञानमनंतं ब्रह्म आत्मनितिष्ठन् इत्यादिश्रुतिः १४ एतदेव विवृणोति यः पंचेति आत्मकमात्मा
 भासः इन्द्रियाणि चक्षुरादीन्द्रियाणि गुणान्सत्त्वादीनर्थान्छब्दादीनुपभोग्यतया वेत्ति मन्यत इति इन्द्रियगुणार्थविदहं यथा पंचभूतरचितेशरीरेच्छन्नो वसामि तथा पंचेन्द्रियगुणार्थतत्त्वज्ञो विष्णुः शरीरेच्छन्नो वाहिदो संग
 त्वनस्थितः तेन हरिणा भिरतोहंतमविकुंठमहिमानमृषिं सर्वज्ञं प्रकृतिपुरुषयोः श्रीब्रह्मणोः परमेनं पुमांसं वंदे इत्यन्वयः स्वप्रत्यक्षविषयत्वादेनमित्युक्तम् । त्वमग्रे प्रथमो अंगिरा ऋषिः अक्षरमं वरां तस्मिन् तस्मा
 च प्रमानम् १५ तत्प्रेरणयैव तद्दंनमिति कटाक्षितमिति स्पष्टयति यन्माययेति यस्य हरेर्माययेच्छयाऽधीनया प्रकृत्योरुभिर्महद्भिः सत्त्वादिगुणैः कर्मभिश्च अनितराबंधनं यस्मिन् स तथा तस्मिन् संसाराभिधा
 ने पथि चरमयं लोकः पुनस्तदतिश्रमेण तापत्रयात्तपतापेन नष्टस्मृतिर्नष्टज्ञानो महतो हरेरनुग्रहं प्रेरणालक्षणमंतरेण विना कया युक्तया तं हरिं प्रवृणीत मम स्वामीति शरणं गच्छेदित्यन्वयः १६

अतस्तदनुग्रहेणैव तज्ज्ञानमित्याह ज्ञानमिति यः कृतमः सुखतमः सः भूमादेव सैकालिकमतीतजन्मादिविषयमेतज्ज्ञानमेऽदृष्टादित्यस्मादतः प्रेष्ठत्वाद्द्वयं तत्त्वांतापत्रयोपशमनाय भजेमेत्यन्वयः न केवलं मध्ये वा स्थितोऽन्यत्राप्येवमिति भावेनोक्तम् स्थिरचरेष्विति अनुवर्तिता भंतर्यामित्वेनानुगतांशान्नतानि रूपाणि यस्य स तथा अनुमतजीवत्वलक्षणस्य ममानेन सहाभेदो नास्तीति भावेनोक्तम् जीवेति जीवानां कर्मपदवीं सारमार्गमनुवर्तमानाः १७ इदानीमात्मनो गर्भादाशु निर्गमनाभिप्रायं विज्ञापयति देहीति अन्यदेहविवरे मातृदेहोदरे वर्तमानोऽसृग्विष्णुमूत्रपूर्णकूपे पतितो मातुर्जठराग्निना भृशतप्तदेहः इतो देहाद्विवसितुं निर्गतुमिच्छन् स्वमासान् कृत्यतीताः कृत्यवशिष्टा इति स्वविषयान्मासान् गणयन् कूपणधीर्देह्यं भवता कदानुनिर्वास्यते निष्कास्यत इत्यन्वयः १८ यतः ईदृशमप्रतिक्रियं ज्ञानं गृह्येन दत्तमतो सौ सर्वस्मात्प्रेयानित्याशयेनाह येनेति हे ईदृश असौ दशमास्यो हं येन भवादृशेन पुरुषेणेदृशी भगवद्विषयां मातिं संग्राहितः स दीननाथो भगवान् स्वेनैव कृतेन तुष्यतु न ऋते त्वक्रियत इत्यादि मंत्रवर्णोत्रमानं । कोनामतत्प्रतितस्य हरेः कृतस्य प्रतिनिधिप्रत्युपकारमस्य हरेरंजलिं विना कुर्यात् न कोपि कर्तुं समर्थ इत्यर्थः करोति चेद्भवादृश एव न त्वितर इत्यतो भवादृशेनेत्युक्तम् १९ भगवदनुग्रहीतज्ञानफलमाह पश्यत्ययमिति सप्तवधयो ज्ञानेन्द्रियाण्यस्य सतथोक्तो यं जीवोऽस्य हरेरधीने देहेशरीराणां जीवानां भेदमुपलक्षणमेतज्जडादीनामापि यदत्तया येन हरिणानुग्रहीतया धिषणयामत्याज्ञानेन पश्यति

ज्ञानं यदेतददृष्टात्कृतमः स देवसैकालिकं स्थिरचरेष्वनुवर्तितांशः ॥ तं जीवकर्मपदवीमनुवर्तमानास्तापत्रयोपशमनाय वयं भजेम १७ देहान्यदेहविवरे जठराग्निना सृक्विष्णुमूत्रकूपपतितो भृशतप्तदेहः ॥ इच्छन्नितो विवसितुं गणयन् स्वमासान् निर्वस्यते कूपणधीर्भगवन्कदानु १८ येनेदृशीं मातिं सौ दशमास्य ईदृशसंग्राहितः पुरुदयेन भवादृशेन ॥ स्वेनैव तुष्यतु कृतेन स दीननाथः कोनामतत्प्रतिविनांजलिमस्य कुर्यात् १९ पश्यत्ययं धिषणयाननुसप्तवधः शारीरभेदमशरीरवदस्य देहे ॥ यदत्तया सतमहं पुरुषं पुराणं पश्ये बहिर्हृदि चैत्यमिव प्रतीतम् २० सो हं वसन्नपि विभो बहुदुःखवासंगर्भात् निर्जिगमिषे बहिर्धकूपे ॥ यत्रोपयातमुपसर्पति देवमायामिथ्यामतिर्यदनुसंस्तुतिचक्रमेतत् २१ तस्मादहं विगतविक्रव उद्धारिष्य आत्मानमाशु तमसः सुहृदात्मनैव ॥ भूयो यथाव्यस न मेतदनेकरं ध्रुमामेभविष्यदुपसादितविष्णुपादः २२

श्रुतमेव भिनाहं सप्तवधं च मुंचतमिति श्रुतिः । अत्राधिकदृष्टांतमाह अशरीरवदिति अशरीरः परमात्मा अशरीरंचेति श्रुतिः यथा पंचविधं भेदं पश्यति तथेति अनेन ज्ञानस्य नैर्मल्यं सूचितं न न्वित्यनेनोक्ता यथार्थं प्रतिप्रमाणानुमतिवादर्शयति सो हं तं पुराणं पुरुषं चैत्यं चित्ताभिमानिनं चतुर्मुखमिव हृदि बाह्यं प्रतीतिं विज्ञातं पश्ये संपश्ये इत्यन्वयः एतादृशं ज्ञानं देवानामेव योग्यं न त्वितरेषां बहुजन्मसाध्यं तदुक्तं तत्त्वज्ञानं तु देवानां गर्भस्थानां भविष्यतीति २० न केवलमेतज्ज्ञानं वर्तमानविषयं किं त्वेष्यद्विषयमपीति भावेनाह सोहमिति भो विभो बहुदुःखवासं वसन्ननुभवन्नपि संगर्भाद्बहिर्विषयं न निर्जिगमिषे निर्गतुं नैच्छामि किं कारणमत्राह यत्रेति यत्र बहिर्धकूपेऽज्ञानलक्षणगते उपयातं पतितं मादेव स्य मायया प्रकृत्या निर्मितं मिथ्यामतिर्यदेहं ममेत्यादिलक्षणोपसर्पति व्याप्नोति तत्तत्किमत्राह यदन्विति यदनुपस्थाभिध्यामत्तेरुत्पत्त्यनंतरमेतत्संस्तुतिचक्रं जननमरणादिलक्षणं संसारमंडलं भवत्यत इत्यर्थः २१ तस्मात्किं निरुपाधीत तत्राह तस्मादिति यस्माद्गर्भाज्जिगमने संसारमंडलं भवति तस्मादहं सुहृदात्मनैव अनिमित्तबंधो हरेरनुग्रहादेव विगतविक्रवो भूत्वा तमसौ नरकादात्मानमाशुद्धारिष्य इत्यन्वयः भूयः पश्चाद्येतदनेकरं ध्रुमामेभविष्यन्माभूदिति कृत्वा अत्राकिं बलमत्राह उपसादितेति अनेन हरिश्चरणशरणस्य पुरुषस्य स्वात्मोद्दारेन कोपि मया स इति सूचितम् २२

भगवतो हरेर्भीहमाऽगणितप्रभावंति ध्वनयन् नर्भरथस्य प्रसूतिप्रकारं वाक्ते एवामिति ऋष्यादिकुलउत्पत्त्यमानस्य तत्क्षणे ज्ञानं भवतीति चोतनाय सपट्टषि मित्युक्तं । ऋषिखिकालदशीस्यादिति हलायुधः सर्वोपि क्षणिक इत्याशयेनोक्तं सच इति अवाचीनमधःशिरसम् २३ तेन वायुना येन देहाभिमानेन पूर्वमुपस्पृष्टः संसारमन्वभूतेन देहाभिमानेन सहेति वा शिरोवाक्कृत्वे सवाचीनमित्यस्य विवरणं तेन पाद प्राथम्येन जन्मप्रायिकमिदमेव सर्वत्र प्रधानमिति ध्वनयति गतस्मृतिर्नष्टजन्मांतरज्ञानः २४ विष्टैवभूः स्थानं यस्य स तथा विष्टातो भवति उत्पद्यत इति वा विष्टाभूः क्रमिः रोरुयति रोरुयते तु शब्देन विपरीतां गतिमनुष्यवासनांगतः २५ परच्छंदं मन्यस्याभिप्रेतं प्रत्याख्यातुं नापेक्षितमिति निराकर्तुं मनीश्वरोऽसमर्थः २६ अशुचिपर्यं केशकृन्मूत्रमिभ्रत्वा दशुद्धे दोलायमाने दारुविरचिते तल्पविशेषे २७ आमत्व चं मृदुरुपनूतनत्वचंदं शाः सूचीमुखामशकाः सूक्ष्ममक्षिकाः कृमिकंमणिकीटम् २८ पंचवर्षपर्यंतं शैशवं तत आसप्तमवर्षात्कौमारं तत आदशवर्षात्पौगंडं । आज्ञानादिति अनभिष्टकर्तुरभिमानिनामिति शेषः २९ सहदेहेन मानेन देहाभिमानेन विग्रहं वैरमात्मनोऽतायस्वस्य नाशाय कामिषु विषयलालसेषु ३० सहदेहेनेत्यतो द्विवृणोति भूतैरिति अहंमेत्यसद्वाहोदुराग्रहोपस्यांसा तथाताम् ३१ तदर्थमहं

श्रीमगवानुवाच ॥ एवं कृतमतिर्गर्भे दशमारयं सपट्टषिम् ॥ सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यै सूतिमारुतः २३ तेनोपस्पृष्टः सहसा कृत्वा वाक्शिरआतुरः ॥ वि निष्क्रामति कृच्छ्रेण निरुच्छ्वासो गतरमृतिः २४ पतितो भुव्यसूद्रमूत्रे विष्टाभूरिव चेष्टते ॥ रोरुयति गतज्ञानो विपरीतांगतिगतः २५ परच्छंदं न विदुषा पु ष्यमाणो जनेन सः ॥ अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुं मनीश्वरः २६ शायितोऽशुचिपर्यं केशंतुः स्वेदजदूषिते ॥ नेशः कंदूयने गानामासनोत्थानचेष्टने २७ तुदंत्यामत्वचंदं शामशकामत्कुणादयः ॥ रुदंतं विमतज्ञानं कृमयः कृमिकं यथा २८ सत्वेवं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौगंडमेव च ॥ अलब्धाभीप्सितो ज्ञानादि ह मन्युः शुचार्पितः २९ सहदेहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ॥ करोति विग्रहं कामी कामिष्वंताय चात्मनः ३० भूतैः पंचभिरारब्धे देहे देहबुधो सकृत् ॥ अहंमे त्यसद्वाहां करोति कुमतिर्मतिम् ३१ तदर्थं कुरुते कर्म यद्वद्वोयाति संसृतिम् ॥ तमो विशति यद्वद्वोयेनासौ मर्त्यजन्मनि ३२ येन यातीदृशं क्लेशमविद्याकर्मबंध नम् ३३ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिश्रोदरकृतोद्यमैः ॥ आस्थितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ३४ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिः श्रीर्हीर्यशः क्षमा ॥ शमो दमो भगश्चेति यत्संगाद्याति संक्षयम् ३५ तेष्वशांतेषु मूढेषु खंडितात्मावसायिषु ॥ संगं कुर्याच्छोच्येषु योषिक्रीडामृगेषु च ३६

मेत्यसद्वाहद्वीकरणाय येन कर्मणा बद्धः ३२ एतदेव स्पष्टयति येनोति ईदृशं नरकादिलक्षणं क्लेशमविद्याकर्मबंधनं च ३३ मनुष्ययोनेः पुरुषार्थहेतुत्वात् कथं निधत्स्वमत्राह यदीति पाथिपुरुषार्थहेतोर्मनुष्य योनौ स्थितो जंतुः शिश्रोदरयोः पोषणे कृत उद्यमः प्रयत्नो यैस्ते तथा तेरसद्भिर्जीवपरमात्माद्यभेदादि द्विश्चासुरप्रकृतिभिः सह यदिरमते तर्हि पूर्ववत् तमो विशतीत्यन्वयः ३४ मुक्तिसाधनसत्यादिगुणवत्त्वे कथमसत्सं गात्तमः प्रवेश इति तत्राह सत्यमित्यादिना बुद्धिः पुरुषार्थविषया श्रीभगवद्भक्तसंपन्नता ह्रीरकार्यकरणे लज्जा क्षमा सापराधेषु वैष्णवेषु तत्सहनशीलता शमो बाह्येन्द्रियनिग्रहः दमोऽंतःकरणनिग्र हः भगो देशाधिपत्याद्यैश्वर्यादिलक्षणः ३५ अशांतेषु हरिनिष्ठादिगुणराहितेषु अविधेकष्वखंडितात्मापरमात्माऽपरिच्छिन्नत्वाच्च द्विलक्षणः खंडितात्मा जीवः । अणुर्धौष आत्मेति श्रुतेः । स एवास्मिन् हरीरेस्ति नान्यऽस्मिन् वसायोपेयाते तथा ते पुजीवमात्रज्ञानि पुसंगं स्नेहादिलक्षणं योषितां क्रीडामृगवद्वर्तमानेषु ३६

जीवेचराभेददर्शिसंगवदुष्टस्त्रीसंगोपिमोहकारणतयादुःखकरइतिनिरूपयति नतथेत्यादिना अन्येषांप्राकृतानांप्रसंगतस्तासांसंगिनांपुंसांसंगतः ३७ अत्रकिंपुनर्न्यायमाह प्रजापतिरिति रोहिडूतां मृगीभूतांक्रश्यद्वीदुहितरमितिवचनस्त्रीणामतिमोहकत्तद्योतनायदुष्टजनमोहनार्थेतिज्ञातव्यमन्यथा नकहिचिन्मेमनसामृषागतिरितिवचनविरोधः स्यात् ३८ तस्यब्रह्मणःसृष्टौसृष्टाःस्वार्थंभुवादय स्तैःसृष्टाःप्रियव्रतादयस्तेषुसृष्टौसृष्टामरीच्यादयस्तत्सृष्टाःकश्यपादयस्तत्सृष्टाउत्तमादयस्तेष्वितिवा योषिन्मय्यात्ममाययामोहकशक्त्याऽखंडितधीःकःपुमान्नकोपीत्यर्थः किमत्राह ऋषिमिति ३९ अन्येषांतज्जयित्वंकिंनस्यादेवमत्राह बलमिति याकेवलंभूविजृंभेणदिशांजयिनोराजादीन्निजायत्तान्स्वाधीनान्करोति तस्यामेस्त्रीमय्याःमायायाःमयस्यप्रधानस्यममवशायामोहकशक्त्यावलंप इयेत्यन्वयः । मयःप्रधानउद्दिष्टोमायातद्वशउच्यतेइतिवचनात् मेमायायाइति ४० फलितमाह संगंनकुर्यादिति तत्त्वविस्मरणहेतुत्वात्प्रमाखंडनसाधनत्वाद्वाप्रकृष्टमदजनकत्वाद्वाप्रमदाःस्त्रियस्ता सुजातुकदाचित्प्रहेलिकाविषयेपिसंगरागादिलक्षणंनकुर्यादित्यन्वयःकुतइत्यतउक्तं योगस्येति अयोग्यत्वेकेवलयोगारोहेच्छयाकिंस्यादित्यतउक्तं मत्सेवयेति वेदांतादिशास्त्रश्रवणादिलक्षणयाम त्सेवयाप्रतिलब्धभात्मलाभोविषयस्यागेनस्वरूपानंदोयेनसतथा निर्जितेंद्रियग्राभत्वेनस्वरूपानंदानुभवेनसंतुष्टइत्यर्थः प्रतिलब्धात्मभावइतिपाठेसन्धकूपसंप्राप्तपरमात्मभक्तिरित्यर्थः अनेनस्वज्ञानदा नयोग्यपुरुषेषुयुक्तोनीयतभार्यासुचसंगमंतरेणेतरसंगोवर्जनीयइतिप्रकाशितं तदुक्तं सत्पुंसुचतथास्त्रीषुनसंगोदोषमावहेत् । यथायोग्यगुणायैवदोषकृद्दुष्टजंतुष्विति । तत्संगात्कोनर्थइत्यतउक्तंयामि

नतथास्यभवेन्मोहोबंधश्चान्यप्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथापुंसांयथातत्संगिसंगतः ३७ प्रजापतिर्दुहितरंदृष्टातदूपधर्षितः ॥ रोहिडूतांसोन्वधावदृश्यरू षीहतत्रपः ३८ तत्सृष्टिसृष्टसृष्टेषुकोन्वखंडितधीःपुमान् ॥ ऋषिनारायणमृतेयोषिन्मय्येहमायया ३९ बलंमेपश्यमायायाःस्त्रीमय्याजयिनोदिशाम् ॥ याकरोतिपदाक्रांतान्भूविजृंभेणकेवलम् ४० संगंनकुर्यात्प्रमदासुजातुयोगस्यपारंपरमारुरुक्षुः ॥ मत्सेवयाप्रतिलब्धात्मलाभोवदंतियांनिरयद्वारम स्य ४१ योषयातिशनैर्मायायोषिदेवाविनिर्मिता ॥ तामीक्षेतात्मनोमृत्युंमृगैःकूपमिवावृतम् ४२ यांमन्यतेपतिर्मोहान्मन्मायामृषभायतम् ॥ स्त्री त्वंस्त्रीसंगतःप्राप्तांवित्तापत्यगृहप्रदाम् ४३ तमात्मनोविजानीयात्पत्न्यपत्यगृहात्मकम् ॥ दैवोपसादितंमृत्युंमृगयोगायनंयथा ४४ देहेनजिविभूतेनलो कालोकमनुव्रजन् ॥ भुंजानएवकर्मणिकरोत्यविरतंपुमान् ४५

ति अस्पकामुकस्य अनेनस्त्रियःसर्वथावर्जनीयाइत्युक्तं तदुक्तं अंगारसदृशीनारीधृतकुंभसमःपुमान् । तस्मात्तारीषुसंसर्गदूरतःपरिवर्जयेत् । गौडीमाध्वीतथापैष्टीविज्ञेयान्निविधासुरा । चतुर्थीप्र मदाज्ञेयाययेदमोहितंजगत् । माद्यविप्रमदादृष्टासुरांपीत्वैवमाद्यति । यस्मादृष्टिमदानारीतस्मात्तानावलोकयेदिति ४१ इतोपिसर्वप्रयत्नेनदुष्टास्त्रीवर्जयेत्त्याह योपयातीति यादेवनिर्मितायोषिन्मा याभार्यात्वेनोपयाति मुमुक्षुस्तामात्मनोमृत्युमीक्षेत किंचतृणैरावृतंकूपमिव ४२ पतिर्यामोहात्स्त्रीसंगतः । स्तृष्टैश्चैशब्दसंघावइतिधातोःशब्दादिष्वासक्तितःकारणात् स्त्रीत्वंप्रमदाभावंप्राप्तामृषभाय तौरितौपुरुषीकरणंनामारोपितपुरुषधर्मस्तमाचरंतंमन्मायांवित्तापत्यगृहप्रदामन्यतेतामितिपूर्वणसंबंधः ४३ इतिभक्त्यादियुतापत्न्यपिहरिभक्तिरहितंपतिमात्मनोमृत्युमीक्षेतनरकहेतुंपश्येत् । किं विशिष्टं अपत्यगृहात्मकं कथमिव यथामृगयोःमृगान्वधार्थंयातीति मृगव्यादयश्चेति कुः मृगपुस्तस्यमृगयोर्व्याधस्य । व्याधोमृगवधाजीवोमृगयुर्लुब्धकोपिसइत्यमरः । नायनंमृगस्यमृत्युहेतुस्तथे त्यर्थःसत्पुंसुचतथास्त्रीष्वित्याहुक्तमप्रापिममाणं ४४ ज्ञानंविनानकर्मक्षयःकिंतुकर्मपरंपरामेवकरोतीत्याह देहेनेति जीवभूतेन जीवानांकर्मजातेनलोकाल्लोकंदेहदेहंस्वायोग्यभार्यादिमासौकिकार नमित्यतोवाकर्मकारणमित्याह देहेनेति ४५

जीविलक्षणमाह जीवइति भूतैर्द्रियमनोमयोदेहोपस्यानुगःसजीवइति भूतोजातइतिव्यवहारात् जीवोऽनित्यएवेतिनशंकनीयं तस्यदेहावियोगसंयोगावेवमरणजननेनतुस्वरूपनाशः तथासतिमो
क्षादियोग्यताकथनंव्यर्थस्पादितिभावेनाह तन्निरोधइति अस्यजीवस्यतन्निरोधस्तस्यदेहस्यनाशोभूतेषुलभ्योमरणमाविर्भावोभूतसंयोगलक्षणोविशेषतयाप्रकाशःसंभवोजननंनानामतुशब्दस्तेषांकिंचि
द्विशेषचोक्तः ४६ उक्तमर्थस्पष्टयति द्रव्योपलब्धीति द्रव्याणांपंचभूतानामुपलब्धिस्थानस्यशरीरस्यपृथिव्यादिविषयज्ञानाश्रयत्वात् द्रव्येक्षायाघटादिदर्शनस्यायोग्यताघटादिद्रव्यदर्शनयो
ग्यत्वंयदानास्तितदातददर्शनंपंचत्वमरणसंज्ञंभवति अहंमानादहमिदंशरीरमित्यभिमानात्द्रव्यदर्शनमेवोत्पत्तिरित्यन्वयः ४७ इदंहृष्टातयति यथेति यथाचाक्ष्णोश्चक्षुषोर्द्रव्यावयवःशौक्ल्यादिरूपं
तस्यदर्शनेऽयोग्यताकामलादिदोषदुष्टतयासामर्थ्यनास्तितदैवचक्षुषःसकाशाद्ब्रह्मरात्मनोद्रष्टृत्वंनेतिशेषः यदाऽनयोश्चक्षुषोर्योग्यताअस्तीतिशेषः तदाचक्षुषःसकाशात्द्रष्टृत्वंप्रतीयतइत्यन्वयः ४८
नन्विहसंसारन्जीवोब्रह्मैवचेतनत्वात्ब्रह्मैवसंसारतिब्रह्मैवमुच्यतइत्याचार्योक्तेस्तत्राह पुंसइति पुंसःपुरुषस्यचक्षुरादीन्द्रियाणियथापरंकेवलंस्वगतंस्वविषयंरूपादिकंतन्निमित्तसुखादिकीर्तितानान्यगतं च
सुखांशंश्रोत्रंनजानातिश्रोत्रग्राह्यंचक्षुरित्याद्यतोमिथुंन्द्रियाणांभेदःप्रसिद्धः तथेशांशाःजीवाःसंसारंतःपृथक्कलाःअन्योन्यंहरेश्चभिन्नाइत्यतआचार्योपेतस्वज्ञानीनस्यादित्यर्थः यःसर्वज्ञइतिश्रुतेश्च ४९

जीवोपस्यानुगोदेहोभूतैर्द्रियमनोमयः ॥ तन्निरोधोस्यमरणमाविर्भावस्तुसंभवः ४६ द्रव्योपलब्धिस्थानस्यद्रव्येक्षायोग्यतायदा ॥ तत्पंचत्वमहंमाना
दुत्पत्तिर्द्रव्यदर्शनम् ४७ यथाक्ष्णोर्द्रव्यावयवदर्शनायोग्यतायदा ॥ तदैवचक्षुषोर्द्रष्टृत्वंयोग्यतानयोः ४८ पुंसोयथैवेन्द्रियाणिविंदंतिस्वगतंपरम् ॥
सुखंदुःखंनान्यगतंतथेशांशाःपृथक्कलाः ४९ आत्मनःकेवलंज्ञानमर्थेदेहाद्यसंगिनः ॥ सुखदुःखादयोभावानदेहस्यनचात्मनः ५० तस्मान्नकार्यःसंज्ञा
सोनकार्पण्यंनसंभ्रमः ५१ बुद्धाजीवगतिर्धीरोमुक्तसंगश्चरोदेह ॥ सम्यक्दर्शनयाबुद्ध्यायोगवैराग्यमुक्तया ॥ मायाविरचितेलोकेचरेद्यस्यकलेवरम् ५२
इतिश्रीमागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

नन्वेवंतर्हिपावज्जीवमस्यसंसारबंधएवनास्मान्मुक्तिरीदृक्दुःखनिवर्तकसाधनाभावादित्यत्राह आत्मनइति आत्मनोजीवस्यकेवलमद्वंद्वंहरेर्ज्ञानमेवार्थःपुरुषार्थः ईदृक्दुःखनिवृत्तिसाधनलक्षणइत्य
र्थः एवंविधज्ञानोत्पत्तौमुख्यसाधनंभवत्यति देहादीति अहंमेतिदेहाद्यसंगएवसाधनमित्यर्थः ननुदेहाद्यसंगिनोजीवस्योत्पत्त्यमानंकथंकारमुत्पद्यतेज्ञानमित्यतस्तंप्रकारमाह सुखदुःखादयइति
बलमानंदभोज्येत्यादिश्रुतेः स्वतःसुखादिरूपत्वादात्मनोजीवस्यसुखदुःखादयोभावानसंति किमुतदेहस्याचेतनत्वादितिविशेषार्थः ५० तस्मादिति यस्मादेहोदेहिनोर्नसर्वसुखादयोभावाःकिंत्वा
मिमनिकाःअज्ञानादुत्पद्यंते तस्मात्त्रासादिकंनकार्यमित्यर्थः ५१ ननुजीवन्मुक्तोस्मिंल्लोकेकथंउर्वतइतितत्राह बुद्धेति यस्यदेहाद्यसंगिनोजीवस्यकलेवरमायाविरचितेश्रितारापणेज्ज्ञानि
मित्तेलोकेकर्मभूमौचरेच्चरतिवर्तते समुक्तसंगोधीरोगंभीरोज्ञानी सम्यक्प्रथमार्थदर्शनंज्ञानंपस्याःसातपातयाभक्तिपोगवैराग्यपुक्तयाबुद्ध्याजीवानांगतिस्वर्गनरकादिलक्षणाभाश्रयंश्रीनारायणंबुद्धासमेव
निर्दतरंनिषेवमाणश्चरेद्भूतैस्तइत्यन्वयः ॥ ५२ ॥ इतिश्रीभानवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अचिरादिमार्गएवानावृत्तिमुक्तिसाधनं सच भक्त्यैकल्य इत्यर्थमस्मिन्नध्यायेत्किं तत्रादौ धूमादिमार्गः कर्मिणां स्वर्गप्राप्तिसाधनं सोपधिगवद्भक्तिमत् एवेत्यतः प्रधानसाधनं भक्तिरेवेति दर्शयितुमाह अ
येति अथ प्रवृत्तिमार्गस्थस्य फलमुच्यते किंतु दिति योगे हे स्थितो गृहमेधीयान् गृहस्य योग्यान् धर्मान् एवावसन्ते ष्वेव वर्तमानो धर्ममर्थचकामं च दोग्धितत्फलमिति शेषः भूयस्तानेव पिपतिं पूषालनपूरण
योरिति धातोः पुत्रादिषूपदेशेन रक्षति स्वयं कृत्वा वर्धतीत्यर्थः १ तद्वर्धनप्रकारमाह साचापीति च शब्दो हेत्वर्थः दुःखनिवृत्ति सुखप्राप्तिलक्षण भगवद्भक्ति साधनात्पराद्भूमौ स्वोपिकाममूढ
श्च सक्चंदनवनितादिकाममूढत्वेन सगृहीकृतुभिर्देवान्यजते आह्लादिना पितृंश्चैत्यन्वयः २ तत्पूजाफलमाह तच्छ्रद्धयेति तेषां देवादीनां यजनकर्तव्यता श्रद्धया पितृणां देवानां संतुष्टि योग्यं व्रतं तं यस्य सत्
था धूमादिमार्गेण चांद्रमसंचंद्रेणाधिकृतं लोकं स्वर्गं कदेशं गत्वा भगवद्भक्तिपराद्भूमौ पुमान् पुण्यफलं भुक्त्वा पुनः पापफलं भोक्तुं निरयमेव्यति भगवदीषद्भक्तः स्वर्गकाममूढः पुमान् स्वर्गं गत्वा भुक्तपुण्यशेषेण
पुनर्भूलोकमुपैष्यति इत्येतत्तात्पर्यार्थः ईषद्भक्तो भगवति सुकर्मास्वर्गमेव्यति । अभक्तो निरयं याति सुकर्मापिन संशय इत्यनेनावगम्यते ३ प्रवृत्तिधर्मिणां लोकानां तवत्त्वेन तच्छ्रद्धान् कारयति भावेन तत्रा
शावधिमाह यदेति च शब्देन लोकनाशस्यावश्यंभावित्वमाह ४ ५ निवृत्तिधर्मिणां मार्गं गम्यंतं साधनं च संक्षिप्याह निवृत्तीति पुरुषस्य स्वरूपधर्मः सत्त्वगुणस्तेन यद्वा सत्त्वेनात्मभावेन परमात्मभक्त्य

श्रीभगवानुवाच ॥ अथ योगे गृहमेधीयान् धर्मान् एवावसन् गृहे ॥ धर्ममर्थचकामं च दोग्धिभूयः पिपतिं तान् १ सचापि भगवद्भक्तिं काममूढः पराद्भूमौ ॥ य
जते कृतुभिर्देवानं पितृंश्च श्रद्धयान्वितः २ तच्छ्रद्धया क्रांतमतिः पितृदेवव्रतः पुमान् ॥ गत्वा चांद्रमसं लोकं सोमपाः पुनरेव्यति ३ यदा चार्हीद्रशय्यायां
शेतेन तां स नो हरिः ॥ तदालोकालयं याति त एते गृहमेधीनाम् ४ ये स्वधर्मेन दुह्यंति धीराः कामार्थहेतवे ॥ निःसंगान्यस्त कर्माणः प्रशांताः शुद्धचेतसः ५
निवृत्तिधर्मनिरतानिर्ममानिरहंकृताः ॥ स्वधर्मरूपेण सत्त्वेन परिशुद्धेन चेतसा ६ सूर्यद्वारेण ते यांति पुरुषं विश्वतोमुखम् ॥ परावरेण प्रकृतिमस्योत्पत्यंत
भावनम् ७ द्विपरार्थावसानेयः प्रलयो ब्रह्मणस्तुते ॥ तावदध्यासते लोके परस्य परिचितकाः ८ क्षमां भो नलानिलवियन्मन इन्द्रियार्थभूतादिभिः परिवृतः
प्रतिसंजिहीर्षुः ॥ अव्याकृतं विशतियर्हि गुणत्रयात्मा कालं परं स्वमनुभूय परः स्वयंभूः ९

६ सूर्यद्वारेणार्चरादिमार्गेण मानवनामानं पुरुषं याति किंतु तत्रैवावस्थानमुतान्यत्रापीति तत्राह विश्वतोमुखमिति विभक्तिविपरिणामेन गुरुष्वेतेषु नुवर्तनीयं मानपुरुषेणाप्रतीकालंबना अपि विश्वतोमु
खं सर्वज्ञं परावरेण मुक्तामुक्तप्रपंचेश्वरं प्रकृतिमूलकारणमस्य जगत् उत्पत्त्यंतभावनं सृष्टिसंहारकारणं विष्णुं यांतीत्यन्वयः इदमुक्तं भवति प्रतीकालंबना अप्रतीकालंबनानां उभये पिज्ञानिनो विष्णुं प्राप्या
पिमानवपुरुषेण कार्यब्रह्मप्रापितास्तत्समीपे वसंतीति ७ प्रतीकालंबनानामप्रतीकालंबनानां च कियंतं कालं तत्र निवास इति तत्राह द्विपरार्थेति द्विपरार्थस्यावसानं समाप्तिर्धर्मिण्यस्मिन्काले सत्थोक्तः स ब्रह्म
णः प्रलयो यावता कालेन भवति तावंतं कालं परस्य परिचितकाः परमात्मोपासकास्ते उभयेपि कार्यब्रह्मणो लोके सत्प्राप्येऽध्यासते मुक्तावतिष्ठंतीत्यन्वयः नात्राधिकः कर्मापेक्षी किंत्वधिकस्येति ज्ञातव्यम् ८
ब्रह्मप्रलये विमुक्तिः कीदृशीति तत्राह क्षमां भ इति गुणत्रयात्मा सत्त्वादिगुणत्रयादानकर्ता परः सर्वजीवोत्तमः स्वयंभूः ब्रह्मा परं द्विपरार्थं स्वकालमनुभूय प्रतिसंजिहीर्षुः स्वसृष्टं जगत्संहर्तुं कामः क्षमां भो
नलानिलवियन्मन इन्द्रियार्थभूतादिभिः पृथिव्यादिपंचभूताभिमानि देवैर्मनोभिमानिभिरिन्द्रियाभिमानिभिरर्थाः शब्दादयस्तदभिमानिभिश्च भूतादिभिरहंकारतदभिमानिभिश्च देवैः स्वविबुद्धारेण गृहशेषमार्ग
द्वयेनात्मानं प्रविष्टेः परिवृतः अव्याकृतं लक्ष्मीतत्त्वं पृथिव्यादिविशतिलक्ष्मीद्वारा परं ब्रह्म विशतीत्यर्थः ९

तदासरेत्यदेहान्योगो न विदुष्येवमुक्तप्रकारेण देवयानेन गत्वा भगवंतं विकुण्ठनाय ब्रह्माणं चानुप्रविष्टा जितमरुन्मनसः प्राप्तावाप्तमनोजया अतएव विरागा विषयवृणारहिता ये योगिनो ज्ञानिनस्ते स्वाविबद्धारेण प्र
विष्टब्रह्माणस्तेन ब्रह्मणा साकममृतं नित्यमुक्तं प्रधानं सर्वोत्तमं पुरुषं पूर्णं षड्गुणं ब्रह्मोपपांतिं लिङ्गशरीरत्यागलक्षणां मुक्तिं प्राप्नुवंतीत्यर्थः । ननु शरीराभावे जीवत्वमपि नष्टं स्यादित्यत उक्तं अगताभिमाना इति
अत्यक्तजीवत्वाभिमानाः १० एतदेवमुक्तिस्वरूपं विविच्य दर्शयति आद्य इति यो वेदगर्भो ब्रह्मास्थिरचराणां स्थावरजंगमाना माद्यः आदौ भूतः सहर्षिर्मनुष्योत्तममारभ्य गरुडशेषां तैर्ज्ञानिभिः
सिद्धैः साधनसामग्रीमद्विषो गेश्वरैः कुमारार्चैः सनकाद्यैर्योगाचार्यैश्च सह ११ भेददृष्ट्या जीवेश्वरादिविषयपञ्चविधभेदज्ञानेन भेदज्ञानस्य शुक्तिरजतज्ञानवद्देयत्वेन तेन तेन मुक्तिनिश्चय इत्यत उक्तं अ
भिमानेनेति अभिमानेन पूर्णज्ञानेन यावता मुक्तिः स्यात्तावता ज्ञानेनेत्यर्थः निःसंगेन फलाभिसंधिरहितेन ज्ञानोत्तरकालीनेन कर्मणा पि जगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वात्सगुणं ज्ञानैश्वर्याद्यनंतगुणोपेतं नेदं
शबलमित्याह ब्रह्मेति । अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः । स्वतएव सर्वगुणपूर्णमित्यर्थः नाकाशवन्निरूपमित्याह पुरुषमिति भक्तानुकेपया गृहीतपुरुषाकारं अनेन गुणाश्चैश्वर्यादयः
ननु सत्त्वादय इति ध्वनयति ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य पशसः श्रिय इत्यादेः इतोऽपि शबलमित्याह पुरुषर्षभमिति क्षराक्षरपुरुषातीतत्वात्पुरुषोत्तमसंगतः प्रविष्टो भवति सायुज्यादिलक्षणां मुक्तिमाप्नोती
त्यर्थः १२ सब्रह्मादिजीवसंघः सृष्ट्वापि सायुज्यमेव भुंक्ते किंतु निर्गच्छतीति तत्राह ससंगत्येत सब्रह्मादिजीवराशिः संगत्यप्रलये प्राविश्य परमेश्वरं पुनः कालेन कालांतर्पामिनेश्वरमूर्तिना हरिणा काले

एवं परेत्यभगवंतमनुप्रविष्टा ये योगिनो जितमरुन्मनसो विरागाः ॥ तेनैव साकममृतं पुरुषं पुराणं ब्रह्म प्रधानमुपपांत्य गताभिमानाः १० आद्यः स्थिरचरा
णां यो वेदगर्भः सहर्षिभिः ॥ योगेश्वरैः कुमारार्चैः सिद्धैर्योगप्रवर्तकैः ११ भेददृष्ट्या अभिमानेन निःसंगेनापि कर्मणा ॥ कर्तृत्वात्सगुणं ब्रह्म पुरुषं पुरुषर्षभम्
१२ ससंगत्यपुनः काले कालेनेश्वरमूर्तिना ॥ जातेऽगुणव्यतिकरे यथा पूर्वं प्रजायते १३ ऐश्वर्यं पारमेष्ठ्यं तत्तेऽपि धर्मविनिर्मितम् ॥ निषेव्यपुनरायांति गु
णव्यतिकरे सति १४

गुणव्यतिकरे सृष्टिलक्षणे जाते प्राप्ते अगुणव्यतिकरे त्रिगुणव्यतिकररहिते बाहिः श्वेतद्वीपे यथा पूर्वमुच्चनीचादिभावेन यथा संसारदशाग्रामस्य तान् योन्यभेदेना स्थितस्तथा प्रजायते भादुर्भूतानंदो वर्तते यो वेदगर्भः
प्रलये प्राप्ते परमेश्वरसंगत्यपुनः सृष्टिकाले प्राप्ते यथा पूर्वप्रजायत इति वा तदुक्तं । ब्रह्मादेवैः परिवृतः प्रलये परमेश्वरं । प्रविश्य सर्वे तु पुनः श्वेतद्वीपे प्रमोदते १३ एषां मुक्तानां प्रतिसर्गनिर्गमः प्रतिलयं भवत्यत्र
वेशश्च नित्य इति भावेनाह ऐश्वर्यमिति ते मुक्ता अपि संभाविताः हरिणेति शेषः सृष्टिकाले प्राप्ते हरेर्निर्गताः श्वेतद्वीपे यथा परमेश्वरं परमेश्वरः सर्वोत्तमस्य हरेः प्रसादादुपपन्नं धर्मविनिर्मितं ज्ञानधर्मफलं ऐश्वर्यं
मणिमादिभोगजातं तन्निषेव्यमुक्त्वा पुनर्गुणव्यतिकरेऽसति प्रलये प्राप्ते स्वोत्तमप्रवेशपूर्वकं परमेश्वरप्रायांतीत्येवं मुक्तगणस्य वृष्टौ संहारे च संसर्गनिर्गमोऽस्वरूपानंदभोगो बहुविधविषयभोगाश्च संतीति
तदुक्तं ज्ञानधर्मफलं स्तत्र भोगान्भुक्त्वा लये पुनः । नारायणं समाविश्य ज्ञानव्यक्तं निजं सुखम् । भुंजते त्वेव मे वैषां काले संसर्गनिर्गमौ । नित्यौ नित्यसुखं चैव सृष्टौ भोगास्तथोत्तमाः । गुणव्यतिकरभा
वेऽप्युच्चनीचादि पूर्ववत् । विष्णोश्चैव विमुक्तानां न कदाचन गच्छतीति । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहंतीति श्रुतेः । सर्वजीवोत्तमस्य ब्रह्मणो नीचत्वं हरेरेव नान्यस्यात् तदुक्तं यथा पूर्वहरेः सर्वगुणेर्नोचात्यता
सदा । ब्रह्मणश्च तथान्येषामन्येषां च यथापदमिति १४

पुंसांतेषां परमात्मप्रसादेन परमानंदवाप्तिरस्तु द्विषाः ममेकथं स्यादित्याशंक्य सर्वेषामपि स्वयोग्यतानुसारेण सेवासामग्र्यां सत्त्यासास्यादित्युपसंहारमुखेन तांसेवां विधत्ते अथेति यतो भगवदुपासकानां नित्यानंदलक्षणमुक्तिप्राप्तिः अथ तस्मात्तत्प्राप्त्यर्थं यो ब्रह्मादिमुक्तिदस्तं नारायणं शरणं ब्रजेत्यन्वयः केन साधनेनेत्यत उक्तं भावेनेति मम स्वामी भगवानहं तर्किकरीति भावेन भक्तिक्रियया । भावोली लाक्रिया चेष्टेति यादवः । कंगुणमुपसंहृत्येत्यत उक्तं श्रुतानुभावमिति कुत्र स्थितं महं शरणं यामीत्यत उक्तं सर्वभूतानामिति अनेनांगुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि संस्थित इति श्रुत्युक्तं भगवद्रूपं शरणं ब्रजे त्युक्तं भवति भामिनि भद्रे भगवति भक्तिगुणत्वेनेति शेषः १५ एवं मुक्तिस्वरूपं निरूप्याधुना तदयोग्यानाह येत्विति तु शब्दोत्पत्तौ वैलक्षण्यद्योतकः इह मनुष्यादौ पेस्वर्गादावेवासक्तमनसो यज्ञादिकर्मस्वेव श्रद्धया युक्ताः अप्रतिषिद्धानि अग्नीषोमीयं पशुमालभेतेत्यादिविहितानियागादिकर्माणि नित्यानि संध्यावंदनादीनि कृत्स्नशः एकविलोपेन कुर्वति १६ किंच रजसारजोगुणेन कुंठमनस उपरंजितमनसो त एव कामात्मानो विषयलोलस्वभावा भत एवाजितेन्द्रिया अत एव गृहेष्वभिरताशयानित्यविषयासक्तमनो रथा अनुदिनं पितृन्यजंति १७ हरावनापि तश्चाद्धादिकर्तारस्ते पुरुषास्त्रैवर्गिका धर्मार्थकामयोग्या एव न तु मोक्षयोग्याः तत्र कारणमाह विमुखा इति कथनीयः प्रबंधी कर्तुयोग्य उरुर्महान् विक्रमो यस्य स तथा तस्य हरिमेधसः मनोहर प्रज्ञस्य मधुद्विषो हरेः कथायां विमुखा इति यतो तोन मुक्तियोग्या इति १८

अथ तं सर्वभूतानां हृत्पद्मे षु कृतालयम् ॥ श्रुतानुभावं शरणं ब्रजभावेन भामिनि १५ ये त्विहा सक्तमनसः कर्मसु श्रद्धयान्विताः ॥ कुर्वन्त्यप्रतिषिद्धानि नित्यान्यपि च वृत्तशः १६ रजसा कुंठमनसः कामात्मानो जितेन्द्रियाः ॥ पितृन्यजंत्यनुदिनं गृहेष्वभिरताशयाः १७ त्रैवर्गिकास्ते पुरुषा विमुखा हरिमेधसः ॥ कथायां कथनीयो रुविक्रमस्य मधुद्विषः १८ नूनं देवेन विहता ये त्वच्युत कथा सुधाम् ॥ हित्वा शृण्वन्त्यसद्वाथाः पुरीषमिव विड्भुजः १९ दक्षिणेन पथार्यम्णः पितृलोकं व्रजंति ते ॥ प्रजायां तु प्रजायंते शमशानां तक्रियाकृतः २० ततस्ते क्षीणसुकृताः पुनर्लोकमिभंसति ॥ पतंति विवशा देवैः सद्यो विभ्रंशितोदयाः २१

भगवद्भक्तिवर्जितैः पुंभिः प्राप्त्यफलमाह नूनमिति ये चाच्युत कथा सुधां हित्वाऽसद्वाथाः काव्यनाटकादिविषयाः शृण्वन्ति देवेन हरिणा विहताः देहविषयो गमापिताः विड्भुजः विड्गुराहादय इव पुरीषममे ध्यतुल्यं निरयंतीति शेषः तदुक्तं ये तु तद्भक्तिवर्जिताः । अन्यसामान्यवेत्तारस्तदन्वोत्तमवेदिनः । तद्भक्तिनिन्दकाश्चैव यां त्येव निरयं भुवम् । अपि धर्मकनिलयानां त्रकार्या विचारणेति १९ नित्यसं सारिणां त्रैवर्गिकाणां किं फलमित्याह दक्षिणेनेति ये त्विहा प्रतिषिद्धानि नित्यानि च कर्माणि कुर्वाणाः हरावत्यल्पभक्तास्ते दक्षिणेन पथा दक्षिणायनमार्गेणार्यम्णो यमस्य पितृणामधिपस्य लोकं व्रजंति किंतु त्रैवर्ते षानित्यो निवास इति तत्राह प्रजायामिति स्वर्गमनुष्यलोकावाप्तिस्तेषां सनातनेत्याशयेनाह शमशानां तक्रियाकृत इति त्रैवर्गिकाः स्वसंतानेषु पुत्ररूपेण भूत्वा गर्भाधानादि शमशानां तक्रियाः कृत्वा ततो मृ त्वा स्वर्गं गत्वा २० ततः स्वर्गात् क्षीणसुकृताः भुक्तपुण्यशेषाः देवैः सद्यो विभ्रंशितोदयाः अत एव विवशाः इयं मनुष्यलोकं पतंतीति पुनः शब्दः क्रियासमभिव्याहारार्थः । तदुक्तम् । अत्यल्पभक्ता विष्णो च स दाश्चादिकारिणः । पितृलोकं समाविश्य स्वसंतानेषु पुनः पुनः । क्षिप्रमेव प्रजायंत इति देवाधि मनुष्योत्तमां सानां मुक्तियोग्यत्वं हरावत्यल्पभक्तानां मध्यममनुष्याणां श्रद्धादियज्ञादिकृतां स्वर्गविशेषयोग्यत्वं हरौ द्वेषयुक्तानामसुराणां तमोयोग्यत्वमित्यप्यं विशेषो मुक्तियोग्यास्तु देवाद्यामानुषायज्ञभागिनः । मनुष्यभेदाः श्रद्धादिकृतो विद्वेषिणो हराविति वाक्येनावगंतव्य इति २१

पूर्णगुणोपास्तिरेवमुक्तिसाधनं न निर्गुणोपासनेति भावेनोक्तार्थमुपसंहरति तस्माच्चमिति सर्वभावेन स्वस्वयोग्यगुणपूर्णभक्त्यायस्माद्भक्तिर्मतरेणापेक्षितपुरुषार्थाभावस्तस्माद्भक्षणः सर्वत्र सत्ताबुद्धचेति वात्र ह्यादिजीवराशेर्विलक्षणोयमस्वाभीतिभक्त्या २२ भजने किं फलमिति तत्राह वासुदेव इति ब्रह्मदृश्यतेनेनेति ब्रह्मदर्शनं यज्ज्ञानं तज्जनयति वैराग्यस्य भक्तेः पूर्वभावित्वोपेकार्यकारणभावो न दूषणं भक्तिप्रागुत्पन्नवैराग्यं प्रचिनोतीति २३ वैराग्यादिसाधनसंपन्नस्यास्योपासकस्यापरोक्षज्ञानोत्पात्तिसमयमाह यदास्येति यदास्योपासकस्यचित्तबंधकत्वेन समेषु शब्दाद्यर्थेषु ममेदं प्रियमाप्रियमु तेतांद्रियवृत्तिभिर्वैषम्यं न विगृह्णाति किंतु शब्दाद्यर्थाः सर्वबंधकत्वेन ममाप्रिया एव सर्वस्माद्भगवानेव प्रेष्ठइति निश्चिनोति २४ सतदावाह्यातः करणे विनष्टशक्तिके सत्पात्मना स्वरूपचिन्मनसात्मानं स्वीविबपरमात्मानमीक्षते आत्मासंसार्येवात्रोच्यत इत्यन्यथाप्रतीतिनिवारयति निःसंगमित्यादिना असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेः समदर्शनं यथार्थज्ञानिनं निर्दोषं हि समं ब्रह्मेति स्मृतेः नित्य निर्दोषज्ञानरूपत्वादेयोपादेयरहितमत एवारूढपदं सर्वोत्कृष्टस्थानम् २५ तत्तच्छब्दादिसिद्धनामधेयोऽप्ययमेव न पृथगिति भावेन विशिनष्टि ज्ञानमात्रमिति तत्र ज्ञानमिति संगिरंते सौगताः परंब्रह्मेति वेदांतिनः परमात्मेति योगिनः ईश्वर इति वैशेषिकाः पाशुपताश्च पुमानिति सांख्याः भगवानिति पौराणिकाः इत्येतैः शब्दैरेक एवेत्येते कैलिंगैरित्यत उक्तं दृश्यादिभिरिति ज्ञानमेव मात्रापरिमाणं यस्य तत्तथोक्तं

तस्मात्त्वं सर्वभावेन भजस्व परमेश्वरम् ॥ तद्गुणाश्रयया भक्त्या भजनीयपदांबुजम् २२ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः प्रचोदितः ॥ जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानं यद्ब्रह्मदर्शनम् २३ यदास्यचित्तमर्थेषु समेष्विन्द्रियवृत्तिभिः ॥ न विगृह्णाति वैषम्यं प्रियमप्रियमप्युत २४ सतदैवात्मनात्मानं निःसंगं समदर्शिनम् ॥ हेयोपादेयरहितमारूढपदमीक्षते २५ ज्ञानमात्रं परंब्रह्म परमात्मेश्वरः पुमान् ॥ दृश्यादिभिः पृथग्भावं भगवानेक ईर्यते २६ एतावानेव योगेन समग्रेणेह योगिनः ॥ युज्यते भिमतो ह्यर्थो यदसंगस्तु कृत्स्नशः २७ ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्वह्मनिर्गुणम् ॥ अवभात्यर्थरूपेण भ्रांत्या शब्दादिधर्मिणाम् २८

ब्रह्मसुतत्वेषु परमुत्तमं परंब्रह्म आत्मभ्योजयिष्यः परमत्वात् परमात्मा ईशानशक्तिमत्त्वादीश्वरः अव्याहतपुंशक्तिमत्त्वात् पुमानिति ऐश्वर्यादिगुणाकरत्वाद्भगवानेवं विधगुणोद्दृश्यस्पृश्यादिभिः पृथक्भावौल्लेखैर्घटादयोजकत्वेन भूतत्वेन दृश्याः स्पृश्याः नायंतथेत्यादिरूपैः २६ इदानीमुक्तार्थनिगमनमुखेन मुक्तेरंतरंगभक्तियोगस्य मुख्यफलमाह एतावानिति इहोपासकानामध्ये स्थितस्य भक्तियोगिनः समग्रेणाष्टांगोपेतेन भक्तियोगेन साध्यो भिमतोर्थः पुरुषार्थ एतावानेव युज्यते पुक्तो नुभूयते क इत्यत उक्तं यदसंग इति यत्कृत्स्नशः साकरूपेणासंगः लिंगशरीरसंबंधो न भवति २७ इदानीमस्तस्याद्यवताररूपं ब्रह्माप्यप्राकृतदेहत्वेन मुमुक्षुणा ज्ञातव्यमन्यथा दर्शनं यंतमरवेत्याशयेनाह ज्ञानमेकमिति एकं सर्वोत्तमं स्वगतभेदवर्जितं वा ज्ञानं सच्चिदानंदलक्षणं ब्रह्म बहुत्वसंख्याविशेषविषयपूर्णमस्त्यादिरूपं निर्गुणं प्रकृतिगुणानिर्विकल्परहितं परब्रह्म शब्दादिधर्मिणां शब्दस्पर्शादिविषयधर्मवतामज्ञानां पराचीनैर्विषयेषु प्रवृत्तैश्चक्षुरादीन्द्रियैरर्थरूपेण भौतिकशरीरेण भ्रांत्या मिथ्याज्ञानेनावभाति । पूर्णमदः पूर्णमिदमिति श्रुतेः । तस्मात्तथा मतिमानवानंधं तमोपासीति विशेष इत्यर्थः तदुक्तम् मत्स्यकूर्मादिरूपं च विष्णोर्ज्ञानैकमात्रकम् । तन्मन्यं ते भौतिकं तु पेगच्छंत्यधरंतम इति २८

स्त्रीत्वादिसमर्पकयंजानामीत्यतउदाहरति प्रथममहानिति महान्महत्तत्वाभिमानीब्रह्मावेकारिकाद्यात्मनात्रिवृत्त्रिविधोहंकारोहंकाराभिमानीरुद्रः आकाशादिपंचभूताभिमानित्वेनपंचविधः मनआचेकादर्शो
द्रियाभिमानित्वेनैकादशविधः स्वराडिद्रव्यैतेअज्ञानितांभौतिकशरीरत्वेनापिप्रथमाप्रतीयंतेतथामत्स्यादिरूपंपरंब्रह्मेत्यर्थः अभिमानित्वमात्रेणाभिमन्यमानदेहत्वंकथमित्येतत्स्पष्टयति तस्येति इदं
हंसर्वजगच्चतस्येद्रस्यवपुरितिपतोतइति अनेनब्रह्मरुद्रयोरपिभौतिकदेहत्वंस्पष्टमित्युक्तंभवति अत्रयथाप्रतीतार्थोदाहृतिरितिनेनुपयुक्तः स्यादित्येवंपाख्यातमितिज्ञातव्यम् । एकादर्शोद्रियात्माचपंच
भूतात्मकस्तथा । सर्वाभिमानीभगवान्स्वराडिद्रः पुरंदरः । इदमहंजगत्सर्वशकदेहंविदुर्बुधाः । तत्पतिस्त्रिगुणोरुद्रस्तस्यब्रह्माततोहरिरितिचचनात् २९ तर्हितब्रह्मयथावज्ज्ञातुकथंशकपतइतितत्राह
एतदिति एतैःसाधनैःअधिकायैतन्मत्स्याद्यवताररूपंब्रह्मपरिपश्यति प्राकृतदेहादिदोषपरित्यागेनज्ञानानंदाद्यनंतगुणपूर्णत्वेनापरोक्षीकरोतीत्यन्वयः कैरित्यतउक्तम् अद्वयेत्यादिभिरिति नित्यशो
नुक्षणंयमादियोगाभ्यासेन कीदृशोधिकारी समाहितात्माहरावेवसम्यगर्पितमनाःनिःसंगोदुष्टसंगराहितः निर्णीतसज्जनसंगोवा । निर्निर्णयनिषेधयोरितियादवः । विरक्तःसर्वमसारमनित्यंचेतिज्ञानवान्
वाइत्यनेनैतैरेवसाधनैर्नापरैरैक्यज्ञानादिभिर्ब्रह्मदर्शनंस्यादितिसूचयति ज्ञानरूपमेकंनिर्गुणंब्रह्मभ्रान्त्यार्थरूपेणपंचात्मनावभातीत्याद्यप्यव्याख्याननिरासायचमत्स्यकूर्मादिरूपंचविष्णोर्ज्ञानैकमात्रकामि

यथामहानहंकारस्त्रिवृत्पंचविधःस्वराट् ॥ एकादशविधस्तस्यवपुरंहंजगद्यतः २९ एतद्वैश्रद्ध्याभक्त्यायोगाभ्यासेननित्यशः ॥ समाहितात्मा
निःसंगोविरक्तःपरिपश्यति ३० इत्येतत्कथितंगुर्विज्ञानंतद्ब्रह्मदर्शनम् ॥ येनैवबुध्यतेतत्त्वंप्रकृतेःपुरुषस्यच ३१ ज्ञानंयोगश्चमन्निष्ठोनेर्गुण्योभक्तिलक्ष
णः ॥ द्वयोरप्येकएवार्थोभगवच्छब्दलक्षणः ३२ यथेन्द्रियैःपृथक्कारैरर्थोबहुगुणाश्रयः ॥ एकोनानेयतेतद्ब्रह्मवाञ्छास्रवर्त्मभिः ३३

त्याद्युदाहृतमाचार्यैरितिज्ञातव्यम् ३० तत्त्वोपदेशमुपसंहरति इतीति ब्रह्मदर्शयतीतिब्रह्मदर्शनंतात्पर्यातिशयजननायज्ञानंविशिनष्टियेनेति प्रकृतिशब्दवाच्यस्यलक्ष्म्यादेःपुरुषशब्दवाच्यस्यविष्णवादे
स्तत्त्वमनारोपितरूपेणज्ञानेनावबुध्यतइत्यन्वयः ३१ अवश्यज्ञानानुष्ठानार्थेनविनामुक्तिमात्रंनस्यात्तत्साधनंनिर्दिशति ज्ञानमिति योनैर्गुण्योभक्तिलक्षणोयोगोयच्चज्ञानंज्ञानयोगस्तयोर्द्वयोरप्ये
कएवार्थोविषयः सकइतितत्राह भगवच्छब्देति भगवच्छब्दवाच्यइत्यर्थः भक्तिज्ञानयोगयोरैश्वर्याद्यनंतगुणपूर्णश्रीनारायणोविषयइतिभक्तिज्ञानेमुक्तेरवश्यसाधनेमयोपदिष्टेइति । ज्ञानभक्तीविनानैव
मुक्तिःकस्यापिविद्यते । तयोरेकतरेणापिविष्णुनेनोभयंविना । एवमप्येतयोरेकभावेन्यनियतेर्धुम् । एकेनापिभवेन्मुक्तिस्तदर्थत्वन्वसाधनमितिवाक्यार्थज्ञानापलक्षणइत्युक्तं लक्षदर्शनांकयोरितिधा
तोःसूचितोयमर्थइति ३२ एकस्यानेकगुणविषयत्वंकुत्रदृष्टमितितत्राह यथेति पञ्चात्रह्नांशब्दस्पर्शरूपरसगंधगुरुत्वादीनांगुणानामाश्रयोबहुगुणाश्रयएकोर्थःपदार्थोनानेयते कैःपृथक्कारैःपृथक्का
रश्वरणवर्तव्येषांतानिर्तेभिन्नमार्गैरिन्द्रियैः श्रोत्रेणशब्दवान्त्वचास्पर्शवांश्चक्षुषाशुक्लादिरूपवान्जिह्वयास्वादान्प्राणेनगंधवान्पाणिनागुरुरितिज्ञायते एवंसमगवानेकोज्ञानानंदादिबहुगुणाश्रयः शा
स्त्रवर्त्मभिर्विदांवादिसंख्याद्वयमार्गैरातंदवान्ज्ञानवानित्यादिवगुणविषयत्वेनज्ञायतइत्यन्वयः ३३

भक्तिज्ञानविषयवत्साधनक्रियादीनामपि भगवानेव विषय इत्याह क्रिययेत्यादिश्लोकत्रयेण क्रिययासंध्यावंदनादिलक्षणया भगवद्विगानां दर्शनेनात्मनो मनसश्चक्षुरादीन्द्रियाणां जयेन कर्मणामशास्त्रविहि-
तानां संन्यासेन त्यागेन ३४ एकस्य धर्मस्योभयचिह्नत्वं कथमितितन्नाह यइति मतुप्प्रत्येकमभिसंबध्यते प्रवृत्तिगान्विवृत्तिमानिति भगवदुपासनादिप्रवृत्तिर्हिंसादिनिवृत्तिस्तद्वानित्यर्थः ३५ ३६
इदानीमुक्तपरमप्रमेयमुपसंहरति प्रावोचमिति ३७ संसृतीर्गतीः यासु संसृतिषु प्रविशन्त्यर्जुन आत्मनः स्वस्य गतिं शरणमात्मानं न वेद ३८ उपदिष्टतत्त्वज्ञानानधिकारिण आह नैतदिति
खलु इन्द्रियारामो दुर्जन इत्यर्थः स्तब्धो गुरुनियोगमकुर्वाणः भिन्नो वैष्णवसमयेतरसमयनिष्ठः धर्मध्वजो दंभवान् ३९ लोलुपो विषयाभिलाषी खलत्वादिदोषरहितोपि प्रमाभक्तश्चैवोपदेशयोग्यः प्रसं-
गेतापीत्याशयेनोक्तम् जातिविति नैतावता पूर्णत इत्याह नमद्भक्तद्विषामिति ४० तर्ह्यनधिकारित्वेनैतदुत्सादनं स्यादितितन्नाह श्रद्धधानायेति अनसूयगुणे पुदोषाविष्करणबुद्धिरहितः ४१ बहिःस्वर्गा

क्रियया क्रतुभिर्दानैस्तपः स्वाध्यायदर्शनैः ॥ आत्मेन्द्रियजयेनापि संन्यासेन च कर्मणाम् ३४ योगेन विविधांशेन भक्तियोगेन चैव हि ॥ धर्मेणोभयचिह्नेन यः
प्रवृत्तिनिवृत्तिमान् ३५ आत्मतत्त्वावबोधेन वैराग्येण दृढेन च ॥ इयते भगवानेभिः सगुणो निर्गुणः स्वदृक् ३६ प्रावोचं भक्तियोगस्य स्वरूपं ते चतुर्विधम् ॥
कालस्य चाव्यक्तगतेर्योतिर्धावातिजंतुषु ३७ जीवस्य संसृतीर्बह्वीरविद्याकर्मनिर्मिताः ॥ याः स्वयं प्रविशन्नात्मानं वेद गतिमात्मनः ३८ नैतत्खला यो
पदिशेन्नाविनीताय कर्हि चित् ॥ नस्तब्धाय न भिन्नाय नैव धर्मध्वजाय च ३९ न लोलुपा यो पदिशेन्न गृहारूढचेतसे ॥ नाभक्ताय च मे जातु नमद्भक्तद्विषा-
मपि ४० श्रद्धधानाय भक्ताय विनीतायानसूयवे ॥ भूतेषु कृतमैत्राय शुश्रूषाभिरताय च ४१ बहिर्जातविरागाय शांतचित्ताय दीयते ॥ निर्मत्सराय
शुचये स्याहं प्रेयसां प्रियः ४२ यइदं शृणुयादं ब्रह्मया पुरुषः सकृत् ॥ योवाभिधत्ते मच्चित्तः स ह्येति पदवीं च मे ४३ ॥ इति श्रीमद्भावते म० तृतीयस्कंधे का-
पिलये त्रेयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवं निशम्य कपिलस्य वचो जनित्री सा कर्दमस्य दायिता किल देवहूतिः ॥ विस्रस्तमो ह पटलातमभिप्रणम्य तु
प्रावतस्व विषयाखिलसिद्धभूमिम् १

दो प्रेयसां प्रियतमानां पुत्रादीनां सकाशात् तदेतत्प्रेय इति श्रुतेः ४२ अधिकारिणः फलज्ञानात् क्षिप्रप्रवृत्तिः स्यादित्यतस्तत्फलमाह यइदमिति अंशहिताहितवेदन इति धातोस्तस्य षापि कृतं वेति तत्संबुद्धिरं-
मातः अभिधत्तेवक्ति हि हेतावधारण इत्यभिधानादुभयमपि ग्राह्यं एत्येवमपदवीमेति हि यस्मात्तस्मात् श्रवणादिकं कर्तव्यमिति ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां त्रयस्त्रिंशो-
ध्यायः ॥ ३३ ॥ कपिलावतारेणोपदिष्टं तत्त्वज्ञानं देवहूत्याः सिद्धमभूदिति तत्संबुद्धिं व्याजेन विज्ञायत इति तदेतत्प्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये पूर्वकर्दमस्य शुश्रूषया कर्शिता तत्प्रीतिकरत्वात् तस्य दायिता प्रेष्टाभूत्सादेव
तिरेवंतदुक्तं निशम्य तमभिप्रणम्य कपिलस्य विष्णुत्वं सूचयतीतं तु प्रावेत्यन्वयः कीदृशी विस्रस्तमुन्मीलितं मोहपटलमज्ञानारुपं तिमिरं यस्याः सा तथा कीदृशं तत्त्वं विष्णुस्त्वहिंसायुक्ते आखिला अनल्पा आसी-
त्ताः ब्रह्मादयस्तेषां भूमिमाश्रयं यद्वा तदवस्थितमज्ञानरूपं विषयापमतीतितत्त्वविषया भगवत्तत्त्वज्ञानरहितेत्यर्थः १

तच्च ज्ञानं नास्तीति ध्वाने तस्य पृथग्विधेति अथेति अथ मंगलमस्तु भगवंस्तेतवज्जठराब्जजातः उदरनाभिपद्मसंभूतो ब्रह्मास्वरयं हृदपुदंघ्रौ किंक्रियाविशिष्टमत्राह अप्ययातइति अप्ययतिसलिले प्रलयजलम
ध्ये शयानं प्रलयावसाने दध्याविति वा किं गुणविशिष्टमत्राह भूतेति आकाशादीनि भूतानि भोत्रादीनां द्रियाणि अर्थाः शब्दादयः आत्मा मनः एतेभ्यो मयं प्रधानं । मयं प्रधानमुद्दिष्टमिति वचनात् । अत्र प्रधानं
कार्यभूतादिभ्यः प्राधान्यकथनेन प्रधानादप्युत्तममिति ज्ञातव्यं । त्वं प्रधानमयो देव प्रधानादधिको यत इति वचनात् । अत्र प्रधानादिशब्देन तदभिमानिनो लक्ष्म्यादयो ग्राह्याः ततस्तदुत्तमत्वगुणविशिष्टमित्यर्थः
स्वतंत्रमपीति भावेनाह गुणप्रवाहमिति सृष्ट्यादां सत्त्वादिगुणान् प्रवाहयति प्रवर्तयतीति ज्ञानादिगुणा अस्य संति अतो वाह गुणप्रवाहमिति ज्ञानादिगुणानां प्रवाहोपास्मिस्त तथा नन्विदं सगुणं किं न स्यादित्य
त उक्तं सद्दिति सत्सत्यं सत्सत्येभ्यर्हिते श्रेष्ठे साधीयासि भवत्यपीति यादवः सदेव सौम्ये दमग्र आसीदिति भूतेर्न शबलं किंतु निर्गुणं । इदं निर्गुणं चेज्जगत्सृष्ट्वन्यत्स्यादित्यत उक्तं अशेषबीजा मिति जगद्भ्रंज
कं निर्गुणमेव सृष्ट्वित्यर्थः २ जगद्भ्रंजकत्वं स्पष्टयतीमवानपि स एवेत्याह स एवेति स एव तादृक्वपुष्मानेवाणुमात्रभेदरहितो भगवान् विश्वस्य सर्गादिविधत्त इत्यन्वयः युगपन्नेत्याह गुणप्रवाहोऽपि गुण
प्रवाहेषु गुणैः सृष्ट्यादिपरंपरासु ब्रह्मादिरूपेण विभक्तं राजससात्त्विकतामसप्रवर्तकत्वभेदेन पृथक्कृतं वीर्यमाहात्म्यं यस्य स तथा कार्येषु प्रवर्तमानो देवदत्तवत्किष्टकारी किंनेत्याह अनीह इति अत्र हेतुगर्भविशेष

देवहूतिरुवाच ॥ जथाप्ययाते सलिले शयानं भूतेर्द्रियार्थात्ममयं वपुस्ते ॥ गुणप्रवाहं सदशेषबीजं दध्यास्वरयं यज्जठराब्जजातः २ स एव विश्वस्य भवान्वि
धत्ते गुणप्रवाहेषु विभक्तविर्यः ॥ सर्गाद्यनीहो वितथाभिसंधिरात्मेश्वरोऽतर्क्यसहस्रशक्तिः ३ सत्त्वं भूतो मेजठरेण नाथ कथं नु यस्योदर एतदासीत् ॥ विश्वं यु
गांते वटपत्र एकः शेते स्म माया शिशुरंघ्रिपानः ४ त्वं देह तंत्रः प्रशमाय पाप्मनां निदेशभाजां च विभो विभूतये ॥ यथावतारास्तव सूकरादयस्तथा यमप्यात्म
पथोपलब्धये ५ यन्नाम धेयश्रवणानुकीर्तनाद्यत्प्रहृणाय त्स्मरणादपि क्वचित् ॥ श्वादोपि सद्यः सवनाय कल्पते कुतः पुनस्ते भगवन्नुदर्शनात् ७

णमाह अवितथाभिसंधिरिति सत्यसंकल्पादित्यर्थः एवंविधो न्योनास्तीति भावेनाह आत्मेश्वर इति अविशेषेणात्मनां जीवानां श्रीश्वरत्वादन्योनास्तीत्यर्थः एकस्यापि चित्रशक्तिस्वभावादीश्वरत्वं कथमु
पपद्यत इति तत्राह अतर्क्येति विचित्रशक्तिः पुरुषः पुराण इति श्रुतेः, ३ अतर्क्यशक्तिसहस्रत्वमनुमापयति सत्त्वमिति नाथ यस्य तव जठरे एतद्विश्वमासीद्युगांते मापयेच्छया शिशुरंघ्रिं गुष्ठस्य पानं यस्य सौ
घ्रिपानो भूत्वा एक एव सन् वटपत्रे शेते सत्त्वं मेजठरेण कथं नुभूतः स्म अहो तवा तर्क्यसहस्रशक्तित्वमनुमिनो भियतो हं सर्षपमात्रभारमपि बोद्धुमशक्ता नैलोक्यवरं त्वामवहमिति ४ इदानीं कपिलस्य भगवतोऽतर्क्य
सहस्रशक्तिना हरिणैकत्वं प्रकाशयत दवतारप्रयोजनं विज्ञापयति त्वं देह तंत्र इति विभो व्यास देहेन तंत्रं सृष्टिः प्रकाशो यस्य स तथा सत्त्वं सच्चिदानंदाद्यात्मकदेहेनैव प्रकाशितवानवतारवानसि ननु जीवित्प्राकृत
भौतिकदेहवच्चेन देवयथा तव सूकरादयो वताराः हिरण्याभादि पाप्मनां प्रशमाय यथानिदेशभाजामाज्ञाकारिणां ब्रह्मादिदेवानां विभूतये कृताः स्युस्तथा यमप्यवतारः कल्पादिना प्रलुप्तस्य सत्पथस्य
ज्ञानमार्गस्योपलब्धये प्रकाशनाय त्वप्राकृत इति शेषः ५ स्त्रीत्वेऽपि वयं त्वदर्शनादिना कृतार्था इत्यत्र कैमुत्पन्नायमाह यन्नाम धेयेति श्वादः श्वभक्षकः सवनाय सोमलतावहननाय यज्ञकरणायेत्यर्थः
कल्पते समर्थो भवति ६

श्रीविष्णुभक्त्यभावे सोमयाजित्वमप्यप्रयोजकमिति भावेनाह अहोबतेति अनंतरातीतग्रंथे सोमयाजी सामान्यतः प्रस्तुतस्तद्विषयसंभाव्यते वैष्णवश्चावैष्णवश्चेति अतो न योरवैष्णवसोमयाजिनः
 श्वपचोगरीयानहोविष्णुभक्तेः सारस्यं सास्यास्तीत्याह यज्जिह्वेति यस्य श्वपचस्य जिह्वाग्रे तुभ्यं तव नाम वर्तते । लटाक्रियासदभिध्याहारसूचयति । तुभ्यमिति चतुर्थ्या नारायणापनमइत्यादिनाम च
 तुभ्यं तेन प्रयोक्तव्यमिति ध्वनयति । नन्विदं भक्तिमत एव संभाव्यते भक्तिस्तु बहुजन्मसंवीर्णपुण्यवत एव । बहूनां जन्मनामंते कृष्णे भक्तिः प्रजायत इति वचनात् । अतः कथंतामसयोनेः श्वपचस्येति तत्राह तेषु
 स्तप इति इदानीं तननामसंकीर्तनेनानुमितपुरातनतप आदिनांतःकरणशुद्धिरस्तीति ज्ञायते ७ अवतारमूलरूपयोर्नैकश्चिद्विशेषोस्तीति यदुक्तं तन्मयासम्यगवबुद्धमिति विज्ञापयंतीति स्तुतिमुपसंहरति तं
 त्वेति अहं ज्ञानमेकमित्यादिना प्रतिपादितो यस्तत्त्वावदइत्यन्वयः न केवलं वाचा किंतु कायेनापीति भावेनोक्तमद्वेति अनेन मातृत्वाभिमानेन पूज्यत्वाभिमानमपहस्तयति प्राकृताप्राकृतयोरैक्यं कथं स्या
 दित्येतदुक्तं ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यानेकार्थप्रवृत्तेः कथं निर्णय इत्युक्तं परंपुमांसमिति अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति गीतोक्तत्वादित्यर्थः तत्र ज्ञानिप्रत्यक्षप्रमाणमिति भावेनाह प्रत्यक्स्रोत
 स्यात्मनीति विषयसंचरणमुक्त्वा प्रत्यगात्मानि हरौ नदी प्रवाहवत्स्यंदमाने आत्मनि मनसि संभाव्यं प्रत्यक्षीकरणयोग्यं चक्षुरादीन्द्रियैः सह प्रत्यगंचति आत्मनि हृदये इति वा । कथमपरोक्षीकुर्वतीति तत्राह स्व

अहोबतश्च पचो तो गरीयान् यज्जिह्वाग्रे वर्तते नाम तुभ्यम् ॥ तेषु स्तपस्तेजुहुवुः सुराद्यान् ब्रह्मानूचुर्नाम गृणंति ये ते ७ तं त्वाद्वाहं ब्रह्म परंपुमांसं प्रत्यक्स्रोत
 स्यात्मनि संविभाव्यम् ॥ स्वतेजसा ध्वस्तगुणप्रवाहं वंदे विष्णुं कपिलं वेदगर्भम् ८ मैत्रेय उवाच ॥ ईडितो भगवानेवं कपिलारूपः परंपुमान् ॥ वाचाऽवि
 क्लवयेत्याह मातरं मातृवत्सलः ९ श्रीभगवानुवाच ॥ मार्गेणानेन मातस्ते सुसेव्ये नोदिते न मे ॥ आस्थितेन परां काष्ठामचिरादवरोत्स्यसि १०

तेजेति स्वतेजसा स्वरूपभूतसच्चिदानंदलक्षणप्रभावेन ध्वस्तगुणप्रवाहं नित्यनिरस्तसंसारं । कथं निरूप्यवंदनमिति तत्राह विष्णुं कपिलमिति सकलजगद्व्यापिनारायणः कपिलनाम्नाऽवतीर्ण इति बलानंद
 स्वरूपत्वाद् विष्णुः कंसुखं पिबतीत्याने दानुभवात् लात्सर्वादानाच्च कपिल इत्येकार्थत्वाच्च ला आदाने इति धातुः अत्र प्रमाणं ध्वनयति वेदगर्भमिति प्रकारो बलमेष ज्ञानंदमादत्त इत्यादिवेदेन गर्भो ग्रहणं ज्ञानं
 यस्य सत्तथात्वं गृष्णामिते सौभगत्वाय हस्तामिति श्रुतेः । यद्वा वेदतात्पर्यमित्यर्थः वेदो गर्भे यस्य सत्तथात्वं मिति वा स्वगुणप्रतिपादकत्वेनातिप्रियत्वादिति वा वेदं विस्तीर्णं विभर्तीति वा अनेन वेदानित्यत्व
 स्य ग्राहकेष्विदमेव मुख्यं प्रमाणमिति ध्वनयति अत्र हरेरन्यान्यपि यानि नामानि ते तैर्विशिष्टत्वावदइति चोतनाय ब्रह्मादिबहुनामग्रहणमित्यवगंतव्यम् ८ नन्वनेन स्तोत्रेण कपिलस्य काश्चित्प्रसादवि
 शेषो जातश्चेदुक्तं सर्वसत्यं स्यादित्दं चाध्येतुः प्रयोजकं स्यादतो तत्र तादृशं लिंगं किमित्याशंक्य भगवान्तादृक्लिंगगर्भितां वाचं वक्तीत्याह ईडित इति अविक्लवपाददीनपा इदमेकं प्रसादलिंगमिति शब्देन सू
 चितं प्रसादविशेषं स्पष्टयति मार्गेणेति काष्ठामानंदं तर्कमवरोत्स्यसि नित्याभिव्यक्तं करिष्यसि अचिरादित्यनेन कपिलस्य मातरि प्रसादातिशयं सूचयति १०

नमयेतद्वापावदुक्तं किंतुमात्रोपदेशवदत्तोत्रत्वयास्तिक्यबुद्धिः कर्तव्येत्याह श्रद्धस्वैतदिति मह्यमममामुद्दिश्येतिवानेतत्तत्रज्ञानमुक्तं किंतुवैदिकमेवेतिभावेनाह जुष्ट्यादिति तत्प्रासावरहेतुश्चेद्वैदिकमप्य
प्रयोजकमिति तत्राह येनेति अनेन त्वं साक्षात्परं ब्रह्मेति देवद्वयाय दुक्तं तत्सत्यामिति चोक्तं विपक्षे बाधकमाह मृत्युमिति न तन्मतं विदंतीत्यतद्विदः मृत्युसंसारं तन्मतविरुद्धमेकमतं विदंतीति मृत्युनिव
मरणरूपमधंतमोगच्छंतीत्यर्थः ११ देवानां नृपुचिरवासो न धर्म इति विदुषा स्वयमपितज्जातिस्त्वात्पुनर्हरिणा किमकारीतितत्राह इतीति इति शब्देन गते ज्ञानस्य समग्रानुग्रहे हेतुत्वलक्षणत्वं वक्ति उपदे
शेन प्रदर्शयमानुविश्वासाय कचित्मसंगात् स्वात्मनो गतिं स्वरूपा स्थितिं वा प्रदर्शयन्नेन चोत्तयाति उशतीमभीष्टवर्षिणीं स्वेच्छाज्ञानोपदेष्ट्वेन गुरुत्वादात्मपुत्रत्वेन सुहृत्त्वात्सादेव हूतिः पुत्रगमनं कथमनु
जज्ञे निर्दयहृदयत्वेनेत्याशंक्यापरिहार्यत्वाद्ब्रह्मज्ञानित्वात्स्वात्मस्थत्वाच्च १२ तथापितस्या इतोधिकं दुःखं नाभूदितिलक्षयति साचापीति सादेव हूतिश्च स्वगार्हस्थ्यं तृणवदित्वा अक्षे शापि पुत्रविश्लेषणातु
रासतीवदनं किंचिच्चकार पुत्राविरहोत्पन्नदुःखानलशुष्कं कृतवतीत्यर्थः अपिसंभावितमेतत्लोकदृष्टत्वात् किततो न्यत्र गतेत्यत उक्तं तस्मिन्निति सरस्वत्यास्तटे आसीनत्वात्समाहिता समाधानस्य फलमाह

श्रद्धस्वैतन्मतं मह्यं जुष्टं ब्रह्मवादिभिः ॥ येन मामभयं यायामृत्युमृच्छंत्यतद्विदः ११ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रदर्श्य भगवानुशतीमात्मनो गतिम् ॥ स्वमा
त्रा ब्रह्मवादिन्या कपिलो नुमतो ययौ १२ साचापितनयोक्तेन योगादेशेन योगयुक् ॥ तस्मिन्नाश्रम आसीना सरस्वत्याः समाहिता १३ अभीक्ष्णावगाहक
पिशान्जटिलान्कुटिलालकाः ॥ आत्मानं चोग्रतपसा बिभ्रती चीरिणं कृशम् १४ प्रजापतेः कर्दमस्य तपो योगविजृम्भितम् ॥ स्वगार्हस्थ्यमनौपम्यं प्राथ्यं
वैमानिकैरपि १५ पयः फेनानि भाः शय्यादां तारुक्मपरिच्छदाः ॥ आसनानि च हैमानि सुस्पर्शां स्तरणानि च १६ स्वच्छस्फटिककुड्येषु महामारकते
षु च ॥ रत्नदीपार्चिषो भांति ललनारत्नसंयुताः १७ गृहोद्यानं कुसुमितैरम्यं बह्वमरदुमैः ॥ कूजद्विहंगमिथुनं गायन्मतमधुव्रतम् १८ यत्र प्रवि
ष्टमात्मानं विबुधानुचराजगुः ॥ वाप्यामुत्पलगंधिन्धां कर्दमेनोपलालितम् १९ हित्वा तदीप्सिततममप्याखंडलयोषिताम् ॥ किंचिच्चकार वदनं
पुत्रविश्लेषणातुरा २०

योगादेशेनेति योगादेशेन ज्ञानलक्षणोपायोपदेशेन कारणेन योगं भगवद्ब्रह्मचर्यं युक्तं इति योगयुक् ११ तथानेनांतरशुद्धिरस्या एव ब्राह्मशुद्धिरप्यस्तीति भावेनाह अभीक्ष्णोति अनेन नित्यज्ञानेन स्त्रीणां
तिथ्यादौ स्नानं व्यावर्तयति आत्मानं देहं कृशं बिभ्रतीत्यनेन फलमूलाद्यशनमपि नास्तीति लक्ष्यते १४ स्वगार्हस्थ्यत्यागोक्तिकारणं येन योगेन दुःखं स्यादिति तत्राह अनौपम्यमित्यादिना न
उपमाया योग्यं यस्य तदनौपम्यं वैमानिकैर्देवैरेवं विद्यमानाहात्म्ये निमित्तमाह प्रजापतेरिति १५ प्राथ्यत्वेऽपि निमित्तमाह पयः फेनानि भा इति यत्र गार्हस्थ्ये गोक्षीरफेनमृदुशय्यादयः संतीति शेषः दांताः
गजदंतनिर्मिताः रुक्मेण स्वर्णेन परिच्छदो लंकारोपासांताः सुस्पर्शाः स्पर्शसुखकराः आस्तरणानि कटादयो येषु तानि तथा १६ ललनारत्नैः संयुतारत्नदीपार्चिषः कुड्येषु न्यस्तस्त्रीरत्नहस्तन्यस्तरत्नदीपा
र्चिषः स्वच्छस्फटिकादिमाणिमयकुड्येषु भांतीत्यर्थः १७ कुसुमितैर्बहुभिरमरदुमैः रम्यं गृहोद्यानं च भांतीत्यर्थः १८ यत्र गृहोद्याने उत्पलगंधिन्धां वाप्यां प्रविष्टं कर्दमेनोपलालितमात्मानं विबुधानुचराज
गुरित्यन्वयः १९ पुनरपि कीदृशं स्वगार्हस्थ्यमाखंडलयोषिताभिर्ब्रह्मोणामीप्सिततममप्यर्थकमनीयम् २०

प्रतिविरहापि पुत्रविरहो दुःसह इति भावेनोक्तमेव विवृणोति वनमिति २१ मन्वेवंतर्हि पुत्रविरहो हूतदुःखार्तमना भगवदुपास्ति मप्यभाक्षीत् किं तत्राह तमेवेति अनेन तस्या उपास्ति प्रकारो दर्शित इति एवकारेण सूत्रिता विजातीयव्यावृत्ति स्पष्टयति निस्पृहेति २२ मनुसुतोक्तमन्यदन्यदुपास्ते पुत्रवियोगभ्रांतबुद्धित्वादित्याशंक्याह ध्यायतीति समस्तचित्तासर्वाविवर्तिता व्यस्तचित्ते कैकाव्यवर्तिता तया २३ तस्या उपास्तेः फलमाह भक्तिप्रवाहेति सादेव हूतिर्विष्णुः सर्वोत्तम इति ज्ञानसाहितनिरतिशय प्रेमलक्षणभक्तिनदी प्रवाहयोगेन बलीयसा स्वर्गादेः पुरुषार्थश्रुतिमुग्धबुद्धिराहित्येन बलिष्ठेन वैराग्येण युक्त्यदमुष्णमसंख्यध्यानं तस्माज्जातेन ब्रह्महेतुना परब्रह्मसादजननकारणेन ब्रह्महेतिर्नेति पाठे ब्रह्मवशीकरणायुधेनेत्यर्थः २४ अतएव विशुद्धेनैकत्वसंशयलक्षणदोषरहितेनाविभूतेन ज्ञानेनात्मना स्वस्वरूपमनसात्मानं स्वबिम्बभूतं विश्वतोमुखं सर्वज्ञं च स्वतएव स्वानुभूत्यातिरोभूतदूरतो निरस्तमायागुणैः सत्त्वादिभिः देहबंधलक्षणयस्य सतथातं हरिददर्शोतिशेषः २५ साऽपरोक्षज्ञानोदयानं तरमीदृशीमवस्थां प्रापेत्याह ब्रह्मणीति सायदापरमात्मानमद्राक्षीत् तदात्मानं स्वशरीरं न सस्मारेत्यन्वयः कीदृशी आत्मसंश्रये स्वाधारे भगवति षड्गुणपूर्णब्रह्मणिकालतो देश

वनं प्रव्रजिते पत्यावपत्या विरहातुरा ॥ ज्ञात तत्त्वाप्यभून्नष्टवत्सागौरिव वत्सला २१ तमेव ध्यायती देवमपत्यं कपिलं हरिम् ॥ बभूवा विरतोत्साहानि स्पृहा ता दृशे गृहे २२ ध्यायती भगवद्रूपं यदा ह ध्यानगोचरम् ॥ सुतं प्रसन्नवदनं समस्तव्यस्तचित्तया २३ भक्तिप्रवाहयोगेन वैराग्येन बलीयसा ॥ युक्तानुष्ठानजा तेन ज्ञानेन ब्रह्महेतुना २४ विशुद्धेन तदात्मानमात्मनाविश्वतोमुखम् ॥ स्वानुभूत्यातिरोभूतमायागुणविशेषणम् २५ ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्भगवत्यात्मसंश्रये ॥ निवृत्तजीवभावत्वात्क्षीणक्लेशाप्तनिर्द्विष्टः २६ नित्यारूढसमाधित्वात्परावृत्तगुणभ्रमा ॥ न सस्मारतदात्मानं स्वप्रदृष्टमिवोत्थितः २७ तद्देहोपरतः पोषोप्यकृशश्चाध्यसंभवात् ॥ बभौ मल्लरवच्छन्नः सधूम इव पावकः २८ स्वांगं तपोयोगमयं मुक्तकेशं गतांबरम् ॥ दैवगुप्तं न बुबुधे वासुदेवं प्रविष्टधीः २९

तो गुणतो व्याप्ते हरिवस्थितमीति रकाग्रमनावृत्तजीवभावत्वान्मुक्तौ लंगशरीराभिमानत्वाद्दीप्तकेशानिरस्तदुःखाप्राप्तिनिवृत्तिराप्तपरमानंदा २६ नित्यारूढसमाधित्वाभित्यहरावेव सन्निविष्टमनस्कत्वात्परावृत्तगुणभ्रमापरावृत्तपराभूतः गुणेषु शब्दादिविषयेषु दुःखसाधनेषु सुखसाधनत्वबुद्धिभ्रमोपस्थाः साकथमिव स्वप्रदृष्टमिवोत्थितः स्वप्रादुत्थितः स्वप्रेह्यं यथानस्मरति तथेति नन्विदं निदर्शनं विवृत्तजीवभावत्वे कथमुपपद्यते स्वप्रदृशो जीवत्वानिवृत्तेरिति पमाशंका । जीवोपाधिप्रभृतय आमुक्तेः सर्वदेहिनाम् । नियमात्सत्पभावस्तु निष्फलत्वादुदीर्यत इत्यनेन परिहरणीया । एतत्स्पृष्ट्यर्थं योतना यस्य प्रोत्थितनिदर्शनमिति तात्पर्यार्थो ज्ञातव्यः २७ इदमपरोक्षज्ञानोदयानंतरं लक्षणमित्याह तद्देह इति यस्य दोषोपगतः स तस्याः देहो बभूव इत्यन्वयः आध्यसंभवाच्छरीरकार्श्यहेतुमनोदुःखाभावादकृशत्वं अकृत इति पाठे विहितस्नानादिशून्य इत्यर्थः युगेऽक्षपाते पर्याप्तिकृतं क्लीबे हि ते र्थवदितयादवः यद्वा अपर्याप्तो समाप्तारब्धकर्मा २८ शरीराभिमानाभावादाध्यसंभवो नुमीयत इति भावेनाह स्वांगमिति गोप्त्रभावात्कर्तृतद्देहावस्थानमत्राह दैवेति दैवेन हरिणा गुप्तरक्षितं रक्षणो निमित्तमाह वासुदेवेति २९

श्रवणमुत्सृज्यस्वप्नसंगस्य कदानुसमाप्तिरिति मंदाशंकां परिहरंस्तदेहस्य प्रारब्धकर्मनिर्वाणेन तस्याः श्रीनारायणप्राप्तिर्वक्ति एवंसेति भविरहं सर्वगतं निर्वाणं प्रकृतिप्राकृतशरीररहितं निर्वृतं वा हेत्यनेनेति हाससमाप्तिं सूचयति ३० पूर्वशुक्लस्य हरेरश्रुर्बिन्दुनिपाताद्भिदुसरो नामाभूत् इदानीमस्याः देवहूत्याः सिद्धपदहेतुत्वात् सिद्धपदमिति नामांतरं वक्ति तद्वीरेति वीरविदुर ३१ तत्र तदेहोदाहकाभावाच्छुसृगालगोचरश्चेन्नोक्तद्विषणक्षेत्रस्तुतिर्व्यर्था स्यादिति तत्राह तस्या इति तन्मर्त्यशरीरं स्रोतसां नदीनां प्रवरासरित् ३२ पूर्वकपिलगमनस्य कर्मनोक्तमधुना तत्पूर्वतद्गमनं वक्ति कपिलोपीति महायोगी पूर्णज्ञानप्रागुदीचीं दिशं कररक्षिताम् ३३ दत्ते अर्हणनिकेतने पूजानिवासस्थानेयस्मै स तथा ३४ योगंध्यानलक्षणं वा प्राणायासलक्षणं वा सांख्याचार्यैः यथार्थज्ञानोपदेशृभिः सनकादिभिः नायं योगः स्वप्रयोजनोपदेशार्थः किंतु लोकसुखार्थ इत्याह त्रयाणामिति उपशांत्यैर्मंगलाय ३५ मैत्रेयो विदुरं संबोधयंस्तत्प्रश्नपरिहारकथनमुपसंहरति एतन्निगदितमिति न केवलं देवहूत्या एव सिद्धिहेतुः

एवं साकपिलोक्तेन मार्गेणाविरहं परम् ॥ आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणं भगवंतमवाप ह ३० तद्वीरासीत् पुण्यतमं क्षेत्रं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ नाम्ना सिद्धपदं यत्र सासं सिद्धिमुपेयुषी ३१ तस्यास्तद्योगविधुतमाशुमर्त्यमभूत्सरित् ॥ स्रोतसां प्रवरासौम्यसिद्धिदा सिद्धसेविता ३२ कपिलोपि महायोगी भगवान् पितुराश्रमात् ॥ मातरं समनुज्ञाप्य प्रागुदीचीं दिशं ययौ ३३ सिद्धचारणगंधर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः ॥ स्तूयमानः समुद्रेण दत्तार्हणनिकेतनः ३४ आस्ते योगं समास्थाय सांख्याचार्यैरभिष्टुतः ॥ त्रयाणामपि लोकानामुपशांत्यै समाहितः ३५ मैत्रेय उवाच ॥ एतन्निगदितं तात यत्पृष्ठो हं त्वयानघ ॥ कपिलस्य च संवादे देवहूत्याश्च पावनः ३६ यद्दमनुशृणोतियोभि धत्ते कपिलमुनेर्मतमात्मयोगगुह्यम् ॥ भगवति कृतधीः सुपर्णकेतावुपलभते भगवत्पदारविंदम् ॥ ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले ये चतुर्ल्लिशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

किंतु लोकस्य चेति चार्थः ३६ श्रोत्रादीनां भिन्नप्रवृत्त्यर्थं श्रवणादिफलमाह यद्दमिति आत्मयोगगुह्यं परमात्मप्राप्तिसाधनज्ञानोपायानां मध्ये रहस्यं यः सुपर्णकेतां गुरुध्वजे भगवति कृतधीः श्रवणादिनेदं मतमभिधत्ते अभ्यस्यति स च भगवत्पदारविंदमुपलभते ऽपरोक्षी करोतीति ३७ ॥ तुनीलनीरदश्यामं सच्चिदानंदविग्रहं । रमारमणमीशेशं विह्वलं समुपास्महे ॥ १ ॥ पदरत्नावलीनाम तृतीयस्कंधकाशिनी ॥ वनमाले बदे शतवक्त्रे विराजताम् ॥ २ ॥ तृतीयस्कंधमारुह्य गिरिं द्रमिव गह्वरम् ॥ अवलुहे मायि स्निग्धाः कृपां कुर्वतु साधवः ॥ ३ ॥ इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थमुनीन्द्रकृतार्थाश्रीमद्भागवतटीकायां पदरत्नावल्यां तृतीयस्कंधे चतुर्ल्लिशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

SGDF

Sri Gangeskhori Digital Foundation

॥ इति श्रीमद्भागवते तृतीयः स्कंधः समाप्तः ॥